ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ

ΤΩΝ ΠΑΝΥ

ΔΟΚΙΜΩΝ,

Μετὰ καὶ τῶν τοῦ

ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ

ΕΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Ἑπτὰ Τραγῳδίας.

Ἐν τῇ Καντάβριγίᾳ.
Ἐξετυπώθη παρ' ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΙΕΛΔΟΥ, τοῦ τῆς Ἀκαδημίας
τυπογράφου. Ἔτει ἀπὸ τῆς Θεογονίας. α χ ξ η.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ
ΤΩΝ ΠΑΝΥ
ΔΟΚΙΜΩΝ

Μετὰ τῶν τοῦ

ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ

ΕΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Ἑπτὰ Τραγῳδίας.

Ἐν τῷ Καντάβριγι·
Ἐξετυπώθη παρ' ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΙΕΛΔΟΥ, τῆς Ἀκαδημίας
τυπογράφου. Ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς Θεογονίας, αχξη'.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ

Τῶν πάνυ δοκίμων εἰς

ΑΙΑΝΤΑ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΝ.

Pag. 1.1. Πάρεστιν Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τὴν σκηνήν, ἀγωνιῶν καὶ πολυπραγμονῶν, μή τι ἀπὸ ἐχθροῦ πάθῃ, πάντα δὲ τὰ τῆς ὑποθέσεως συντόμως ἐδήλωσεν ἐν τῷ προοιμίῳ. πρὸς τίνα ὁ λόγος, καὶ πῶς ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ τί πράττει ὁ Ὀδυσσεύς. ἐν δὲ τῷ πεῖράν τιν' ἐχθρῶν, λείπει ἡ κατά. ἤδη ἤρξατο τὰ κεφάλαια τῆς ὑποθέσεως, ὡς πρὸς ἐχθρὸν ἥκει. δεῖ δὲ τὰ τῆς ὑποθέσεως συντετμημένα εἶναι ἐν ἀρχῇ. Ἀεὶ μέν σε ὦ Ὀδυσσεῦ πεῖρα καὶ δόλῳ χρώμενον τῶν ἐχθρῶν πεῖραν δὲ ἡ βλάβην, ὡς καὶ ὁ Σαρδη, Οὐκ οἶδα τὴν σὴν ἣν δ' ἐπίσταμαι. Τοῦ παιδὸς ἕνεκα σοῦ δ' ἐγὼ διόλλυμαι. Τὸ δ' ἀεὶ εἶπεν, ἀναφέρουσα εἰς ἐκεῖνο, ὅτι μετὰ Διομήδους κατάσκοπος προελθὼν ἐπὶ τῶν Τρώων, οὐκ ἔλαθεν αὐτήν· ὡς αὐτὸς μαρτυρῶν φησί, Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἰεὶ Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω. Δυσχεραίνει δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Αἴαντι, ὅτι ἀπώσατο τὴν συμμαχίαν αὐτῆς. Ἄλλως. Ἀεὶ μέν σε ὦ Ὀδυσσεῦ τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν σοι γινομένην βλάβην ζητοῦντα φυλάττεσθαι, ἐπιβουλεύοντα τὰς ἀρπάζεις τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατὰ σοῦ γινομένην αὐτὸς τοῖς ἐπιβουλεύουσι βλάβην ἔλαβες ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν, οἳ τὰ μικρὰ θηρία φονεύουσι, φυλαττόμενοι τὴν ἐξ αὐτῶν ἐσομένην βλάβην. πεῖραν δὲ ἀπλῶς δόλον ἢ τέχνην. ὅθεν καὶ πειραταί, οἱ κατὰ θάλασσαν κακοῦργοι.

Λαρτίου κλητικὴ ἀντὶ κυρίου.

l. 2. Θηρώμενον] ἀντὶ τοῦ ἀνιχνεύοντα. ἐπιμένει καὶ τὰ ἄλλα μεταφορικῶς καὶ τὸ Μετρούμενον. ἀνιχνεύοντα, ζητοῦντα, ἀκολουθοῦντα τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ.

l. 6. Νεοχάρακτα] ἐμφατικῶς. ὁπότε γὰρ νεωστὶ αἱ ἀποχαράξεις τῶν ζώων γίνονται, μᾶλλον ἐπακολουθοῦσιν οἱ κυνηγέται πρὶν ὑπὸ ἀνέμων ἀφανισθῇ ἡ ὀσμή. Νεοχάρακτα, νεωστὶ κεχαραγμένα. προσοχὴν δὲ ἐργάζεται τῷ ἀκροατῇ περὶ τῶν δηλωθησομένων.

l. 7. Εἴτ' ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον] οὐκ ἀναγκαῖον τὸ πολυπραγμονεῖν εἰ ἔτι ἔνδον ὁ αἴας, ἔνδον γάρ. ἀλλὰ λέγω ἰδίως τί τὴν σπουδὴν ταύτην ἔχεις, ἵνα παρ' ἐμοῦ μάθῃς τὰ ἀγνοούμενά σοι.

Εὖ δέ σ' ἐκφέρει] ἔξω τῆς σκηνῆς τοῦ αἴαντος ἐπάγεταί σε ἡ βάσις τοῦ αἴαντος, δίκην κυνὸς εὐοσφράντου, ἀπὸ τοῦ ἴχνους ζητοῦντα εἰ ἔνδον γέγονεν ὁ αἴας. παρέλκονται γὰρ ὑπὸ κυνηγέτας αἱ κύνες ἐπὶ τὰ ἰχνευόμενα, παρ' ὃ καὶ ἐπακτῆρας θέλουσιν ἔχειν αὐτοὺς καλεῖσθαι, ὡς ἐπαγομένους ὑπὸ τῶν κυνῶν. Ὅμηρος, οἱ δ' ἄρ' αὐτ' ἴχνη ἐρευνῶντες κύνες ἤισαν.

l. 12. Οὐδὲν ἔτ' ἔργον ἐστὶν] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστιν.

l. 14. Ὦ φθέγμ' Ἀθάνας] καὶ τοῦτο ἄριστα πεποίηται. φθέγμα γὰρ εἶπεν ὡς μὴ θεασάμενος αὐτήν. δῆλον γὰρ ὡς οὐκ εἶδεν αὐτήν, ἐκ τοῦ κἂν ἀπόπτος ᾖς, τουτέστιν ἀόρατος.

l. 16. Καὶ ξυναρπάζω φρενί] ἤγουν ὀξέως συνίημι καὶ ἀντιλαμβάνομαι. τῆς δὲ φωνῆς μόνης αἰσθάνεται ὡς ἰδεῖν αὐτὴν οὐ δύναται. ἴσως μέν τοι ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡ Ἀθηνᾶ. δεῖ γὰρ οὕτω χαρίζεσθαι τῷ θεατῇ. προσθεσπίζει δὲ τὸν θεὸν ὁ Ὀδυσσεύς, καὶ κοινὰ λέγει τῷ αἴαντι.

l. 17. Κώδωνος] ἡ κώδων θηλυκῶς, ἀττικῶς. κώδων δὲ καλεῖται τὸ πλατὺ τῆς σάλπιγγος. ἀπὸ μέρους δὲ τὴν σάλπιγγα φησί. πολλὰ δὲ εἴδη σαλπίγγων· εἰσὶ γὰρ Λιβυκαὶ σάλπιγγες, εἰσὶν Αἰγύπτιαι, εἰσὶ Τυρσηνικαί. πρῶτος δὲ Ἀρχώνδας συμμαχῶν τοῖς Ἡρακλείδαις, ἤγαγεν εἰς Ἑλλάδα τὴν τυρ-

τυρσηνικὴν σάλπιγγα, ὁ δὲ [illegible] καὶ Σὺ τὸ φώνημα ἀκούω ἐξαιρέτως τῆς τυρσηνικῆς σάλπιγγος ὀξυφωνοτάτης οὔσης. σακεσφόρος δὲ ὁ Αἴας, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ καθ' ἐξοχήν. Ὅμηρος, « Αἴας δ' « ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἠΰτε « πύργον οἰκεῖον δὲ τοῦτο τοῦ Αἴαντος.

l. 23. Τρανὲς] σαφὲς, ἀληθές. καλῶς δὲ τοῦτο ἐποίησεν, ἵνα ἐπικρεμὴς ἔτι ἡ ὑπόθεσις, καὶ τὸ ἀκροατὴν εἰς ἀμφιγνοιαν ἄγηται· διὸ ἐθέλοντὴς τοῦτον ὑπέστη τὸν κίνδυνον, ἵνα γνῶσι τὰ λη- [illegible] τὴν αἰτίαν τοῦ γεγονότος ἐπὶ αὐτὸν ἀναγόντων.

Ἀλλάξω] [illegible].

l. 26. Ἴχνος ἀποσώσει] [illegible] λείας φησίν. ἔνθεν καὶ λησὶς κατὰ τὸ κύριον. « Ὅμηρος, Ληΐδος « τ' ἐκ πάσης [illegible].

Κατακεκλιμένας] [illegible] τὸ γὰρ σκυλεύειν, σκυλίζειν. ἔστι τὰ ἐνάρια σκῦλα, παρὰ τὸ ἀφῃρῆσθαι· καὶ αὐτὸς αὐτὴ ἐπὶ ἠρμόσατο. καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ, τοιοῦτον ἐστιν, « Ἤτοι [illegible] καὶ ἥρωα « θῆκας [illegible] γὰρ οἷον τὰ ὅπλα σκυλεύειν ἀπὸ λεοντῆς, εἰ μὴ ἄρα καὶ ἐπὶ ἀλόγων ζώων τὸ σκυλεύειν. Καλλίμαχος ἐπὶ τῆς λεοντῆς [illegible]. « —τὸ δὲ « σκῦλον [illegible] Γενόμενον « [illegible] καὶ [illegible].

l. 29. Ἐπεστρέφ[illegible]] [illegible] ἀλλὰ καὶ τοῦτο, ἵνα μὴ [illegible] τὸ σαφὲς [illegible] ἐν αὐτῷ ἡ [illegible], ὅτι [illegible] ἐν τῷ πεδίῳ [illegible] μετὰ τῆς [illegible] ῥαγο- [illegible] ὑπὸ τοῦ [illegible].

l. 32. Καὶ τὰ [illegible]] [illegible] σημαντῆρα, διὰ [illegible] γινώσκει, [illegible] σημεῖα ἑαυτοῦ τινα [illegible] ἀπὸ τοῦ ἴχνους. τὰ δὲ [illegible]. [illegible] γὰρ συμβαίνει ἐπὶ [illegible], [illegible] μένων τῶν ἰχνῶν [illegible] μανίας [illegible] [illegible] καὶ [illegible] ἡ [illegible] γεγονὼς τοῦ Αἴαντος [illegible] δύνασθαι [illegible] γνῶναι, ἵνα μὴ δοκοίη καθ' ἐχθρὸν [illegible].

l. 34. Κλέος ἐν Ἑλλάσιν ἐφίκοις] [illegible] ἄρχεται τῆς ὑποθέσεως ὁ ποιητὴς, ὡς [illegible] δῆλον [illegible]. [illegible] δὲ [illegible] τὴν [illegible], ἵνα καὶ [illegible] τῆς [illegible] ἔχῃ [illegible].

Pag. 3. l. 36. Ἔγνων ὀδυσσεῦ] [illegible] ἐξ ἀρχῆς, ἵνα μὴ [illegible] ἡ θεὰ [illegible].

l. 38. Ἦ καὶ [illegible]] ἐν τοῖς [illegible] κατὰ βραχὺ [illegible] ἡ ὑπόθεσις.

[illegible] δὲ [illegible] εἰ [illegible] ποιεῖ. εἰ γὰρ αὐτὸς [illegible] δράσας, πρὸς καιρὸν ἂν εἴη [illegible] ἀδύνατον. τὸ δὲ ἐν τῷ, ὡς ἐστιν [illegible] αὐτὸ τοῦ ὄντως καὶ ἀληθῶς, καὶ [illegible].

l. 40. Καὶ πρὸς τί δυσλ.] [illegible] πρῶτον [illegible] αὐτὸς ὁ δράσας, [illegible] τὴν αἰτίαν πυνθάνεται. τὸ δὲ δυσλόγιστον, ὅμοιον τῷ [illegible] ἀσκοπον. [illegible] [illegible] ἐπὶ τὴν μανίαν.

l. 44. Ἦ καὶ τὸ βούλευμα] [illegible] μένος ἂν, πρὸς πλῆθος ἐδύνατο [illegible]. [illegible] λέγει βούλευμα, [illegible] βούλευμα, ἀλλὰ [illegible].

l. 45. Κἂν ἐξεπέπραξ' ἂν, εἰ κατημέλησ' ἐγώ] γράφεται καὶ, ἐξεπράξεν.

l. 48. Ἦ καὶ παρέστη] ἀντὶ τοῦ [illegible] [illegible] ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τὰ [illegible] τῆς [illegible] [illegible] ἀφίκετο.

l. 49. Στρατηγίσι πύλαις] τὰς [illegible] σκηνάς.

l. 50. Μαιμῶσαν] γράφεται [illegible] φῶσαν.

l. 51. Ἐγώ σφ' ἀπείργω] ὅτι [illegible] καιρὸς ἦν διηγηματικὸς εἰδέναι [illegible] διεξελθεῖν, τὸ δὲ ἑξῆς, ἐγώ σφ' [illegible] γὰρ τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς. χαρὰν [illegible] ἐπὶ τῷ δοκεῖν ἀπὸ [illegible] ταύτης [illegible] αὐτὸν τῆς χαρᾶς [illegible] δυσφόρους γνώμας ἐμβαλοῦσα [illegible] [illegible]. καλῶς δὲ εἶπε γνώμας [illegible] φησὶ τὴν ὄψιν, ὥστε μὴ ὁρᾶν [illegible] ἐπ' αὐτὸ γνώμην [illegible] [illegible] εἰς [illegible] ἰδεῖν [illegible] τοῦτο δὲ [illegible] ὀφθαλμῶν [illegible] ἀλλὰ πολὺ [illegible] τῆς διανοίας.

l. 53. Σύμμικτά τε] καὶ [illegible] [illegible] τὰ βουκόλια.

l. 54. Ἄδαστα] [illegible] [illegible] δὲ καὶ πρὸς τὸ [illegible] [illegible] μακραῖς [illegible].

l. 55. Ἔκειρε] [illegible].

l. 56. Κἀδόκει μὲν ἄλλοτε] κατὰ [illegible] [illegible] σφάζων καὶ [illegible] [illegible] τὸ τῶν [illegible] καὶ μεγάλ[illegible] [illegible] κατὰ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] μεγάλως [illegible] [illegible] φαρμάκ[illegible].

l. 57. Διοσσοὺς Ἀτρείδας] [illegible] τύπον τὰ ὀνόματα [illegible] γὰρ [illegible] ἀναγνώσεως, ὡς τῆς [illegible] [illegible] τὸ δὲ [illegible] [illegible] τοῦ Αἴαντος, ἵνα καὶ [illegible] [illegible] φανερὸς [illegible] μενος. [illegible] γέλοιον [illegible] τὸν Αἴαντα λέγειν καὶ [illegible]

[illegible] οἱ ἀποστρεφόμενοι [illegible] ἢ ἀδελφοί.

Ἀνδρὸς κλαίειν ἔχων] γράφεται [illegible].

l. 58. Ἐμπίπτοντα] γράφεται ἐμπί-[illegible], ἢ ἐμπίπτοντα.

l. 59. Φοιτῶντα] ἀντὶ τοῦ μεταφερόμενον. φοιτητὸς γὰρ ὁ μανιώδης ὁ ἀεὶ περιφερόμενος ἐν ταῖς ποιμναῖς διὰ τὴν μανίαν. λέγει γὰρ ὁ μανιώδης νόσοις. ἢ ἀναστρεφόμενον ἐν τῇ μανίᾳ.

l. 60. Εἰς ἕρκη κακά] γράφεται εἰς ἑρκεῖον κακόν.

l. 61. Ἐλωφήσαν] ἀνεπαύσατο. ἀπὸ τῆς ὑποζυγίων, ὅθεν καὶ τὸ ἀλλόφους [illegible].

l. 62. Τοὺς ζῶντας] τοὺς ζῶντας τῶν βοῶν δέσμιος ὡς αἰχμαλώτους ἀνδρας, ἄγει, καὶ τὰ λοιπὰ ποίμνια. πιθανὸν δὲ καὶ τοῦτο προειρῆσθαι, ἵνα ὅταν εἴπῃ ὁ [illegible] περὶ τοῦ κριοῦ, [illegible] τοῦτο.

l. 66. Δείξω δὲ καὶ σοί] πιθανὴ ἡ παρουσία τοῦ Αἴαντος. οὕτω γὰρ μείζον γίνεται τὸ πάθος τῆς τραγῳδίας [illegible], τοῦ μὲν παραφρονοῦντος, [illegible] δὲ ἄρτι ἐμφρόνως [illegible]. καὶ ἵνα ἴδῃ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξελέγχῃ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν. οὕτω δὲ καὶ ἡ ἔννοια τῆς Ἀθηνᾶς [illegible] εἰς τὸν Ὀδυσσέα.

l. 69. Ἀποστρόφους] εἰς τὸ ὄπισθεν ἐστραμμένους διαστρόφους ὀφθαλμούς, [illegible], καὶ εἰς ἐφ' ἄλλο βλέποντας, ἀπὸ καθ' ἄλλο [illegible] βλέπειν. ἀποστρόφους δὲ οἱ ὀπίσω ἐστραμμένοι.

l. 73. Ἀπευθύνοντα] ἀντὶ τοῦ [illegible] ἀπαγορεύοντα, ἢ ἐπιβάλλοντα μετὰ βίας.

l. 75. Περιμένειν] τουτέστιν ἐξελθεῖν.

Οὐ σῖγ' ἀνέξῃ] ἐπιστρέφει ἡ Ἀθηνᾶ, ὡς οὐδενὸς ἐσομένου κακοῦ.

l. 76. Μὴ δειλίαν θέλῃς] [illegible] ὁ Ὀδυσσεὺς οὐχ ὡς καταφρονοῦντος τοῦ πολεμίου δειλίαν τὸ ἥρωος, (οὕτω γὰρ ἀφανὲς [illegible] τῆς τραγῳδίας τὸ ἀξίωμα) ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἀναγκαίῳ ἐνδείκνυται. ἔμφρονος γὰρ ἦν τὸ τὸν ἐμμεμηνότα παραχωρεῖν. ὅρα γὰρ ὅτι ἦν, προστεθέντα [illegible] θεαδίδαξι τὴν νίκην.

l. 77. Τί μὴ γένηται] μὴ τι γένηται φοβῇ; οὐχ ὁ αὐτὸς ἦν καὶ πρότερον ἄνθρωπος; ἀλλ' οὐδὲν ὑμᾶς ἐτρέψατο κακὸν [illegible].

l. 78. Τῷδ' ἀνδρί] δεινότερος ἀντὶ τοῦ [illegible] τοῦ Ὀδυσσέως.

Pag. 5. l. 79. Οὐκοῦν γέλως ἥδι-στος] [illegible] μὲν τὸ λέγειν τὸ [illegible] τρία ἐξέφερε. ἀλλὰ θεός ἐστιν, ὡς [illegible] τὸ [illegible] ἄλλως τὰ καὶ [illegible] τὸν Ὀδυσσέα φησίν.

l. 80. Ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ] [illegible] διαφυλαχθῆναι τὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἦθος, διὰ τὸ μὴ ἐντρυφᾶν τοῖς κακοῖς.

Ἐν δόμοις] [illegible] ἀντὶ τοῦ ἐν δόμοις.

l. 81. Μεμηνότ' ἄνδρα ὀκνεῖς] ἀντὶ τοῦ φοβῇ. πυκνῶς γὰρ [illegible] τὸ ὀκνεῖν ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι.

l. 82. Φρονοῦντα γάρ νιν] [illegible] τὸ οἰκεῖον [illegible], καὶ οὐ χρὴ [illegible] τοῦ Ὀδυσσέως [illegible] οἶδε τὴν τῆς Ἀθηνᾶς· [illegible], ὅτι ὁ μὲν μετὰ παρρησίας διαλέγεται ὡς θεός, ὁ δὲ [illegible], ὡς θνητός, τὸν [illegible] ὁρᾷ, ὅτι ὁ μὲν [illegible] τῇ μανίᾳ τοῦ ἐχθροῦ οὐχ ἁρμόζει· [illegible] γὰρ αὐτὸν [illegible] δεῖ [illegible]. τὸ δὲ νῦν [illegible], οὐ τῇ [illegible], ἀλλὰ τῇ μανίᾳ.

l. 85. Ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα] εἰ καὶ βλέποντα τὰ βλέφαρα αὐτοῦ, ποιήσω μὴ δεδορκέναι.

l. 89. Ὦ οὗτος] διὰ τοῦ οὗτος καὶ τοῦ Αἴας, δισσῶς ὁ κλῆσις· ἢ ὅτι καὶ πρότερον ἐκάλεσεν αὐτόν, ὅτι καὶ Ὀδυσσεὺς φησί, τί δρᾷς Ἀθηνᾶ· ἢ ὡς καὶ πρότερον, ὁπότε ἐδόκει συλλαμβάνειν αὐτῷ πρὸς τὴν ἀναίρεσιν.

l. 90. Τί βαιὸν οὐδὲν] ὀλίγον, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως. [illegible] νομίζων, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς φησίν, ὡς [illegible].

l. 91. Ὦ χαῖρ' Ἀθάνα] ἐπήγγειλε μὲν τὴν Ἀθηνᾶν [illegible] ἐξ [illegible]. οὕτω γὰρ εἰς [illegible] ὁ [illegible]. [illegible] δὲ [illegible] τὸ ἡγεμονικόν, ἀλλ' [illegible] περὶ τὸ λογιστικόν. [illegible] μὲν γὰρ ὡς ἐχθροὺς ἀνελεῖν, [illegible] τὸ [illegible] δὲ ἐσφάλλετο, ὅτι ποίμνια ἀνεῖλε, καὶ διελογίζετο [illegible].

l. 96. Κὰν ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ] τὸ μὴ οὐχὶ βάψαι τὸ ξίφος εἰς τὸν στρατόν.

l. 97. Ἤχμασας] [illegible] αἰχμῇ [illegible].

l. 98. Ὥστ' οὔποτ' Αἴανθ' οἵδ'] [illegible] τὸ [illegible], ἐάν τε [illegible] ἢ ψιλόν, τὸ οἶδα [illegible].

l. 100. Τεθνᾶσ' ἀφαιρείσθων] καλῶς

τὰ ἐμὰ ὅπλα, ἀντὶ τοῦ τὰ ἀνήκοντά μοι, οὐχ ἃ ἔδει με λαβεῖν, ὡς ἴδιον ἀποστερηθέντα.

l. 102. Πῶς σοι τύχης εἷς, ἢ πέφευγέ σε] οὐχ ὡς διαστέλλουσα φησὶν, ὡς ἂν εἴποι τις, ἔζησεν, ἢ πέφευγέ σε ; ἀλλὰ παρεξηγοῦσα. φησὶ γὰρ, πέφευγε δή σε ὁ ὀδυσσεύς.

l. 103. Τοὐπίτριπτον κίναδος] τὸ ἐξώλης θηρίον καὶ πανοῦργον· κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ. πάνυ δὲ κατατρέχει τοῦ ὀδυσσέως ὡς ἐχθροῦ.

ἐξήρου μ' ὅπου] τῆς τύχης ἐστὶ, δηλονότι.

l. 104. Ἔγωγ' ὀδυσσέα] οἱ ἀττικοὶ ἐν τοῖς λόγοις διαφόρους ἀποκρίσεις, διὰ τοῦ ναὶ, λέγουσι τὸ ἔγωγε, ἢ μάλιστα, ἢ τοιοῦτόν τι, καὶ ἀρκοῦνται τούτοις· ἐν οἷς δὲ τὸ ναὶ ἁρμόζει ἐν τῇ ἀποκρίσει, λέγουσι τὸ μὲν ἀπομωτικὸν, καὶ ἀρκοῦνται τούτῳ.

Τὸν σὸν ἐνστάτην] ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸν καὶ ἀντίπαλον, ἤτοι, κατὰ πάντα ἐνιστάμενόν σοι ἢ ἰδικῶς ἐπὶ τῆς κρίσεως μόνον, ἐπεὶ τὸν ἀντίδικον κυρίως δὲ ἐνστάτης, ὁ ἐν τῇ ὁδῷ ἀντιστήκων τινὶ, ὡς εἰ λέγοι περὶ τὸν οἰδίποδα τοῦ λαΐου ἐνστάτην γεγενημένον.

l. 105. Ἥδιστος] καθ' ἡδονήν μοι.

Δεσμώτης] δεσμώτης λέγεται καὶ αὐτὸς ὁ δέσμιος, ὡς ὁ δεσμώτης προμηθεὺς, καὶ ὁ δεσμεύων, ὡς κρατῖνος ἐν πυτίνῃ, "Ἐπὶ τῶν δεσμοφυλάκων· ὄψει γὰρ αὐτὴν ἐνταῦθα πολλῷ χρόνῳ παρὰ τοῖσι δεσμώτῃσι κατακεκλεισμένην.

l. 108. Ἑρκίου στέγης] τοῦ περιπεφραγμένου τῆς αὐλῆς, ἢ τῆς τοῦ δώματος στέγης. ἕρκιον γὰρ τὸ δῶμα.

l. 110. Μάστιγι] πρότερον ἐνδοῦσθαι ἢ ἐπιγραφὴ τοῦ δεσπότου, ὁ πρότερον φονεύσω αὐτὸν πρὶν ἂν μαστίξω.

l. 112. Χαίρειν ἀθάνα, τἄλλα] τὸ ἦθος τῆς ἀπαγορεύσεως ἀρχαῖον. ἔστι δὲ ἡμῖν τὸ χαίρειν ἀντὶ τοῦ παραιτοῦμαι λέγειν. φησὶ δὲ ὡς κατὰ τὰ ἄλλα εἴκων τῇ θεῷ, τοῦτο δὲ ἀντιβαίνων· ὑπερηφανικὸν δὲ τὸ ἦθος αὐτοῦ ἐνδοῦναι ἐνδείκνυται ὁ ποιητής, ἐπεὶ πάνυ προσκεῖται ὁ ἀκροατὴς τῷ αἴαντι διὰ τὴν συμφορὰν, ἣ μονονουχὶ χαλεπαίνει τῷ ποιητῇ, ἵνα δόξῃ ἀξιοπαθεῖν ὁ αἴας, μὴ ὑποτεταγμένος τῷ δαίμονι.

Ἔγωγέ σ' ἐφίεμαι] ἐφίεμαί σοι εἰς τὰ ἄλλα κεχρῆσθαι μοι καὶ χαίρειν, ὡς πειθομένῳ μου· εἰς τοῦτο δὲ μόνον οὐκ ἀκούομαί σου.

l. 115. Ὥσπερ ἐννοεῖς] ἢ γνώμης ἐνδεικνύεις.

l. 118. Ὁρᾷς ὀδυσσεῦ] πανταχόθεν ὁ λόγος, καὶ ἀποτρεπτικὸς ἐστιν τιμᾶσθαι καὶ διὰ τοῦτο ἐπιτηδεύει καὶ τὸν ὀδυσσέα, καὶ τὴν θεὰν ὑποδεικνύει τὸν αἴαντα. δηλοῖ ὡς ὁ πρότερον φρόνιμος καὶ πρακτικὸς, νῦν ἐξέστη διὰ τὸ θεομαχῆσαι. καὶ τοῦτο δὲ Ὁμήρου παίδευμα, ἐφ' οἷς αὐχοῦσι τινὲς, τούτων στερουμένους παρὰ θεῶν, ὡς καὶ θάμυρις, τῆς μουσικῆς· καὶ νιόβη, τῶν τέκνων.

l. 119. Προνούστερος] προνοίας μᾶλλον ἐχόμενος.

Pag. 7. l. 122. Ἔμπης] ἴωνες ἔμπης φασὶν, ἀττικοὶ δὲ ἔμπας καὶ ἔμπα.

l. 123. Ἡ τοὐμὸν σκοπῶν] ἐπὶ ἀφορῶν εἰς τὰ ἀνθρώπινα τὰ πάντων κοινά.

l. 125. Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς] πρὸς τὸ πινδαρικὸν, Τί δέ τις· τί δ' οὔτις· σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι· ἀντὶ ἀνυπαρκτον τὸ ἀνυπαρκτότερον· ἐνταῦθα μέντοι ὁ λόγος ἐστὶν ἰσχυρότερος τῆς ἀληθείας ἢ περ τὸ πινδαρικόν. ὁ μὲν γὰρ πίνδαρος ἐν τοῖς ἀσυστάτοις πεποίηται τὴν ὑπερβολὴν, ὁ δὲ ἐν τοῖς φαινομένοις καὶ δοκοῦσιν, οὐχ ὑπάρχουσι δὲ κατ' ἀλήθειαν. ὁ δὲ ὅμηρος δι' ἑνὸς αὐτάρκως τοῦτο δεδήλωκεν, Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο.

l. 126. Εἴδωλα] ἀπεικασμένα.

l. 127. Ὑπέρκοπον] ἀντὶ τοῦ ὑπερκομπον. φασὶ τὸν αἴαντα τρίτον ἠσεβηκέναι περὶ τοὺς θεούς· πρῶτον μὲν, ἐκβαλεῖν τοῦ δίφρου τὴν ἀθηνᾶν, βουλομένην αὐτῷ συμμαχεῖν· δεύτερον, ἀπαλεῖψαι τὴν γλαῦκα τὴν ἐγγεγραμμένην τῷ ὅπλῳ αὐτοῦ ἐξ ἔθους πατρῴου· τρίτον, ὅτι οὐκ ἐπείσθη τῷ πατρὶ συμβουλεύοντι πείθεσθαι τοῖς θεοῖς.

l. 130. Χειρὶ] δυνάμει.

l. 131. Ὡς ἡμέρα κλίνει] ἡμέρα γὰρ μία ἐλαττοῖ, καὶ πάλιν αὔξει.

l. 133. Τοὺς δὲ σώφρονας] τὸ συνεχόμενον, τοῦτό ἐστιν, ὅτι δεῖ θεοφιλεῖς μόνον εἶναι τοὺς σώφρονας, καὶ μὴ ἐπ' ἀλλήλοις ἀλαζονεύεσθαι.

l. 134. Τελαμώνιε παῖ] πιθανῶς αὐτῷ ὁ χορὸς ἐστιν ἐκ σαλαμινίων ἀνδρῶν· τοῦτο μὲν παρρησιαζομένων ὡς ἐλευθέρων· τοῦτο δὲ, συμπαθῶς ἐχόντων, ὡς πολιτῶν, καὶ αἰδημόνως λαλούντων, ὡς ὑπηκόων. ἡ γὰρ πιθανὸν ἐξ ἀχαιῶν εἰσάγειν, καὶ διὰ τὸ μὴ συναχθεσθαι, καὶ διὰ τὸ μὴ προσεσχηκέναι τῷ βα-

…μαλλον. τὸ δὲ τῶν αἰχμαλώτων, κατεφρονητικὸν μὲν, ὡς αἰχμάλωτος ἐν θρόνοις· ἐν μέλλῃ διαφθείρουσαν· ἔθος γὰρ δὴ τοῖς αἰχμαλώτους ἐπιτιμᾶν τῇ μυλλάδι. πιθανὴ δὲ καὶ ἡ εἴσοδος· ἀκούσας γὰρ ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς, δεῖξαι δὲ καὶ σοὶ πλὴν τὴν περιφανῆ νόσον, ὡς πᾶσιν ἀγγελοῦσιν εἰσιδεῖν θρόους, καὶ μαθὼν τὸ σαφὲς, διεδήλωκε τοῖς ἀχαιοῖς. ταύτης οὖν τῆς φήμης ἀκούσαντες οἱ σαλαμίνιοι παραγεγόνασι, μηδέπω ὑπὸ τῆς εὐνοίας πεπεισμένοι ὡς αὐτὸς εἴη ὁ πράξας, ἀλλ' ἀπιστοῦντες, καὶ ὑπὸ ἐχθρῶν πεπλάσθαι οἰόμενοι. ὁ δὲ νοῦς, σοῦ μὲν εὖ πράσσοντος, ἐν χαρᾷ ἐσμέν. καὶ τὸ ἀνάπαλιν τὸ δὲ ὅλον, ἐν σοὶ ἐσμέν. τὰ δὲ πράγματα νῦν τοῦ αὐτοῦ φαῦλά εἰσι. καὶ οὐκ ἐπιχαίρει αὐτοῖς διηγήσασθαι τὰ ἀνδραγαθήματα.

l. 135. Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου] τὸ θεμέλιον. τὸ ἔδρασμα. ἀντὶ τοῦ δι' ὃν ἵσταται ἡ Σαλαμίς. οὐ πάντως δὲ αἱ ἀγχίαλοι, καὶ ἀμφίαλοί εἰσιν. οἷα ἐστὶ καὶ ἡ ἀλεξάνδρεια, ἀγχίαλος μὲν, οὐκ ἀμφίαλος δέ. αἱ δὲ νῆσοι, καὶ ἀγχίαλοι καὶ ἀμφίαλοί εἰσι.

l. 136. Σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω] ἀντὶ τοῦ συγχαίρω. τουτέστι, σοῦ μὲν εὖ πράσσοντος. ἢ οὕτως. εἰς σὲ μὲν εὖ πράσσοντα ἐπιχαίρω, ἵνα λείπῃ ἡ εἰς.

l. 137. Σὲ δ' ὅταν] ἐπεὶ σὺ δὲ, καὶ τὰ ἑξῆς.

Ζαμενὴς] ἀντὶ τοῦ δυσμενής.

l. 138. Ἐπιβῇ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐπιβῇ. εἰς σὲ δὲ ὅταν νόσος ἐπιβῇ. κακόθρους δὲ, οἷόν ἐστι καὶ τὸ ἑξῆς.

l. 140. Πτηνῆς ὡς ὄμμα] ἐπεὶ περιδεὲς τὸ ζῶον. ὄμμα δὲ πελείας περιφραστικῶς ἡ πέλεια.

l. 141. Ὡς καὶ τῆς νῦν] ὡς καὶ τῆς παρελθούσης νυκτὸς ἐν φόβῳ γεγόναμεν ἐπὶ τῇ σῇ δυσκλείᾳ. πιθανῶς δὲ οὐκ ἐλέγχει τὸν βασιλέα ὡς ἡμαρτηκότα, ἀλλὰ τὴν δυσπραγίαν προσέλαβεν ὡς ἀπὸ τῆς εἱμαρμένης. πάνυ δὲ εὔνοοι ὄντες, ἀπιστοῦσι, καὶ ὑπολαμβάνουσιν ἐκεῖνον ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν συκοφαντεῖσθαι· οὐ δέει ἂν καθέστηκα, ὅταν ᾖ τι δύσβατον αὐτῷ.

l. 143. Σὲ τὸν ἱππομανῆ] τινὲς τὸν μεγαλομανῆ ἐξεδέξαντο, ὡς βούπαιδα· ἤτοι τὸν μεγάλως μαινόμενον. ἀλλ' οὐκ ἐπίστευσεν ὁ χορὸς ὅτι ἐμαίνετο ὁ Αἴας. σὲ τὸν ἵππους μαινόμενον καὶ ἱππικόν. ἀλλ' οἱ νησιῶται οὐχ ἱππομανεῖς εἰσιν, οὐδ' ἱππήλατοί εἰσιν αἱ νῆσοι. τὸ ἱππομανῆ τοίνυν πρὸς τὸν λειμῶνα ἐκληπτέον. Ἄλλως. Ἱππομανῆ ἢ αὐτὸν λέγει τὸν Αἴαντα, ὡς μεγάλως μαινόμενον, ἀπὸ μεταφορᾶς. (ἡ γὰρ τῶν ἵππων μανία χαλεπωτέρα ἐστίν) ἢ ἐπὶ ἵπποις μαινόμενον. τὸ γὰρ ἵππος ἐπὶ μεγάλου τάσσεται, ὡς ἱπποσέλινον, καὶ ἱππογνώμονα, τὸν μεγαλογνώμονα· ἢ ἐπί τι λειμῶνος, διὰ τὸ εὐανθῆ, ἐφ' ὃν οἱ ἵπποι μαίνονται. ἢ τὸν ἄγαν μεμηνότα καὶ ἀνθοῦντα καὶ ἐνυβρίζοντα τῇ χλόῃ, διὰ τὸ πλῆθος.

l. 147. Αἴθωνι σιδήρῳ] λαμπρῷ.

l. 148. Τοιούς δε λόγους] οὕτως, Οὐδὲν ἐνέχυρον οἶδεν ὁ Ὀδυσσεὺς, πλάττεται ψευδεῖς λόγους, ἀκούσας μόνον ὡς εἴης

σὺν νεορράντῳ ξίφει. καλῶς δὲ καὶ τὸ ψιθύρους λόγους, ἀντὶ τοῦ διαβόλους, ὡς διὰ πανουργίαν ἀδεῶς οὐ λέγοντος, ἀλλὰ πρὸς ἓν ἕκαστον ἐξαπατῶντα λάθρα.

l. 150. Περὶ γὰρ σοῦ νῦν εὔπειστα λέγει] ὅτι ἐν ἀτυχίᾳ καθέστηκας δηλονότι τῆς ὕβρεως χάριν. ἢ ἐπεὶ μέγας εἶ, εὗρε τὸν φθόνον συμπράττοντα.

l. 154. Τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν] τροπικῶς, ὡς ἐπὶ τῶν τοξευόντων κατὰ μεγάλου σώματος, οἳ οὐχ ἁμαρτάνουσι. πιστὰ οὖν τοῖς ἀκούουσι τὰ κατὰ τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόνον. πίνδαρος. Ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖς, ἅπτεται δ' ἐσθλῶν. χειρόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει.

Ἱεὶς] ἀφιεὶς τοξεύων ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ τις. κατὰ μὲν τῶν μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς τις, οὐκ ἂν ἁμάρτοι· κατ' ἐμοῦ δὲ ἱεὶς τις, οὐ πείθοι τὸν ἀκούοντα.

l. 155. Κατὰ δ' ἄν τις ἐμοῦ] τοῦ δημοτικοῦ καὶ εὐτελοῦς.

l. 157. Πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα] λείπει τὸ εὖ.

l. 158. Καίτοι σμικροὶ] πάνυ αἰδημόνως ὁ χορὸς ἐξελέγχει τὴν ἀδικίαν τῶν ἑλλήνων· οὐ τοῦτο ἄντικρυς ποιεῖ, ἀλλὰ ἀφελῶς γνωμολογεῖ. βούλεται γὰρ ἐπιτιμᾶν ὅτι κακῶς πράττουσι καθαιροῦντες τὸν Αἴαντα καὶ ἑαυτοῖς ἀσυμφόρως. φησὶ γὰρ ὅτι ἀσθενὴς φυλακὴ τοῖς μικροῖς ἄνευ τῶν μεγάλων. τοῦτο δὲ τείνει καὶ ἐπὶ τὸν Αἴαντα, ὅτι δεηθήσονται αὐτοῦ.

l. 159. Σφαλερὸν ῥῦμα] ἀντὶ τοῦ ἀσθενὴς φυλακή.

l. 161. Καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ σμικροτέρων] οὐκ ἔστιν ἐναντίος ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ αὔξησιν ἔχει. εἰ γὰρ ὁ μέγας ὑπὸ

...άτην ἄρῃ καὶ προσποιήσῃ, ἤτοι ... αὐξήσῃς ἀπὸ σοῦ, ἀλλὰ παρηλλαγμένον ψεῦδος τὰ λογοποιούμενα. ... Ὀδυσσέα σίσυφον συνήθως φησὶ ... καὶ ἐν συνδείπνῳ. Ὦ πάντα ... οἷος ὁ σίσυφος πολὺς Ἔν... ἐν σοὶ παντακοῦ μητρὸς πατήρ. ... Αἰσχύλος ἐν ὅπλων κρίσει, Ἀλλ' ... Ἀντικλείας ἆσσον ἦλθε σίσυφος, Τῆς ... λέγω τοι μητρός, ἥ σ' ἐγείνατο. ... Εὐριπίδης ἐν κύκλωπι, Χαῖρ' ... ὅστις δ' εἶ φράσον, παῖ... τι ... Ἰθακὸς Ὀδυσσεύς, γῆς κε... ...λήνων ἄναξ. Οἶδ' ἄνδρα κρό... ..., δριμὺ σισύφου γένος. Φαίνεται ... τὸ κακόηθες αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς γενε... ...ας.

l. 194. Ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων] ἀνάστα ... θρόνων, ὅπου πολλὴν χρόνον συν... ...ηρίξας, τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τιμ... ... αὐτὴν αὔξων, καὶ δὴ ἐμπυρούμενον ... τοῦ πάθους, καὶ ἐν ἀγωνίᾳ πολλῇ ...

... μακραίωνι στηρίζῃ] ὅπου στηρ... ...μακραίωνι σχολῇ. ὅ ἐστι πολυχρο... ... βραδύνων τὸν ἀγῶνα ἐμποιήσῃ σοι. ... δὲ αὐτοῖς δοκεῖ διὰ τὴν εὐ... ...

...ρ. 11. l. 197. Ἄταν οὐρανίαν] τὴν ... οὐρανοῦ πεμφθεῖσαν. ἤγουν μετέ... καὶ μεγάλην. φλέγων δέ, ζωπυρῶν, ...ων.

l. 198. ἐχθρῶν δ' ὕβρις] ἡ δὲ τῶν ... ὕβρις τῶν ταῦτα ἐπὶ σοὶ λεγόν... ... μᾶλλον ἄφοβος ἐστὶ καὶ ἀδεῶς ... τὸ βλασφημεῖν σε, διὰ τὸ μὴ φαίνε... σε τοῖς ἀχαιοῖς.

...ρβητα] ἀντὶ τοῦ ἀταρβήτως, ἀνει... ...

l. 199. Ἐν εὐανέμοις βάσσαις] ὡς ἐν εὐανέμοις βήσσαις, τουτέστιν ἐν ... τοῖς τόποις ὅπου τὰ ὑπὸ σοῦ αἰ... ποίμνια ὁρῶντες ἐπεγέλασαν. ... εὐανέμοις βήσσαις, δηλονότι ἐν εὐδίᾳ ... ἔχοντες διαβάλλουσι.

l. 200. Καγχαζόντων] γελώντων.

l. 201. Βαρυάλγητ'] βαρέα καὶ ἀλ...

l. 202. Ναὸς ἀρωγοὶ] ἔξεισι τέκ... καὶ διδάσκει τὸν χορὸν ὅτι αἴας ... ὁ σφάξας τὰ ποίμνια. πυνθάνε... δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ ὅτι ἐλλεῖπει ... τὰ ... ἑκάτερος οὖν παρ' ἑκατέρου ...μενον μανθάνει. ἡ δὲ τέκμησσα, ... γυνὴ τοῦ Αἴαντος. ... δὲ ἔξεισιν. οὐ γὰρ ἐπὶ πολὺ δεῖ ἀποπλουτοφυρίζειν τὸν χορόν, ἀλλὰ προσκομίζειν τὰ τῆς ὑποθέσεως. ἡ δὲ διάθεσις ... ἔχει τοῦ ποιητοῦ. ἐπεὶ γὰρ ἀπέστι τεῦκρος, καὶ ὁ θορυβούμενος ἔτι νήπιος, τέκμησσα καταλοφυρεῖται. οὐ γὰρ ἕτερον πρόσωπον γνήσιον τῷ Αἴαντι. αἱ δὲ τοιαῦται γυναῖκες ὑποτίθενται εὖνοι-αι πρὸς τοὺς δεσπότας, ὡς βρισηΐς πρὸς Ἀχιλλέα.

l. 203. Γενεᾶς χθονίων] διὰ τὸ τὴν σαλαμῖνα συνῆφθαι τῇ ἀττικῇ, καὶ προσαπέδωκεν τοῖς ἀθηναίοις αὐτὴν κλήσεσθαι. πρὸς εὔνοιαν οὖν τῶν ἀκροωμένων τοῦτο φησίν. ἢ ἐπεὶ ἐξ αἰγίνης ἐλθὼν ὁ τελαμὼν ἐβασίλευσε σαλαμῖνος. ἡ δὲ αἴγινα, τῆς ἀττικῆς.

l. 204. Τηλόθεν οἴκου] μακρὰν γὰρ φρυγία σαλαμῖνος. ἤ, οἱ περὶ πολλοῦ κηδόμενοι, καὶ οὐχὶ νῦν μόνον. ἤ, οἱ τηλόθεν ὄντες, ὅ ἐστι ξένοι κατὰ γένος, καὶ ὅμως τοῦ τελαμῶνος οἴκου φειδόμενοι, εἰ καὶ μὴ προσήκομεν.

l. 205. Ὠμοκρατὴς Αἴας] ὁ δυσ-πέπαντος καὶ ἀλτιάνομον ἔχων πάθος. ἤ, ὁ ὠμὸς καὶ καρτερός. ἤ, ὁ ὑπὸ ὠμότητος κατεχόμενος ἤ, ὁ γενναῖος, ὁ καὶ τῶν ὠμῶν κρατεῖν δυνάμενος.

l. 208. Τί δ' ἐνήλλακται] τί αὐτῷ παρὰ τὴν ἡμερινὴν ὄχλησιν γέγονε βαρύς; δηλονότι, ἐν τίνι γέγονεν ὁ Αἴας βάρει, ὥς τι ἀλλοῖον γενέσθαι παρ' ὃ ἦν κατὰ τὴν ἡμέραν; τί αὐτῷ βάρος ἐνήλλακται αὕτη ἡ νύξ.

Τῆς ἀμερίας] γράφεται τῆς ἀνημερίας. ἀντὶ τοῦ, τῆς ἀνδρὸς φορᾶς· καὶ ἔστιν ὁ νοῦς, ποῖον βάρος ἔλαβεν αὕτη ἡ νὺξ ἀπὸ τῆς προτέρας ἀηδίας.

l. 211. Ἐπεί σε λέχος] ἐπεί σε ἔχει ὁ Αἴας, δορυάλωτον στέρξας τὸ λέχος σου. ἢ ἄλλως, ἐπεί σε ἀνέχει ὁ Αἴας, τὸ δορυάλωτον σου στέρξας λέχος.

l. 212. Ἀνέχει] ἀντὶ τοῦ ἔχει. περιττεύει γὰρ ἡ ἀνά. ἄμεινον στέρξασαν γράφειν. ἤ, ἀνέχει, ἀντὶ τοῦ ἀνυψοῖ, τιμᾷ.

l. 214. Λόγον ἄρρητον] κακόφημον. μηδὲ λέγεσθαι ὀφείλοντα.

l. 216. Μανίᾳ γὰρ] τὸ κεφάλαιον τοῦ κακοῦ πρῶτον ἐνέθετο, ὅτι ἐφύβριστα εἴργασται μανίᾳ περιπεσών.

l. 217. Ἀπελωβήθη] ἀντὶ τοῦ ἐφύβριστα εἴργασται. ἢ οὕτως, ἐνυβρίσθη καὶ λωβητὸς γέγονε.

l. 219 Χειροδάϊκτα] ὑπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ δαϊχθέντα.

l. 220. Κείνου χρηστήρια] ἃ διεχρήσατο

σαντο ἐκεῖνος. τὰ τολμήματα καὶ πράξεις. ἢ τὰ διεφθαρμένα ποίμνια, παρὰ τὸ διαχρήσασθαι αὐτά. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ μαντεῖον, καὶ τὸν χρησμόν, καὶ τὸ ἱερεῖον.

l. 222. Αἴθωνος] διὰ πυρός, θερμοῦ ἐν ταῖς μάχαις, ἢ τὸ θερμὸν νῦν ἐπὶ τοῦ παρακεκινηκότος κεῖται.

l. 225. Κληϊζομέναν] φημιζομένην ὑπὸ τῶν ἑλλήνων οὐ θεόθεν.

l. 226. Τὰν ὁ μέγας μῦθος] ἣν ἀγγελίαν πᾶς λόγος αὔξει. πρώην μὲν γὰρ μόνοι οἱ ἕλληνες ἔλεγον ταῦτα περὶ Αἴαντος, ἡμεῖς δὲ ἠπιστοῦμεν, νῦν δὲ καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν.

l. 227. Ὤ μοι φοβοῦμαι] τὸ ἐκ τούτου φησὶν ἀποβησόμενον. εἰκὸς γὰρ τὸν νοῦν ἐξεστηκότα μηδὲ ἑαυτοῦ ἀνασχέσθαι. οὐ γὰρ (φησὶ) φοβοῦμαι μὴ τιμωρηθῇ ὑπὸ τῶν βασιλέων.

l. 228. Περίφαντος] φανερός ἐστιν ὅτι ταῦτα ἑαυτὸν διαθήσει.

l. 229. Παραπλῆκτῳ] τῇ μανικῇ. παραπλὴξ γὰρ ὁ μανικός.

l. 232. Βοτῆρας ἱππονόμους] τοὺς μεγάλας φυλάττοντας τῶν ποιμένας. ἤτοι γὰρ ἐνόμιζον καὶ ποιμένας αὐτῶν ἀνῃρηκέναι.

Pag. 13. l. 233. Ὤ μοι κεῖθεν] ὡς οἰκουροῦσα τὰ ἔξω ἡ τέκμησσα ἠγνόει. δεῖ οὖν τὸν χορὸν τὰ μὲν ἔνδον ἀπ' αὐτῆς γνῶναι, τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ χοροῦ τὰ ἔξω.

l. 235. Τὴν μὲν] τὴν ποίμνην.

l. 236. Πλευροκοπῶν] κατὰ τῶν πλευρῶν τύπτων.

l. 237. Δύο δ' ἀργίποδας] ἀντὶ τοῦ λευκόποδας ἴσως τὸν μὲν ἕνα, ἐνόμιζεν Ὀδυσσέα, τὸν δ' ἄλλον, νέστορα, ἢ μενέλαον.

l. 238. Τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν] ἴσως τοῦτον ἐνόμιζε νέστορα, ὡς ψευδομαρτυρήσαντα κατ' αὐτοῦ.

l. 241. Μέγαν ἱπποδέτην ῥυτῆρα λαβὼν παίει] διπλώσας τὸν χαλινόν, παίει τὸν κριόν, ὡς λιγυρᾷ καὶ ὀξυφώνῳ μάστιγι. Ἱπποδέτην δὲ ῥυτῆρα, χαλινόν, μέγαν. Μέγαν δέ, πρὸς τὸ πικρότερον καθάψασθαι τοῦ ἐχθροῦ.

l. 241. Κακὰ δεννάζων] ἀντὶ τοῦ, βλασφημῶν. παριστάνει δὲ καλῶς τὸν λόγον, φάσκουσα τὰ ῥήματα μὴ εἶναι τοῦ Αἴαντος, ἀλλὰ θεῶν τινος ὑποβολῆς. δαίμονα δή φησι τὴν μανίαν. δεννάζων δέ, ἀπὸ τοῦ δεινόν, δεινάζω καὶ δεννάζω, ὡς φαεινός, φαεννός.

l. 245. Ὥρα τιν'] ὥρα τινὰ ἡμῶν (ἀντὶ τοῦ ἕκαστον ἡμῶν) περικαλυψάμεν-
ον τὴν ἐσθῆτα, τοῖς καλύμμασι
κεφαλὴν κρυψάμενον. ὁρῶν δὲ ὁ χο
ὅτι ἐν μεγίστῳ κακῷ ἐστιν Αἴας, τὸ
κατὰ τὴν νόσον, τὸ δέ, κατὰ τὴν ἀπει
τῶν βασιλέων, διαπορεῖται τί πρακτέ-
ον αὐτῷ, πότερον ἐγκαλυψαμένους ἀ
γῆν ὁποιποτοῦν, ἢ ἀποπλεῖν ἐπιβά
ἐπὶ τῶν νεῶν. καὶ οὐκ ἔστι μὲν μικρόν
ἐάσαντας τὸν προστάτην ἀπαλλαγῆ
ἀλλὰ σημαίνουσι διὰ τούτων ἐστὶν ὅτι
ἐν ποσὶ δεινά. εἰώθασι γὰρ οἱ ἀπο
τες ἐξ ἀρχῆς τοιαῦτα προσφέρεσθαι.

l. 250. Μεθεῖναι] μετιέναι, φ
ἕκαστον ἡμῶν (φησὶ) δεῖ μεθεῖν
τουτέστι ῥίψαι ἑαυτὸν ἐν νηΐ, καὶ φυγεῖν.

l. 151. Τοίας] ἀντὶ τοῦ μεγάλας.

Ἐρέσσουσιν] εὐτόνως κινοῦσιν. ἀπὸ
ἐρεσσόντων· ἀντὶ τοῦ ἐλαύνουσι, κινοῦσι.

l. 252. Δικρατεῖς] οἱ δισσοί.

l. 253. Πεφόβημαι] εὐλαβοῦμαι
λευσθῆναι, καὶ ἄλλως μετ' αὐτοῦ, ὃν
μοῖρα τις κακὴ κατέχει. λέγει δὲ
μανίαν. φησὶν οὖν ἡ τέκμησσα πέπαυ
ἀντὶ τοῦ συμπαθεῖν αὐτῷ τῆς μανί
ἵνα προκόπτῃ τὰ τῆς ὑποθέσεως.

l. 254. Λιθόλευστον ἄρην] τὸν
νατον· καὶ Ὅμηρος, Γίνετ' ἄρης ἀλεγει-
νὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι.

l. 256. Αἰσσ' ἄπλαστος] ἀντὶ τοῦ με-
γάλη. οὐκέτι κατέχει αὐτὸν ἡ μανία
λα λέγει, ὡς ὀξὺς νότος, ταχέως λήγ
ὡς γινομένων τινῶν σημείων ἐπὶ
πνεύμασιν. ὥστε παραλείπειν αὐτά, ὁ τα-
χέως πεπαῦσθαι. οὕτως ἐστὶ καὶ ἐν τῇ
μῳδίᾳ, Ἀλλ' ὄπισω ταχέως. δειλινὸς
ἤρξατο.

l. 259. Καὶ νῦν φρόνιμος] ἐμφρο
γενόμενος, ἤρξατο συμπαρακαλ
τῇ συμφορᾷ, καὶ ἀλγεῖν.

l. 261. Μηδενὸς ἄλλου] ὅτι μηδενὸς
συμπράξαντος, καὶ μεταχόντος
ἁμαρτημάτων. ἡ γὰρ κοινωνία τῶν ἁμαρ-
τημάτων φέρει τινὰ παραμυθίαν.
σει δὲ ἡ παρὰ πρόθεσις.

Φρούδου γὰρ] δηλονότι ὄντος.

Pag. 15. l. 264. Μείων λόγος]
τι τοῦ οὐδεὶς λόγος.

l. 265. Πότερα δ' ἄν, εἰ νέμοι]
δοίη τις αἵρεσιν, πότερον ἂν προέλοι
ας, λυπῶν τοὺς φίλους, αὐτὸς ἥδε
ἢ λυπῶν τοὺς φίλους καὶ αὐτὸς λυπεῖ
ἄμεινον δὲ ἔχουσιν αἱ ἀντιθέσεις, τῶν
οἰομένων ἐν εὐτυχίᾳ γεγονέναι,
παῦσαι τὸ κακόν. τοὺς δέ, εὐλο
παραστῆσαι ὅτι ἐν χείροσιν ἐστὶ

Αἴαντ

[...]οντος νῦν, ὁπότε καὶ παρακολουθεῖ τοῖς ἡμαρτημένοις. εἰπόντος δὲ τοῦ χοροῦ εὐτυχεῖν εἰ πέπαυται ὁ Αἴας τῆς νόσου, ἐπάγει ἡ Τέκμησσα ὅτι κακῶν νῦν οὕτως παρέξαιτο, καὶ τὸ πεπαῦσθαι τῶν δεινῶν. παρακολουθῶν γὰρ τοῖς πεπραγμένοις, ἐν ὀδύνῃ πλείονι γίνεται. Περιπετείας, Τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμην, [...]. πρὸς δὲ τὸ ὑπ' ἐκείνων εἰρημένον [...] εὐτυχία ἂν εἴημεν εἰ πέπαυται, ἀποκρίνεται οὕτως, πότερα ἂν ἕλοιο, εἴ σοι δοίη τις αἵρεσιν, λυπῶν τοὺς φίλους, αὐτὸς ἐν ἡδονῇ διάγειν· ἢ κοινωνὸς τοῦ παντός, καὶ αὐτός τε λυπεῖσθαι καὶ τοὺς φίλους λυπεῖν. δηλονότι, ὁ μὲν Αἴας ἐν τῇ μανίᾳ ὤν, ἐτέρπετο, οἰόμενος τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐχθρούς, ἐγὼ δὲ ἐλυπούμην ὁρῶσα αὐτόν. νῦν δὲ παυσάμενος τῆς μανίας, καὶ αὐτὸς λυπεῖται ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, λυπεῖ δὲ πάλιν καὶ τοὺς φίλους· νυνὶ οὖν διπλασιάζεται τὸ κακόν. τοῦτο δὲ ἀνταποδίδωσιν ὁ χορὸς διὰ τῶν ἐπιφερομένων, Τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μεῖζον κακόν· δηλονότι τὸ ἀμφοτέρους λυπεῖσθαι.

l. 266. Φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν] ὥσπερ ὁ Αἴας ἐν μανίᾳ ὢν λυπῶν ἡμᾶς, αὐτὸς ἥδετο.

l. 269. Ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες] ἡμᾶς, ἀντὶ τοῦ ὁ Αἴας νῦν μὴ νοσῶν, ὀδυνᾷ ἑαυτὸν διὰ τὰ πεπραγμένα.

l. 276. Ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας] [illegible] βλέποντας.

l. 279 Ἡμεῖς θ' ὁμοίως] ἐμοὶ (φησὶ) κατ' ἄμφω τοὺς καιροὺς συμβέβηκεν ἀνιᾶσθαι, αὐτοῦ μὲν τότε ἐξεστηκότος καὶ τερπομένου νῦν δὲ σωφρονοῦντος καὶ λυπουμένου.

l. 280. Ἆρ' ἐστὶ ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν] ἁπλοῦν μέν, τὸ τοὺς φίλους ἀνιᾶν· δὶς τόσα δέ, ὅτι καὶ αὐτὸς συναλγεῖ.

l. 282. Πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένος] πῶς γὰρ οὐ θεῖόν τι εἴη τὸ κατὰ τὸν Αἴαντα, εἰ πεπαυμένος τοῦ κακοῦ, μᾶλλον ἐν ἀνίᾳ διάγει;

Πεπαυμένος] ἀντὶ τοῦ σωφρονῶν.

l. 284. Ὡς ὧδ' ἐχόντων] ὅτι κάμνει νῦν ἐκεῖνος ἴσθι.

l. 285. Τίς γάρ ποτ' ἀρχή] ἀντὶ τοῦ τίς ἡ προσβολὴ τοῦ κακοῦντος αὐτὸν θεοῦ.

l. 288. Κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτὸς] περὶ πρῶτον ὕπνον. πιθανῶς δὲ καὶ τὸ τοῦ καιροῦ περιστεῖλαι· οἱ γὰρ ἐπιβουλεύοντες, εἶτα τὰς ἐξόδους ποιοῦνται ὥστε λαθεῖν τὰς παραφυλακάς.

Ἡνίχ' ἕσπεροι] οἱ κατὰ τὴν ἑσπέραν. ἢ, ὅτι οὐκ ἔφαινον ἔτι οἱ ἕσπεροι ἀστέρες. ἢ, ὅτε ἐσβέσθησαν οἱ λύχνοι. συντακτέον δέ, καὶ οὐ κατὰ μεμονωμένον. καὶ ἐκ τῆς τοῦ καιροῦ γὰρ ἐννοίας ἐπιβουλεύοντος, ἐπιτίθεσθαι περὶ πρῶτον ὕπνον.

l. 289. Λαμπτῆρες] οἱ κατὰ τὴν οἰκείαν φαίνοντες λύχνοι.

Ἦθον] ἀντὶ τοῦ ᾔθοντο.

l. 293. Οὔτι τι] ὥσπερ παρὰ Αἰολεῦσι τὸ ὅτινα κοινόν ἐστι κατὰ γένος, οὕτω καὶ παρ' Ἀττικοῖς τὸ οὔτι τι ὅταν οὕτως συντάσσηται, κοινῶς λέγεται.

Ἐμέμφετ'] ἐζήτει.

l. 289. Ἐξόδους κενὰς] τὰς οὐκέτι χρησίμως γενομένας.

l. 290. Ἐπιπλήσσω] ἐνίσταται.

l. 292. Πεῖραν] πορείαν. ὁδόν

l. 294. Ἀεὶ δ' ὑμνούμενα] ἀεὶ θρυλλούμενα ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων, καὶ κοινά. ἢ, ἀεὶ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενα πρὸς ἐμέ. ὅμοιον δὲ τὸ ἦθος ἐκείνῳ, Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε.

l. 296. Κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξ'] φοβηθεῖσα αὐτὸν οὐ διεκώλυσα.

l. 297. Καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν] τοῦτο μὲν ἀγνοεῖ ἡ Τέκμησσα λέγειν. τοῦτο δὲ παρεῖπεν αὐτῷ ὁ ποιητής, καὶ ἐνοχλεῖν οὐ δεῖ τὸν θεατὴν ταυτολογοῦντα.

l. 299. Κυνὰς βοτῆρας] τοὺς ποιμενικοὺς κύνας. οὐ γὰρ ἀναιρεῖ κατὰ τὴν σκηνὴν ἄνθρωπον, ἀλλ' ὡς ἔξω τινὰς ἀνεῖλεν.

l. 300. Ηὐχένιζε] τὸν τράχηλον ἀπέκοπτεν. ἐλαιμοτόμει.

l. 301. Ἔσφαζε, κἀρράχιζε] ὅπερ Ὅμηρος αὐερύειν φησίν· ὥστε κατὰ τοῦ λοιμοῦ γίνεσθαι τὴν σφαγήν.

l. 302. Ἠκίζεθ' ὥστε φῶτας] δηλονότι κύνας βοτῆρας.

l. 303. Τέλος δ' ἐπαΐξας] ἡ μὲν Τέκμησσα ἀγνοεῖ τίνι διαλέγεται ἐκ τοῦ προλόγου, ὅτι Ἀθηνᾶ ἦν ἡ λαλήσασα αὐτῷ· τὸ δὲ Σκιᾷ τινί, ὅτι οὐ συνέβαλε τὰ περὶ τὴν θεόν, καὶ ὅτι ἴδιον τοῖς μαινομένοις καὶ τοῖς ματαίοις λαλεῖν· ἀγνοοῦσα δὲ ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ αὐτὸν ἐκάλεσε διὰ τοῦ ἐπαΐξας, τὴν ἔξοδον τῇ μανίᾳ ἀνατίθησι.

Pag. 17. l. 304. Συνθεὶς γέλων πολὺν] τουτέστι ῥήματα καταγέλαστα λέγων, κατὰ τῶν νεκρῶν ὡς κατὰ ἀνθρώπων ἐποιεῖτο τὴν κόλασιν.

l. 308. Καὶ πλήρης ἄτης] οὐχ ὅτι τοῦτο ἀλγεινὸν τὸ ἀνελεῖν τὰ ποίμνια. ἀλλ' ὅτι διήμαρτε τῆς τιμωρίας τῶν ἐχθρῶν.

l. 309. Θωΰξειν] ἐβόησε.

Ἐν δ' ἐρειπίοις] τὸ ἑξῆς, ἐν δὲ τοῖς ἐρειπίοις τῶν νεκρῶν τῶν ἀρνείων φόνου ἐρειφθείς. ὅ ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς πτώμασι τῶν νεκρῶν καταπεσὼν ἔκειτο. θαυμαστῶς δὲ ὑπ' ὄψιν ἤγαγε τὰ πράγματα, μεταξὺ τῶν πτωμάτων τὴν φαντασίαν ἐπιδεικνύς. ὅτι καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ περὶ τοῦ κύκλωπος, —τανυσσάμενος διὰ μήλων.

l. 310. Ἐρειφθεὶς] ἀντὶ τοῦ καταπεσὼν, ἐρριμμένος. πάντα γὰρ τὰ ἐπὶ τὴν ἔραν πίπτοντα, ἐρείπια καλοῦνται· καὶ αἱ ῥιπαὶ ἐντεῦθεν ὡς τὰ ἐρείπια. τινὲς δὲ ἐρεισθεὶς γράφουσιν, ὅτι ἐπερεισάμενος.

l. 311. Ἀτρεμὰς] ὅλῃ δυνάμει, ἰσχυρῶς. ἀσφαλῶς. προσαπερεισμένως. ὃ οὐχ οἷόν τε ὁρίσαι, διὰ τὴν σύμφρασιν.

l. 312. Ἔπειτ' ἐμοὶ] οὐκ ἔχων ἐπιβολὴν τῆς αἰτίας τῶν πεπραγμένων, ἐμὲ ἐρωτᾷ τὸ συμβάν. πάνυ δὲ προσπαθὲς, τὸν ἐμφρονέστατον Αἴαντα παρὰ τῆς γυναικὸς πυνθάνεσθαι τίνα ἐστὶν ἃ ἔπραξεν αὐτός.

l. 315. Κυρεῖ ποτε.] τὸ κυρῶ περισπωμένως φησὶν ἡ συνήθεια καὶ ἀττικοί. ἐν δὲ βυκολικοῖς βαρύνουσιν αὐτὸ ἀττικοί μετ' ἐκτάσεως τοῦ υ, κύρσει λέγοντες, ἀντὶ τοῦ κυρσῆι. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ κυρεῖ ἀορίστου κεῖται.

l. 318. Ἐξῴμωξεν] ἐξώκυσεν φῴμωξεν.

l. 319. Ἃς οὔποτ' αὐτοῦ] οὐκ εἰώθει (φησὶν) ὁ Αἴας ἐν τοῖς κακοῖς ἀπολοφύρεσθαι, ἀλλ' ἦν καρτερικός. ἔλεγεν οὖν (φησὶν) ἀεὶ, κακοῦ ἀνδρὸς τὸ ὀλοφύρεσθαι. ὁποῖον φησὶ καὶ Ἡρακλῆς ἐν Τραχινίαις, « Ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν « εἱπόμην κακοῖς ὁ οὖν Αἴας πρὸ τούτου, εἰ συμβαίη τι αὐτῷ δεινὸν, ὡς ταῦρος ἀνεβρυχᾶτο ἀνεξώκυστον, οὐδέποτε δὲ εἰς πρόφασιν γόον ἐξέπιπτεν.

l. 320. Κακοῦ] δειλοῦ.

Βαρυψύχου] μικροψύχου, καταπεπτωκότος τὴν ψυχήν. οἱ λέγοντες δὲ τὸ βαρύψυχον ἀντὶ τοῦ γενναίου, καὶ διὰ τοῦτο προσιστάντες τὸ οὐ, τἀληθὲς ἠγνοήκασι. βαρύψυχος γὰρ ὁ βαρεῖαν καὶ λιθώδη καὶ ἀκίνητον ἔχων ψυχήν, ἀλλὰ μὴ πρὸς πόλεμον ὁρμητικὴν καὶ πρόθυμον.

l. 321. Ἐξηγεῖτο] ἡρμήνευεν. ἡ γὰρ ἐξήγησις, ἐπὶ θείων, ἑρμηνεία, ἐπὶ τῶν τυχόντων

l. 322. Ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων] ἤγουν ὑψηλῶν. ὅμοιον τῷ ἄσκεπον ἀσπίδος τι καὶ στερροῦ. τὸ ὀξὺ, ἐπὶ μὲν φωνῆς ἔχει ἐναντίον τὸ βαρύ· ἐπὶ δὲ ὀφθαλμοῦ καὶ ξίφους, τὸ ἀμβλύ· ἐπὶ δὲ χυμῶν, τὸ γλυκύ.

l. 326. Σιδηροκμῆσιν] τοῖς σιδήρῳ φονευθεῖσιν· ὡς ἀνδροκμῆσιν. καὶ δῆλον ὅτι προσεκτικὰ πρὸς τὸν ἀκροατὴν, ἵνα προσέχῃ ἀκριβέστερον, προειδὼς τὸ συμβησόμενον.

l. 328. Τοιαῦτα γάρ πως] ἐοίκασι κατά τινα τρόπον.

Καὶ λέγει κὠδύρεται] τῷ βούλεσθαι δρᾶσαι δηλονότι κακόν τι.

l. 339. Ἀλλ' ὦ φίλοι] τοῦτο φησὶ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς. τεθαύμακε δὲ τὴν πρόφασιν τῆς ἐξόδου φησὶν, ἵνα μὴ δόξῃ τὸν Αἴαντα ἐν τοιαύτῃ συμφορᾷ καταλελοιπέναι.

Ἐστάλην] κυρίως ἐπὶ θαλάσσης, ἀπὸ ἐστάλη τό τε τοῦ πλοῦ.

l. 331. Φίλοι γὰρ οἱ τοιοίδε] οἱ τοιοίδε φίλοι ὁποῖοι ἐστὲ ὑμεῖς, νικῶσι τὰ φίλων ἤγουν ἀτυχοῦντα. ἐντυχεῖν δὲ ὁ ἐρῶν τινὸς, καὶ πολλὴν ἀγάπην εἰς αὐτὸν τρέφων κρατεῖ δὲ ὁ ἐρώμενος. Ἄλλως, Φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε, δηλονότι, καὶ οἱ κακοπραγοῦντες ἐπιτιμῶσιν αἰδῶ τινα τοῖς φίλοις. ἡ οὖν Τέκμησσα, ὡς αὐτὴ γυνὴ οὖσα καὶ αἰχμάλωτος, οὐχ οἵα τε αὐτὸν παραμυθεῖσθαι, ἀλλὰ τὸν χορὸν προτρέπεται εἰσιέναι. ἐπειδὴ δὲ ἀντὶ τοῦ τὸν χορὸν ἀπολιπεῖν τὴν σκηνὴν ἀναβοᾷ ἔνδοθεν ὁ Αἴας, ἵνα μείνῃ ἐπὶ χώρας ὁ χορός. τοῦτο γὰρ ἐπιδεῖ θεατής.

l. 333. Διαπεφοιβάσθαι] ἐκμεμηνέναι· παρὰ τὸν Φοῖβον· ἢ ἀπὸ τῶν φοιβαζομένων καὶ ἐνθουσιώντων. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι μανίᾳ τινὶ ὅμοιον πάσχουσί τι.

l. 335. Τάχ' ὡς ἔοικε] τάχα ὡς φαίνεται, μᾶλλον στενάζει, ὡς νῦν αὐτὸ μᾶλλον παροξυμμένος ἢ πρότερον. εἶτα πρὸς τὸν χορὸν τὰ ἑξῆς, οὐκ ἠκούσατε Αἴαντος οἵαν τὴν δε θωΰσσει βοήν; ἐμφαντικῶς δὲ τὸ θωΰσσει. καὶ γὰρ δεῖ τὸν ὑποκρινόμενον τὸ τοῦ Αἴαντος πρόσωπον, ἀπηνεστέρῳ χρήσασθαι τῷ φθέγματι, καὶ κυνικώτερον βαΰζειν. διὰ τοῦτο εἶπεν θωΰσσειν.

l. 338. Ἀνὴρ ἔοικεν] ἢ ἔτι νοσεῖν ἀναβοᾷ, ἢ μεταγνοὺς ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ νοσήματος.

l. 340. Ἰὼ παῖ παῖ] παρέλκει τὸ παῖ. ἢ δὲ Τέκμησσα ἐνόμισεν αὐτὸν τὸν παῖδα καλεῖν.

l. 341.

l. 341. Ἀμφὶ σοί] περὶ σοῦ.

Ὤ μοι τάλαιν'] ἀπορούσης τὸ ἦθος. ἡ μὲν, ἀποιμώζει, τὸ δὲ, καλεῖ τὸν παῖδα. εἶτα φησὶ ἑαυτὴν ἐπαπορεῖ, Τίποτε μῦμοι ἐᾷ] καὶ πάλιν καλεῖ τὸν παῖδα, καὶ ἑαυτὴν ἀπολοφύρεται. λεληθότως δὲ ἐνεφάνισεν καὶ τὸ τοῦ παιδὸς ὄνομα. ἐδεδίει δὲ μὴ ἀνέλῃ αὐτὸν μαινόμενος. Ἄλλως. Τίποτε μῦμοι ἐᾷ; ἀντὶ τοῦ προθυμῇ πρὸς τὸν αἰσχρὰ λέγει τοῦτο.

l. 342. Ποῦποτ' εἶ] πρὸς τὸν Εὐρυσάκην. ὁ γὰρ παιδαγωγὸς αὐτὸν ἔξω εἶχε.

l. 343. Τεῦκρον καλεῖ. ποῦ Τεῦκρος;] μεταβαίνει ὁ αἴας ἐπὶ πολλὰ, ἵνα δὴ πλείους αἱ ἀγωνίαι γίγνωνται. Ἄλλως. ἴδιον τοῦ κακῶς ἔχοντος, τὸ μὴ ἐφ' ἓν τῶν λυπούντων ποιεῖσθαι τὴν ἀναφοράν. ἐπιζητεῖ δὲ Τεῦκρον ἵνα παραδῶνται αὐτῷ τὸν παῖδα, ὃν ἀφίησι τῆς χειρὸς, μὴ εἰδὼς τὸν Τεῦκρον. τὸ δὲ ἀπεῖναι Τεῦκρον, χρήσιμον τῇ οἰκονομίᾳ. παρὼν γὰρ ἐκώλυσεν αὐτὸν πρᾶξαι ἃ ἐβούλετο, νυνὶ δὲ μόνος τῆς γυναικὸς ἐγένετο κρείττων. Ἄλλως. παῖ παῖ εἰπὼν, μεταπίπτει εἰς ζήτησιν τοῦ Τεύκρου ὑπὸ ἀμηχανίας, ὡς ἐπιλαθόμενος ἐκείνου.

Ἢ τὸν εἰσαεὶ] ἤγουν κατὰ τὸν ἑξῆς χρόνον πάντα. τὸ ἀεὶ λέγεται ἐπὶ ἐνεστῶτος καὶ παρεληλυθότος καὶ μέλλοντος· τὸ δὲ εἰσαεὶ ἐπὶ ἀεὶ μέλλοντος.

l. 344. Λεηλατήσει] λείαν ἐλάσει, λαφυραγωγήσει. λῃστεύσει. πορθήσει. ἁρπάσει.

l. 345. Ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν] ἐκ τοῦ καλεῖν τὸν Τεῦκρον στοχάζονται, καὶ ἀνοίγειν παρακελεύονται, ἵνα αἰδεσθεὶν θεασάμενος. οὖν, τάχ' ἂν αἰδεσθείη με. ἢ οὖν, τάχα ἂν ἐφ' ἡμῖν αἰδεσθῇ, ἀπολιπὼν ἡμᾶς ἀνάρχους καὶ ὑποχειρίους τοῖς ἐχθροῖς.

P. 19. l. 346. Διοίγω] ἀνοίγω.

Προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι] ἐνταῦθα ἐγκύκλημά τι γίγνεται, ἵνα φανῇ ἐν μέσοις ὁ αἴας ποιμνίοις. εἰς ἔκπληξιν γὰρ φέρει καὶ ταῦτα τὸν θεατὴν τὰ ἐν τῇ ὄψει προσπαθέστερα. δείκνυται δὲ ξιφήρης ἡμαγμένος, μεταξὺ τῶν ποιμνίων καθήμενος.

l. 347. Τὰ τοῦδε πράγη] τὰς πράξεις ἃς οὗτος εἰργάσατο.

Ὡς ἔχων κυρεῖ] τουτέστιν ὡς διάκειται.

l. 348. Ἰὼ μοι φίλοι ναυβάται] τοῦ τυχόντος τὸ πᾶν ἀπήγγειλε τοῦ σωτῆρος. βούλεται δὲ σημαίνειν ὅτι ὥσπερ ἐκ μεγάλου χειμῶνος ὑπὸ κινήσεως ἀνέμων κῦμά τι ὑπολειφθὲν ἀπὸ τοῦ γεγονότος χειμῶνος κυκλοῖ αὐτόν. μετὰ γὰρ τὸν χειμῶνα εἴωθε τὸ κῦμα ἐπὶ πλεῖον μένειν. λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵν' ᾖ ὡς ἀμφιδρόμον, ὅ ἐστι τὸ πανταχόθεν περιτρέχον. ἐξ οὖ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κακοῦ σημαίνει, ὅτι κατ' οὐδὲν αὐτῷ ἐνδεῖ καὶ τὰ πράγματα.

l. 350. Ὀρθῷ νόμῳ] ὀρθὸν νόμον τὸν τῆς φιλίας φησίν. νόμος, ἐστὶν ἔγγραφος συνήθεια· συνήθεια δὲ, ὁ ἄγραφος νόμος.

l. 353. Ἀμφίδρομον] τὸ ἑλικοειδὲς, ὃ βαπτίζει τὰς ναῦς.

Κυκλεῖται] στρέφει. κυκλέω κυκλῶ, τὸ στρέφω· κυκλόω δὲ κυκλῶ, τὸ περιλαμβάνω.

l. 354. Οἴμ', ὡς ἔοικας] ὁ χορός ἐστιν ὁ λέγων. οὐ γὰρ ἐμπρεπὴς τὴν τέκμησσαν τὸν λόγον ὑφαιρεῖσθαι λεγόμενον πρὸς τὸν χορόν. ἐν ταῖς γὰρ ἀμφιβολίαις τῶν προσώπων δεῖ τοῦ ἤθους στοχάζεσθαι, καὶ διαστέλλειν τὸ πρόσωπον. ἔοικας οὖν (φησὶν) ὅτι ἐν μεγάλῳ χειμῶνι γέγονας. τὸ γὰρ ἀφροντίστως, οὖν, διὰ τὸ μηδένα ἐπιμεληθῆναί σου, ἐν χειμῶνι γέγονας. ἢ οὕτω πρὸς τὴν τέκμησσαν ὁ λόγος, νομίζω σε ἀληθῆ μοι μεμαρτυρηκέναι περὶ τῆς μανίας τοῦ αἴαντος, οὕτως γὰρ τὸ πρᾶγμα δείκνυσιν ἡμῖν ὅτι μανικῶς διετέθη. τὸ δὲ ἄγαν, καὶ τὸ ἄγαν, ἐκ παραλλήλου.

l. 355. Ἀφροντίστως] μανικῶς.

l. 356. Ναΐας] τῆς ναυτικῆς. ἐπεὶ ναυτικοὶ δοκοῦσιν οἱ νησιῶται.

l. 358. Ἐπέβας] τῶν νεῶν ἐδηλονότι.

Ἑλίσσων πλάταν] κωπηλατῶν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἀμφιελίσσας. κωπηλατῶν δὲ, ἀντὶ τοῦ κωπηλάτης, ἵν' ᾖ τὸ πᾶν, ὃς κωπηλάτης ἐπέβης τῶν νεῶν.

l. 360. Ποιμένων] τῶν κηδεμόνων, τῶν βοηθῶν. ὡς καὶ ποιμαίνειν τὸ φροντίζειν. ποιμένων οὖν, τῶν ἐμὲ ποιμαινόντων καὶ θαλπόντων. τὴν αὐτὴν οὖν μοι προαίρεσιν λαβὲ, καὶ δεῖξαί με ἀποθανεῖν. ἢ σφάζων με σὺν τοῖς θρέμμασιν, οὐ διὰ τὴν ἧτταν δὲ τῶν ὅπλων πρὸς ἣν βούλεται ἀναιρεῖσθαι, ἀλλὰ τὸ ὄνειδος ὑφορώμενος τῶν ποιμνίων. ἐν τούτῳ δὲ τὸ ἦθος καὶ ἡ μεγαλοφροσύνη δείκνυται τοῦ αἴαντος.

Ἐπαρκέσοντα] ὑπηρετήσοντα.

l. 361. Συνδάιξον] ἅμα οὖν διαφθείρατε καὶ σφάζετε σὺν τοῖς θρέμμασι.

l. 362. Εὔφημα φώνει] τὸ ἑξῆς, μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος, μεῖζον ποίει τὸ τῆς ἄτης τὸ πῆμα. ἄτην δὲ τὴν μανίαν πῆμα

μα ἢ τὸ θάνατον τοῦ ὅσῳ χεῖρον τῆς μανίας. τοῦτο δὲ φησὶν ἐπεὶ ὁ Αἴας λέγει τῷ χορῷ, ἀλλά ζῶν με δαΐξον. Ἄλλως. μὴ θεραπεύουσα κακῷ ἕτερον κακὸν ἐπεισαγάγῃς. ἤγουν μὴ τῷ θανάτῳ διαλύσῃς τὸ ὄνειδος. πῆμα δὲ ἄτης χεῖρον προσφέρουσιν. τὴν ἄτην μὴ τὴν ἄτην πλείονα ποιήσῃς. ἀρκεῖ γὰρ ἡ παροῦσα.

l. 366. Ἐν ἀφόβοις με θηρσὶ] τοῖς μὴ φόβον ἐμποιοῦσι προβάτοις.

Δεινὸν] φοβερόν.

Χέρας] κατὰ τὴν ἰσχύν.

l. 367. Οἷον ὑβρίσθην ἄρα] ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἄλλο ἀπεῖται εἰς τὸ τῆς ἀσχημοσύνης, ὅτι κατὰ τῶν μηδενὸς ἀξίων ἠνδρείσατο.

l. 368. Μὴ δῆτα τοῦτ' Αἴας] τοῦτο τεκμήσσης ἐστὶ, καὶ παρὰ μέρος γίγνονται αἱ παραμυθίαι οἷα τῶν φίλων ἐστὶν ἐν ταῖς τοσαύταις συμφοραῖς παραμυθουμένων· ἵνα ἐκεῖνος μὲν ἀπαραλείπτον ἔχῃ τὴν παραμυθίαν, οἱ δὲ ἐν μέρει τυγχάνωσιν ἀναπαύλης.

l. 369. Οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄψορρον] πρὸς τὴν τεκμήσσαν φησίν. ἐκείνοις μὲν γὰρ διαλέγεται Αἴας δεόμενος αὐτῶν. ἐνταῦθα δὲ τῇ τεκμήσσῃ ἐπιπλήσσει. (εἰώθαμεν γὰρ τοῖς ἐγγυτέροις παρρησιάζεσθαι) οὐχ ὡς αἰχμάλωτον ἐξωθεῖν. ἄψορρον δὲ, ὀπισθόρμητον.

Ἐκνεμῇ] ἐξάξεις. νέμω τὸ βόσκω, καὶ δίδωμι, καὶ διοικῶ ποιητικῶς. νέμομαι δὲ, τὸ βόσκομαι. καὶ νέμεται τὴν ὕλην τὸ πῦρ. ἀπὸ τούτου καὶ νέμομαι, ποιητικῶς.

l. 371. Ὦ πρὸς θεῶν] τοῦτο ὁ χορὸς, τῆς τεκμήσσης συγνωσάσης. οὐ μὴν διὰ τὴν ἐπιτίμησιν πρὸς τοῦτο ἀποκρίνεται ὁ Αἴας, ἀλλ' ἀναπαύεται(?) πάλιν. ἔστι γὰρ καὶ τοῦτο ἴδιον τῶν παραπαιόντων, ὥστε μὴ ἀκολούθως φθέγγεσθαι.

l. 374. Ἑλίκεσσι βουσὶ] ἕλικας, τὰς περὶ τοὺς καρποὺς ψάλλια ἢ ἐνώτια λέγουσι. καὶ ἑλικώτατον ὕδωρ, τὸ ἑλικοειδῆ ἔχον τὴν ῥύσιν, ἢ διαυγές. ἑλικῶπις καὶ ἑλίκωψ, εὐόφθαλμος.

l. 376. Κλυτοῖς] κλυτὰ λέγει τὰ αἰπόλια, διὰ τὰς ἐν αὐτοῖς ταραχὰς καὶ φωνάς.

l. 378. Ἐπεξειργασμένοις] ἐπιτετελεσμένοις, καὶ ἴασιν οὐκ ἔχουσι κατὰ τὸ σιμωνίδου, τὸ γὰρ γεγενημένον, οὐκ ἔτ' ἄρρεκτον ἔσται.

l. 379. Ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν] ὅπως ταῦτα μὴ οὕτως ἔχοι. οὐχ οὕτως διακεῖσθαι.

Ἁπάντων κακῶν ὄργανον] ἀντὶ τοῦ πανοῦργε καὶ κακοῦργε.

Pag. 21. l. 380. Κακοπινέστατον] τὸν ῥύπον, ποτὲ μὲν ἐπὶ τῆς ἰδίας, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἤθους. ἐνταῦθα οὖν ... κακοήθη, ἀντὶ τοῦ κολάκευμα. τελείως κακοῦργον. πινώδεις γὰρ, ... κείμενον τῇ γνώμῃ, καὶ οὐ καθαρόν. ... ἀλλὰ νοῶν. πίνα, ὁ ῥύπος, δι' ἑνὸς ... πίννα, τὸ ὄστρεον, διὰ δύο ν.

l. 381. Πολὺν γέλωθ'] τοῦτο μάλιστα αὐτῷ ἀπεῖται, τὸ τῷ ἐχθρῷ καταγέλαστον εἶναι.

l. 382. Σὺν τῷ θεῷ] κινδυνεύει ... ἐναντίον εἶναι τὸ διανόημα. ἐὰν νομίζωμεν φάσκειν τὸν χορὸν ὅτι θεοῖς ἀρέσκει γελᾶν ἐκεῖνον, καὶ ἐφήδεσθαί σοι. τοῦτο γὰρ παροξυντικὸν μᾶλλον φέρει εἰς τὸν θάνατον Αἴαντι. ἀκουστέον οὖν οὕτως, οὐχ ὅτι θεοῖς ἀρέσκει γελᾶν ἐκεῖνον, ἀλλ' ὅτι θεῶν βουλομένων, καὶ τὰ κακὰ μεθίστανται εἰς τέρψιν εἰκὸς οὖν καὶ ἡμῖν (φησὶν) βοηθῆσαι τὸ θεῖον. ἢ οὕτως, θεὸς καὶ τὸ γελᾶν καὶ τὸ κλαίειν δίδωσι. πῶς οὖν ... ἔχει καταγελᾶται Ὀδυσσεὺς, Αἴαντος γεγονὼς τῆς ἀτυχίας, ὅπου γε παρὰ θεῶν δίδοται.

l. 384. Ἴδοιμι δή νιν] τοῦ χοροῦ τὸν περὶ θεοῦ λόγον ἐμβαλλομένου, οὐκ ἐφίσταται ὁ Αἴας, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἰδίας δυνάμεως ἐπαίρεται. φησὶν οὖν, ἴδοιμι αὐτὸν, καίπερ οὕτως κακούμενος. δῆλον γὰρ ὅτι ἀμυνοίμην, εἰ καὶ θεοὶ συλλαμβάνουσιν αὐτῷ.

Ἀτώμενος] ἄτης πεπληρωμένος.

l. 386. Μηδὲν μέγ' εἴπῃς] ὁποῖον καὶ τὸ ἐν ἠλέκτρᾳ. μηδὲν μέγ' ἀΰσῃς· τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ἴδοιμι δή νιν, καίπερ ὧδ' ἀτώμενος.

l. 487. Ἰὼ Ζεῦ] αἱ τοιαῦται προσφωνήσεις οὐ διαλύουσι τὴν ὑπόθεσιν, παραλαμβάνουσαι τὸ μέλλον, ἀλλὰ προσοχὴν ἐργάζονται τῷ θεατῇ, προσδοκῶντι πῶς τὸ δεινὸν ἀπαντήσεται.

Προγόνων] πρόγονος, πατὴρ, πάππος, καὶ οἱ ἀνωτέρω· ἀπόγονοι, υἱὸς, ἔγγονος, καὶ οἱ κατωτέρω. πρόγονοι, καὶ οἱ ἀπὸ προτέρου γάμου γεγεννημένοι, ἐὰν ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ εἰς δεύτερον ἔλθῃ γάμον· λέγονται δὲ πρόγονοι πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ δευτέρου γάμου γεγεννημένους· ἐπίγονοι δὲ λέγονται οἱ ἀπὸ τοῦ δευτέρου γάμου.

l. 389. Ἄλημα] πλάνη καὶ παραλογιστικὸν πανούργημα, ἢ περίτριμμα, παρὰ τὸ λίπειν.

Ὅλοιο

l. 392. Ὅταν κατεύχῃ] ἐπειδὴ τῆς παραμυθίας οὐκ ἠδυνήθη αὐτὸν μεταθεῖναι, δοκεῖ ἐκ τούτων αὐτὸν μεταθεῖναι. ἐμοὶ οὖν εὐχὰς ἀποδιδόναι. εὔχομαι δὲ θεῷ, καὶ εὔχομαι τῷ ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ τὴν εὐχὴν ποιούμενος· κατεύχομαι δὲ, καταρῶ.

l. 396. Ὦ φαεννότατον ὡς ἐμοὶ] τεῖσιν, ὡς ἐμοὶ φαεινότερον τοῦ ἡλίου, ἐμοὶ γὰρ ὁ ἄδης κρείττων. ἢ παρέλκει τὸ ὡς. λέγει δὲ σκότος, ἐμὸν φάος, ὡς εἴ τις τὸν θάνατον σωτηρίαν νομίσειεν.

l. 398. Ἕλεσθε] ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς λάβετε, ἰστέον ὅτι ἐστὶ καὶ ἀντὶ τοῦ προτιμήσατε.

Οὔτε γὰρ θεῶν] οὔτε θεῶν οὔτε ἀνθρώπων γένος ὁρᾶν ἔτι ἄξιόν μοι εἰς ὠφέλειαν. ἄριστον τοίνυν ἐξιέναι τοῦ βίου. οὕτως, εἰς ὄνησιν ἀνθρώπων ὠφέλειαν εἰσί μοι οἱ ἄνθρωποι, οὔτε οἱ θεοί. πῶς οὖν ζῶ;

l. 402. Ἀλλά μ' ἁ Διὸς] καὶ ταῦτα χρησίμως κατὰ τὸν χορὸν, ἵνα ἐπιστωθῇ καὶ ὅθεν ἡ κατάρχη τῆς μανίας. ἔδει οὖν οὐ παρὰ ἄλλου μαθεῖν ἢ παρ' ἐκείνου τοῦ πεπονθότος. συνίησι γὰρ πεπλανημένος ὑπὸ τῆς ἀθηνᾶς. ὁ γὰρ τέκμησα τὸ ὅλον ἀγνοεῖ.

l. 403. Ὀλέθριον] μέχρι θανάτου.

Αἰκίζει] ἀντὶ τοῦ αἰκίζεται, ἤγουν μαστίζει.

l. 404. Φύγῃ] γενήσεται τρέπη.

l. 405. Ποῖ μολὼν] ποῖ ἐλθὼν παραμενῶ. πανταχοῦ γὰρ ἔπεται ἡ θεὸς διωκομένη.

l. 406. Εἰ τὰ μὲν φθίνει] ἤγουν ἡ ἐμὴ εὐτυχία φθείρεται διὰ τὴν κρίσιν τῶν ὅπλων.

l. 407. Μωραῖς δ' ἄγραις] διὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν βοτῶν, ἃ λαβὼν μωρῶς διεχρήσατο.

l. 408. Δίπαλτος] ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν, ἤτοι ἀφειδεστέρως μοι φονεύοι. παντοθεν, ὡς δίδυμος. ἢ, ὁ στρατὸς με φονεύοι λαβὼν τὰ δίπαλτα δόρατα, ὡς σεῖος φησὶν ἀπὸ τοῦ πάλλω· ἀφ' οὗ ἐν ἄλλοις ἐστὶ παλτὸν λέγει πῦρ τὸν κεραυνὸν, ὡς ἄνωθεν παλλόμενον.

l. 409. Χειρὶ φονεύοι] τὴν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλὴν προβάλλεται.

l. 410. Τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον φωνεῖν] τοιαῦτα φωνεῖν ἃ πρότερον οὐκ ἂν εἶπεν ἐξουσιότατος ὤν. Χρήσιμον, τὸ ἐπιτήδειον εἰς χρείαν, ἤγουν τὸ συντελοῦν εἰς τι· θέλει οὖν ἐνταῦθα δεῖξαι ὅτι ἀσυντελὲς φωνεῖν τοιάδε ἄνδρα ὃς οὐδέποτε ταῦτα πρότερον ὑπομένειν ἂν φανήσεται.

Pag. 22. l. 413. Πόροι] ποταμοί.

Ἁλίρροθοι] εἰς θάλασσαν ῥέοντες μετὰ ἤχου. οὐ τοὺς ἐν σαλαμῖνι δέ φησιν, ἀλλὰ τοὺς ἐν τροίᾳ.

Πάραλα] ἤγουν παράλια, τουτέστι παραθαλάσσια.

l. 414. Καὶ νέμος ἐπάκτιον] τὸ ἄλσος τοῦ ὄρους τῆς ἴδης τὸ παράλιον. ἀκτὴ δὲ, ὁ κρημνώδης τόπος ἐν θαλάσσῃ· αἰγιαλὸς, ὁ ἐπίπεδος καὶ ὁμαλός.

l. 416. Κατείχετ'] εἴχετε. κατέχειν γὰρ λέγεται τὸ κρατεῖν, καὶ ἔχει τὸ ἐναντίον τὸ ἀπολύειν.

l. 417. Ἀλλ' οὐκέτι] ἔξιτε δηλονότι.

l. 418. Ἀμπνοὰς ἔχοντα] ἤγουν ζῶντα.

l. 419. Ἴστω] ὅτι οὐκ ἔχω ἔτι ζῆν.

l. 420. Ἰὼ σκαμάνδριοι] οὐκ ἔστιν ἡ διαστολὴ πρὸς τοὺς τρῶας, ὡς τοῦ σκαμάνδρου μᾶλλον τὰ τῶν ἑλλήνων εἰρημένα, ἀλλ' ἐστὶν, ἐμοὶ ἐχθραὶ ῥοαὶ, εὔφρονες δὲ τοῖς ἀργείοις τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς. ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶ τοῦ ἀναχρωμένου τὸν θάνατον. εὔφρονες ἀργείοις, διὰ τὸ ποτόν. ἔμφρον μὲν γὰρ, ὁ φρόνιμος· εὔφρον δὲ, ὁ ἡδὺς καὶ εὐφραντικός.

l. 422. Οὐ μὴ τὸν ἄνδρα] οὐ νεμεσητὸν τῷ Αἴαντι μεγαλαυχεῖσθαι. ὅταν μὲν γάρ τις ἐν μετρίᾳ διαγωγῇ ᾖ, πάντη εὔσχημον προσιέναι τὰ ἑαυτοῦ πλεονεκτήματα· ἀπηυδηκότα δ' ἄνδρα οὐκ ἄν τις μέμψαιτο εἰ μεγαλαυχεῖται. ὁποῖα δὲ ὁ Ἡρακλῆς ἐν τῷ τέλει ὤν, περὶ τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ διέξεισι. καὶ γίγνεται ἐπίτασις τοῦ πάθους, ὁπόταν τὸ τοιοῦτο διαφθείρηται. ἔτι δὲ αὔξεται τὸ πάθος οὐχ ὑπὸ ἄλλου λεγόμενον, ἀλλ' ὑπὸ αὐτοῦ.

l. 423. Ἐξερέω] κομπάσω.

Οὔτινα] οὐδένα ἄλλον δηλονότι εἶδεν ἀπὸ στρατοῦ.

l. 427. Πρόκειμαι] προκείμενος εἰμὶ εἰς ὄψιν πάντων δηλονότι.

l. 428. Οὔτοι σ' ἀπείργειν] ὁ χορὸς ἐστὶν ὁ λέγων. ἐν δ' ἰδίᾳ σοι γὰρ τῷ χορῷ κάμνοντι· ὅπερ ἐστὶν εἶδος παραμυθίας. ἡ τέκμησσα τοῦτο οὐκ ἐποίει, ἀπείργουσα τινὰ βουλόμενον ἐνεργεῖν τι· ἀπείργω δὲ τὴν ἀρξάμενοι, καὶ ὅσον οὖν τοῦ ἔργου ἀνύσαντα.

l. 429. Ἔχω] ἀντὶ τοῦ δύναμαι.

l. 430. Αἲ, αἲ] ἐπέλυθεν μακρὰν ῥῆσιν

την μαντεύει ὁ Αἴας. ἔστι καὶ τοῦτο ἀρχαιότροπον, τὸ περὶ τὰς ὀνομασίας ἐκφέρειν τὰς συμφοράς. καλῶς μὲν οὖν προσάπτουσιν ὡς ἂν ἐρρώμενο τοῦ διανοήματος, τῇ συμφορᾷ δὲ ἄν.

Ἐπώνυμον] σύμφωνον ἔσεσθαι καὶ ἐπώνυμον τοῖς ἐμοῖς κακοῖς, ἔπλεξε δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τὸ αἰ αἰ τὸ θρηνητικόν.

l. 431. Ξυνοίσειν] συνδραμεῖν, καὶ συνεπιχθλίβεσθαι, καὶ εἰς ταυτὸν ἐλθεῖν.

l. 433. Ἐντυγχάνω] περιπίπτω.

l. 434. Ὅτου πατὴρ] περιπαθῶς τὰ τοῦ πατρὸς κατορθώματα παραλαμβάνει. οὐκ ἐλάσσονα γὰρ τοῦ πατρὸς ποιήσας ἄτιμος ἐλαύνομαι.

Ἰδαίας] Ἰδαία τὸ πάλαι ἡ Τροία ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῆς Ἴδης τοῦ ὄρους.

l. 435. Τὰ πρῶτα καλλιστεῖ'] ὅτι εἴληφε τὴν Ἡσιόνην παρὰ τοῦ Ἡρακλέους. πρεσβεῖον μὲν, ἡ διὰ γῆρας προτίμησις, καὶ τὸ δι' αὐτὸ διδόμενον γέρας κατὰ προτίμησιν· ἀριστεῖον δὲ, τὸ ἕνεκα ἀριστείας γέρας· καλλιστεῖον δὲ, τὸ ἐκλεγὲν τινὶ γέρας. πρωτεῖα, τὰ τῆς πρώτης τάξεως γέρα· δευτερεῖα, τὰ τῆς δευτέρας.

l. 439. Οὐδ' ἔργα μείω] πιθανῶς, τὸ μὴ εἰπεῖν πλείονα τοῦ πατρὸς κακοπαθῆσαι, ἀλλὰ μὴ ἐλάττονα.

Ἀρκέσας] δείξας, βοηθήσας, ποιήσας· λείπει δὲ ἡ διὰ· ἵν' ᾖ, δι' ἐμῆς χειρός.

l. 440. Ἄτιμος Ἀργείοισιν] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Ἀργείων. ἢ, ἀρκέσας Ἀργείοις ἄτιμος ὢν ἀπόλλυμαι.

l. 441. Καίτοι τοσοῦτόν γ'] ἀντὶ τοῦ τοῦτο.

Ἐξεπίστασθαι δοκῶ] γινώσκειν νομίζω.

Εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς] χάριεν τὸ διανόημα. ἐπεξιὼν δὲ τὰς ἑαυτοῦ συμφορὰς, καταλήγει πρῶτον τὰ κατὰ τὴν ἀδικίαν τῆς κρίσεως· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ πρῶτον αὐτὸν λελυπηκός. εἰπὼν δὲ τὰ ἴδια κατορθώματα, διεξῆλθε καὶ ὡς συγγενικὴ αὐτῷ ἡ παρὰ τὸ χεῖρον ἀνδραγαθία.

l. 443. Κρίνειν ἔμελλε κάρτος] ἀντὶ τοῦ μετὰ κρίσεως διδόναι τινὶ κράτος ἀριστείας. ἤγουν, ἔμελλε κρίνειν τίς ὁ κρατῶν ἐστι διὰ τὰς αὐτοῦ ἀνδραγαθίας. οὐδεὶς ἄλλος κατέσχεν ἂν ταῦτα πρὸ ἐμοῦ ἐν ταῖς ἀριστείαις.

l. 445. Παντουργῷ] πάντα πράττοντι, καὶ μηδὲν ὑποστελλομένῳ πανούργῳ καὶ ἀναιδεῖ.

l. 446. Ἀνδρὸς τοῦδε] δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

Κράτη] νίκην.

l. 448. Φρένες διάστροφοι] ἤγουν παράφρονες.

l. 448. Γνώμης ἀπῇξαν τῆς ἐμῆς ... ὅτι, εἰ μὴ διὰ ἔκστασιν τοῦ θεοῦ τος ἐ... πεσον αἱ διάνοιαί μου, οὐκ ἄν ποτε ... οὕτως ἀδίκως κατεψηφίσαντο. ὡς ... παρ' Ὁμήρῳ, Ἦ γὰρ ἂν Ἀτρείδη ... ὕστατα λωβήσαιο.

Ἀπῇξαν δὲ] ἀντὶ τοῦ ἀπήγαγεν, ἀπεῖρξαν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐκώλυσαν.

l. 449. Ἐψήφισαν] ἐψηφίσαντο. ψηφίζω γὰρ τὸ λογαριάζω· ψηφίζομαι δὲ τὸ ψῆφον τίθημι.

Pag. 25. l. 450. Ἀδάμαστος θεὰ] παρθένος, ἄζυγος.

l. 452. Ἔσφηλεν] σφαλῆναι ἐποίησεν.

l. 455. Ἐμοῦ μὲν οὐχ ἑκόντος) γεγονέναι οὐκ ἔχοντος. τὸ ἔγκλημα τῆς φυγῆς αὐτῶν. πάνυ δὲ γενναίως ἐμμένει τῷ λήμματι. τὸ γὰρ ἐφ' ἑαυτῷ ἀπηρνηκέναι φησὶ τοὺς ἄνδρας, καὶ ὑπέπαθεν ὑπ' ἐκείνων, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπήρειαν τῆς θεοῦ.

l. 456. Φύγοι γ' ἂν) φεύγει ... διωκόμενος ὑπό τινος· φεύγει φυγαδευόμενος καὶ ἐξοριζόμενος· καὶ φεύγει κατηγορούμενος, ἐξέφυγε δὲ, ἀντὶ ... ἐξελύσατο ἑαυτόν· διαφεύγει δὲ ... ὅταν παραδράμῃ διωκόμενον, ἢ ὅταν παρορμηθῇ λαθὼν, ἢ ὅταν κρατηθεὶς διολισθήσῃ.

l. 457. Θεοῖς ἐχθαίρομαι) διὰ τὸ πεπλανῆσθαι ὑπὸ τῆς θεᾶς. ἀπὸ τοῦ ἔχθω τὸ μισῶ, ἔχθος τὸ μῖσος, ... ἐχθαίρω, τὸ μισῶ, καὶ ἐχθαίρομαι, τὸ μισοῦμαι.

l. 460. Ναυλόχους ἕδρας) τὸν ναύσταθμον ἔνθα αἱ νῆες ἵστανται κατὰ λόχον· τουτέστι κατὰ τάξιν.

l. 461. Περῶ) ἀντὶ τοῦ περάσω.

l. 462. Καὶ ποῖον ὄμμα) αἰσχύνεται ἄνευ ἀριστείου φανῆναι τῷ πατρὶ, ... φυγὰς ἀκούειν. δαιμονίως δὲ ἀνθυποφέρει αὐτῷ καὶ τὰ τῆς ἀπαλλαγῆς· καὶ τοῦτο ἀναλύει, ἵνα μὴ λυθῇ ἡ ὑπόθεσις.

l. 464. Γυμνὸν φανέντα) ἀντὶ τοῦ ἔρημον. μεγαλοφυῶς δὲ οἴεται ἑαυτὸν τὸ πᾶν εἶναι. τὸ δὲ γυμνὸν καὶ τὸ ἄτερ ... ἐκ παραλλήλου, ἀντὶ τοῦ μεμονωμένον ... κεχωρισμένον τῆς ἀριστείας, ἤγουν ... ἕνεκα ἀριστείας γερῶν.

l. 467. Πρὸς ἔρυμα) πρὸς τὸ τεῖχος τὸ πολίχνιον. ἔρυμα γὰρ, καὶ φράγμα καὶ πολίχνιον, ταυτόν.

Συμπεσὼν) Συμπεσεῖν τὸ συμπλακῆναι μάχην προσπεσεῖν, τὸ ἐξαίφνης … τινὰ ἀποκλεῖσαι.

l. 469. Ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρείδας) ἀλλ' εὐφρανθήσονται οἱ Ἀτρεῖδαι ἐάν τι γενναῖον … πρὸς τοὺς Τρῶας ἀποθάνω, ἀγνοοῦντες ὅτι ἑκουσίως γέγονέ μοι ὁ θάνατος, καλῶς δὲ … ἐπιλαμβάνω … ἕως ἂν δράσῃ ὅπερ αὐτὸς …

l. 470. Οὐκ ἔστι ταῦτα) οὐδέν εἰσι … τὸ μὴ τοῖς ἔργοις … πολέμους λιπεῖν, καὶ ἀπιέναι πρὸς τὸν πατέρα, … εἰς μάχην συνηθέντα … ἀποθανεῖν.

l. 472. Μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος) … ἀσθενῆ, καὶ ὁμοίαν παρὰ τὴν τοῦ πατρός. ἄσπλαγχνος δὲ, ἄτολμος, … δειλός, ψυχρὸς ἀσπλάγχνος … ἡ καρδία. ἀφ' οὗ καὶ εὔσπλαγχνος … καὶ ἀνδρεῖος· ἄσπλαγχνος … καὶ δειλός.

l. 473. Τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου) τῆς … ζωῆς. αἰσχρὸν δὲ … ἄδικον, δειλὸν, ἄκοσμον, ἀ…

l. 474. Ἐξαλλάσσεται) ὅστις διακαρτερεῖ δέχεται, ἀεὶ ἐν κακοῖς ἐξεταζόμενος.

l. 475. Τί γὰρ παρ' ἦμαρ) τί γὰρ ἡμέρα … (… τὸ ζῆν καὶ … τοῦ θανεῖν) τέρπειν τὸν ἄνθρωπον;

l. 478. Θερμαίνεται) χλιαίνεται, … τὸ γὰρ τοιοῦτον … ἑαυτὸν, ἐν ψευδοδοξίᾳ διάγοντα. Ἄλλως. Θερμαίνεται, ἤγουν θαρρεῖ, … λέγεται θάλπειν παρ' Ὁμήρῳ … καθ' … τοῦ δί… ψυχὴν αὐτὸς λέγει, ψυχὴν δὲ … εἶλεν.

l. 479. Ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν) φιλόσοφος τὸ καλὸν ἐν ἀμφοτέροις.

l. 480. Τὸν εὐγενῆ) τὸν μεγαλόψυχον καὶ γενναῖον· εὐγενεῖς γὰρ, … τὸ γένος. καὶ ἀπὸ … κατὰ μεταφορὰν καὶ εὐγενὴς ὁ μεγαλοπρεπὴς, καὶ γενναῖος. καὶ εὐγενεῖς … τὸ ἄξιον, καὶ … ἔχων· καὶ εὐγενὴς ψυχὴ καὶ εὐγενὴς λόγος.

l. 481. Ὡς ὑπόβλητον λόγον) γνήσιον τῆς διανοίας τὰ εἰρημένα, καὶ οὐχ ὑπόβλητον οἰκείᾳ γνώμῃ … εἶπας· ὅμως γε μὴν παῦσαι, τὸ πᾶν ἀναθεὶς ἡμῖν.

l. 485. Ὦ δέσποτ' Αἴας) τεχνήσασα ὁ λόγος. οὐ γὰρ δεῖ τὸν χορὸν μηκύνειν τὸν λόγον· μικτὸς δὲ ὁ λόγος. τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς, γενναῖον καὶ ἐλεύθερον διὰ τὴν παρρησίαν τῆς φύσεως (ἄλλη γὰρ ἐπιγαμίας γέγονε) τὸ δὲ, συναρμόζον τοῖς καιροῖς. διόλου τὴν φιλοστοργίαν ἐμφαίνον· καὶ ὅταν τὰ ἑαυτῆς καταβάλῃ, τεχνικῶς ἐπιχειρεῖ, … πως καθιστῶσα τὸν Αἴαντα. δεῖ οὖν αὐτῆς … λόγους, ὅτι διὰ τὴν ἐλευθερίαν παρρησιάζεται.

Τῆς ἀναγκαίας τύχης) τῆς δυστυχίας. τεχνικῶς ὁ λόγος ἐκ προοιμίων, καὶ εἰς ἔλεον ἱκανὸς ἐπισπάσασθαι. δηλοῖ δέ φησι τὸ ἀναγκαῖον, ποτὲ μὲν, ἐπὶ τῆς κατὰ φύσιν ἀκολουθίαν τινὰ ἐχόντων (ὡς … ἀναγκαίως τὸ πῦρ θερμὸν, καὶ τὸ γάλα λευκὸν) ποτὲ δὲ, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀνάγκης γενομένου, ὡς καὶ νῦν ἀναγκαίας τύχης τοῦ βίου φησί.

l. 488. Σθένοντος ἐν πλούτῳ, εἴπερ τινὸς τῶν Φρυγῶν) ἀντὶ τοῦ, ὡς οὐκ ἄλλου τινός.

l. 489. Θεοῖς γὰρ) συνέζησε. τὸ δὲ τοῦ …

l. 490. Καὶ σῇ μάλιστα χειρί) τῇ αἰχμαλωτισάσῃ με.

l. 491. Ἐφ' ὧ φρονῶ τὰ σά) … καθίσταμαι, … τοῖς σοῖς. φρονῶ αἰτιατικῇ συντάσσεται, καὶ … φρονῶ, … διαλελυμένον … τὸ δὲ εὐφρονῶ, δοτικῇ ἐνίοτε καὶ αἰτιατικῇ.

l. 492. Καί σ' ἀντιάζω) ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ, κάλλιστα δὲ ἀμφοτέροις τοῖς ὅρκοις ἐχρήσατο. μέγιστον γὰρ δικαίωμα τὸ τῆς αὐτῆς ἑστίας ἐπιτυχεῖν, ὁπότε καὶ τῶν πολεμίων φειδόμεθα διὰ ταῦτα. καὶ τὸ σεμνὸν τῆς κοίτης χρήσιμον, ὅπου γε καὶ τὸ σεμνότατον τῶν … δικαιωμάτων τῶν πρὸς ἄνδρα καὶ γυναῖκα διαλεγόμενον, αὐτὸ τοῦτο ὤμοσε, Ζηνὸς θ' ἱερὴν κεφαλὴν, καὶ νωΐτερον λέχος. ὅρα δὲ ὅτι ἐναντίον … ὁ τοιοῦτος λόγος πεποίηται. ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀδυσσέως καὶ ἄλλο τι οἰκειότερον ὄνομα ἐξεῦρεν, Ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο, τὴν εὔνοιαν δηλῶν τῶν … συνόντων ἐπιμενῆ παρεδρείαν(?).

Ἐφέστιε δίδε) ἀντὶ τοῦ συνοίκου· οἱ μὲν γὰρ συνοικοῦντες τὸν ἐφέστιον διαπροστάσουσιν(?)· οἱ δὲ φίλοι, τὸν φίλον, οἱ δὲ ἐν τῇ μιᾷ πράξει καταλεγόμενοι καὶ

 μιᾷ

μιᾷ συμμοιρίᾳ, ἑταιρεῖον. οἱ δὲ ξένοι ξένιον. οἱ δὲ ἐν ὅρκοις συμφωνίας ποιοῦντες, ὅρκιον. οἱ δὲ διόμνυοι, ἱκέσιον· οἱ δὲ ἀδελφοὶ, ὁμόγνιον.

l. 493. Συνηλλάχθης) συναλλαγὰς ἔχεις. γράμμα συνεζεύχθης, συνηρμόσθης· ὅθεν καὶ συνάλλαγμα.

Pag. 17. l. 495. Τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν χεῖρα) ἡ ὑπὸ πρὸς τὸ χεῖραν· ὑποχείριαν δῷς τινι τῶν ἐχθρῶν σου. εἰδυῖα δὲ ἀγεαίνοντα τὸν Αἴαντα πρὸς τὰς ἐπιτιμήσεις, διαῤῥήδην μὲν οὐ φησι, μὴ διαφθείρῃς σαυτόν. στοχαζομένη δὲ τοῦ καιροῦ, ἔξωθεν περιέρχεται, τὰ ἐπακολουθοῦντα λέγουσα. ὅτι ὑποχείριαν μὲν τοῖς ἐχθροῖς σὺν τῷ παιδὶ καταλείψεις.

l. 496. Τελευτήσας) τὸν βίον δηλονότι. τελευτῶ τὸ ἔργον, καὶ τελευτῶ ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκω, ἐφ' ᾧ συνυπακούεται τὸν βίον, ἵν' ᾖ τελευτῶ τὸν βίον, ἤγουν τελευτῶ καὶ καταστρέφω τὸ αὐτό: ἔστι δὲ τὸ τελευτῶ καὶ τὸ καταστρέφω, ἔστι δὲ καὶ τὸ μεταμείβω τὸ αὐτό. δηλοῖ γὰρ τὸ ἀποθνήσκειν.

l. 497. Ταύτῃ) ἀντὶ τοῦ οὕτως, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.

l. 499. Δούλιον ἕξειν τροφὴν) οὐ ψιλὸν τὸ τῆς δουλείας εἶπεν, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἔνεστιν εἰπεῖν τινα ἰδόντα αὐτὸν ἐν δουλείᾳ. καὶ ἡ τοιαύτη δὲ διδασκαλία, Ὁμήρου, Μὴ παῖδα ὀρφανικὸν θείης, χήρην τε γυναῖκα. ἀποστρέψαι δὲ βούλεται αὐτὸν διὰ τῶν τοιούτων λόγων.

l. 501. Λόγοις ἰάπτων) γράφεται ἀτίζων, ὑγρίζων, παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν, Ἕκτορος ἥδε γυνή.

l. 503. Τρέφει) αὔξει. ἔχει.

l. 504. Δαίμων ἐλᾷ) δαίμων νῦν, ἡ δουλεία. ἢ ἡ δυστυχία· ἐλᾷ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐλάσῃ. σεις ταῦτα δηλονότι.

l. 505. Σοὶ δ' αἰσχρὰ ταῦτα) καὶ διὰ τὴν εὐγένειαν καὶ διὰ τὴν ἀνδρίαν· διὰ μὲν τοῦ σοὶ, τὴν ἀνδρίαν· διὰ τοῦ τῷ σῷ γένει, τὴν εὐγένειαν, τῶν προγόνων. θαυμαστῶς δὲ ἡ προσθήκη τοῦ γένους. Αἰσχρὸς γὰρ προστρέψῃ καὶ τῷ υἱῷ, ἐπὶ τοιούτοις αὐτὸν καταλείπων.

l. 506 Ἀλλ' αἴδεσαι μὲν) καλῶς ἐπὶ τοῦ πατρὸς, ἐν γήρᾳ μακρῷ· ἐπὶ δὲ τῆς μητρὸς, πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον. ὁ γὰρ ἐπ' ἀμφοτέρων ἑνὶ χρησάμενος ὀνόματι, ἐπιτεμνόμενός ἐστι τὸν λόγον. τὸ δὲ ἐγχρονίζειν ταῖς διηγήσεσιν, ἀνυστικώτερον. θαυμαστῶς δὲ, ἐπὶ μὲν ἑαυτῆς οὐδαμοῦ τοῖς τοιούτοις ὀνόμασι χρῆται, οὔτε αἰδεῖσθαι, οὔτε οἰκτείρει, ἐπὶ δὲ τῶν γονέων καὶ τοῦ παιδός.

l. 508. Κληροῦχον) μέτοχον. κεκληρωμένην. κλῆρον ἐσχηκυῖαν. κληροῦχοι καὶ τοὺς γεωργοὺς φησὶν Ἡρόδοτος, κληροῦχοι καὶ οὓς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις ἃς ἐλάμβανον, κλήρους ἑκάστῳ διανέμοντες.

Ἥ σε πολλάκις) τοῦτο οἰκείως ἐκ τῆς φύσεως στοχαζομένη παρέλαβεν.

l. 510. Εἰ νέας) εἰ τῆς νέας τροφῆς σοῦ χωρὶς διάξει καὶ βιώσεται. τροφῆς δὲ, ἀντὶ τῆς ἀναστροφῆς. λέγει δὲ ἀναστροφὴν ἣν ἀναστρέφουσιν αὐτὸν ἄλλοι.

l. 512. Ὑπ' ὀρφανιστῶν) ὀρφανισταί εἰσιν οἱ τοὺς ὀρφανοὺς τρέφοντες. ἐπιτροπευοῦσι φησὶν οὐ φίλους ὀρφανιστὰς, κακῶς διακειμένους. ἢ, ὀρφανισταὶ, ἀρχαὶ Ἀθήνησιν αἱ τῶν ὀρφανῶν κρίνουσαι. ἢ, ὀρφανιστῶν, τῶν τῆς ὀρφανίας ἐπιλαβόντων· ὀρφανὸς δὲ ὁ ὅρον ἔχων τὸ οὐ φαίνεσθαι· ὁ ἄσημος καὶ μηκέτι ἐμφανής. ἀμέλει καὶ ὑπὸ τῶν ἀμφιθαλῶν ὡς ἐμφανῶν ὀνομάζεται· χηρωσταὶ δὲ οἱ τῶν χηρῶν ἐπίτροποι.

l. 514. Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔτι) καὶ τοῦτο Ὁμηρικὸν, —— οὐδέ μοι ἐστὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. εἶτα ἑξῆς, —— ἀτὰρ σύ μοι ἐσσὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.

l. 515. Ἤϊστωσας) ἠφάνισας. ἀϊστῶ, τὸ πεποιηκὸς ἐγείρω· ἀΐσσω, δὲ ἀϊστῶ, τὸ ἀφανίζω, ἀπὸ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ τοῦ ἴσημι, ποιητικῶς τὸ γινώσκω. ἄϊστος, ἀφανὴς γεγονὼς καὶ ἐκπεπτωκὼς τῆς μνήμης, καὶ ἀπὸ τούτου ἀϊστόω ἀϊστῶ, ῥῆμα.

l. 516. Ἀλλ' ἡ μοῖρα) ὡς τοῦ ἰδίῳ θανάτῳ τετελευτηκότος· τὸ δὲ ἄλλα, ἀντὶ τοῦ δέ.

l. 517. Θανασίμους) ἀντὶ τοῦ νεκροὺς, ἢ ποιητικοὺς θανάτου.

l. 519. Ἔγωγε σώζομαι) ὥσπερ ἐὰν ἐσωζόμην ἐν πᾶσι, σώζομαι ἐν σοί. σώζεται δέ τις ἔν τινι, ὅταν ἐν αὐτῷ ἡ σωτηρία αὐτοῦ ᾖ, ὡς σωζομένου αὐτὸν σώζεσθαι, ἀπολωλότος, δὲ συναπόλλυσθαι.

l. 520. Ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ) καλῶς τὸ κἀμοῦ· ἐστὶ, μετὰ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν, κἀμὲ ἔν τινι μοίρᾳ κατάθου· ἀναφαίνεται γὰρ τῆς τύχης ἐν ᾗ νῦν ἐστιν· αἰδημόνως δὲ αὐτὸν ὑπομιμνήσκει τῆς εὐνῆς. διὰ τοῦτο γὰρ μάλιστα δεῖ αὐτὸν πεῖσαι. ὁ δέ γε Εὐριπίδης μαστροπικώτατα εἰσάγει τὴν Ἑκάβην λέγουσαν, Ποῦ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις ἄναξ ἢ Ἡ τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων

…μαζόντων Χαίρειν τίν' ἕξει παῖς ἐμὴ … δ' ἐγώ;

l. 521. Τερπνόν) τὸ τέρψιν ποιοῦν· … δὲ τὸ χαρὰν ἔχον, ἤτοι χαριζόμενα.

l. 522. Χάρις χάριν γάρ ἐστιν) ἡ φύσις γὰρ τὴν χάριν χάρις, ἐστὶ προσηνές….

l. 523. Ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις) ἡ μνήμη … πεπονθέναι, οὗτος οὐκ ἂν εἴη … σχεδὸν δὲ διὰ τούτων τῶν ἰαμβείων … τὸ περὶ τῆς χαριστίας καὶ ἀχαριστίας.

l. 525. Ἔχειν σ' ἂν οἶκτον) ἔλεον … ἢ τὰ τοιαῦτα. εἰ γὰρ ὁ ξένος … πόσῳ μᾶλλον ὁ αἴας.

l. 527. Καὶ κάρτ' ἐπαίνου) οὐχὶ καθ' … δηλ. ἐὰν πείθηται κατὰ πάντα … ὁ γὰρ αἴας, εἰ γνωκὼς ἑαυτὸν ἀποκτείνειν, ἐβούλετο περὶ τοῦ θανάτου τὸν … ἰδεῖν. εἰκότως οὖν τοῦτο πάλιν λέγει, ὅτι ἄριστόν ἐστι τὴν γυναῖκα πειθαρχεῖν εἰς ἅπαντα τῷ ἀνδρί. ἔοικε γὰρ ὑπονοεῖσθαι ὅτι ὀκνηρῶς ἐκδώσει τὸ παιδίον.

l. 531. Καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτόν) τοῦ … χάριν, ῥύσασθαι θέλουσα ἐξήγαγον. οὐκ ἄντικρυς μὲν ἀντιλέγει, ἀναβολὰς δὲ πλάττεται, ὡς ὑποκεκρινηκότι μὴ … λέγει δὲ, καὶ μὴν ἐξελυσάμην αὐτὸν, εἰς τοῦτο δηλονότι ἵνα σὺ ὁρᾷς αὐτόν.

l. 534. Πρέπον γέ τ' ἦν ἄν) ἦν καὶ … τοῦ ἐμοῦ δαίμονος, τὸ ὑπ' ἐμοῦ τὸν παῖδα ἀναιρεθῆναι. ἀντὶ τοῦ, ἦν πρέποι τῇ παρούσῃ μου τύχῃ, καὶ τὸ αὐτόχειρα με τοῦ παιδὸς κατασκευάσαι.

l. 535. Τοῦτό γ' ἀρκέσαι) εἰς τοῦτο ἀρκέσαι. τῷ παιδὶ ὑπηρετῆσαι, καὶ ἀποσοβῆσαι τὸ θανεῖν.

l. 536. Ἐπῄνεσα) ἀντὶ τοῦ ἐπαινῶ.

l. 537. Τί δῆτ' ἄν) τίνος (φησὶν) ἐκ τῶν παρόντων ὠφέλησα; καὶ τί βούλει σοι γενέσθαι; ὠφελοίμην ἔδει εἰπεῖν· ποιητικὴ δὲ ἀδεία τοῦτο οὕτω χρῆται τοῖς … ικοῖς.

Ἐκ τοῦδε) κατὰ τὰ μετὰ ταῦτα.

Pag. 29. l. 538. Προσειπεῖν) προσφθέγξασθαι. ἀσπάζεσθαι λόγοις.

l. 540. Μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν) ἤτοι παρεῖναι.

l. 542. Εὐθύνων κυρεῖς) ἤγουν διδάσκεις, παιδεύεις, κυβερνᾷς. δεῦρο ἄγε αὐτὸν ὅστις ἀπὸ τῶν προσπόλων κυβερνᾷς αὐτὸν ταῖς χερσίν.

l. 543. Ἕρποντι φωνεῖς) ἐγγὺς ὄντι, ἢ ἀπολιμπανομένῳ τῆς κλήσεως. ἤγουν οὐκ ἀκούοντι.

l. 545. Αἶρ' αὐτὸν δεῦρο) ἀντὶ τοῦ προσφέρε. ὡς τὸ, Μή μοι οἶνον ἄειρε.

l. 546. Φόνον) τὰ πτώματα τῶν πεφονευμένων.

l. 547. Εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμός) εἴπερ ἐστὶν ἐμοῦ, οὐκ εὐλαβηθήσεται τὸν φόνον τῶν ποιμνίων.

Τὰ πατρόθεν) ἤγουν τὰ ἐκ πατρὸς ἰδιώματα λέγω δὲ ἀνδρίαν καὶ φρόνησιν, καὶ τὸ γενναῖον ἐν συμφοραῖς. ἤγουν, εἴπερ οὐ μόνον κατὰ τὴν ἀπορίαν ἐμὸς ἐστὶν υἱὸς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ φυσικὰ πλεονεκτήματα ἐμοὶ ἔοικεν ἀληθῶς.

l. 548. Ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς) νῦν τὸ ὠμοῖς ὡς κατὰ τῶν καρπῶν· ὅτε εἰσὶν ὠμοὶ, σκληρότεροί εἰσι καὶ ἰταμοί. μεγαλοφρονῶν δὲ, νόμους τὴν φύσιν ὠνόμασε καὶ τὸ ἔθος τοῦ γεγεννηκότος.

l. 549. Πωλοδαμνεῖν) ὡς πῶλον γυμνάζειν. πωλοδαμνεῖν ἐπὶ τῶν ἀλόγων λέγεται κυρίως· ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, τὸ παιδαγωγεῖν καὶ παιδοτριβεῖν· ἀφ' ὧν παιδαγωγὸς καὶ παιδοτρίβης, ὁ λεγόμενος βαίουλος.

l. 550. Ὦ παῖ, γένοιο) μέτριος ὁ λόγος. ἡ δὲ ὁμοία εὐχὴ καὶ παρ' ὁμήρῳ, Ζεῦ ἄλλοι τε θεοὶ δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι Παῖδ' ἐμὸν ὡς καὶ ἐγώ.

l. 552. Καίτοι σε καὶ νῦν) ἐπειδὴ κατηύξατο αὐτῷ εὐτυχίαν, φησὶν ὅτι, καὶ νῦν σε μακαρίζω ὅτι μικρὸς ὢν οὐκ αἰσθάνῃ τῶν ἐμῶν κακῶν.

Ζηλοῦν) μακαρίζειν.

l. 554. Ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν,) ἐν τῷ μηδενὸς αἰσθάνεσθαι, μήτε λυπηροῦ, μήτε ἡδέος. ἤτοι, ἐν τῷ μὴ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν κακῶν. ἐπεὶ ἔσται γελοιότατον δόγμα ὡς τιμῶντος τὴν ἀφροσύνην.

l. 555. Τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ,) δεῖ λαβεῖν τοῦτο ὡς ἐπὶ παιδίου. οὐ γὰρ καθόλου τὴν ἀφροσύνην προκρίνει. ὁ δὲ νοῦς, ἐν τῷ νηπίῳ κακὸν μὲν τὸ μὴ φρονεῖν, κακὸν δὲ ὅμως ἀνώδυνον. καὶ εὐριπίδης, «Νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ. τέθεικε δὲ διὰ τῶν ἑξῆς ἐσήμανε τὸ συνετικὸν καὶ ὥσπερ εἰ σύμβολον τῆς φρονήσεως· τὸ γὰρ διακριτικὸν τῶν χαρίτων καὶ τῶν λυπηρῶν, συνετοῦ ἐστι.

l. 557. Δεῖ σ' ὅπως) ἀντὶ τοῦ, δεῖ σε ἐκδικῆσαι τὸν πατέρα. τὸ ὅπως ἐπὶ παραγγελίας κείμενον, οὐδέποτε κατὰ τοὺς ἀττικοὺς ὑποτάσσεται· ἀντὶ γὰρ τοῦ πῶς κεῖται.

l. 558. Οἷος ἐξ οἵου τράφης) οὐ πρὸς τὸ ἐξ οἵου λέγεται τὸ ἐτράφης, ἀλλὰ πρὸς τὸ οἷος ἐτράφης. τὸ δὲ ἐξ οἵου, ἀντὶ τοῦ ἐξ οἵου παιδὸς, δηλονότι γεγονώς. τὸ πᾶν, οἷος ἀνετράφης ἐξ οἵου παιδὸς ὤν.

l. 559. Κούφοις πνεύμασι) κούφῃ καὶ ἁπαλῇ ζωῇ. τῇ μεταφορᾷ δὲ τῶν μικρῶν φυτῶν ἐχρήσατο, ἅτινα οὐδὲν σφοδρὸν δύναται ὑποφέρειν, οὐ καύσωνα, οὐκ ἄνεμον.

l. 560. Ψυχὴν ἀτάλλων) ζωὴν βρεφικῶς διαβιβάζων καὶ τρέφων. ἀτάλλειν γὰρ τὸ νηπιάζειν καὶ σκιρτᾶν.

l. 561. Οὔτοι σ' ἀχαιῶν) ἤγουν, οἶδα ὅτι οὐ μὴ ὑβρίσῃ σέ τις τῶν ἀχαιῶν.

l. 562. Οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ) διὰ τί (φησὶν) ἐνταῦθα τραγικῶς ἐκφέρει τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὁ αἴας, ὅτι δεῖ ἑαυτὸν ἐξάγειν τοῦ βίου; ῥητέον οὖν ὅτι ἐν ἤθει· εἶτα εἰ γένοιτό τις περὶ ἐμὲ συμφορὰ, μὴ δίδιθι· ἕξεις γὰρ τὸν προνοοῦντα ἀντὶ ἐμοῦ· ἢ ὅτι ἐκφέρει ταῦτα ὑπὸ τοῦ πάθους περιαγόμενος.

l. 563. Πυλωρὸν) ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυλασσόντων τὰς πύλας, λέγει νῦν τὸν ἀποσοβοῦντα, καὶ μὴ ἐῶντα προσβάλλειν κακόν τι.

l. 564. Τροφῆς ἄοκνον ἔμπαλιν) ἀνατροφῆς πρόθυμον φροντιστήν.

Εἰ τανῦν τηλωπὸς οἰχνεῖ,) καὶ εἰ ἔκδημος νῦν ἐστι. Τηλωπός. ἔκδημος. γράφεται καὶ τηλουργός.

l. 565. Δυσμενῶν θήραν ἔχων) φυλακὴν ἔχων τῶν ἐχθρῶν. λέγοι δ' ἂν τῶν θρακῶν. περὶ γὰρ τὰ τελευταῖα τοῦ τρωϊκοῦ πολέμου ἐσυμμάχουν τοῖς τρωσὶν οἱ θρᾶκες. γνόντες δὲ τοῦτο οἱ ἕλληνες, φρουροὺς ἔταξαν προσμηνύσοντας αὐτοῖς τὴν ἐκείνων ἔφοδον· ἵνα οὕτως ἐπελθόντων, κατὰ τὴν ὁδὸν συμβάλωσιν αὐτοῖς, πρὶν ἐλθεῖν εἰς ἴλιον. καὶ προλαβεῖς δὲ ἀποστείλαντες, οὐκ ἔπεισαν. τὸ δὲ θήραν γράφεται καὶ φρουράν.

l. 567. Ὑμῖν τε κοινὴν) προθυμοτέρους αὐτοὺς καθίστησι· κοινὴν γὰρ καὶ ἴσην φησὶ χάριν ὁμολογεῖν ἐκείνῳ τῆς ὑπουργίας, καὶ τούτοις τῆς ἐπαγγελίας. περιπαθῶς δὲ εἰς ἔσχατον περιεστώσης τῆς ἐλπίδος, ἐμφρόνως τὰ συνηθέστατα τοῖς ἑταίροις ἐπισκήπτει, οὐ τῇ γυναικί. ἐπισκήπτω δὲ τὴν ἐντολὴν, ὤφειλεν εἰπεῖν· ὁ δὲ λέγει, τὴν δὲ τὴν χάριν, ἐπεὶ ὅσαπερ ἐντέλλεται, ὡς χάριν τοῦτο αἰτεῖ παρ' αὐτῶν.

l. 571. Ὥς σφιν γένηται) ἵνα οὕτω περιπαθῶς, τὸ ἐπὶ γονεῦσι καὶ παισὶ δικαίας ποιήσαι. θαυμαστῶς δὲ πρὸς ἅπαντας τοὺς λόγους τῆς τεκμήσσης ἀντιθέσεις ἐποιήσατο, οὐκ ἀνηκόους ὄντας ὑπεσχημένους τοῦ ποιητοῦ. τοῦ μὲν μὴ ὑβρισθῆναι τὸν παῖδα ὑπὸ τῶν ἑλλήνων, τὴν ἀπὸ τοῦ τεύκρου φυλακὴν προβαλλόμενος· τοῦ δὲ μὴ γηλαθήσεσθαι ὑπ' ἐκείνων, τὴν τοῦ παιδὸς ἀρετὴν, ὅν φησι καὶ ἐκδικήσειν αὐτὸν ἐν ἡλικίᾳ γενόμενον. πρὸς δὲ τὰ περὶ τῶν γονέων, ὅτι ἀντ' αὐτοῦ καταλείπεται ὁ εὐρυσάκης. τὸ δὲ γηροβοσκὸς, γράφεται καὶ μικρὸν, ἀπὸ τοῦ γῆρος· (ἔστι γὰρ ἡ εὐθεῖα τὸ γῆρας) καὶ μέγα, ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ γήρως.

l. 572. Μέχρις οὗ μυχοὺς κίχωσι) περιφραστικῶς, ἤγουν, ἕως τελευτήσωσι.

l. 573. Καὶ τἀμὰ τεύχη) πρὸς τὸν αἴαντα ἐπὶ τὸν περὶ τῶν ὅπλων λόγον εἶναι συνεχῶς. ἅπτεται γὰρ αὐτοῦ μάλιστα. ἀνθρώπινον δὲ καὶ μάλα φυσικὸν, τὸ συνεχέστερον μεμνῆσθαι περὶ ὧν ἐν νῷ ἔχομεν· τεῦχος μὲν τὸ ἀγγεῖον. τεύχη δὲ πληθυντικῶς, τὰ ὅπλα.

l. 575. Ἀλλ' αὐτό μοι σὺ παῖ) πιστεύει ὡς οὐδὲν ἀπολειψομένῳ τοῦ παιδὸς τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς. τὸ δὲ σάκος, διὰ τὸ ἐξαίρετον, τῷ παιδὶ φυλάττειν κελεύει· τὰ δὲ ἄλλα τεύχη συνθάπτεσθαί φησιν. ἐπίσταται γὰρ καὶ αὐτὰ περιμάχητα ἐσόμενα. οἶδεν ὅμηρος ὅπλα συνθαπτόμενα, Ἀλλ' ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι. τὸ δὲ πᾶν, ἀλλὰ σὺ εὐρύσακες παῖ ἐμοὶ λαβὼν αὐτὸ τὸ σάκος τὸ ἑπτάβοιον, τὸ ἄρρηκτον, τὸ ἐπώνυμόν σοι δηλονότι, ἔχε στρέφων διὰ τοῦ πολυρράφου πόρπακος. ἔστι δὲ πόρπαξ ὁ λῶρος διὰ οὗ κατέχουσι τὴν ἀσπίδα, ὃ λέγεται καὶ ὄχανον. σάκος δὲ οὐδετέρως, ὅπλον, ἀσπίς. σάκκος δὲ ἀρσενικῶς, καὶ αὐτὸ δ' ἑνὸς κ', ὁ θύλακος· καρυκὸν δὲ, πλέγμα δικλινὲς ἄρτων.

l. 581. Καὶ δῶμ' ἀπάκτε) κλεῖε τὴν σκηνὴν ἄπαγε. τὸ ἢ ἀπάκτε, ἄγω, ἄξω, ἦχα, ἦγμαι, ἦχθαι, ἀκτὸν ὄνομα· καὶ ἀπὸ τούτου, ἀπακτέον τὸ ῥῆμα.

Ἐπισκήνους γόους) ἐπισκηνίους λέγει ἐπεὶ καὶ ἐπιτάφιοι εἰσὶ καὶ ἐξόδιοι· ἐπισκήνιοι ἢ θρῆνοι, οἱ ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

Pag. 31. l. 583. Πύκαζε) ἀσφάλιζε.

Οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ) οὐκ ἔστιν ἰατροῦ σοφοῦ.

l. 584.

l. 584. Θρηνεῖν ἐπῳδὰς) ἀντὶ τοῦ θρηνεῖν, ἐπάδειν, ἐπῳδὰς χρῄζοντος.

Πρὸς τομῶντι) τομῆς δεομένῳ τραύματι, ὡς τὸ θανατῶντι, βασιλειῶντι. τὰ γὰρ τοιαῦτα, δευτέρας συζυγίας ὡς ἐπίπαν ἐστίν. ἔστι δὲ γλυκύτατον λέγειν τὸ τραῦμα τομῆς ἐπιθυμεῖν, ὥσπερ εἰ αἴσθησιν εἶχεν.

Πήματι) γράφεται τραύματι.

l. 585. Οὐ γάρ μ' ἀρέσκει) οὐκ ἀρέσκουσιν ἐμοὶ οἱ λόγοι σου θρασεῖς ὄντες. τὸ ὄργανον γὰρ λέγει τῶν λόγων ἀντὶ τοῦ λόγου.

l. 586. Δρασείεις) ἤγουν ἐπιθυμεῖς δρᾶσαι.

l. 587. Μὴ κρῖνε) ἤγουν ἀνάκρινε.

Σωφρονεῖν) νῦν τὸ μὴ περιεργεῖν. ἐν τούτῳ γὰρ μάλιστα ἡ σωφροσύνη ταῖς γυναιξὶ διασώζεται, εἰ μὴ περιεργάζοιντο ὅ, τι πράττει ὁ ἀνήρ.

l. 590. Καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι) συνίζησις. τὸ δὲ ἱκνοῦμαι, τὸ παρακαλῶ· ἀφικνοῦμαι δὲ, τὸ παραγίνομαι.

Προδοὺς) προδίδωμι, ἐπὶ προδοσίας, ἀφ' οὗ προδότης· προδίδωμι τὸ καταλιμπάνω, ὡς ἐνταῦθα.

l. 591. Οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς ὡς οὐδ') οὐκ ἔτι (φησὶν) ἐν τούτῳ εἰμὶ ὥστε ὀφείλειν τοὺς θεοὺς ἐπαρκεῖν μοι, διὰ τὸ μὴ προαιρεῖσθαι τοῦ ζῆν. οὐκ ἔτι τοῖς θεοῖς ὀφείλω λέγειν ἐγὼ ἐπαρκεῖν ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἐπὶ τιμῇ πράττειν τῶν θεῶν. πρὸς ὃ καὶ ἡ Τέκμησσα ἐπάγει, Εὐφήμα φώνει.

l. 594. Τοῖς ἀκούουσιν) τοῖς πειθομένοις.

l. 595. Οὐ ξυνέρξεθ') οὐ συγκλείσετε· κελεύει δὲ τοῖς θεράπουσιν αὐτὴν ἀποκλείειν.

l. 599. Μαλάσσου) μεταβάλλου.

l. 600. Μῶρά μοι δοκ.) ἀνόητος εἶ, νῦν βουλομένη μαλάσσειν ἐξακμάσαντος τοῦ καιροῦ.

l. 602. Ὦ κλεινὰ Σαλαμίς) συγκινεῖσθαι ὁ Αἴας διαχρησόμενος ἑαυτὸν, ἐπειδὴ οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ λόγον περὶ παθῶν διεξίασι. πρὸς μὲν γὰρ αὐτὸν λέγειν οὐκ ἔω, εἰσελθόντα ἤδη· γέγονε δὲ αὐτοῖς ἀπολόφυρσις ἐπὶ τὰ οἰκεῖα. καὶ ἔχει ἀκολουθίαν τὰ χορικά· ἀπεστερημένοι γὰρ τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἄλλην ἀποστροφὴν οὐκ ἔχοντες, περὶ τῆς πατρίδος τὸν λόγον ποιοῦνται, ἐνθυμούμενοι ἐν οἷς εἰσι χαλεποῖς, καὶ ἐν οἷς ἔσονται οἱ γονεῖς αὐτῶν πυθόμενοι ταῦτα.

l. 603. Ναίεις ἁλίπλαγκτος) ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ κεῖται. τὸ δὲ ἁλίπλαγκτος, ἤγουν ἐν θαλάσσῃ οὖσα, ἀταχλύσσῃ περὶ σέ.

l. 606. Παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος) ἐκ πολλοῦ χρόνου.

l. 607. Ἰδαίᾳ) τῇ Τρωϊκῇ, δηλονότι ἐν τῷ τῆς Ἴδης πεδίῳ. τοῖς χλωροῖς καὶ λειμῶνας ἔχουσι διάγων.

l. 608. Λειμωνίᾳ πόᾳ) ὅμοιον τῷ, Τελαμώνιε παῖ. λειμωνία γὰρ ἡ ἐν λειμῶνι χλόη.

Μήλων) γενικὸν ὄνομα τοῦτο παρ' Ὁμήρῳ· εἰπὼν γὰρ ἄλλα μῆλα, ἐπάγει, ὄϊές τε καὶ αἶγες.

l. 609. Ἀνήριθμος) ἐν οὐδενὶ ἀριθμῷ ταττόμενος, ἀλλὰ παρερριμμένος.

Εὐνόμᾳ) ἤτοι τῷ εὐνομουμένῳ καὶ δικαίῳ. ἢ εὐκινήτῳ. ἢ εὐνόμῳ λειμῶνι, τῷ καλὰς νομὰς ἔχοντι. τὸ δὲ ἑξῆς, παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος αἰὲν εὐνόμᾳ χρόνῳ τρυχόμενος, Ἰδαίᾳ μίμνω λειμωνίᾳ πόᾳ μήλων, ἀνήριθμος, κακὴν ἐλπίδα ἔχων τοῦ με δεῖ τὸν ἀΐδηλον ἀνύσειν. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν ἀγαθὸν προσδοκῶν, ἀλλὰ κακῶς τελευτήσειν ἐν τῷ πολέμῳ ἐλπίζων.

l. 610. Χρόνῳ τρυχόμενος) ἤγουν, ὑπὸ τοῦ εὐκινήτου χρόνου δαμαζόμενος καὶ κακοπαθῶν.

l. 611. Κακὴν ἐλπίδα) ἤγουν, φόβον ἔχων ἀνύσειν ἐμὲ ἔτι ποτὲ τὸν ᾅδην. τουτέστι λήψεσθαι ἀποδιδόντα εἰς τοῦτο.

l. 612. Ἀνύσειν) ἀντὶ τοῦ ἀναπράξαι. λείπει δὲ τὸ δεῖ. ἀνύω τὴν ὁδὸν ἀντὶ τοῦ τελειῶ. καὶ, ἀνύω τὸ βραβεῖον, ἤγουν συνδέσεις λαμβάνω· καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα.

l. 613. Τὸν ἀπότροπον) τὸν ἀποτρόπαιον, ἤγουν τὸν ἀποστροφῆς καὶ ἀποτροπιασμοῦ ἄξιον. ἀΐδηλον δὲ ᾅδην λέγει τὸ σκοτεινὸν, ἢ ὥσπερ ἄν τις εἴποι ἁλυκὸν ἅλα. ἀπὸ γὰρ τοῦ ᾅδης γίνεται τὸ ἀΐδηλον κατὰ παραγωγὴν, καθ' ὃν τρόπον ἁλυκὸν ἀπὸ τοῦ ἁλός.

Καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας) οἷον, πρὸς τοῖς προτέροις κακοῖς, ὥσπερ δεύτερον ἐστί μοι κακὸν τὸ τοῦ Αἴαντος [illegible]. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ Ἔφεδρος. ἔφεδρος δὲ ἐστὶν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὴ πλανώμενος εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι τοῖς νικῶσιν, ἀλλ' ὅταν δύο τινὲς παλαίωσι, παλαίσειν τῷ νικήσαντι παρεσκευασμένος. ἐνταῦθα οὖν φησιν, ὅτι ἔσχατος καὶ ὡς ἔφεδρος ἐλείφθη μοι ὁ Αἴας εἰς κακόν.

l. 617. Ξύναυλος) κοινωνός.

l. 618. Ἐξεπέμψω) ἀντὶ τοῦ ἔπεμψας ὧδε.

l. 621.

l. 621. Νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας) αὐθαίρετος, ὡς ἂν εἴποι τις, αὐτὸς ἑαυτοῦ διανοίας βόσκων. καὶ μηδενὶ πειθόμενος. ἤ, μονωθεὶς ἐκ τῆς φρενός. ἤ, μονότροπος, μεμονωμένος τοῦ λογισμοῦ. ἤ, ποιμαίνων τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, καὶ μόναρχος ὢν τοῦ λογισμοῦ. ἤ, οἷον διεσθίων αὐτοῦ τὴν φρένα, παρὰ τὴν βόσιν. ἤ, ὁ βαίνων ἐν ἐρημίᾳ, διὰ τὸ συγκεκλεικέναι ἑαυτόν. καὶ ὅμοιόν ἐστι τῷ, "Ον θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων,. ἤ, φρενὸς οἰοβώτας, οὐ σὺν φρεσὶ, ἀλλ' ἐκτὸς φρενῶν διάγων. ἤ, ἀποπλανηθείς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλανηθέντων προβάτων, καὶ μόνων βοσκομένων.

l. 623. Ἔυρηται) γεγράφεται γεγένηται.

Pag. 33. l. 624. Τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν) λείπει γιγνόμενα. τὰ δὲ πρότερα μέγιστα τῆς ἀρετῆς τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἔργα ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐστὶ παρὰ τοῖς Ἀτρείδαις. ἢ οὕτως, τὰ δὲ πρότερα αὐτοῦ ἀνδραγαθήματα, φροῦδα παρὰ τοῖς Ἀτρείδαις.

l. 626. Ἄφιλα) ἀχάριστα παρὰ τοῖς πρότερον αὐτοῦ φίλοις, νῦν δὲ πάντων ἐπιλελησμένοις. ἤ, ἄφιλα παρ' ἀφίλοις, ἐχθρὰ παρ' ἐχθροῖς.

l. 630. Παλαιᾷ μὲν ἔντροφος ἁμέρα) παλαιὸν, τὸ πάλαι ἀρξάμενον, ᾧ ἀντίκειται τὸ νέον. νέον γὰρ, τὸ νεωστὶ ἀρξάμενον. ἐνταῦθα οὖν, ἔντροφος παλαιᾷ ἡμέρᾳ, ἡ ἐντεθραμμένη παλαιῷ χρόνῳ· οἷον τῇ ἡλικίᾳ ἀντὶ τοῦ πολυετής. ὁ δὲ νοῦς, ὄντως πως ἡ τῇ παλαιᾷ ἡμέρᾳ, τουτέστι τῷ παλαιῷ χρόνῳ ἔντροφος. τὸ δὲ λευκῷ γήρᾳ, κατὰ κοινοῦ, τὸ ἔντροφος ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

l. 631. Λευκῷ δὲ γήρᾳ) ἐπειδὴ τὸ γῆρας λευκαίνει τὰς τρίχας.

l. 634. Φρενομόρως) ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν μοῖραν τῶν φρενῶν νοσοῦντα. ὅ ἐστι φρενοβλαβῶς, μανικῶς.

l. 635. Αἴλινον) εἶδος θρήνου.

l. 636. Αὐδ' οἰκτρᾶς γόον) οἷον οὐ μέτριον. ἀναστρεπτέον δέ. ἀρχὴ γὰρ τοῦ λόγου τὸ οὐ ἵν' ἤ, οὐκ αἴλινον, οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ἀηδόνος ἥσει, ἀλλ' ὀξυτόνους μὲν ᾠδὰς, καὶ τὰ ἑξῆς.

l. 637. Ἥσει δύσμορος) ἥσει γόον οὐ μέτριον, κατὰ τὴν ἀηδόνα, ἀλλ' ὀξύν. ἡ ἀηδὼν δὲ, κατὰ μιτυληναίους. ἀηδόνος δὲ λέγει τῆς ἀφροσύνης ἐστερημένης διὰ τὸ ἀεὶ θρηνεῖν τὸν υἱὸν Ἴτυν. παραβάλλει δὲ τὸν ἀηδόνος θρῆνον καὶ τὸν ἐρωδιοῦ, καὶ ἀνάγκαζοι μείζω ἐκείνου ἔσεσθαι τοῦ τῆς ἀηδόνος.

l. 638. Ὀξυτόνους) ὀξυφώνους. τόνος, ὁ κοινῶς ἦχος, καθ' ὃ λέγεται λαιδιος τόνος, καὶ φρύγιος.

l. 642. Καὶ πολιᾶς) περιφραστικῶς ἡ παράθεσις τῆς πολιᾶς.

l. 645. Κρείσσων γὰρ ἄιδα κεύθων) κρείσσων γάρ ἐστιν ὁ τεθνηκὼς ἢ ὁ ζῶν καὶ νοσῶν μάτην, ὅ ἐστι μεμηνώς. μάτην γὰρ νοσεῖν, τὸ ἀθεραπεύτως μαίνεσθαι. οὐ λέγει δὲ ὅτι ὅταν αὐτὸν πύθηται τετελευτηκότα. ὁ γὰρ μεμηνὼς καὶ τὰς φρένας διεφθαρμένος, κρείσσων ἅδῃ κεύθων· οἷον, ἄμεινον τῷ μεμηνότι ἐξ εἶναι τοῦ βίου οἷον. ἡγεῖσθαι κρείσσονα τὸν θάνατον τῆς τοῦ Αἴαντος μανίας. μάτην δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀψευδῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ματαίως, ὡς ἐνταῦθα.

l. 646. Ὃς ἐκ πατρῴας) ὡς ἄνωθεν κατὰ πατρῴας γενεᾶς ἄριστα ἥκων. λείπει γὰρ τὸ ἄριστος. ὥστε περιέχειν ἁπάντων τῶν ἀχαιῶν κατὰ γένος, νῦν οὐκέτι ἤθεσιν ἐμμένει.

l. 650. Ὀργαῖς) ὁρμαῖς, τρόποις.

l. 651. Ἀλλ' ἐκτὸς) τοῦ προσήκοντος δηλονότι.

l. 652. Ὦ τλᾶμον πάτερ] ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν Τελαμῶνα, οἵαν σε μένει πυθέσθαι, τοιαύτην ἄτην οἵαν οὐδεὶς πέπονθε τῶν αἰακιδῶν. παραμυθία γάρ ἐστι τὸ μετέχειν τινὰ τῶν συγγενῶν τῶν αὐτῶν κακῶν.

l. 656. Ἔθρεψεν) ἔσχεν.

l. 658. Ἄπερθέ γε τοῦδε) χωρὶς τούτου τοῦ Αἴαντος. ἤτοι τοῦ χρόνου.

l. 660. Ἅπανθ' ὁ μακρὸς) ἐξέρχεται ὁ Αἴας ὡς δὴ κατακηληθεὶς ὑπὸ τεκμήσσης μὴ σφάττειν ἑαυτόν. καὶ προφάσει τοῦ δεῖν εἰς ἐρημίαν ἐλθεῖν καὶ κρύψαι τὸ ξίφος, ἐπὶ τούτων ἀναχωρεῖ καὶ διαχρῆται ἑαυτόν. παρίστησι δὲ ὁ λόγος ὅτι καὶ οἱ ἱμείροντες καὶ παρακολουθοῦντες τῇ φύσει τῶν πραγμάτων, ὅμως ὑπὸ τῶν τοιούτων παθῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀπολισθαίνουσιν ὡς ἐν τραχινίαις ἡ δηϊάνειρα περὶ τοῦ ἔρωτος διαλεγομένη καὶ τοῦ ἀνδρὸς, ὅτι αὐτοῦ οὐκ ἀντιστήσεται, οὐδὲ λυσιτελεῖ αὐτῇ ἀντιπράττειν τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ ἀνδρὸς, πράττει μετὰ ταῦτα ἅπερ αὐτὴν ἀνέπεισεν ἡ ζηλοτυπία. ἤτοι δὲ χῆμά ἐστιν. ἅπαντα ὁ χρόνος φύει, φησίν· εἶτα ἐξαγαγὴ, καὶ ταῦτα φανέντα κρύπτεται. ἢ τὸ κρύπτεται ἐπὶ τοῦ χρόνου ἀντὶ τοῦ κρύπτει τοῦτο δέ φησιν ὡς μεταβεβλημένος ὑπὸ τῶν προειρημένων νοημάτων.

l. 662.

l. 662. Ἀλίσκεσθαι) ἐξελέγχεσθαι. εἴρηται, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλισκομένων θηρίων ὑπὸ θηρευτῶν.

l. 663. Χὠ δεινὸς ὅρκος) ὅτι καὶ ὀμόσαντές τινες, ἐν μεταβολῇ γίνονται τῷ χρόνῳ.

Περισκελεῖς φρέν.) αἱ ἄγαν σκληραὶ ψυχαί.

l. 664. Ὃς τὰ δείν' ἐκαρτέρουν τότε) γέγραπται ἐπιπαρείλκυσε ἔπη. ἢ λείπει τὸ ἔπη, ἵν' ᾖ, ὅστις τὰ δεινὰ ἔπη ἐκαρτέρουν λέγειν τότε ὡσανεὶ πρὸς τοῦ.

l. 665. Βαφῇ σίδηρος ὡς ἐθηλύνθην) ἐν τῇ βαφῇ οὐκ ἀνίεται ὁ σίδηρος, ἀλλὰ μᾶλλον σκληραίνεται. οὕτως οὖν διασταλτέον· κἀγὼ γὰρ (φησὶν) ὃς ἠπείλουν τὸ ἰσχυρὸν καὶ ἰσχυρὸν, ὡς ἐμβαφῇ σίδηρος, (ὡς Ὅμηρος, Ἐν ὕδατι ψυχρῷ βάπτηται μεγάλα ἰάχοντι) νῦν ἐθηλύνθην ὑπὸ τῶν λόγων τῆς γυναικός. ἢ ὅτι διττῶς βάπτεται ὁ σίδηρος· εἰ μὲν γὰρ μαλθακὸν βούλονται αὐτὸν εἶναι, ἐλαίῳ βάπτουσιν εἰ δὲ σκληρὸν, ὕδατι.

Pag. 35. l. 664. Ἀλλ' εἶμι πρός τε λουτρά) πιθανὴ αὐτῷ ἡ ἔξοδος, ὡς ἐπὶ καθαρμόν μονάσαι γὰρ βούλεται χάριν τῆς διαχειρίσεως.

l. 665. Λύματα) μολυσμόν. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὅταν ἢ φόνον ἀνέλωσιν, ἢ ἄλλας σφαγὰς ἐποίουν, ὕδατι ἐναπονίπτειν τὰς χεῖρας εἰς κάθαρσιν τοῦ μιάσματος.

l. 666. Ἐξαλεύσωμαι) φυλάξωμαι, ἐκκλίνω.

Pag. 35. l. 667. Μολὼν δὲ χῶρον) εὑρήσω (φησὶ) τόπον οὗ οὐδεὶς ἐπιβήσεται. τοῦτο δὲ πιθανὸν, ἵνα μή τις αὐτῷ ἐπελευθήσῃ. πιθανὸν δὲ καὶ τὸ λαβεῖν τὸ ξίφος, ἵνα ἐπιπορήσῃ ἑαυτὸν διαχρήσασθαι.

l. 668. Τόδ' ἔγχος) ἀντὶ τοῦ τὸ ξίφος.

Τὸ μὲν ἔχθιστον βελῶν) τὸ ἔχθιστον τῶν βελῶν ἐμοῦ. βέλη δὲ ἀντὶ τῶν ἀμυντηρίων. βέλη γὰρ τὰ πεμπόμενα.

l. 669. Γαίας ὀρύξας) μὴ λάβε εἰς τὸ γαίας ἔξωθεν τὸ ἐπὶ, ἀλλ' οὕτω λέγε, κρύψω τὸ ἐμὸν ἔγχος ὀρύξας ἔνδον τῆς γαίας μή τις ὄψηται.

l. 670. Ἀλλ' αὐτὸ νὺξ) λέγει τὸ νὺξ καὶ τὸ ᾅδης, κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον, ἀντὶ τοῦ ἀφάνεια καὶ φθορά· τὸ δὲ ἀληθὲς, διὰ τὴν μέλλουσαν αὐτὸν καταλήψεσθαι νύκτα καὶ θάνατον, ὧν αἴτιον τὸ ξίφος.

l. 672. Δυσμενοῦς ἀπὸ) δυσμενὴς, ὁ κακὰ νοῶν τινι, ᾧ ἐναντίον ὁ εὐμενής.

l. 675. Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα,) ὁ νοῦς, ὅτι μηδὲ τὰ μέγιστα τῶν ἐχθρῶν ἐφίεσο· τῶν δὲ φίλων, καὶ τὰ ἐλάχιστα. ἄδωρα δὲ, κακόδωρα.

l. 676. Τοιγὰρ τὸ λοιπὸν) ἐπιφθέγματος ἔφρασεν ἐν εἰρωνείᾳ, ἀντιστρέψας τὴν τάξιν. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, θεοὺς μὲν σέβειν εἴκειν δὲ Ἀτρείδαις, ὡς τῶν Ἀτρειδῶν οὖν ἤδη καὶ θεομαχούντων.

l. 677. Ἀτρείδας σέβειν) μιμεῖται μὲν τὸν σώφρονα, κινεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ πάθους.

l. 678. Τί μή;) διὰ τί οὐχὶ ἄξιον εἴκειν;

l. 679. Καὶ γὰρ τὰ δεινὰ) εἰ γὰρ τὰ θεῖα ὑπείκει τιμῇ, πόσῳ μᾶλλον προσήκει τοῖς ἀνθρώποις ταῦτα πράττειν. τὸ δὲ τιμαῖς ὑπείκει, ταῖς ἀλλήλων διανομαῖς. ἐκ γὰρ ἐναντιότητος τὸ πᾶν συνέστηκε. πρεσβύτης τις, ἐπεὶ καὶ νέος ἐγένετο· καθέζεται, ὅτι καὶ ἕστηκε.

Τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα) ἤγουν, τὰ θεῖα καὶ δῖος μὴ πονοῦντα.

l. 680. Νιφοστιβεῖς) τυλίσιν οἱ χιόνας συντιθέντες. στιβάζειν γὰρ καὶ τὸ συντιθέναι.

l. 682. Ἐξίσταται) λέγεται τοῦτο καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ, καὶ τάσσεται ἀεὶ ἐπὶ ὁδοῦ· τὸ δὲ ὑπανίστασθαι, ἐπὶ καθέδρας. οἷον, ὑπεξίσταμαί σοι τῆς ὁδοῦ, ὑπανίσταμαι δέ σοι τῆς καθέδρας. Λευκόπωλον δὲ λέγει τὴν ἡμέραν, ἐπεὶ τὸν ἥλιον ὃς ποιεῖ τὴν ἡμέραν, ἐπὶ ἅρματος φασὶν ὀχεῖσθαι, δύο ἵππους ἔχοντα λευκοὺς, ὧν τὸν μὲν, λάμποντα, τὸν δὲ, φαέθοντα ὀνομάζουσιν.

Αἰανὴς κύκλος) συντίθησιν ὁ σκοτεινὸς, ἢ ἀδιάλειπτος.

l. 684. Δεινῶν τ' ἄημα) λείπει ὑπὸ, ἵν' ᾖ, ὑπὸ δεινῶν πνευμάτων στένοντα πόντον, ἄημα πρᾷον ἐκοίμισεν αὐτόν. ἀὴρ μὲν, ἐστὶν ὃν ἀναπνέομεν. πνεῦμα δὲ ἄνεμος, ἀήτης ποιητικῶς. καὶ αὖραι, ἀὴρ κινηθείς. διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων, τῷ μὲν τὴν αὔραν ἐπὶ τῶν ἐξ ὑγροῦ ἐκπνεόντων τάττεσθαι· τὸν δὲ ἄνεμον, ἐπὶ τῶν ἐν ἀέρι πνευμάτων· τὰ πνεύματα δὲ καὶ τοὺς ἀήτας ἐπὶ παντὸς ἀέρος κινηθέντος.

l. 688. Ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι) ἐπειδὴ τὸ πᾶν πρὸς τοὐναντίον γίγνεται, εἰκὸς καὶ τοὺς Ἀτρείδας φίλους ἀντ' ἐχθρῶν γενέσθαι. δεῖ οὖν (φησὶ) προσέχειν τοῖς ἐχθροῖς

ἐχθροῖς, ὡς αὖθις φίλοις ἐσομένοις, καὶ τοῖς φίλοις, ὡς ἐχθροῖς. συμμέτρως οὖν φησι χρῆσθαι τοῖς πράγμασι.

l. 694. Λιμὴν) ἡ φιλία. ἵν' ᾖ, ἤτοι ἑταιρείας φιλία· ἤτοι καταφυγὴ καὶ ὑποδοχή.

l. 695. Ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν) ὅρα πῶς ἐπικρατεῖται ὑπὸ τοῦ πάθους ὁ λογισμός. ὁ τὰ σοφώτατα γνοὺς εἰπὼν, ἑαυτὸν ἀναιρεῖ.

l. 698. Ὑμεῖς δ' ἑταῖροι) τὰ μὲν τῆς ἀναιρέσεως, δῆλα τῷ θεατῇ· ἀγνοεῖ δὲ ὁ χορός. πεπίστευκε γὰρ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λελεγμένοις.

l. 699. Τιμᾶτε) ἀντὶ τοῦ πείθεσθε.

l. 700. Ὑμῖν ἅμα) χαίρεται ὑπέρμεγα.

l. 701. Ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσ') αἰνιγματωδῶς ὁ λόγος ἐξενήνεκται.

l. 702. Καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως) ὁ μὲν χορὸς ἀπαλλάττεσθαι νομίζει λέγειν τῆς νόσου· ὁ δὲ αἰνίττεται τῶν κακῶν τοῦ βίου.

l. 705. Ἔφριξ' ἔρ.) ἀντὶ τοῦ ἀνεπτερώθην τῇ ἡδονῇ. χορείας ἕνεκα τὸ χορικὸν νῦν παρείληπται. ἐξελθόντος γὰρ τοῦ αἴαντος, ἔδει βραχὺ διάλειμμα γενέσθαι, ἵνα μὴ καταληφθῇ ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου. διὸ καὶ τὴν ὄρχησιν ποιοῦνται. ἔνθεν καὶ βραχύ ἐστι τὸ χορικὸν, ὡς πρὸς χορείαν εἰλημμένον. Ἄλλως. τέρπεται, ὁ χορὸς ἐπὶ τῷ παύσασθαι τῆς νόσου τὸν αἴαντα, καὶ φησὶν, ὑφ' ἡδονῆς ἔφριξα, καὶ βούλομαι χορεῦσαι. εὐεπίφορος δὲ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τὰς τοιαύτας μελοποιΐας, ὥς τε ἐντιθέναι τι καὶ τοῦ ἤθους.

Ἀνεπτάμην) ἀνεπτερώθην. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνέπτην. οἱ εἰς μι γὰρ ἀόριστοι τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς μι, οὐ χρείαν ἔχουσι τῶν παθητικῶν καὶ τῶν μέσων χρόνων.

l. 706. Ἰὼ πὰν, πάν) ἐπικαλοῦνται τὸν πᾶνα, ὡς χορῶν πρόξενον. καὶ αὐτοὶ γὰρ τοῦτο ποιεῖν βούλονται, ὡς ἐγνωκότος τοῦ αἴαντος μηκέτι τελευτᾶν.

Pag. 37. l. 705. Ἁλίπλαγκτε) ἐπικαλοῦνται τὸν πᾶνα, ἢ ὅτι ἐβοήθησε τοῖς ἀθηναίοις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. ἢ ὅτι τὸν τυφῶνα δικτύοις ἤγρευσεν, ἢ ὅτι ἐν τοῖς ἀκρωτηρίοις τιμᾶται, ἔνθα πλήττεται ἡ θάλασσα. ἢ ὅτι οἱ ἁλιεῖς τιμῶσι τὸν πᾶνα ὡς νόμιμον θεόν. ἢ ἁλίπλαγκτε, ἀντὶ τοῦ μεγαλόφωνε ἐν τῇ χορείᾳ· ὡς ἁλίβρομε, ὅτι τῆς ἠχοῦς ἐρᾷ. πολύηχος δὲ ἡ θάλασσα. ἁλίπλαγκτε δέ, ἐπὶ κυλλανίας ὄρους ἀρκαδίας.

l. 706. Χιονοκτύπου) ὑπὸ χιόνος τυπτομένου.

l. 707. Δειράδος) ἀκρωτηρίου. ἀπὸ τῆς δειρῆς τοῦ τραχήλου.

l. 708. Ὅπως μοι Νύσια) ὅπως μοι συνάψῃς ὄρχησιν ποιησάμενος ταύτην, τὴν οὐκ ἐκ διδαχῆς σοι γενομένην, ἀλλ' ἐκ φύσεως. οὐδεὶς γὰρ ἐδίδαξε τὸν πᾶνα.

l. 709. Κνώσια) ἐν νυσίᾳ καὶ ἐν κνωσῷ ἐπιμελὴς ἡ ὄρχησις. ἡ νυσία, τὰ ἐν τῇ νύσῃ γιγνόμενα. ἔστι δὲ αὕτη διονύσου ἱερά. καὶ συνάδει τῷ κνώσια· καὶ ὁ κνωσὸς γὰρ διονύσου. Ἄλλως. τῶν ὀρχήσεων αἱ μὲν εἰσι διονυσιακαὶ, αἱ δὲ κορυβαντικαὶ, καὶ ἐνόπλιοι· νύσιαι οὖν, αἱ διονυσιακαὶ, παρὰ τὴν νύσην. κνώσια δέ, αἱ κορυβαντικαί. καὶ κνωσὸς γὰρ πόλις κρήτης. ἐν τῇ κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν κορυβάντων ἐτράφη ὁ ζεύς. τῶν δὲ ὀρχήσεων ἡ μὲν βερεκυνθιακὴ λέγεται, ἡ δὲ, κρητικὴ, ἡ δὲ πυρρίχη. νύσια μὲν, αἱ βερεκυνθιακαί· τῆς γὰρ νυσίας ἡ βερέκυνθος. κνώσια δέ, κρητική.

l. 710. Αὐτοδαῆ) αὐτομαθῆ, ἃ ἐκ φύσεως ἔχεις, οὐ διδακτά.

l. 712. Νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι) ἀναγκαίως καὶ τοῦτο ἡ αἰτία τῆς ὀρχήσεως, ἵνα μὴ δοκῇ ἀλόγως ἐπὶ τοῦτο ἐληλυθέναι. μέλει μοι τόδε πρᾶγμα, καὶ τοῦδε τοῦ πράγματος, καὶ τάδε τὰ πράγματα, καὶ μέλουσί μοι τάδε τὰ πράγματα.

l. 713. Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων) ὅτι ἐν τῷ ἰκαρίῳ πελάγει κεῖται ἡ δῆλος.

l. 714. Μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων) παραγένοιτο δὲ καὶ ὁ Ἀπόλλων διὰ τοῦ ἰκαρίου πελάγους, τουτέστι τῆς Δήλου.

l. 715. Εὔγνωστος ἐμοὶ ξυνείη διὰ παντ'.) φανερὸς ὢν καὶ δῆλος ὅτι φιλεῖς με.

l. 718. Ἔλυσε γὰρ αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων.) ὁ αἴας ὁ ἀρήϊος, ἢ ἄρης ὁ πολέμιος ὁ περὶ τὸν αἴαντα, ἔλυσεν ἡμῶν τὸ σκότος καὶ τὴν κατήφειαν. ἢ ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ αἴαντος. ὁ ἄρης δὲ, ἡ λύσσα, ἡ μανία.

l. 719. Νῦν αὖ ζεῦ πάτερ) νῦν πάρεστιν ἡμέρα λαμπρὰ ἡμῖν ὥστε ἐγγίσαι τῶν νεῶν. πρότερον γὰρ ἐξετρεπόμεθα ἐπιμίγνυσθαι τοῖς ἕλλησι διὰ τὴν αἰδῶ.

l. 720. Πελάσαι) ὥστε πελάσαι ἐπὶ τῶν νεῶν.

l. 721. Ὅτ' αἴας λαθίπονος) ὅτι δὴ ὁ αἴας πάρεστιν ἐκ μετανοίας ἐπὶ τὸ σέβειν τοὺς θεοὺς, καὶ καταλύσασθαι τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς τοὺς Ἀτρείδας.

l. 723. Πάνθυτα) παντέλεια.

l. 724. Ἐξῳδώκασιν] ἐξεπλήρωσαν.

l. 726. Πᾶν θ' ὁ μέγας χρόνος] τὰ ὑπὸ τοῦ αἴαντος διὰ πολλῶν εἰρημένα, διὰ βραχέων ἐξῆλθεν.

l. 727. Ἀναύδητον] ἀπόρρητον. ἀνέκλαλον. ἄλεκτον.

l. 728. Ἐξ ἀέλπτων] ὁ ποτὲ ἐξ ἀνελπίστων καὶ μεγάλων νεικέων ὁ αἴας μετεγνώσθη, καὶ μετεβλήθη τὴν ψυχὴν, τὰς ἀπειλὰς ἀπὸ τῆς ἔχθρας. ἀπορήσειεν ἄν τις ἐνταῦθα πῶς πρότερον εἰς τὸ μετανεγνώσθη αἰτιατικὴν ἐπήνεγκε τὸν θυμὸν, ἔπειτα γενικὴν τῶν μεγάλων νεικέων. καὶ φαμὲν ὅτι τὴν μὲν αἰτιατικὴν καθὼς τὸ μετανεγνώσθη ἀπήτει, ἀλλὰ καθ' ὅλον καὶ μέρος συνέταξε, καὶ μετανεγνώσθη λέγων κατὰ τὸν θυμόν. τὸ δὲ τῶν μεγάλων νεικέων, κατὰ γενικήν.

l. 732. Ἄνδρες φίλοι] ἄγγελος ἥκει ἀπὸ τοῦ στρατοῦ ἀγγέλλων τὴν παρουσίαν τοῦ τεύκρου. θαυμαστὴ δὲ ἡ εἴσοδος τούτου τοῦ ἀγγέλου. τοῦ αἴαντος ἔξω ἑαυτὸν διακλέπτου μένου, οὐκ εἶχεν οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ, ὅτι ἡ τέκμηρια, γνῶναι τὸ πραχθέν. πιθανῶς οὖν ὁ ἄγγελος ἀπαγγείλας, παρασκευάζει αὐτοὺς ἐξιέναι κατὰ ζήτησιν· καὶ οὕτως ἐπιτεύξονται τῷ πτώματι. δεξιῶς δὲ καὶ τὸ, τὸν πράξαντα μαθεῖν. οἰκεῖον γὰρ τῷ μάντει. καλῶς δὲ καὶ τὰ τῆς σκηνῆς ἐσκεύασται. αἴαντος γὰρ καταλιπόντος, προσῆλθεν ὁ ἄγγελος. εἶτα τοῦ χοροῦ τὴν σκηνὴν ἐάσαντος διὰ τὴν ζήτησιν, ἔξεισιν ὁ αἴας ἐπὶ τὴν πρᾶξιν. τῷ δὲ θεατῇ οὐδὲν ἀργὸν παραλείπεται, πεποικιλμένης διαφόρως τῆς ἐν τῇ σκηνῇ προσωποποιΐας.

l. 734. Κρημνῶν] τῶν χωρίων.

Στρατήγιον] στρατήγιον δὲ τὸ στρατόπεδον, ἁπλικῶς· κυρίως δὲ στρατήγιον ὁ τόπος ὃς τοῖς στρατηγοῖς ἀφιέρωται πρὸς τὸ τῶν ἄλλων τῶν προεχόντων βουλεύεσθαι.

l. 735. Κυδάζεται] λοιδορεῖται, ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων. καὶ ἐπίχαρμος ἐν ...ω, Ἄμυκα μὴ κύδαζέ μου τὸν πρεσβύτερον ἀδελφόν. καὶ αἰσχύλος ἐν ἰφιγενείᾳ, Οὔτι γυναιξὶ κυδάζεσθαι. τί ... ἀρσενικῶς δὲ ὁ κύδος ἐπὶ τῆς ὕβρεως.

l. 738. Ἤρασσον] ἔπληττον. ἐβλασφήμουν πάντες ὁμοφωνοῦντες.

l. 740. Ἀποκαλοῦντες] ἀττικὸν ἔθος, τὸ ... ἑνικοῖς πληθυντικὰ, καὶ ἀνάπαλιν· ὡς καὶ νῦν, Οὔτις ἔσθ' ὃς οὐχὶ ἔλεγε σύναιμον αὐτὸν ἀποκαλοῦντες.

Ὡς οὐκ ἀρκέσοι] ἐπὶ τοῦ τεύκρου, ὡς οὐκ ἀρκέσοι ἑαυτῷ τὸ μὴ λιθόλευστος γενέσθαι, ὡς οὐ κωλύσει αὐτὸν καταλιθωθῆναι.

l. 741. Καταξανθεὶς] ἤγουν διαλυθεὶς ὑπὸ τῶν πετρῶν.

l. 743. Διεσπαράχθη] διελκύσθη διῆλθεν. ἐγυμνώθη. εἰ μὴ γὰρ εἰς πέρας ἑλκυσθῇ, οὐκ ἐξέρχεται.

l. 744. Λήγει δ' ἔρις] ἡ ἔρις εἰς πολὺ δραμοῦσα, καὶ προκόψασα, ἔστη τῇ συναντήσει τοῦ λόγου Νέστορος. ἐκ τῆς ἀγγελίας δὲ πρὸς ἀγαμέμνονα ἀρχῆς παραγέγραπται. καὶ ὥσπερ ὁ νέστωρ ἐκεῖ διδάσκει, οὕτω καὶ νῦν οἱ γέροντες. ἡ ἔρις οὖν προκόψασα προσωτάτω, λήγει ἐκ συνδρομῆς λόγου τῶν γερόντων, οἷον ἐκ τῆς ὁμιλίας.

l. 745. Ἐν ξυναλλαγῇ λόγου] τῇ ἀμοιβῇ τοῦ λόγου καὶ συμβιβάσει.

Pag. 39. l. 747. Οὐκ ἔνδον] ἐν συντόμῳ. οὐκ ἀναγκαῖον γὰρ διλογεῖν περὶ ὧν ἤκουσεν ὁ ἀκροατής.

l. 748. Νέοισι] καινοῖς.

Ἐγκαταζεύξας] συνθείς.

l. 749. Ἰοὺ, ἰού] εἰδὼς ἀπὸ τοῦ μάντεως ὅτι κακὸν αὐτῷ γίνεται, τοῦτο προαναφωνεῖ.

l. 751. Ἡ φάνην ἐγὼ βραδύς] ἤπερ. φησὶ δὲ ὅτι οὐκ ἐβράδυνα παραγενόμενος, ἀλλὰ βραδέως ἐπέμφθην.

l. 752. Τί δ' ἐστὶ χρείας τῆς] δηλ. τί σοι λείπει ὥσπερ ἐναντίον ἐστὶ πρὸς τὴν χρείαν τὴν νῦν; ἐσπάνιζε δὲ τὸ ἄμεινον ἐπὶ τῷ παρ' ὀλίγον αὐτὸν παραγεγονέναι. καὶ ἐν σιμωνίδῃ ἐπὶ τοῦ πρὸς αἰγέα ἀγγέλου πεμφθέντος, Βιότῳ καί σε μᾶλλον ὤνασα πρότερος ἐλθών.

Ὑπεσπανισμένον] δεόμενον τῆς τοῦ αἴαντος παρουσίας.

l. 753. Τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα] ἀναγκαίως διηγεῖται ὁπότ' ἔγνωκεν ἀπόντα τὸν αἴαντα. ἔδει γὰρ δηλωθῆναι τῷ θεάτρῳ. λέγει δὲ ὅτι ἀπηγόρευσεν ὁ τεῦκρος μὴ παριέναι τὸν ἄνδρα ἐκ τῆς σκηνῆς ἔξω. τοῦ δὲ μὴ καὶ παρόντος καὶ ἀπόντος σώζεται ἡ ἔννοια.

l. 754. Παρήκειν] παριέναι.

l. 755. Πρὸς τὸ κέρδιστον] ἤγουν πρὸς τὴν ἐπικερδῆ καὶ ἐπωφελῆ γνώμην.

l. 756. Ὡς κατελλαχθῇ χόλου] πιθανῶς, ὡς πολῖται, χόλον καὶ οὐ μανίαν

λέγουσιν.

λέγουσιν. οἴχεται οὖν τραπεὶς πρὸς τὸ κέρδιστον τῆς γνώμης, ὅπως τὴν ἔχθραν καταλύσηται, καὶ διαλλαχθῇ τοῖς θεοῖς ἀπὸ τῆς χόλης.

l. 757. Ταῦτ' ἐστὶ ταύτῃ] ἐπίσταται γὰρ ἀκηκοέναι τὰ παρὰ τοῦ κάλχαντος.

Πλέα] ἤγουν πεπληρωμένα. πλέον, τὸ περισσότερον, μικρόν, καὶ κλίνεται πλέονος· πλέων δὲ, τὸ ἀνάπλεων, μέγα.

l. 758. Εἴπερ τι κάλχας] ἐκ παροιμίας ὁ στίχος παρῆκται, ἣν καὶ ἀριστοφάνης ἀναγράφει.

l. 761. Κύκλω] χορῷ.

l. 762. Μεταστὰς] μεταχωρήσας. μεθίστασθαι τὸ ἀμείβειν στάσιν ἐκ στάσεως καὶ μεταβαίνειν, τὸ ἀμείβειν τόπον ἐκ τόπου.

Ἀτρειδῶν δίχα] πάνυ ἀξιοπίστως· ὅτι οὐκ ἄντικρυς τοῖς βασιλεῦσιν ὁ μάντις διελέγετο, ἀλλ' ἐν ἀπορρήτῳ, κατ' εὔνοιαν τοῦ αἴαντος.

l. 764. Παντοίᾳ τέχνῃ εἶρξαι] ἤγουν, κωλῦσαι διὰ παντοίας τέχνης καὶ μηχανῆς τὸν αἴαντα ὑπὸ ταῖς σκηναῖς κατὰ τὴν παροῦσαν ταύτην ἡμέραν.

l. 766. Ἀφέντ' ἐᾶν] ἤγουν ἀπολύσαντα. ὅμοιον δὲ τῷ, ἔφη λέγων.

l. 768. Ἐλᾷ γὰρ αὐτὸν] πιθανῶς, ὡς μάντις, τὴν αἰτίαν λέγει τῆς μανίας. κατ' ἀρχὰς γὰρ ἠπάθησεν οὐδὲν τούτων προεῖπε.

l. 770. Τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα] τὰ παρέλκοντα καὶ ἀχρήσιμα καὶ πέρα τοῦ μέτρου. τὰ χωρὶς δίκαια.

l. 771. Βαρείαις) ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βαρέων σωμάτων καὶ δυσβαστάκτων.

l. 772. Ὅστις ἀνθρώπου φύσιν) περιίσταται ὁ νοῦς εἰς τὸ, γνῶθι σαυτόν. πρὸς τὸ σημαινόμενον ἢ εἶπεν, ὅς τις τὸ, ἀνθρώπου ἀποδὺς, ἅπερ δέον εἰπεῖν. εἰ καὶ μὴ πληθυντικῶς εἶπεν. ἀπλούστερον γὰρ ὅ τινες, εἰπεῖν ἔδει. τὸ δὲ ὅλον, ὅστις ἄνθρωπος πεφυκὼς, ἔπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ.

Φύσιν) οὐσία φύσεως διαφέρει· οὐσία μέν, ἐστὶν ἡ ὕπαρξις· φύσις δὲ, ἡ ἐνοῦσα τινὶ δύναμις. οἷον, φύσις ἐστὶ γῆς τὸ ἀναβλαστεῖν βοτάνας, καὶ φύσις τοῦ πυρὸς, τὸ θερμαίνειν ἀφ' οὗ εὐφυὴς, ὁ εὖ ἔχων τῆς φύσεως, καὶ εὐφυΐα ἐπὶ τούτου εἰκότως οὖν εὐφυΐα καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται, καὶ φυτῶν, καὶ γῆς, καὶ τῶν τοιούτων. λέγεται φύσις καὶ ἡ ποιότης, οἷον, περιβέβληται φύσεως οὐ μιᾶς· ἤγουν ποιότητος. καὶ τὸ κάλλος φύσις, καὶ τὸ γένος, ἀπὸ τοῦ φύειν. οὐ

μαθὼν ὃς εὖ φύσιν.

l. 774. Ἀπ' οἴκων) ἀπὸ τῶν οἴκων πατρικῶν.

l. 778. Ὁ δ' ὑψικόμπως) [...]τήρει κἀνθάδε τὴν περιφάνειαν τοῦ [...]που, ὅτι προσῆψε τῷ αἴαντι γλω[...]γίαν, μονονουχὶ θεραπεύων τὴν θεια[...] μὴ ἀχθεσθῇ τῇ συμφορᾷ τοῦ αἴα[...] προσφκειωμένοι γὰρ ἤδη τῇ ἀρετῇ [...] σχεδὸν καὶ τῷ ποιητῇ ὀργίζονται.

l. 779. Ὁμοῦ) τὸ ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ [...] τὸ ἐξῆς, θεοῖς ὁμοῦ.

l. 781. Κείνων) τῶν θεῶν.

Ἐπαυχήσειν) ἀντὶ τοῦ ἐπαυχήσασθαι, [...]γεν λήψεσθαι. οὐ τὸ μεταλαμβάνειν [...] συντάσσεται γενικῇ, οἷον ἔπαυσε τοῦ [...]τος· ἐπαυχῶμαι δὲ, τὸ λαμβάνω, [...] συντάσσεται αἰτιατικῇ.

l. 787. Ἴσω) ἴσασι.

Καθ' ὑμᾶς δ') ἡ καθ' ὑμᾶς μάχη.

l. 788. Ἀστεργῆ) ἀμάλακτον, [...]θετον.

Pag. 41. l. 790. Ἀλλ' εἰ [...] παρέλθοι ταύτην τὴν ἡμέραν, [...] ἄν. μάχει γὰρ τὸ σήμερον παρατεί[...] τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ ἔλεγεν.

l. 792. Ὁ δ' εὐθὺς ἐξ ἕδρας) [...]μὲν διὰ τὸ ἀξιόπιστον τοῦ προσώπου, [...]μα δὲ ὡς μὴ δοκοίη δι' ἀπέχθειαν τοῦ[...] λέγειν. διὰ πάντων καὶ διδάσκει ὅτι [...] τὰ τῶν ἀνθρωπίνων ἡ εἱμαρμένη. καὶ γ[...]ναι μὲν τὰ ἐσόμενα διὰ μαντικῆς [...] οὐ μὴν φυλάξασθαι δυνατόν.

l. 796. Ὦ δαΐα τέκμησσα) [...] κοινῶς τὸ πολέμιον, ἀττικῶς δὲ [...] δύστηνον. τίνος δὲ ἕνεκεν ἐκ[...]νησεν ἐξιοῦσαν τὴν τέκμησσαν; ἵνα [...] τοῦ χοροῦ ἀκούσῃ τὰ περὶ τοῦ αἴα[...] ὡς ἐν τοῖς ἄλλοις δράμασιν, ἐν [...] λέκτρᾳ καὶ οἰδίποδι ἅμα τῷ χορῷ [...] τῶν γυναικῶν προσόδους ποιεῖ. ἵνα [...] διαπολογῶσιν οἱ ἄγγελοι. ῥητέον [...] ὁ αἴας ἐκέλευσεν αὐτὴν κα[...] ἐὐξασθαι τοῖς θεοῖς εἰπών, καὶ [...] ἀπάκτου. οὐδὲ μὴν αἰχμαλώτου [...] ἔχουσαν ἔδει συνεχῶς ἐξιέναι, [...]στα ἐν τοιούτῳ καιρῷ ἠγρυπνηκυῖαν, καὶ παρακολουθηκυῖαν τῇ τοῦ αἴα[...] μανίᾳ. ἔδει οὖν μέγα τι φανῆναι [...] ἐξάγον αὐτήν. διὸ πρὸς τὸ χορ[...] δ' ἔστι πρῶτον εἰπεῖν. ἢ ὡς ἐπὶ [...]γάλῃ προφάσει ἐκκαλοῦσιν αὐ[...] ἅμως τε οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ οἰκεῖο[...] εἰσιν, ὡς πολῖται τοῦ αἴαντος. [...] καὶ ὁ ἄγγελος καλῶς ἐκ[...]

μαθ[...]

...ν προσιοῦσαν, ὁρᾷ δὲ Αἴαντα οὐ ... ἔνδον πρὸς τὸν χορόν φησιν. ... δὲ γεγονὼς ὁ ποιητὴς τοῦ ..., οὐδαμοῦ περισκοπῆς ἐγένετο, ... τὰ δεύτερα διὰ βραχέων ἐξελ... Ἄλλως. Ὦ δαΐα· δηΐα πεπονημένη ἢ κατακεκομμένη. καταπεπολεμημένη, κατακεκομμένη ὦ δύστηνε. ὦ ταλαιπωρημένη καὶ ἀθλία. ἀπορητικῶς γὰρ πολεμίαν αὐτὴν ἀποκαλεῖν. καὶ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ ἀθλία κέχρηται τῇ λέξει.

l. 797. Ὅρα μολοῦσα] ἤγουν σκόπει ἐλθοῦσα. ὅμοιον δὲ, Ὅρα τιν' ἤδη κρᾶτα καλύμμασι κρυψαμένον.

l. 798. Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ] ἀπὸ τοῦ ἀναγκαῖον τοῦ χρωτός. καὶ ἔστι παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνων πραγμάτων, ξυρεῖ ἐν χρῷ. ἐνίοτε γὰρ καὶ τοῦ σώματος ἐφάπτεται ὁ σίδηρος. Ἄλλως. πρὸς βάθος ἐφικνεῖται, ὥστε μὴ χαίρειν. τὸ δὲ τινὰ παρέλκει.

l. 799. Τί μ' αὖ τάλαιναν] πρὸς τὸ εἰρημένον ἐν δικτυΐ, Τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένην ὀρθοῖς;

l. 800. Ἀτρύτων] πολυτρύτων. ἀνηνύτων κακουμένων.

Ἐξ ἕδρας ἀνίστατε] ἤκουσε διὰ τὸ ... καὶ ἀναπαύσεως δεῖσθαι, ἵνα ... διέτριβε. καὶ τὴν πρόφασιν τοῦ ... προσιέναι διασαφεῖ.

l. 802. Ἤλγησ'] ἀλγεινῶς ἤκουσα.

l. 803. Τί φῄς ὦ 'νθρωπε] πρὸς τὸν ... ἀναβοᾷ, πυθομένη ὅτι ἀγγέλλει ... νεώτερόν τι περὶ τοῦ Αἴαντος. ... δὲ τῶν φίλων τὸ τὰ χείρω ἀεὶ ὑποπτεύειν.

Μὴ ὀλωλαμένη] τοιαῦτα γὰρ ἔλεγεν, ἵνα συναπολέσηται σοι ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς.

l. 804. Οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν] ἀντὶ τοῦ, τὴν τύχην, ἤγουν δυσπραγίαν, ἢ δυσπραγίαν. πρὸς δὲ τὸ μὴ ὀλωλαμένη, ἐπήγαγεν ὁ ἄγγελος περὶ τοῦ Αἴαντος μόνου. οὐ γὰρ τοιοῦτος ἐστὶν ὁ καιρὸς ὥστε ... καὶ τὰς φωνὰς ἐξετάζειν. καλῶς δὲ τὸ θαρσῶ. οὐ δὲ γὰρ αὐτὸς οἶδεν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ Κάλχαντος ... φησίν.

l. 805. Οὐ θαρσῶ περὶ] περὶ τοῦ Αἴαντος δὲ οἶδα δηλονότι ὅτι εἴ περ ἐστὶ θυραῖος, ἤγουν ἐκτός, καὶ δηλοῖ ... θύραζε δὲ, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἔξω, ... ἀντὶ τοῦ ἔξωθεν, καὶ δηλοῖ κίνησιν ἀπὸ τῶν ἐκτὸς εἰς τὰ ἔσω.

l. 806. Ὠδίνειν] ἀντὶ τοῦ ὀδυνᾶσθαι. ἀλγεῖν. ἐμφατικῶς δὲ τὸ ὠδίνειν. οἰκεῖον γὰρ γυναικί· χαλεπώτατον δὲ τῶν γυναικείων πόνων ἡ ὠδίς.

l. 807. Ἐξεφίεται] ἀντὶ τοῦ ἐφίεται, ἤγουν ἐντέλλεται.

l. 808. Ὕπαυλον] ἐνδόμυχον, ὑπὸ τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς.

l. 811. Ὀλεθρίαν] ἀντὶ τοῦ ὀλεθρίαν. τὸ δὲ φέρειν τοῦτο εἰς διχῶς.

l. 813. Καθ' ἡμέραν τὴν νῦν] ἀμφιβόλως, ἤτοι μαθὼν τὴν νῦν ἡμέραν, ἢ ὅτι κατὰ τὴν νῦν ἡμέραν τεθνήξεται.

l. 814. Ὅσ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον] εἰ μὲν ἔνδον μένει, σωθήσεται· εἰ δὲ μὴ ἀπόλλυται. διὰ τούτου δὲ τὸ διττὸν τῆς μοιρίδος δηλοῖ. ὡς καὶ Ὅμηρος, « Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλος δε.

l. 815. Πρὸς τῆς ἀναγκαίας τύχης] ἐπίκουροι γίνεσθε τῆς κατεπειγούσης δυστυχίας. ἤγουν, προΐστασθαι γίνεσθε ἕνεκα τῆς ἀνάγκης καὶ βίαν ἐχούσης τύχης.

l. 816. Οἱ μὲν, Τεύκρον] πιθανῶς καὶ Τεῦκρον μεταπέμπεται, ἵνα μὴ δεήσῃ ἄγγελον πέμπειν ὅτ' ἐντύχωσι τῷ σώματι.

Ἐν τάχει] ἀντὶ τοῦ ταχέως. καὶ σὺν τάχει. καὶ κατὰ τάχος, καὶ ὅσον τάχος, καὶ διὰ ταχέος, καὶ διὰ τάχους, καὶ διὰ ταχέων, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

l. 818. Ἑσπέρους] δυτικούς.

Ἀγκῶνας] τὰς ἄκρας τῶν ὀρῶν τὰς πρὸς δύσιν.

Ἀνθηλίους] ἑῴους, τοὺς ἀντικρὺ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου.

Ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη] οἷον, δι' ἂν συνοικῶς ἔπραξα εἰς αὐτὸν καταφρονήσας ἠπάτησέ με.

l. 820. Οἴμοι τί δράσω] ἀξιοπαθῶς ἐφάψασθαι τῆς ζητήσεως καὶ τὸ τέκνον κελεύει, καὶ ὥσπερ ἀπολογουμένη ὅτι καταλιμπάνει αὐτόν. φησὶν οὖν, ἐν ἀπόρῳ γενομένη, τί δράσω. οἷον. πῶς μόνον σε καταλίπω.

Οὐχ ἱδρυτέον] οὐκ ἄξιον καθίζεσθαι.

l. 822. Ὅποι περ ἂν σθένω] ὅσον, τῆς προθυμίας οὐδὲν ἐλλείψω, καὶ εἰ τῷ σώματι ἀδύνατος.

l. 823. Ἐγκονῶμεν] ἤγουν σπεύδωμεν. τὸ ἐγκονεῖν λέγουσιν ἀντὶ τοῦ σπεύδειν, ἐπειδὴ οἱ μετὰ σπουδῆς πορευόμενοι κόνιν ἐγείρουσιν.

Οὐχ ἕδρας ἀκμὴ] ἤγουν καθέδρας, ἀναπαύσεως καιρός ἐστιν.

l. 825. Χωρεῖν ἕτοιμος] μετακινεῖτωι

τέτ]αι ἡ σιδήρου τοῦ χερὶ ἐξελκόμενον. ἀναγκαῖα δὲ ἡ ἔξοδος, ἵνα εὕρῃ καιρὸν ὁ Αἴας χρήσασθαι ἑαυτόν.

l. 826. Τάχος γὰρ ἔργου] ἤγουν, ἅμα γὰρ ἅψηται, ἀντὶ τοῦ συνδραμεῖται τάχος ἔργου καὶ ποδῶν. ἤγουν πορείας. τουτέστι καὶ ταχίως ἀψόμεθα τοῦ ἔργου, καὶ ταχίως ἐργασόμεθα αὐτό.

l. 827. Ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν] μεταλέγεται ἡ σκηνὴ ἐπὶ ἐρήμου τινὸς χωρίου, ἔνθα ὁ Αἴας εὐτρεπίσας τὸ ξίφος, ῥῆσιν τινὰ πρὸ τοῦ θανάτου προφέρεται. ἐπεὶ γελοῖον ἦν κωφὸν εἰσελθόντα περιπεσεῖν τῷ ξίφει. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα παρὰ τοῖς παλαιοῖς σπάνια. εἰώθασι γὰρ τὰ πεπραγμένα δι᾽ ἀγγέλων ἀπαγγέλλειν. τί οὖν τὸ αἴτιον; φθάνει Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις τὴν ἀναίρεσιν Αἴαντος δι᾽ ἀγγέλου ἀπαγγείλας. ἴσως οὖν καινοτομεῖν βουλόμενος, καὶ μὴ κατακολουθεῖν τοῖς ἑτέροις, ὑπ᾽ ὄψιν ἔθηκε τὸ δρώμενον. ἢ μᾶλλον ἐκπλῆξαι βουλόμενος. εἰκῇ γὰρ κατηγορεῖν ἀνδρὸς παλαιοῦ οὐχ ὅσιον. πῆξας δὲ τὸ ξίφος ταῦτά φησι. σφαγέα δὲ λέγει ἢ τὸν καιρὸν τοῦ ἀποθανεῖν, ἢ τὸ εἰς σφαγὴν ξίφος.

Ἡ τομώτατος] ἀντὶ τοῦ ὅπου. πρέπον γὰρ ἂν εἴη τῷ ἀπονενοηκότι, ἀλογίστως ἵεσθαι ἐπὶ τὸ προκείμενον. ἔπεται δὲ τῷ λόγῳ, ὅτι τοῖς καρτερικοῖς καὶ ἅπαξ κρίνασι περί τινος, οὐ γίνεται ἀναβολὴ, οὐδὲ μετάνοια. ὥσπερ δὲ ἀποδίδοται τὸ ὡς πρὸς τὸ οὕτως, οὕτω καὶ τὸ ᾗ τὸ ἐπίρρημα πρὸς τὸ ταύτῃ ἐπίρρημα.

l. 828. Εἶτα καὶ λογίζεσθαι] ὅμοιον τῷ, ἵνα τι καὶ παραθεωρήσω, καὶ, εἰ δεῖ τοῦτο εἰπεῖν, καὶ τοῖς τοιούτοις, ἃ λέγεται ὅτι ἀνακύψει τι καὶ παραρπάσει τοῦτο ὁ νοῦς. εὐθὺς γὰρ ἐπάγεται ταῦτα. ἵνα δηλώσῃ ὅτι καὶ ἕτερόν τι ἀνέκυψεν, ὅπερ ἐκ ἦν ἐν τῇ γνώμῃ τοῦ προκειμένου σκοποῦ. ἐμφαίνει δὲ ταῦτα εὐπορίαν τοῦ λέγοντος, ὡς μεταξὺ δύνασθαι διαδιδάζειν παρέργως καὶ ἑτέρας ἐπιβολάς.

l. 830. Μάλιστα μισηθέντος] μεγαλόφρων ὁ Αἴας, καὶ μέχρις ἐσχάτης ὥρας μισῶν τῶν βαρβάρους. ὅτι δὲ δῶρον εἶπεν, ξένιον ἐπήνεγκε. ξένιον γὰρ λέγομεν τὸ δῶρον τὸ παρὰ ξένων διδόμενον. εἶτα προσέθηκεν, ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος.

Ἐχθίστου θ᾽ ὁρᾶν] ἐμοὶ δῆλον εἰς τὸ ὁρᾶν, ὅμοιον τῷ, ἡδὺς ὁ ποταμὸς πιεῖν, ἤγουν εἰς τὸ πιεῖν τινὰ ἐξ αὐτοῦ.

l. 831. Πέπηγε δ᾽ ἐν γῇ] πολέμιον μὲν, ὅμως διὰ τὸ περιπαθές, ... πολεμίᾳ γῇ ὑπὸ δυσμενοῦς ἀπόλλυ...

l. 832. Θηγάνῃ] ἀκόνῃ. ... θήγειν, τὸ ἀκονᾶν.

l. 833. Περιστείλας] εὐτρεπ... διὰ χρισάμενος. περισφίγξας ἐν τῇ γ...

Pag. 43. l. 834. Τῷ δ᾽ ἀνδρὶ] ... τὸ τοῦ ἐμοί.

Διὰ τάχους θανεῖν] λείπει τὸ ... ὥστε διὰ τάχους θανεῖν.

l. 835. Εὐσκευάσμεθα] καλῶς ... σκευάσμεθα, καὶ ἔχομεν πάντα ... πρὸς θάνατον.

Ἐκ δὲ τῶνδέ μοι] ὅθεν, τὸ δὲ μὲν ...

l. 836. Καὶ γὰρ εἰκὸς, ἄρκεσον] ... τὶ τοῦ ἐπάρκεσον, ἤγουν βοήθησον ... γὰρ εἰκὸς, ἐπαρκέσαι δηλονότι ... τοῦτο δὲ λέγει ἐπεὶ προπάτωρ ... ἦν, καὶ ἦν δίκαιος ὑπὸ πρῶτον ... τυγχάνειν βοηθείας.

l. 837. Οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν] οὐ μεγάλην δωρεὰν τυχεῖν. λαχεῖν, ... ὡς τὸ ἀπὸ κλήρου τυχεῖν· ἐνταῦθα ... ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ τυχεῖν. συντάσσ... δὲ τὸ μὲν λαχεῖν αἰτιατικῇ, τὸ δὲ τυχεῖν γενικῇ.

l. 839. Φέροντα] ἀντὶ τοῦ οἴσοντα ... φάτιν δὲ, τὴν ἀγγελίαν.

l. 840. Πεπτῶτα] περιπεπτωκ... κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ πεπτωκότα.

Νεορράντῳ] προσφάτῳ· ... ὀλίγου ῥαντισθησομένῳ ὑπὸ τοῦ αἵματος.

l. 841. Καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του] ... γέλασμα (φασὶν) ὁ Αἴας, μὴ τὴν κ... τῶν οἰωνῶν τὴν αἰκίαν ὑποστελλόμεν... ἀλλὰ τὴν θέαν τῶν ἐλλήνων. ῥητέον ... ὅτι ἴδιόν μοι τῶν ἀνθρώπων τὸ μὴ βού... σθαι τῶν ἐχθροὺς ἐνυβρίζεσθαι αὐτοῖς, ... τούτου μόνου ἀντιποιοῦνται.

l. 842. Ῥιφθῶ] ἀντὶ τοῦ ῥιφθ... ἐπιτοπλεῖστον ὅτι εἰσὶν οἱ εἰς ἦν ... τικοὶ δεύτεροι ἀόριστοι ἐν χρήσει ... παθητικοὶ πρῶτοι ἀόριστοι ἄχρ... εἰσίν, εἰ μὴ παρὰ ποιηταῖς. ὅθεν ῥί... ῥίψω, ἔρριψα, ἐρρίφην, ἐρρίφθην ... ἐφάνην, ἐφάνθην.

Οἰωνοῖς] ὄρνισιν κυρίως δὲ οἱ γύ...

l. 843. Τοσαῦτά σ᾽ ὦ Ζεῦ] ... ται τοιαῦτα.

Προστρέπω] καταδουλικῶς λέγω ... τρόπαιοι γὰρ οἱ ἱκέται.

l. 844. Πομπαῖον] τὸν ψυχοπομ...

Εὖ με κοιμίσαι] θαυμαστῶς καὶ ... ναίως κοιμίσαι εἶπεν ὡς ἐπὶ ὕπνου τὸν ... ...

...ον. καὶ Ὅμηρος, Κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον.

l. 845. Ξὺν ἀσφαδάστῳ] ἀσπαρίστῳ καὶ σπασμὸν μὴ ἔχοντι. ἀντὶ τοῦ εὐτόμῳ. ὅπως καιρίας τῆς πληγῆς γενομένης, μὴ προσγένηται σπασμὸν, μηδὲ πολλὴν ἐν τῷ θανάτῳ διατριβήν. παρ' Εὐριπίδῃ, Ὁ δ' ἐσφάδαζεν, οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς. σφαδάζειν ἔλεγον τὸ σπᾶσθαι καὶ σφακελίζειν. παραδεδομένην κατὰ ἱστορίαν, ὅτι κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας, κατὰ δὲ τὴν μασχάλην τρωτὸς, διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα τῇ λεοντῇ αὐτὸν σκεπάσαντα, κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον ἐᾶσαι, διὰ γωρυτὸν ὃν περιῆκτο. φησὶ δὲ περὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπτετο, οὐδαμῇ ἐνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῇ σφαγῇ, Τόξον ὥς τις ἐντείνων, πρὶν δή τις, φησὶ, παροῦσα δαίμων ἔδειξεν αὐτῷ κατὰ ποῖον μέρος δεῖ χρήσασθαι τῇ σφαγῇ. ὁ δὲ Σοφοκλῆς, ἐρυθριάσαι τι ὡς πρεσβυτέρῳ μὴ βουληθεὶς, μηδὲ παραλιπεῖν αὐτὸ δοκιμάζων, ἁπλῶς φησὶ πλευρὰν ἀναρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ, κατὰ τί τὴν πλευρὰν, μὴ εἰπών.

l. 847. Τὰς ἀεί τε παρθένους] μυθικῶς ἐστὶ τὸ λέγειν τὰς ἐριννύας ἀεὶ παρθένους. νῦν δὲ τὰς ἀδωροδοκήτους, καὶ μὴ κρατηθῆναι δώροις δυναμένας ὑπὸ τῶν ἀδικούντων.

l. 848. Ἀεὶ θ' ὁρώσας] ἀντὶ τοῦ ἐφορώσας, ἐκδικούσας τὰ ἀνθρώπινα πάθη.

l. 849. Τανύποδας] τὰς ἀκαταπαύστως ἐπιούσας. ὑπαναπλέον δὲ τῷ μαθεῖν τὸ τανύποδας. διὰ τάχους μαθεῖν τὸ κατ' ἐμὲ, καὶ ἀναμνῆσαι ἐπεξελθεῖν τὸν ἐμὸν φόνον. τὸ γὰρ τεῖναι τοὺς πόδας, ἐστὶ τὸ βαδίσαι. καθ' ἑαυτὸ τὸ τανύποδας λεκτέον, τὰς πανταχοῦ τεινούσας τοὺς πόδας.

l. 851. Πανωλέθρους] ἀντὶ τοῦ πανωλεθρίους, τουτέστι παντελεῖ καὶ καθολικῷ ὀλέθρῳ.

l. 852. Συναρπάσαιεν] ἀντὶ τοῦ ἀναρπάσαιεν ὁμοῦ ποιήσαιεν: ἀνάρπαστος δὲ, ὁ αἰφνιδίως ἀποθανών.

l. 853. Αὐτοσφαγῆ] αὐτοχειρίᾳ σφαγῇ. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπιρρήματος.

Τῶν αὐτοσφαγῶς] τοῦτο ἀπέβη τῷ Ἀγαμέμνονι. ὑπὸ γὰρ τῶν φιλτάτων ἀπώλετο. ταῦτα δὲ νοθεύεσθαί φησιν, ὑποβληθέντα πρὸς σαφήνειαν τῶν λεγομένων.

l. 854. Πρὸς τῶν φιλίστων] παρὰ τῶν φιλτάτων. ἢ περὶ τῶν φιλίστων, ἔγγονον ἔμπροσθεν.

Ὀλοίατο] ὄλοιντο. ἀφανισθεῖεν.

l. 855. Ποίνιμοι] τιμωροὶ, αἱ ἐκδικοῦσαι τοὺς ἀδικουμένους

l. 856. Γεύεσθε] τὸ ἑξῆς, γεύεσθε πανδήμου στρατοῦ, μὴ φείδεσθε.

l. 857. Σὺ δ' ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανόν] ὑπερβολικῶς. εἰώθασι γὰρ περὶ τῶν δεινῶν λέγειν, ὅτι ἐπικαλυψάμενος ὁ ἥλιος τὰ τοιαῦτα παρέρχεται. ὁ δὲ πρὸς τὸν ἥλιον φησὶ, καὶ ἀπάγγειλον ἐπιστήσας τοῖς γονεῦσι τὰ πεπραγμένα.

l. 859. Ἐπισχὼν] κωλύσας, τῆς πορείας, τὴν ἡνίαν δὲ ἀντὶ τοῦ ἅρματος.

l. 861. Τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ] καὶ ταῦτα περιπαθῆ καὶ ἀνθρώπινα. ὅρα γὰρ ὅτι καὶ Ἡρακλῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου τὴν μητέρα μεταπέμπεται, ὅπου καὶ πάνυ οἰκτρῶς αὐτὴν ἀνακαλεῖ. καλεῖ δὲ τὴν τάλαιναν. ὡς ἀντιλαμβανόμενος δὲ ἑαυτοῦ, ἐπάγει, Ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην. Ἄλλως. οἱ μὲν, τῇ θρεψαμένῃ, οἱ δὲ καὶ ἐπὶ τὸ σαφέστερον.

l. 862. Ἤ που] ὄντως.

l. 863. Ἥσει] ἀφήσει, ὁ δὲ κωκυτὸς καὶ ὁ γόος, ποιαὶ φωναί.

l. 865. Ἀρκτέον] ἤτοι ἄξιον ἀρχὴν λαβεῖν τὸ πρᾶγμα. ἔστι γὰρ ὄνομα ἐπίθετον, ἀλλ' οὐκ ἐπίρρημα. τὰ μὲν γὰρ οὕτω προφερόμενα ἐπιρρήματα, ἐνεργητικὴν ἔχουσι τὴν σημασίαν· τὰ δὲ ὀνόματα, παθητικήν

l. 870. Παιύστατον] ἀντὶ τοῦ ὕστατον. τῶν ποιητῶν ἐστὶ τὸ προστιθέναι τοῖς ὑπερθετικοῖς ἑτέρας ἐπιτάσεις, οἷον ὕστατον, πανύστατον· ἄριστον, πανάριστον.

l. 872. Ἑστίας βάθρον] δηλοῦται καὶ τὸ κράτος νοεῖσθαι καὶ ὁ τόπος, καὶ ἡ βάσις τῆς ἑστίας.

l. 873. Κλειναί τ' Ἀθῆναι] τὰς Ἀθήνας μέμνηται διὰ τὴν συγγένειαν· καὶ ὅτι ἐν Ἀθήναις ὁ ποιητὴς ἠγωνίζετο, ταῦτά φησιν, ἐπισπώμενος αὐτῶν εἰς εὔνοιαν.

Σύντροφον γένος] οἱ ὁμήλικες.

l. 874. Κρῆναί τε ποταμοί θ' οἵδε] καὶ ἐν ἀρχῇ ἔφη, ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει, καὶ τὰς κρήνας καὶ τοὺς ποταμοὺς καλεῖ, παρ' οἷς μέλλει τελευτᾶν, καὶ ἔστιν εὐσεβοῦς ἀνδρὸς ἐξευμενίζειν περὶ τοῦ θανάτου θεοὺς. τοὺς χώραν, πατρίδα, ἀδελφοὺς, ὥστε μετ'

ἄμμε-

ἀμβροσίας ἀποθανεῖν, ἴσως δὲ καὶ ἐπιμαρτυρούμενος λέγει.

l. 876. Τοῦθ' ὑμῖν Αἴας] περιπαθῶς καὶ τὸ ὄνομα ἀνακαλεῖται. δεῖ δὲ ὑπονοῆσαι ὅτι περιπίπτει τῷ ξίφει, καὶ δεῖ καρτερόν τινα εἶναι τὸν ὑποκριτὴν, ὡς ἄξαι τῶν θεατῶν εἰς τὴν τοῦ Αἴαντος φαντασίαν. ὁποῖα περὶ τοῦ ζακυνθίου τιμοθέου φασὶν, ὅτι ἦγε τοὺς θεατὰς καὶ ἐψυχαγώγει τῇ ὑποκρίσει, ὡς σφαγέα αὐτὸν κληθῆναι.

Θροεῖ] λέγει.

Pa. 45. l. 878. Πόνος πόνῳ πόνον φέρει] λείπει ἡ πρὸς, ἵν' ᾖ, ὁ πόνος πρὸς τῷ πόνῳ πόνον φέρει. καὶ ἔστι τὸ μὲν πόνος πόνῳ, ἀρχαϊκὸν, ὡς ἔργον ἐπ' ἔργῳ· τὸ δὲ δεύτερον, πόνον, κοινῶς, ἀντὶ κάματον. Ἄλλως. οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ περιΐασιν, ὥσπερ ἐκ διαφόρων τόπων καὶ ἄλλην καὶ ἄλλην εἴσοδον, ζητοῦντες τὸν Αἴαντα· καὶ ἡ Τέκμησσα ἐξ ἄλλων, ἥτις καὶ πρώτη ἐπιτυγχάνει τῷ πτώματι. ὁ δὲ νοῦς, ὁ πόνος ἐπὶ πόνῳ πόνον φέρει· ὡς Ὅμηρος, πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικται· καὶ ἐν Τραχινίαις, Νὺξ γὰρ εἰσάγει καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον.

Φέρει] ἀντὶ τοῦ ἐπιφέρεται.

l. 880. Κοὐδεὶς ἐπίσταταί με] οὐδεὶς οἶδέ με τόπος συμμαθεῖν. ἀντὶ μεμαθηκότα τὸ γεγονὸς οὐδεὶς με οἶδε τόπος· ἀλλὰ μάτην περιῆλθον.

Συμμαθεῖν] ἀντὶ τοῦ διδάξαι, εἰς μάθησιν ἀγαγεῖν τοῦ ζητουμένου.

l. 881. Ἰδοὺ, ἰδοὺ] πιθανὰ ταῦτα, καὶ σχεδὸν τῆς ἀληθείας ἐχόμενα. τὸ δὲ δοῦπον, ἐλπίζοντες τῷ σώματι περιπεσεῖν.

l. 882. Κοινόπλουν ὁμιλίαν] ἡ συνουσία, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νηὸς πλεύσαντες, ἢ τροπικῶς τὸν αὐτὸν ἡμῖν πλοῦν ἐσταλμένοι πρὸς τὴν ζήτησιν. ὁμιλίαν κλύει δηλονότι ἡμῶν τῶν κοινόπλου νηὸς, ἤγουν τοῦ ναυτικοῦ λαοῦ τοῦ ὁμοῦ ἡμῖν πλεύσαντος.

l. 884. Πᾶν στίβηται] ἤγουν, ὅλον τὸ ἑσπέριον μέρος τῶν νεῶν διαδέδραται.

l. 885. Ἔχεις οὖν] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐχόντων τι ἐν ταῖς χερσὶ, καθ' ὃ λέγεται οὐ κεναῖς χερσὶν ἐπανήκειν, καὶ ἐπὶ πραγμάτων μὴ χρειῶν δεομένων.

l. 887. Ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ] κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τῶν ἡλίου βολῶν. ἔστι δὲ καὶ οὕτως, ἀλλ' οὐδὲ μὴν δὴ μολὼν (ἤγουν ἐλθὼν) ὁ ἀνὴρ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἄγουσαν, δηλοῦται φανεὶς οὐδαμοῦ. τουτέστιν ἐν οὐδενὶ τόπῳ φαίνεται.

l. 888. Δηλοῖ] ἀντὶ παθητικοῦ δηλοῦται.

l. 890. Τίς ἂν δῆμος] ὅλος ὁ χορὸς εἷς ἂν συνελθὼν ταῦτά φησι.

l. 891. Τίς ἂν φιλοπόνων ἁλιαδᾶν] τίς τῶν ἁλιέων ἀεὶ ἀγρυπνεῖν εἰθισμένων διὰ τὴν ἄγραν, ἢ τίς θεὰ ὀλυμπιὰς, ἢ ποταμῶν ἴδρεις, τουτέστι ναΐς, ἀπαγγεῖλαι εἴποι λαβοῦσα τὸν ὠμόθυμον. ἁλιὰς, τὸ ἁλιευτικὸν πλοῖον· ἁλιάδαι δὲ, οἱ παῖδες τῶν ἁλιέων, ἤγουν οἱ ἁλιεῖς, ὡς ἀσκληπιάδαι, οἱ ἰατροί.

l. 894. Ῥυτῶν] τῶν ῥεόντων, παρὰ τὴν ῥύσιν. ἤγουν, ἢ τίς θεὰ ἴδρις τῶν ῥυτῶν ποταμῶν τῶν βοσπορίων.

l. 895. Βοσπορίων] ἴσως τῶν ἑλλησποντίων, τῶν εἰς τὸν βόσπορον ῥεόντων τρωϊκῶν ποταμῶν. δύο δέ εἰσι βόσποροι, ὁ μὲν, κατὰ τὴν προποντίδα, ὁ δὲ, θρακικὸς, ὥς φησι φιλίας.

l. 897. Ἀπύοι] εἴποι.

l. 898. Σχέτλια γὰρ ἐμέ γε] δεινὰ γὰρ πράγματα ἐμὲ τὸν ἐπιπόνως πλανηθέντα, μὴ εὐθυδρομῆσαι εἰς τὸ τῆς ζητήσεως μέρος, καθὸ ὁ Αἴας ἐποιήσατο τὴν ἔφοδον. τοῦτο γὰρ ἂν εἴη οὔριον.

l. 904. Ἀλλ' ἀμενηνὸν] ἐφ' ἑαυτοῦ, οὐκ ἐπὶ τοῦ Αἴαντος. σχέτλια ἂν εἴη μὴ ἐπιτετυχηκέναι αὐτῷ, ἀλλ' ἠθυμηκέναι με τῇ ζητήσει.

l. 907. Πάραυλος] παρατεταμένος, ἐγγὺς παρὰ τὴν αὐλὴν ἢ θρηνητικὸς, παρὰ τῶν αὐλοῦς.

l. 908. Ἰὼ τλῆμον] τοῦτο ἐν τῷ ἐμφανεῖ γενόμενον, ὅπερ δηλοῖ ὁ χορός. Ἄλλως. Τέκμησσα βοᾷ ἐπιτυχοῦσα τῷ σώματι. φαίνεται δὲ οὐδέπω ἔνοπτος οὖσα τῷ χορῷ.

l. 909. Τὴν δυσεξάλειπτον] ἤγουν, τὴν τέκμησσαν ὁρᾷ τὴν δύσμορον τὴν δυσεξάλειπτον· τουτέστι τὴν ἐν αἰχμαλωσίᾳ νυμφευθεῖσαν.

l. 914. Κρυφαίῳ] τῷ λαθραίως τῶν φίλων γεγονότι· ἢ ἀποκεκρυμμένῳ εἰσδεδυκότι εἰς τὸ σῶμα. τὸ δὲ περιπτυχὲς, κυριώτατα μὲν ἀπομάσαι, ἡμῖν δὲ δυσμετάβλητον, τισὶ δὲ περικεκυλισμένοις.

l. 916. Ὦ μοι ἐμῶν νόσων] ἐν πρώτοις περὶ ἑαυτῶν ὀλοφύρεται.

l. 918.

l. 918. Τὸν δὲ συναύτην) ἀντὶ τοῦ μετὰ τῆς χειρὸς, συνήθως.

Pag. 47. l. 922. Τίνος ποτ' ἄρ' ἔπραξε) ἤγουν διὰ χειρὸς τίνος ἄρα ἔπραξε τὸν φόνον; οἱ ἀττικοὶ τὸ ἄρα ὅταν μὲν ἐρωτηματικὸν ᾖ, περισπωμένως, γράφουσιν· ὅταν δὲ ὡς σύνδεσμος συλλογιστικὸς λέγηται, ἀδιαφόρως, ποτὲ μὲν περισπωμένως, ποτὲ δὲ πυρριχιακῶς.

l. 923. Ἐν γὰρ οἱ χθονὶ) αὐτὸ τὸ σχῆμα (φησὶ) δηλοῖ ὅτι ὑφ' ἑαυτοῦ ἀνῃρέθη. πᾶν δὲ ἀμυντήριον, καὶ δόρυ καὶ ξίφος καλοῦσιν οἱ νεώτεροι.

l. 924. Πηκτὸν) περιπετὴς αὐτοῦ.

Περιπετὴς) ᾧ περιέπεσε. τοῦ δὲ θεάσασθαι εἰδότος τὸν τρόπον τῆς ἀναιρέσεως, ἔδει καὶ τὴν χεῖρα καὶ τὴν τεκμήρωσιν πολυπραγμονῆσαι.

Κατηγορεῖ) σημαίνει, λέγει. τὸ δὲ ὅλον οὕτως, πηκτὸν γὰρ ὂν (δηλονότι ἐν τῇ χθονὶ) τό δὲ τὸ περιπετὲς ἔγχος αὐτῷ, κατηγορεῖ (ἤγουν παρίστησι) ὅτι ὑφ' ἑαυτοῦ δηλονότι ἐφονεύθη. Κατηγορῶ σου ἀγαθὰ ἢ φαῦλα, ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικήν. κατηγορεῖν δὲ τὸ παριστᾶν καὶ δεικνύειν, μετὰ αἰτιατικῆς μόνης λέγεται.

l. 926. Οἶος ἄρ' αἱμάχθης) μόνος ἠματώθης.

l. 927. Ἄφρακτος τῶν φίλων) ἀφύλακτος. οὐ πεφραγμένος καὶ τετειχισμένος τοῖς φίλοις, διὰ τὸ ἀπατηθέντας καταλιπεῖν σε.

l. 928. Ὁ πάντα κωφὸς) τὰ πάντα εἰς τὴν ἀπάτην, ἐγὼ δὲ (φησὶν) ὁ ἀναίσθητος κατημέλησα.

l. 930. Πᾷ πᾷ) τοῦτο κατ' ἄλλης ἀρχῆς. βουλόμενοι τὸ σῶμα θεάσασθαι, τοῦτο λέγουσιν. ὃ διακωλύει ἡ τέκμησα.

l. 931. Ὁ δυστράπελος) δύσκολος, δυσκίνητος, ἀμετάτρεπτος, ὃς οὐκ ἀπέτρεψε φυγὴν τοῦ πάθους. οὕτω λέγουσι καὶ δυστράπελον τὸ ὄργημα, τὸ ἐκ δυσδιάλλακτον. Ἄλλως. δυστράπελον φασὶν ἀττικῶς τὸ ἀμετακίνητον ἐν ὀργῇ, ἢ διαθέσει, ἢ φιλαρχίᾳ. τὸ αὐτὸν δὲ, καὶ ἀτράπελον.

l. 932. Ὁ δυσώνυμος αἴας) ὡς καὶ αὐτὸς λέγει ὁ αἴας. λέγεται δυσώνυμος καὶ οὗ τὸ ὄνομα ἐπαχθὲς οἱ ἄνθρωποι δέχονται διὰ τὸ μῖσος ὅπερ ἔχουσι πρὸς αὐτὸν, καθ' ὃ λέγεται δυσώνυμος ὁ ἰούδας.

l. 934. Φάρει καλύψω) ἔθος γυναικὸς, τὸ μὴ αἰσχημόνως δεικνύναι τὸ σῶμα.

Παμπήδην) παντελῶς. ὅλον τὸ σῶμα.

l. 935. Οὐδεὶς ἂν ὅς τε καὶ φίλος] ὑπερβολικῶς· ἐπεὶ οὐκ εἰκὸς ἐν τοῖς δεινοῖς τοὺς φίλους μαλακίζεσθαι.

Τλαίη βλέπειν] ὑπομείνῃ. τλῶ, τὸ ὑπομένω καὶ τολμῶ· ὁ μέλλων τλήσω, δεύτερος ἀόριστος ἔτλην, τὸ εὐκτικὸν τλαίην.

l. 936. Μελανθὲν αἷμα] χυθὲν ὤφειλεν εἰπεῖν. ἢ γεγονὸς ἀπὸ τῆς οἰκείας σφαγῆς· ὁ δὲ, διὰ τὸ μέλαν εἶναι τὸ αἷμα, μελανθὲν αἷμα λέγει.

l. 937. Τίς βαστάσει φίλων) πάντα τὰ ἀπορηματικὰ, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν προσώπων προσώπων τῶν ἑνικῶν, ὑποτακτικοῦ γράφεται.

938. Ὡς ἀκμαῖος) καίριος. κατὰ καιρόν. παρὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ καιροῦ. καλῶς δὲ ζητεῖ τὸν τεῦκρον, ἵν' ἡ κηδεία γένηται ἀπὸ τοῦ συγγενοῦς.

l. 939. Συγκαθαρμόσαι) περιστεῖλαι.

l. 941. Ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς) αὔξησις περὶ τὸ πάθος, ὡς καὶ τοὺς δυσμενεῖς ἐλθεῖν.

l. 942. Ἔμελλες τάλας) ἰακῶς. ἐμέλλεις ἄρα καὶ δῆλος ἦς.

l. 943. Στερεόφρων) ὅτι, ἐφ' οἷς ἐπένησας καὶ ἤλγεις περιυβρισμένος ὑπὸ τῶν ἀτρειδῶν, ἔμελλες πληρώσειν κατὰ τὰς φρένας τὴν μοῖραν.

l. 947. Πάννυχα καὶ φαέθοντ') κατὰ νύκτα καὶ ἡμέραν. φαέθων, ὁ ἥλιος, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἡλίου.

l. 948. Ὠμόφρων) ἀττικῶς μέγα. οὕτοι γὰρ τοὺς αὐτοὺς ἔχουσιν ὀρθοὺς καὶ κλητικούς. οὕτω καὶ ὦ δύσμορ' αἴας, ἀντὶ τοῦ αἶαν.

l. 952. Ἄρχων χρόνος) ἀρχηγός. γυναῖκα δὲ, ἡ ἰσχυρά.

l. 953. Ἀριστόχειρ) ὁ γυναῖος περὶ τὰ ἀριστεῖα. τὸ δὲ ὅλον, μέγας ἄρα ἄρχων, ἤγουν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν πημάτων ὁ χρόνος ἐκεῖνος, ἡνίκα περὶ τῶν ὅπλων ἔκειτο ἀγών. ἀριστόχειρ, ἤγουν ἀπὸ τοῦ φανῆναι τὸν ἄριστον ταῖς χερσίν.

Pag. 49. l. 958. Οὐδέν σ' ἀπιστῶ) εἰώθασιν ἐν τοῖς πάθεσι καὶ συγχωρεῖν τοῖς ἀλγοῦσι. φέρει γὰρ τοῦτο καὶ κόρον τοῦ θρήνου καὶ παραμυθίαν.

l. 960. Σοὶ μὲν δοκεῖν) σοὶ μὲν ταῦτα ἐν δόξῃ καταλαμβάνεται, ἐγὼ δὲ σαφῶς ἐπίσταμαι. ἔστι μὲν γὰρ τῆς χειρὸς οἰκειότης

οἰκειότης πρὸς Αἴαντα, ἀλλ' οὐχ ὅσον πρὸς τὴν Τέκμησσαν.

Δοκεῖν) δοξάζειν.

Ἄγαν φρονεῖν) τὸ αἰσθάνεσθαι τῆς λύπης.

l. 962. Διπλαῖς ζυγαῖς] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζυγῶν τῶν ζευγνυμένων ἐπὶ βοῦς.

l. 963. Σκοποὶ] οἱ Ἀτρεῖδαι.

l. 964. Ὤ μοι ἀναλγήτων] ἀσυμπαθῶν, εἰ τοῦτο πράξειαν. ἤ, τῶν μηδ' ὅλως ἀλγούντων ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς τῶν Ἑλλήνων. ἢ πολυαλγήτων, τῶν εἰς πολλὰ ἄχη ἡμᾶς ἐμβεβληκότων. Ἄλλως. χαίρεται ἰώ μοι. περιπαθῶς δὲ ὁ χορὸς ἀναβοᾷ ἐπὶ τῷ Τεκμήσσης λόγῳ.

l. 966. Ἄναυδον ἔργον] ἔργον ἄρρητον, ὅπερ δηλονότι ἔχουσιν ἐν τῇ γνώμῃ πράττειν, εἴρηκας ἐν τῇ δε τῇ λύπῃ τῶν ἀσυμπαθῶν διπλῶν Ἀτρειδῶν. ἄρρητον δέ, τὸ μὴ δυνάμενον ῥηθῆναι, καὶ τὸ μὴ ἄξιον ῥηθῆναι. ἢ ὡς ἀπόῤῥητον, οὐκ ἔστιν ἄξιον λέγεσθαι, ἢ ὡς αἰσχρὸν ἢ ὡς μυστηριῶδες. ἄρρητον, ὑπερβολικῶς καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ πολύ.

l. 967. Τῷ δ' ἄχει] τῇ παρούσῃ συμφορᾷ.

l. 969. Οὐκ ἂν τάδ' ἔστη] οὐκ ἂν ταῦτα ἐπεπράχθη οὕτω, μὴ θεῶν βουλομένων. ὥς τι καὶ ταῦτά ἐστι προςδοκᾶν περὶ τῶν Ἀτρειδῶν. Ἄλλως. πρὸς τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ἀπείργοι θεός, φησίν, οὐκ εἰκὸς συλλήψεσθαι ἡμῖν τοὺς θεούς, ἐπεὶ οὐδ' ἂν ἐπεπράχθη ταῦτα.

l. 970. Ἄγαν ὑπερβριθὲς] μέγα καὶ βαρὺ ἔδωσαν οἱ πράξαντες τὰ περὶ τὸν Αἴαντα ὅ ἐστιν οἱ αἴτιοι τούτων.

l. 972. Φυτεύει] ἀντὶ τοῦ ἐφύτευσεν. ἤγουν, τοιαύτης βλάβης ἀφορμὴν ἔδωκε Παλλὰς ἡ μεγάλη θεός, ἡ θυγάτηρ τοῦ Διός, εἰς χάριν τοῦ Ὀδυσσέως. τὸ φυτεύειν ἐπὶ φυτῶν λέγεται κυρίως. ἤγουν τὸ τὴν ῥίζαν αὐτῶν καταβάλλειν. ἀπὸ τούτου δὲ παρὰ τοῖς ποιηταῖς καὶ ἐπ' ἀνθρώπων. ὡς παρ' Εὐριπίδῃ, Οὗτος φυτεύει πέλοπα. καὶ ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ καταβάλλειν ἀρχὴν ἔν τινι πράγματι, ὡς ἐνταῦθα.

l. 973. Κελαινώπαν] δέ, οὐκ ἐν τῷ φανερῷ ἀλλ' ἐν σκότῳ ἤδη βλεπόμενον, καὶ μέλανα, καὶ δὲ κεκρυμμένον καὶ δόλιον καὶ οὐχ ἁπλοῦν θυμὸν ἐνυβρίζει. ἔξωθεν δὲ ἐν κατα. τὸ δὲ ἡμᾶς, λείπει, ἵν' ᾖ, κατὰ τὸν θυμὸν ἐφυβρίζει ἡμᾶς. κελαινώπαν δὲ θυμόν, ἤγουν βαθυγνώμονα ψυχήν.

l. 976. Τοῖς μαινομένοις] τοῖς διὰ μανίαν συμβεβηκόσιν.

l. 981. Γελώντων] ἀντὶ τοῦ γελάτωσαν.

Κἀπιχαιρόντων] ἤγουν ἐπιχαιρέτωσαν.

l. 982. Ἴσως τοι, κεἰ βλέποντα] καὶ νῦν βλέποντα εἶπεν ἀντὶ τοῦ ζῶντα, διὰ τὸ χ' πρόςκειται. τὸ δὲ οἰμώζω, ἀμεταβάτως, καὶ οἰμώζω τὸν τεθνηκότα.

Pag. 51. l. 986. Ἐμοὶ πικρὸς] μᾶλλον ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν ἢ παρ' ἐκείνοις γλυκύς· ἐπεὶ ὧν ἐπεθύμει ἔτυχεν. ἵνα ἂν οἷων ἐπεθελήθησαν αὐτοὶ οἱ ἐχθροί, ὡς αὐτοὶ τῆς ἀπωλείας αἴτιοι γενόμενοι.

l. 990. Θεοῖς τέθνηκε] θεῶν βουλομένων. οὐ γὰρ οἱ Ἕλληνες τὴν τοιαύτην αἰτίαν αὐτῷ παρέσχον.

l. 994. Ἰώ μοί μοι] δεῖ γενέσθαι βοήν, ἣν ἀκούσας ὁ χορὸς ἐφίστησι, γνωρίζων τὸ φθέγμα τοῦ Τεύκρου βοῶντος.

l. 996. Ἐπίσκοπον μέλος] σημαντικόν. ἔφορον οὐχ ἡμαρτηκὸς τῆς συμφορᾶς, ἀλλ' ἐστοχασμένον.

l. 997. Ὦ φίλτατ' Αἴας] ἔρχεται μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Τεκμήσσης.

l. 998. Ἆρ' ἠμπόληκας] ἐνεπόλησας. ἐκέρδανας. καὶ ἐπὶ φαύλου λέγεται. εἰρωνικῶς δέ, ἀντὶ τοῦ περιεποίησας.

l. 1001. Ὡς ὧδ' ἐχόντων] τὸ ἑξῆς, ὡς ὧδ' ἐχόντων, πάρα στενάζειν.

l. 1005. Περισπερχὲς] ἀντὶ τοῦ βαρύ. ἤτοι ἀμηχανίαν ἐμποιοῦν. περισσῶς κατεπεῖγον. ἀπὸ τοῦ περισπέρχεσθαι τὸ περιστρέφεσθαι. οἱ ἐν δεινῷ τινὶ καταστάντες ἢ χρείᾳ, καὶ μὴ εὑρίσκοντες λύσιν τούτων, ἄνω καὶ κάτω φέρονται πλανώμενοι ὑπ' ἀπορίας. ἐφ' ὧν λέγεται καὶ τὸ ἀλύειν, ὃ γίνεται ἀπὸ τῆς ἄλης ἡ πλάνη.

l. 1007. Τί γὰρ τέκνον τὸ σοῦ δὴ] καὶ πρὶν ἀκοῦσαι τῶν ἐντολῶν ὁ Τεῦκρος ἔδειξε τὴν περὶ τὸν παῖδα κηδεμονίαν ἀφ' ἑαυτοῦ φρονίμως.

l. 1011. Ὡς κενῆς σκύμνον λεαίνης] κεκενωμένης καὶ ἐστερημένης τοῦ συζύγου. καλῶς δὲ τῷ παραδείγματι χρῆται. οἱ γὰρ κυνηγοὶ τηροῦσι τὸν καιρὸν ὅποτε ἔρημοι τῶν μητέρων γίγνονται οἱ σκύμνοι.

l. 1019. Ὅδ' εἰς θ' ὁδὸν] οὐ λέγει τὴν ἐπὶ

τὴν μυσίαν. (ἐπιφέρει γὰρ, ἣν δὴ [illegible]) ἀλλὰ ταύτην ἣν ἦλθεν ἐπὶ [illegible] τὸ νεκρόν.

l. 1022. Διώκων] ἤγουν φθάσαι [illegible].

[illegible] ἐξιχνοσκοπούμενος] κατ' ἴχνος [illegible].

l. 1023. Ὀξεῖα γάρ σου βάξις] οὐ [illegible] τὸ ὀξὺ ἐπὶ τῆς φήμης, ἀλλ' ὁρ[illegible] ἐπὶ τοῖς ἀξιώματι προσ[illegible].

Ὡς θεοῦ] ἤτοι ὡς ἀπὸ θεοῦ, ἢ ὥσ[περ] θεοῦ. τοῦτο δὲ πρὸς τὴν φήμην μό[νον], ἐπεὶ γίγνεται βλάσφημον διὰ τὴν [illegible].

Pag. 53. l. 1021. Ὑπεστέναζον] ἴσως [illegible] ἐστέναζε δεδοικὼς τοὺς ἐχθρούς.

l. 1023. Ἴθ' ἐκκαλύψον] πρὸς [illegible] φησιν, ἢ τινα τῶν θεραπόντων. ἢ [illegible] ἐπὶ τὸ παιδίον ἀπήει.

l. 1024. Ὦ δυσθέατον] ὡς ἀνακαλύ[ψαντος] τοῦτο φησί.

l. 1025. Κατὰ σπείρας] δαιμονίας [illegible] σπείρας. ἤγουν, ἀρχὴν κακῶν παρεσ[χε]. ἢ τὸ σπείρας ἐπὶ πλήθους κακῶν [illegible].

l. 1028. Ἡ ποῦ τελαμὼν] ἅμα μὲν [illegible] τῆς ἱστορίας, ὅτι ἐκβέβληται· ἅμα [illegible] πρὸς τὸ πιθανὸν τῆς ὑπονοίας.

l. 1029. Εὐπρόσωπος] ἀντὶ τοῦ εὐ[προσ]ώπως· τουτέστι ἱλαρῷ προσώπῳ. [Εὐ]πρόσωπος δὲ, ὁ εὐειδής. καὶ ἀπὸ τοῦ [εὐ]προσώπου αἰτία, ἡ πιθανὴ καὶ εὐ[προ]σωπίς.

l. 1030. Πῶς γάρ; οὐχ ὅτῳ πάρα] [illegible] τὸ ἐναντίον ὁ λόγος, ἤγουν, οὐκ [illegible] με δέξεται· πρὸς ὃ ἐπάγεται, [πῶ]ς γάρ; οὐχ ὅτῳ πάρα, ἤγουν ὅτῳ [μηδ]ὲν (τουτέστι μηδαμῶς) πάρεστιν οὐδ' [εὐτυ]χοῦντι γελᾶν ἡδέως. Ἄλλως. πῶς [γὰρ] οὗτος με ἡδέως δέξεται, ᾧ καὶ εὐ[τυ]χοῦντι τὸ προσηνὲς ἄπεστι καὶ ἱλαρόν. [ο]ὐχ ὅτῳ πάρα, οὐχ ᾧ τινι οὐδ' εὐτυ[χο]ῦντι πάρεστι τὸ γελᾶν. εὐτυχοῦντι δὲ [illegible], οὐκ ἐπὶ τῷ υἱῷ ἐσφαγμένῳ, ἀλλ' [ἐπὶ] ταῖς ἀνδραγαθίαις τοῦ υἱοῦ καὶ τῇ ἁ[λώσ]ει τῆς τροίας.

l. 1032. Τί κρύψει] κακὸν σιγήσει, ἀπὸ [illegible].

Ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακὸν] ἤγουν, τίνος ἀπό[σχ]οιτο λόγου;

l. 1033. Τὸν ἐκ δορὸς] ἤγουν, τὸν γε[γεν]ημένον νόθον ἐκ δορὸς πολεμίου, τουτ[έστ]ιν ἐκ γυναικὸς μάχῃ πολεμίᾳ κρα[τη]θείσης.

l. 1035. Ὡς τὰ σά] ὥσπερ τὰ σά.

l. 1037. Τοιοῦτ' ἀνὴρ δύσοργος] τὸ μὲν δύσοργος, ἐκ φύσεως (λέγει γὰρ αὐτὸν ἀεὶ σκυθρωπόν) τὸ δὲ ἐν γήρᾳ, εἰς ἐπίτασιν.

l. 1038. Πρὸς οὐδὲν] πρὸς οὐδὲν ἀληθές· ἢ αἴτιόν μοι.

Εἰς ἔριν] εἰς μάχην. ἔρις ὁ ζῆλος καὶ ἡ μέμψις, καὶ ἔρις ἡ μάχη.

l. 1039. Τέλος] κατὰ τὸ τέλος, ἐπιρρηματικῶς.

Ἀπορριφθήσομαι] ἐκπεσοῦμαι τῆς γῆς τῆς πατρῴας.

l. 1045. Δοῦλος λόγοισιν] ταῖς τοῦ πατρὸς λοιδορίαις.

l. 1047. Πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ] πολλοὶ ἐχθροὶ Ἕλληνές τε καὶ Τρῶες· ὀλίγοι δὲ ὠφελήσιμοι Ἕλληνες.

l. 1049. Πῶς σ' ἀποσπάσω] πῶς (φησὶ) τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ ξίφους ἑλκύσω; συμπληρώσαι δὲ βούλεται καὶ θάπτειν αὐτόν. καλῶς δὲ, τῷ μὲν τεκμήραστῳ [illegible] τὸ σκεπάσαι αὐτὸν, ὡς γυναικί· τῷ δὲ τεύκρῳ, ὡς ἀνδρὶ καὶ ἀδελφῷ, τὰ δέοντα ποιεῖν περὶ τὸ σῶμα.

l. 1050. Τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος] τῆς αἰχμῆς τοῦ ξίφους, τῆς ὀξείας εἰς τὸ καίνειν, ὡς ὀδόντος. ὀδοῦσι γὰρ παραβάλλεται ὀξέσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄκρου τὸ ξίφος δηλοῖ. Αἰόλου. τὴν συνεχῆ κίνησιν παρέχοντος διὰ τὴν λεπτότητα.

l. 1055. Πρααθεὶς] ἤγουν δοθείς.

Ἀντύγων] ἤγουν ἁρμάτων.

l. 1058. Πεσήματι] ἀντὶ τοῦ πτώματι.

l. 1060. Κάκεῖνον] δηλονότι τὸν ζωστῆρα.

l. 1061. Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα] καλῶς τὸ φάναι πάντα κατὰ γνώμην θεῶν γίγνεσθαι. εἰσὶ γάρ τινες ἐπερωδοξοῦντες.

l. 1063. Ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἐστὶ] τὸ ἐκ θεῶν μηχανᾶσθαι ταῦτα.

l. 1064. Ἐκεῖνα στεργέτω] τὰ ἑαυτοῦ δόγματα. γέγονε δὲ τοῦτο καὶ παροιμιακόν.

l. 1065. Μὴ τεῖνε] ἀντὶ τοῦ ἀπότεινε, λόγον δηλονότι. τὸ ἀποτείνειν γὰρ ἐπὶ λόγου λέγεται· ἤγουν, ἀπότεινε λόγον μακρόν.

l. 1066. Ἀλλὰ φράζου] σκόπει ὅπως κρύψεις τὸν ἄνδρα ἐν τάφῳ. ὅπως ἀντὶ τοῦ πῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα, καὶ ἀντὶ τοῦ καθά. ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ πῶς.

Χ' ὡς, τί μυθήσῃ τάχα] καὶ ὅτι μυθήσῃ

πρὸς

πρὸς τὴν ἔφοδον μήριλλαν· τουτέστι τὴν ἄφιξιν· ἤτοι πρὸς αὐτὸν μήνιλαον.

l. 1068. Ἐξίκοιτ' ἀνὴρ] παθητικῶς παίρεσιν, ὅτι ἐ συμπαθήσων παίρεσιν. ἐκ ἀργῶς δὲ τοῦτο, ἀλλ' ὡς ἀπὸ προσπαρασυνθάλζων τὸ τεῦκρον. λέγει δὲ, ἐξίκοιτο ἂν (ἤγουν διεξέλθοι) ὁ ἀνὴρ κακοῦργος ἐξίκοιτο ἂν δυλονότι.

l. 1069. Τίς δ' ἐστὶ] ἤγουν, τίς ἀνὴρ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στρατοῦ ὃν προσελθόντες, ἤγουν βλέπεις.

Pag. 55. l. 1065. Ὦ δὴ τόνδε πλεῖν] ἀντὶ τοῦ, δι' ὅντινα τὴν ἐπὶ τροίαν ἐστειλάμεθα πλεῖν.

Ἐστείλαμεν] ἀντὶ τοῦ ἐστειλάμεθα. στέλλω, τὸ κοσμῶ. στέλλομαι δὲ, ἐπὶ τῆς ἐν θαλάσσῃ πορείας, ὡς ἐστείλατό τις τὸν δὲ τὸ πλεῖν.

l. 1066. Μαθεῖν γὰρ, ἐγγὺς] ἤγουν, ἐγγὺς γὰρ ἂν ἐ δυσπετὴς ἐστὶν εἰς τὸ θεαθῆναι. δυσπετὴς, ὁ δυσκόλως ὑπείκων, ἤγουν ὁ δυσχερής· ᾧ ἐναντίον ὁ εὐπετὴς, ὁ εὐκόλως ὑπείκων. προπετὴς, ὁ ἔμπροσθεν κείμενος· προπετῶς δὲ, παρεξυτόνως, ὁ προαρπάζων τὸ πρᾶγμα, καὶ παρὰ τὸν καιρὸν παρρησιαζόμενος· ἀπὸ τοῦ στρέφειν τὴν πρὸ τοῦ καιροῦ ζητέντων πίπτειν.

l. 1067. Οὗτος, σὲ φωνῶ.] ὑβριστικὸν τὸ ἦθος μήνιλάε· ἴσως ἐκ τῆς συνωμοσίας Ὀδυσσέως.

l. 1068. Μὴ συγκομίζειν] μὴ θέλε συγκομίζειν, ἤγουν θάπτειν· ἀπὸ τῶν συναγομένων καρπῶν εἰς τὰς ἀποθήκας. ἐπ' ἐκείνων γὰρ λέγεται κυρίως τὸ συγκομίζειν καὶ συγκομιδή.

Ἀλλ' ἐὰν ὅπως ἔχει] ἀντὶ τοῦ ἄθαπτον.

l. 1070. Δοκοῦσι τ' ἐμοὶ] διὰ τὴν ἐξουσίαν, ἐ διὰ δικαιολογίαν.

l. 1072. Οὕθ' οὕνεκα] ἀντὶ τοῦ ὅτι, ἐκ παραλλήλου. ἐστὶ δὲ πρῶτον κεφάλαιον, ὅτι ἐπίβουλος ἦν τῶν ἑλλήνων· δεύτερον, ὅτι ἀπειθής. ἐνθένδε δὲ τὴν πρόφασιν τῆς ἀντιλογίας λαμβάνει ὁ τεῦκρος, ὅτι ἐκ εἰσὶν αὐτοῦ βασιλεῖς οἱ ἀτρεῖδαι.

Οἴκοθεν] ἀπὸ τοῦ οἴκου, καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκοθεν, ἀντὶ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ.

l. 1074. Ἐξηύρομεν] ἀντὶ τοῦ εὕρομεν. εὑρίσκει τις τὸ ὂν, ἐξευρίσκει δὲ καὶ ἐφευρίσκει τὸ μὴ ὄν.

Ζητοῦντες] ἐξετάζοντες, ζητῶ τὸ ἐρευνῶ, καὶ ζητῶ τὸ ἐξετάζω.

l. 1076. Ὡς ἄλλοι δορὶ] γράφεται, ὡς ἐλοιδόρει, ὡς λοιδορούμενος ἐπιγέγει-

λατο. ταῦτα γὰρ εἶπεν ὁ Αἴας.

l. 1082. Ὧν οὕνεκ' αὐτὸν] ... ἐστιν ἀνὴρ ἄξιον τοιοῦτον ὥς τι τυμ... σαι τάφῳ, ἤγουν ἐνταφιάσαι αὐτὸν, ... τα ἐπαγγέλλει τὸ σῶμα. καὶ ἔστιν ὅμοιον ... ποῖόν σε φύγεν ἕρκος ὀδόντων; ἐφ' ὅλον τὶ διήκουσα καὶ μέρος. προσ... δὲ τὸ ὅλον τὴν δύναμιν τοῦ ῥήματος, ... ὡς ἀπὸ ἐκ μεταμελείας διδωσιν αὐ... τῷ μέρει. συνυπακούεται γὰρ ἐν τ... ἐπὶ τοῦ μέρους ἡ κατὰ πρόθεσις. ἵν' ἦ ... ποῖον ἕρκος ἔφυγέ σε, λέγω κατὰ τὸ ... κος τῶν ὀδόντων. καὶ ἐδεὶς ἐστὶν ἀνὴρ ... νων τοσοῦτον, ὥς τι τυμβεῦσαι τῷ τάφ... αὐτὸν, λέγω κατὰ τὸ σῶμα.

l. 1084. Ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον] ... διὰ τὰ ἐκεῖσε φυτά.

l. 1086. Μηδὲν δ' ἐνδὸν] στοχάζεται ... ὅτι ὁ τεῦκρος ἐ δίχα ὀργῆς διέξει... τοὺς λόγους. ἤγουν, μὴ ἀντιλέγε ... μένος, τουτέστι χαλεπὴν ἔνστασιν, ... ταίρειν, κυρίως ἐπὶ τῶν ἀντιπασσομένων λέγεται χερσὶν αἰρομένους, ἢ ῥάβδοις, ... τοιούτοις τισί· καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ἐπὶ γνώμης καὶ ἐπὶ τοιούτων τινῶν. ὅθεν, ... γνώμην, καὶ ἀνταίρει μένος.

l. 1089. Παραθέοντες) ἐκτρέποντες, ... ἀπὸ τοῦ μὴ ἐᾶσαι τινὰς βαδίζειν τὴν ... αὐτῶν ὁδὸν, ἀλλὰ παρεκκλίνοντας ...

Οὐ γὰρ ἐστ' ὅπου) ἐκ ἔστιν ὅπου, ... τοῦ ἐδαμοῦ· τουτέστιν, ἐκ ἔστι τόπος ... πη, ἐκ ἔστιν ὅτε, ἀντὶ τοῦ ἐδέποτε ... γεν ἐκ ἔστι χρόνος ὅτε. ἐκ ἔστιν ὅπ... ἀντὶ τοῦ, ἐκ ἔστι τρόπος ὅπως.

l. 1092. Δικαιοῦν) δίκαιον ... κλύειν δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν.

l. 1094. Φέροιντ' ἂν) ἤγουν διοικοῖντο.

Ἔνθα μὴ καθεστήκοι δέος) καὶ ... χαρμος, Ἔνθα δέος, ἐν ταῦθα καὶ ...

l. 1099. Δέος γὰρ ᾧ) καὶ Ὅμηρος ... Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ... πέφανται.

l. 1104. Καίριον) πάνυ ἀσφαλὲς ... καίριον.

l. 1105. Καὶ μὴ δοκῶμεν) ἐὰν ... τὶς τι παρὰ φύσιν ἡδόμεθα, μὴ ... λαμβάνωμεν ὅτι ἐκ ἀντιτίσομεν. ... λαβὼν δὲ τὸ δρῶντες, λαμβάνει τὴν ... τιατικὴν οἰκείως, εἴτα ἐπάγει τὸ ... θα, ἀποδεδομένον πρὸς τὴν ... μένου πλῶσιν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἑρεξῆς στίχ... αὐτὸ συμβαίνει, καὶ ἐφ' ἑτέραν πλ...

l. 1106. Ἂν λυπώμεθα) ἀντὶ τοῦ ... ὧν λυπώμεθα. τοῦτο δὲ δηλοῖ ὅτι ... πολλοὶ τιμῶσιν αὐτὸ, τοῦτο ἐκ ἔστι ...

ἀλλὰ γίνεται μεταβολὴ τῆς ἡδονῆς εἰς λύπην.

l. 1107. Παρηλλαξ] ἤγουν κατὰ διαλλαγὴν. ἀλλάττομαι τόδε τόδε, ἤγουν ἀντὶ τοῦδε. ἐναλλάττειν, τὸ μεταποιεῖν τὴν τάξιν ἀντιστρόφως· ἐξαλλάττειν, τὸ ἀμείβειν καὶ ἀλλοιοῦν. ὅθεν, ἐξάλλαξις τὸ χρῶμα. συναλλάττειν, ἐπὶ συνθήκας γάμου, ἀφ' οὗ συνάλλαγμα. καταλλάττειν καὶ διαλλάττειν, τὸ εἰς φιλίαν ἄγειν. καταλλάττεσθαι δὲ καὶ διαλλάττεσθαι εἰς φιλίαν συνάγεσθαι. μεταλλάττειν, μεταβαίνειν ἀπό τινος εἰς τι, καθ' ὃ λέγεται, μετήλλαξε τὸν βίον. παραλλάττειν, τὸ τῇ διαθέσει ἀλλοῖον δείκνυσθαι, ἀφ' οὗ παραλλὰξ ἐπίρρημα, ὅταν ἑξῆς ἕτερον ἑτέρῳ ἀλλοῖον κέηται· καὶ ἁπλῶς τὸ ἀμοιβαδὸς ἑτέρῳ ἕτερον κεῖσθαι. ἀπαλλάττειν, τὸ ἐλευθεροῦν καὶ τὸ διάγειν. ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου λέγειν.

l. 1108. Αἴθων ὑβριστής] οὐχ ἵσταται ἐπὶ τῶν αὐτῶν. ἦν ποτε ὑβριστὴς ἐκεῖνος, ἀλλὰ νῦν ἐν μεταβολῇ γέγονε· καὶ ὅσοι οἱ πρότερον κρατούμενοι ὑπ' αὐτοῦ, νῦν κρατοῦμεν, καὶ μέγα φρονοῦμεν.

Pag. 57. l. 1111. Μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφάς] ἐπειδὴ τὰ περὶ τοῦ ἀποθανόντος ἄριστα ἐγνωμολόγησε, διάκειται μὲν ὁ χορὸς πρὸς τὸν Τεῦκρον, ὑποτεταγμένος δὲ διαλέγεται διὰ τὸ τοῦ βασιλέως ἀξίωμα.

l. 1113. Οὐκ ἄν ποτ' ἄνδρες] περὶ τῆς ἀντιλογίας βούλεται μαλάξαι τὸν Μενέλαον, ὅτι εὐγενὴς ὤν, οὐκ ἄξια τῶν γενῶν ἐξαμαρτάνει. ὁ δὲ λόγος παιδεύει τοὺς εὐγενεῖς μὴ ἁμαρτάνειν.

l. 1114. Μηδὲν ὢν γοναῖσιν] οὐδαμινὸς ὢν τῷ γένει, ἤτοι δυσγενὴς ὤν.

l. 1115. Ὅθ' οἱ δοκοῦντες] ὅτι οἱ ἀρχόντες, τὸ δὲ ὅπη ἁρμόζει μετὰ τοῦ καί.

l. 1117. Ἦ σὺ φὴς ἄγειν] κατ' ἐρώτησιν.

l. 1120. Ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε] ὡς τῷ Αἴαντι προσηκούσης ὁ μὴ τὴν ὑπὸ ἄλλου τινὶ ἔχων ἐξουσίαν.

l. 1122. Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες] ὁ λόγος ἀπηνῶς, ὅτι σύμμαχος ἦλθεν, οὐχ ὑπήκοος.

l. 1123. Οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοι] οὐδ' ἔστιν ὅπου σοι πλέον προσῆκεν τοῦτον κοσμῆσαι. ἀλλ' οὐχὶ σὺ ὑπὸ τούτου κοσμεῖσθαι.

l. 1124. Ἢ καὶ τῷδέ σοι] γράφεται ἢ καὶ τῷδε σοί.

l. 1125. Ὕπαρχος ἄλλων] ἀντὶ τοῦ, ἄλλοις ὑποτέτακτο.

l. 1127. Τὰ σέμν' ἔπη] διὰ τῶν σεμνῶν ἐπῶν κόλαζε τοὺς ὑπὸ σέ.

l. 1128. Κόλαζε] ἤγουν δίδασκε. κολάζειν τὸ παιδεύειν· ἀφ' οὗ κεκολασμένα ἤδη, τὰ πεπαιδευμένα· καὶ ἀκόλαστα, τὰ ἀπαίδευτα.

l. 1129. Εἶθ' ἄπειρος στρατηγός] τὸ περὶ τῆς ἐπιβουλῆς λόγον ἀποφθέγγει, ὡς δυσαναπείθητον· ἐνδιατρίβει δὲ τῷ, ὅτι οὐ πάντων εἰσὶν ἄρχοντες.

l. 1131. Οὐ γάρ τι τῆς σῆς] ἀντιτίθησι γάρ τις, ὅτι διὰ τὴν Ἑλένην ἡ στρατεία ἐγένετο. ὅθεν οὖν ἔθλιβεν αὐτόν, ἀνεσκεύασεν.

l. 1132. Οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ] οἱ φιλοκίνδυνοι, οἱ πλήρεις τῶν πόνων. λέγει δὲ περὶ μισθοφόρους. οὐχ ὥσπερ μισθοφόρος τις, ἐπὶ μισθῷ ἐστρατεύσατο.

l. 1133. Ἀλλ' οὕνεχ' ὅρκων] τῶν γὰρ ἀριστέων συνελθόντων ἐπὶ τὴν τῆς Ἑλένης μνηστείαν, ὁ Τυνδάρεως πάντας ὅρκους ἀπῄτησεν συναγωνίσασθαι τῷ γαμοῦντι αὐτήν, καὶ στρατεύειν, εἴ τις ἁρπαγὴ γένοιτο περὶ τὴν Ἑλένην τῷ γήμαντι.

l. 1134. Σοῦ δ' οὐδὲν] ὅλως γάρ σε οὐκ εἶχεν ἐν ἀριθμῷ. πεποιθὼς δὲ Ἀγαμέμνονι, ὑβρίζει Μενέλαον. συνῳδὸς γὰρ τῷ, Τεῦκρε φίλη κεφαλή.

l. 1138. Οὐκ αὖ τοιαύτην γλῶσσαν] ὑποτίθησι τῷ Τεύκρῳ παύσασθαι τῆς κατηγορίας, καὶ μάλιστα ἐν τοιούτῳ καιρῷ ἐν ᾧ δυσεπίβουλός ἐστιν. ἢ τὸ ἐν κακοῖς, τοῦτο δηλοῖ, οὐκ ἐπιτρέψει ἡ συμφορὰ ἄλλο τι νῦν πράσσειν ἢ περὶ τὸ ἐν ἑστῶς κακὸν γίγνεσθαι.

l. 1143. Κἂν ψιλὸς] τὰ τοιαῦτα σοφίσματα οὐκ οἰκεῖα τραγῳδίας. μετὰ γὰρ τὴν ἀναίρεσιν ἐπεκτεῖναι τὸ δρᾶμα θελήσας, ἐψυχρεύσατο, καὶ ἔλυσε τὸ τραγικὸν πάθος.

l. 1147. Κτείναντα με; κτείναντα; δεινόν] ὁ μὲν εἶπεν ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ· ὁ δὲ τῆς φωνῆς ἀντιλαμβάνεται. τὸ δὲ τοιοῦτο, κωμῳδίας μᾶλλον, οὐ τραγῳδίας.

l. 1148. Τῷδε δ' οἴχομαι] ἤγουν ὅσον τὸ ἐπὶ τούτῳ.

l. 1149. Ἀτίμα] ἤγουν ἀτίμους ποίει. ἀτιμάζω τὸ καταφρονῶ· ἀτιμῶ, τὸ ἄτιμον ποιῶ· καὶ ἀτιμωμένος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου τὸ παθητικὸν παρακείμενον ἐν τῇ τρίτῃ συζυγίᾳ.

Pag. 59. l. 1152. Τοὺς γ' αὐτὸς] ἤγουν τοὺς πολεμίους αὐτὸς αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐμαυτοῦ, οὐκ ἐῶ δηλονότι θάπτειν.

l. 1153. Πολέμιος ὢν ποῖ;]

 ἤγουν

ἤγουν προστάτης πολέμου ἐγένετο κατὰ σου. πολέμιος ὁ ἀπ' ἀλλοτρίας χώρας ἐχθρός· ἐχθρὸς δὲ, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς.

l. 1155. Κλέπτης] ἤγουν δόλιος κριτὴς αὐτοῦ ἐφωράθης.

Ψηφοποιός] μιᾷ ψήφῳ φασὶ κατακριθῆναι τὸν Αἴαντα ὑπὸ Μενελάου.

l. 1157. Πόλλ' ἂν κακῶς] ἤγουν. πολλὰ ἂν κακὰ κακῶς κλέψας σὺ, ἤγουν μετὰ κλοπῆς ἐργάσαιο λάθρα.

l. 1159. Οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν] συνεκδοχικῶς λείπει τὸ λυπηθησόμεθα, ἵν' ᾖ, οὐ μᾶλλον λυπηθησόμεθα ἢ λυπήσομεν. τουτέστι, πλέον λυπήσομέν σε ἀντιβαίνοντα ἡμῖν, ἢ λυπηθησόμεθα ὑπὸ σοῦ. ἢ οὕτως, οὐ μᾶλλον ἦλθέ σοι εἰς ἀνίαν τοῦτο τὸ ἔπος, ἢ λυπήσομεν. ἤτοι, πλέον λυπήσομεν ἔτι ἢ ἐλυπήσαμεν.

l. 1160. Τὸν δ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον] ἤγουν, ὃν ἄξιόν ἐστι θάπτειν τὸν δέ. θαπτέον κοινῶς, θαπτέον ἐστὶν, ἀττικῶς. οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἀπὸ τῆς συνηθείας ἀεὶ καὶ χθαμαλὸν τὸν λόγον ἐπαίροντες, ἐπεὶ εὗρον ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ θαπτέον, τὸ ποιητέον, καὶ τὰ τῆς ἀκολουθίας ταύτης, χωρὶς προσθήκης τινὸς λεγόμενα, προστιθέασιν αὐτοῖς τὸ ἐστὶν, ὃ συνυπηκούετο ἔξωθεν παρὰ τοῖς κοινοῖς· ἵνα καινότερον τὸν λόγον ἐργάσωνται.

l. 1163. Ναύτας ἐφορμήσαντα] ὁρμήσαντα ἐπὶ τὸ πλεῖν. τὸ δὲ ὁρμήσαντα, ἀντὶ τοῦ παρορμήσαντα.

l. 1166. Πατεῖν παρεῖχε] παρεῖχεν ἑαυτὸν δηλονότι τῷ θέλοντι ναυτίλῳ, ὥστε καταπατεῖν.

l. 1167. Οὕτω δὲ καὶ σὲ] οὕτω δὲ τάχα ἂν κατασβέσειε καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν θρασὺ στόμα μετὰ τὴν πολλὴν βοὴν μεγάλη ζάλη ἀνέμων ἐκ νέφους σμικροῦ πνεύσασα.

l. 1170. Ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ'] καὶ οὗτος αἰνίττεται ὡς ἐφ' ἑτέρου τὸν λόγον ποιούμενος.

l. 1171. Ἐν κακοῖς] ἡ ἐν ἀντὶ τῆς ἐπί.

l. 1174. Μὴ δρᾷ] μὴ ποίει. δρῶ σε κακῶς, μετὰ αἰτιατικῆς, καὶ δρῶ σε κακὸν, ὁμοίως.

l. 1176. Ἄνολβον] ἀνόητον. ὄλβος γὰρ κυρίως ἡ φρόνησις.

l. 1178. Ἠνεξόμην] ἀνεσχόμην παρείκασται.

l. 1181. Κἀμοὶ γὰρ αἴσχιστον κλύειν] ἀπειλοῦντι ἀντεῖπεν ὁ Τεῦκρος. κἀμοὶ δὲ (φησὶν) αἴσχιστόν ἐστιν ἀνέχεσθαι σου φλυαροῦντος.

l. 1184. Ἀλλ' ὡς δύνασαι Τεῦκρε ταχύνας] ὁ χορὸς ταχύνει τὸ θάψαι τὸ σῶμα πρὶν παραγγελθῇ ὑπὸ Ἀτρείδας. ταχύνας δὲ ἀντὶ τοῦ ταχύνας σπεῦσον, καθ' ἐπίτασιν λέγεται τῆς σπουδῆς.

l. 1185. Κάπετον] τάφον.

l. 1186. Ἀείμνηστον] τὸν ἐσόμενον τοῖς ἀνθρώποις τάφον ἀείμνηστον.

l. 1187. Εὐρώεντα] σεσηπμένον, σκωληκώδη. τὸ δὲ ὅλον, ἔνθα καθέξουσι δηλονότι τὸν εὐρώεντα τάφον, τὸν ἀείμνηστον ἐσόμενον δηλονότι τοῖς βροτοῖς, ἤγουν ὑπὸ τῶν βροτῶν.

l. 1188. Ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίον] πάρεστιν ἡ Τέκμησσα μετὰ τοῦ παιδὸς. οὐχ ὅτι δὲ ἱκανὰ τὰ πρόσωπα φυλάξαι τὸ σῶμα, ἀλλ' ὅτι νικῆσαι δυνατά.

Pag. 61. l. 1193. Προστρόπαιος] προστετραμμένος αὐτῷ. ἢ ἱκέτης.

l. 1195. Ἱκτήριον θησαυρὸν] τὰς πολλὰς ἱκεσίας. ἢ, τὸ πλῆθος τῶν ἱκετευόντων. Ἄλλως. τὸ ἱκέσιον κλῆμα λέγει δὲ τὰς τρίχας. ἱκτήριοι δὲ κλάδοι, δι' ὧν ποιοῦνται τὰς ἱκετηρίας· καὶ ἱκτήριος θησαυρὸς, ὁμοίως.

l. 1198. Ἐξημμένος] ἐκ τοῦ ἀφῃρημένος.

l. 1199. Αὔτως] ἀντὶ τοῦ ὡσαύτως. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ οὗτος γίνεται οὕτως ἐπίρρημα παρὰ τοῖς κοινοῖς, καὶ δηλοῖ δύο. (λαμβάνεται γὰρ καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, καὶ ἔχει ἀνταποδοτικὸν τὸ ὡς, οἷον, οὕτως ποιῶ ὡς ἐκέλευσας· καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν) οὕτως ἀπὸ τοῦ αὐτὸς, τὸ αὔτως παρὰ ποιηταῖς, κατὰ τὰ δύο ταῦτα σημαινόμενα. λέγεται γὰρ τὸ αὔτως καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ἐφ' οὗ σημαινομένου τὸ ὡσαύτως λέγεται παρὰ τοῖς κοινοῖς μετὰ τοῦ ὡς· καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν.

l. 1202. Ὑμεῖς τε] καλῶς ἐγείρει τοὺς στρατιώτας πρὸς βοήθειαν· τὸν δὲ παῖδα πρὸς οἶκτον προβάλλεται καθ' ἡλικίαν.

l. 1204. Κἂν μηδεὶς ἐᾷ] ἀποπαύει (φασὶ) τὰ πάντα ἐπὶ αὐτοῦ ἀνατιθέναι, ἐπιμόνως καθ' ὅσον τὴν ἔχθραν βιαζομένων. ῥητέον οὖν ὅτι ὑπὸ φιλοστοργίας πάντα λέγει ὑπομένειν.

l. 1208. Τίς ἄρα νέατος] ὁ χορὸς πάλιν καθ' ἑαυτὸν γενόμενος, ἐν ἀναλογισμῷ γίγνεται· καὶ φησι, τίς ἄρα ἡμῖν ἔσχατος τῶν ἐτῶν ἀριθμὸς τῶν πολυπλάγκτων; πότε λήξει ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπ' ἐμοὶ πόνους παρεμβάλλων τοῖς κατὰ πόλεμον μόχθων, κατὰ τὴν εὐρώεσσαν ἡμᾶς Τροίαν τῷ χρόνῳ. τὴν Τροίαν λέγω, τὸ δύστηνον ὄνειδος τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὴν ἐν αὐτῇ χρονίαν διατριβήν. νέατος δὲ, ἔσχατος, καὶ νεάτη, ἡ ἐσχάτη.

ἀφ' οὗ τήνδε καλῶς κεράσειν, ἢ τελευταία χορδὴ τῆς μουσικῆς.

l. 1209. Πολυπλάγκτων] καθ' ὃ πολλὰ πλανώμεθα ἐν ἀλλοδαπῇ.

l. 1213. Ἠυρέθη] σκοτεινὴν καὶ ἀνεύρετον τοῖς ἄλλοισιν. ἢ συσπῆσαι, ἔνθα ἐχρονίσαμεν.

l. 1218. Ὤφελε πρότερον] ὤφελε πρότερον ἀφανὴς γενέσθαι ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ ὁ πρῶτος εἰσηγησάμενος εἰς Ἕλληνας πολεμιστήρια ὅπλα, ὡς ἅμα τῇ εὑρέσει ἀνοίγων τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ ἀδικεῖν. τὸ δὲ ὤφελεν, ἀπὸ τοῦ ὀφείλω ὤφειλον, ἀποβολῇ τοῦ ι, ὃ ἐξ ἀνάγκης γράφεται διὰ τοῦ ω μεγάλου. τάσσεται δὲ ἀεὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου. λέγεται καὶ μετὰ τοῦ οὐκ ὤφελον. καὶ μετὰ τοῦ ὡς, καὶ τοῦ μή. ἢ τοῦ οὐκ ἀρνητικοῦ μετὰ τοῦ ὡς ὁμοῦ, ὡς μὴ ὤφελον· ἢ οὐκ ὤφελον ὅτι ἐπεὶ ἐγένετο τόδε, ὡς οὐκ ὤφελεν. γενέσθαι δηλονότι. σιωπᾶται γὰρ ἐξ ἀνάγκης τὸ ἀπαρέμφατον. καὶ ἔστι παραγγελλόμενον, ὡς μὴ ὤφελον. παραγγέλλεται δηλονότι. ἀφ' οὗ ὤφελες ἐπὶ δευτέρου, καὶ ὤφελε ἐπὶ τρίτου. λαμβάνονται δὲ ἀντὶ τοῦ ἴσως ἔπρεπεν. ὤφελον δὲ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ εἴθε, διὰ τοῦ ο μικροῦ, καὶ τάσσεται ἀεὶ μετὰ εὐκτικοῦ, ἢ μετὰ παρεληλυθότος χρόνου. λέγεται τοῦτο ἐνίοτε μετὰ τοῦ ὡς, ὁμοῦ, ὡς ὤφελόν γε καὶ σὺ δὴ κακοδοξία τετεκρωμένον.

1223. Πρόγονοι πόνων] ἢ παλαιοί, ἢ ἀρχηγοὶ τῶν πόνων, ὁμοῦ, ὁπότε εἰσαγωγὴ τῶν ὅπλων ἐγένετο. οὐ δεῖ δὲ ἀπαρεμφάτως ζητεῖν τίς πρῶτος ἐχρήσατο ὅπλοις.

l. 1228. Ἐκεῖνος οὔτε στεφάνων] ἐκεῖνος ὁ εὑρὼν τὰ ὅπλα, ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ, οὐ στεφάνων, οὐ κύλικος, οὐκ αὐλῶν τέρψιν μοι ἔνειμεν, ἀλλὰ πᾶν (φησὶ) τερπνὸν ἐξέκοψεν, ἥδιστος δὲ ὢν ὁ Σοφοκλῆς, πάλιν ἐπὶ τὸ ἴδιον ἦθος ἔκλινεν ἐν τοῖς μέλεσιν· ὅθεν καὶ μέλιττα ἐκλήθη.

l. 1231. Ὄτοβον] ὅμαδον ἦχον.

l. 1232. Ἐννυχίαν] τὴν ἐν παννυχίσιν· ἢ τὴν ἐν κοίτῃ.

l. 1233. Ἐρώτων τῶν ἐρωτικῶν. καὶ ἄκαιρον μὲν περὶ ἐρώτων μεμνῆσθαι ἐν τοῖς παροῦσιν, ὅμως δὲ ἀκολουθίαν ἔχει πρὸς τὰ προειρημένα ἐκείνου δὲ, διατελεῖν ἄδειν.

Pag. 63. l. 1226. Κεῖμαι δ' ἀμέριμνος.] οὕτω πολυμέριμνος ὤν, μὴ σκοπεῖν περὶ ἀμερίμνης μηδὲν, ἀλλ' ἐν δρόσοις τεγγόμενος πάντῃ ἔστι μοι μεμνῆσθαι ὡς ἐκ τῆς ἀεὶ χρόνων, ἢ ἐνταῦθα κακοπαθεῖα. ἢ, ἐν οὐδεμιᾷ μεριμνῶ ἄν ἢ μόνον περὶ πολέμων.

l. 1231. Ἐννυχίου] τῆς νυκτερινῆς ἐφόδου τῶν πολεμίων. καὶ τῶν βελῶν ἀλεξητήριον ἦν ὁ Αἴας.

l. 1238. Γενοίμαν ἵν' ὑλᾶεν] ἔνθα ὑλώδης ἐξοχὴ τῆς θαλάσσης. εὔχονται δὲ ἀπαλλαγῆναι ἐπὶ τὰ οἰκεῖα. γενοίμην ἄν (φασὶν) ἐπὶ τὴν ἄκραν πλάκα τοῦ Σουνίου. διὰ γὰρ Σουνίου ὁ πλοῦς τοῖς ἀπὸ Τροίας ἐπὶ Σαλαμῖνα. τὸ δὲ ὅλον, εἴθε γενοίμην ὅπου ἐστὶ τοῦ πόντου τὸ σύνδενδρον ἀκρωτήριον, τὸ κλυζόμενον ὑπὸ τῆς ἁλός, λέγω, ὑπὸ τὴν ἄκραν πλάκα, ἤγουν γῆν τοῦ Σουνίου. ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τὸ ἄκρον τῆς γῆς τοῦ Σουνίου.

l. 1242. Τὰς ἱερὰς] φιλοτέχνως εὐφραίνει τῶν ἀκροωμένους διὰ τῶν ἐπαίνων τῆς Ἀττικῆς.

l. 1247. Καὶ μὴν ἰδὼν] Τεῦκρος ἀκηκοὼς ἥκειν τὸν Ἀγαμέμνονα, ἔρχεται μετὰ σπουδῆς.

l. 1249. Σκαιὸν στόμα] σκαιοὺς λόγους, ἤγουν κακούς. σκαιὸν γὰρ, καὶ τὸ κακὸν, καὶ τὸ ἀπαίδευτον, καὶ τὸ ἀριστερόν.

l. 1251. Τλῆσαι] τολμῆσαι.

Ἀνοιμωκτεὶ] χωρὶς οἰμωγῆς, ἀτιμωρητεί.

Χανεῖν] εἰπεῖν.

l. 1252. Αἰχμαλώτιδος] τῆς Ἡσιόνης.

l. 1254. Κἀπ' ἄκρων] ἐπ' ἄκρων δακτύλων ἔβαινες γαυριῶν.

l. 1255. Ὅτ' οὐδὲν ὢν] οὐδὲν μὲν ὤν, διὰ τὴν δυσγένειαν. τοῦ μηδὲν δὲ, τοῦ Αἴαντος τελευτήσαντος.

l. 1257. Διωμόσω] γράφεται καὶ διαρόσω.

l. 1263. Πικροὺς ἔοιγμεν] πικροὺς ἀγῶνας ἐοίκαμεν κηρύξαι τοῖς Ἀργείοις τότε ἕνεκα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων, εἰ πανταχοῦ φανούμεθα κακοὶ ἐκ Τεύκρου. ἐν μὲν τῷ ἔοιγμεν τρέπεται τὸ κ εἰς γ, ἀπὸ τοῦ ἐοίκαμεν. ἐν δὲ τῷ στύξαι, τὸ γ εἰς ξ, ἀπὸ τοῦ στυγῶ, ὅθεν τὸ στύξαι.

l. 1267. Εἴκειν] οὐκ εἴξετε καὶ ὑπομενεῖτε τοῖς κεκριμένοις.

Πολλοῖσι] πιθανοῖς.

l. 1268. Κακοῖς] δηλονότι λόγοις.

Βαλεῖτε] ἀντὶ τοῦ βλασφημήσετε.

Pag. 65. l. 1263. Οἱ λελειμμένοι] οἱ ἡττηθέντες ἐν τῇ κρίσει. τοῦτο δὲ πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ Αἴαντος.

l. 1265. Κατάστασις γένοιτ' ἂν] γένοιτο ὁ λόγος, εἰ ὁ ἡττώμενος ἀεὶ δικαίῳ παριστάμενος, πάλιν μάχοιτο

το

το, καὶ ἐκ εἶξει τοῖς κεκριμένοις, οὐδέποτε κατάστασις ἔσται.

l. 1267. Τοὺς ὕπαιθεν] τοὺς ἐν ταπεινώσει ὄντας. ἔστι δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς δρομικῆς.

l. 1268. Ἀλλ' εἰρηκέναι] δεῖ (φησὶν) ἐμμένειν τοῖς ἅπαξ κεκριμένοις. ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς τὴν κατὰ σῶμα ἀρετὴν καὶ ἰσχὺν διαβάλλειν οὐ δύναται, εἰς ἀφροσύνην αὐτὸν λοιδορεῖ.

l. 1670. Ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ] ἤγουν οἱ φρόνιμοι κρατοῦσιν. καὶ πρὸς τοῦτο ἐπάγεται τὸ μέγας δὲ βοῦς ἐν τῇ πλευρᾷ. καὶ τὸ ἑξῆς.

l. 1272. Ὀρθὸς] ἤγουν, καθ' εὐθεῖαν εἰς τὴν ὁδὸν πορεύεται, οὐ παρεκκλίνων.

l. 1273. Τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον] τὸ τῆς μάστιγος.

l. 1275. Ἀλλ' ἤδη σκιᾶς] οὐκ ἀνδρὸς οὐκ ἔτι ζῶντος, ἀλλὰ ὄντος σκιᾶς, τουτέστιν ἀνυποστάτου.

l. 1281. Τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν] σκώπτει αὐτὸν εἰς τὴν μητέρα.

l. 1282. Ἐπεὶ ὑμῖν] ἐπεὶ οὐ συμβαλεῖν διὰ τὸ ἀγαμέμνονος ἀξίωμα ὁ χορὸς, ἐν τῇ ἀρχῇ τὴν γνώμην κατέθηκε.

l. 1283. Φεῦ, τοῦ θανόντος] ἀξιοπαθὴς ὁ λόγος, εἰς ἀχαριστίαν ἐνδέων, ὅτι ταχεῖα διαρρεῖ ἡ χάρις τοῦ ἀποθανόντος.

Ταχεῖά τις] τὸ μὲν τί ζητεῖ οὐσίαν πράγματος, δηλ. τί ποτ' ἐστιν; ἄνθρωπος τυχὸν, ἢ ἵππος· τὸ δὲ τίς, ὑπόστασιν καὶ πρόσωπον, δηλ. τίς ὅδε ἐστί; σωκράτης τυχὸν, ἢ πλάτων. καὶ τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ἐν τούτῳ γὰρ ὁ ἐρωτῶν, οἶδε μὲν ὅτι ἀνὴρ πρὸς ὃν τὴν ἐρώτησιν ποιεῖται, ζητεῖ δὲ τουτέστιν ὃν ἂν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀνδρῶν χωρίζοιτο. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὸ τίς οὐκ ὄνομα μόνον ἀπαιτεῖ κύριον, ἀλλὰ καὶ σὺν ἐπιθέτῳ ἐνίοτε κύριον, (δηλ. τίς ὅδ' ἐστίν; ὁ ἐσθὺς λευκανὸς) διὰ τοῦτο οὐκ ὀνόματι μόνον κυρίῳ ἀποπίστωται τὸ τίς, ἀλλ' ἔστιν ὅτι καὶ ἐπιθέτῳ· δηλ. λευκανός τις ἐποίησε τόδε. καὶ ὁ λευκανός, ἐσθύς τις ἐστίν. ἐντεῦθεν οὖν ἡ χάρις ὡς ἐπίθετον ἔχει τὸ ταχεῖα, ὄνομα ὂν καὶ ἄλλως τοῦτο ἐπιρρηματικὴν ἔχει σημασίαν. διὸ μετὰ τοῦ τις αὐτὸ ἐπάγεται, καὶ ταχεῖά τις αὕτη λέγεται διαρρεῖν· κατὰ ταυτὰ λέγονται καὶ τὸ ὅστις καὶ τὸ ὁποῖός τις, ἐπὶ ἐπιθέτου, ὡς παρὰ λευκανοῦ. τὸ δὲ ὅλον, εἰ δὴ μοι οὐκ ἐξεταζόντος τις

ἐστὶν ὁ τοῖς πράγμασιν ἐφεστηκὼς, εἴτε καλὸς δηλονότι, εἴτε τὸ ἐναντίον· ἀπερ ἐπιθετικῶς λέγεται.

l. 1285. Προδοῦσα] ἀντὶ τοῦ προδεδομένη καταλαμβάνεται.

l. 1286. Εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνὴρ] εἰ σοῦ γε ὦ Αἴας ὅδε ὁ ἀνὴρ οὐκ ἔτι ἔχει μνήμην.

l. 1287. Οὐ σὺ πολλάκις] οὐκ ἀξιοῦται τῆς παρὰ σοῦ μνήμης, οὗ πολλάκις ὦ Αἴαν προκινδυνεύσαντος ἐν πολέμοις. παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν, Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.

l. 1291. Οὐ μνημονεύεις] καλῶς, πρὸς τὸ, τοῦ βάντος, ἢ τοῦ στάντος οὐ φησὶ ἐγώ.

l. 1292. Ἑρκέων] λείπει ἐντός.

Ἐγκεκλεισμένους] ἡ ἐν ἀντὶ τοῦ ἐντὸς, ἵν' ᾖ ἐντὸς κεκλεισμένους.

l. 1293. Ἐν τροπῇ δορὸς] ἐν ἥττῃ τοῦ πολέμου. τρόπαιον, ἡ νίκη, τροπὴ δὲ, ἡ ἥττα. τρόπαιον, ἐπὶ τῶν διωκόντων· τροπὴ, ἐπὶ τῶν διωκομένων.

l. 1295. Ἄκροισιν ἤδη] ἐπὶ μὲν τοῖς ἄκροις ναυτικοῖς ἑδωλίοις τῶν νεῶν, ἤγουν ὑποστρώμασι, σανιδώμασι, τοῦ πυρὸς ἤδη ἀναπτομένου καὶ ἀναφλεγομένου.

l. 1297. Ἀρδην] αἴρω, τὸ ἀφανίζω καὶ τὸ ὑψῶ. ἀφ' οὗ ἄρδην, ἀντὶ τοῦ μετεώρως καὶ κούφως, ὡς ἐνταῦθα, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφανιστικῶς καὶ ὁμοῦ.

l. 1299. Οὐδὲ συμβῆναι ποδί] πρὸς τὸ, τοῦ βάντος, ἢ τοῦ στάντος. συμβῆναι δὲ ἀντὶ τοῦ συνελθεῖν, ἐνταῦθα. βαίνω γὰρ τὸ πορεύομαι, καὶ τὸ ἵσταμαι, ἀφ' οὗ βάσις ἀνδριάντος.

l. 1302. Λαχὼν τι] ἤγουν κληρωθεὶς, ἀφ' οὗ λαχμὸς ὁ κλῆρος, ποιητικῶς.

Κάκιλθυστος ἦλθ' ἐναντίος] ἀυτοκέλευστον φησὶν αὐτὸν ἀναστῆναι εἰς τὸ μονομάχιον, ἐπαινῶν αὐτὸν οὐχ Ὁμηρικῶς.

l. 1303. Οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον] οὐδὲν πανουργήσας περὶ τὸν κλῆρον, ἀλλ' εὐξάμενος λαχεῖν αὐτόν. τοῦτο δὲ ἱστορεῖται περὶ κρεσφόντου καὶ τῶν ἀριστοδήμου παίδων, ὅτι πανοῦργος ὁ κρεσφόντης βῶλον ὑγρὸν εἰς τὴν ὑδρίαν ἐνέβαλε, κληρουμένων περὶ μεσσήνης. οὐκ ἄτοπον δὲ τὸ τὸν τεῦκρον λοιδορεῖν ἀγαμέμνονι ὑπὸ τοῦ πάθους προσαγόμενον. καὶ γὰρ Ἀχιλλεὺς οὐκ ἀπέσχετο λοιδορίας, καὶ οὐκ ἦν ἐν τοιούτῳ πάθει.

Κλῆρον] κλῆρος δι' οὗ ἐκληροῦντο, καὶ κλῆρος αὐτὸ τὸ κληρωθέν.

l. 1304. Ἀρούρας] ἤγουν ἠροτριασμένης γῆς.

γῆς χέρσους γὰρ, ἢ ξηρᾶς γῆς ἀρχαῖα, ἢ ἠρημωμένην λήϊον, τὸ ἔχον ἀστάχυας χωρίον.

Ἀλλ' ὃς ἀλόφου] ὅστις κλῆρος ἐκ τῆς ἀλόφου κυνῆς ἔμελλε πρῶτος κουφιεῖν τὸ ἅλμα τοῦ Αἴαντος.

l. 1305. Ἅλμα] πήδημα. ἅλμα, πάλμα καὶ πήδημα, ταυτόν.

Pag. 67. l. 1308. Ποῦ βλέπων] ἤγουν ἀφορῶν. ἤγουν, εἰς ποίαν συγγένειαν σὴν ἀφορῶν ταῦτα λέγεις;

l. 1309. Οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς] εἰκότως καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια ἐξεῦρεν. ἐν δὲ εἶπεν Ἀγαμέμνων, μυρία ἤκουσεν.

l. 1313. Αὐτὸς δὲ μητρὸς] οὐχ ὡς βαρβάρου τοῦ κρητὸς ὄντων, ὀνειδίζει αὐτῷ τὰ περὶ τῆς μητρὸς, ἀλλ' ὅτι, ἐξ ἀλλοφύλων γέγονέ σοι τὸ γένος.

l. 1314. Ἐπακτὸν] ἐπείσακτον, ἤγουν μοιχόν. ἐφῆκεν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπέταξε ἀθλῶσαι.

Φιτύσας] γεννήσας. φυτεύειν, τὸ τῇ γῇ φυτὸν ἐνθεῖναι, ψιλὸν τὸ φυ καὶ βραχύ· φιτύειν τὸ σπείρειν, ποιητικῶς. ὃ παράγεται ἀπὸ τοῦ φῖτυς ὁ πατὴρ, ι, καὶ μακρόν. ὃ καὶ ἐνταῦθα τῷ ποιητῇ τέθειται. τοῖς δ' ὕστερον ἡμαρτήθη.

l. 1315.] Ἐφῆκεν ἐλλοῖς. ἤτοι ἀφώνοις. ἡ ἱστορία ἐν ταῖς Κρήσσαις Εὐριπίδου, ὅτι διαφθαρεῖσαν αὐτὴν λάθρα ὑπὸ θεράποντος, ὁ πατὴρ Ναυπλίῳ παρέδωκεν ἐντειλάμενος ἀποποντῶσαι. ὁ δὲ οὐκ ἐποίησεν, ἀλλ' ἐνεγγύησε Πλεισθένει.

l. 1318. Ὅστις στρατοῦ] ἤγουν τὰς τῆς πρώτης μοίρας ἀνδραγαθίας.

l. 1319. Ἡ φύσις μετ' ἐμὴν Βασίλεια] ἀνασκευάζει τὰ εἰρημένα περὶ δυσγενείας αὐτοῦ. φύσις δὲ ἐπὶ γονέως λέγεται κυρίως· ἐπὶ δὲ τὴν ὑποθεμένην τὸ θέσει· καὶ ἀπὸ τούτων μεταφέρεται ταῦτα καὶ ἐφ' ἑτέρων.

l. 1323. Τοὺς πρὸς αἵματος] ἀντὶ συγγενεῖς. ἴσως δεικτικῶς εἰς τὸν Αἴαντα, ἵν' ᾖ περιπαθὴς ἡ λέξις.

l. 1325. Ὠθεῖς ἀθάπτους] πιθανῶς πάλιν εἰσέβαλεν εἰς τὸν λόγον τοῦ δράματος.

l. 1327. Βαλεῖτε χ' ἡμᾶς] ἑαυτὸν λέγει καὶ τὴν Τέκμησσαν καὶ τὸν Εὐρυσάκην.

Τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους] ἐμὲ καὶ σεαυτὸν καὶ Μενέλαον. οὐ γὰρ λέγει περὶ τῆς Τεκμήσσης καὶ τοῦ παιδός. ἐλεεινὸς γὰρ ὁ λόγος, οὐκ ἀπειλητικός.

l. 1328. Ἐπεὶ καλόν μοι] καλόν μοι ἐστὶν περιδήλως ὑπὲρ τοῦδε πονουμένῳ μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ ὑπὲρ τῆς σῆς γυναικὸς, λέγω τοῦ σοῦ ἀδελφοῦ.

l. 1329. Θανεῖν προδήλως] ἀντὶ τοῦ λαμπρῶς, ἀνδρείως. λέγει δὲ ὅτι ταῦτα αἱ βουλαί σου περὶ τὸν Αἴαντα δρᾶσαι, πρότερον οὐ δράσετε πρὶν ἢ κἀμὲ ἀποκτεῖναι. ἀποθνήσκειν μέντοι, σὺν ὑμῖν ἀπολοῦμαι.

l. 1332. Βουλήσῃ ποτὲ] μεταμεληθήσῃ ὡς προπετὴς εἰς ἐμὲ εὑρεθεὶς, καὶ μὴ ἀποδειλιάσας παρὰ τὸ ἀρχήν. ἀμυνοῦμαι γάρ σε. ἢ βουλήσῃ ποτὲ καὶ δειλὸς εἶναι, καὶ μὴ ὑπ' ἐμοῦ ἀναιρεθῆναι· δειλὸς δὲ καὶ θρασὺς, ἐναντία κακὰ ὑπερβολὴν ἔχοντα καὶ ἔλλειψιν· μέσον δὲ τούτων ἡ ἀνδρεία.

l. 1333. Ἦν ἐμοὶ] ἤγουν ἢ ἐν ἐμοί.

l. 1334. Ἄναξ Ὀδυσσεῦ] ἵνα μὴ εἴη αὐτῶν εἰς μακρὰν ἡ φιλονεικία, διαλλακτὴν εἰσήνεγκε τὸν Ὀδυσσέα. τοιοῦτον γὰρ ὁ καιρὸς ἐζήτει. εἰσῆκται δὲ Ὀδυσσεὺς ὡς σοφὸς καὶ ἀμνησίκακος. καιρὸν δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς καιρὸν, ἤγουν ἐγκαίρως.

l. 1335. Ξυνάψων] αὐτόθι δηλονότι εἰς τὴν μάχην, ἀλλὰ διαλύσων καὶ χωρίσων.

Πάρει] ἀντὶ τοῦ παρεγένου.

l. 1337. Βοὴν ἀκηκοὼς] οὐκ ἐξ ἑτοίμου φησὶν ὅτι ἤκουσα ἀνασπῶν Ἀγαμέμνονα, ἀλλ' ἐπιμελόμενος τί πράττουσιν οἱ Βασιλεῖς. τὴν δὲ ἑαυτοῦ γνώμην ἐδήλωσε διὰ τοῦ ἀλκίμῳ νεκρῷ, ὅτι γενναίαν αὐτοῦ ἐδήλωσε τὴν τελευτήν. διδάσκει δὲ ὁ λόγος ὅτι οὐ δεῖ κατὰ τεθνεώτων λέγειν, κἂν ἐχθροὶ ὦσιν.

l. 1338. Οὐ γὰρ κλύοντες] ἆρα γὰρ οὐ κλύοντες ἐσμὲν αἰσχίστους λόγους, ὦ ἄναξ Ὀδυσσεῦ, ὑπὸ τοῦδε τοῦ ἀνδρός;

l. 1340. Ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ] συνετὸς ὁ Ὀδυσσεὺς, οὐκ εὐθὺς προσιστάμενος τῇ ὀργῇ. ἔστι γὰρ συγγνώμη καὶ τῷ κακῶς εἰπόντι, εἰ κακῶς πάσχων ἀμείβηται διὰ λόγων.

l. 1342. Ἤκουσεν αἰσχρὰ] οὔτι θεραπεύει Ὀδυσσέα ὁ Τεῦκρος, διὰ τὸν ἀδελφόν· οὔτε ἀντιλέγει, διὰ τὸν καιρόν.

l. 1343. Τί γάρ σ' ἔδρασεν] τί δέ σ' ἐποίησεν τοιοῦτο δηλονότι ὥστε καὶ ὑπέχειν σοι βλάβην;

l. 1344. Οὐ φής ἐᾶσθαι] διατείνεται οὐκ ἐᾶσθαι.

l. 1345. Ἄμοιρον] ἀμέτοχον.

Ἀλλὰ πρὸς βίαν] ἀλλὰ διατείνεται θάψειν

θάψειν αὐτὸν πρὸς βίαν ἐμοῦ. βίαν λέγει τὴν βιάζεσθαι αὐτόν.

l. 1346. Ἔξεστιν οὖν] δαιμονίως ἡ ἐπιτόρησις. ἠπίστατο γὰρ ὅτι πάντας ἄνθρωποι πρὸς τὸ ἀληθὲς ἀγανακτοῦσι καὶ ἀντιλέγουσι. τὸ δὲ ἑξῆς, ἔξεστιν ἐμοὶ τῷ φίλῳ σου εἰπόντ' ἀληθῆ. καὶ τὰ ἑξῆς.

l. 1347. Ξυνηρετμεῖν] συμφωνεῖν συντρέχειν, ὡς πρότερον. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κοινῶς ἐρεσσόντων.

Pag. 69. l. 1352. Μηδ' ἡ βία σε] μὴ ἡ ἐξουσία βιασάσθω σε ὥστε πρᾶξαί τι παρὰ τὸ δίκαιον. τουτέστι, μὴ ὑπὸ τοῦ ἐνδεῖξασθαι ταύτην τὴν ἐξουσίαν, παραβῇς τὸ δίκαιον.

l. 1354. Κἀμοὶ γὰρ ἦν ποθ'] ἱκανὸς ὁ λόγος εἰς πειθώ, ὅτι κἀγώ ποτε ἐχθρὸς ὤν, ἐνδέδωκα νῦν διὰ τὸ δίκαιον.

l. 1363. Βλάπτειν τὸν ἐσθλὸν] δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ μισοῦντος εἶναι, τὸν ἐσθλὸν οὐ δεῖ μνησικακεῖν. δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ μισουμένου καὶ τετελευτηκότος, τὸν ἐσθλὸν οὐ δεῖ βλάπτεσθαι, οὐδ' ἐὰν μισούμενος ᾖ. ἀμεταλλάκτως γὰρ δεῖ πρὸς τὸν ἀγαθὸν ἔχειν.

l. 1366. Ὀυ γὰρ θανόντι] οὐ γὰρ χρὴ θανόντι καὶ προσεπεμβῆναί σε; τουτέστι πρὸς τῷ μισεῖν, ἐπεμπηδήσει; ἐπὶ τῶν λὰξ ἐναλλομένων λέγεται τὸ ἐπεμβῆναι.

l. 1367. Μὴ χαίρε] ἤγουν μὴ πρόσκεισο.

l. 1368. Τὸν τοι τύραννον] ὁ λόγος ὅτι οὐ πάντα τῷ δικαίῳ ἀκολουθητέον· ἀλλά τι πρὸς τὸ συμφέρον ῥέπειν χρὴ τὸν τύραννον. ἀναγκαστικῶς γὰρ ὑπὸ ἀγαμέμνονος ὁμολογεῖσθαι, πᾶς τύραννος ἀδικεῖ ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, πολλὰ τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων ταύτην προσδεχόμενος.

l. 1369. Ἀλλ' εὖ λέγουσι] κατὰ κοινοῦ τὸ ῥάδιον. ἔστιν οὖν ὁ νοῦς τοιοῦτος, ἀλλὰ ῥάδιόν ἐστι τοῖς καλῶς συμβουλεύουσι φίλοις τιμὰς νέμειν. ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ καλῶς σοι συμβουλεύοντι τιμὴν ἀπόδος. τουτέστιν ἄκουσόν μου.

l. 1370. Κλύειν τὸν ἐσθλὸν] ἄκρως ἡ ἀντίθεσις. ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τιμῇ τῶν φίλων ὑφεῖναι τὸν βασιλέα τῆς ἐξουσίας παρακαλεῖ· ὁ δὲ ἀντιστρέψας φησὶν ὅτι τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα χρὴ πείθεσθαι τοῖς βασιλεῦσι. κλύειν δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν.

Ἐσθλὸν] ἤγουν τὸν ἀγαθὸν ἐσθλὸς ὁ ἐθελοντὴς μαχόμενος, ἤγουν ἀνδρεῖος, καὶ ἀπὸ τούτου ἀγαθός.

Τῶν ἐν τέλει] τῶν ἐν ἀρχῇ τῶν βασιλέων.

l. 1372. Μέμνησο] ἀντὶ τοῦ ἀναλογίζου.

l. 1374. Τί ποτε ποιήσεις] ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος, ποδαπός τις ἔσῃ πρὸς ἐχθρούς, καὶ τί αὐτὸς διαθήσεις ὄντων, ὁπότε οὕτως ὑπὸ νεκροῦ ἥττησαι.

l. 1375. Ἡ ῥετὴ] ἡ ἀρετή, ἤγουν ἡ ἀνδρεία.

Πολὺ] ἀντὶ τοῦ πλέον.

l. 1376. Τοιοίδε φῶτες] οἱ τοιοῖδε φῶτες οἷος ἦν ὁ Αἴας, δηλονότι εἰς μάχην ῥαδίως μεταβαλλόμενος, ἔμπληκτοί εἰσι παρὰ τοῖς βροτοῖς. πρὸς ὃ ἀπαντᾷ ὁ Ὀδυσσεύς, ὄντως πλεῖστοι, ἄλλοι δηλονότι, νῦν εἰσὶ φίλοι, καὶ κατὰ τὸ ὄπισθεν ἄλγους πρόξενοι. ἔμπληκτος δὲ καὶ ἀπόπληκτος καὶ παράπληξ ταυτό. λέγονται δὲ ταῦτα ἐπὶ τῶν ἐκτετραμμένων τὴν ψυχήν.

Ἔμπληκτοι βροτῶν] οἱ μὴ ἐμμένοντες τῇ ἀρχαίᾳ ἀρετῇ καὶ φιλίᾳ ἄφρονες παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Ἄλλως. ἔμπληκτοι, κοῦφοι, εὐμετάβολοι. ὀνειδίζει δὲ Ὀδυσσεῖ ὡς εὐμεταβλήτῳ. οἱ τοιοῦτοι οὖν ἔμπληκτοι παρὰ τοῖς βροτοῖς λέγονται. ὡς καὶ Ὅμηρος, Ἐμπληγδην ἕτερον μὲν τίει βροτόν.

l. 1377. Ἡ κάρτα] πρὸς ταῦτα Ὀδυσσεὺς ἀντιλέγει, ὅτι οὐκ ἐν τῇ ταυτότητι μένει τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, ἀλλὰ ποτὲ μὲν φίλοι εἰσί, ποτὲ δὲ ἐχθροί. πολὺ (φησὶ) τοῦτο ἀνθρώπων ἐστὶ τὸ κατὰ καιρὸν μεταβάλλεσθαι εἰς φιλίαν, ἢ εἰς ἔχθραν.

l. 1381. Ἐνδίκως] ὁ μὲν, τὸ τῆς ἀνδρείας· ὁ δὲ, τὸ τῆς δικαιοσύνης παραβάλλεται. λέγει δὲ, μᾶλλον μὲν οὖν δείξω πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἄνδρας ἐνδίκως εἶναι ὑμᾶς, ἤγουν δικαίους.

l. 1382. Ἄνωγας] συμβουλεύεις.

l. 1383. Καὶ γὰρ αὐτὸς] καὶ γὰρ αὐτὸς ὑπόκειμαι τῇ ὁμοίᾳ τύχῃ τῇ ἀνθρωπίνῃ, ἢ καὶ αὐτὸς ἔξομαι πρὸς τὸ θάψαι αὐτόν.

l. 1384. Η πάνθ' ὁμοία] ὄντως πάντα τὰ ἀνθρώπινα ὅμοια. πᾶς γὰρ ἄνθρωπος τὴν οἰκείαν πραγματεύεται σωτηρίαν. ἔχει δέ τινα δυσκολίαν. καὶ ἔστιν οὕτως κοινὸν ἔγκλημα τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις, τὸ εἶναι ἕκαστον φίλαυτον. τοῦτο οὖν ἐγκαλεῖ τῷ Ὀδυσσεῖ ὁ ἀγαμέμνων, ὅτι εὐδοξίαν σοὶ ἐργάζεται τὸ ὑπείκειν ταφῆναι τὸν Αἴαντα, οὐδαμῶς

[illegible] ἐτίμα διαπρεπῶς. [illegible] Ὀδυσσεὺς τὸ φίλαυτον, [illegible] αὐτὸν ἀντιλέγειν.

Ἄλλως. Ἡ πάνθ' ὁμοῖα) οὕτως [illegible] ἀνὴρ συμφέροντα ἑαυτῷ πάντα [illegible]. τὸ γὰρ ὁμοῖα ἀντὶ τοῦ ἁρμόδια [illegible] συμφέροντα.

l. 1385. Τῷ γάρ με μᾶλλον) τίνι [illegible] ἄλλῳ δηλονότι (ἀντὶ τοῦ τίνος ἄλλου [illegible]) εἰκὸς ἐστὶν πονεῖν ἐμὲ ἢ χάριν [illegible].

l. 1386. Σὸν γάρ) ἀντὶ τοῦ δή.

l. 1387. Πάντ' ἂν ποιήσῃς) καθόλου ἢ [illegible] καθ' ὁποῖον δή τινα τρόπον ἂν [illegible]. [illegible], ἐν πᾶσι.

l. 1388. Ἀλλ' εὖ γε μέντοι) τοῦτο [illegible] δηλονότι, ἀλλ' εὖ γε τοῦτο [illegible] τὸ ἑξῆς. συγκατάθεσις δὲ [illegible] ἐπάγεται, ἀλλ' [illegible].

l. 1394. Ἀπὸ τοῦδ') ἀπὸ ταύτης τῆς [illegible] ἀγγέλλομαι καὶ σημαίνω αὐτῷ [illegible].

Ἀγγέλλομαι) ἀντὶ τοῦ ἐπαγγέλλομαι, [illegible].

[illegible] θέλω) καλῶς τὸ θέ[illegible] [illegible], σὺν σοὶ θάπτειν [illegible] δύναται [illegible] ὁ [illegible], ἢ ἔτι [illegible] μετὰ τοῦτο, [illegible] ἔχω καὶ σὺ [illegible].

l. 1399. Λαέρτ' Ὀδυσσεῦ) [illegible] πρὸς τὰ [illegible] ὁ Τεῦκρος θεραπεύων τὸν Ὀδυσσέα, καταπειθόμενος καὶ [illegible] πρὸς αὐτὸν ἐχθρόν.

l. 1400. Καί μ' ἔψευσας) ψευδῆ [illegible] [illegible] τῆς ἐλπίδος, ἣν κακὴν εἶχον [illegible].

l. 1402. Παρέστης χερσὶν) συμμαχ[illegible] ἔργῳ καὶ λόγῳ. τοῦτο δὲ λέγεται [illegible] μετὰ σπουδῆς ἐργαζομένων τι.

l. 1404. Οὐ 'μβρόντητος) ὃν [illegible] λέγειν ἐμβρόντητον ἐμβρόντητος [illegible] ὁ ἐκπλαγεὶς τὰς φρένας ὑπὸ [illegible] βροντῆς.

l. 1406. Λωβητὸν) ὑβρίσαι.

l. 1407. Τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου) διὸ [illegible] τῶν ἐν Ὀλύμπῳ θεῶν [illegible] ἔχων Ζεύς, μνήμων τ' Ἐρινύς, [illegible] δηλονότι, ἤγουν ἡ [illegible] τῆς τιμωρίας. Ἐρινύς δὲ εἰσὶν [illegible] καὶ [illegible] τῶν [illegible] θεαί.

l. 1412. Τάφου μὲν ἐκείνου) [illegible] καὶ [illegible]. οὕτω λέγει ὁ Τεῦκρος.

l. 1415. Καὶ τινα στρατοῦ) καί τινα ἄλλον δηλονότι ἀπὸ τοῦ στρατοῦ.

l. 1417. Προσπέμψω) πέμψω.

l. 1418. Ἀλλ' ἤθελον) συνεργῆσαι δηλονότι εἰς τὴν ταφήν. μάλιστα κοινόσχημον τοῦτό γε.

l. 1419. Εἶμ' ἐπαινέσας τὸ σόν) πιθανὴ ἡ ἔξοδος διὰ τὴν σπουδὴν τῆς ταφῆς. πολὺς γὰρ ἤδη χρόνος ἀφ' οὗ τετελεύτηκεν ὁ Αἴας, καὶ ἤδη δεῖ αὐτὸν ταφῆναι.

l. 1421. Ἅλις. ἤδη) ἀντὶ τοῦ, ἀρκούντως ἔχει τὸ πρᾶγμα.

l. 1422. Κοίλην κάπετον) ὄρυγμα τάφου.

l. 1423. Χερσὶ ταχύνετε) μετὰ σπουδῆς ὀρύξατε.

Τοὶ δ' ὑψίβατον) οἱ δὲ θέτε, ἐπὶ τοῦ πυρὸς δηλονότι, [illegible] ἀπὸ τοῦ [illegible], ἤγουν [illegible], χυτρόποδα ἀμφίπυρον, ἀμφοτέρωθεν τὸ πῦρ δεχόμενον ὑψίβατον, ὑψηλὴν βάσιν ἔχοντα.

l. 1424. Λουτρῶν ὁσίων) τουτέστιν ἐπιταφίων, χυτρόπους δὲ ὁ κοινῶς πυροστάτης, ὃ καὶ λάσανον λέγεται. ἀπὸ δὲ τῆς θέσεως τοῦ χυτρόποδος νοεῖται ὁ λέβης καὶ τὸ θερμαινόμενον ὕδωρ.

l. 1425. Ἐπίκαιρον) εὔκαιρον. καιρὸς γὰρ ἤδη καὶ τοῦτο ἀπολοῦσαι τὸ σῶμα, καὶ καθᾶραι.

Ἐκ κλισίας) τῆς σκηνῆς.

l. 1426. Ἴλη) σύστημα· κυρίως δὲ φατρία.

Ὑπασπίδιον) ἐνόπλιον.

l. 1428. Σὺ δὲ παῖ) τρεχάτω καὶ ταῦτα καὶ παῖδας [illegible].

l. 1431. Σύριγγες) ἀναδόσεις. αἱ ὀπαὶ τῆς πληγῆς.

Μέλαν μένος) ἀντὶ τοῦ τὴν δύναμιν τοῦ Αἴαντος. καὶ ἀπὸ τοῦ μέλαν αἷμα μετ' ἰσχύος.

l. 1432. Πᾶς φίλος) ὅστις ἐστὶ παρὼν τῶν φίλος [illegible], [illegible] εἰς τὴν ταφήν.

l. 1433. Σοῦσθω) παρακινείσθω.

Βάτω) πορευέσθω.

l. 1434. Τῷ πάντ' ἀγαθῷ) οἱ τοιοῦτοι ἔπαινοι περὶ τῶν ἰδίων λεγόμενοι [illegible] εἰσιν.

l. 1437. Ἦ πολλὰ βροτοῖς) οἰκείας ἔχει τοῖς ἀπαλλαττομένοις μέλλουσιν ἡ τελευταία γνώμη, ὅτι πλεῖστα ἔστι τοῖς ἀνθρώποις γνῶναι ἐκ τῶν [illegible] πραγμάτων γιγνομένων. πρὸ μέντοι δὲ ἀδύνατον [illegible], καὶ μαντεύσασθαι ὅ, τι ποτὲ ἀποβήσεσθαι μέλλει. ταῦτα δὲ ἅμα λέγοντες παραπέμπουσι τὸν νεκρὸν· καὶ γίνεται ἔξοδος πρέπουσα τῷ λειψάνῳ.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΠΑΝΥ ΔΟΚΙΜΩΝ ΕΙΣ ΗΛΕΚΤΡΑΝ.

Ὦ τοῦ στρατηγήσ.)

Pag. 37. l. 1. Πολλάκις παρατηροῦμεν ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰ συνεκτικὰ τῆς ὑποθέσεως ἐν ἀρχαῖς ἡμῖν δηλοῦσι· καὶ νῦν δηλοῖ πρὸς τίνα ὁ λόγος ὅπερ ἦν ἀναγκαῖον πρόσωπον.

l. 2. Νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι) προσοχὴν ὁ λόγος ἀπεργάζεται, σκοπούντων ἡμῶν τί δή ποτε προθυμεῖται τὴν πόλιν ἰδεῖν.

l. 3. Ὧν πρόθυμος ἦσθ') ἤγουν ἐπιθυμῶν, ὀρεγόμενος. ἦσθα δὲ, ὑπῆρχες. ἔστι δὲ ἀττικισμὸς, ἀντὶ τοῦ ἐπεθύμεις.

l. 4. Τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος) Ὅμηρος χωρίζει τὸ Ἄργος καὶ τὴν Μυκήνην· οἱ δὲ νεώτεροι τὴν αὐτὴν Μυκήνην καὶ Ἄργος φασίν. Ἄλλως. Ἄργος ὁμωνύμως τῇ χώρᾳ· ὡς Ὅμηρος, Ἄργος τε ἀνάρπτωτε. παλαιὸν δὲ, ἢ ὅτι Ἄργος ὁ προπάτωρ αὐτῶν γηγενὴς ἦν, ἢ ὅτι καὶ αὐτοὶ πρωτογενεῖς ἀντιποιοῦνται εἶναι. ἔστι δὲ ἔτι καὶ τὸ περὶ τοῦ πυρὸς μέχρι τοῦ νῦν δεικνύμενον καὶ λεγόμενον ὡς ἀπ' οὐρανοῦ πρῶτον ἐκεῖσε κατηνέχθη. Ἄλλως. τὸ παλαιὸν ἐνίοτε μὲν πρὸς ἕτερον λέγεται νέον, ὡς παλαιὰ Ῥώμη λέγεται πρὸς τὴν νέαν. ἐνίοτε δὲ οὐ τῶν πρός τι ἐστὶν, ἀλλὰ δηλοῖ μόνον τὸ πάλαι γεγονὸς, οἷον παλαιὰ πρᾶξις, ἡ πάλαι γεγονυῖα. καὶ ἁπλῶς τὸ παρωχηκός· ἢ τὸ πάλαι μὲν τὴν ἀρχὴν εἰληφὸς, οὐ μὴν δὲ παυσάμενον· καθ' ὃ λέγεται παλαιὸν Ἄργος. Ἄργος δὲ τὰ περὶ τὰς Μυκήνας χωρία λέγεται· καὶ αὐταὶ αἱ Μυκῆναι λέγονται Ἄργος. Μυκῆναι δὲ ἡ προκαθεζομένη τοῦ Ἄργους πόλις· ὥσπερ Σπάρτη, ἡ προκαθεζομένη πόλις τῆς Λακεδαιμονίας· Λακεδαιμονία δὲ, τὰ περὶ [illegible] τὴν χώραν. εἰσὶ δὲ τὸ Ἄργος καὶ [illegible] Λακεδαιμονία ἐντὸς τῆς Πελοποννήσου.

l. 5. Τῆς οἰστροπλῆγος) τῆς οἰστρ[illegible] ἤγουν μανίᾳ πληγείσης. τὰ ἀπὸ [illegible] πλήττω εἰ μὲν εἰς ος λήγει, παθητικά εἰσιν ἀεί (οἷον ἔμπληκτος, ἀπόπληκτος, ἃ λέγεται ἐπὶ τῶν πληγέντων τὴν γνώμην καὶ ἐκτραπέντων) εἰ δὲ εἰς ξ, ἐνίοτε μὲν ἐνεργητικά, (οἷον βουπλὴξ τὸ κέντρον τὸ τοὺς βοῦς πλῆττον) ἐνίοτε καὶ παθητικά, οἷον παραπλὴξ, ὁ παρεὶς τὰς φρένας· καταπλὴξ, ὁ συνεχῶς πεπληγμένος, καὶ καταπλὴξ [illegible] ἢ πληγὰς συνεχεῖς ἔχουσα. (εἰσὶ δὲ [illegible] θυμοὶ οἱ πόνοι, καὶ αἱ ὄρεξεις τῆς [illegible] θεοῖ) καὶ οἱ στροπλῆγες ἐλαύνουσα, ἢ οἴστρῳ (ἤγουν μανίᾳ) πληγεῖσα ὑπὸ τῆς Ἥρας. ταύτης γὰρ ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς μετέβαλεν αὐτὴν εἰς βοῦν, λαθεῖν πειρώμενος τὴν Ἥραν· ἡ δὲ γνοῦσα τὸν [illegible] τὸν πανόπτην ἐπέστησε φυλάττειν αὐτήν, ὃν Ἑρμῆς ὑπὸ τοῦ Διὸς πεμφθεὶς ἀπέκτεινεν. ἡ Ἥρα δὲ μὴ κατέχουσα [illegible] μένη τὴν ζηλοτυπίαν, εἰς μανίαν [illegible] τὴν ἔτρεψεν. ἡ δὲ ὑπὸ τῆς μανίας ἐλαυνομένη τὸ Ἰόνιον διεπέρασε πέλαγος, ἀφ' ἧς καὶ Ἰόνιος ὠνομάσθη.

l. 6. Αὕτη δ' ἡ 'στὶν) [illegible] ὡς ποιεῖται τὴν δεῖξιν ἢ ἀπὸ τοῦ [illegible] τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅπερ ἀρχαιότατον [illegible] τὴν ἐν τῷ Ἄργει ἀγορὰν, ἐν ᾗ καὶ [illegible] ἀπόκειται. ἐπεὶ οὐ πρόσωθεν [illegible] ἔστι δὲ κατ' ἀντικρὺ τοῦ ναοῦ Διός. [illegible] γενόμενος ἦν εἰς Ἄργος ὁ τροφεὺς [illegible] κνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει (λέγων [illegible] ὡς ἄπωθεν τῶν Μυκηνῶν, ἀλλ' ἐξ [illegible] τῆς φαίνεται) καὶ τὸν ναὸν τῆς Ἥρας [illegible] ἀριστερᾶς ὄντα Μυκηνῶν τοῖς ἀπὸ [illegible] θεν εἰσιοῦσι· Λυκοκτόνου δὲ τὴν [illegible] λαιὰν, οἱ μὲν διὰ τὸ νόμιον [illegible]

λύκος αὐτὸν φονεύειν (διὸ καὶ λύκον αὐτῷ φασὶ θύεσθαι ἐν ἄργει) οἱ δὲ διὰ τὸ ἱερὸν εἶναι τὸ ζῶον, ὡς καὶ τῆς ἀρτέμιδος τὰς ἐλάφους. ὅθεν καὶ τῷ νομίσματι τῶν ἀργείων ἐγχαράττεσθαί φασι λύκους, ὡς καὶ τὰς γλαῦκας ἀθήνησι.

l. 7. Ἀγορὰ λύκειος) τόπος ἔνθα συνηθροίζοντο, οὕτως ὀνομαζόμενος, ὢν δὲ ἀφιερωμένος τῷ ἀπόλλωνι. λέγεται δὲ ὁ ἀπόλλων λύκειος· λύκειον δὲ ... γυμνάσιον ἐν ἀθήναις.

Οὑξ ἀριστερᾶς) ἔστι γὰρ ἐξ ἀριστερᾶς τῶν μυκηνῶν τοῖς ἀπὸ κορίνθου εἰσιοῦσιν, ... ναός. ἐκ φωκίδος δὲ παραγενόμενοι, διὰ κορίνθου πεποίηνται τὴν ὁδόν.

l. 8. Οἷ δ' ἱκάνομεν) ὅποι καταλάβομεν.

l. 9. Φάσκειν) θέλε φάσκειν ἤγουν ... λέγε. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ βεβαίως ἐπίστασο.

Τὰς πολυχρύσους) ὅμηρος, πολυχρύσοιο μυκήνης.

l. 10. Πολύφθορόν τε) ἐν ᾧ πολλαὶ φθοραὶ καὶ φόνοι ἐγένοντο.

l. 11. Ἐκ φόνων) ἀφ' οὗ χρόνου ἐγένοντο οἱ φόνοι τοῦ πατρός σου.

l. 12. Ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης) ἐκ παραλλήλου.

l. 14. Τοσόνδ' ἐς ἥβης) τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας δηλοῖ, ὡς ἀεὶ παιδαγωγοῦ ... βαδίσαι δυναμένου. ἤγουν εἰς τοσοῦτον μέτρον ἥβης, ἤγουν μέχρι τοσαύτης ... ἡλικίας.

l. 15. Φίλτατε ξένων) κυρίως ξένος ὁ φίλος ὃν ἂν ποιήσῃ τις ἐν τῇ πατρίδι ἀπὸ ξένης ἐλθόντα.

l. 19. Μέλαινά τ' ἄστρων) ἀρχαῖον οὕτως εἰπεῖν, μελαίνης νυκτὸς τὰ ἄστρα ἐκλέλοιπεν· ὡς τὸ, Ὁ δὲ χασσάμενος ... ἐμίχθη. ἢ οὕτως, ἐκλέλοιπε τῶν ἄστρων ἡ μέλαινα εὐφρόνη. ἵν' ᾖ τὸ ἄστρων πρὸς τὸ ἐκλέλοιπεν.

l. 21. Ξυνάπτετον λόγοισιν) ἤγουν ... ἔρχεσθαι διὰ λόγων.

Ἐσμὲν) ἀντὶ τοῦ ἐσμέν. ἀναλογώτερον τὸ ἐμὲν τοῦ ἐσμέν· ἀπὸ τούτου γὰρ γίνεται τὸ ἐσμέν, πλεονασμῷ τοῦ σ.

l. 22. Ἀκμή) σπουδή. πιθανῶς δὲ ... τὸν ἀκροατὴν προσέχειν τοῖς ἔργοις ... ταχέως συμβουλεύει τελειωθῆναι.

l. 23. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν) διδάσκει ... οἷον ἀνδρῶν δεῖ τὰ ἀπόρρητα ... λέγειν.

l. 24. Ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς) τὸ εἶναι ... εἰς ἡμᾶς.

l. 25. Εὐγενὴς) ἀπὸ ἀγαθοῦ γένους. εὐγενεῖς, ὧν ὁ πατὴρ περιφανὴς καὶ τὸ γένος. γένος γὰρ, καὶ ὁ πατὴρ καὶ ἡ γενεά. εὐπατρίδαι δὲ παρὰ ἀττικοῖς οἱ αὐτόχθονες, καὶ κατὰ τοῦτο περιφανεῖς, οὐχ οἱ εὖ ἔχοντες ἕνεκα τῆς πατρίδος, ὡς εἶναι τοὺς εὐγενεῖς ἐπὶ πλέον τῶν εὐπατριδῶν. ὥστε εἴ τις εὐπατρίδης, καὶ εὐγενής· οὐ μὴν εἴ τις εὐγενής, καὶ εὐπατρίδης. εἴη γὰρ ἂν κατὰ τὸ ἕτερον μέρος εὐγενής, οὐ κατὰ τὴν πατρίδα· ὡς ἐνταῦθα εὐγενὴς ἵππος, ὁ ἀπὸ ἀγαθοῦ γένους, οὐ μὴν ὁ εὖ ἔχων ἕνεκα πατρίδος· οὐ γὰρ ἔχουσιν οἱ ἵπποι πατρίδας. ἀπὸ τούτων εὐγενὴς ψυχή, εὐγενὴς λόγος, καὶ εὐγενὲς ἦθος.

l. 26. Ἐν τοῖσι δεινοῖς) ἐν τοῖς πολέμοις.

l. 28. Ἐν προστάτοις ἕπῃ) ἕπῃ, ἀκολουθεῖς. διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ γήρως ἀβουλίαν.

l. 31. Εἰ μή τι καιροῦ) εἴ τι σοι δοκῶ μὴ καλῶς βεβουλεῦσθαι, μεθάρμοσον. ὅ ἐστιν, ἐπανόρθωσον. ἔστι δὲ ἀγάσασθαι τὸν νεανίσκον ὅτι μὴ πάνυ αὐθέκαστος φαίνεται. ἀπὸ μουσικῆς δὲ κυρίως λέγεται τὸ μεθαρμόζειν, ἤγουν τὸ μετατιθέναι τὴν ἁρμονίαν.

l. 32. Ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἱκόμην) διὰ τῆς διηγήσεως ταύτης τὸ λεῖπον τῆς ἱστορίας προσανεπλήρωσεν ἡμῖν.

l. 34. Ἀροίμην) ἀντὶ τοῦ λάβοιμι. ἀραίμην, μακρὸν τὸ α, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ἀορίστου· ἀροίμην δὲ, βραχύ, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ μέλλοντος.

l. 35. Χρῇ) ἔχρησεν, ἀνεῖλεν.

l. 36. Ἄσκευον αὐτὸν) ἢ αὐτὸν τὸν αἴγισθον ἀπαρασκεύαστον ὄντα, ἢ τὸν ὀρέστην, ἀλλὰ μὴ μετὰ πολέμου ἐπιβουλεῦσαι.

Pag. 77. l. 39. Ἴσθι πᾶν) περιεργάσαι τὰ πραττόμενα.

l. 41. Οὐ γάρ σε μὴ γήρᾳ τε) τοῦ πιθανοῦ χάριν οὕτως εἶπε. οὐ μὴ γὰρ ἀναγνωρίσωσιν, οὐδ' ὑποπτεύσουσιν, ἤγουν ὑπονοήσουσιν οὕτως ἠνθισμένον, τουτέστι κεχρωματισμένον ὑπὸ γήρως καὶ χρόνου μακροῦ.

l. 42. Ἠνθισμένον) τινὲς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἤκουσαν, ἀντὶ τοῦ πολιαῖς ἠνθισμένον. τοῦτο δὲ ἀπίθανον. ἐγνώσθη γὰρ ἂν εἰ καὶ τοσοῦτον ἤλλαξε τὴν κεφαλήν. δοκεῖ οὖν μοι τὸ ἠνθισμένον ἀντὶ τοῦ ἠσκημένον. οὐ μὴ οὖν σε ἐπιγνῶσι τοιαύτῃ πλαττόμενον. εἰ δὲ τὸ ἠνθισμένον

ἐπὶ ἡλικίας δείξασθαι, ἔστιν ἐκ ἐπὶ τῶν τριχῶν, ἀλλ' ἐπὶ ... τῦ σώματος.

l. 44. Φοινίξ) ... ἐπίκειται φοινικία, ἀπὸ τῦ ὅλυ εις τὸ μερικὸν καταβαίνων. ὁμοίως τῷ, Η δ' ἐς κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς ἀφροδίτη, Ἐς πάφον. ἐλέγοντο γὰρ ὁλοχερέστερον μὲν φοινικεῖς, ἐπὶ μέρυς δὲ κρισαῖοι, φωσεῖς. πόλεως δὲ ὄνομα φασὶ τὸ φανοτέως.

l. 45. Δορυξένων) ἀντὶ τῦ φίλων. κυρίως δὲ οἱ ἐν πολέμῳ γενόμενοι φίλοι, ὡς γλαῦκος καὶ διομήδης.

l. 46. Ἄγγελε δ' ὄρκῳ) μὴ μικρολόγως τις ἐπιλάβηται ὡς καλδόντος ἐπιορκεῖν τῦ ποιητοῦ. δεῖ γὰρ αὐτὸν πείθεσθαι τῷ θεῷ τὸ πᾶν δῆλῳ ... σιν ... ἀλλὰ ἐν οἷς ... ἐπιορκεῖν ... διὰ τέτων ... πειθόμενος τῷ θεῷ. ἔχει δὲ ἐξαιρετικὴν ὁ λόγος, ὡς ἐν φοινίκι ... καταβαίνωσι ἐς τὰ πύθια. ... δὲ τοῖς χρόνοις. ἐπὶ ... γὰρ φασι ... πυθικὸν ... ἑξακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον. τῦτο δὲ ... κίχηλα, ἀντὶ τῦ ... τὸ ὅρκον τῇ ἀγγελίᾳ.

Οὐδ' ...) ... παράλληλα.

l. 47. Ἐξ ἀναγκαίας τύχης) βιαίως. ... ἀναγκαστὸ μόρῳ, καὶ ... ἐκ βίας, ἐκ συντυχίας, ὡς ἰδίῳ θανάτῳ.

l. 48. Ἄθλοισι πυθικοῖσι) τοῖς χρόνοις ... νεώτερος γὰρ ὀρέστης ... πυθικὸς ἀγών.

l. 49. Ὁ δ' ὁ μῦθος ἐστί) ἡ ὑπόθεσις τῦ λόγυ, ἢ τὸ κεφάλαιον. ... δὲ τὸ, ἐν φοινίκι ... τὰ πύθια ἀγωνίζεσθαι.

Βεῦμα) ... .

l. 50. Ὡς ἱέιτο) ὁ ... ὡς ἐξελθὼν.

l. 51. Αὐλαῖσι ... καὶ ... μοις) τοῖς ἀπὸ κράτος ... βοστρύχοις. λέγει δ' ἂν χλιδαῖς, ἤτοι ... ἀπὸ ... θυσίαν τῆς κεφαλῆς, ἢ παρ' ὅσον ξυρὰ καὶ κόσμος ... τοῖς νεκροῖς οἱ πλόκαμοι ἐν τῷ τάφῳ. Ἄλλως. ... θρίξιν ... εἶπεν, ... δὲ αἱ τρίχες ἁβρότητα καὶ καλλωπισμὸν ... τοῖς ἀνθρώποις, φασὶ ... χλιδαῖς.

l. 53. ...) τὸ ... . τῦ ...

ἄγγελον, ... λθεῖν ... βρέφους ἀφίκετο.

Ἡρμοσμένον) ἀντὶ τῦ ... ἐσκευασμένον τῷ, ... καθειργμένον ... τῦ κεχαλασμένον ἔχων.

l. 55. Κλαίοντες) ... συλλογιζόμενοι. Ὅμηρος, Κλ...

l. 60. Ἤδη γὰρ εἶδον) ... καθείρξας ἑαυτὸν ἐν ... ποιεῖν ... καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιφανείς, ... παλιγγενεσίας καὶ τὴν καθ' ... ἐπεστρέψατο διηγήμενος ... ταις ... τὴν οἰκίαν, οἷς ἐν ... τετυχηκέναι ... ἑαυτοῦ δόξαν ... ὡς ... τρισὶν ... ὁ ἑρμῆς, ... ἀφορβος, εἶτα ἑρμότιμος, εἶτα ... ὁ δήλιος, εἶτα ἐπὶ πᾶσι Πυ... ... εἰς τοῦτο οὖν ἔοικεν ... ἀδεῖν ὁ σοφοκλῆς. ἔνιοι δὲ οἴονται ... θανεῖς εἰς ... ἀποπέμπεσθαι ... παρακλῆ τι τοιοῦτον ... ... ἐξάτω δὲ ὀνομάσαι ... ... θαυμαστῶν ... δόξη ἐν τραγῳδία ... ... εἰπεῖν, καὶ ... εἰς ... ἑαυτόν, ὃ μᾶλλον ἥρμοζε κωμῳδίᾳ.

l. 64. Ὡς κἀμ') διὰ τὸ ... ἔτω γίνεται. ἥρμοζε γὰρ μᾶλλον ... καὶ ... ἐπαύχῶ, καθὰ πέποιθα ... ζῶντα λάμψειν τοῖς ἐχθροῖς ... δέξις ... ἄστρον, ἀπὸ τῆς ... ταύτης.

l. 67. Δέξαι δέ μ' εὐτυχοῦντα) εὐτυχία με δέξασθαι, ἔστι ταύτας ... ὁδοὺς τελειῶσαι ἡ ... δέξαι εὐτυχοῦντα, καὶ εὐτυχῶς ... ταῖς ταῖς μηχαναῖς.

l. 71. Ἀρχέπλουτον) ἀρχόντα ... τὸ, καὶ τὴν ἀρχαίαν τύχην ... μένον.

Καταστάτην) ... .

l. 72. Εἴρηκα μὲν) κατὰ τὸ ... ταῦτα ἱκανὰ ... λεγόμενα ... καὶ ταῦτα ... ταῦτα καὶ ταῦτα μὲν εἴπω ... ται λόγος, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Σοὶ δ' ὦ γέρον) σοὶ δὲ ... ὦ γέρον, μέλειν τὸ ... ταχθεὶς καὶ ... ... ἔστι ... ἀκούειν, ὃς ἐπὶ τοῖς ... μέγιστος ἐπιστάτης, ἤγει ... παντός.

... καὶ οἱ ἑξῆς) ἐξέσται βέ-
... διὰ τοῦ εἰσόδου τοῦ χοροῦ.
... γὰρ, ὅπως) ἐφ' ἑκάστῳ ...
... τὸ κάλλιον καὶ χρησιμώτατον, ὃ
... καὶ τὰ ... ...
... γινόμενα ὡς ἀποδέχονται, ὡς
... τῷ ... περὶ τῆς φύσεως τοῦ
... διαλεγόμενον. ὡς εἰ τις τοῖς
... περὶ συμφερόντων διαλέγοιτο.
1.77. Καὶ μὴν θυρῶν) τὸ ἑξῆς ἀν-
... Θαυμαστῶς δὲ ὁ χορὸς ...
... τοῦ ἀληθεῖ, ἀλλ' ἀποστήσαι
... τὸν ὁρισμὸν, ... πρὸς
...
...) θεραπευτικῶν. οὐ μό-
... ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς ...
... ἐν ταῖς ..., καὶ ἑτέροις.
1.78. Ἀρ' οὖν ἡ δύστηνος) ...
... ἐρχομένης ... φιλοπευστεῖν
... πρεσβύτης τὸ χρήσιμον σκοπεῖν
...
1.80. Ἀνακάσωμεν) ...
Pag. 79. 1.81. Μηδὲν ...) ...
... τὸ χρήσιμον συμβάλλεσθαι ...
... καὶ περὶ τὴν ...
... ἐν τὸ πᾶν ἐξ ἀρχῆς ...
... ὄρεσι.
1.85. Ω φάος ἁγνὸν) ὀλοφυρτικῶς ...
... ἐν ταῖς μονῳδίαις. ...
... τοῖς τραγικοῖς, κινητικὸν τοῦ
... τοῦτο δὲ τὸ ... εἶναι ...
... ἀποθανόντι. ... ὅτι ...
... ἡ περὶ ἑαυτὴν ...
..., ὡς ἀπομιμουμένη τοῖς θεοῖς,
μάρτυρας τῶν θρήνων καλέσαι, ...
... ποιεῖται τὸν λόγον· καὶ ὅπως
... διέκειτο ... τοῦ
... κατὰ τὸν πατέρα. ἰσόμοιρον δὲ
... τὴν γῆν τῷ ἀέρι, παρ' ὅσον
... ἀλλήλοις τὰ στοιχεῖα ...
... καὶ τοῖς φιλοσόφοις ἴσος δοκεῖ ...
... ὁ ἀὴρ τῇ γῇ· ...
... ἡ γῆ. εἰ δὲ διαλυθῇ, ...
... καὶ τὸ ..., ...
... πρῶτον μὲν ... ἴσον ἑαυτῇ
... ἰσόμοιρον δὲ γῆς ἀέρα τὸν ὑπό-
..., ἵνα τὸ φάος ἁγνὸν ...
... καὶ γῆς ... ἰσόμοιρος ἀὴρ.
... μοῖραν ἔχων τῇ γῇ. ...
... ἐστιν ... ὅτι γῆ καὶ ἀὴρ στοιχεῖα.
... γὰρ τὰ ... στοιχεῖα ἀλλή-
... ὅτι μέσον ... ἐστιν ἡ γῆ,
... ...
... διὰ τὸ ἴσον ...
... τῆς γῆς. καὶ ταῦτα δὲ φέρεται τῆς

... . τὸ δὲ ἀὴρ τὸ ...
διὰ ... ἢ ... Ἄλλως. ... τὴν
ἴσην ἐναντιότητα ἐστὶν ὁ μὲν ἀὴρ ἰσόμοιρ-
ος τῆς γῆς· τὸ δὲ ὕδωρ, τῷ αἰθέρι.
ἔστι γὰρ ὁ μὲν ἀὴρ, θερμὸς καὶ ὑγρὸς, ἐξ-
αίρετον ἔχων τὸ ὑγρόν· ἡ δὲ γῆ, ψυχρὰ
καὶ ξηρὰ, ἐξαίρετον ἔχουσα τὸ ξηρόν. καὶ
ὁ αἰθὴρ, θερμὸς καὶ ξηρὸς, ἐξαίρετον ἔ-
χων τὸ θερμόν· τὸ δὲ ὕδωρ, ψυχρὸν
καὶ ὑγρὸν, ἐξαίρετον ἔχον τὸ ψυχρόν.
1.86. Ὡς μοι πολλὰς μὲν ...) ...
μοι ... θρηνῳδίας ... καὶ κοπτομένη.
τὸ δὲ ... ..., ὡς πολλὰς μὲν
ᾠδὰς ᾖδον, πολλὰς δὲ πληγὰς, αἱμασσο-
μένων τῶν στέρνων. τὸ δὲ, πληγὰς ἀν-
τήρεις ... πρὸς ἀπήγγελται,
ὥστε τὴν ... αὐτῶν μὴ ...
... ... δὲ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόν-
των, ... πληγὰς κατὰ τὸ ...
στέρνων ἐλαυνομένας. ἡ ἀντήρεις, ἀντι-
θέτους. ἀντὶ τοῦ ἴσους τοῖς θρήνοις. με-
... ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων, ὅταν καὶ ἴσον
ἐρέσσωσι, καὶ μὴ εἰς θάτερον ...
ἡ ναῦς. ἀντήρεις οὖν, ἀντιτυπούσας
τοῖς θρήνοις. θρηνοῦσα γὰρ ἔτυπτε τὸ
στῆθος ... ἕκαστον.
1.88. Ἡσθου) ... τοῦ ...
1.89. Αἱμασσομένων) διὰ τούτων ...
ἐπίτασις. αἱμασσομένων δὲ, αἱματηρῶν
γινομένων ὑπὸ τῶν πληγῶν.
1.90. Ὁπόταν ...) ὅσα μὲν (φη-
σί) διὰ νυκτὸς κλαίω, ... ἴσασιν
ὅσα δὲ δι' ἡμέρας, ὁ ἀὴρ καὶ τὸ φῶς. λέ-
γει δὲ, ὅτι οὐ διαλείπω οὔτε νυκτὸς οὔτε
ἡμέρας κλαίουσα.
Ὑπολείφθη) παρέλθῃ.
1.93. Ὅσα τὸν δύστηνον) κατὰ βραχὺ
... τὰ τῆς ὑποθέσεως. ἴδε γὰρ
ἐγνώσμεν ὅτι ἀδελφὴ τοῦ ὀρέστου, καὶ διὰ τί
θρηνεῖ.
1.94. Ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον) ...
τὸ ὑπὸ ... ἐν τῇ ..., Οὔ-
τε με ... ἄνδρες, καὶ τὰ ἑξῆς. ...
δὲ ... ὁ λόγος, εἰ καὶ πολέμιαν ...
... ἔφασκε ... τοῦ ἰδίου
... ... γὰρ ... τὸ ἐπὶ τηλι-
κούτῳ καὶ ... εἶπεν,
ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι. τὸ δὲ ὅλον, μήτηρ
δὲ ἐμὴ καὶ ὁ συνευνέτης αὐτῆς αἴγισθος
ἔσχισαν αὐτοῦ κάρα τὸ ... διὰ φονικοῦ
πελέκεως, καθὼς δρῦν οἱ ὑλοτόμοι, σχί-
ζουσι δηλονότι. τὸ μὲν ... ἔχει τὸ ...
... βραχὺ, καὶ τὸ δεύτερον μακρόν,
... ... τὸ δὲ ...
... ..., καὶ τὸ δεύτερον βραχύ.
1.95.

l. 95. Οὐκ ἐξένισεν) ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπέκτεινε. ξένια γὰρ ἄρεος, τραύματα, φόνοι. καὶ ἀρχίλοχος, Ξείνια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενος.

l. 100. Η μου φέρεται) εἰ δὲ καὶ τὰ τῆς χρυσοθέμιδος παραδέχεται, αὕτη γε, διὰ τὸ πάνυ ἀλγεῖν, οὐδένα κατ' ἀξίαν φροντίζειν τῶν γεγονότων οἴεται ἢ μόνην αὐτήν.

l. 101. Αἰκῶς, οἰκτρῶς τε) ἔν τισιν κεῖται ἀντὶ τοῦ ἀδίκως, ἀεικῶς. καὶ οἰκτρῶς μὲν, διὰ τὸ βίᾳ, καὶ ἐπιβουλευθέντα· ἀεικῶς δὲ, ὅτι πελέκει αὐτὸν μεθ' ὕβρεως ἐπέφνε.

l. 102. Ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω) ὁ νοῦς, ἀλλ' οὐ λήξω θρηνῶν, οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ὀδυρομένη, ἕως ἂν νύκτας καὶ φῶς βλέπω, ὥστε μὴ ἀηδόνος δίκην ἠχώ τινα προφαίνειν τῶν θρήνων περὶ τὰς πατρῴας θύρας.

l. 108. Ηχὼ) ἀντὶ τοῦ ἦχον. ὃν οἱ νεώτεροι ἠχὼ λέγουσιν. ἠχὼ γάρ, τὸ φωνῆς ἀντίφθεγμα.

l. 111. Σεμναί τε θεῶν) εὐφήμως, ὡς καὶ τὸ εὐμενίδες.

l. 118. Ἀντίρροπον) ἢ τὸ καταβαροῦν καὶ καταρρέπον, ὃ φέρειν οὐ δύναμαι· ἢ ἐπὶ τοῦ ὀρθοῦ ἀκούειν δεῖ οὕτως τὸ ἀντίρροπον, ὅπερ ἂν εἶχεν ἐκεῖνος φέρειν παρὼν, ὥστε κοινῇ ἡμᾶς αὐτὸ φέρειν.

Μούνη γὰρ φέρειν οὐκ ἔτι σωκῶ) ἀντὶ τοῦ ἰσχύω. οἱ δὲ νεώτεροι ἀντὶ τοῦ σώζω.

Pag. 81. l. 124. Ιὼ παῖ παῖ) πάροδος ὅτε χορὸς γυναικῶν τῇ ἠλέκτρᾳ συναχθομένων.

Δυστανοτάτας) τῆς ἐξωλεστάτης. οὐ γὰρ ἐπὶ οἴκτου ἐστὶν ὁ λόγος.

l. 125. Τίν' ἀεὶ τάκεις) ἀντὶ τοῦ διὰ τί τήκῃ τῇ ἀκορέστῳ οἰμωγῇ; ἤγουν, τίς ἐστιν ἡ οἰμωγὴ ἣν οὕτως ἀκορέστως ἀεὶ τήκουσα σεαυτὴν οἰμώζεις, τὸν πάλαι ἁλόντα ἀπάταις ἀγαμέμνονα ἐξ ἐνεργείας τῆς δολερᾶς τῆς ἀσεβεστάτης μητρὸς, ἔκδοτον γενόμενον, δηλονότι χειρὶ κακῇ, ἤγουν κακοποιῷ καὶ φονικῇ.

l. 126. Ἀκόρεστον) ἀντὶ τοῦ ἀκορέστως.

l. 127. Ἀθεωτάτας) ἀσεβεστάτης.

l. 128. Ματρὸς ἁλόντα) λίαν αἰδήμων ὁ χορὸς ἐπὶ τὸ αἰγισθον τρέπει τὴν αἰτίαν. καὶ γυναικῶν ἐστιν ἴδιον, μηδὲ ἐπὶ τοῖς προφανέσιν ἁμαρτήμασι καταλέγειν ἄλλης γυναικός.

l. 131. Καὶ τὸ, Εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν) λίαν ἠθικὸν καὶ ἁρμόζον γυναιξίν· ἐπεὶ κατ' ἀρχόντων ὁ λόγος ἦν, ἐπεὶ δ' ἀκαίρως δυσφημεῖν, φησὶν, εἰ δί... ἄρ ἐστιν, οὕτως εὔχομαι. Ἄλλως. ... ὡς ὁ Ἀγαμέμνων ἀπώλετο, οὕτως ... ἀπόλοιτο τάδε παρέχων. θέμις δὲ ... ἔπομεν. ὅσιον δὲ, τὸ δίκαιον· ὅμ... ἀμφότερα ἐπὶ θεοῦ. τὸ δὲ δίκαιον ... ἀνθρώπων.

l. 132. Ω γενέθλα) ὦ παῖδες ... εὐγενῶν μυκηναίων.

l. 133. Ηκετ' ἐμῶν καμάτων) ο... (φησὶν) ἃ πράττω, καὶ οὐ λανθάνει μ... ὑπὲρ τὸ δέον ποιῶ. ἢ, οἶδα ὅτι μο... ροῦντε. ἵνα συνάπτῃ τὰ προκείμενα. Ηκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον ... μενον δὲ τὸ πρῶτον.

l. 135. Φυγγάνει) ἤγουν διαφ... ἀπὸ τοῦ φεύγω γίνεται φυγάνω, κ... λῃ τοῦ ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ... τὸ ἐπαγόμενον γ, ... φυγγάνω. οὕτω γίνεται καὶ τὸ τυγ... ἀπὸ τοῦ τεύχω ἀλλοιώσει, καὶ τὸ ἱκ... ἀπὸ τοῦ ἥκω, καὶ τὸ πυνθάνομαι ἀπὸ ... πεύθομαι, καὶ τὸ ἐρυγγάνω ἀπὸ τοῦ ἐρ... γομαι, καὶ ἕτερα.

l. 139. Εἴ τέ μ' ᾠδὴ) τοιοῦτοι ... πολλάκις οἱ ἐν τοῖς πάθεσι παρη... μενοι, παρακαλοῦντες συγχωρεῖ... θρηνεῖν.

Ἀλύειν) ἐν ἄλλοις δυσφορεῖν σημ... νει· ἐνίοτε δὲ τὸ γεγηθέναι, ἀπὸ τῆς ἀλ... καὶ διαχύσεως. Ὅμηρος, Η ἀλύεις ... ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;

l. 140 Ικνοῦμαι) ἀντὶ τοῦ παρακαλ... ἀφικνοῦμαι δὲ ἀντὶ τοῦ παραγίνομαι. ... φθάνω.

l. 142. Ἀλλ' οὔτι τόν γ' ἐξ ἀΐδ... Ὅμηρος, Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλετ... κρυεροῖο γόοιο.

l. 143. Παγκοίνου λίμνας) εἰς ἣν ... πάντας ἀφικέσθαι δεῖ.

l. 144. Οὔτε γόοις, οὔτε λιταῖσι) ... οὔτε ὀδυρομένη οὔτε παρακαλοῦσα ... ὡς. καὶ Αἰσχύλος, Μόνος θεῶν γὰρ ... κάτου οὐ δώρων ἐρᾷ, μόνος οὐ δέχετ... γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος.

l. 149. Ἐφίῃ) ἐπιθυμεῖς. τίμιος (φη... σὶ) τέτοιου γλίχη ἀνὴρ ἐστὶν ὅν ... φέρειν, θρηνεῖς καὶ πενθεῖς;

l. 151. Νήπιος) ὁ ἐν βρεφικῇ ... λικίᾳ, καὶ ἀπὸ ταύτης ὁ ἀνόητος.

l. 153. Ἀλλ' ἐμέ γ' ἁ στονόεσσ' ἄραρ... ἀττικῶς τὸ ἄραρέ μοι, ἀντὶ τοῦ ἤρεσε ... ταῖς φρεσὶν καὶ ἀρεστὸν ἐστιν. Σὺ δὲ ταῦτ' ἄρ... σκει. τὸ δὲ ἄραρεν, ἀντὶ τοῦ σύμφωνα ... γενόμενον ἐμοὶ καὶ οὐ ἀναιδὴν ἔνεκα τοῦ θρηνεῖν...

Ἀλλ...

... Ζωωθρμωσαί μυ ταῖς φρε-
[illegible], ἐκείνίω ζηλῶ τίω [illegible]
στενάζουσαν. Ἄλλως, ὅπως [illegible]
[illegible] ἀλλ' ἐμὲ ἤρεσεν κατὰ τὰς
[illegible] τὸ στενάζειν ἀραρυῖα φρένας
[illegible] ἄγγελος ὄρνις, ἥτις [illegible]
[illegible] ὀλοφύρεται Ἴτυν Ἴτυν [illegible]
[illegible] τὸν λόγον τῷ ὑποτακτικῷ
[illegible] καὶ λέγει, ἥτις ὄρνις Διὸς ἄγγε-
[illegible] ἀτυζομένη ἀεὶ ὀλοφύρεται Ἴτυν Ἴτυν.
l. 153. Ἀτυζομένα) ἐκπληττομένη
[illegible] συμβεβηκότι, καὶ Ὀδυρομένη.
[illegible] ἄγγελος) ὅτι δὲ τὸ ἔαρ σημαί-
[illegible] Ὅμηρος, Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου
[illegible] χλωρηῒς ἀηδὼν Καλὸν ἀείδησιν
[illegible] νέον ἱσταμένοιο. ἢ ὅτι τίω ἡμέραν
[illegible], ἢ ὅτι [illegible] ἀγγέλλει [illegible]
[illegible] τίω [illegible] ἀγγελίαν,
[illegible]. ἢ ἄγγελον εἶπεν, ὡς τέρας
[illegible] παρ' αὐτῷ γιγνόμενον. [illegible]
[illegible] φύσεως καὶ στρέψαι, Ἦρος ἀγγε-
[illegible] ἱμερόφωνος ἀηδών.
l. 157. Σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεὸν) ἀν-
[illegible] ἐν τιμῇ τῶν θεῶν μερίζω σέ. [illegible]
[illegible] θεὸν σὲ ἔχω καθότι δακρύεις
[illegible] πετραίῳ. [illegible]
[illegible] λέγει.
Pag. 83. l. 151. Ἐν τάφῳ πετραίῳ)
[illegible] ἀπολιθωθεῖσα. καὶ Ὅμηρος,
[illegible], ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι
[illegible].
l. 155. Παρειαί) [illegible] τὸ ἄχος
[illegible]. ἀντὶ τοῦ [illegible] ἐν τῷ [illegible].
[illegible] (φασὶν) [illegible]
[illegible] ἐκ τοῦ αὐτοῦ [illegible] τυγχάνεις. [illegible] καὶ
[illegible] τι διδάσκει ἡμᾶς. ὅτι καὶ [illegible]
[illegible] αὐτῇ εἰσὶ δύο [illegible] τίω
[illegible] [illegible].
l. 157. Οἵα Χρυσόθεμις) ἡ Ὁμή-
[illegible] ἀκολουθεῖ εἰρηκότι τρεῖς [illegible] θυγα-
[illegible] τοῦ Ἀγαμέμνονος, [illegible]
[illegible] φησι.
l. 159. Κρυπτᾷ τ' ἀχέων.] [illegible]
[illegible] τὸ ἀχέων ἀντὶ τοῦ [illegible]
[illegible] ἐπὶ τῷ κατακρύφθαι ἢ ὁ ἐν ἥβῃ κρυπτῇ
[illegible].
l. 160. Ὄλβιος ὃν) συνυπάγει
[illegible] τὸν λόγον τῷ ὑποτακτικῷ [illegible]
[illegible], ὀφείλων γὰρ λέγειν, ὄλβιος ὁ ὀρέ-
[illegible] ὃν ἡ κλεινὰ γῆ δέξεται τῶν Μυκηναίων.
[illegible] λέγει, ὄλβιος ὅντινα ὀρέστίω ἡ κλεινὰ
[illegible] τῶν Μυκηναίων δέξεται πολις. [illegible]
[illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible] [illegible] εἰς
[illegible] τίω γῆν. βήματι [illegible] ἀντὶ
[illegible] πομπῇ [illegible] τοῦ Διός.

l. 163. Βήματι) ἀντὶ τοῦ [illegible]
πομπῇ.
l. 164. Ἀκάματα) ἀκαμάτως καὶ
ἀδιαλείπτως. λέγοι δ' ἂν ταῦτα [illegible]
ὑπομένουσα, ἢ, οὐ κεκμηκότως.
l. 166. Οἰχνῶ) [illegible]. οἰχνῶ
δὲ γέγονεν ἀπὸ τοῦ οἴχομαι, [illegible]
τοῦ ν. μετέπεσεν δὲ εἰς τίω τῶν [illegible]
[illegible] συζυγίαν, ὥσπερ καὶ τὸ [illegible]
[illegible] γινόμενον ἀπὸ τοῦ αἴχομαι [illegible]
[illegible] τοῦ ν. ἀπὸ δὲ τοῦ οἰχνῶ καὶ
ἴχνος, διὰ τοῦ ι.
l. 167. Μυδαλέα) διάβροχος [illegible]
δακρύοισιν.
Ἀνήνυτον) ἀτελεύτητον.
l. 168. Ὧν τ' ἔπαθεν, ὧν τ' ἐδάη)
ὧν ἔπαθε παρ' ἐμοῦ [illegible]
γὰρ αὐτόν. ὧν δὲ ἐδάη, ὅτι [illegible]
ἐπιμένειν ἀγγέλλειν [illegible]
[illegible].
l. 169. Τί γὰρ ἀγγελίας) ἤγουν, τί [illegible]
[illegible] ἀγγελίας [illegible] ἐμοὶ [illegible]
[illegible], ἤγουν, [illegible] ἔχον, [illegible]
ψευδεῖς.
l. 171. Ἀεὶ γὰρ ποθεῖ) ὁ ὀρέστης φα-
[illegible], ἀπὸ κοινοῦ.
l. 176. Ὦ τὸν ὑπεράλγη χόλον) [illegible]
τὰ διὰ τὸ ὑπεραλγοῦντα, τὸ ἄγαν [illegible]
[illegible] καὶ λυπηρὸν χόλον τοῖς [illegible]
οις νέμουσα, μὴ ὑπερβολῇ χρῶ τοῖς [illegible]
[illegible] καὶ δεινοῖς [illegible] αὐτῶν,
[illegible] μέμνησο [illegible] αὐτῶν. [illegible]
[illegible]. [illegible] ἐχθαιρε. [illegible]
[illegible] τοὺς ἐχθρούς.
l. 179. Χρόνος γὰρ εὐμαρὴς) ὁ γὰρ
χρόνος εὐμαρῶς παρέρχεται [illegible]
[illegible] μετ' ὀλίγον [illegible] τοῦ χρόνου ἥξει
ὀρέστης. [illegible] ὁ χρόνος [illegible]
[illegible].
l. 180. Κρῖσαν) φωκικήν. Κρίσα
γὰρ πόλις Φωκίδος. [illegible]
Κρίσαν, ἀντὶ κλιτικοῦ, τουτέστι [illegible]
[illegible].
l. 181. Βουνόμον) βοῶν θρεπτικήν.
l. 182. Ἀπεριτρεπτος) [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] καὶ τὸ [illegible]
[illegible]. [illegible] δὲ [illegible]
τὸ [illegible]. [illegible] ὀρέστης [illegible]
[illegible], ὃς ἐν τῇ Φωκίδι τρέφεται. [illegible]
[illegible] θεός, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ὀρέστου τιμω-
ρηθήσεται. καὶ ἀπὸ τῶν χθονίων θεῶν
[illegible] τίω τιμωρίαν τοῦ ἀδίκως [illegible]
[illegible] προσδόκα. τινὲς δὲ τὸ [illegible]
[illegible] ἐπὶ [illegible] ὀρέστου, [illegible] ἐπὶ δὲ
τοῦ πλούτωνος, [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible]

[illegible] μεταλλάξει, πολλάκις γὰρ τὸ κατὰ [illegible] λαμβανόμενον, διαφόρως ῥηθεῖται. καὶ Ὅμηρος, Ἔνθ' ἐλίπιω δίφρον τε καὶ [illegible] δῆμον [illegible]. τὸ ἐλίπιω κατὰ κοινοῦ ἐστιν, ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ δίφρου, ἀντὶ τοῦ [illegible] ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνδρὸς, ἀντὶ τοῦ [illegible].

l. 183. Οὐδ' ὁ παρὰ τὸν ἀχέροντα) [illegible] ἀνεπίστρεπτος. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ [illegible] τοῦ [illegible] ἰχθεῖς μεταλλάξειν, ἀλλὰ [illegible] καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται. Ἄλλως. παρὰ ἀντὶ τοῦ [illegible], καὶ ἐν τοῖς [illegible] λόγοις ἐν χρήσει αὕτη ἡ σύνταξις τῆς παρὰ προθέσεως.

l. 184. Ἀλλ' ἐμέ μὲν ὁ πολὺς) [illegible] πλεῖστον τοῦ βίου [illegible] ἐν κακοῖς, καὶ [illegible] με (φησι) βίος ἀπολέλοιπε, [illegible] ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι [illegible] μέχρι νῦν [illegible] ἡλικίας Ἀγαμέμνονος πεπρακται.

l. 189. Ἄς φίλος οὔτις ἀνὴρ) ἤτοι, ὡς φίλος [illegible] ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασι [illegible]. ἢ ἐκεῖνο, Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκ [illegible] φίλοι.

l. 190. Ἔποικος) ἀντὶ τοῦ μέτοικος.

Ἀναξία) ἀξίαν [illegible], ἀλλὰ ἀτίμως.

l. 191. Οἰκονομῶ) ἀντὶ τοῦ διαιτῶμαι [illegible].

Pag. 85. l. 192. Ὧδε μὲν ἀεικεῖ) [illegible] τὸ [illegible] ἀπὸ κοινοῦ [illegible] αἰσχρὰν [illegible] παρὰ τὸ [illegible], ὃ δηλοῖ [illegible].

l. 194. Οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά) ἡ [illegible] τοῦ νόστου τοῦ πατρὸς [illegible] ἐγένετο, [illegible] ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ, αὐδά. [illegible] ἡ φωνὴ ἡ [illegible] περὶ τοῦ νόστου τοῦ πατρὸς. οἰκτρὰ δὲ καὶ περὶ τὰς κοίτας αὐτοῦ. [illegible], οἰκτρὰ πέπονθας καὶ [illegible] Ἀγαμέμνονα, [illegible]. οἰκτρὰ δὲ, [illegible].

l. 197. Ἀπλαία γενύων) [illegible] ἀπὸ γενύων [illegible] ὁ [illegible] γὰρ εἶδος πελέκεως.

l. 198. Δόλος ἦν ὁ φράσας) ἀντὶ τοῦ. ὁ φρασάμενος, ἐπινοησάμενος. ὁ [illegible], [illegible] γὰρ ἑαυτῶν [illegible] Ἀγαμέμνονα. δόλος ὁ φρασάμενος τὴν [illegible] ἐν τῷ ἀνδρὶ [illegible].

Ἔρος ὁ κτείνας) ἔρως, μανία, διὰ τὸ μῖσος. ὅτι δὲ καὶ μανία [illegible] ἀπὸ τῆς [illegible] λέγει καὶ Ὅμηρος, [illegible].

l. 199. Προφυτεύσαντες) [illegible], [illegible].

l. 200. Μορφάν) μορφὴν [illegible] τὴν δὲ μοιχείαν φησὶ τὴν αἰσχίστην [illegible] τοῦ [illegible].

Εἴτ' οὖν θεὸς) [illegible] ὁ χορὸς τὸ [illegible].

Εἴτε βροτῶν ἀπὸ τοῦ [illegible].

l. 203. Ω πασᾶν κείνα) [illegible] ἀλλήλοις [illegible], [illegible] ἡ μεγάλη [illegible] ἡ μοῖρα [illegible] νῦν [illegible].

l. 204. Ω δεῖπνον [illegible]) τὴν αἰσχίστην (φησι) τοῦ Ἀγαμέμνονος [illegible] ἀλῶναι, ὃ [illegible] καλῶς.

Ἔκπαγλ' ἄχθη) μεγάλα.

l. 206. Τοὺς ἐμὸς εἶδε) [illegible] πεῖν περὶ τὸ ἔκπαγλα ἄχθη. [illegible] εἶδε πατήρ. ὁ δὲ, [illegible] ἀπὸ [illegible], [illegible] εἶδεν ὁ ἐμὸς πατὴρ ἀπὸ [illegible] [illegible].

l. 207. Διδύμαιν χεροῖν) τὴν [illegible] καὶ τοῦ αἰγίσθου.

l. 208. Αἳ τὸν ἐμὸν εἷλον βίον) [illegible], αἵτινες χεῖρες [illegible] Ἀγαμέμνονα, [illegible] ἐμὲ [illegible] καὶ [illegible].

l. 210. Οἷς θεός) ἀπὸ τοῦ [illegible] ἐργαζομένας [illegible] χεῖρας.

l. 211. Ποίνιμα) ποινὰς [illegible] δὲ λέγεται ἐπὶ [illegible] χρημάτων. Ὅμηρος, Ποινὴν [illegible] τεθνειῶτος. καὶ Ἀλλ' [illegible] ἐρινύσιν [illegible] Ποινὴν δέξασθαι.

l. 212. Ἀγλαΐας) ἡδονὰς, δόξας.

l. 214. Φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν) ὁ χορὸς ἐπιτιμᾷ τῇ Ἠλέκτρᾳ [illegible] τὰς βλασφημίας [illegible] καὶ αἰγίσθου [illegible].

l. 215. Οὐ γνώμαν ἴσχεις [illegible], [illegible] (φησιν) [illegible] εἰς τὰ [illegible].

l. 216. Οἰκείας) ἢ [illegible] ἀπὸ [illegible] καὶ [illegible].

l. 219. Σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ' ἀεί) [illegible]

γίνονται ταῦτα, ἐξ ὧν πολεμεῖται ἡ ψυχή, ὡς ἐν ἀτιμίαις αὐτῆς. Ἄλλως, πολὺ ἐκτήσω τὸ πλῆθος τῶν κακῶν, διὰ τῆς σῆς δυσθύμου ψυχῆς τίκτουσα ἀεὶ ταραχάς. καὶ ἔστι δύσθυμος· ὁ σκληρός, βαρύθυμος. τὸ ἐναντίον ὁ εὔθυμος.

l. 220. Τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριστὰ] τοῖς κρατοῦσιν οὐ δι' ἔριδος δεῖ ταῦτα προσπελάζειν· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔστι ἐρίζειν τοῖς δυνατοῖς. καὶ ἄλλως. ταῦτα δὲ ἃ προφέρεις, οὐκ ἐριστὰ τοῖς κρατοῦσιν ἐστί. τουτέστι, περὶ τούτων φιλονεικίαν πρὸς τοὺς κρατοῦντας ποιεῖσθαι ἀσύμφορον. ἐριστὴς δέ, ὁ φιλόνεικος· ἐριστικὸς δέ, ὁ ἐπιτηδειότητα ἔχων εἰς τὸ ἐρίζειν. ὥσπερ φιλικός, ὁ ἐπιτήδειος ἐς φιλίαν. ἐριστὸν δέ, τὸ ἀξίαν ἔχον τὴν ἔριν. ὥσπερ παικτὸν παίγνιον, τὸ ἄξιον παίζεσθαι, καὶ παικτὴ παιδιά, ἡ ἀξία παίζεσθαι.

l. 221. Πλάθειν] πελάζειν.

l. 223. Ἐξοιδ᾽. οὐ λάθει μ᾽ ὀργά] τοῦτο ἴσως (φησὶν) οὐ λανθάνει με, ἀλλ' οἶδα τὸ ἀσφαλὲς καὶ συμφέρον. διὰ δὲ τὰ ἐπιβᾶσαν τὴν δεινὰν, ἀναγκάζομαι κινδυνώδη τινὰ φθέγγεσθαι.

Pag. 87. l. 227. Τίνι γάρ ποτε] παρὰ τίνος γὰρ ἂν ἀκούσαιμι τὰ συμφέροντα, ἢ παρ' ὑμῶν τῶν συνοίκων; ἐᾶτε με συγχωρῆσαι ἐν δεινοῖς οὔσῃ παρηγορίαν τινὰ ἔχειν ἐκ τῶν ὀδυρμῶν καὶ θρήνων. οὐ γὰρ πρὸς ξένους ἔχω, ἀλλὰ πρὸς ὑμᾶς εὐνοούσας.

Ὦ φίλα γένεθλα] ὦ προσφιλεῖς ἐμοὶ [illegible].

l. 229. Τίνι φρονοῦντι] παρὰ τίνος φρονοῦντος καίρια, ἤγουν συμφέροντα.

l. 230. Ἄνετέ μ᾽, ἄνετε] ἐάσατε. ἐᾶτε, παύσασθέ με παραμυθούμεναι. Ἢ οὕτως, ὑμεῖς με παραμυθούμεναι ἄνετε. ἐᾶτε, ἐπιτρέπετε ὀδύρεσθαι, καὶ μὴ αὐξήσετέ μοι διὰ τῆς παραμυθίας τὸν ὀδυρμόν.

l. 231. Τάδε γὰρ ἄλυτα] τὸ θρηνεῖν ὦ [illegible], ἄλυτόν μοι ἐστίν. ὅ ἐστιν, οὔποτε παύσομαι, ἀλλ' ἀεὶ ἐν τῷ θρηνεῖν ἔσομαι.

l. 233. Ἀνάριθμος ὧδε θρήνων] ἐνιαχοῦ κεῖται ἀνάνομος. οὐδὲ ἀεὶ νεμομένη ἐν αὐτοῖς, καὶ οὕτω χωρὶς οὖσα τῆς δακρύων νομῆς. κεῖται δὲ καὶ ἀνήριθμος, καὶ ἔστιν ὁ λόγος, οὐκ ἔσομαι ἀνήριθμος θρήνων, ἀλλ' ἐν θρήνοις ἀριθμήσομαι. Ἢ οὕτως, ἀνάριθμος, οὐ μὴ ἀριθμοῦσα τοὺς θρήνους, ἀλλὰ δαψιλέστατα χρωμένη αὐτοῖς.

l. 238. Καὶ τί μέτρον] ἔχει τόδε τὸ κακὸν ὥστε μετρίως θρηνεῖν. πρὸς γὰρ ἄμετρον κακὸν καὶ ἀμέτρου δεῖται θρήνου.

Κακότητος] τῆς συνεχούσης με.

l. 241. Μηδ᾽ εἴην ἔντιμος τούτοις] τοῖς ἀμελοῦσι τῶν γονέων. μὴ εἴη μοι ταύτης τῆς τιμῆς τὸ τοὺς γονέας μὴ μέχρι τοῦ παντὸς ὀδύρεσθαι. τουτέστι, μὴ θέλοιμι ἔχειν τιμὴν ὑπὸ τούτων.

l. 242. Μήτ᾽ εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ] μήτε εἴ τινι ἀγαθῷ καὶ χρηστῷ πρόσκειμαι φίλῳ συνοικοίην εὔκηλος. ἀλλὰ μηδέ, εἰ ἀγαθός τις ἐστὶν ᾧ ἐγὼ πρόσκειμαι, μηδὲ τούτῳ συνοικοίην εὖ, ζηλοῦσα αὐτὸν καὶ ἀποδεχομένη, εἰ τοιοῦτος περὶ τοὺς γονέας φαίνοιτο. μήτε οὕτως αὐτὴ γενοίμην, μήτε εἰ ὁ ξυνοικῶν μοι τοιοῦτος εἴη, ζηλοίην τὰ ἐκείνου ὥστε καταφρονεῖν τῶν γονέων. Ἢ οὕτως, μηδὲ εἰ συνοικοίην χρηστῷ τινι ἀνδρί, ζηλώσαιμ' ἂν τὰ ἐκείνου ἡσυχάζουσα, καὶ κατέχουσα τοὺς ἐπὶ τῷ πατρὶ γόους.

l. 243. Γονέων ἐκτ᾽] τὴν ἐπὶ τοῖς γονεῦσιν ὀξυτόνων γόων τὰς πτέρυγας ἴσχουσα ἐκτίμους. ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς τιμῆς· δηλ. ἐν τῷ τιμᾶν τοὺς πατέρας εἶναι ἰδίᾳ τὴν γονέων. πτέρυγας δὲ ὀξυτόνων γόων εἴρηκε, διὰ τὸ ταχὺ ἅμα μετὰ γὰρ τῇ μνήμῃ καὶ ὀδυρμὸς οὐδενὸς τοῦ μεταξὺ ὄντος· ὀξυγόους δέ, διὰ τὸ σφοδρόν. καὶ τὸ εἰς ὀξὺ τελευτᾶσθαι, τουτέστιν εἰς ἄκρον ἐλθεῖν.

l. 249. Πάλιν δώσειν] ἀντὶ τοῦ ἀνταποδώσουσιν, ἀντισταθμήσουσι τοῦ φόνου.

l. 251. Αἰδὼς] ἢ τὸ αἰδοῦς ἔρροι, καὶ ἡ περὶ πάντας εὐσέβεια, εἰ τῶν ἀδίκως ἀνῃρημένων μὴ τιμωρία ἔσται.

l. 253. Σὺ νίκα] τὸ σὺ νίκα, πάνυ ἀναγκαίως, ἵν' ἀφορμὴ γένηται μακρὰν ἐκτεῖναι ῥῆσιν τῇ Ἠλέκτρᾳ, ἐν ᾗ πάντα τὰ καθ' ἑαυτὴν παραλήψεται.

l. 254. Αἰσχύνομαι μὲν] αἰδοῦμαι εἰ δοκῶ ὑμῖν βαρέως πενθεῖν, καὶ ἀπαραμυθήτως ἔχειν.

l. 255. Δυσφορεῖν] ἀγανακτεῖν. τὸ δυσφορεῖν κυρίως ἐπὶ νόσου λέγεται, ὧν ἐναντίον τὸ εὐφορεῖν, ὡς παρ' Ἱπποκράτει, εὐφόρως φέρουσι.

l. 256. Ἀλλ' ἡ βία γὰρ] ἐπείπερ οἱ

τοῖς φθάσασιν ἐπιτίμησιν αὐτῇ διὰ τὸ ἀνενδότως θρηνεῖν, περὶ τούτου πρῶτον ἀπολογήσασθαι βούλεται. λέγει δὲ, Ἀλλὰ σύγγνωτε. ἡ βία γὰρ ἀναγκάζει με δρᾷν ταῦτα.

l. 259. Ἀγὼ κατ' ἦμαρ] ἀναγκαίως κέχρηται τῷ νοήματι. ἐπὶ μὲν γὰρ γινομένῳ πράγματι καὶ παρελθόντι εἰκὸς καὶ παύσασθαι τὸ ἀδημονοῦντα. ὁπότε δὲ αὐτὴν οὐ μόνον τὰ τοῦ πατρὸς λυπεῖ, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς μητρὸς, καὶ τὰ αἰγίσθου ὁσημέραι γιγνόμενα, εἰκότως παρατείνει καὶ τὸ πενθεῖν.

l. 260. Καταφθίνονθ'] μαραινόμενα, κατὰ μεταφορὰν, ἀντὶ τοῦ μειούμενα. τὸ θάλλειν ἐπὶ τῶν φυτῶν λέγεται κυρίως, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ μαραίνεσθαι, ἢ τὸ φθίνειν. φθίνειν γὰρ καὶ μαραίνεσθαι ταυτόν. καὶ ἀπὸ τούτων καὶ ἐπ' ἄλλων, ὡς ἐνταῦθα, θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνοντα, ἀντὶ τοῦ αὐξάνοντα μᾶλλον καὶ τρεφόμενα, ἢ μειούμενα.

Pag. 89. l. 260. Ἐν τοῖς ἐμαυτῆς] ἀνιαρὸν λίαν τὸ ἐν τοῖς ἐμαυτῆς, ὅτι ἀδικοῦμαι οὖσα ἐν τοῖς ἐμαυτῆς.

l. 261. Κἀκ τῶν δ' ἄρχομαι] καὶ βασιλεύομαι ὑπ' αὐτῶν. ἔτι δὲ τοῦτο χαλεπώτερον, τὸ καὶ τούτοις ὑποτετάχθαι.

l. 264. Οταν θρόνοις αἴγισθον] καὶ γὰρ μετὰ τὸ φονεῦσαι Ἀγαμέμνονα αἴγισθος ἐβασίλευσεν. Ὅμηρος. Αἴγισθος ἤνασσε πολυχρύσοιο μυκήνης, Κτείνας ἀτρείδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.

l. 266. Φοροῦντ' ἐκείνῳ ταυτὰ] οὐχ ὅμοια βασιλικὰ, ἀλλὰ τὰ ἐκείνου. πάνυ γὰρ τοῦτο περιπαθὲς, καὶ εἰς ὑπόμνησιν ἄγον τὴν μοιρακα τοῦ πατρός. ἐσθήματα μὲν καὶ ἐσθῆτες, ἐν πεζῷ λόγῳ ἄχρηστα, ἐσθὴς δὲ ἐν χρήσει.

Καὶ παρεστίους] ἤγουν ἐφεστίους. ἐφέστιοι δὲ λοιβαὶ, αἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ τελούμεναι.

l. 267. Σπένδοντα λοιβὰς] τὸ τῆς ἀσεβείας αἰγίσθου κατηγόρημα, εἰ σπένδει θεοῖς ὅπου ἄδικος φόνος εἴργασται. σπένδω λοιβὰς, ὡς λέγω λόγον, καὶ σπένδειν ἐπὶ τῶν ὑγρῶν λέγεται.

l. 268. Ιδω δὲ τούτων] ζηλοτυπίας μεστὸν τὸ πρᾶγμα. κινητικὸν δὲ πρὸς οἶκτον τὸ αὐτοέντην πρὸς κοίτῃ πατρός.

l. 269. Ἀυτοφόντην] γράφεται καὶ αὐτοέντην. τὸ δὲ ἡμῖν συνείληφεν ἀληθῶς.

l. 270. Μητέρ' εἰ χρειὼν] χρειὼν ἀπὸ τοῦ χρέος, καὶ ἀπὸ τούτου περίπου. ὡς ... ἄφειλεν ἀντὶ τοῦ ἐχρεώστει, καὶ ἀπὸ τοῦ ... ἀντὶ τοῦ ἐπορίστην.

l. 272. Τλήμων] τολμηρὰ, ἀναιδής.

Μιάστορι] λυμεῶνι, φονεῖ. μιάστωρ, ὁ διὰ τὸν παρ' ἑαυτῷ μιασμὸν καὶ τοὺς ἄλλους μιαίνων.

Ωστε τῷ μιάστορι ξυνεύδει] συνευνάζεσθαι ὁ καὶ συνεύδεσμος. τὸ γὰρ εὕδειν μόνον μετὰ ἀπαρεμφάτου ζητεῖ τὰ ἀπὸ ...

l. 275. Ἑυροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν] ... εὑροῦσα, τὸν πόθον καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς γυναικὸς σημαίνει. δεῖ ἡδέως ... τὴν θεωμένην.

l. 276. Αμὸν] τὸ ἡμέτερον, ἤγουν τὸ ἐμὸν, ἡμέτερον μὲν, ὃ πολλοὶ ἔχομεν· ἐμὸν δὲ, ὃ μόνος ἐγὼ ἔχω.

l. 278. Θεοῖσιν ἔμμηνα ἱερὰ] οἱ ἀργολικοὶ συγγραφεῖς τρισκαιδεκάτην εἶναί φασι μηνὸς γαμηλιῶνος, ὡς δεινίας ἐν ἑβδόμῳ ἀργολικῶν.

l. 180. Κωκύω] δακρύω. λέγομεν δὲ δακρύω τὸν τεθνηκότα, ἐπιδακρύω δὲ τῷ τεθνηκότι.

l. 281. Ἐπωνομασμένην] ἐφ' ᾗ ἀνομάσθην.

l. 283. Ὅσον μοι θυμὸς] ἐπικουφίζεται γὰρ τοῖς δακρύοις ἡ συμφορὰ. αἰσχύλος, Οἵ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα.

l. 284. Γενναία] εὐγενὴς λόγοις καὶ οὐ πράξεσιν.

l. 286. Ὦ δύσθεον] καὶ ταῦτα ἀριστοφάνης παρῴδηκεν ἐν γηρυτάδῃ. δύσθεον δὲ, ἀσεβές.

Σοὶ μόνῃ πατὴρ τέθνηκεν] οὐκ ἀπέθανε φησὶν, ἀλλὰ τέθνηκε. τῷ σχήματι τῆς λέξεως παραλογιζομένη τὴν παρανομίαν.

l. 295. Υλακτεῖ] ἐμμανῶς καὶ ἀναιδῶς βοᾷ, ὡς κύων.

Συν δ' ἐποτρύνει] συμπαροτρύνει δὲ ἐπὶ ταῦτα ὁ νυμφίος αὐτῆς ὁ ἔνδοξος παρὼν πέλας. ἤγουν συνωθεῖ. λέγεται δὲ τὸ συνωθεῖν ἐπὶ ... ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ὠθούντων, ὁμοίως τῷ, ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος εἰς πλεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ πλεῖν παρορμήσαντα.

l. 296. Ὁ κλεινὸς] κατὰ εἰρωνείαν.

l. 298. Ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας] συνεργούσης γὰρ κλυταιμνήστρας ἀνεῖλε τὸν Ἀγαμέμνονα, Αἴγισθος ὑπὸ χερσὶ δολομένης ἀλόχοιο.

l. 299. Ἐγὼ δ᾽ ὀρέστην τῶνδε] χωρὶς, ἐγὼ δ᾽ ὀρέστην προσμένουσ᾽ ἀεὶ ...

Pag. 91. l. 306. Τὰς οὔσας] τὰς παρούσας.

l. 307. Καὶ τὰς ἀπούσας] ἤγουν καὶ ... καὶ ἃς ἔμελλον ἀνακύψειν. λέγεται ... συμβολικῶς.

l. 308. Ἐν οὖν τοιούτοις] θαυμαστῶς ... ἀνθρωπίνως δικαιολογεῖται. ἐπεὶ οἱ ... καὶ ἔξω λογισμοῦ τινὰ πράττουσι, καὶ εἰς θεοὺς ἀσεβῆ φθέγγονται.

l. 311. Φέρ᾽ εἰπὲ], ἐπεὶ θρασυτέρως ... ἡ ἠλέκτρα κέχρηται, ὁ χορὸς ... ὑπάρχει περὶ ὀρέστου πυθέσθαι, ἐρωτᾷ ... ἀπάρεστιν αἰγισθος.

l. 313. Ἦ κάρτα) ἐν ἤθει, δηλονότι, πολλοῦ γε δεῖ.

Μὴ δόκει) ἀντὶ τοῦ ἤγουν. δαιμονίως ... τοῦτο πρὸς τὴν χρῆσιν κλυταιμνήστρας. τὸ δὲ εἴργεσθαι ἐξόδου, ... μὲν πρὸς τὴν μείρακα, χρήσιμον ... πρὸς τὴν ὑπόθεσιν.

l. 314. Θυραῖον οἰχνεῖν) ἀντὶ τοῦ θυραίαν διατρίβειν. θυραῖος ἀντὶ τοῦ θυραία, καὶ ῥαγδαῖος ἀντὶ τοῦ ῥαγδαία, καὶ βίαιος ἀντὶ τοῦ βιαία, καὶ ὅσα ... εἰς ος ἀρσενικὰ ἀντὶ θηλυκῶν λέγεται ... ληγόντων, ἀττικά ἐστι. χρύσεος ... ἀντὶ τοῦ χρυσῆ, καὶ κλυτὸς ἀντὶ τοῦ κλυτή, καὶ ὅσα εἰς ος ἀρσενικὰ ἀντὶ θηλυκῶν λέγεται εἰς η ληγόντων, ποιητικά.

l. 315. Ἦ κἂν ἐγὼ) ὄντως, εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει, καὶ ἐγὼ ἂν θαῤῥοῦσα μᾶλλον ἀφικοίμην εἰς τοὺς σοὺς λόγους.

l. 317. Ἱστορεῖ) ἐρωτᾷ. ἱστορεῖν τὸ διέρχεσθαι τόπους παρὰ τοῖς κοινοῖς. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, τὸ ἐρωτᾶν.

l. 318. Τοῦ κασιγνήτου τί φῄς) λείπει ἡ περί.

l. 319. Μέλλοντος) βραδύνοντος.

l. 321. Φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν) δύναται τὸ ὀκνεῖν Ὁμηρικῶς εἰρῆσθαι ἀντὶ τοῦ ... αἰδεῖσθαι, Ὀκνείω δ᾽ ἵππων ἐπιβαινέμεν ... ὀκνείων.

Πράσσων) ἐπιχειρῶν πράττειν.

l. 323. Πέφυκεν ἐσθλὸς) ἤγουν ἀγαθὸς ὑπάρχει, ὥστε ἐπαρκεῖν, τουτέστι βοηθεῖν τοῖς φίλοις.

l. 324. Ἐπεί τ᾽ ἂν) ἐπεί τοι ἄν.

l. 325. Ὡς δόμων ὁρῶ τὴν σὴν ὁμαιμον) οὐχ ὡς τῆς χρυσοθέμιδος τἀναντία φρονούσης τῇ ἠλέκτρᾳ, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ... φέρουσαν ἐναγίσματα βαστάζουσαν, τοῦτο πρότερον πυθέσθαι βούλομαι, κωλύουσιν αὐτὴν τῶν ἑξῆς λόγων.

l. 326. Φύσιν) κατὰ φύσιν, ἤτοι φύσει, καὶ οὐ θέσει. τοῦ γνησίου ἐναντίον ὁ μὴ φυσικὸς, ὁ λεγόμενος κόπελος· τοῦ δὲ φύσει υἱοῦ, ὁ θέσει, ἤγουν ὁ υἱοθετούμενος.

l. 329. Τίν᾽ αὖ σὺ τήνδε) τὸ ἑξῆς, τίνα φάτιν φωνεῖς; ἐπιτηδείως δὲ τοῖς ἀγγέλοις ἤθεσιν ἀντιπαρατάττουσι πρόσωπα, καθάπερ νῦν τῇ ἠλέκτρᾳ χρυσόθεμιν συνέζευξε, καὶ τῇ ἀντιγόνῃ τὴν ἰσμήνην, ἕνεκα τοῦ διαποικίλλειν ταῖς ἀντιῤῥήσεσι τὰ δράματα.

l. 333. Καίτοι τοσοῦτόν γ᾽ οἶδα) ὡς εἰ ἔλεγεν, οἶδα ὅτι καὶ αὐτὴ ἀλγῶ ἐπὶ τοῖς παροῦσιν.

l. 334. Ὥστ᾽ ἂν, εἰ σθένος) τρία γὰρ παρακολουθοῦσιν εἰς τὸ γενέσθαι τι, βούλησις, δύναμις καὶ ἐπιστήμη.

l. 336. Ὑφειμένῃ δοκεῖ) μὴ ὅλον τὸ ἱστίον ἀναπετασάσῃ. ἀντὶ τοῦ, δοκεῖ μοι ταπεινῶς διαλέγειν καὶ ὑπηκόως. μεταφορικῶς δὲ λέγεται ἀπὸ τῶν πλεόντων, οἳ πρὸς τὴν βίαν τῶν ἀνέμων οὐκ ἀντέχοντες ὑφιᾶσι τῶν ἱστίων. Εἰς τὸ αὐτό. ὑφῆσθαι τὸ ἱστίον, δηλονότι συστέλλειν τὸ φρόνημα, καὶ μὴ ἄντικρυς μάχεσθαι· οἱονεὶ τῇ παρῃρημένῃ χρῶμαι.

l. 339 Τὸ μὲν δίκαιον) ὁ νοῦς, τί ὄφελος τῆς δικαιοσύνης, εἴ τις διὰ ταύτην τοῖς δεινοῖς περιπέσοι.

l. 341. Ἀκουστέα) ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀκουστέον. τουτέστιν, ἄξιόν ἐστιν ὑπακούειν κατὰ πάντα τῶν ἀρχόντων.

l. 343. Μέλειν) φροντίζειν;

l. 444. Ἅπαντα γάρ σοι). ταῦτα ὅμοιά ἐστι τοῖς ἐπὶ τῇ ἀντιγόνῃ, ὅπου τῇ ἰσμήνῃ λοιδορεῖ, καί φησιν αὐτῇ τὰ κρείοντος φρονεῖν.

Τἀμὰ νουθετήματα) δηλονότι, ἃ εἴποις ἐμὲ νουθετοῦσα.

l. 346. Ἐπεί θ᾽ ἑλοῦ γε) ὁμολόγησον σαυτὴν ἢ φρονεῖν κακῶς, προστιθεμένην τοῖς ἐχθροῖς, ἢ φρονοῦσαν, τῶν φιλτάτων ἀμνημονεῖν. δηλονότι, θάτερα σὲ δεῖ ὁμολογῆσαι, ἢ ὅτι κακῶς φρονεῖς, ἢ ὅτι ἑκοῦσα ἁμαρτάνεις καὶ παρορᾷς. τὸ δὲ θάτερα ἀντὶ τοῦ θάτερον, ἀττικῶς εἴρηται. τὸ δὲ, ἔπειθ᾽ ἑλοῦ γε, ἀντὶ τοῦ, εἰ δὲ μή τοι, ἔκλεξαι θάτερον.

l. 349. Τὸ τούτων μῖσος) λείπει ἡ κατά.

Pag. 93. l. 351. Τὴν τε δρῶσαν) ἀντὶ τοῦ ἐμέ.

Ἐκτρέπεις) ἡ ἐκ ἀντὶ τῆς ἀπό. ἀποτρέπεις.

τρίπεις. ἐκτρέπειν, τὸ παρακλίνειν τῆς ὁδοῦ· καὶ ἐκβαίνειν, ὅταν τις τὴν βαδίζει ὁδὸν ἀφεὶς, ἑτέραν βαδίσῃ.

l. 355. Κακῶς μὲν, οἶδ') κακῶς μὲν ζῶ, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ λυπεῖν σὲ ἐχθροὺς τοῦτο προτιμῶ· οὐ γὰρ ἐφίεμαι τρυφερώτερον ζῆν.

l. 356. Λυπῶ δὲ τούτους) διὰ τὸ τιμᾶν τὸν πατέρα.

l. 364. Ἐμοὶ γὰρ ἴστω) ἐμοὶ (φησὶν) ἴστω τροφὴ ἡ τῇ ἀνάγκῃ μόνον ἁρμόζουσα, καὶ τὴν πεῖναν ἀπελαύνουσα. οὐ δέομαι γὰρ τοιαύτης τροφῆς ἀφ' ἧς ἡδονὴν ἕξω. Ἢ οὕτως, τοῦτο μόνον ἐμὲ βοσκέτω, τὸ μὴ λυπεῖν ἐμὲ αὐτὴν, εἰ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς πείθεσθαι ἀναγκασθήσομαι.

l. 366. Οὐδ' ἂν σὺ σώφρων) οὐδὲ σὺ, εἰ ἐσωφρόνεις, ἄξιος ἔζης, ἠμεληκυῖα τοῦ πατρός.

Νῦν δ' ἐξόν) ἀδείας οὔσης. τὸ ἐξὸν, τὸ παρὸν, τὸ ἐνὸν, καὶ ὅσα ἄλλα οὐδέτερα μετοχικὰ, οὐδέποτε οἱ ἀττικοὶ πλαγιάζουσιν, ὅτε πλαγιασμὸν ἡ σύνταξις ἀπαιτεῖ.

l. 367. Καλοῦ) ἀντὶ τοῦ κλήθητι, λέγου, ὀνομάζου.

l. 370. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν) ἀντὶ τοῦ ὀργίλως· καὶ πρὸς βίαν, ἀντὶ τοῦ βιαίως· καὶ πρὸς εὐσέβειαν, ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς· καὶ πρὸς ἀλήθειαν, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, καὶ πολλὰ ἕτερα λέγεται οὕτως ἀντὶ ἐπιρρήματος.

l. 71. Εἰ σὺ μὲν μάθοις) εἰ συγκαθεῖτο σου τρόπος. οὗ ἂν ἔχοι. ἡ μὲν γὰρ, ἀσυνήθης. ἡ δὲ, ἀνειμένη.

l. 373. Ἠθὰς εἰμὶ) ἀντὶ τοῦ ἐν συνηθείᾳ εἰμί. ἔθος ἡ συνήθεια, ἦθος δὲ ὁ τρόπος. ἐνταῦθα οὖν ἐθὰς ὤφειλεν εἶναι, διὰ δὲ τὸ μέτρον ἐτέθη τὸ ἠθὰς ἀπὸ τοῦ ἦθος, ἐπεὶ πλησιάζει τὸ ἔθος καὶ τὸ ἦθος.

l. 374. Τῶν τῆς δὲ μύθων) τῶν παρὰ ταύτης λεγομένων μύθων.

l. 376. Μακρῶν) μεγάλων, ἢ πολυχρονίων.

Σχήσει) ἐφέξει, κωλύσει.

Γόων) γράφεται καὶ λόγων.

l. 381. Ἐνταῦθα πέμψειν) ἐκεῖσε. τὸ ἐνταῦθα νοεῖται ἐν πρώτῳ προσώπῳ, ἤγουν ἐνταῦθα ἔνθα εἰμὶ ἐγώ· τὸ αὐτοῦ, ἐν δευτέρῳ, ἐπὶ αὐτοῦ ἔνθα εἶ σύ. τὸ ἐκεῖ, ἐν τρίτῳ, ἐπὶ ἐκεῖ ἔνθα ἐστὶν ἐκεῖνος. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε λέγεται, τὸ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐπιρρήματος.

l. 382. Κατηρεφεῖ) κατεσκεπασμένῳ. σκοτεινῷ.

l. 383. Ὑμνήσεις) θρηνήσεις. ὑμνῳδίας ἡ εἰς θεὸν ᾠδή· παρὰ δὲ τοῖς ἁπλῶς ἡ ᾠδὴ, εἴτε ἐπὶ ποιητικῆς ἐμμελείας, (ἀφ' οὗ λέγεται ὑμνοπόλος παρ' αὐτοῖς, ταυτὸν τῷ ἀοιδοπόλος) εἴτε μᾶλλον θρηνῳδίας. καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα τὸ ὑμνήσεις.

l. 385. Ἐν καλῷ) εὔκαιρον. τὸ (φησὶν) εὔκαιρον ἐστὶ καλῶς φρονῆσαι.

l. 386. Ἦ ταῦτα δή με) ἄρα δή με καὶ βεβούλευνται. ἤγουν οὐκ ἠπείλουν μόνον ταῦτα, ἀλλ' ἤδη καὶ βουλῇ κυρῶσαι.

l. 388. Ἀλλ' ἐξίκοιτο) ἁρμόζει μάλιστα τὸ προσῆκον ἡλικίας τῇ ἀντιθέσει.

l. 392. Ἀφ' ὑμῶν) πάνυ θυμικῶς καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς συγκαταλέγει ἐν τῷ αὐτῷ αἱρουμένην.

Pag. 95. l. 394. Καλῶς γὰρ) εἰρωνεύεται ἐν ἤθει.

Ὥστε θαυμάσαι] ἀντὶ τοῦ ἀγαπῆσαι βίου αὐτὸν δηλονότι τὸν βίοτον. θαυμάζει τις ἀρετὴν, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷ ἐργάζεσθαι ἀρετὴν, καὶ θαυμάζει λόγους, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷ κτᾶσθαι λόγους. κατὰ τοῦτο λέγεται κἀνταῦθα τὸ θαυμάσαι. ἤγουν, καλὸς γὰρ ὁ ἐμὸς βίος, ὥστε θαυμάσαι αὐτὸν δηλονότι.

l. 397. Ἀλλ' οὐ διδάσκω] ἀλλ' οὐ διδάσκω κακὴν εἶναι τοῖς φίλοις, ἀλλὰ δὲ εἴκειν τοῖς ἄρχουσιν.

l. 399. Ἀβουλίας] ἐξ αἰτίας τῆς κακοβουλίας. ἤγουν διὰ κακοβουλίαν.

l. 400. Εἰ χρῇ] εἰ ἀποκεῖσθαι.

Τιμωρούμενοι] ἀντὶ τοῦ τιμωροῦντες.

l. 401. Πατὴρ δὲ τούτων] οἶδα ὅτι ὁ πατὴρ ἕνεκα τούτων συγγνώμην ἕξει ἡμῖν δηλονότι.

l. 402. Ταῦτ' ἐπὶ πάντη] κακῶν ἐστὶ ἐπαινέσαι ταῦτα τὰ ἔπη.

l. 404. Ποῖ κονεῖ] ἀντὶ τοῦ σπουδαίως χωρεῖ.

l. 405. Οἷ περ ἐστάλην ὁδοῦ] καὶ τὸ οἷ μόνον ἱκανὸν ἐστὶν· ἐπὶ πορεύσομαι οἷ ἀπεστάλην. ἐπεὶ δὲ ὁδὸς ἄγει ἐκεῖσε ὅποι ἀπεστάλη, λέγει οἷ τῆς ὁδοῦ. Ἐστάλην, ἀντὶ τοῦ ἀπεστάλην. στέλλομαι ἀντὶ τοῦ πορεύομαι· ἀποστέλλομαι δὲ ὑφ' ἑτέρου, ἀντὶ τοῦ πέμπομαι.

l. 407. Τυμβεῦσαι] σπεῖσαι τῷ τύμβῳ.

l. 412. Ξυγγένεσθε] συμμαχήσατε, συνεργήσατε. συμπράξατε ἡμῖν νῦν, ἀκούσεσθε δὲ ὅτι ἐν τοῖς ὀνείρασι δείγματα

...ματά τινα τῇ Κλυταιμνήςρᾳ γέγονε, ...πρεπεῖ, καὶ ἐπικαλεῖται τὸν θεὸς, εἰ ...μὴ πρότερον, κἂν νῦν παρεςάναι.

l. 414. Τὴν ὄψιν] ἤγουν ὃ εἶδεν. ὄ-ψις, τὸ θεαθὲν, καὶ ἡ ὁρατικὴ δύναμις, ...τὸ πρόσωπον.

l. 415. Πλὴν ἐπὶ σμικρὸν] ἀντὶ τοῦ πλὴν δι' ὀλίγων.

l. 416. Λέγ' ἀλλὰ τοῦτο] λέγε κἂν τοῦτο.

Πολλά τοι] ἀντὶ τοῦ κατάπολυ, ἐπιρ-ρηματικῶς. ἔςι δὲ ἀττικὸν ὡς καὶ τὸ ποτε-ρα ἀντὶ τοῦ πότερον.

l. 417. Ἔσφηλαν] ἔσφαλαν. σφα-λῆναι ἐποίησαν.

l. 418. Λόγος τις αὐτὴν] λόγον λέ-γει ἐπεὶ οὐκ αὐτὴ παρ' ἐκείνης ἔμαθεν, ἀλλὰ παρ' ἄλλου διηγουμένου.

l. 419. Δευτέραν ὁμιλίαν] ὡς αὖθις ἀντὶ ἀναζήσαντος, καὶ προσομιλήσαντος. ὁμιλία δὲ, ἐπὶ τῶν ἐνυπνίων. κοινωνία, ἐπὶ τοῦ συμμετεχόντων τινός. ἐπεὶ δὲ ἡ ἕνωσις καὶ διὰ λόγων γίνεται καὶ διὰ μί-ξεως ἀφροδισίων καὶ δι' ἑτέρων, λέγεται ἡ ὁμιλία καὶ ἐπὶ συνουσίας καὶ ἐπὶ διαλέξεως. ὁμιλεῖ γάρ τις τινί. ἤγουν διαλέγεται, καὶ ὁμιλεῖ βιβλίῳ, ἀντὶ τοῦ εἰς λόγους ἔρχε-ται. λόγους γὰρ τὸ βιβλίον ἐμπεριέχει. ὁμιλεῖ δὲ θανάτῳ, ἀντὶ τοῦ ἑνοῦται· καὶ ὁμιλεῖ συμφοραῖς, ἀντὶ τοῦ ἑνοῦται καὶ συγκρίνεσθαι. Κοινωνοῦσι δὲ τινὲς, ἢ με-ταδιδόντες ἀλλήλοις καὶ μεταλαμβάνον-τες παρ' ἀλλήλων φιλίας, ἢ γνώσεως. ἢ τινὸς τοιούτου τοῦ παρ' ἑαυτοῖς, ἢ ἑτέρου τι-νὸς ἔξω ἑαυτῶν συμμετέχοντες, οἷον πρα-γμάτων, ἢ χωρίων, ἢ τοιούτων τινῶν.

l. 420. Ἐφέςιον] ἐπὶ τὴν οἰκίαν γινό-μενον. τουτέστιν ἐπ' οἶκον. ἐφέςιος, ὁ οἰκῶν ἐν ἀλλοτρίᾳ οἰκίᾳ. ὡς παρ' Ὁμή-ρῳ, Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύςηνον ἐφέςιον ἤγαγε δαίμων. καὶ ὁ ἔχων οἰκίαν, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ, Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέςιοι ὅσσοι ἔασιν. ἑςιος ἁπλῶς καὶ ὁ ἐν οἰκίᾳ ὤν, ὡς ἐνταῦθα. ὁμέςιος δὲ καὶ συνέςιος, ὁ ἐν μιᾷ οἰκίᾳ μεθ' ἑτέρου ὤν.

l. 423. Θαλλὸν] θαλλὸς καὶ θύρσος τὸ αὐτό. ἔςι δὲ ὁ ἁπαλὸς κλάδος.

l. 425. Ἡνίχ' ἡλίῳ] τοῖς γὰρ παλαι-οῖς ἔθος ἦν, ἀποδιοπομπαζομένους τῷ ἡλίῳ διηγεῖσθαι τὰ ὀνείρατα.

Ἡλίῳ] ἀντὶ τοῦ ἡμέρᾳ. ἤκουσα (φη-σὶ) τοῦ ὀνείρου λέγοντος ἡμέρας γινομένης διηγεῖτο αὐτό τινι, κἀκεῖνος ἐμοί.

l. 426. Ἐξηγουμένου] ἀντὶ τοῦ διηγου-μένου. Ἑρμηνεία, σημασία λόγου δηλοῦ-σά τι, καὶ ἡ τοῦ τυχόντος διασάφησις· ἐξήγησις δὲ, ἡ σαφὴς θείων διήγη-σις δὲ, ἡ ἁπλῶς ἀφήγησις.

l. 430. Εἰ γάρ μ' ἀπώσῃ] εἰ γὰρ νῦν (φησὶ) δεομένην σου ἀπώσῃ με, κα-κοῦ σοι τινὸς γινομένου μετὰ ταῦτα, αὖθις μεταλλεύσῃ με καὶ ἀξιώσεις μετὰ σου γενέ-σθαι. Ἄλλως. μέτει, ἀντὶ τοῦ κολα-κεύσεις. μετέρχομαι, τὸ ὑπέρχομαι καὶ κολακεύω, καὶ τὸ κολάζω.

l. 432. Οὐ γάρ σοι θέμις] ἵνα μὴ ἀποτρέψῃ, εἴ τι κακὸν μέλλει γενέσθαι ἀπὸ τοῦ ὀνείρου. ἐπὶ ὧν δὲ νῦν, τοῦ τάφου θέμις, τὸ εὔνομον· ὅσιον, τὸ δίκαιον. ὅμως ἀμφότερα ἐπὶ θεοῦ, δίκαιον δὲ ἐπὶ ἀνθρώπου.

l. 436. Βαθυσκαφεῖ κόνει] εἰς βά-θος ὀρωρυγμένῃ. πρὸς μὲν τὸ βαθυσκα-φεῖ κόνει ἁρμοδίως λέγεται τὸ κρύψον· πρὸς δὲ τὸ πνοαῖς οὐ δύναται ἁρμόσαι. δεῖ οὖν συνυπακούειν ἔξωθεν ῥῆμα κατὰ ἀναλογίαν, ἢ τὸ ῥίψον, ἢ τὸ δὸς, ἤ τι τῶν τοιούτων. καὶ ἐν ἑτέροις τοῦτο γί-νεται πολλοῖς, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ἦχε ἑκάςῳ Ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο. οὐ γὰρ οἱ ἵπποι ἔκειντο (ἵν' ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔκειντο λέγηται, μετεσχηματισμένον ἀπὸ τοῦ ἔκειτο) ἀλλ' εἱςήκεισαν.

Pag. 97. l. 440. Εἰ μὴ τλημονεςά-τη] καθόλου (φησὶν) εἰ μὴ τολμηρο-τάτη πασῶν ἐτύγχανεν, οὐκ ἄν ποτε ταῦ-τα ἐπέςειλεν ἐπὶ τιμῇ τοῦ παιδὸς, ὃν αὐ-τὴ ἀνεῖλεν. εἰκὸς οὖν αὐτὴν τοῦτο ἐπί τινι λυσιτελοῦντι πράττειν· ᾧ μὴ ὑ-πουργήσῃς σύ.

l. 443. Εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ] σκέψαι γὰρ εἰ σοὶ αὐτῇ δοκεῖ ὁ νέκυς δέξασθαι ἐν τοῖς τάφοις προσφιλῶς τα-δὲ τὰ δῶρα.

l. 446. Ἐμασχαλίσθη] ὑπὸ τὰς μα-σχάλας ἔλαβε τὰ ἄκρα, ἀντὶ τοῦ ἠκρω-τηριάσθη. ἢ ἐπεὶ εἰώθεσαν εἰς τὰς κε-φαλὰς τῶν ἀναιρουμένων ἀπομάσσειν τὰ ξίφη, ὥσπερ ἀποδιοπομπαζόμενοι τὸ μύ-σος τὸ ἐν τῷ φόνῳ. κάρα δὲ, κατὰ τὴν κεφαλὴν ἑαυτοῦ δηλονότι. τὸ δὲ ἐξέμαξεν, ἐπὶ τοῦ ἀγαμέμνονος, ὃς ἐ-μασχαλίσθη ὑπὸ τῆς κλυταιμνήςρας. καὶ τὸ κάρα αὐτῇ, τὰς κηλῖδας τούτου τὰς ἐπὶ τῷ φόνῳ ἐξέμαξεν. οὐ δεῖ δὲ διαφωνίαν δοκεῖν εἶναι πρὸς τὸν Ὅμηρον, ἐπεί φησιν ἐκεῖνος, Δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. ἤρ-κει γὰρ τὰ ὅλα συμφωνεῖν τῷ πράγ-ματι.

ματι. τὰ γὰρ κατὰ μέρος ἐξουσίαν ἔχει ἕκαστος ὡς βούλεται πραγματεύσασθαι, εἰ μὴ τὸ πᾶν βλάπτῃ τῆς ὑποθέσεως. Ἄλλως. εἰώθεισαν οἱ δρῶντες ἐμφύλιον φόνον, ἀκρωτηριάζειν τοὺς ἀναιρεθέντας, ἐκ παντὸς μέρους τοῦ σώματος ἀποτεμνόμενοι, καὶ περιάπτειν ἑαυτοῖς τὰ ἄκρα συνείροντες· διὰ τούτων ὥσπερ τὴν δύναμιν ἐκείνων ἀφαιρούμενοι, διὰ τὸ μὴ παθεῖν ἐς ὕστερον τὶ δεινὸν παρ' ἐκείνων. ἐφόρουν δὲ εἰς τὰς μασχάλας τὰ ἄκρα ὃ καὶ μασχαλισθῆναι ἔλεγον. Ἄλλως.

l. 447. Κηλῖδας ἐξέμαξεν] ἢ τῇ ἑαυτῶν κεφαλῇ ἀπέμασσον τοῦ ξίφους τὰς κηλῖδας, ἢ τῇ τοῦ φονευομένου, ὥσπερ τὰς ἐπὶ τοῦ μύσους κηλῖδας ἀποτρεπόμενοι. Ἄλλως. ἐπὶ ταῖς καθάρσεσι τῶν φονευθέντων τὰ ἄκρα ἔτεμνον, καὶ περὶ τὰς μασχάλας αὐτῶν ἐκρέμαζον αὐτά, ἵνα (φασὶν) ἀσθενεῖς γένοιντο πρὸς τὸ ἀντιτίσασθαι τὸν φονέα. καὶ Ἀπολλώνιος, Ἐξάργματα τέμνε θανόντος, ὁ Ἰάσων τοῦ Ἀψύρτου.

l. 449. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες] προοικονομικῶς ἀποστέλλει αὐτὴν εἰς τὸν τάφον ἐπὶ τὸ εὑρεῖν τὸν βόστρυχον Ὀρέστου.

l. 452. Ἀλιπαρῆ τρίχα] περιπαθῶς μέν, τὸ τῆς πενίας· τὸ δὲ ἀλιπαρῆ, ἀντὶ τοῦ αὐχμηρόν. ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι, λιπαρῆ· ὅ ἐστιν, ἐξ ἧς αὐτὸν λιπαρήσομεν, ὡς εἰ ἔλεγεν ἱκέτιν τρίχα.

l. 453. Καὶ ζῶμα τοὐμόν] σύμφωνον τοῦτο τῷ, ὧδε μὲν ἀσκεῖ σὴν στολάν. ζῶμα δὲ νῦν τὴν ζώνην δηλοῖ, οὐ τὸ ἔνδυμα. ἵνα τούτῳ στέφῃ τὸν τάφον ἀντὶ μίτρας. δίδωσι γὰρ τὸ ζῶμα ἀντὶ τῆς ταινίας.

l. 456. Ἐξ ὑπερτέρας] ἀντὶ τῆς ἰσχυροτέρας, μετὰ δυνάμεως μείζονος.

l. 464. Κοινοῦ πατρὸς] τοῦ σοῦ καὶ ἐμοῦ.

l. 467. Τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον] οὐκ ἔχει λόγον τὸ φιλονεικεῖν περὶ τοῦ δικαίου ὥστε περὶ αὐτοῦ δύο ὄντας ἐρίζειν. δεῖ γὰρ τὸν ἕτερον τῷ ἑτέρῳ πείθεσθαι. ἢ τό, οὐκ ἔχει λόγον, ἀντὶ τοῦ οὐ παρέχει πρόφασιν. Ἄλλως. οὐ διστάζομεν (φησὶ) καὶ ἀμφιβολίας προσδεῖται τοῖς δύο, πότερον δεῖ τούτων ποιεῖν ἢ προαιρεῖσθαι.

l. 468. Ἀλλ' ἐπισπεύδειν] ἀλλὰ παρέχει σπεύδειν ἐπὶ τὸ δρᾶν. σπεύδω ἐπὶ τόδε, ἐπισπεύδω δὲ ἕτερον, ἤγουν ἐπείγω.

l. 470. Σιγὴ παρ' ὑμῶν] εὐλαβὴς οὖσα ἡ Χρυσόθεμις κρύπτειν ἀξιοῖ τὸν χορόν.

l. 471. Ὡς εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα] ὅτι εἰ ἀκούσεται ταῦτα ἡ τεκοῦσα, ἀλγεινὴν νομίζω εἰς τὸ ἑξῆς τολμήσειν ἐμὲ τήνδε τὴν πεῖραν. ἤγουν εἰς ἄλγος ἐμὸν τολμήσειν τήνδε τὴν ἐπιχείρησιν, εἰ ἀκούσεται ταῦτα ἡ τεκοῦσα. ὀφείλει δὲ μᾶλλον οὕτω λέγεσθαι, πικρὰν δοκῶ ἐγὼ τολμήσειν τήνδε τὴν πεῖραν. ὅμοιον δὲ, ὡς κἀμ' ἐπαυχῶ.

l. 474. Εἰ μὴ ἐγὼ παράφρων] ἀνόντος ὁ χορὸς ἐκ τοῦ ὀνείρου προμαντευόμενος, θαρρεῖν παραινεῖ τὴν Ἠλέκτραν.

l. 477. Εἶσιν ἁ πρόμαντις] ἡ προμαντευομένη τὰ μέλλοντα, ἢ τοῖς συνετοῖς προγιγνωσκομένη.

l. 478. Δίκαια φερομένα] δίκαια φερομένη κράτη χεροῖν. ἤγουν ἰσχὺν δικαίαν ἐπιφερομένη διὰ τῶν χειρῶν.

l. 479. Μέτεισιν] μέτεισι, φησὶ, παρέχουσα τούτοις δύναμιν ὡς χειρώσασθαι τοὺς ἐχθρούς. Ἄλλως. μέτεισι, κολάσει, οὐ διὰ μακροῦ χρόνου.

Pag. 99. l. 482. Οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ] οὐ γὰρ ἀμνημονεῖ (φησὶ) τῶν τολμηθέντων καθ' ἑαυτοῦ ὁ βασιλεύς, ἀλλ' ἐπεξελεύσεται κατὰ τῶν ἐχθρῶν.

l. 484. Χαλκόπληκτος] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀμναστεῖ. οὐδ' ἀμνημονεῖ (φησὶν) ἡ χαλκόπληκτος γένυς, ἡ ἐλοῦσα αὐτόν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ τιμωρὸς ἥξει κατὰ τῶν δρασάντων. χαλκόπληκτος δὲ λέγεται ὑπὸ χαλκοῦ πληγεῖς· ἐνταῦθα δὲ χαλκόπληκτος γένυς, ἡ ὑπὸ χαλκοῦ ἠλασμένη. παλαιὰ δὲ ἀναφέρεται πρὸς τὴν πρᾶξιν ἥτις πάλαι ἐγένετο.

l. 487. Αἰκίαις] ὕβρεσιν. αἰκία, ὕβρις, ἀπὸ τοῦ μὴ ἐοικέναι· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀεικής. Γένυς δὲ, εἶδος πελέκεως.

l. 491. Ἥξει δὲ καὶ πολύπους] ἡ Ἐρινὺς ἡ ἐκείνου τῷ φόνῳ ἀκολουθήσασα. οὕτως ἐν τῷ ὑπομνήματι. Πολύπους, ἐν ὑπερβολῇ τοῦτο ἔθηκεν· ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι κεῖται πολύπαις. ἐπεὶ γὰρ (φησὶν) ἐν τῷ Ὀρέστῃ τὴν πᾶσαν ἐλπίδα ἔχουσι, τὸ πολύπαις ἐν ὑπερβολῇ ἔθηκεν, ἡ πολλὰ κακὰ τίκτουσα.

l. 494. Χαλκόπους] ἡ στερεὰ καὶ ἀκοπίαστος ἐν τῷ ἐπιέναι κατὰ τῶν φονέων.

l. 495.

l. 495. Αλεκτρ', ἄνυμφα] δύσλεκτρα καὶ κακόνυμφα. ἀντὶ τοῦ μὴ νενομισμένα, ἀλλὰ παράνομα, διὰ τὴν μοιχείαν.

l. 496. Μιαιφόνων γάμων] ἤτοι ἐπὶ τῆς ἐριννύος ἐστὶν ὁ λόγος. ἐπειδὴ γὰρ ἐπὶ ἀνοσιουργήματα γάμων ἄλεκτρα καὶ ἀνύμφα, ἐπειδὴ δὲ τούτοις οἷς οὐ θέμις, οὓς ἐπήγαγεν εἰς γάμον ἤγαγεν ἡ ἐριννύς. ἢ ὅτι καὶ νῦν αὐτῶν μετελεύσεται. ἢ ἐπὶ τῆς κλυταιμνήστρας ἐστὶ τὸ λεγόμενον. τὸ δὲ, Οἷσιν οὐ θέμις, ἐπὶ τῶν γάμων. φησὶν οὖν ὅτι ἐπειδὴ γάμοις ἡ κλυταιμνήστρα οἷς οὐκ ἐξῆν ὡμίλησε.

l. 497. Πρὸ τῶνδέ τοι μ' ἔχει] τὸ ... σύνδεσμος παραπληρωματικός. λείπει δὲ τὸ ἐλπὶς, ἢ θάρσος με ἔχει, μὴ ... τούτων τῶν προειρημένων (αἰγίσθου φησὶ καὶ κλυταιμνήστρας) τοῦτο τὸ ὄναρ ... ἡμῖν προσπελάζειν. ἀλλ' ἀκολουθεῖν ψεγομένην αὐτὴν παρὰ τῶν θιασωτῶν αὐτὸν, λεγόντων ὅτι κακῶν ... σημαντικόν. Ἄλλως. θαρρῶ ὅτι τοῖς ... ταῦτα τὰ ἄδικα καὶ συνδρῶσιν αὐτοῖς οὐκ ἔσται ἄψεκτος ὁ ὄνειρος. ... γὰρ ψέξουσι τὸ ὀφθέν. Ἄλλως. ... τῶνδε ἔχει ἐμὲ τοῦτο μή ποτε πελᾶν. ... πλησιάζειν ἡμῖν τοῖς δρῶσι, καὶ ... ἑξῆς. τὸ δὲ τέρας ἀντὶ τοῦ σημεῖον.

l. 493. Τέρας] τὸ τοῦ ὀνείρου τέρας ...

l. 496. Τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν] ἡμῖν ταῖς δρώσαις ὑπὲρ Ἀγαμέμνονος, ... ἡμῖν ταῖς συνδρώσαις καὶ συναχθομένοις.

l. 497. Ητοι μαντεῖαι] ἢ μαντεῖαι ... βροτῶν οὐκ εἰσὶν ἐν ὀνείροις δεινοῖς, ἀντὶ τοῦ ἀληθεύουσιν, οὐδὲ ἐν θεσφάτοις, ... χρησμοῖς, ἀληθεύουσιν, εἰ μὴ τὸ φάσμα τόδε τῆς νυκτὸς εὖ κατασχήσει, ἀντὶ τοῦ εὖ ἕξει.

l. 498. Εν δεινοῖς ὀνείροις] τοῖς ἐκφοβοῦσι τοὺς ὁρῶντας ὅταν ὦσι δεινοί.

l. 499. Θεσφάτοις] τοῖς τῶν ὀνείρων.

l. 500. Ευ κατασχήσει] οὐ τοῖς ἱερεῦσιν. ἀλλὰ τῇ Ηλέκτρα.

l. 505. Ω πέλοπος] δὲ τὴν καὶ τὸ πρότον, πολύφθορόν τι δῶμα πελοπιδῶν τόδε. φησὶ δὲ φερεκύδης ὅτι πέλοψ νικήσας τὸν ἀγῶνα, καὶ λαβὼν τὴν ἱπποδάμειαν, ὑπέστρεψεν ἐπὶ τὴν πελοπόννησον μετὰ τῶν ὑποπτέρων ἵππων καὶ τοῦ μυρτίλου. καθ' ὁδὸν δὲ καταλαβὼν αὐτὸν πειρῶντα πρὸς τὸ φιλῆσαι αὐτὴν, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

l. 506. Πολύπονος ἱππεία] πολύπονος γενομένη πᾶσιν ἀργείοις· καὶ ἑρμηνεύει αὐτὸ, λέγων. ὡς ἔμολες αἰανὴ τᾷδε γᾷ. αἰανὴ δὲ, θρηνητικὴ ἐξ οὗ γίνεται αἶ, αἶ. ἱππασία παρὰ τοῖς κοινοῖς· ἱππεία δὲ καὶ ἱπποσύνη παρὰ τοῖς ποιηταῖς.

l. 509. Ευτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς] ὁ νοῦς τοιοῦτος ἐστὶν, ἀφ' οὗ ὁ μυρτίλος ἀπέθανεν, οὐ διέλιπεν αἰκία τοὺς πολυκτήμονας δόμους· ὁ γὰρ ἑρμῆς πατὴρ μυρτίλου ἐμήνισε τοῖς πελοπίδαις.

l. 511. Ἀικίαις] αἰκισμοῖς, ὕβρεσι.

l. 512. Πρόρριζος] ἀντὶ τοῦ παντάπασιν.

Pag. 101. l. 517. Ἀνειμένη] ἄνεσιν ἔχουσα. πανταχόθεν δὲ διαφόρεις ἐξαλλαγαῖς τὸν ἔλεον Ἠλέκτρας διαγράφει ὁ ποιητής.

Στρέφη] ἀναστρέφη. γράφεται τρέφη, ἀντὶ τοῦ διάγῃς.

l. 519. Αἰσχύνειν] ἀντὶ τοῦ καθ' ὑμῶν λέγειν. Ἄλλως. ὅς ἐπεῖχέ σε μὴ αἰσχύνειν τοὺς φίλους. ἁρμόζει δὲ καὶ χωρὶς τοῦ μὴ λέγεσθαι, ὅς ἐπεῖχέ σε αἰσχύνειν τοὺς φίλους. ἔνθα τὸ ἐπεῖχε, τὸ ἐκώλυε μόνον δηλοῖ. ἐν δὲ τῷ ἐπεῖχε μὴ αἰσχύνειν, ἀντὶ τοῦ κωλύειν ἐποίει, λαμβάνεται.

l. 527. Τέθνηκεν] ἐδίωκατο δὲ λέγεσθαι καὶ μετὰ μετοχῆς, τεθνηκώς πατήρ.

Ἐξ ἐμοῦ] καλῶς. ἴδιον ῥητορικῆς, τὸ μὴ ἀρνεῖσθαι μὲν, πιθανὴν δὲ τῶν διαπεπραγμένων ἐπεισφέρειν αἰτίαν. οὐχ ὡς δίκαια δὲ προστιθέντης συνηγορεῖ ὁ ποιητής, ἀλλ' ἵνα μὴ ἀργὸν εἴη τὸ πρόσωπον.

l. 540. Πότερον ἐκείνῳ παῖδες] λαμβάνονται τινὲς τοῦ ποιητοῦ ἐκ τῶν ὁμηρικῶν· ἐπεὶ ἐκεῖνος μίαν γεγονέναι τῷ μενελάῳ τὴν ἑρμιόνην φησὶν, οὗτος δὲ διπλοῦς ὁμομηλείους φησὶν αὐτῷ γεγονέναι. ὅμως συμφωνεῖ τῷ ἡσιόδῳ, λέγοντι. Η τέκεθ' ἑρμιόνην δουρικλυτῷ μενελάῳ, Οπλότατον δ' ἔτεκεν νικόστρατον, ὄζον ἄρηος. οὐ πάνυ μεγάλαι δὲ αἱ τοιαῦται διαφωνίαι τοῖς ποιήμασιν. ὥστε οὐ πάνυ δεῖ αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐνοχλεῖν, ἀφορμὰς τῶν ἀναγκαιοτέρων, ἅπερ παρατηρεῖν ἐχρῆν. ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ ἔθνικα καὶ χρήσιμα ἡμῖν τοῖς ἐντυγχάνουσιν. ὅρα οὖν πῶς ἐκείνῳ τῷ μέρει τῆς ἱστορίας κατεχρήσατο, ὅτι συνέφερε τῷ λόγῳ τῆς κλυταιμνήστρας.

Παῖδες

Παῖδες δίπλοι] Ἑρμιόνη καὶ Νικόστρατος.

l. 543. Ἢ τῶν ἐμῶν ἅδης] τὸ ἑξῆς, ἢ τῶν ἐμῶν τέκνων δαίσασθαι πλίον ἵμερόν τινα ἅδης εἶχεν ἢ τῶν ἐκείνης.

l. 546. Παρεῖτο] ἠμελεῖτο, παρῃρεῖτο.

l. 551. Δύσθυμος] μεταμέλος, κακόβουλος.

l. 552. Γνώμην δικαίαν] ἀντὶ λογισμῷ χρησαμένη δικαίῳ. τότε δηλονότι.

Τοὺς πέλας ψέγε] ἡμᾶς, μὴ τὸ πᾶν ὀργῇ καταχαριζομένη. τινὲς τοὺς πέλας, τοὺς περὶ Ἀγαμέμνονα ἔγνωσαν.

l. 553. Ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν] οὐκ ἂν εἴποις ὡς λυπήσασά με. τοιαῦτα ἀντακήκοας. ἐμοῦ γὰρ εἰπούσης οὐδὲν, σὺ προκατῆρξω τῆς εἰς ἐμὲ λοιδορίας.

l. 557. Εἰ δὲ μ' αὖ δή ἀεὶ λόγοις] εἰ περὶ τῶν λόγων ἐπυνθάνου εἰ τὸ λέγειν σοι ἐφίημι, οὐκ ἂν ἦς λυπηρά.

Pag. 103. l. 559. Πατέρα φὴς κτεῖναι] ὡς ῥήτωρ διεῖλεν εἰς κεφάλαια τὸν λόγον. καὶ πρῶτον κεφάλαιον, ὅτι οὐδὲν χαλεπώτερον τούτου, εἴγε δικαίως. δεύτερον, ὅτι οὐ δικαίως, ἀλλὰ πεισθεῖσα αἰγίσθῳ. δείκνυσι δὲ ὅτι ἀκουσίως ὁ Ἀγαμέμνων ἔθυσε τὴν Ἰφιγένειαν ἐν τῇ αὐλίδι

l. 560. Αἰσχίον ἔτι] ἀντὶ τοῦ ἀκμὴν παρὰ τοῖς κοινοῖς. δηλ. ἔτι νέος ἐστὶ, καὶ, ἔτι ποιῶ τόδε. λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τούτῳ. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἑξῆς, δηλ. οὐ μὴ ἔτι ποιήσω τόδε. ἔστι καὶ περισσὸν, ὡς ἐνταῦθα.

l. 562. Ὡς οὐ δίκῃ γ' ἔκτεινας] ἐναντίον τὸ, ἡ γὰρ δίκη νιν εἷλε, τὸ ὡς οὐ δίκῃ γ' ἔκτεινας.

Ἀλλά σ' ἔσπασε πειθὼ] αὕτη γὰρ ἀπόδειξις, οὐ διὰ τὴν θυγατέρα, ἀλλὰ διὰ τὸν μοιχὸν πεφονεῦσθαι τὸν Ἀγαμέμνονα, τὸ καὶ μέχρι τοῦ νῦν αὐτῷ συνεῖναι καὶ συνοικεῖν.

Ἔσπασε] παρήγαγε, παρέπεισεν.

Τίνος ποινῆς] λείπει ἡ διά.

l. 568. Ἐξεκίνησεν] ἐξεδίωξεν.

l. 576. Κἀντιβαίς] ἀντιπαρατατόμενος, καὶ μὴ βουλόμενος. διὰ δὲ τῆς λέξεως δηλοῖ τὸ ἀκούσιον τῆς προαιρέσεως. ἀντιβαίνειν δὲ καὶ ἀντισπᾶν καὶ ἀντιτείνειν, ταυτόν· παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς, ἀντιστατεῖν.

l. 378. Εἰ δ' οὖν (ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σὸν] πιθανῶς κατασκευάζει, ὅτι εἰ νομοθετεῖς ἄλλον ἀντ' ἄλλου ἀναιρεῖσθαι, κατὰ σαυτῆς νομοθετεῖς.

l. 582. Μετάγνοιαν] ἀντὶ τοῦ μετάνοιαν, τουτέστι μεταμέλειαν, ἄνοια, ἢ παντελὴς ἀφροσύνη· ἄγνοια δὲ ἔνδεια τινὸς πράγματος. μετάνοια δὲ καὶ μετάγνοια ταυτὸν, πλὴν ὅτι τὸ μὲν ἐστὶν ἐν χρήσει παρὰ τοῖς κοινοῖς, τὸ μετάνοια· τὸ δὲ μετάγνοια παρὰ τοῖς ποιηταῖς.

l. 584. Πρώτη θάνοις ἂν] ἀντὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος.

l. 585. Ἀλλ' εἰσόρα] ὅρα (φησὶ) μὴ παρακάλυμμα τῶν σαυτῆς ἀδικημάτων ταύτην κομίζῃ τὴν πρόφασιν.

l. 588. Παλαμναίῳ] φονεῖ. παλαμναῖος, ὁ ταῖς οἰκείαις χερσὶ φόνον ἐργασάμενος.

l. 591. Ἐκβαλοῦσ' ἔχεις] ἐξέβαλες, ἀπέρριψας, ἐδίωξας.

l. 596. Ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε] ἐπεὶ πάνυ αὐτὴν διήλεγξεν ἐπὶ τῇ μοιχείᾳ, ὥσπερ ἐπιλαμβανομένη αὐτῆς, κἀκείνην ἀπαμειλισσομένη, φησὶν ὅτι οὐδὲ νουθετεῖν σε δεῖ. χαλεπαίνεις γὰρ ὡς λοιδορουμένη. τὸν ἔλεγχον ὧν νουθεσίαν ὀνόμασεν.

Pag. 105. l. 608. Εἴ τι στόμαργον] εἰ γέγονα τούτοις τοῖς κακοῖς ἔνοχος, στόμαργος καὶ ἀναιδὴς (ὡς φὴς) οὐ καταισχυνῶ σου τὴν φύσιν, ἐλάττων σου οὖσα· ἀλλ' ὁμοία σοι φανήσομαι. ζηλῶ σε. (φησὶν) ὥσπερ γὰρ σὺ κατὰ Ἀγαμέμνονος αἴγισθον ἔθρεψας, οὕτω κατὰ σοῦ τὸν ὀρέστην ἐγώ.

l. 610. Σχεδόν τι] ἴσως καὶ ἀντὶ τοῦ πληκτικοῦ.

Καταισχυνῶ] ἐξουθενημένην ποιῶ τὴν σὴν φύσιν, ἐπεὶ καὶ αὐτὴ οὐκ ἀμέτοχος τούτων ἐστίν.

l. 611. Ὁρῶ μένος πνέουσαν] ὁ χορὸς τεθαυμακὼς ἐπὶ τοῖς λόγοις, φησὶν Ὁρῶ μένος πνέουσαν τὴν παῖδα· εἰ δὲ σὺν δίκῃ αὐτῇ τοῦτο τὸ μένος, σύνεσιν τούτου τοῦ μένους φροντίδα οὐκ ἔτι ὁρῶ γιγνομένην ὑπό τινος. ἀσχημόνως δὲ ἐς τὴν κλυταιμνήστραν τὸν λόγον ἀποτείνουσιν, ἀντιλαμβανομένη οὖν ἐκείνη τοῦ λόγου, φησὶ, ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος;

l. 612. Οὐκ ἔτ' εἰσορῶ] ἀντὶ τοῦ οὐκ ὁρῶ

l. 613. Ποίας δέ μοι] ποίας γνώσεως χρεία ἐστὶν ἐμοὶ εἰς τὸ ἰδεῖν εἰ δικαία αὕτη λέγει, ἥτις τοιαῦτα ὕβρισε τὴν τεκοῦσαν;

l. 615. Καὶ ταῦτα τηλικοῦτος] ὑπὲρ ἐπιτάσεως, ὅτι εἰ καὶ δοίη τις ἐξουσίαν ἀντιλέγειν τοῖς γονεῦσιν, ἀλλ' οὐ ταύτῃ παρθένῳ οὔσῃ ἔπρεπε τηλικαύτῃ.

l. 616. Αἰσχύνης ἄτερ] ἀντὶ τοῦ ἀναισχύντως

[illegible]. τὸ χωρὶς, τὸ ἄνευ, καὶ τὸ δίχα, [illegible]. τὸ δὲ ἄτερ, ποιητικόν.

l. 619. Ἐξωρα πράσσω] κἀγὼ (φησὶ) [illegible] ἐπιτηδείως πράσσουσα, κατὰ τὴν ἐμὴν ὥραν.

l. 620. Καὶ τὰ σὰ ἔργα ἐξαναγκάζει με] ἐμφατικώτερον τὸ ἐξαναγκάζει με, [illegible] τῆς προσθέσεως.

l. 623. Ἦ σ᾽ ἐγὼ καὶ τἄμ᾽ ἔπη] ὡς δὴ καὶ [τοῖς] ἔργοις καὶ τοῖς λόγοις μετριαζούσης πρὸς [αὐτὴν] ταῦτά φησιν ἡ Κλυταιμνήστρα.

l. 627. Θράσους τοῦδ᾽ οὐκ ἀλύξεις, [ὅτ]αν Αἴγισθος μόλῃ] πιθανῶς ἐπὶ [τὸ]ν ἄγγελον ἔρη τὸν Αἴγισθον, ὑπὲρ τοῦ παρ[αστ]ῆσαι δειλιῶσαι τῇ κόρῃ.

l. 629. Ἐκφέρῃ] ἐκκλίνεις. τὸ ἐκφέ[ρεσθ]αι, κυρίως ἐπὶ νεκροῦ λέγεται, καὶ [ἐπὶ] φέρῃ τινὰ ἵππος ἔξω τῆς εὐθείας [ὁδοῦ]· ἀφ᾽ οὗ κατὰ μεταφορὰν λέγε[ται] ἐνταῦθα τὸ πρὸς ὀργὴν ἐκ[φέρ]ῃ.

l. 630. Χρῄζοιμι] θέλοιμι. χρῄζω, [τὸ] χρείαν ἔχω καὶ τὸ θέλω· ἀλλ᾽ ὅταν τὸ μὲν συν[τάσσ]εται γενικῇ, τὸ χρείαν ἔχω· τὸ δὲ [θέ]λω, αἰτιατικῇ.

l. 631. Οὔκουν ἐάσεις] οὐκ ἐμεμ[φ]θ[ε]ὶς ὡς προτέρα εἶπα; ἔφη γάρ, καὶ μέμ[φομ]αι. πιθανῶς δέ. οὐ γὰρ χρὴ ἐν ταῖς ἀντιλογίαις θυμοῦσθαι τὸν ἡττώμενον.

l. 633. Ἐῶ, κελεύω· θῦε, μηδ᾽ ἐπαι[τιῶ]] δεῖ γὰρ καὶ προκόπτειν τὴν ὑπόθε[σιν]. διὸ οὐ ποιεῖται πλείονας ἀντιρ[ρήσει]ς.

l. 635. Ἐπαιρε δὴ σὺ] πρὸς θεράπ[αιν]αν φησί.

Θύματ᾽] θυμιάματα.

l. 636. Πάγκαρπα] ἐπεὶ πᾶν ὅσπερμα [ἔθ]ον τοῖς θεοῖς.

l. 637. Εὐχὰς ἀνάσχω] ἀναπέμψω. ἀνέχω, ἐπὶ εὐχῆς, τὸ ἀναπέμπω· ἀνέχω, [τὰς] χεῖρας, ἀντὶ τοῦ ὑψῶ· ἀνέχω, ἐπὶ [ἀρχ]ῆς, ἀντὶ τοῦ βασιλεύω. ἀνίσχει δὲ ὁ ἥλιος, ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλει. καὶ ἀνίσχει ἡ [β]οτάνη, ἀντὶ τοῦ βλαστάνει. ἀνίσχομαι δὲ παθητικῶς, τὸ ὑπομένω.

l. 638. Κλύοις ἂν] ἐπάκουε. ἐπὶ γὰρ μεγάλων προσώπων, ἐφ᾽ ὧν ἐδόκει [ἀπρεπ]ὲς τὸ φανερῶς προστάττειν, ἐχρῶν[το] οἱ Ἀττικοὶ εὐκτικῷ μετὰ τοῦ ἄν, ὡς ἐνταῦθα.

Προστατήριε] ὅτι πρὸ τῶν θυρῶν ἵδρυται.

l. 638. Βάξιν] λόγον.

Οὐ γὰρ ἐν φίλοις] οὐκ εἰς τὸν χορὸν ἀποτείνεται, ἀλλ᾽ εἰς τὴν Ἠλέκτραν.

l. 642. Σπείρῃ ματαίαν] τὸ ματαί[αν] οὐκ ἔστι ψευδῆ, ἀλλ᾽ ἀνωφελῆ. τί γὰρ πράξει τὰς κρατοῦντας διαβάλλουσα, ματαίαν γοῦν, καινὴν λέγει, διὰ τὸ μηδὲν αὐτὴν δύνασθαι πρᾶξαι.

l. 643. Ἀλλ᾽ ὧδ᾽ ἄκουε] οὕτως ἐμοῦ λεγούσης.

Τῇδε γάρ] ἀντὶ τοῦ τούτῳ τρόπῳ.

Δισσῶν ὀνείρων) ἢ, διπλῆν ἐχόντων φύσιν, ὡς καὶ Ὅμηρος, Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων. δύναται δὲ τὸ δισσῶν καὶ ἀριθμὸν ἐμφαίνειν, ὡς δύο αὐτῆς ὀνείρους θεασαμένης· καὶ τὸ μὲν ἕν, φάσμα ἡγησαμένης εἶναι, ὑπὲρ οὗ καὶ πέπομφεν, ἀποτεταμένη σωμάτων τὴν χρυσόθεμιν. τάχα δὲ καὶ ἕτερον αὐτὴν κεκίνηκεν, ὑπὲρ οὗ καὶ εὔχεται τῷ Ἀπόλλωνι. ὅπερ οὐδὲ ἐξεῖπε πρός τινι, οὐδὲ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα. ἢ δισσῶν ὀνείρων, τῶν ἀμφιβόλων καὶ διασαφούντων ἔλυσιν δὲ αὐτῶν εἰποῦσα. Εἰ μὲν πέφυκεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα· εἰ δ᾽ ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες.

Pag. 107. l. 651. Ἀλλ᾽ ὧδέ μ᾽ ἀεὶ ζῶσαν] τὸ ὅλον ὑπὲρ τοῦ Αἰγίσθου εὔχεται. διὰ δὲ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ φίλους τὸ τολμηρὸν τοῦ λόγου ἐπικεκάλυψεν.

l. 652. Ἀμφέπειν] τὸ γὰρ διέπειν, εὐθύνειν· περιέπειν δὲ, τὸ φίλον τινὰ κυβερνᾶν καὶ σκέπειν.

l. 653. Φίλοισί τε ξυνοῦσαν] ἀκατάλληλον φαίνεται τὸ ὅλον, ἐὰν μὴ ᾖ τὸ οἷς ξύνειμι νῦν, ἀπὸ κοινοῦ λαμβανόμενον. φίλοισί τε καὶ τέκνοις ξυνοῦσαν, οἷς ξύνειμι νῦν. τὸ δὲ δύσνοια, ἀπ᾽ αὐτῶν εἰς ἐμὲ ἢ ἀπ᾽ ἐμοῦ εἰς αὐτούς.

l. 654. Εὐημεροῦσαν] ἑκάστην ἡμέραν εὖ διάγουσαν

l. 658. Τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα] τὰ περὶ τῆς τελευτῆς Ὀρέστου ἔοικεν εὔχεσθαι. ζητοῦσι δὲ διὰ τί ἐνταῦθα μὲν οὐκ ἐμφαίνει περὶ τοῦ Ὀρέστου; ὕστερον δὲ τοῦ ἀγγέλου ἐλθόντος φαίνεται ἐφηδομένη. ῥητέον οὖν ὅτι νῦν μὲν προσδοκῶσα αὐτὸν ἥξοντα ζῶντα, τότε δ᾽ ὡς ἤδη ἀποθανόντος παρρησιάζεται ἄφοβος γενομένη.

l. 659. Ἐπαξιῶ] ἀξιῶ. παρακαλῶ, ἀξιῶ ποιεῖν τόδε, καὶ ἀξιῶ σε τοῦδε, καὶ ἀμφότερα ἀντὶ τοῦ ἄξιον κρίνω. ἀξιῶ δὲ, τὸ παρακαλῶ· καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ μόνῃ.

l. 661. Ξέναι γυναῖκες] ὁ παιδαγωγὸς ἥκει πλασάμενος τὰ περὶ τοῦ θανάτου Ὀρέστου. τὸ δὲ ἦθος αὐτοῦ μέσον ἐστὶν, οὔτε ἀποικτιζομένου παντάπασιν, οὔτε ἡδομένου, ἀλλ' ὡς ξένου. εὐκαίρως δὲ ἥκει, ἔξω οὐσῶν ἀμφοτέρων· πρῶτον, ἵνα μὴ διαλογοίη, πρὸς ἀμφοτέρας ἀπαγγέλλων· δεύτερον, πρὸς τὸ δηλωθῆναι τὴν γνώμην ἀμφοτέρων. πιθανῶς δὲ ἐρωτᾷ ὡς ἀγνοῶν.

l. 665. Πρέπει γὰρ ὡς τύραννος] στοχάζεται ἐκ τῆς στολῆς καὶ τῶν βασιλείων.

l. 669. Ἐδεξάμην] λείπει ἡ ἀπὸ, ἵν' ᾖ, ἀπεδεξάμην.

l. 676. Τί φῄς, τί φῄς] οἱ ἡδέως ἀκούοντες λόγου, κἂν πάνυ σαφῶς ἀκούσωσι, δὶς καὶ τρὶς τὰ αὐτὰ ἀκούειν βούλονται.

Μὴ ταύτης κλύε] ἤγουν, μὴ διὰ ταύτην φυλάξῃ εἰπεῖν τὰ ἑξῆς.

l. 680. Τῷ τρόπῳ διόλλυται] ἴδιον καὶ τοῦτο τῶν ἡδομένων. μαθόντες γὰρ τὸ πᾶν, καὶ τὸ κατὰ μέρος ἡδόμενοι πυνθάνονται. ἔπειτα ὁ ποιητὴς βούλεται εὐδοκιμεῖν περὶ ἀγῶνος λέγων ἑλληνικοῦ.

l. 683. Δελφικῶν ἄθλων χάριν] οὗ προ... ἐπὶ Ὀρέστου ὁ πυθικὸς ἀγών.

l. 687. Δρόμου δ' ἰσώσας] τοῦ ἐκ ποδὸς δρόμου. τινὲς δόλιχόν φασιν ἀγωνίσασθαι Ὀρέστην (ὃς ἐστιν εἴκοσι στάδια) εἴκοσι ἐτῶν ὄντα· ὥστε τῇ φύσει ἴσα τὰ τέρματα τοῦ δρόμου ἐποιήσατο. Ἄλλως. Δρόμου δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα, ἤγουν, οὐκ ἐλλιπὼν κατὰ τὰ τέρματα, ἀλλ' ἴσος φανεὶς τοῖς τέρμασι, κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν τῆς νίκης ἔτυχεν. ἀλλ' ὁμοίως καὶ ἴσως τεθαυμασμένος ἐν τῷ ἀγωνίσματι ὡς ἐπὶ τῇ μορφῇ. ἀντὶ τοῦ, ὡς θαυμαστὸς ἐπὶ τῇ μορφῇ, οὕτω καὶ τῷ ἔργῳ, ἐφάνη· ὡς ἐπὶ τῷ εἴδει, οὕτω καὶ ἐπὶ τῷ ἔργῳ.

Pag. 109. 693. Πεντάεθλ' ἃ νομίζεται] ἅλμα, δίσκον, ἄκοντα, δρόμον πάλην. ταῦτα ἐν μιᾷ τις ἠγωνίζετο ἡμέρᾳ.

l. 698. Ὅταν δέ τις θεῶν] ὅμοιον τούτῳ τὸ πινδαρικὸν, Θεὸς ὃ καὶ πτερόεντ' αἰετὸν κίχε, καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα.

l. 703. Εἰσῆλθε πολλῶν] φιλοτίμως διὰ πιθανότητα ταῦτα ἐπεξεργάζεται.

l. 706. Κἀκεῖνος ἐν τούτοισιν] ὁ Ὀρέστης.

l. 708. Ἀθήνιππος αἰνιᾶν] ... δοκεῖ ὄνομα εἶναι. οὐδὲν γὰρ ἄτοπον ... θετον εἶναι. ὄνομα γὰρ κύριον οὐ προσηγορικὸν, πρὸς τὸ τοῦ πράγματος ἀνεξέλεγκτον. ὅλη γὰρ ἡ διήγησις τοῦ ἀγῶνος πέπλασται· οἱ δὲ, αἰνιᾶν, τῶν θεσσαλῶν, ἢ θρᾳκῶν. Ὅμηρος. Τῷ δ' Ἐνιῆνες ἕποντο, μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί.

l. 709. Ἔνατος] ἐννέα, δύο μὲν ... τος, ἕν.

Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο] προσχαρίζεται τοῖς ἀθηναίοις, ἐν ἀθηναίοις λέγων.

l. 718. Ὡς ὑπέρβαλλοι χνόας τις αὐτ] οἷον πρῶτος τοῦ δρόμου γένηται χνόας δὲ ... τοῦ ἄξονος σύριγγας, καὶ τὰ ἱππικὰ φρυάγματα. ἀπὸ δὲ μέρους τὸ ὅλον ἅρμα. σύριγξ δὲ ἐστι τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος. αὐτὴ δὲ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ οὕτως καλεῖται. λείπει δὲ τὸ ἐλαύνων. τὸ δὲ χνόας, βαρέως. τὰ γὰρ εἰς η δισύλλαβα ... παραληγόμενα, ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχόμενα ὧν προηγεῖται δασὺ, βαρυτονεῖται, χνόη, φθόη, χλόη. τὸ δὲ πνοὴ, ... δασύ.

Ὑπερβάλλοι] ὑπερεκδράμοι.

l. 719. Φρυάγματα] φυσήματα, ... ματα.

l. 722. Στήλην] τὸν λίθον τὸν καμπτῆρα. στῆλαι, κυβοειδεῖς λίθοι ἐπιγράμματά τινων ἔχοντες. ἐσχάτην δὲ λέγει, ἐπεὶ καὶ ἄλλαι ἦσαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δρόμου.

l. 723. Ἔχριμπτ' αἰεὶ] ὅ ἐστι, προσπέλαζε τῷ καμπτῆρι ἀεὶ τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ.

Σύριγγα] τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ.

l. 724. Σειραῖον ἵππον] τὸν ἔξω ... ζυγοῦ, τὸν δεξιόν· προσκείμενον δὲ τῷ καμπτῆρι ἀριστερόν.

l. 726. Ἄστομοι] σκληρόστομοι.

l. 727. Ἐκ δ' ὑποστροφῆς] ἐξ ὑπαντήσεως ἐκείνων ὑποστρεφόντων.

l. 729. Βαρκαίοις ὄχοις] τοῖς λιβυκοῖς. βάρκη γὰρ πόλις λιβύης, ἡ νῦν πτολεμαῒς καλουμένη.

l. 732. Ναυαγίων] τῶν πταισμάτων.

l. 733. Γνοὺς δ' ὁ ἐξ ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος] ἀντὶ τοῦ ἔμπειρος: ... εὔνοιαν δὲ τῶν ἀκροωμένων ἐπαινεῖ τὸν ὡς ἀθηναῖον.

l. 734. Ἔξω παρασπᾷ] ... ἀμ...

…μενος (φησὶ) τούτοις συμπεσοῦσιν ἐμπεσεῖν, ἔξω ἀπ' αὐτῶν παρασυρῆ.

Κἀνακωχεύει] ἀνασειράζει, κατέχει. ἀνακωχεύειν γὰρ κυρίως λέγεται ὅταν … ὄντος ἐν τῷ πελάγει, στείλαντες τὰ ἄρμενα, σαλεύουσιν αὐτόθι, μὴ … μαχόμενοι τῷ πνεύματι. μεταφορικῶς οὖν ἐπὶ τοῦ ἅρματος εἴρηκεν· οὐ διεμάχετο, ἀλλ' ἀφῆκε τὸν τῶν ἵππων … καὶ ὕστερος ἠρέμα ἤλαυνε.

Pag. 111. l. 736. Πώλους] πῶλος λέγεται ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς.

Τῷ τέλει πίστιν φέρων] ἤγουν πιστεύων … ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δρόμου παρελθεῖν· ἢ νομίζων ἕως τοῦ τέλους οὕτως ἐλαύνειν.

l. 739. Κἀξισώσαντες ζυγά] ὁ Ὀρέστης καὶ ὁ Ἀθηναῖος.

l. 744. Λύων ἡνίαν] χαυνῶν· διὰ τὸ συμπεπλέχθαι.

l. 746. Ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας] τὸ λεπτὸν μέρος τοῦ ἄξονος, τὸ περιβαλλόμενον ὑπὸ τῆς χοινικίδος. εἴρηται δὲ ὁμοίως τὸ παρ' Ἀπολλωνίῳ, Ἀξόμενος πλήμνῃσι παρακλιδὸν αἰγυπτίοιο.

l. 752. Λακχάνει] γράφεται καὶ τυγχάνει.

l. 756. Ἔλυσαν αἱματηρὸν, ὥστε μηδένα] καὶ ἵνα ἀξιόπιστος εἴη ὁ ἄγγελος, ἵνα πάλιν τὸ περιπαθὲς εἴη τῇ Ἠλέκτρᾳ.

Αἱματηρὸν] ᾑμαγμένον. αἱματηραὶ γὰρ σταγόνες, αἱ ἀπὸ αἵματος στάζουσαι· ᾑμαγμέναι δὲ, τῷ αἵματι μεμιγμέναι.

l. 758. Ἐν βραχεῖ χαλκῷ] ἀγγείῳ. ἡ εὐθεῖα ὁ βραχὺς χαλκὸς, ὃ δηλοῖ τὴν οὐσίαν τοῦ χαλκοῦ καὶ τὴν ὕλην. ἀπὸ δὲ τῆς ὕλης ἐνταῦθα δηλοῦται τὸ ἀγγεῖον τὸ ἐκ τῆς ὕλης.

l. 759. Μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ] ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ, σποδὸν δειλαίαν μεγίστου σώματος.

l. 766. Ὦ Ζεῦ] ὡς μὲν γυνὴ κεκίνηται ἐπὶ τῷ πάθει, πρὸς δὲ τὸν κίνδυνον ἀποβλέπουσα, ἥδεται. διὰ δὲ τὸν χορὸν, ἀλγεῖν ὑποκρίνεται.

l. 777. Φυγάς] ἀντὶ τοῦ φυγάν. φυγάδες γὰρ κυρίως οἱ διωχθέντες ἀπὸ τῆς οἰκείας πατρίδος.

Pag. 113. l. 782. Ὦ προστατῶν χρόνος] ὁ ἐπιγινόμενος.

l. 786. Ξυνοίκος ἦν μοι] τοῦτο οἰκονομικῶς. εἰ γὰρ ἀπορήσασα ἐπὶ τοῖς ἠγγελμένοις, ἀπέκλεινεν ἑαυτὴν, διελύετο ἂν ἡ ὑπόθεσις.

l. 788. Ἡμερεύσομεν] διημερεύσομεν. διημερεύω, τὸ τὴν ἡμέραν διαβιβάζω. οὕτω καὶ διανυκτερεύω· ἐνταῦθα δὲ τὸ διημερεύσομεν ἀντὶ τοῦ βιώσομεν.

l. 799. Πολλῶν ἂν ἄξιος] ἄξιος ἂν εἴης ὦ ξένε διὰ τὴν ὁδὸν ἣν ἦλθες, τυχεῖν πολλῶν ἀγαθῶν.

l. 802. Πορεύσαντος] ἀποστείλαντος. πορεύομαι ἐγὼ, καὶ πορεύω ἕτερον, ἀντὶ τοῦ ἄγω. ὡς παρὰ Πλάτωνι, ᾧ δὴ προστέτακται τοὺς ἐνθένδε ἐκεῖσε πορεῦσαι. ἀντὶ τοῦ ἀγαγεῖν. ἐνταῦθα δὲ πορεύσαντος ἀντὶ τοῦ πέμψαντος, λέγεται.

l. 803. Ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω] περισσὸν τὸ εἴσω. τὸ γὰρ εἴσιθι τὸ εἴσω ἐλθὲ δηλοῖ. εἰσῆλθε δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, λέγεται κατὰ λόγον. τὸ γὰρ εἰσῆλθε, δηλοῖ μὲν τὸ εἴσω ἦλθεν, οὐ μὴν καὶ ὅποι εἰσῆλθεν ὡρισμένως· διὸ ἐπάγεται εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ εἰς τὴν πόλιν, καὶ οὐ δοκεῖ φορτικόν.

Pag. 115. l. 824. Ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς] ἐν τοῖς ἔμπροσθεν παραμυθούμενος ὁ χορὸς τὴν Ἠλέκτραν, ἔλεγε, θάρσει μοι τέκνον, θάρσει. ἔστι μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς, καὶ τὰ ἑξῆς. νῦν οὖν πανταχόθεν ἀπεγνωσμένης τῆς σωτηρίας, καὶ προστεθείσης τῆς κατὰ τὸν Ὀρέστην συμφορᾶς, εἰκότως παρακεκινδυνευμένῳ τῷ λόγῳ ἐχρήσατο, ὥστε καὶ περὶ θεῶν τι εἰπεῖν, καὶ ὅλως ἀμφιβάλλειν εἰ ὅλως ἐν οὐρανῷ εἰσιν, εἴγε περιορῶσι τοιαῦτα γινόμενα. καὶ τὸν μὲν ἥλιον ὡς πάντα ἐφορῶντα παρέλαβεν· τὸν δὲ Δία, ὡς πάντων δεσπότην ὄντα. δεῖ δὲ τὸν ὑποκριτὴν ἅμα τῇ βοῇ ἀναβλέψαι τι εἰς οὐρανὸν, καὶ τὰς χεῖρας ἀνατεῖναι. ὃ δὴ κωλύει ὁ χορὸς, Μηδὲν μέγ' ἀΰσης.

l. 825. Φαέθων] ἐπίθετον ὄνομα ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ λάμπων. λέγεται δὲ Φαέθων καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἡλίου καὶ ὁ ἕτερος τῶν ἵππων αὐτοῦ.

l. 826. Εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν] ἤγουν, οὐκ ἄγουσιν εἰς φῶς τὴν τούτων παρανομίαν.

l. 828. Ἒ ἔ, αἶ αἶ] θρηνεῖ ἡ Ἠλέκτρα τὸν ἀδελφόν. ἐλεεινὸν δὲ λίαν τὸ τοιοῦτον μέρος.

l. 832. Ἀπολεῖς με] ἀποκτενεῖς με (φησὶν) ἐν τοῖς ἀθεραπεύτοις παρηγορήσασα. δαιμονίως δὲ τοῦτο ἐπήγαγεν. οὐ γὰρ ἀμελήσασα τῶν ἀπὸ χοροῦ ἐπιτιμήσεων, ἐρεῖ τι ἀσεβὲς εἰς θεοὺς (ἐπεὶ καὶ τελέως ἀμηχανεῖ ὁ Σοφοκλῆς εἰς τοὺς

θεοὺς βλασφημούντων. καὶ γὰρ εἷς ἦν τῶν θεοσεβεστάτων) ἀλλ' ἅτε δυσχεραίνουσα ταῖς ἐπιτιμήσεσιν, ὡς ψυχραῖς, τοῦτό φησιν. οἱ δὲ ἐν τοῖς προφανέσι καὶ ἀθεωρήτοις πάθεσι μετεκάζειν αὐτὴν ἀξιοῦσιν.

l. 839. Οἶδα γὰρ ἄνακτ' ἀμφιάρειον χρυσοδέτοις] ταῖς διὰ χρυσοῦ γενομέναις τέχναις, τοῦ δοθέντος ὅρμου ἐριφύλῃ διὰ τὴν ἀμφιαράου ἔξοδον, διὰ τὰς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἀπάτας. Ἄλλως.

l. 840. Χρυσοδέτοις ἕρκεσιν] ἢ ἐπὶ τῶν ἁρμάτων φησὶν, τοῖς χρυσῷ δεδεμένοις καὶ κατεσκευασμένοις. ἅπερ ἕρκη εἶπεν, ὅτι περιφράγματα καὶ τείχη ὧν οὐκ ἐξέφυγεν ὁ ἀμφιάραος, ἀλλ' ἐνεσχέθη ἐν αὐτοῖς. ἢ χρυσοδέτοις, τῷ ὅρμῳ ὃς ἦν ἐκ χρυσοῦ πεποιημένος. τὸ δὲ ἕρκεσιν, οἷον τοῖς δεσμοῖς καὶ φράγμασι, καὶ τῇ ἀνάγκῃ τῇ ἀπὸ τοῦ ὅρμου γενομένῃ.

l. 841. Γυναικῶν ἀπάταις] ἢ τῇ ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἀπάτῃ, ἢ καθόλου τὸν χρυσὸν, γυναικῶν ἀπάτην εἶπεν. θαυμαστῶς δὲ εἴκασεν, ὅτι καὶ οὕτως διὰ γυναικῶν ἀπώλετο. Ἄλλως. οἶδα γὰρ ἄνακτ' ἀμφιάρεων, ὁ χορὸς φησὶν ὅτι καὶ ἐν αὐτῷ τῷ θανάτῳ ἐστί τις εὐτυχία. τιμὴν δὲ αὐτῷ φησὶν ἔσεσθαι, διὰ τὸ μαντεύεσθαι αὐτόν.

l. 843. Ε ἒ] οὐ προσιεμένη οὐδὲ ἐπὶ τοιούτους λόγους, θρηνεῖ ἡ ἠλέκτρα.

l. 844. Πάμψυχος ἀνάσσει] ἀντὶ τοῦ πασῶν ψυχῶν ἀνάσσει. εἰ δὴ ἐν χρείᾳ καθίσταται τῆς ἐκείνου μαντικῆς. ἢ πάμψυχος, ὁ διασώσας πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. ἢ ὁ διὰ παντὸς τὴν ψυχὴν σώζων, ὅ ἐστιν ἀθάνατος.

l. 845. Φεῦ] μνησθεῖσα τῆς ἐριφύλης ἡ Ηλέκτρα ἀναβοᾷ, ἐπὶ τῷ ἤθει αὐτῆς δυσχεραίνουσα.

l. 846. Φεῦ δῆτ'. ὀλοὰ γὰρ] ὁ χορὸς συγκατατιθέμενος, φησὶν ὅτι δικαίως ἀνεβόησας· ὀλοὴ γὰρ ἦν ἡ ἐριφύλη. ὅρα δὴ οὖν εἰ ἔπραξέ τι ὁ χορός. ἀπέσπασε γὰρ αὐτὴν τοῦ θρηνεῖν, ἐμβαλὼν τὸ κατ' αὐτὴν μάθημα.

l. 847. Εδάμη] ἡ ἐριφύλη δηλονότι. οὐδὲ λόγος ἀποφαντικός. ὁ χορὸς δὲ, ὡς πυνθανομένης, ἐπάγει τὸ ναί.

l. 849. Οἶδ', οἶδ'· ἐφάνη] οἶδα ὅτι ἐδάμη. ἐφάνη γὰρ ὁ ἐπιμελούμενος τοῦ ἐν τῷ φόνῳ πεσόντι τιμωρὸς τοῦ πατρός. ἐμοὶ δὲ οὐδεὶς πάρεστιν, ἀποθανόντος Ορέστου. ὁ μὲν οὖν χορὸς παρέβαλε τὸν ἀγαμέμνονα τῷ ἀμφιαράῳ, ἵνα ἡ Ηλέκτρα εὔελπις εἴη περὶ τοῦ πατρὸς, ὅτι τεύξεται τιμῆς τινος. ἡ δὲ φησὶν ὅτι ἀμφιάραος ὑπὸ τοῦ ἀλκμαίωνος ἔτυχε τιμωρίας. πάνυ δὲ περιπαθῶς τὸ πάθος τοῦ ἀγαμέμνονος εἰς ἑαυτὴν μεταφέρει, διὰ τοῦ ἐμοὶ δ' οὔτις.

l. 850. Μελέτωρ] φροντιστής. ὁ ἐπιμελὴς γέγονε μετελθεῖν τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον τοῦ ἀμφιαράου.

l. 854. Δειλαία δειλαίων] καὶ τοῦτο εἶδος παραμυθίας, τὸ εἴ τι παραχωρεῖν τοῖς λυπουμένοις, καὶ συγχωρεῖν αὐτοῖς κλαίειν, ὡς ἐπὶ ἀπαρηγορήτοις κακοῖς. Ἄλλως. εἴρηται ὑπερβολικῶς ὡς τὸ ἑορτὴ ἑορτῶν, οὕτως ἀθλιωτάτη ἀθλιωτάτων.

Κυρεῖς] ἤγουν ὑπάρχεις.

l. 855. Κἀγὼ τοῦδ' ἴστωρ] οἶδα (φησὶν) ὅτι δειλαία εἰμὶ αὐτῷ τούτῳ τῷ πανσύρτῳ τῶν πολλῶν ἀχέων.

Κἀγὼ τοῦδ' ἴστωρ] κἀγὼ τούτου ἐπιστήμων εἰμὶ, ὅτι ταλαίπωρός εἰμι.

l. 856. Πανσύρτῳ] τῷ πάντα σύροντι τὰ κακά. ἢ πανσύρτῳ, τῷ μετὰ πάσης ὁρμῆς τῶν κακῶν ὡρμημένῳ.

Παμμήνῳ] τῷ πολυχρονίῳ καὶ διηνεκεῖ. δειλαία οὖν εἰμὶ, οἷον κατ' αὐτὸ τοῦτο καθὸ πάντα τὰ ἄχη εἰς ἡμᾶς συνεσύρη καὶ διηνεκῆ παραμένει. Ἄλλως.

Pag. 117. l. 859. Μή με νῦν μηκέτι] μηκέτι οὖν με (φησὶ) παρηγορεῖτε, ὅπου γε οὐ πάρεισιν αἱ τῶν ἐλπίδων ἀρωγαὶ, αἱ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν.

l. 863. Κοινοτόκων] τῶν ἀπὸ ἀμφοῖν τῶν γονέων. τινὲς, τῶν πᾶσι κοινῶν. διὰ δὲ τοῦ εὐπατερειδῶν ηὔξησε τὸ τοῦ πατρὸς ἐγκώμιον. οἷον εὐγενῶν καὶ γενναίων, οἷος ἦν καὶ Ορέστης, γεγονὼς ἐξ Αγαμέμνονος. ἢ κοινοτόκων, τῶν ἀδελφικῶν, τῶν τοῦ αὐτοῦ πατρὸς κεκοινωνηκότων.

l. 865. Η καὶ χαλαργοῖς] ταῖς λακόπουσιν, ἢ ταῖς ταχείαις ἐν ταῖς χηλαῖς. χηλὰς δὲ ἀντὶ τῶν ὁπλῶν παρέλαβεν. εἰπόντος δὲ τοῦ χοροῦ, πᾶσι θνητοῖς ἔφυ μόρος, ἀντιτίθησιν ἡ ἠλέκτρα, ἆρα οὖν οὕτω πέπρωται τοῖς θνητοῖς τελευτᾷν ἐν ταῖς ἁμίλλαις ταῖς ἱππικαῖς;

l. 867. Τμητοῖς ὁλκοῖς] τμητοῖς λώροις τοῖς ἱμᾶσιν. ὁλκοὺς οὖν ἀντὶ τῶν ἱμάντων ἐν οἷς εἵλκυσθη.

l. 868. Ἄσκοπος] ἀπροόρατος ὁ θάνατος.

l. 869.

l. 869. Πῶς γὰρ οὐκ εἰ ξένος] τοῦ χρυσόθεμιδος ... ἀπροσδοκήτως, ... ὄντος, ἀνοεϊδὴς ἡ κατὰ τὸ ... ἡ Ἠλέκτρα πρὸς ἕτερον ἐπήγαγεν, ὅτι δὴ πέπονθεν ἀπροσδοκήτως, ... ἀλλοδαπῆς τελευτὴν, καὶ ἐμοῦ ...

l. 871. Κέκευθεν] ἀντὶ τοῦ κρύπτεται.

l. 872. Ὑφ' ἡδονῆς τοι] ἡ χρυσόθεμις παραγέγονε τὰ ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου ... τοῦ τάφου εὑροῦσα. τοῦτο τὸ ... εἰσήγαγεν ἵνα μὴ εἰς μακρὸν ... ὀδυρμοῖς ἡ Ἠλέκτρας γένηται.

l. 873. Σὺν τάχει μολεῖν] λείπει ἡ ..., ὑπὸ τοῦ σὺν τάχει μολεῖν.

l. 875. Τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων] τῶν πημάτων τὰ μὲν θεραπεύεται παρηγορίαις θεραπείαις, ὅπερ ἐστὶν ἄρηξις· ... θεραπεύεται παντελῶς, ὅπερ ἐστὶν ἴασις. κατ' οὐδένα οὖν τρόπον παραβάλλει τὰ ἡμέτερα ἐπὶ τὸ βέλτιον.

l. 878. Κλύουσ' ἐναργῶς] ἀντὶ τοῦ κλύουσα, πρὸς βραχὺ διαστικτέον· ἵν' ᾖ, ... ἐναργῶς. ἴσθι τοῦτο κλύουσα ἐμοῦ.

l. 888. Βλέψασα, θάλπῃ] ἀντὶ τοῦ ... τὰς φρένας, ὡς ἐν πυρετῷ ... τῷ πυρὶ, ὥστε ἔλεγχον ἀνιάτῳ ... ἀνέλπιστον γὰρ τὸ παραγενέσθαι ..., ἤδη ἀπολωλότα.

Pag. 119. l. 886. Ἀρχαῖον τάφον] ... πολλοῦ ᾠκοδομημένον.

l. 888. Πηγὰς γάλακτος] πολὺ γάλα, ὡς τὸ δακρύων πηγὰς, ἀντὶ τοῦ πολλὰ δάκρυα.

l. 889. Θήκην πατρὸς] τὴν σορὸν λέγει ... τὸ λείψανον ἐτέθη.

l. 904. Νεωρῆ] τὸν νεωστὶ ἠρτημένον. ... νέου τινὸς καὶ ὥραν ἔχοντος νέαν.

l. 906. Συνήθες ὄμμα] ὅραμα ὃ ἀεὶ ... ἀσπαζόμενον κατὰ ψυχήν.

l. 912. Τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε;] τὸ ἀποκείρασθαι τὰς ... δηλονότι. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς ὄψεως τοῦ βοστρύχου κινεῖσθαι ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν, γελοῖον. πιθανῶς οὖν ἐπάγει, ὅτι οὐδενὶ ἄλλῳ ἢ τῷ πάνυ συνημμένῳ κατὰ γένος τὰ τοιαῦτα προσήκει.

l. 916. Τοιαῦτα παρῆσαν] τὰ ἐπὶ τῇ τιμῇ γιγνόμενα τοῦ πατρός.

l. 917. Ταῦτα τἀπιτίμια] γράφεται τὰ λαίσματα.

l. 921. Ὑπάρξει κῦρος] ἐπιτυχίαν ἕξει.

l. 931. Οὐδὲ μητρὶ δυσχερὴς] ὅ ἐστιν, οὐ κατὰ τοῦτο τῇ μητρὶ δυσχερὴς ὀφθεὶς, καὶ διὰ τῆς ἀγγελίας λυπήσας αὐτὴν, γράφεται καὶ, μητρὶ δυσμενής.

l. 935. Μνημεῖ' Ὀρέστου] τοῦ Ὀρέστου μνημόσυνα.

Pag. 121. l. 945. Ὧν ἐγὼ φερέγγυος] ὧν ἐγὼ εἰς τὸ παρέχειν ἀσφαλὴς εἰμι. φερέγγυος λέγεται ὁ ἐκδεξάμενός τι καὶ δυνάμενος ἀποτίσαι τὸ ἀξιόχρεως; δυναμένη ἀναδέξασθαι.

l. 947. Ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ'] τοῦτο τῷ προτέρῳ ὅμοιον, ἢ τὸν θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ;

l. 948. Εὐτυχεῖ] ἀντὶ τοῦ ἐπιτυγχάνεται.

Ποιεῖν] γράφεται τελεῖν.

l. 949. Συνοίσω] συμπονήσω. τοῦτο συνῳδὸν τῷ, τί γὰρ κελεύεις ὧν ἐγὼ φερέγγυος;

l. 956. Πράκτωρ'] ἔκδικον.

l. 961. Ποῖ γὰρ μενεῖς] ἀντὶ τοῦ εἰς τίνα χρόνον.

l. 967. Οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλος] παραινοῦσα τὰ δεινά, τὸ χαλεπώτερον ἐπιφέρει, ὡς οὐδὲ μεταβολῆς τυχεῖν ἐλπὶς ἔνεστι.

l. 978. Τίς γάρ ποτ' ἀστῶν] ὅρα ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Ἠλέκτρας, ὅτι πάντα τέθεικε τὰ ἀγαθὰ ἅπερ αὐταῖς παρέσται ἀνελούσαις τὸν Αἴγισθον· τὰ δὲ ἕτερα ὁπεξείρηκεν, ὁποῖα πείσονται ἀλοῦσαι. καίτοι ἦν κατὰ τὸ πάθος τῆς Ἠλέκτρας κἀκεῖνα προσθεῖναι, ὅτι καλόν μοι ἀποθανεῖν οὕτω δυστυχούσῃ· ὁποῖα καὶ πρόσθεν ἔλεγεν, ὡς χάρις μὲν, ἂν θάνω· λύπη δὲ, ἂν ζῶ. ἀλλ' ᾔδει τὸ περίφοβον τῆς χρυσοθέμιδος, ὥστε ἑκοῦσα τοὺς δειλοτέρους τῶν λόγων ὑπεξεῖλεν, ὥστε μηδὲ εἰς ἔννοιαν τῶν κινδύνων ἐκείνην καταστῆσαι.

l. 980. Ἴδεσθε τώδε] ἀντὶ τοῦ τάσδε. ἐπὶ τῶν θηλυκῶν τοῖς ἀρσενικοῖς ἄρθροις κέχρηνται, ὅπερ συνήθες Ἀττικοῖς· τὼ χεῖρε γάρ φασι. καὶ Ὅμηρος, Τὼ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.

Pag. 123. l. 983. Ὡ προὐστήτην] ἀντὶ τοῦ αἵτινες προέστησαν περὶ τοῦ φόνου τῶν ἐχθρῶν.

l. 984. Τούτω] ἀντὶ τοῦ ταύτας.

l. 987 Τοιαῦτα πᾶς τις ἐρεῖ] ἤγουν οὕτως ἐπαινέσονται ἡμᾶς ὥστε μὴ λιπεῖν ἡμῖν τὸ κλέος καὶ ζώσαις καὶ θανούσαις.

l. 993. Ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν] ὁ χορός,

ρῶ, ὑπέρτε θαυμαστικῶς τὸ τολμηρὸν τῆς Ἠλέκτρας, φησὶν ὅτι μετὰ προγνώσεως καὶ ἀσφαλείας δεῖ τὰ τοιαῦτα καὶ λέγειν καὶ ἀκούειν.

l. 996. Ἐσώζετ' ἂν τὴν εὐλάβειαν] οὐ σώζει (φησὶ) τὴν εὐλάβειαν, ἀλλ' ἔστι θρασεῖα καὶ ῥιψοκίνδυνος.

l. 998. Τοιοῦτον θράσος αὐτή θ' ὁπλίζῃ] λίαν ἐμφαντικῶς τὸ θράσος φησὶν αὐτὴν ὁπλίζεσθαι, ὡς μηδὲν ἀμυντήριον αὐτὴν ἔχουσαν, εἰ μὴ μόνον θράσος.

l. 1000. Γυνὴ μὲν] ταῦτα πάντα ὅμοια τοῖς ἐν ἀντιγόνῃ· εἴτις παραβάλοι, εἴσεται τοῖς αὐτοῖς διανοήμασι χρησάμενον σοφοκλέα.

Σθένεις δ' ἔλαττον] τοῦτο δεύτερον κεφάλαιον.

l. 1002. Δαίμων δὲ] τὸ τρίτον κεφάλαιον καὶ ἀναγκαιότερον, ὡς οὐδὲ ἐκ παραδόξου κατορθῶσαι ἡμᾶς τὴν ἐπιχείρησιν εἰκός, τῆς τύχης μὴ συλλαμβανομένης.

l. 1003. Ἀποῤῥεῖ] ἐλαττοῦται. μαραίνεται.

l. 1008. Λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν] οὐ λυσιτελεῖ γὰρ ἡμῖν, (φησὶν) οὐκ ἀπαλλάσσει τῶν κακῶν. ἢ ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν ἡμᾶς ἐκλύσεται.

l. 1009. Δυσκλεῶς θανεῖν] ἐνταῦθα δηλοῖ τὸ μετ' αἰσχρᾶς τιμωρίας ἀποθανεῖν. καὶ Ὅμηρος, Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην.

l. 1010. Ἀλλ' ὅταν θανεῖν χρήζων] ὅρα ὅτι τοῦτο δηλοῖ τὸ δυσκλεῶς.

l. 1011. Εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν] οὐ τὸ τοῦ θανάτου δεινόν, ἀλλ' ὅταν ἐπιθυμῶν τις ἀποθανεῖν ὥστε τὰς παρούσας κολάσεις ἐκφυγεῖν, τότε μηδὲ τούτου τύχῃ, τοιαῦτα οἰμώξεσθαι(?) πεισόμεθα ὧν ὁ θάνατος αἱρετώτερος.

l. 1021. Ἀπηγγελλόμην] ἀντὶ τοῦ ἠξίουν. τὸ δὲ παρακαλεῖν, ἀπαγγέλλειν φησίν.

l. 1022. Ἀλλ' αὐτόχειρ μοι] παρατήρει κἀνταῦθα τὴν εὐτολμίαν, ὡς καὶ ἐν ἀντιγόνῃ.

Pag. 125. l. 1029. Εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα] εἰκὸς γὰρ τὸν κακῶς ποιεῖν ἐπιχειροῦντα, καὶ παθεῖν κακῶς. τοῦτο δὲ πινδαρικόν, Ἐπηρεάζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν.

l. 1031. Χ' ὅταν εὖ λέγῃς] οἷον, ἴσως καιρὸς ὅτε με εὐφημήσεις. ἤτοι παραθήσομαι καὶ ἐπαινέσω σε ὅταν εὖ λέγῃς.

l. 1039. Ἀτιμίας μὲν οὐ] οὐκ ἀτιμάζω σε, ἀλλὰ προνοοῦμαί σου.

l. 1042. Ἠ δεινὸν εὖ λέγουσαν] δεινὸν εἶμαι καλῶς λέγουσαν, δοκεῖν ἐξαμαρτάνειν. ἐπεὶ δὲ ἡ χρυσόθεμις καλῶς λέγει, δοκεῖ δὲ ἁμαρτάνειν, διὰ τὸ μὴ προτάσσειν τὰ δίκαια ὑπὲρ ἐκδικίας τοῦ πατρός, πρὸς τοῦτο ἡ Ἠλέκτρα, δεινόν ἐστι σύμφορα δοκοῦσαν συμβουλεύειν, ἄδικα προτάσσειν καὶ ἁμαρτάνειν. ὅπερ ἡ χρυσόθεμις εἰς Ἠλέκτραν τρέπει ἐν τῷ ἑξῆς στίχῳ, Εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ προσκεῖσαι κακῷ, τῷ ἁμαρτάνειν. λέγουσα γὰρ δίκαια καὶ εὐπρεπῆ, ἐν αὐτοῖς ἁμαρτάνεις. ἀλυσιτελῆ γὰρ ἐπιχειρεῖς ποιεῖν.

l. 1047. Ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτα] ἤγ. τοῖς δεινοῖς περιπεσοῦσα, ἐπαινέσεις με σύμφορα σοι βουλεύσασαν.

l. 1049. Πάλιν] εἰς τοὐπίσω. εἰς τὸ ἐναντίον.

l. 1055. Μεθέψομαι] ἀντὶ τοῦ συναγωνήσω.

l. 1059. Ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς] παρὰ τὸ Ὁμηρικόν, Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

l. 1061. Τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους] τὸ ἄνωθεν, ἢ τόπου ἢ χρόνου ἐστίν. ἄνωθεν ἐκ φύσεως· ἢ τοὺς ἐν τῷ ἀέρι. οἰκεῖον δὲ τῷ χορῷ ἀγανακτοῦντι ἐπὶ τῇ κλυταιμνήστρᾳ τὸν περὶ τῶν ἀλόγων ἐνταῦθα παραλαβεῖν λόγον, ὅτι ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις φυσική τίς ἐστι φιλοστοργία. ἡ δὲ κλυταιμνήστρα ἄστοργος. τὸ δὲ ἑξῆς, τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς ὁρῶντες καλῶς κηδομένους τῆς τροφῆς ἀφ' ὅτων τε ἂν βλαστῶσι, καὶ ἀφ' ὧν ἂν ὄνησιν εὕρωσιν. ἐπὶ τῶν τέκνων τὰ δύο, ἀφ' ὧν τ' αὐτοὶ βλαστῶσι τὰ τέκνα, ἀφ' ὧν τε καὶ ὄνησιν εὕρωσι. λέγονται δὲ οἱ πελαργοὶ γεγηρακότας τοὺς γονεῖς βαστάζειν τοῖς πτεροῖς, ἕως ὅτου πτεροφυήσωσι.

l. 1065. Τὰ δ' οὐκ ἀπ' ἴσας] καλῶς ὁ χορὸς καὶ ἑαυτὸν συγκαταλέγει, ἵνα μὴ δοκῇ φορτικὸς εἶναι τούτοις καθ' ὧν τὸν λόγον πεποίηνται.

Pag. 127. l. 1068. Οὐκ ἀπόνητοι] ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐπιπολὺ ἔσονται ἀθῷοι οἱ περὶ αἴγισθον καὶ κλυταιμνήστραν.

l. 1069. Ὦ χθονία βροτοῖσιν] οὐ τὴν ἐπίγειόν φησιν, ἀλλὰ τὴν κατὰ γῆς χωροῦσαν δυναμένην.

l. 1071.

l. 1071. Τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις] ἢ Ἀγαμέμνονι, ἢ Ὀρέστῃ. δοκοῦσι γὰρ ἀμφότεροι τεθνηκέναι.

l. 1072. Ἀχόρευτα φέρουσ' ὀνείδη] ἐφ' οἷς οὐκ ἄν τις χορεύσειεν. ὀνείδη δὲ τὰ νόμιμα ὀνείδη, ἐπειδὴ ὄνειδος ἦν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ ἐπιχαίρειν Ὀρέστῃ.

l. 1073. Ὅτι σφὶν ἤδη] ἡ ἀπόστασις πρὸς τὴν Κλυταιμνήστραν. ἄγγελον γενοῦ (φησὶν) ὅτι τὰ κατ' οἶκον νενόσηκε, καὶ οὐκ ἔστιν ὑγιῆ.

l. 1075. Οὐκέτ' ἐξισοῦται] οὐκέτι ἴσα φρονοῦσιν ὡς ἐν φιλίᾳ διαιτώμεναι, ἀλλὰ στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλας.

l. 1077. Πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει] κινδυνεύει. ἐκ μεταφορᾶς τῶν νηῶν. μόνη δὲ αὕτη ἐφ' ἑαυτῆς χωρὶς ἀγκύρας.

l. 1078. Τὸν ἀεὶ πατρὸς] λείπει ἡ περὶ, περὶ τοῦ πατρὸς στενάχουσα. ὡς τὸ Ὁμηρικὸν, Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ, Ὡς ἑνός. τὸ δὲ ἑξῆς, ἀεὶ τὸν τοῦ πατρὸς μόρον στενάχουσα. ἢ τὸν ἀεὶ, εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον.

l. 1081. Οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθὴς] πρόνοιαν οὐκ ἔχουσα τοῦ μὴ ἀποθανεῖν. ὅ ἐστιν ἀφειδοῦσα τῆς ἰδίας τύχης, καὶ ῥιψοκινδυνοῦσα.

l. 1082. Τό τε μὴ βλέπειν ἑτοίμα] ἑτοίμη καὶ τῆς ὄψεως στέρεσθαι· τουτέστιν ἀποστερηθῆναι τῶν ὀμμάτων. ἀντὶ τοῦ, καὶ ἀποθανεῖν ἑτοίμη, καὶ ζῶσα κολάζεσθαι. καὶ τοῦτο λέγει διδύμην ἐριννύν. ἢ ἐπὶ τοῦ θανάτου τὰ δύο. ἑτοίμη μὴ βλέπειν αὐτοὺς, ἀλλ' ἐν σκότει γενέσθαι τοῦ θανάτου, ἐν τῇ αὐτῇ ἐριννύϊ γενομένη τοῦ Ἀγαμέμνονος· ὅ ἐστι διπλῆ ἐριννύς.

l. 1983. Διδύμαν] Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν.

l. 1087. Νώνυμος] νώνυμος τῆς εὐκλείας θέλων γενέσθαι.

Ὦ παῖ παῖ] οὕτω καὶ σὺ ὦ παῖ εἵλου τὸν αἰῶνα πάγκλαυστον.

l. 1089. Κοινὸν] [illegible], καὶ κοινὸν ἐπὶ παντὸς αἰῶνος ἑαυτῆς.

l. 1090. Καθοπλίσασα] καταπολεμήσασα τὸ αἰσχρὸν καὶ νικήσασα, ἤτοι τοὺς ἐχθροὺς καταγωνισαμένη.

l. 1098. Ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα] ἃ δὲ φυσικὰ καὶ μέγιστα νόμιμα ἔβλαστε, τούτων ἀποφερομένην τὰ ἄριστα. ἢ ἄριστα, ἀμφοτέροις τῇ εὐσεβείᾳ, τῇ τοῦ Διός. ἢ ἄριστα τῇ εὐσεβείᾳ, ὧν ἄν τις ἐρασθείη, ἀντὶ τοῦ προσκειμένης προσφερομένην τῇ εὐσεβείᾳ τὰ νόμιμα· ἀντὶ τοῦ μετ' εὐσεβείας περιέπουσαν.

l. 1100. Τὰ Διὸς] γράφεται τὰ Ζηνός.

Pag. 129. l. 1102. Ἆρ' ἂν γυναῖκες] Ὀρέστης πάρεστι σὺν τῷ Πυλάδῃ κομίζων τὰ λείψανα τῶν λογοποιουμένων ὀστῶν ἑαυτοῦ. θαυμαστὴ δὲ ἡ οἰκονομία τοῦ ποιητοῦ, μὴ ἅμα τῇ ἀπαγγελίᾳ τοῦ θανάτου κομίσαι τὰ λείψανα· ἵνα εὔλογος πρόφασις γένηται τῆς παρόδου τῷ Ὀρέστῃ, καὶ παρ' αὐτὰ ὁ ἀναγνωρισμὸς πρὸς αὔξησιν τοῦ πάθους.

l. 1104. Ἱστορῶ] γράφεται μαστεύω.

l. 1105. Ἀζήμιος] ἀληθὴς, καὶ οὐχ ὑπέχων ζημίαν τοῦ ψεύδους.

l. 1121. Εἴπερ τι κλαίεις] ἀξιοπίστως ἄγαν Ὀρέστης σκληρός ἐστιν, οὐχ ὅτι δεῖ ἄγγελον εἶναι, καὶ συναχθόμενον τοῖς ἀτυχήμασιν ἐᾶν ὅτι.

l. 1126. Δόθ', ἥτις ἐστὶ] εἰκὸς αὐτοῖς ἐπιστῆναί τινας. περιπαθῶς δὲ λίαν τό, ἥτις ἐστί.

l. 1131. Ψυχῆς Ὀρέστου λοιπὸν] λοιπὸν μνημεῖον. τοῦτο δέ φησι, λαβοῦσα τὸ τεῦχος. ὑπερφυῶς δὲ ἔχει τῇ διαθέσει, λαβοῦσαν καὶ βαστάζουσαν τὰ ὀστᾶ ὀδύρεσθαι. Οὐχ ὧν προεξέπεμπον. Ὅμηρος, Ζωὸν μέν σ' ἔλιπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσα. Σῆς κασιγνήτης δίχα] ἤτοι τῆς μόνης σου κηδομένης. ὅλα δὲ ἐπιτέταται τῷ πάθει, διὰ τὸ παρεῖναι τὸν Ὀρέστην. ὡς καὶ Πηνελόπη παρόντα Ὀδυσσέα θρηνεῖ, παρ' Ὁμήρῳ ἐν οἷς φησί, Σὸν ἄνδρα παρήμενον. ἐνθάδε δὲ δίκαιον δηλοῦσθαι ὅτι ἀδελφὴ αὐτοῦ ἐστὶν, ἢ ἐν τῷ λόγῳ. ἀγνοῶν γὰρ αὐτὴν Ὀρέστης, ἀπολοφυρομένην γνώσεται.

Pag. 131. l. 1148. Οὔτε γάρ ποτε] οὐ γὰρ ἦς (φησὶ) τῆς μητρὸς ποτὲ, ἢ καὶ ἐμοῦ μᾶλλον· ἵνα ἐπὶ τοῦ ἤθους διαστείλωμεν. Οὐχ ἧττον τῆς μητρὸς, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ἐμοῦ. ἤτοι, ἐγώ σοι μᾶλλον ἤμην μήτηρ ἤπερ ἡ Κλυταιμνήστρα. τὸ δὲ φίλος, ἀντὶ τοῦ ὀφειλόμενος. Ἄλλως. οὐκ ἦς τῆς μητρὸς φίλος μᾶλλον ἢ ἐμοῦ· ἀντὶ τοῦ, οὐ τῇ μητρὶ προσῳκειοῦ μᾶλλον. ἄμεινον δὲ τὸ ἕτερον, διὰ τὴν ἡλικίαν τοῦ Ὀρέστου, ἐφ' ἧς τὸ φίλον εἶναι αὐτὸν, καὶ διακρίνειν τινὰ τότε, οὐκ ἐνεχώρει. μικρὸς γὰρ ἦν.

l. 1174 Θνητοῦ πέφυκας πατρὸς Ἠλέκτρα, φρόνει] πιθανῶς προσκεῖται τὸ ὄνομα τῆς Ἠλέκτρας ἵνα μάθῃ Ὀρέστης. οὐ γὰρ μόνη ἦν αὐτοῦ ἀδελφή· τοῖς δὲ κοινοῖς ἐνθυμήμασι χρῆται ὁ χορὸς ἐν τῇ παρηγορίᾳ.

l. 1177. Φεῦ, φεῦ. τί λέξω] ἀναγκαῖον ἐμφανισθῆναι τὸν Ὀρέστην. διεφθείρει γὰρ τὸ συνεκτικὸν τῆς ὑποθέσεως, σιωπῶντος αὐτοῦ.

l. 1178. Γλώσσης] γράφεται γνώμης.

l. 1181. Τὸ δ' ἐστ' ἐκεῖνο] τοῦτο δύναται μὲν καὶ ἡ Ἠλέκτρα λέγειν· ἁρμοδιώτερον δὲ τῷ χορῷ πρόσκειται, ἵνα μὴ περὶ τῆς ἑαυτῆς εἴδους εἴπῃ τι. θαυμαστῶς δὲ τὴν μὲν Κλυταιμνήστραν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ σχήματος ὁ ἄγγελος ἐγνώρισεν· οὗτος δὲ οὐ γινώσκει τὴν Ἠλέκτραν, διὰ τὸ κατεφθάρθαι τὸ σῶμα.

Pag. 133. l. 1187. Ὡς δ' ἐπισκοπῶν στένεις] ἀντὶ τοῦ, ἀμφ' ἐμοὶ καθορῶν στενάζεις.

l. 1189. Ἐν τῷ δ' ἔγνως] ἐν τίνι, ἢ διὰ τίς; ποίῳ λόγῳ εἰρημένῳ τοῦτο συνῆψας τὸν λόγον.

l. 1196. Τῷδε] εἰς τοῦτο.

l. 1197. Μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ] οὐκ ἴσα πράττει τῷ τῆς μητρὸς ὀνόματι.

l. 1215. Πρὸς δίκης γὰρ] ἡ πρὸς ἀντὶ τοῦ μετά.

l. 1218. Οὕτως ἄτιμος εἰμὶ τοῦ τεθνηκότος;] ὥστε μήτι ὀνομάζειν αὐτὸν δηλονότι.

l. 1219. Τοῦτο δ' οὐχὶ σὸν] οὐ σοὶ προσῆκον.

l. 1221. Ἠσκημένον] κατεσκευασμένον· ἀσκήματα γὰρ, τὰ κατασκευάσματα.

Pag. 135. l. 1226. Σφραγῖδα πατρὸς] τὸν δακτύλιον.

l. 1229. Ὦ φθέγμ' ἀφίκου] λείπει φίλτατον.

l. 1238. Γοναὶ σωμάτων] ἀντὶ τοῦ ἐνικοῦ, γονὴ σώματος ἐμοὶ φιλτάτου, τοῦ Ἀγαμέμνονος.

l. 1241. Εἴδεθ' οὖς ἐκρήζετε] ἀντὶ τοῦ ἰδέ.

l. 1243. Σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε] ἀντὶ τοῦ σίγα, ἕως ἂν κατὰ νοῦν ἀποβῇ τὸ πᾶν.

l. 1244. Τί δ' ὄψιν] παράκειται ἑκάστῳ τὸ οἰκεῖον. ἡ μὲν γὰρ, γυνή τις οὖσα καὶ παρὰ προσδοκίαν ἐντυχοῦσα, θρασυτέρα ἐστίν· ὁ δὲ, ἧττον ἀσφαλὴς, διὰ τὸ νῦν πρῶτον ἐπιχειρεῖν τοιούτῳ κινδύνῳ.

l. 1245. Ἀλλ' οὐ μὰ τὴν ἄρτ.] ἡ ἀπότασις πρὸς Κλυταιμνήστραν, ὅρα δὲ εἰ οἰκεῖα ταύτῃ τῇ Ἠλέκτρᾳ παρόντος Ὀρέστου, ὁπότε καὶ μόνη οὖσα τοσοῦτον ἐθρασύνετο.

l. 1250. Ὅρα γε μὲν δή] ἐπὶ τὴν Κλυταιμνήστραν τείνων, φησὶν ὅτι τὸν Ἀγαμέμνονα ἀνεῖλεν.

l. 1251. Οὔτι ποτ' οὐ] ἐπειδὴ ὑπεμνήσθη αὐτὴν τῆς τοῦ πατρὸς ἀναιρέσεως διὰ τὴν προειρημένην δύο στίχων, φησὶν, ὅτι ἐνέβαλές μοι κακὸν ἄφιλον, καλυφθῆναι μὴ δυνάμενον, ἀσπασίως εἰ ἔφη, διάδηλον κακὸν, ὑπὸ μηδεμιᾶς νεφέλης κρυβῆναι δυνάμενον.

l. 1253. Οὔποτε καταλύσιμον] οὐδέποτε λυθησόμενον, οὐ καταλυόμενον· οὐδενὸς, λήθης τυχεῖν μὴ δυνάμενον.

Pag. 137. l. 1254. Ἀλλ' ὅταν παρουσίαν φράζῃ] ὅταν ἐπιτρέπῃ ὁ καιρὸς καὶ καλῇ· ἢ ὁπόταν ἡ παρουσία τύχῃ, καὶ ὁ καιρὸς ἐπιτήδειος. τὸ γὰρ διεξιέναι τὰ κατὰ τὸν Ἀγαμέμνονα, δι' ὄχλου ἐστὶ τοῖς θεαταῖς, ἐπισταμένοις τὸ πᾶν, καὶ προῃρημένοις ἰδεῖν τὰ ἐξ Ὀρέστου γιγνόμενα.

l. 1255. Ὁ πᾶς ἂν πρέποι] ὁ πᾶς χρόνος πρέποι τῇ δίκῃ λέγειν μετὰ ταῦτα.

l. 1257. Τάδε δίκαια] γράφεται τάδε δίκα.

l. 1259. Σώζου τόδε] ποῖον; τὸ ἐλευθεροστομεῖν. τοιγαροῦν ἀντέχου τῆς ἐλευθεροστομίας.

l. 1261. Μὴ μακρὰν] ἀντὶ τοῦ μὴ μακρῶς.

l. 1262. Τίς οὖν ἀξίαν γε] τίς ἂν (φησὶ) νῦν ἄφαντος δικαίως ἕλοιτο ἀντὶ λόγων σιωπήν.

l. 1269. Ὑπερτέραν] λείπει χάριν.

l. 1270. Τὰς πάρος ἔτι χαρᾶς] τῆς σῆς παρουσίας.

Pag. 139. l. 1277. Ὦ δ' ἰδὼν] γράφεται, ὦ δι' ἰδών.

l. 1278. Μή μ'] μὴ ἀποστερήσῃς με (φησὶ) τοῦ μεθέξαι τῶν προσώπων, καὶ ἀπαλλαγῆναι μετὰ ἡδονῆς. ὅπερ μὴ παρέσται ἐπὶ πλέον μετεχούσῃ σοῦ καὶ ἀπολαυούσῃ· οὕτω γὰρ ἀπαλλαγήσομαι μετὰ ἡδονῆς· ἐὰν δὲ ἤδη ἀποστερήσῃς σαυτοῦ, μετὰ λύπης ἀπαλλαγήσομαι.

l. 1284. Ὦ φίλαι, ἔκλυον ἂν ἐγὼ] ὦ φίλαι οἵαν ἤκουσα φήμην περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἀπροσδόκητον, ἐφ' ᾗ οὔτε σιωπῆσαι ἂν ἠδυνάμην οὔτε ἀκούσασα βοῆσαι καὶ γὰρ ἡ ἡδονὴ προετρέπετο αὐτὴν βοῆσαι, καὶ ὁ φόβος ὁ περὶ τὸν κίνδυνον καὶ τὴν μητέρα, σιωπῆσαι. ὅμως δὲ ἔχω σε φιλτάτην ἔχοντα πρόσοψιν. ὁ νοῦς, ἔκλυον αὐδὴν, ἣν οὐδέποτ' ἤλπισα, καὶ ἔσχε τρόπον ἄναυδον τῷ μὴ δύνασθαι ἀνέχεσθαι οὐδὲ βοῶντος τινὸς ἀκούειν δυναμένη. οὕτως ἐξέστην ἐμαυτῆς. λέγει δὲ περὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ Ὀρέστου, ὅτι ἤκουσεν.

l. 1296.

l. 1296. Μηδ' εἰς παλρίμαν) ἐμφαίνει τὸ ζωνεχὲς τῆς ταυτολογίας, ἵνα γδ καὶ ἐν τῶν λελεγμένων.

l. 1298. Χρόνε γδ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργει λόγῳ) ἀφαιρεῖται γδ (φησὶ) τὴν ἐπικαιρίαν τῶν μελλόντων προσχεδιάζειν τῶν λόγων ἡ ἀδολεσχία.

l. 1310. Δεξαίμην βραχύ) γεράσιμον βραχύ.

l. 1313. Ἀλλ' οἶδα μὲν τὰ 'νθένδε) οἶδα γδ καὶ ἐξελθεῖν ταῦτα ποιοῦσ τὸν ὀρέστην.

Pag. 141. l. 1311. Μῖσός τε γδ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι) πρὸς τὴν μητέρα δηλονότι.

l. 1323. Σιγᾶν ἐπῄνεσ') πρὸς τὸν χορὸν φησι λέγει ταῦτα.

l. 1325. Ἐπεί σ' οἱ ξένοι) τοῦ παιδαγωγοῦ μέλλοντος ἐξιέναι, ὁ ὀρέστης αἰσθόμενος τοῦ ψόφου, ἀγνοῶν καλεῖσθαι αὐτὴν σιγᾶν. διὸ καὶ Ηλέκτρα ὡς ξένοις διαλέγεται.

l. 1326. Καὶ φέροντες οἱ ἄν τις ἂν) ποίαν ἀγγελίαν δηλονότι φέροντες ἢ ἣν ἄν τις ἀπώσαιτο (λαβεῖν τὰ ἴδια) οὐδ' ἰδίας λάβοι, ὅτι κακή ἐστιν.

l. 1328. Ω πλεῖστα μῶροι) ἐπιτιμᾷ αὐτοῖς ὅτι ἐφθάσθη τοῖς ἐχθροῖς γίγνονται.

l. 1330. Ἐγγενὴς) ἐγγεγενημένος ἐξίοι τοῦ γένους.

l. 1335. Πελάσει ἢ τὰ σώματα) δηλ. πρὶν ἰδεῖν τὰ σώματα ὑμῶν, οἱ ἐχθροὶ ἤσθοντο ἂν τὰ βουλεύματα τῆς ψυχῆς.

l. 1340. Ἐν τοῖς τοιούτοις) καιροῖς δηλονότι.

l. 1346. Τελουμένων εἴποιμ' ἄν) θαυμάζει ὅτι τοῦ μὴ ἐπιπλεῖον διαλέγεσθαι, ἀλλ' ἠ ὀρέστης ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, τὰ μὲν ἀποτείνοντα τῶν λόγων ἀνείς. ὁ δὲ νοῦς, ὅτι μὴ καλῶς ὄντα κακῶς αὐτοῖς ἔχοντα, καὶ αὐτὰ νῦν καλῶς ἔχει, ὥς οὐδέπω τελείως τυγχάνουσιν. ἅπερ λεγόμενα πρὸς ἀρσεν, ἐστὶ παροξυντικά.

l. 1348. Τίς ἐστιν ἐς' ἀδελφὲ) οὐκ ἠγνόει τοῦτο ὀρέστην προσποιεῖ ἡ Ηλέκτρα ὑπὸ τῆς χαρᾶς· ἀλλ' ἐφύλαξεν νῦν ὁ ποιητὴς εἰς ἕτερον ἀναγνωρισμόν.

l. 1353. Ὅυ τὸ φωκέων πέδον) ὑ χερσῖν εἰς τὸ φωκέων, πέδον ὑπεξεπέμφθην, σῇ προμηθείᾳ.

Pag. 143. l. 1367. Ἀι ταῦτά σοι) τὰ κατ' ἐμὲ, φησί,

l. 1369. Νῦν κλυταιμνήστρα μόνη) δηλονότι ἀνακαλύψει τὸ χρήσιμον τῆς ἐπιδημίας αἰγίσθου.

l. 1370. Ἐφίξετον) μελλήσετε.

l. 1373. Ἐθ' ἡμῖν οὐδὲν ἂν λόγων) τὸ οὐδὲν παρέλκει.

l. 1379. Λιπαρεῖ προὔςην χερὶ) ἀντὶ τοῦ λιπαρῶς, ζυνεχῶς.

l. 1380. Ἐξ οἵων ἔχω) εἰς δύναμιν ἧς ἔχω, λόγοις ἀξιοῦν, οὐ θύειν.

l. 1383. Τὰ 'πιτίμια) τῆς μιαρίας.

l. 1385. Ἴδεθ' ὅπη προνέμεται] ἀντὶ τοῦ προσβιβάζει. τοῦ ὀρέστου δὲ εἰσβάντος ὁ χορὸς ταῦτά φησιν. ἄλλως. εἰσβεβήκασι μὲν ἔνδον οἱ περὶ ὀρέστην καὶ πυλάδην. τοῦτο δὲ ἤτοι ὁ χορός φησι, καὶ τῆς Ηλέκτρας ζυνεισβεβηκυίας αὐτοῖς. καὶ τὸ ἔτι πρὸς ἀλλήλας φησὶν αἱ τοῦ χοροῦ, ἢ ὅτι ἔξω οὖσα ἡ Ηλέκτρα λέγει πρὸς τὸν χορὸν τοὺς δύο στίχους, καὶ οὕτως εἰσέρχεται. καὶ ἔστι διάλειμμα ὥστε ἐξελθοῦσαν αὐτὴν ἀρχαῖς τοῦ, ὦ φίλταται γυναῖκες. παρατήρει δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν τῆς τοῦ ἀγγέλου παρουσίας προοικονομεῖ ὁ ποιητὴς ἔξω διαλέγεσθαι τὴν κλυταιμνήστραν, δι' ἃς προείπομεν αἰτίας· ἐνθάδε δὲ τῶν λόγων γινομένων πρὸς τὴν Ηλέκτραν ἐκ τοῦ ὀρέστου, οὐδὲν λείπει εἰς τὸ ἀκοῦσαι τὴν κλυταιμνήστραν, ἅπερ ἐν τῷ ἐμφαίνειν ὁ ποιητὴς οὐκ εἰσήγαγεν.

l. 1386. Τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν) δηλ. ὁ ἄρης ζυναγελάζεται αὐτοῖς φυσῶν αἷμα καὶ φόνον. Δυσέριστον, τὸ δι' ἔριν γιγνόμενον κακὸν, οὐχ ὡς κατηγοροῦντα φησὶν (ἐνδίκως γδ τοῦ ἤδη τοῦ χροῦ) ἀλλ' ὅτι τὰ τοιαῦτα ἔργα οὐχ ἡδέα τοῖς ἀνθρώποις.

l. 1389. Ἄφυκτοι κύνες) ἤτοι εἰς τὸν ὀρέστην ἀποτείνεται ἐν τῷ ἄφυκτοι κύνες, ἢ ἐπὶ τῶν ἐριννύων. εἰσῆλθον εἰς τὴν οἶκον αἱ ἐριννύες ὡς οὐκ ἔστι φυγεῖν.

l. 1390. Ὥστ' οὐ μακρὰν) οὐ περὶ τοῦ ὀνείρου τῆς κλυταιμνήστρας φησί. (τοῦτο γδ βίαιον) ἀλλὰ τοῦτό φησιν, ἃ κατ' ἐμαυτὴν ἀνεσεπόλουν, οὐκ εἰς μακρὰν ἔσται μετέωρα, ἀλλ' εὐθέως τελεσθήσεται.

Pag. 145. l. 1383. Παράγεται γδ ἐνέρων δολιόπους) ὁ ἐριννὺς ἀφανῶς προβῆναι ἡ δαίμων τις ἀπλῶς βοηθὸς νεκρῶν· ἢ ἐπὶ τοῦ ὀρέστου. παράγεται (φησὶν) ἔσω στέγης ὁ ὀρέστης.

Ἐνέρων δ' ἀρωγὸς) ἤτοι τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἢ τῶν χθονίων θεῶν βοηθός, ὅ ἐστιν ὑπηρέτης.

l. 1385. Ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδώλια) ἑδράσματα ἀρχαῖα. παλαιὰ οἰκήματα.

l. 1386. Νεακόνητον αἷμα) τὸ ξίφος

I τὸ

τὸ ἠκονημένον εἰς αἷμα καὶ φόνον.

l. 1386. Ὁ μαίας δὲ παῖς) ὁ ἑρμῆς αὐτὸν ἄγει πρὸς αὐτὸ τὸ τέρμα, κατακρύψας σκότῳ τὸν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον λόγον.

l. 1389. Ὦ φίλταται γυναῖκες) ἐξερχομένη ταῦτα φησίν.

l. 1402. Ἡ μὲν ἐς τάφον) εἰς τὸ περίδειπνον τὸ ἐπὶ τῷ ὀρέστῃ δοκοῦντι ἀπολωλέναι.

l. 1404. Σὺ δ' ἐκτὸς ᾖξας πρὸς τί) ἐν τούτοις δῆλον ὅτι εἰσῆλθεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν Ἠλέκτρα.

l. 1407. Αἶ, αἶ. ἰὼ στέγαι) ὁ λόγος ἀποτείνεται εἰς αἴγισθον. ἔθος δὲ ἔχουσι τὰ γεγονότα ἔνδον ἀπαγγέλλειν τοῖς ἔξω οἱ ἄγγελοι, νῦν δὲ, διὰ τὸ μὴ διατρίβειν ἐν τῷ δράματι, οὐκ ἐποίησε τοῦτο. προκείμενον γὰρ τὸ κατὰ τὴν Ἠλέκτραν ἐπὶ πάθος. νῦν τοίνυν βοώσης ἐν τῇ ἀναιρέσει τῆς κλυταιμνήστρας, ὁ θεατὴς ἀκούει, καὶ ἐναργέστερον τὸ πρᾶγμα γίγνεται ἢ δι' ἀγγέλου σημαινόμενον. καὶ τὸ μὲν φορτικὸν τῆς ὄψεως ἀπέστη, τὸ δὲ ἐναργὲς οὐδὲν ἧσσον καὶ διὰ τῆς βοῆς ἐπραγματεύσατο.

l. 1409. Βοᾷ τις ἔνδον) οἰκεῖον τὸ διανόημα γυναικῶν. τὸ δὲ ἀνήκουσα, οὐχ ὡς καταγινώσκουσαι τοῦ ὀρέστου φασὶν, ἀλλὰ πᾶν τὸ πρᾶγμα ἐκπεπληγμέναι.

Ὦ πόλις, ὦ γενεὰ] ὦ γενεὰ τοῦ οἴκου τούτου, κατὰ ταύτην σε τὴν ἡμέραν ἡ μοῖρα εἰς φθορὰν καὶ ἐλάττωσιν ἄγει τοῦ γένους.

Pag. 147. l. 1419. Τελοῦσιν ἀραὶ) ἀντὶ τοῦ ἐπεξέρχονται αὐτούς.

l. 1421. Ὑπεξαιροῦσι) ἐκχέουσι τὸ αἷμα τῶν φονευσάντων οἱ φονευθέντες.

Ἄπολλον εἰ καλῶς ἐθέσπισεν) δηλονότι, οὐκ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐπιβαλλόμενος ἔπραξα, ἀλλὰ πειθόμενος τῷ θεῷ.

l. 1430. Λεύσσω γὰρ αἴγισθον ἐκ προδήλου) δηλονότι ὑποστρέψαντα. μετεκέκλητο γὰρ ἴσως ὑπὸ κλυταιμνήστρας.

l. 1436. Νῦν τὰ μὲν πρὶν εὖ θέμενοι, τὰ μὲν πρὶν εὖ θέμενοι τὰ κατὰ τὴν κλυταιμνήστραν. ὡς καὶ ὑμῖν εὖ εἴη τὰ κατὰ αἴγισθον.

Pag. 149. l. 1441. Δι' ὠτὸς ἂν παῦρα γ') μὴ ἀναπεπταμένως φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐλαφρῶς, ἐν τῷ λαλεῖν, δεῖ μηδὲ μηκύνειν τὸν λόγον.

Ὡς ἠπίως ἐννέπειν) γράφεται νηπίως. ὡς ἂν μικρῶν παίδων ῥήματα ἀγοντας αὐτὸν ἀφελῶς διαλέγεσθαι δεῖ, μὴ ἀνακαλύπτοντας εὐθέως τὸ γεγονὸς κατὰ τὸν οἶκον.

l. 1443 Πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι) καθ' ὑπερβατὸν, συμφέροι ἂν πρὸς τοῦτον τὸν ἄνδρα ὀλίγα δι' ὠτὸς αὐτῷ ἐννέπειν, ὡς ἂν ἀνοήτῳ διαλεγόμενον. λείπει δὲ τῷ λόγῳ διαλεγόμενον τῷ νηπίῳ, ἢ πρὸς ἀπατητικὴν μελετέον, πρὸς τὸν ἄνδρα συμφέρει τοῦτον, ὡς πρὸς νήπιον, ἐννέπειν ὀλίγα διὰ τοῦ ὠτὸς, ὅπως ἂν ἀπατηθεὶς ἐμπέσῃ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς δίκης τὸν λάθρα καθ' αὐτοῦ γιγνόμενον.

l. 1453. Δέδεικταί μοι) γράφεται μήνυέ μοι.

l. 1460. Χαίροις ἂν εἴσοι χαρτά) ἐπισαρκάζουσα λέγει ταῦτα.

l. 1461. Σιγᾶν ἄνωγα) καλοῦντι ὁ αἴγισθος ἐμφανῶς δεικνύσθαι τὸ σῶμα τοῦ ὀρέστου· οἱ δὲ ἐπιδεικνύουσι τὸ τῆς κλυταιμνήστρας.

l. 1465. Μηδὲ πρὸς βίαν) ἵνα μὴ πείθηται, πρὸς βίαν, κολάσεως τυχὼν, τότε φύσῃ φρένας, καὶ εἴσεται ὅτι ἄμεινον ἦν πείθεσθαι τῷ κρατοῦντι.

Pag. 151. l. 1470. Ἄνευ φθόνου μὲν) δηλονότι, ἐφθονήθη καὶ ἔπεσεν ὁ ὀρέστης.

l. 1471. Εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω) εἰ δὲ μεμφόμεθα τοῖς περὶ αὐτῷ συμβᾶσιν, οὐ λέγω.

l. 1484. Τοῖς ζῶσι) τῷ ὀρέστῃ.

l. 1490. Μὴ πέρα λέγειν ἔα) ἀνιαρὸν γὰρ καὶ ἀπίθανος διατριβὴ, πρὸς τῷ τέλει ἐκτείνειν λόγους.

l. 1494. Πρόσθες ταφεῦσιν ὧν τόδ' εἰκός ἐστι τυγχάνειν) ἤγουν οἰωνοῖς καὶ κυσὶ πρόσθες αὐτόν.

l. 1496. Ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν) τὸ ἀπιέναι αὐτὸν αἰκισθῆναι.

l. 1502. Μὴ τάσσε) μὴ ἐπίτασσε.

Χώρει δ' ἔνθαπερ κατέκτανες) πρόφασιν ἱκανὴν εὗρε τοῦ μὴ ἐν τῷ ἐμφανεῖ φονεῦσαι αὐτόν.

Pa. 153. l. 1518. Ὡς πολλὰ παθόντα, μετὰ πολλῶν καμάτων μόλις ἠλευθερώθη,

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΠΑΝΥ ΔΟΚΙΜΩΝ ΕΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΑ ΤΥΡΑΝΝΟΝ.

Ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή)

Pa. 155. l. 1. Φιλόδημον καὶ προνοητικὸν τοῦ κοινῇ συμφέροντος τὸ τοῦ Οἰδίποδος ἦθος, καὶ εὔνοιαν ἔχον ἀπὸ τοῦ πλήθους, δι' ὧν αὐτοὺς εὐηργέτησεν. εἰκότως οὖν κέχρηται τῷ τέκνα, ὥσπερεὶ πατήρ. νέοι ὄντες νῦν, ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου Κάδμου οἰκτρὸν δὲ τὸ νέα.

Ὦ τέκνα) ἐμά.

Κάδμου) Κάδμου τοῦ πρὸ μακροῦ γενομένου ἀπόγονοι, νῦν βλαστήσαντες.

Τροφή) ἀνατροφή, ἣν ἀνατρέφει τίς τινα, ἢ ἣν ἀνατρέφεταί τις ὑπό τινος. ἐνταῦθα δὲ νέαν ἀνατροφὴν λέγει τὰ ἀνατραφέντα νῦν. τὸ δὲ προοίμιον ὅλον ἐστὶ προσφωνητικόν.

l. 2. Τίνας ποθ' ἕδρας) ἀντὶ τοῦ τὸ ποτέ. τίνες εἰσὶν αἱ καθέδραι αὗται ἃς κάθησθε χάριν ἐμοῦ; κάθημαι τήνδε τὴν καθέδραν, καὶ βαδίζω ταύτην τὴν ὁδὸν, καὶ ὑβρίζω· τοιαῦτά τινα τὸν αὐτὸν ἔχουσι σχηματισμὸν τῷ, λέγω λόγον, καὶ γράφω γραφὴν, καὶ τοῖς τοιούτοις.

Ἐμοὶ δὲ εἰκότως εἴρηκεν) δι' αὐτὸν γὰρ ἐκάθηντο.

Θοάζετε) κατὰ διάλυσιν, ἀντὶ τοῦ θάσσετε· ἢ θοῶς προσκάθησθε.

l. 3. Ἱκτηρίοις κλάδοισιν) ἀντὶ τοῦ ταῖς ἱκτηρίοις. τὸ δὲ ἐξεστεμμένοι ἀντὶ τοῦ κεκοσμημένοι. εἰώθασι γὰρ τὸ στέφειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν. στέμμα δέ ἐστι τὸ περιειλημμένον ἔριον τῷ θαλλῷ.

l. 4. Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων) οἱ μὲν μηδὲν πεπονθότες ἐπὶ ἀποτροπῇ τοῦ κακοῦ θύουσι, καὶ παιᾶνας ᾄδουσιν· οἱ δὲ ἐπταικότες, ἐπὶ τοῖς οἰκείοις κακοῖς ἀποιμώζουσιν. τὸ δὲ ὁμοῦ, ἐπὶ συντάξει δύο κώλων λεγόμενον, ἐπὶ τοῦ προτέρου κώλου δύναται λέγεσθαι καὶ τοῦ δευτέρου, ὥσπερ τὸ ἅμα, καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος. καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα, ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων.

l. 6. Ἁγὼ δικαιῶν) οὐ δι' ἀγγέλων μαθεῖν τὴν αἰτίαν ἠξίωσα, ἀλλ' αὐτὸς παραγενόμενος, προκηδόμενος ὑμῶν.

l. 8. Ὁ πᾶσι κλεινὸς) ἢ πᾶσι τοῖς ἐπιτηδεύμασιν, ἢ ὑπ' ἀνθρώπων. πιθανῶς δὲ τὸ ὄνομα τοῦ προλογίζοντος ἐδήλωσεν. ἅμα τε καὶ εἰς ἐπιθυμίαν φέρει τὸν θεατὴν τῆς περὶ τοῦ Οἰδίποδος. οὐκ εὐθὺς δὲ τὰς αἰτίας τῆς δόξης ἐπάγει, ἀλλὰ ταμιεύεται κατὰ βραχὺ ἐν καιρῷ ἐνθήσων. καλῶς δὲ, οὐ δι' ἀγγέλων ἀπαγγέλλεται, ἵνα διαλεγομένου αὐτοῦ ἐκ διαφόρων εἰσαγάγῃ τὸν Κρέοντα.

l. 9. Ἀλλ' ὦ γεραιὲ) εὐτάκτως ἑκάστῳ τὸ δέον ἀπένειμε· διὰ μὲν τῶν παίδων, τὸν οἶκτον τῆς ἱκετείας· διὰ δὲ τοῦ πρεσβύτου, τὴν πρὸς βασιλέα ἀπόκρισιν. εἰς γὰρ τοῦτο ἀπρεπὲς τὸ τῶν νέων πρόσωπον. δεδήλωται οὖν ἡμῖν τὸ χρήσιμον τῆς παρουσίας τοῦ γέροντος.

l. 10. Τίνι τρόπῳ) ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ ποίᾳ προφάσει ἱκετεύετε. εἶτα ἐπιφέρει τὰς αἰτίας. ἢ γὰρ διὰ δέος κολάσεως, ἢ παθόντες, ἐκδικίας τυχεῖν ἀξιοῦτε, ὅπερ ἐδήλωσε διὰ τοῦ στέρξαντες, οἱ ἤδη πεπονθότες.

l. 12. Δυσάλγητος) σκληρός. δυσμετάκλαστος. ἀναλγής. ἀπαθής. ἀνελεής. ἴσως τὸ ἀνάλγητος καὶ σκληρός.

Pag. 157. l. 13. Τοιάνδε ἕδραν) ἀνθρώπους οὕτω καθημένους ἐλεεινῶς.

Ἀλλ' ὦ κρατύνων) ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἐγνώκαμεν τὸ ὄνομα τοῦ Οἰδίποδος, καὶ ὅτι παιᾶνες εἰσὶν ἐν τῇ πόλει·

νοῦ δὲ, διὰ τῆς ἀντέχνου ἐπεξεργασίας, ὅτι καὶ βασιλεὺς, καὶ τὴν αἰτίαν τῶν παιδίων. προσαγωγὸν δὲ εἰς πειθὼ τὸ προοίμιον.

l. 14. Ἥλικοι προσήμεθα) τοῦτο καὶ τὴν ἡλικίαν σημαίνει, καὶ δυσωπητικόν πως τυγχάνει· ὡς γὰρ ἐπὶ θεοῦ βωμοὺς πάρεισιν ἐπὶ τὸν πρὸ τῶν βασιλείων ἱδρυμένους. τὸ ἥλικος δὲ, πρὸς τὸ τηλικόσδε ἔχει τὴν διαφοράν. λέγεται δὲ καὶ ἀμφότερα ἐπὶ ἡλικίας κυρίως· τὸ τηλικοῦτος ἐστὶν, ἀντὶ τοῦ τοσοῦτος τὴν ἡλικίαν. καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ μεγέθους ἁπλῶς. ἔστι δὲ αὕτη προκατάστασις καὶ διήγησις τῶν συμβάντων αὐτοῖς ἐκ τοῦ λοιμοῦ.

l. 15. Βωμοῖσι) ναοῖσι, βωμὸς, τὸ οἰκοδόμημα ἐν ᾧ ἔθυον· ἀπὸ τούτου βωμὸς, καὶ ὁ προσαγόμενος τούτων ναός· βωμὸς καὶ ἐν ᾧ τὰ ἅρματα ἐτίθετο, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, Ἅρματα δ' ἂμ βωμοῖσι τίθει. ναὸς καὶ ἱερὸν πᾶν τὸ οἰκοδόμημα, ὑφ' ὃ περιέχεται ὁ βωμός. πρόναον, ἐμπροσθεν τοῦ ναοῦ. τέμενος, ἐν ᾧ καθιδρύετο τὸ ἄγαλμα. λέγεται τέμενος ἁπλῶς καὶ ὁ ἀποκεκομμένος καὶ ἀνατεθειμένος τόπος τινί.

l. 16. Πτέσθαι) ἀντὶ τοῦ βαδίσαι. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νεοττῶν.

Σὺν γήρᾳ βαρεῖς) ἐφ' ἑαυτοῦ τῷ πληθυντικῷ ἐχρήσατο, καὶ τὸ ἱερεῖς ὁμοίως. βαρὺς δὲ ἐνίοτε μὲν λέγεται ἐπὶ ψυχῆς, ὡς ἐν τῷ, Τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γήρᾳ βαρύς. ἐνίοτε δὲ ἐπὶ τοῦ σώματος, ὡς ἐνταῦθα.

l. 18. Λεκτοί) τὸ λεκτοὶ, τάχα μὲν εἰς σύστασιν τῶν παίδων, τάχα δὲ καὶ δημοσίαν ἐμφαίνει τὴν ἐκπομπὴν, ὡς ἐπιλεχθεῖσαν καὶ πεμφθεῖσαν παρὰ τοῦ κοινοῦ.

l. 19. Πρός τε Παλλάδος διπλοῖς ναοῖς) δύο ἱερὰ ἐν ταῖς Θήβαις ἵδρυται τῇ Ἀθηνᾷ, τὸ μὲν, οἰκαίας, τὸ δὲ, ἰσμηνίας. οἱ δὲ ἄλλως, τὸ μὲν, ἀλαλκομενείας, τὸ δὲ, καδμείας. τινὲς δὲ τὸ τῆς ἀλαλκομενείας οὐκ ἐν Θήβαις, ἀλλ' ἐν κώμῃ εἶναί φασιν.

l. 20, Ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ) καὶ γάρ ἐστι παρὰ τῷ Ἰσμηνῷ Ἀπόλλωνος ἱερόν. διό φησι, μαντείᾳ σποδῷ. τοῦτο δὲ ἀντὶ τοῦ βωμοῦ, ὅτι διὰ τῶν ἐμπύρων ἐμαντεύοντο οἱ ἱερεῖς, ὥς φησι Φιλόχορος.

Μαντεία σποδῷ) μαντικῇ· χρησμὸς μὲν, ὁ τῶν θεῶν· μαντεία δὲ καὶ μάντευμα, τὸ ἀπὸ μάντεων ἀνθρώπων. ἐνταῦθα δὲ τὸ ἁπλοῦν ἀντὶ τοῦ κτητικοῦ.

l. 23. Ἤδη σαλεύει) ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν χειμαζομένων νεῶν.

l. 24. Φθίνουσα μὲν κάλυξι) σὺν τοῖς βλαστήμασιν. οὐ μόνον ἀφορίαν φησὶν εἶναι τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς πεφυκότας καρποὺς διαφθείρεσθαι ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ.

l. 26. Ἀγόνοις) κακογόνοις.

Πυρφόρος θεὸς) ὁ λοιμὸς ὁ πυρετοφόρος. τὸν γὰρ πυρετὸν, πῦρ καλοῦσι. καὶ τὸ ἐναντίον, ὡς Ὅμηρος, Καί τε φέρει πολλὸν πυρετόν.

l. 27. Σκήψας) ἐπιβαλών.

l. 28. Δῶμα Καδμεῖον) περιφραστικῶς ἡ πόλις. ἢ ἀντὶ τοῦ τὰ δώματα πάντα τὰ τῆς πόλεως.

l. 32. Ἀνδρῶν δὲ πρῶτον) οὐ μόνον ὡς βασιλέως δέονται, ἀλλὰ καὶ σοφοῦ. κατὰ βραχὺ δὲ παρεμβάλλει ἡμῖν ὁ ποιητὴς τὰ τῆς ἱστορίας τοῦ Οἰδίποδος.

Συμφοραῖς) ταῖς βιοτικαῖς συντυχίαις.

l. 33. Ἔν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς) καὶ ἐν ταῖς πρὸς τὸ θεῖον κοινωνίαις καὶ φιλίαις. τὸ στοχάζεσθαι τῆς τῶν θεῶν διανοίας. ἐκ τούτου δὲ παθητικωτέραν τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ. ὅταν ὁ τοιοῦτος εἶναι νομιζόμενος, φανῇ κακοῖς μείζοσιν ἔνοχος.

l. 34. Ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμεῖον μολὼν ὥστε μολὼν ἄστυ Καδμείων. καὶ ἵνα ἡ ἀπὸ ξένης αὐτοῦ ἄφιξις δηλωθῇ.

l. 35. Σκληρᾶς ἀοιδοῦ) ὅτι τὸ ᾆσαι δοῦ εὔφημόν ἐστι, προσέθηκε σκληρᾶς· ὅ ἐστι δυσκόλου, διὰ τὸ αἴνιγμα, ἢ φονικῆς.

l. 36. Οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον) οὐδὲν πλέον εἰδὼς, οὐδὲν εἰς προσθήκην τῆς γνώσεως. τὸ πλέον ἔστιν τιθέμενον, οὐ πρὸς ἁπλοῦν τίθεται, ἀλλ' ἔχον ἀεὶ ἀπὸ ἀποδοθήσεται δηλ. συνδέσας, οὐδὲν πλέον ἐστὶ. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πλέον τῆς σῆς. καὶ, Δένδρεσιν ἀκάρποις οὐδὲν πλέον. τὸ ἀκαρπίας δηλονότι, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως.

l. 37. Οὐδ' ἐκδιδαχθεὶς) δηλ. οὐ προακούσας παρ' ἡμῶν τὸν τρόπον τῶν αἰνιγμάτων. ὅπερ συμβαίνει τοῖς ἐπὶ πρὸς τὴν λύσιν. ὡς πρὸς θεοφιλοῦς ὄντος ἀτυχοῦς ἀπαντῶσι. πρόσκειται δὲ ἡ ἐξ, ἡ ὑπό.

Προσθήκῃ) συμβολῇ, ἐπικουρίᾳ.

l. 38. Ὀρθῶσαι βίον) ἀνορθῶσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κλινομένων, ὅταν αὐτούς τις ἀνορθοῖ.

l. 39. Ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα)

ὁ ὑπὸ πάντων κράτιστος εἶ) ὑπολαμβανόμενος, ὁ πᾶσι τοῖς προειρημένοις.

Τύχῃ) συμβουλῇ, θεοφιλίᾳ.

l. 40. Πρόστροποι) προσαναπεπτωκότες, προστετραμμένοι. ἴσως δὲ τοῦτο εἶπεν ὁ ἱερεὺς προσπίπτων πρὸς τοὺς πόδας τοῦ ἄρχοντος.

l. 41. Φήμην) χρησμόν. ἐπὶ μὲν θεῶν χρησμὸς ἀπαντᾷ οἰκείως. ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων προσυπακούεται ἡ μαντεία κατ' ἀναλογίαν.

l. 43. Ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι) ἐν τοῖς ἐμπείροις τὰς συντυχίας καὶ τὰς ἀποβάσεις τῶν βουλευμάτων ὁρῶ ζώσας καὶ μὴ ἀπολλυμένας. οὐ σφάλλεται γὰρ ἀλλὰ τὸ ἀποβησόμενον στοχάζεται καλῶς.

l. 44. Ζώσας) ἐνεργεστέρας.

l. 45. Ἴθ' ὦ βροτῶν ἄριστ') διεξῆλθε τὰ τῆς πόλεως κακὰ, καὶ ὅτι ἱκανός ἐστιν ἐπινοῆσαι ἀπαλλαγήν, ἐπειδὴ καὶ χρήσιμον σώζειν τὴν πόλιν, μάλιστα δὲ κινδυνῶδες τὸ ἀμελῆσαι. ἴθι οὖν ἀναλαβοῦ, μὴ τὴν ὑπάρχουσαν δόξαν τὴν ἐπὶ τῇ εὐνοίᾳ ἀπολέσῃς. αὐτὸν δὲ αἰδημόνως οὐκ εἶπεν ὅτι οὐκ ἔτι σώζεται ἡ πόλις, ἀλλὰ σὺν τῇ τύχῃ εἰς ὅλον κατέθηκαν. εἰώθαμεν δὲ καὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν δημιουργῶν μνημονεύειν, καθ' ἃς ἄρχοντες ἀπέβησαν. ἔχειν οὖν (φησὶν) ἀκέραιον τὴν προϋπάρχουσάν σοι δόξαν ἵνα αὐτὸ τοῦτο λέγωμεν, ὅτι ἐπὶ Οἰδίποδος τῆς σφιγγὸς ἀπαλλαγέντες, εὖ διαγεγόναμεν.

l. 48. Ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς] ὧν κατ' ἀρχὰς ἐποίησας, οὐδαμῶς μεμνήσθωμεν.

l. 50. Ἀλλ' ἀσφαλείᾳ) γνώμῃ ἀσφαλεῖ, καὶ ἐχυρᾷ βουλῇ, τὸ ἐμπεσὸν πάθος τῇ πόλει ἀνόρθωσον.

l. 51. Ὄρνιθι αἰσίῳ) μαντείᾳ εὐσυμβόλῳ. ὄρνιθες, ἁπλῶς μὲν πάντα τὰ πετόμενα· ἰδίως δὲ οἱ εἰς μαντείαν συντείνοντες. ἀφ' οὗ ἔλεγον καὶ πᾶν τὸ εἰς μαντείαν συντεῖνον, ὄρνιν, οἷον πταρμόν, ἢ παλμόν, ἢ τοιοῦτόν τι. οὐ μόνον δὲ τὰ εἰς μαντείαν συντείνοντα, ἀλλ' ἤδη καὶ αὐτὴν ἁπλῶς τὴν μαντείαν ὄρνιν καλοῦσι, καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα. τὸ αἴσιον δὲ καὶ τὸ ἀπαίσιον ἐπὶ τῆς τῶν ὀρνίθων μαντείας κυρίως λέγεται, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ἐπ' ἄλλων. εἰσὶ ἀπαίσιοι ὄρνιθες, οἱ δυσοιώνιστοι· αἴσιοι δὲ, τὸ ἐναντίον, οἷον οἱ εὐσύμβολοι καὶ τὰ ἀγαθὰ σύμβολα δηλοῦντες.

l. 53. Ὡς εἴπερ ἄρξεις τῆσδε) τὸ πᾶν τοῦ κινδύνου (φησὶν) εἰς σὲ φθάνει. τίνος γὰρ ἄρξεις, ἢ ποίαν ἕξεις πολιτείαν, ἀπολωλότων τῶν οἰκούντων;

l. 55. Ὡς οὐδέν ἐστι) καὶ Ἀλκαῖος φησὶν, Ἄνδρες πόλεως πύργοι ἀρήϊοι, καὶ Δημοσθένης, Ἄνδρες γὰρ πόλεις, καὶ οὐ τείχη. ὅμοιον δὲ τὸ τῶν νεῶν ταῖς πόλεσιν· ὅθεν καὶ τροπικοῖς τοῖς ὀνόμασιν ἀπὸ τῶν εἰωθότων χρῶνται ἐπὶ τῶν πόλεων, οἷα καὶ νεὼς ἀντὶ τοὺς ἄρχοντας λέγοντες, καὶ ὀρθῶς πλεῖν τὴν πόλιν φάσκοντες.

Pag. 159. l. 58. Ὦ παῖδες οἰκτροὶ) οὐκ εἰς τὴν ἡλικίαν τοσοῦτον τὸ ὦ παῖδες, ὡς ἂν ἁρμόζον ἐστὶ τῷ φιλοφρονουμένῳ ἤθει. διὸ καὶ τὸ ὦ τέκνα, ἐν ἀρχῇ. πρὸς τοὺς παῖδας δὲ διαλέγεται, ὡς οἰκτροτέρους καὶ μᾶλλον βοηθείας δεομένους. ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ πλῆθος, ὡς ἐπικρατέστερον.

l. 65. Ὡς οὐχ ὕπνῳ) ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἠμελημένον με ὄντα παρακαλεῖτε φροντίζειν, ἀλλὰ περὶ πολλοῦ πεφροντικότα.

l. 67. Πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα) πολλὰς γνώμας ἐπιβουλὰς ἐν τῇ σκέψει πλανώμενος ἦλθον, ἕως τὴν ἀρίστην εὗρον τὴν ἐπὶ τὸν θεὸν καταφυγήν. ἀρσενικῶς δὲ ἐχρήσατο πλάνοις ἀντὶ θηλυκοῦ πλάναις.

l. 70. Κρέοντ' ἐμαυτοῦ) οὐ τὸν τυχόντα ἔπεμψα, ἀλλὰ τὸν ἀναγκαῖον

Γαμβρὸν) ἁπλοϊκῶς ἀντὶ τοῦ κηδεστήν.

l. 74. Λυπεῖ, τί πράσσει) λυπεῖ ἀπορῶ δηλονότι τί πράττει. ἀσαφὴς ἐστὶν ὁ λόγος. ἀπὸ τῶν ἐπαγομένων συνυπακούειν τοὺς ἀφίξοντας προτέρου λέγεται. ὡς ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ πράσσει, ἀπορίαν ἐμφαίνοντος γνώμης ζητήσεως ὑπ' ἐρείδει, συνυπακούεται τὸ ἀπορεῖ τινα. καὶ ἐν τῷ Οὐ γὰρ κλύοντες ἐσμὲν αἰσχύνης λόγους Ἄναξ Ὀδυσσεῦ τοῦ δ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;

Τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα) οὐ προσήκοντα ποιοῦν ἄπεστι πλέον τοῦ καθήκοντος χρόνου.

l. 78. Ἀλλ' εἰς καλὸν) καὶ μάλα καλῶς καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον ἐμνήσθης καὶ ἀνεζήτησας αὐτόν. καὶ οὗτοι μηνύουσι, καὶ τὰ ἑξῆς.

Οἱ δ' ἄρτ' ἀρτίως) οἱ ἠΐθεοι πρὸς τὸ οὖς αὐτῷ φασιν ὅτι πάρεστι Κρέων, ὡς ὀξυωπέστεροι. δι' αἰδῶ δὲ τοὺς λόγους παρῃτήσαντο. ὁ δὲ ἱερεύς, ἅμα μὲν ὡς πρεσβύ-

βύτης, οὐχ ὁρᾷ, ἅμα δὲ καὶ νῦν ἔχων τὸν λόγον τοῦ βασιλέως.

l. 80. Ὦ 'ναξ Ἄπολλον) εἰκότως πρὸς Ἀπόλλωνα ὁ ἀναβόησις. ἐν γὰρ τῷ ἀπὸ θεοῦ ῥηθησομένῳ χρησμῷ κεῖται τὸ τῆς ἀπαλλαγῆς. εἴθε οὖν παραγένοιτο Κρέων ἐπί τινι σωτηρίῳ τύχῃ λαμπρὸς, ἐκ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον καταστάσεως φαιδρός. λεληθότως δὲ δείκνυσιν ἡμῖν τὸ σχῆμα τοῦ ὑποκριτοῦ ὁποῖον εἰσῆλθε.

Εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ) εἴθε γὰρ ἐντύχῃ τινὶ, ὥσπερ παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι τὸ ὅντινα κοινὸν ἐστὶ κατὰ γένος, οὕτω καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ τοῦ, καὶ τὸ τῳ, κοινῶς λέγεται. οὗτό τι κλίνων σολοικίζεις. καὶ ἐπὶ χρείας καὶ ἐν τύχῃ γέ τῳ.

l. 82. Κάρα πολυστεφὴς) οἱ γὰρ ἐπί τινι αἰτίᾳ παραγενόμενοι ἐκ Δελφῶν, ἐστεμμένοι ἐπανήεσαν. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ φησί.

l. 84. Ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν) οὐκ ἔστι (φησὶ) μακρὰν, ἀλλ' ἐγγύς· καὶ μέτρον ἔχων τοῦ ἀκούειν, διὰ τὸ πλησίον γενέσθαι. Ἄλλως. ἐπὶ τοῦ διαστήματος ὤφειλε θεῖναι τὸ σύμμετρον· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ προσώπου τίθησιν ἀντιστρόφως. τὸ σχῆμα δὲ τοῦτο τοῦ λόγου καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ συνήθες, ὥσπερ καὶ τὸ ταχὺς ἦλθεν.

l. 85. Ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα) ἴδιον τῶν ἐν χρείᾳ καθεστώτων φιλοφρονεῖσθαι μείζοσιν ὀνόμασι τοὺς ταπεινοτέρους.

l. 87. Ἐσθλήν· λέγω γὰρ) ὁ μὲν Οἰδίπους τίς εἴη ὁ χρησμὸς ἐπυνθάνετο, ὁ δὲ οὐκ εὐθὺς αὐτὸ τὸ ῥητὸν ψιλὸν εἶπεν. ἀπὸ γὰρ τῶν εὐφήμων ἄρξασθαι θέλει. ὁ δὲ τοῦτο, λέγω γὰρ πάντα ἂν εὐτυχεῖν τὴν πόλιν, εἰ καὶ τὰ δύσφημα τύχοι ἂν καθ' ὀρθὸν ἐξελθόντα. τουτέστιν, εἰ τὰ ἀγνοούμενα γνωσθείη, τὸ τίς ἐστιν ὁ φονεὺς Λαΐου, οὐδὲν γὰρ χαλεπὸν ἔνι ἐν τῷ χρησμῷ, ἀλλ' ἀγνοεῖται μόνον τὸ ὑπ' αὐτοῦ ῥηθέν.

Καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι) καὶ τὰ χαλεπὰ εἰ τύχοι καθ' ὀρθὸν προϊόντα, πάντα εὐτυχεῖν ἡμᾶς λέγω.

l. 89. Ἔστι δὲ ποῖον τοὔπος;) ὅτι ἀσαφῆ τὸν λόγον εἶπεν, ἔτι ἀξιοῖ αὐτὸν τὸ ῥητὸν ἀκοῦσαι. μέχρι γὰρ νῦν οὔτε θαρσήσας, οὔτε ἔμφοβός εἰμι, τὸ ὑπὸ σοῦ ἀκούσας.

l. 93. Ἐς πάντας αὔδα) ἀξίως τοῦ βασιλικοῦ ἤθους δημοσίᾳ φράζειν κελεύει, ἅμα μὲν, ἐπεὶ μηδὲν ὑποπτεύων περὶ ἑαυτοῦ, οἴεται καὶ θεοφιλὴς εἶναι. ἅμα δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐν μέσῳ ῥηθέντων ἀπυθέσθαι τὰ τῆς ἀναζητήσεως. αὔξει δὲ ὁ ποιητὴς τὸ ὡς εὐνοϊκὸν ἦθος τοῦ Οἰδίποδος, ὅπως αὔξοιτο τὰ τῆς τραγῳδίας, ὕστερον αὐτὸν αὐτὸν τὸν κακὸν ἀναφαινομένου.

Πλέον φέρω τὸ πένθος) περὶ τούτων πλέον ἀγωνίζομαι ἢ περὶ τῆς ἐμαυτοῦ ψυχῆς.

l. 95. Λέγοιμ' ἂν οἷ' ἤκουσα) ὅτι πολλάκις ἐκπίπτουσι λοξοὶ χρησμοί.

l. 96. Ἐμφανῶς) ἵνα μὴ γένηται ἀφορμὴ τοῦ παραπέμψασθαι τὸν χρησμὸν, οὕτως εἶπεν.

l. 100. Ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον) ἀντὶ τικῶς ἀντὶ τοῦ αἵματος χειμάζοντος τὴν πόλιν τοῦ Λαΐου.

Pag. 161. l. 103. Πρὶν σε τήνδ' ἀπευθύνειν) πρὸ τοῦ κυβερνῆσαι σε τήνδε τὴν πόλιν. τὸ εὐθύνειν καὶ τὸ ἀπευθύνειν ἐπὶ τοῦ ὀρθουμένου λοξοῦ λέγεται. καὶ ἐπὶ τῆς κυβερνωμένης νεώς· καὶ ἀπὸ τούτων κατὰ μεταφορὰν, καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν, καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλως διοικουμένης, καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα.

l. 105. Ἐπιστέλλει) ἐντέλλεται, ὑποτίθεται.

l. 106. Τοὺς αὐτοέντας) τοὺς φονέας τούτου τιμωρεῖσθαι.

l. 108. Δυστέκμαρτον) δυσανεύρετον. δυσεύρετον. δυσκατάληπτον. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν κυνῶν τῶν τὸ ἴχνος ἀποιούντων.

l. 110. Ἁλωτὸν) ὥστε καὶ ἐπιχειροῦμεν εἰς πολλὰ πλανωμένους ἐξευρεῖν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἔφασκε. λέγει δὲ τὸ πρόσχημα.

Ἐκφεύγει) λανθάνει. καὶ τοῦτο ἀπὸ τῶν θηρῶν λέγεται τῶν ἁλισκομένων, ἢ ἐκφευγόντων.

l. 111. Πότερα δ' ἐν οἴκοις) ὡς συνετὸς ὁ Οἰδίπους ζητεῖ τὰ καθ' ἕκαστον, τὰ οὕτως ἐπὶ τὴν ἀναζήτησιν ἄξειν, μεταπεμψάμενος τοὺς πολίτας, ἵνα ἀφορμὴ τῆς εἰσόδου γένηται. θεωρὸς δὲ ὁ πρὸς τοὺς θεοὺς διὰ χρησμὸν ἀπερχόμενος.

l. 113. Ἐκδημῶν πάλιν πρὸς οἶκον) οὐκέτι πάλιν ἀφίκετο, ἀντὶ τοῦ ἐπανῆλθε πρὸς οἶκον.

l. 114. Ὡς ἀπεστάλη) καθὼς ἀπεδήμησεν. ἀπεστάλη τις ὑπό τινος, ἀντὶ τοῦ ἐπέμφθη· ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπῆλθε καὶ ἀπεδήμησεν.

l. 115. Οὐδ' ἄγγελός τις) ἀλλ', οὐδὲ ἀκόλουθος, παρ' οὗ τις ἂν μάθοι καὶ χρήσαιτο πρὸς ζήτησιν.

l. 117. Θνήσκουσι γὰρ) ἀλλὰ, πάντες οἱ ἀκολουθοῦντες αὐτῷ ἀνῃρέθησαν.

δηλονότι

λοιπῷ ὑπεραγωνιζόμενοι τοῦ δεσπότου ἢ καὶ ἑνός· ὃς διὰ δειλίαν ἐκφυγών, οὐδὲν ἀκριβὲς εἶχεν εἰπεῖν, πλὴν ὅτι ὑπὸ λῃστῶν ἀνῃρέθη. ἄκρως δὲ ὑπήγαγε τὸ εἶναι τὴν δειλίαν. ἅμα μὲν γὰρ ἐπαίρουσι τὰ πεπραγμένα, ἵνα μὴ δόξωσι διὰ δειλίαν φυγεῖν. ἅμα δὲ καὶ ἐν παραφορουμένοις ὄντες, τὰ βραχέα μείζω δοξάζουσι. καλῶς δὲ οἰκονόμηται, ἵνα τίνες μὴ ἐλέγχοιτο τὸ κατὰ τὸν Οἰδίποδα.

l. 121. Οὐ μιᾷ ῥώμῃ) ἀντὶ οὐχ ἕνα μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλούς.

l. 123. Εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ) ἀντὶ τοῦ, εἰ μὴ ἐπὶ κέρδει. τείνει δὲ τοῦτο εἰς Κρέοντα, ὡς αὐτοῦ συνθεμένου τῷ τοῦ Λαΐου φονεῖ, διὰ τὴν βασιλείαν. Ἐνθένδε οὖν, ἐκ τῆς πόλεως ταύτης.

l. 125. Δοκοῦντα ταῦτ' ἦν) καὶ τότε (φησὶ) ταῦτα ὑπενοεῖτο, ὅτι ἐπιβεβούλευται.

l. 129. Ἡ ποικιλῳδὸς) ἠνάγκαζεν ἡμᾶς ἡ σφὶγξ μεθέντας τὰ ἀφανῆ τὰ κατὰ τὸν φόνον τοῦ βασιλέως. τοῦτο γὰρ ἀφανές, τὸ παρὰ ποσὶ κακὸν σκοπεῖν. Ἢ οὕτως. ἡ σφὶγξ ἠνάγκαζεν ἡμᾶς, μεθέντας τὸ σκοπεῖν τὰ κατὰ τὸν φόνον, τὰ πρὸς ποσὶν ἀφανῆ ζητεῖν τουτέστι τὰ ἀφανῆ αἰνίγματα.

l. 131. Ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς) αὖθις ζητεῖν τὰ παρακείμενα ἡμῖν. ὅ ἐστι, ἀναδραμοῦμαι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ πράγματος, καὶ εἰς φῶς ἄξω ἴσως δὲ λεληθότως καὶ τὸ ἕτερον εἴρηται ἐν τῷ ἐγὼ φανῶ ὅπερ οὐ φησι μὲν ὁ Οἰδίπους, μανθάνει δὲ ὁ ἀκροατής, ἐπεὶ τὸ πᾶν ἐν αὐτῷ φανήσεται.

l. 133. Τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν) γράφεται, τὴν δὲ θεσπίζει γραφήν.

l. 135. Τιμωροῦντα) προσβοηθοῦντα.

l. 136. Ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων) οὐ μόνον ὑπὲρ τοῦ ἀνῃρημένου βασιλέως ἄξιον ποιήσασθαι τὴν ἀναζήτησιν. ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐμοῦ. ὁ γὰρ ἐκεῖνον ἐπιχειρήσας, ἴσως κἀμοὶ ἐπιβουλεύσει. πεπλάνηται δὲ πάλιν ὁ λόγος, καὶ τὴν ἀλήθειαν αἰνίττεται τῷ θεατῇ, ὅτι αὐτὸς δράσας τὸν φόνον ὁ Οἰδίπους, καὶ ἑαυτὸν τιμωρήσεται.

l. 139. Κείνῳ προσαρκῶν) καὶ τοῦτο κινητικὸν τοῦ θεάτρου. τὰ γὰρ ἐναντία ἀποβήσεται.

l. 141. Ἵστασθε) ἀνίστασθε.

Ἱκτῆρας) τοὺς ἱκετευτικούς.

l. 142. Ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν) πιθανὴ ἡ εἴσοδος τοῦ χοροῦ. σκέψασθαι γάρ φησι δεῖν μετὰ τοῦ δήμου περὶ τῶν πραγμάτων.

Pag. 163. l. 147. Ω παῖδες) ἔξεισιν ὁ ἱερεὺς πράξας δι' ὅπερ ἦλθεν. ἅμα δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ χώραν εἶναι ἑτέρῳ ὑποκριτῇ.

l. 148. Ἐξαγγέλλεται) ἐξαγγέλλει. ἡ δὲ χρῆσις ἀττική.

l. 151. Ω Διὸς ἁδυεπὲς) κατὰ τὴν πρόσταξιν τοῦ βασιλέως πάρεισι πρεσβῦταί τινες, ἐξ ὧν ὁ χορὸς συμπληροῦται. Διὸς δὲ ἡδυεπῆ φάτιν τὴν μαντείαν φησίν. ὁ γὰρ Ἀπόλλων ὑποφήτης δοκεῖ εἶναι τοῦ πατρός, καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνειν τὰς μαντείας, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐκφέρειν, καὶ Ὅμηρος, Διὸς ἄγγελος ὅστε δεδίει. λείπει δὲ ἡ ἀπὸ ἵν' ᾖ, ἀπὸ τῆς Πυθῶνος. ἢ δι' ἀέρος διαδιδομένη.

l. 152. Τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου) ἥτις ποτέ ἐστιν. ὅτι μὲν γὰρ πάρεστι λόγιον ἀπὸ τῆς Πυθῶνος, ἀκηκόασι, τὸ δὲ ῥητὸν αὐτοῦ ζητοῦσιν.

l. 154. Ἐκτέταμαι) ἐκπέπληγμαι.

Φοβερὰν φρένα) τὴν περίφοβον. καὶ Ἀλκαῖος, ἐλάφω δὲ βρόμος ἐν στήθεσι φύει φοβερός. ἀντὶ τοῦ περίφοβος.

l. 155. Δείματι πάλλων) ἀντὶ τοῦ παλλόμενος φόβῳ, ἀγωνιῶν. γράφεται καὶ πάλλω. τοῦτο δὲ τοῖς περὶ αὐτοῦ συναπτέον, ἀγωνιῶν τὴν φρένα ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ χρησμοῖς, σεβόμενος τὰ ἀπὸ σοῦ εἰρημένα.

l. 156. Ἰήϊε Δάλιε παιὰν) διὰ μέσου τοῦτο. ἐπὶ δὲ τῶν παιάνων λέγεται τὸ ἰήϊος, ἐπεὶ τοιούτῳ μέλει ᾖδον τοὺς παιᾶνας. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ᾖδοντο οἱ παιᾶνες, ἐλέγετο καὶ ὁ Ἀπόλλων ἰήϊος, ὡς ὑπὸ τοιούτου μέλους ὑμνούμενος· ὥσπερ εὔιος ὁ Διόνυσος. καὶ ἐπὶ τοῦ παιᾶνος τὸ αὐτὸ τοῦτο συμβαίνει λέγεται γὰρ παιὰν ὁ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὕμνος, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ὁ Ἀπόλλων, καθ' ὃ καὶ ἐνταῦθα, δείκνυται δὲ καὶ ἐν τούτοις τοῦτο σαφέστερον. Ὑμνεῖτε παιᾶνα μέγαν θεὸν Ἀπόλλωνα.

l. 159. Ἢ περιτελλομέναις ὥραις) εἰς τὸν ἑξῆς χρόνον περιιούσης τῆς ὥρας. ὁ δὲ νοῦς, τί μοι ἢ νῦν ἢ μετὰ χρόνον ἀνύσεις.

l. 162. Ἐλπίδος ἀμβρότα φάμα) καλῶς. παρ' ὅσον ἐν ἐλπίδι τινὶ γενόμενοι οἱ ἄνθρωποι οὕτω φημίζουσι πρὸς τὸ λόγιον, παρ' ὅσον ὑπὸ ἐλπίδος καὶ χρησμοὺς αἰτοῦσιν ἀπὸ θεῶν.

l. 163. Πρῶτά σε) γράφεται πρῶταν γε.

l. 164. Θύγατερ Διὸς) μεταβαίνει

λοιπὸν

κεινῶν εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τινὰς τῶν θεῶν.

l. 166. Γαιάοχόν τ') ἐπειδὴ ἡ αὐλὴ ἐστὶ τῇ ἑκάστῃ. ἡ δὲ θεὸς αὕτη ἐν ταῖς ἀγοραῖς εἵλεται καὶ τιμᾶται ἐν ταῖς περιόδοις. ἢ ἀντὶ τοῦ τὴν πολιοῦχον. ἔστι τὴν γῆν ἀντὶ τῆς πόλεως εἴληφεν.

l. 168. Εὐκλέα θρόνον) Εὔκλεια Ἄρτεμις οὕτως παρὰ Βοιωτοῖς τιμᾶται.

l. 169. Καὶ Φοῖβον) τάχα μὲν διὰ τὸ ἐπὶ λοιμοῦ τὴν εὐχὴν γίνεσθαι, οὗ αἴτιος εἶναι δοκεῖ· τάχα δὲ διὰ τὴν μαντείαν.

l. 172. Καὶ προτέρας ἄτας) τῆς ἀπὸ τῆς σφιγγὸς. τὸ δὲ ἠνύσατε ἀντὶ τοῦ ἐφθείρατε καὶ Ὅμηρος Ἠθλῶ σ' ἐξανύω δὲ καὶ ὕστερον ἀντιβολήσεις.

l. 174. Ἐκτοπίαν) ξένην καὶ ἀλλόκοτον. ἢ ἠνύσατε αὐτὴν ἐκτοπίαν γενέσθαι, ὅ ἐστιν ἐκτὸς καὶ ἐπὶ τῶν τόπων τῆς πόλεως.

Φλόγα πήματος) μεταφορικῶς, τὴν πημονὴν τὴν διάπυρον.

l. 177. Πρόπας στόλος) ἡ πᾶσα δύναμις. ὁ πᾶς λαός.

l. 178. Φροντίδος ἔγχος) ἀλληγορικῶς ἡ βοήθεια, παρὰ τὸ ἔχεσθαι. οὐδὲ, οὐκ ἔνεστι τῷ νῷ τῆς φροντίδος ἔγχος. τοῦτο δὲ, οὐδὲ τὸ διὰ τῆς βουλῆς καὶ προμηθείας γινόμενον ἀλέξημα καὶ ἀμυντήριον.

l. 180. Ἔκγονα χθονὸς) ἢ τὰ δένδρα, ἢ τοὺς παῖδας φησίν.

l. 181. Οὔτε τόκοισιν) αὗται γυναῖκες τῶν καμάτων ἐν τοῖς τόκοις οὐκ ἀνέχουσι. τουτέστιν, οὐ περιγίγνονται τῶν πόνων. τὸ δὲ ἀνέχουσιν, ἤτοι ἐλευθεροῦνται, καὶ ἄνω ἑαυτὰς ἔχουσιν, ἢ ἄγουσιν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἄνω νευόντων μόγις ἐν τῷ νήχεσθαι, ἢ ἄνεσιν ἔχουσιν.

l. 182. Ἰήιον) ἤτοι τῶν μετ' εὐχῆς γιγνομένων. ἢ τῶν λοιμικῶν. ἰήϊος γὰρ ὁ Ἀπόλλων, εἰς ὃν ἡ ἀγρεία τῶν λοιμῶν ἀναφέρεται. ἢ ὅτι ἐπίφθεγμα κοινόν ἐστι καὶ ἀντίμοδος αἱ δὲ γυναῖκες ἐν ταῖς ἀνάγκαις τὰς τοιαύτας ἀφιᾶσι φωνὰς, οἱ δὲ εἰκάζουσι τῶν θρηνητικῶν.

l. 183. Ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ) ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ ἴδοις ἀποθνήσκοντα, ὡς ὄρνιθες ἐν τῇ πτήσει ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ πέτεται.

l. 186. Κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς) ἢ οὖν ὀξυτέρου πυρὸς εἰς τὸ ἐπιδιδόναι εἰς ἄλλον ἢ κρεῖσσον πυρὸς, ὡς μὴ καταλαμβάνειν τὸ πῦρ τὸ τῶν ἀποθνησκόντων πλῆθος καὶ καίειν. καὶ γὰρ ὑπερβολὴ καὶ ἐπιτάσις τοῦ πάθους. Ἄλλως. ἀπτοπόπτερον ἢ πῦρ ἀκμαιοῦς μεγάλης φλογὸς, καὶ πρὸς ὃ οὐκ ἔστι μῆκος παραβαλεῖν.

Pag. 165. l. 187. Ὁρμώμενον) κινούμενον πρὸς τὴν παραλίαν τοῦ ἑσπέρου θεοῦ, ἤγουν σκοτεινοῦ. μεταφορικῶς δὲ ᾅδου, πρὸς ὃν ἔλεγον διὰ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης κατάγεσθαι τὰς ψυχάς.

Ἑσπέρου θεοῦ) τοῦ ᾅδου.

l. 189. Νηλέα δὲ γένεθλα) νηλέα τὰ μὴ τυχόντα ἐλέους. τὸ αὐτὸ δέ ἐστι τὰ ἀνοικτα οὐκ ἠλέουν δὲ ἀλλήλους, ἴσως ὑπὸ τῆς συνηθείας τοῦ κακοῦ, ἢ ὑπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ὁμοίων.

l. 193. Ἀκτὰν παραβώμιον) ἀντὶ τοῦ παραχώριον, ὅπου οἱ βωμοὶ τῶν ναῶν εἰσὶν ἐν τούτῳ δῆλον ὅτι καὶ πλεῖστοι ἀποθνήσκουσιν. Ἄλλως. ἐπ' ἀκτὰν παραβώμιον, ἐπὶ τὴν παρὰ τοῖς βωμοῖς ἐξοχήν.

l. 194. Ἄλλοθεν ἄλλαι) ἤγουν ἀπ' ἄλλου μέρους ἄλλαι κείμεναι.

l. 195. Ἱκτῆρες) ἱκετίδες ἐπιστενάχουσιν ἕνεκα τῶν χαλεπῶν πόνων.

l. 196. Παιὰν δὲ λάμπει) ἀντὶ τοῦ ἀκμάζει λαμπρῶς τῇ φωνῇ. λέγεται πρὸς ἀποτροπὴν τῶν κακῶν.

l. 197. Ὁμαυλος) ὁμόθρους, ὁμόφωνος. τοῦτο δὲ ὅμοιόν ἐστι τῷ ὁμοῦ δὲ ἀναμιγνύμενον τε καὶ στεναγμάτων.

Ὧν ὕπερ ὦ χρυσέα θύγατερ) πρὸς τὴν φήμην πάλιν φησὶ τῆς μαντείας. ἐλπίζουσι γὰρ ἐπί τινι ἀγαθῷ τὸ μάντευμα ἀποβῆναι. χρυσέα δὲ, τιμία. φασὶ γὰρ οὕτως τιμᾶσθαι χρυσῆν.

l. 199. Ἄρεά τε τὸν μαλερὸν) ἀντὶ τοῦ, τὸν καταμαραίνοντα. τέθεικε δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦ λοιμοῦ τοῦ δίκην ἀνειρέντος πολέμου, ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ πέμψον.

l. 200. Ὅς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων) ὁ χαλκέμβολος ὅπλοις φλέγει ἡμᾶς. περιβοόντος δὲ, περὶ ὃν ἕκαστος βοᾷ. μετὰ βοῆς καὶ οἰμωγῆς ἐπιὼν, ὡς ἐπὶ πολέμου πάλαι.

l. 202. Νωτίσαι) ἀπελάσαι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ νῶτα διδόντων ἐν ταῖς φυγαῖς. ἢ οὕτως, πέμψον αὐτὸν ὥστε παλινόρμητον αὐτὸν γενέσθαι, τὰ νῶτα τῇ πόλει δόντα. λείπει δὲ τὸ δός.

l. 203. Πάτρας ἄπουρον) ἤτοι ἐξ οὔρου. ὅ ἐστιν εἰς ἄνεμον. Ὅμηρος, Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα. ἢ ἄπουρον, ἀπὸ τῶν ὅρων τῆς πόλεως.

Εἴτ' ἐς μέγαν) κατὰ τοῦ βυθοῦ. τοῦτο γάρ ἐστι θάλαμος Ἀμφιτρίτης. ἤγουν, ἔνθα αἱ συμπληγάδες πέτραι εἰσίν.

l. 205.

l. 197. Ἔς τ' ἐς τὸν ἀπόξενον] ἴσως ... φησι, ἐπεὶ ἐν ἰσομοίρα δυστυχήματα γίγνεσθαι, ὥστε μὴ μόνον ... γῆς ἐξελαθῆναι, ἀλλὰ μηδὲ ... θαλάσσῃ εἶναι. ἀπόξενον δὲ, ἀνήμερον.

l. 199. Τέλει γὰρ εἴ τι] ἀντὶ τοῦ εἴ τι ἡ νὺξ ἀγαθὸν καταλείπεται, τοῦτο ἐν ἡμέρᾳ ... βούλεται δὲ λέγειν ὅτι τὸ ... διαλείπειν ἴσχει, εἰ γάρ τι ἡ νὺξ ... ἐπὶ τοῦ ἑαυτῆς τέλει κατέλαβεν, μὴ ... αὐτὸ ἀποκτείνῃ, τοῦτο μεθ' ἡμέραν ἀνήρπασται.

l. 200. Τὸν, ὦ πυρφόρων] τὸν ἀντὶ ... τὸν μαρμαρωπὸν ἄρεα κεραυνώσον ... Ἄλλως. ὦ νέμων (ἤγουν διοικῶν) ... τῶν πυρφόρων ἀστραπῶν. ἢ ... ὦ νέμων τῷ κράτει τῷ σῷ καὶ διὰ ... ἰσχύος τὴν πυρφόρον ἀστραπήν.

l. 203. Λύκει' ἄναξ] βουλοίμην δὲ ... τὰ σὰ βέλη, ὦ Ἄπολλον, τὰ ἀδάμαστα ... εἰς αὐτὸν, καὶ τὰς ... ἀρτέμιδος.

l. 214. Ἐνδατεῖσθαι] ἐν μερισμῷ δίδοσθαι καὶ διατρίβειν· μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ...

l. 218. Τὸν χρυσομίτραν] τὸν Θηβαῖον Διόνυσον, τὸν ταῖς βάκχαις συνοι...

l. 221. Μονόστολον] γέγραπται ὁμόστολον.

l. 223. Ἐπὶ τὸν ἀπότιμον θεὸν] λέγει ... λοιμὸν, τὸν μὴ μετέχοντα τῆς τιμῆς τῶν θεῶν. θεοῦ γάρ ἐστι τὸ εὐεργετεῖν ἀνθρώπους.

Pag. 167. l. 224. Αἰτεῖς] ὃν δ' αἰτεῖς, ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν ... ἐὰν θέλῃς τἄμ' ἔπη δέχεσθαι, ... ἐξεροῦ ξένος ὢν καὶ τοῦ πράγματος καὶ τοῦ λόγου ... οὐκ ἀκηκοὼς ... περὶ τοῦ φόνου τοῦ Λαΐου, οὐδὲ μὴν ... ἐν χρόνῳ ... ὁ φόνος παρῆν.

l. 225. Ὑπηρετεῖν] ἐπαρκεῖν καὶ ...

l. 227. Τοῦ λόγου] τοῦ λεχθέντος ὑπὸ Ἀπόλλωνος.

l. 228. Τοῦ πραχθέντος] τοῦ φόνου.

Οὐ γὰρ ἂν μακρὰν] οὐ γὰρ ἂν (φησὶ) ... ὄντος τοῦ χρόνου τοῦ μεταξὺ ἀνεζήτει τὸ πρᾶγμα, εἰ μὴ εἶχεν καταληπτό... ἐλπίδα δὲ αὐτοῖς ὑποβάλλει ὅτι ... ἀνευρεῖν τὸν φονέα, ἵνα προθυμότερον συλλάβωνται αὐτῷ.

l. 229. Σύμβολον] τῆς γνώσεως.

l. 230. Νῦν δ' ὕστερος γὰρ ἀστὸς] μα... φέρω ἀπὸ τῶν ἐν τῇ πόλει ξένων τελούντων τῇ μετοικίᾳ. ἀντὶ τοῦ πεπολιτογράφημαι, καὶ ἄρτι αὐτοῖς ἐνομίσθην ξένος ὤν, καὶ ἐβασίλευσα. Ἄλλως. νῦν δὲ εἰς ἀστοὺς τελῶ. ἐδόκουν γὰρ εἶναι ξένος, τῆς βασιλείας τετύχηκα, ἐπεὶ οὖν (φησὶ) συντελῶ εἰς τὴν πολιτείαν, καὶ μέλει μοι τῶν κοινῶν, ταῦτα ὑμῖν προσφωνῶ. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν συντελούντων ἐν τῇ πόλει, καὶ τὴν ἰδίαν δύναμιν εἰς τὸ κοινὸν φερόντων.

l. 234. Πάντα σημαίνειν ἐμοὶ] τὰ πραχθέντα δηλονότι.

l. 235. Καὶ μὲν φοβεῖται] καὶ εἰ μὲν αὐτὸς εἴη πράξας. καὶ φοβεῖται λέγειν αὐτὸς καθ' αὑτοῦ, τὸν φόβον ὑπεξελὼν λεγέτω. οὐδὲν γὰρ δεινὸν πείσεται, εἰ μὴ ὅτι τῆσδε τῆς γῆς ἀπαλλάξεται. εἰ δὲ ξένον τις οἶδε τὸν φονέα, μηνυσάτω. καὶ αὐτὸς μὲν παρέξω κέρδος, καὶ εἰς ἀεὶ χάριν ἕξω. πανταχόθεν οὖν προτρέπεται τοὺς μηνύοντας.

l. 243. Ἃ κ' ἐκ τῶνδε] ἢ ἀπ' αὐτῶν ἀναγκασθεὶς τῶν πραγμάτων.

l. 244. Τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ] πολὺν ἔλεον ἐργάζεται ὁ λόγος, ὅτι κατηγορεῖ ἑαυτοῦ ἀγνοῶν. πρότερον δὲ τὰ φιλάνθρωπα εἰρηκὼς, τελευταῖα ἐπιλέγει τὰ σκληρότερα.

l. 252. Τῷ δὲ δαίμονι] τῷ ταῦτα μαντευσαμένῳ Ἀπόλλωνι.

l. 254. Κατεύχομαι] καταρῶμαι τὸν φονέα.

l. 256. Ἄμοιρον ἤτοι κακὸν ἄμοιρον] ἢ μηδενὸς τῶν νενομισμένων μεταλαβόντα, ἀλλ' ἄταφον ἐκβληθῆναι. ἀγνοῶν δὲ ἐπαρᾶται ἑαυτῷ εἰ ξυνείδοι τὸν φονέα, διὸ καὶ ἐλεεινότερος γίγνεται ὁ λόγος.

l. 260. Ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω] ἐνόρκως ἐντέλλομαι τὸ ζητεῖσθαι τὸν φονέα, ἢ ἀπωθεῖσθαι τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν θυσιῶν. πρὸς τὸ Ἐγὼ μὲν τοιόσδε, ἀποδίδοται τὸ ὑμῖν δέ.

l. 261. Ὑπὲρ ἐμαυτοῦ] ἐπισκήπτω ταῦτα ἐπιτελεῖν ... τοῦ φονέως καὶ δίκην δεδωκότος, ἀπαλλάξεσθαι μὲν φροντίδος ... ἀσφαλέστερον δὲ αὐτὸ καὶ ... πράγματα ἕξειν, τὸν κατὰ τὴν βασιλείαν ... ἀπεστερημένης, τῷ τὸν ἄνακτα τετυραννηκότα κεκολάσθαι.

Τοῦ θεοῦ τε] τοῦ Ἀπόλλωνος.

l. 263. Οὐδ' εἰ γὰρ ἦν] καὶ γὰρ εἰ μὴ ἦν ὅλως τὸ ἄγος ὑπὸ θεοῦ ἐλαυνόμενον καὶ οἱονεὶ πολυπραγμονούμενον, ὑμᾶς ἔδει κινουμένους ... καὶ μὴ ἀπαμελεῖν-

αἰτίας τὴν ἐκ θεῶν πρᾶξιν ἀναζητεῖν.

Μὴ θέλοντα] δηλονότι εἰς θείας βοηθείας.

Pag. 169. l. 269. Κοινῶν τι παίδων κοίν᾽ ἂν κοινὰ ἀδελφὰ τοῖς ἐξ ἡμῶν δηλ. καὶ ἡμῖν ἂν ἐγένετο εἰ ἦν τέκνα τῷ Λαΐῳ γενόμενα.

l. 170. Μὴ 'δυστύχησεν] ὥστε μὴ παιδοποιήσασθαι.

l. 271. Τὸ κείνου κρᾶτα] τὴν ἐκείνου κεφαλήν.

l. 272. 'Ανθ' ὧν ἐγὼ] αἱ τοιαῦται ἔννοιαι οὐκ ἔχονται μετὰ τοῦ σεμνοῦ, κινητικαὶ δέ εἰσι τοῦ θεάτρου. αἷς καὶ πλεονάζει Εὐριπίδης· ὁ δὲ Σοφοκλῆς πρὸς βραχὺ μετ᾽ αὐτῶν ἅπτεται, πρὸς τὸ κινῆσαι τὸ θέατρον.

l. 287. Τοῖς μὴ δρῶσι] τοῖς μὴ δεικνύουσί μοι τὸν φονέα.

l. 288. "Αροτον] τουτέστι καρπόν.

l. 294. Ὧδ' ἄναξ ἐρῶ] οὕτως ἐρῶ καὶ αὐτὸς ἐπομνύμενος καὶ κατὰ τὰς ἀρὰς ἐπαρώμενος, μήτε δρᾶσαι τὸν φόνον, μήτε τοὺς δράσαντας ἐπίστασθαι.

l. 296. Τὸ δὲ ζήτημα] ἀπορῶν ὁ χορὸς ἐπὶ τὸ θεῖον πάλιν ἀνατρέχει.

l. 298. Δίκαι' ἔλεξας] τοῦτό φησιν ἵνα μὴ πάλιν πέμψωσιν εἰς θεὸν, καὶ γένηται διατριβὴ ἐν τῷ δράματι· ὅπερ ἀπόψυχρον.

l. 305. Τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν] τὰ ἐκ τῶνδε δεύτερα, (ἤγουν τὰ ἐν δευτέρᾳ τάξει) μετὰ ταῦτα λέγοιμι ἂν ἅ μοι δοκεῖ, ἤγουν φαίνεται δεύτερα.

l. 307. "Ανακτ' ἄνακτι] ἀποκλειόμενος τοῦ πέμψειν εἰς θεὸν, καταφεύγουσιν εἰς τὴν ὁμοίαν μαντικήν. τῷ αὐτῷ δὲ ὀνόματι προσαγορεύει τὸν Τειρεσίαν αὐτὸν καὶ τὸν θεὸν καὶ τὰ αὐτὰ ὁρᾶν ἐκείνῳ φησίν. Ἄλλως. ἄνακτα λέγει τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὸν Τειρεσίαν, τὸν μὲν, ὡς φύσει ἀνάσσοντα, τὸν δὲ Τειρεσίαν, ὡς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων οὕτω τιμώμενον διὰ τὸ κράτος τῆς μαντικῆς.

l. 310. Ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς] κἀνταῦθα τὸ κηδεμονικὸν τοῦ ἤθους διετήρησε· τὸ μὲν οὖν διπλοῦς πομποὺς, τῆς σπουδῆς ἐστι τεκμήριον· τὸ δὲ κρέοντος εἰπόντος, πιθανὸν εἰς τὰ ἑξῆς, ἵνα ἡ ὑπόνοια αὐτῷ πίστιν ἔχοι, τὸ πεπεισμένον ὑπὸ τοῦ κρέοντος τὸν Τειρεσίαν μαντεύεσθαι κατὰ τοῦ Οἰδίποδος τὰ ψευδῆ.

l. 313. Κωφὰ] ψυχρὰ, καὶ οὐδὲν σαφὲς ἔχοντα, τὰ ψιθυριζόμενα.

l. 319. Ὧ μὴ 'στι] ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικὼς, οὐδὲ τὸν λόγον φοβεῖται. ἢ, οὐδὲ ὁ λόγος φόβον αὐτῷ ἐπιτίθεται.

l. 320. Ἀλλ' οὐξελέγχων] καὶ τοῦτο εἰς σύστασιν τῶν προσώπων, ἵνα μὴ ὕστερον δύνηθείη ἀρνήσασθαι.

Pag. 171. l. 309. Χθονοστιβῆ] τὰ ἐν τῇ γῇ, τὰ ἐπίγεια.

l. 320. Ῥᾷστα δ' ἐμὸ] ὅρα τὸ κηδεμόνικον, ὅτι τὸ λυσιτελὲς ἑαυτῷ ... ταξεν, ὅπως ἀφέλοιτο τὸ φορτικὸν ... ἐξουσίας.

l. 322. "Ανθρωπ' ὠφελεῖν] ... τικὸς ὁ λόγος, ἔδει ἅπαντας ἀφ' ὧν ... αὐτὸ ὠφελεῖν τοὺς πέλας.

l. 324. Φρονεῖν ὡς δεινὸν] ὡς δεινὸν (φησὶ) τὸ φρονεῖν, ὅταν τὸ φρόνημα τῷ φρονοῦντι μὴ λυσιτελῇ. χαλινάζει ... μὴ βουλόμενος εἰς φῶς ἄγειν τὰ τοῦ Οἰδίποδος. διαληψαμένως δὲ εἶπε, τέλη ... ἀντὶ τοῦ λυσιτελῇ.

l. 325. Ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ] ... συμβησόμενά μοι, ὅτι ἀναγκασθήσομαι λέγειν ἃ μὴ βούλομαι, τὸ ἐξελέγχειν τὸν Οἰδίποδα, ταῦτα εἰδὼς, διώλεσα αὐτά. οὐ γὰρ ἂν δεῦρο ἠρχόμην.

l. 329. Ἦν ἐμοὶ πίθῃ] ἐάν μοι ἀπειθεῖν ἐάσῃς.

l. 331. Τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν] ... λέγων τὸν χρησμόν. τὸ δὲ ἀποστερῶ, ἐνίοτε μὲν ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικὴν, ὡς ἐνταῦθα.

l. 332. Ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν] οὐ γὰρ σύμφορος σοι οὐδὲ κατὰ καιρὸν ἡ ζήτησις γίγνεται. ἵνα οὖν μὴ τοῦτο μέμψεις ἀκολουθήσῃ, σιωπῶ. τὸ ... κατὰ λόγον, ἐλλιπές ἐστι. τὸ δὲ κατὰ ... ἄνοιαν, πλῆρες. ὃ δὲ βούλεται λέγειν ... ὁρῶ τὸ σὸν φώνημα μὴ πρὸς καιρὸν ἐξιόν· κἀγὼ οὖν φωνὴν μὴ πρὸς καιρὸν ἀφεῖναι φυλάσσομαι.

l. 334. Μὴ πρὸς θεῶν] ὑποβαλόντος τοῦ Τειρεσίου ἀρχὴν ὅτι ἐπίσταται, ὁ χορὸς καταλιπαρεῖ εἰπεῖν· εἶτα ἀρνουμένου, ἐξάγεται εἰς λοιδορίαν πρὸς αὐτὸν ὁ Οἰδίπους. ὅθεν παροξυνθεὶς λέγει. ἔχει οὖν τὰ τῆς ὑποθέσεως ἀρχήν.

l. 336. Ἐγὼ δ' οὐ μήποτε] ... ἐμφανῶ τὰ ἐμὰ ἔπη, ἵνα μὴ τὰ σὰ ... κά. ἤδη δὲ σαφέστερον φησιν, ὅτι τὰ αὐτοῦ κακὰ ἀποκρύπτεται.

l. 340. Ἐγὼ τ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ] ἑαυτὸν ἀλγυνεῖν ἔφη, ἴσως ἐπιστάμενος ὅτι κακῶς ἀκούσεται ὑπὸ τοῦ ἀπιστουμένου. τάχα δὲ καὶ βουλόμενος ἀποκρύπτειν συμπεριέλαβεν ἑαυτὸν, καὶ ἐμνημόνευσε. Τἄμ', ὡς ἂν εἴπω μὴ τὰ σ' ἐκφήνω κακά.

l. 34

l. 342. Οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε] ἐν ἤθει ὁ λόγος, οὐ λέξεις ὦ κακῶν κάκιστε.

Καὶ γὰρ ἂν πέτρου φύσιν σύ γ' ὀργάνειας] ὅ ἐστι παροξύνειας, καὶ εἰς ὀργὴν ἐμβάλλοιας. ἀπολογεῖται δὲ περὶ τῆς ὑβρεως, λέγων ὅτι καὶ πέτρου φύσιν σύ γ' ὀργάνειας.

l. 344. Ἀλλ' ὧδ' ἄτεγκτος κἀτελεύτητος φανῇ] ἄτεγκτος ἀντὶ τοῦ ἀπαθὴς, καὶ ἀδάκρυτος. τέγγειν γὰρ τὸ βρέχειν. ἀτελεύτητος, δυσαξίωτος. ἀπαραίτητος. ἀμείλικτος.

l. 349. Ἥξει γὰρ αὐτά] ἤγουν αὐτόματα.

l. 351. Πρὸς τάδ', εἰ θέλεις, θυμοῦ] τὸ θυμοῦ οὐκ ἔστι γενικὴ, ἀλλὰ ῥῆμα προστακτικόν.

Pag. 173. l. 353. Καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδὲν] ὀργιζόμενος οὐδὲν σιωπήσομαι ὧν ἐπινενόημαι καὶ ὑπονοῶ.

l. 355. Εἰργάσθαι δ' ὅσον μὴ χερσί] εἰργάσθαι τὰ ἄλλα τοῦ φόνου χωρὶς τῆς διὰ τῶν χειρῶν ἐνεργείας. εἰ δὲ ἔβλεπες, ἐδόκουν ἄν σε καὶ φονέα αὐτόχειρα.

l. 358. Ἀληθὲς ἐννέπειν] λέγω σε τῷ κηρύγματι ὑπεύθυνον εἶναι τῷ ὑπὸ σοῦ ἐκφωνηθέντι.

l. 362. Οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας] δοκεῖ αὐτὸν πλασάμενον ψεύδεσθαι. οὕτως δὲ ἀπιστεῖται ὡς δι' ὀργὴν εἰρηκὼς, εἰ δὲ ἐπιστεύθη κατ' ἀρχὴν ὁ μάντις, τὰ ἑξῆς τοῦ δράματος ἀνῄρητο τοῦ ἀναγνωρισμοῦ, ἐν οἷς κατατρέχουσι μάλιστα ὁ ποιητής.

l. 370. Οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τύχης] φανερῶς εἰς Κρέοντα ἡ ἀποστροφή ἐστι.

l. 384. Δεδηλῶσθαι σοί φημι σὺν τοῖς φιλτάτοις] συνημμένως ἀπήγγειλε τὸ περὶ τῆς μητρός.

l. 388. Ἀλλ' ἔστι πλὴν σοί] δέον εἰπεῖν σου, πρὸς τὸ πλὴν, πρὸς τινὶ ὄνομα τῷ ἔξωθεν νοουμένῳ, εἰς τὸ ἔστι δεικτικὸν ἐπήνεγκε τὸ σοί.

Σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεί] ἴσον ἐστὶν ὁ Οἰδίπους παραβαλλόμενος ὡς ὁ Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Χάλκαντα.

l. 390. Ἃ σοὶ οὐδεὶς] οὐδείς ἐστιν ὃς οὐ ταῦτα ὀνειδίσει ἅπερ μοι ὠνείδισας. τὸ δὲ τάχα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. οἷον, καὶ σὲ μετ' ὀλίγον ἐροῦσι τυφλόν. καὶ περὶ τῆς πηρώσεως δὲ ἀληθῶς αὐτῷ μαντεύεται.

l. 392. Μιᾶς τρέφη πρὸς νυκτὸς] ἀπλοῦν τὸ διανόημα. ἤτοι οὕτως, ὑπὸ μιᾶς νυκτὸς τῆς ἀορασίας τῆς διηνεκῶς κατεχούσης σε τρέφῃ, ὡς μηδὲν διαθεῖναι κακὸν τοὺς ὁρῶντας· ἢ οὕτως, διὰ τὸ παρὸν εἶναι ἠλιθιοῖ σε πάντως. ἀπέχει γὰρ καὶ τὸ τῆς πηρώσεως.

Μιᾶς νυκτὸς] συνεχοῦς τυφλώσεως.

l. 395. Ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει] ἀντὶ τοῦ, τὰ κατ' ἐμὲ ἐκδικῆσαι. λείπει, ἐάν με φονεύσῃς.

l. 398. Ὦ πλοῦτε] πεποίηκε τὸν Οἰδίπουν ὑπονοεῖν ἐξ ὑποβολῆς Κρέοντος ταῦτα εἰρῆσθαι, ἵνα ζητοῦντες αὐτὸ ἀφορμὴν εὔλογον ἔχῃ τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος.

l. 403. Οὐ 'ξ ἀρχῆς φίλος] ἐν εἰρωνείᾳ.

l 404. Ὑπελθὼν] ὑπερχόμενος, τὸ ὑποκάτω τινὸς ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τούτου τὸ κολακεύειν. οἱ γὰρ κολακεύοντες ὑπὸ τὴν γῆν σχηματίζονται. ἐντεῦθεν δὲ τὸ ὑπελθὼν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιόντων λέγεται, ὅταν τοὺς ἀντιπάλους ὑπέρχονται λαθόντες, ἵνα εὐχερεῖς αὐτοὺς ποιήσαντες καταστρέψωσι.

l. 405. Μηχανορράφον] τὰ φαῦλα μηχανώμενον. μάγους δὲ ἐκάλουν τοὺς ψευδεῖς φαντασίας περιτιθέντας. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τοὺς φαρμακεῖς μάγους ἔλεγον.

l. 406. Ἀγύρτην] πτωχὸν, ὀχλαγωγόν.

Pag. 175. l. 397. Δέδορκεν] ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ δύναμιν ἔχει τοῦ ὁρᾶν λαμβάνεται, καί ἐστιν ἀμετάβατον. εἰ γὰρ ἐλέγετο μεταβατικῶς, διὰ τῆς εἰς προσθέσεως μετέβαινεν ἄν, τῆς δηλώσεως κινήσεως, (καὶ εἶχεν ἂν ὁ λόγος οὕτως, ὅστις εἰς τὰ κέρδη δέδορκε μόνον) οὐ διὰ τῆς ἐν, ἥτις ἀεὶ στάσεως ἔστι δηλωτική.

l. 399. Ῥαψωδὸς] ἡ σφὶγξ ἡ ῥαψῳδοῦσα τὰς ᾠδάς. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ῥαψῳδοῦ καθ' Ὅμηρον, ἢ μεθ' Ὅμηρον ἦν. κύνα δὲ αὐτὴν καλεῖ διὰ τὸ ἁρπακτικόν.

l. 401. Οὐχὶ τοῦ 'πιόντος ἦν] τοῦ τυχόντος. ἀντὶ τοῦ, οὐ τοῦ τυχόντος ἦν σαφηνίσαι. διὰ τούτων δὲ αὔξει τὸ ἴδιον κατόρθωμα μεῖζον καὶ μαντικῆς καὶ πάσης ἀνθρωπίνης συνέσεως.

l. 408. Παραστατήσειν πύλαις] ἐκ παραλλήλου. τὸ γὰρ παραστατήσειν, τὸ πύλαις ἐπιστῆναι δηλοῖ.

l. 410. Ἀγηλατήσειν] ἐὰν δυσσεβὲς, τὸ ἄγος ἀπελάσειν τὸ περὶ τὸν Λάϊον· ἐὰν δὲ

 ψιλῶς,

ψήφοις, ἀντὶ τοῦ βασιλεύσειν.

l. 416. Ἐξισώσει] λείπει ἐμοί.

l. 417. Τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ] τοῦ ἐξ ἴσου λέγειν.

l. 419. Ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι] δικάσομαι. ὅρα δὲ καὶ τὴν διαφορὰν τοῦ ὀνόματος. τὴν μὲν γὰρ ἐπιφθονωτέραν ἐπὶ τοῦ Οἰδίποδος ἐχρήσατο, τὴν δούλου· τὴν δὲ εὐπρεπεστέραν ἐπὶ τοῦ Κρέοντος. προστάτης δὲ λέγεται ὁ ἐν πολέμῳ ἔμπροσθεν ἱστάμενος καὶ βοηθὸς τοῖς ὄπισθεν, καὶ ὁ τῷ ἀξιώματι προέχων τῶν ἄλλων.

l. 425. Ἀμφιπλὴξ] ἡ ἐξ ἀμφοτέρων ἐλασία· ἡ ἑκατέρωθεν πλήττουσα, ἔκ τε πατρὸς καὶ μητρός.

l. 426. Δεινόπους] ἡ διὰ τῶν ποδῶν δέος ποιοῦσα.

l. 427. Βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ'. ἔπειτα δὲ σκότον] καινότερον εἶπε, βλέποντα σκότον, ὥσπερ εἴ τις εἴποι σιωπῶντα λέγοντα.

l. 428. Ποῖος οὐκ ἔσται λιμὴν] τὸ λιμένα τέθεικεν ἀεὶ ἀντὶ τοῦ τόπου. τροπικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ, ποῦ οὐκ ἐλεύσῃ βοῶν;

l. 430. Ὅταν καταίσθῃ] ὅταν αἰσθανθῇς καὶ νοήσῃς.

l. 436. Ἐκτριβήσεται] ἀντὶ τοῦ διατρίψει ἐν τοῖς κακοῖς, ἢ ἀπολεῖται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σμηχομένων ἀργύρων ἢ χαλκῶν, ἢ ἄλλων τοιούτων· ἅπερ ἐν τῷ πλείονι σφόδρα τριβόμενα ἐλαττοῦται.

Pag. 177. l. 442. Σχολῇ σ' ἂν] ἀντὶ τοῦ βραδέως. οὐδαμῶς.

l. 446. Ἡδ' ἡμέρα φύσει σε] ἀντὶ τοῦ, οἵων εἶ γονέων δείξει.

Διαφθερεῖ] διὰ τὴν πήρωσιν, καὶ τὴν λοιπὴν τοῦ βίου ἀναστροφήν.

l. 447. Αἰνικτὰ] ἀσαφῆ καὶ κεκρυμμένα.

l. 448. Οὐκοῦν σὺ ταῦτ' ἄριστος] εὔστοχα εἰρωνευόμενος φησὶν, αἰνίγματα ὄντα. σὺ ἄριστα νοήσεις, ὅτι καὶ τὸ τῆς σφιγγὸς αἴνιγμα πρῶτος ἐξεῦρες. ὁ δέχεται εἰς ἔπαινον.

l. 450. Αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν] τὸ σὲ διαγνῶναι τὸ αἴνιγμα.

l. 451. Ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ'] πάνυ τοῦτο προσαγωγὸν τοῦ πλήθους.

l. 455. Εἶπον ἄπειμι] ἐνταῦθα παρρησιαστικώτερον ὅλον τὸ πρᾶγμα παραινίττεται, ἀμφοτέρων τοῦ ποιητοῦ στοχαζομένου, τοῦ τε τῷ δράματι συμφέροντος, ὅπως μὴ ἀναλυθῇ ἡ ὑπόθεσις· (διὸ αἰνιγματωδῶς πάντα φησί) τοῦ τε τῷ προσώπῳ πρέποντος. ἔδει γὰρ εἰπεῖν τὸν μάντιν τὰ μετ' ὀλίγον γενησόμενα.

l. 457. Τὸν ἄνδρα τοῦτον] ὡς περὶ ἑτέρου λέγων, αὐτὸν αἰνίττεται.

l. 462. Τῇ ξυμφορᾷ] τῇ συντυχίᾳ.

l. 464. Σκήπτρῳ προδεικνὺς] τὸ σκῆπτρον δεικνὺς σύμβολον τῆς ἑαυτοῦ ἡγεμονίας, ὅτι ἐκ βασιλέως πτωχὸς γένοιτο.

l. 467. Καὶ τῆς παιδὸς ὁμόσπορος] τὴν αὐτὴν σπείρων γυναῖκα.

l. 471. Τίς ὅντιν' ἁ Θεσπιέπεια] ἀκόλουθα εἰσὶ τὰ τοῦ χοροῦ πρὸς τὰ προειρημένα. νῦν δὲ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀκριβῶς σκοποῦν ἀναλογίζεσθαι περὶ ὧν εἶπεν ὁ μάντις· διὸ ἀνατρέχει ἐπὶ τὸ μαντεῖον τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ νοῦς, τίς ἐστιν ἐκεῖνος ὃν ἐμφανίζει τὸ μαντεῖον; ἢ οὕτως, τίς ἐστιν ἐκεῖνος ὃν κατεθέσπισεν ἡ Δελφὶς πέτρα; ἤγουν, ὁ μὴ λαθὼν τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος.

l. 473. Ἄρρητ' ἀρρήτων] ὑπερβολικῶς, ὡς τὸ δείλαια δειλαίων.

l. 475. Ὥρα νιν] καιρός ἐστι νῦν αὐτὸν πόδα εὐτονώτερον ἀνέμοις ἰσοταχῶν ἵππων.

l. 479. Κῆρες ἀναπλάκητοι] αἱ τὸ μηδὲν ἁμαρτάνουσαι, ἀλλὰ πάντα [illegible]τοῦσαι. κῆρες δὲ, τοῦ τελευτήσαντος Λαΐου. ἢ οὕτως, ἄφυκτοι. ἀπλάνητοι, [illegible]πλάνητοι. ἀφανεῖς, ἃς οὐκ ἔστι διαφυγεῖν.

Pag. 179. l. 481. Ἔλαμψε γὰρ] χρησμὸς γὰρ τοῦ Παρνασσοῦ τοῦ χιονώδους ὁ φανεὶς ἀρτίως ἐδήλωσε πᾶσι τοῖς Θηβαίοις ζητεῖν τὸν κρυπτόμενον ἄνδρα, ἤγουν τὸν φονέα.

l. 484. Ἐξιχνεύειν] τοῦτο ἐπήγαγε καὶ τὰ ἄλλα ὀνόματα τροπικῶς, ὡς ἐπὶ ἀγρίου ταύρου τοῦ ὑπὸ πάντων ζητουμένου καὶ ὥσπερ ἐν ὕλῃ κεκρυμμένου. οἰκεῖα δὲ ταῦτα τὰ ὀνόματα ἄντρα καὶ πέτραι.

l. 485. Φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν] ἐκεῖνος ὁ πεφονευκὼς, πανταχοῦ κρυπτόμενος οὐ βούλεται ἑαυτὸν ἐμφανίσαι.

l. 487. Μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων] ἀντὶ τοῦ, μηδενὶ γινωσκόμενος, τῇ φυγῇ μονάζων. ἢ καὶ αὐτὸ οἰκεῖον τῇ [illegible] διαίτῃ.

l. 488. Τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων] ἀντὶ τοῦ φυγών. τὸν τόπον δὲ εἶπεν ἀντὶ τῶν χρησμῶν. ἤγουν, τοὺς χρησμοὺς διαφεύγει μάτην νῦν ὁ μανθάνων

ὑπὸ

θεοῦ. ὅτι δὲ ἡ Πυθὼ μεσόμφαλον, δηλοῖ καὶ ἡ περὶ τῶν ἀετοὺς ἱστορία, ὅτι χρύσεοι ἀετοὶ διὰ τοῦτο ἀνάκεινται, καὶ ὅτι τούτου χάριν ἐκεῖσε ὁ Ζεὺς τὸ μαντεῖον ἱδρύσατο.

l. 489. Μαντεῖα δ' ἀεὶ ζῶντα] ἀλλ' ὅμως ἀεὶ τὰ μαντεύματα περιποτᾶται ζῶντα, καὶ ἰσχύοντα τῇ ἀληθείᾳ.

l. 491. Δεινὰ μὲν οὖν] μεταβαίνει ἐπὶ τὰ εἰρημένα ὑπὸ Τειρεσίου. σοφὸν μὲν οὖν αὐτὸν ὁμολογοῦσιν.

Δεινὰ ταράσσει] τούτῳ ἐχρήσατο, ἐπεὶ ἔδοξε δυσχερὲς ἀντιχθῆναι πρὸς τὸν ἄρχοντα.

l. 492. Σοφὸς οἰωνοθέτας] Τειρεσίας ὁ τὰς πτήσεις τῶν οἰωνῶν διατιθείς.

l. 493. Οὔτε δοκοῦντα] οὔτε πιστά, ἀπίστευτα.

l. 497. Τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις] εἰκότως ἀπορεῖ. ποῖον γὰρ νεῖκος γέγονε τοῖς ἀπὸ Λαβδάκου πρὸς τὸν Πόλυβον, ἔτι γὰρ νομίζουσιν αὐτὸν υἱὸν Πολύβου.

Λαβδακίδαις] τῷ Λαΐῳ.

l. 498. Τῷ Πολύβου] τῷ Οἰδίποδι.

l. 501. Πρὸς ὅτῳ δὴ βασάνῳ] ἀντὶ τοῦ ποίῳ λογισμῷ. τίνος πράγματος ἀληθεῖ χρησάμενος τοῖς λεγομένοις πιστεύσω κατὰ τοῦ Οἰδίποδος.

l. 503. Φάτιν εἶμ' Οἰδιπόδα] τὴν κατὰ τοῦ Οἰδίποδος γινομένην παρὰ Τειρεσίου.

l. 506. Ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς] θέλει ἀνατρέψαι τὰ ὑπὸ τοῦ Τειρεσίου εἰρημένα, καί φασιν ὅτι οἱ μὲν θεοί, συνετοὶ καὶ μόνοι τὰ τῶν ἀνθρώπων εἰδότες· ὅτι δὲ οἱ μάντεις μᾶλλον τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων τι ἐπίστανται, οὔ φημι, καὶ οὐδὲ κρίσις αὕτη ἀληθής ἐστι. γένοιτο μὲν γάρ τις κατὰ σύνεσιν ἕτερος ἑτέρου προφέρων, οὐ μὴν αὕτη γε ἡ ἐπιστήμη ἐκ μαντικῆς ἐστιν, ἀλλ' ἐκ φύσεως καὶ ἐντρεχείας ἑκάστῳ πάρεστιν.

l. 508. Ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις] οὐ πιστεύω ὅτι οἱ μάντεις πλέον ἐμοῦ φρονοῦσιν.

l. 511. Σοφίᾳ δ' ἂν σοφίαν] σοφίαν νῦν φησὶ τὸν στοχασμόν. ὃ γὰρ λέγει, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἐν τῷ στοχάζεσθαι ἄλλος ἄλλον παρέλθοι καὶ νικήσειεν.

l. 513. Ἀλλ' οὔποτ' ἔγωγ' ἂν] ἐγὼ δὲ οὐκ ἄν ποτε ἐπαινέσαιμι τῶν μεμφομένων τὸν βασιλέα, οὐδ' ὀρθὸν ἂν αὐτῶν τὸ ἔπος φαίην, πρὶν ἴδοιμι σαφῆ τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀπόβασιν.

l. 515. Φανερὰ γὰρ] ἃ μὲν ἐγκαλοῦσιν αὐτῷ, ἄδηλα, καὶ οὐ πάντως ἀληθῆ· ἃ δὲ κατώρθωσε, φανερά, ὅτι ἐπελθούσης αὐτῷ τῆς Σφιγγὸς ὤφθη σοφός.

Pag. 181. l. 519. Βασάνῳ θ' ἡδύπολις] κρίσει τινὶ ἡδὺς ὤφθη τῇ πόλει. ἢ οὕτως· ἀπὸ τῆς βασάνου δὲ τῆς Σφιγγὸς ἡδέως διετέθη ἡ πόλις πρὸς τὸν Οἰδίποδα.

l. 521. Ἄνδρες πολῖται] ἔρχεται ὁ Κρέων ἐπὶ τῇ κατὰ ἑαυτοῦ ὑπονοίᾳ ἀγανακτῶν, καὶ ἀπολογήσασθαι βουλόμενος. πολίτης δὲ ἐμός ἐστιν ὁ δεῖνα, οὐδέποτε δὲ μετὰ τῆς Συν. ἤγουν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐστιν ἐμοὶ πόλεως. συμπολιτεύεται δέ μοί τις, μετὰ τῆς Συν, ἤγουν τὴν αὐτὴν ἐμοὶ πόλιν οἰκεῖ.

l. 523. Ἀτλατῶν] μὴ καρτερῶν. μὴ φέρων δυσανασχετῶν.

Εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς] ἐν ταῖς δυστυχίαις ταῖς νῦν νομίζει τι πεπονθέναι παρ' ἐμοῦ εἰς βλάβην φέρον, εἴτε διὰ λόγων εἴτε διὰ ἔργων, οὐδεμία ἐστὶν ἐμοὶ ἐπιθυμία τῆς ἐπὶ πολὺν χρόνον παρεκτεινομένης ζωῆς φέροντι τήνδε τὴν κατηγορίαν.

l. 527. Οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν] τὸ ἁπλοῦν ἐνίοτε δηλοῖ τὸ ἀποίκιλον, ὡς τὸ ἁπλοῦν ἦθος καὶ ἁπλοῦς λόγος. ἐνίοτε δὲ τὸ ἀσύνθετον· ἐνταῦθα δὲ τὸ ἓν δηλοῖ κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν. ἀλλ' εἰς πολλὰ ὀφείλων εἰπεῖν, πρὸς τό, οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, ὃ δὲ εἰς μέγιστον ἀποδίδωσι, συνάγων τὰ πολλὰ μετὰ ἐπιτάσεως εἰς τὴν τοῦ μεγίστου ὑπέρθεσιν.

l. 511. Ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ] ἐπειδὴ τὸ τοῦ χοροῦ πρόσωπον ἰσόρροπον δεῖ ἐν ταῖς διαίταις εἶναι, διὰ τοῦτο καὶ νῦν παραμυθεῖται τὸν Κρέοντα, ὅτι ἴσως κατ' ὀργὴν τοῦτο εἶπεν, ἐρεθισθεὶς ὑπὸ τοῦ μάντεως.

l. 533. Πρὸς τοῦ δ' ἐφάνθη] κατ' ἐρώτησιν ὁ λόγος.

l. 536. Ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν δὲ] τοῦ χοροῦ οὐκ ἔχοντος λέγειν τίνι γνώμῃ ταῦτα ἐλέγετο, ἀπὸ τοῦ ἔξωθεν συμβάλλειν βουλόμενος ὁ Κρέων, περὶ τοῦ βλέμματος καὶ τοῦ σχήματος ἐν ᾧ ταῦτα ἔλεγεν ὁ Οἰδίπους, πυνθάνεται.

l. 542. Τοῦ δὲ τἀνδρὸς] ἀντὶ τοῦ, ἐμοῦ καὶ τοῦ Λαΐου.

l. 551. Οἶσθ' ὡς ποίησον] ἀντὶ τοῦ ποίησον. ἔστι δὲ ἀττικισμός.

l. 553. Λέγειν σὺ δεινὸς] σὺ μὲν δεινὸς εἶ ἐν τῷ λέγειν, ἐγὼ δὲ οὐ μετ' εὐνοίας

σοῦ

τοῦ δικαίου διὰ τὴν δυσμένειαν.

Pag. 183. l. 560. Οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην] οὐκ ἀντιστήσειν τὴν τιμωρίαν. ὑπέχει τὰ νῶτα ἡ θάλασσα τῷ Διονύσῳ, ἤγουν ὑποκείμενα ἔχει· καὶ ὑπέχει τις τινὶ δίκην, ὑποκείμενον ἔχει ἑαυτὸν εἰς δίκην. ὅτι δὲ ἄνευ δοτικῆς ἐστιν συνυπακούεται.

l. 564. Τὸν παντόμαντιν] ἐν εἰρωνείᾳ. ἀπίστητον γὰρ θέλει λέγειν τὸν Τειρεσίαν.

l. 567. Οὐ γὰρ ἐννοῶ] ἐπεὶ κατὰ παράλειψιν εἶπε, λέγει, τί με ἐρωτᾷς ἀγνοῶ.

l. 574. Ἀλλ' οὐκ ἔρευναν] ζήτησιν. δοκιμασίαν.

l. 580. Ὁθ' οὕνεκ' εἰ μή σοι ξυνῆλθεν] ὁ μάντις εἰ μὴ ἐλάμβανέ σε κοινωνὸν τοῦ βουλεύματος, οὐκ ἂν με ἔφη τοῦ Λαΐου φονέα.

l. 581. Ἂν] τὸ τέλειον, ἃ ἄν, ἀντὶ τοῦ ἅ τινα ἄν.

Pag. 185. l. 607. Πῶς δῆτ' ἐγὼ κἀν ἄν] προκατασκευάσας ὡς ἄμεινόν ἐστιν αὐτῷ τοῦ τυραννεῖν τὸ ἀφόβως κοινωνεῖν τῇ τυραννίδι, τοῦτο ἐπήνεγκεν. ὁ γὰρ νοῦς, ὁ ταῦτα τὰ συμφέροντα ἐνθυμούμενος, οὐκ ἂν γένοιτο κακός, ὥστε ἑτέρῳ τινὶ ἀσυμφόρῳ ἐπιχειρῆσαι.

l. 608. Φρενῶν] ἀντὶ τοῦ φρονοῦντος. ἢ οὕτως, ὁ καλῶς φρενῶν νοῦς, οὐκ ἂν κακὸς γένοιτο.

l. 611. Καὶ τῶνδ' ἔλεγχον, τοῦτο μὲν Πυθώδ' ἰὼν] ζήτησον (φησὶν) εἰ τὸν χρησμὸν ὑγιῶς ἀφῖγμαί σοι φέρων· εἶτα εἰ κατεκοινώνησα τοῦ μαντείου τῷ Τειρεσίᾳ.

l. 615. Διπλῇ δὲ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ] ὅτι καὶ αὐτὸς τὸν ἐμαυτοῦ καταψηφίζομαι θάνατον.

l. 618. Χρηστοὺς νομίζειν] ἀγαθοὺς τῷ χρηστῷ ἐναντίον ὁ φαῦλος. ἔστι δὲ χρηστὸς οὗ ἡ ὁμιλία ὠφέλειαν ἐμποιεῖ. φαῦλος δὲ, οὗ ὁ βίος ἄτακτος καὶ ἀκόλαστος, ὡς καὶ ἄλλους βλάπτεσθαι ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ὁμιλίας. τῷ ἀγαθῷ δὲ ἐναντίον ὁ κακός, τῷ καλῷ δὲ ὁ αἰσχρὸς καὶ ὁ δυσειδής.

l. 619. Φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν] ἴσον γάρ ἐστι κακὸν, ἀπωθήσασθαι φίλον, καὶ τὸν ἑαυτοῦ βίον.

l. 624. Καλῶς ἔλεξας] σοὶ εὐλαβουμένῳ πεσεῖν καὶ ἐπιβουλευθήσεσθαι παρ' αὐτοῦ, καλῶς ἔλεξεν ὁ Κρέων ὅτι ἐν χρόνῳ γνώσῃ τάδ' ἀσφαλῶς, ὁποῖός εἰμι περὶ σέ. ὁ γὰρ ταχὺ βουλευόμενος, καὶ μὴ πολλάκις βασανίζων τὴν γνώμην σφάλλεται. πρὸς ὃ ὁ Οἰδίπους φησὶν, ὅτι πρὸς τοὺς ταχεῖς ἐπιβουλὰς δεῖ ταχεῖ[...] καὶ τὴν ἄμυναν εἶναι.

l. 628. Τὰ τοῦδέ μοι] τὰ τοῦ Κρέοντος τοῦ ἐμοὶ ἐπιβεβουλευσαμένου.

l. 629. Τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα] [...] ἄμυνα.

l. 632. Ὡς οὐχ ὑπείξων] οὕτως λέγεις ὡς μὴ πεισθησόμενός μοι, ἀλλ' ἀπειθήσων τῇ κελεύσει.

l. 634. Τὸ γοῦν ἐμόν] ὅσον ἧκεν εἰς ἐμὲ καλῶς βουλεύομαι. ἢ οὕτως, τὸ γὰρ ἐμαυτῷ σύμφορον ποιῶ. πρὸς ὃ φησὶν ὁ Κρέων, ὅτι καὶ τὸ ἐμὸν συμφέρον δεῖ σε σκοπεῖν, ὅτι οὐ δεῖ με ἀκαίρως ὑπονοεῖσθαι.

l. 637. Εἰ δὲ ξυνίεις μηδέν] εἰ [...] ὑπονοεῖς.

l. 638. Ἀρκτέον γ' ὅμως] ἀλλὰ χρὴ βασιλεύειν.

Pag. 187. l. 644. Ἴδια κινοῦντες κακά] φιλονεικοῦντες.

l. 645. Οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλεύσῃ. καλῶς δὲ, οὐ πυνθάνεται τὴν αἰτίαν τῆς ἔριδος, ἐκ παντὸς ἀπαλλάξαι αὐτοὺς βουλομένη. ἅμα δὲ καὶ ἵνα μὴ διάλογος ᾖ.

l. 648. Δυοῖν ἀποκρίνας] ἓν τῶν δύο ποιήσας.

l. 652. Μὴ νῦν ὄντα μέλλω] τοῦ βε[...] δηλονότι.

l. 656. Τίς δὲ θ' οἱ] ἐστὶ τὸ χορῷ.

l. 657. Πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ' ἄναξ] ὅτι, μὴ τῇ ὀργῇ εἴκων, ἀλλὰ τὰ δέοντα διασκεψάμενος. καλῶς τὸ θελήσας. πολλάκις γὰρ ἐπὶ ταῖς ὀργαῖς μεταγνῶναί τις ὀφείλων, αἰδούμενος ἐμμένει τοῖς ἁμαρτήμασι.

l. 660. Τὸν οὔποτε πρὶν νήπιον] ὃν, τὸν ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ, ἢ τὸν ἐν τῷ εἰρημένῳ λόγῳ· (ἀπελογήσατο γὰρ) νῦν δὲ μεγάλην πίστιν ἐπαγόμενον ἀπὸ τοῦ ὅρκου, αἰδέσθητι.

l. 666. Τὸν ἐναγῆ φίλον] γράφεται φίλον ἐναγῆ. ἐναγὴς δὲ, τὸ σεβάσμιον καὶ ἁγνόν. ἄγος γὰρ τὸ ἱερὸν σέβας. ὅθεν καὶ τὸ, ἄγισμ' ἔχει. καὶ ὡς ἐν γυναῖκα ἄγαμον. κατ' εὐφημισμὸν δὲ καὶ τὰ μιάσματα ἄγη λέγεται, καὶ οἱ μιαροὶ ἐναγεῖς καλοῦνται. ὁ δὲ νοῦς, τὸν μηδέποτε ὑπὸ φίλων ἐν ἀφανεῖ αἰτίᾳ γενόμενον, ἀλλὰ καθαρὸν ὄντα, δεόμεθα μὴ λόγον ἄτιμον ἐκβαλεῖν, ἀλλὰ προσδέξασθαι αὐτοῦ τὴν ἀπολογίαν [...] ἐναγῆ, τὸν ἐνεχόμενον μύσει. οὕτως, δεόμεθα

μηδέ ποτε ἐναγοῦς γενομένου εἰς φίλους, ἐν ἀφανεῖ αἰτίᾳ ἄτιμον ποιήσῃς τὸν ... ἢ τῆς ὀργῆς τῆς σοὶ νομιζομένου ...

l. 668. Ἐν νῷ ὀπίσω] γίγνωσκε ... τούτῳ συνηγοροῦν ἐμὲ ἀδικεῖς. οὐδὲν ... ἄλλο ἢ ὄλεθρόν μοι ἐπάγεις, εἰ παρό- ... τὸν ἐπιβεβουλευκότα.

l. 670. Οὐ τὸν πάντων θεῶν] ἐπεὶ ... ἐπιτεταμένως, ἐξ οὗ μάλιστα ἐδόκει ... ἦσαι τὴν βασιλείαν. ἥλιον δὲ ὀμνύουσιν ὅ- ... πάντα ἐφορᾶν αὐτὸς συνῄδει τὸ ...

l. 673. Ὅ,τι πύματον ὀλοίμαν] ἀντὶ ... ἔσχατος ἀπολοίμην.

Pag. 189. l. 678. Ὁ δ' οὖν ἴτω] τὸ ... φιλόκοινον αὐτοῦ κἀνταῦθα δείκνυσιν, ... οὐ δι' ἑαυτὸν παρακεχωρηκότος, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν, κἂν δέῃ αὐτὸν πεισθέν- ... κινδυνεῦσαι.

l. 682. Στυγνὸς μὲν εἴκων] δῆλος ... ἀηδῶς εἴκων· ὅταν δὲ ἐπὶ τὸ πέρας ἔλθῃς τῆς ὀργῆς, τότε βαρέως οἴσεις τὸ πρᾶγμα, ἤγουν μεταγνώσῃς, καὶ ἀδίκως ἐν- ... θυμηθήσῃ. ἔτι δὲ ἐμμένει ὁ Κρέων τῇ αὐτῇ παῤῥησίᾳ, ἐπιστάμενος ὡς οὐδὲν ... αἰσθόμενος.

l. 686. Σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος] σοῦ ... μὴ ἐπισταμένου τὴν ἐμὴν προαίρεσιν, ... ἠγνοηκότος με. παρὰ δὲ τούτοις τῆς ὁμοίας δόξης ἦν καὶ πρώην εἶχον περὶ ἐμοῦ.

l. 688. Γύναι τί μέλλεις] ὡς κατεί- ... ληκεν ὁ χορὸς τοῦ Οἰδίποδος, παρα- ... καλεῖται τῇ γυναικὶ εἰσάγειν αὐτόν.

l. 690. Μαθοῦσα γ' ἥτις ἡ τύχη] ... μετὰ τὸ διαλλάχθαι αὐτοὺς, ἐπι- ζητεῖ τὴν αἰτίαν· ἅμα δὲ καὶ ἵνα ἀρχὴ γένηται τοῦ ἀναγνωρισμοῦ.

l. 691. Δόκησις ἀγνὼς λόγων] ὁ χο- ρὸς ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀπολογεῖται· ὑπὲρ μὲν τοῦ Κρέοντος, ὅτι ἐπ' ἀδήλοις ἐγκέ- ... κληται· ὑπὲρ δὲ τοῦ Οἰδίποδος, ὅτι εἰ- κότως ὠργίσθη ἐπὶ τοιούτοις διαβληθείς.

l. 694. Ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν] ἤγουν, ἀμ- φότεροι τῆς διαφορᾶς αἴτιοί εἰσιν.

l. 696. Ἅλις ἔμοιγ', ἅλις] αὐταρ- κές μοι φαίνεται στῆσαι τὸν λόγον ἔνθα ἔληξεν. ἀντὶ τοῦ, ἱκανὰ λέλεκται; καὶ αὐ- ταρκές ἐστιν ἀναπεπαῦσθαι τὰ τοῦ λόγου ἔν- θα ἔληξεν ἡ στάσις.

Ὁρᾷς ἵν' ἥκεις ἀγαθὸς] τοῦτό φησιν ὁ Οἰδίπους ἀγανακτῶν· διὰ τί πρὸς ἔ- μ' ἔργον ἀποφθέγγῃς, καίτοι ἀγαθὸς ὢν ἀνήρ, καὶ οὐχ ὁμολογεῖς τὰ λυπήσαντά με τῇ Ἰοκάστῃ· διὰ τί οὖν οὐ συνοργίζη μοι, ἀλλὰ πραΰνεις με ὑπὲρ τοῦ Κρέοντος;

l. 701. Εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον] πολλάκις (φησὶ) τὰ ἐπελθόντα κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν εἰπόν σοι· οἷα καὶ ἐν- τοῖς ἀνωτέρω ἔφαμεν.

l. 703. Ἴσθι δὲ παραφρόνιμον] Ἴσθι πεφάνθαι με παραφρόνιμον, ἀντὶ τοῦ παράφρονα καὶ ἀνόητον, καὶ ἄπορον ἐπὶ τὰ φρόνιμα. δὶς δὲ τὸ αὐτὸ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ, μωρὸν κατὰ διάνοιαν καὶ ἄπορον.

Pag. 191. l. 702. Εἴ σε νοσφίζο- μαι] εἰ ἀλλότριόν σε καὶ οὐκ οἰκεῖον νε- νόμικα. ἢ οὕτως, εἴ σε ἀποκρύπτομαι, ἢ ἐκτρέπομαι, καὶ οὐ συγγίγνομαί σοι. ἢ οὕ- τως, εἰ βούλομαί σε ἐκβαλεῖν τὸν τοσαῦτα ἡμᾶς εὐεργετήσαντα.

l. 705. Κατ' ὀρθὸν οὔρισας] ἔστησας. ἔσωσας.

l. 712. Λέγ', εἰ σαφῆ] λέγε, εἰ σαφῆ ἐστιν ἃ μέλλεις ἐγκαλεῖν. ἤγουν ὡμολογημένα.

l. 716. Τό γ' εἰς ἑαυτὸν] ὅσον κατὰ τὸν εἰς ἑαυτὸν ἥκον μέρος, ἤγουν, κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν.

l. 719. Φανῶ δέ σοι σημεῖα] διὰ τὸ ἅμα παρακαλοῦσα ἐκτίθεσθαι τὰ εἰς τὴν ὑπόνοιαν αὐτὸν ἐμβαλόντα.

l. 726. Παιδὸς δὲ βλάστας] καλῶς τὸν τόπον προσέθηκαν, ἵνα εἰς ὑπόμνη- σιν ἀγάγῃ τὸν Οἰδίποδα.

Pag. 193. l. 743. Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλή- ζεται· σχιστὴ δ' ὁδὸς] περὶ Δαυλίδα, φη- σὶ, τὴν σχιστὴν ὁδόν. ὁ δὲ Αἰσχύλος περὶ Ποτνίας, οὕτως, ἐπῄειμεν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον, σχιστῆς κελεύθου τρίοδον, ἔνθα συμβολὰς τριῶν κελεύθων ποτ- νιάδων ἠμείβομεν. τινὲς δὲ τὴν Δαυλί- δα ἀνακρίδα λέγουσιν οὕτως, Κρίσαντε ζαθέην, καὶ ἀνακρίδα, καὶ πανοπῆα.

l. 748. Ὦ Ζεῦ τί μου δρᾶσαι] ἀναμι- μνήσκεται ὁ Οἰδίπους καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου· καὶ πρὸς τὸν Δία φησὶ, τί μοι ποιῆ- σαι;

l. 751. Τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης] ἡλικί- ας, κυρίως δὲ ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας.

l. 752. Μέγας, χνοάζων] διὰ τὰ περὶ φωνῆς ταῦτα σημεῖα εἶπεν.

l. 756. Ὀκνῶ] δέδοικα. καὶ Ὅμη- ρος, Ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν.

l. 766. Οἰκεύς τις] οἰκέτης. ἐκ τοῦ αὐτοῦ οἴκου ὤν.

l. 773. Ἄξιος γὰρ ὅ γ' ἀνὴρ] ἤγουν, τὸ αἴτημα οὐχ ὑπερβάλλει δοῦλον.

l. 776.

l. 776. Πάρεστιν] δηλ. νόμιζε αὐτὸν παρεῖναι.

Pag. 195. l. 785. Μήτηρ δὲ Μερόπη] Φερεκύδης φησὶ Μέδουσαν εἶναι τὴν Πολύβου γυναῖκα, θυγατέρα δὲ Ὀρσιλόχου τοῦ ἀδελφοῦ· οἱ δὲ, Ἀντιόχειαν τὴν Χαλκωντος.

Δωρὶς] πελοποννησιακή.

l. 787. Θαυμάσαι μὲν ἀξία] ἔδει γὰρ πρὸς τὸ ὀξὺ μὲν, ἀκούσαντα ὡς εἴη νόθος, θαυμάζειν, οὐ μὴν τοσοῦτον φροντίσαι τοῦ πράγματος.

l. 788. Σπουδῆς γε μέντοι] τῆς ἀρετῆς.

l. 790. Πλαστὸς] προσποιητός. ἀλλότριος, νόθος.

l. 792. Θατέρᾳ] τῇ ἑτέρᾳ τῇ ἑξῆς.

l. 796. Ἔκνιζε] ἐλύπει. κυρίως δὲ, ἐρωτικῶς λυπεῖν.

l. 799. Ἄτιμον] ἀνήκουστον. περὶ ὧν γὰρ ἀπῆλθεν οὐκ εἶπεν.

l. 802. Ἄτλητον ὁρᾶν] τὸ μὴ δυνάμενον ὑπὸ ἀνθρώπων ὁρᾶσθαι.

l. 805. Ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος] χρόνον τινὰ φησίν, ἐπεὶ πρὸς τοὺς ἀστέρας ἠρίθμουν τὸν χρόνον. ἢ οὕτως, ἐπὶ τὰ ἄστρα ἐπορευόμην. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ πελάγη μετρούντων ὡς ἂν δι' ἄστρων τεκμαιρομένων τὸν πλοῦν.

l. 812. Κἀπὶ πολικὴς] ὑπὸ πώλων ἐζευγμένης.

l. 816. Κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα τὸν τροχηλάτην] τὸν ἔμπροσθεν τῶν τροχῶν πορευόμενον.

l. 818. Ὄχου] ἅρματος.

l. 819. Διπλοῖς κέντροισι] πληγαῖς. δὶς ἔπαισέ με τοῖς κέντροις, οἷς ἐκέντριζε τοὺς ἵππους· ἐκ ὄπισθε δὲ καὶ παρ' ἐμοῦ ἔλαβεν.

l. 823. Εἰ δὲ τῷ ξένῳ] τοῦ ὑπ' ἐμοῦ φονευθέντος εἰ ἦν τις πρὸς Λάϊον συγγένεια. ἢ οὕτως, εἰ δὲ οὗτος ὁ ξένος ὃν ἀπέκτεινα, Λάϊός ἐστιν. οὔπω γὰρ οἶδεν εἰ αὐτός ἐστι.

l. 825. Τίς τοῦδέ γ' ἀνδρὸς] ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

Pag. 197. l. 832. Δι' ἄνπερ ὤλετο] τῶν χειρῶν.

l. 833. Ἄναγνος] ἀντὶ τοῦ μιαρός.

l. 835. Ἐμβατεύειν] ἐπιβαίνειν.

l. 843. Κηλῖδα συμφορᾶς] ἀντιστρόφως, συμφορὰν κηλῖδος καὶ μολυσμοῦ.

l. 845. Ἕως ἐλπίδα] ἀντὶ τοῦ, μὴ ἀθύμει πρὶν ἂν τὸ ἀληθὲς καταμάθῃς.

l. 848. Πεφασμένης] φανερᾶς γενομένης καὶ ἐλθόντος τοῦ ποιμένος, τίνα ἔξεις γνώμην;

l. 850. Σοὶ ταῦτ'] σοὶ ὅμοια καὶ τὰ αὐτά.

l. 852. Ἔφρασεν αὐτὸν] τὸν βοτῆρα.

l. 856. Ὀιόζωνον] μονάζοντα. μόνον

l. 859. Τοῦτο γ' ἐκβαλεῖν πάλιν] ἀποκρύπτεσθαι ἢ ἀποστρέψαι. τουτέστιν, οὐ δύναται ἀρνεῖσθαι ὁ βουκόλος.

l. 861. Τόν γε Λαΐου φόνον φανεῖ] αὐτὸς ὁ θεράπων.

l. 867. Ὥστ' οὐχὶ μαντείας] ὥστε ἕνεκα χάριν τῆς μαντείας, οὔτε ἐπὶ ταῦτα τὰ ῥήματα, οὔτε ταῦτα βλέψαιμι οὔτε ἐκεῖθεν, ἐκ τούτου ἐν ὑποψίᾳ γίνομαι, ἀλλ' ἀπορῶ.

Pag. 199. l. 873. Εἴ μοι ξυνείη φέροντι] εἴθε μοι ξυνοικοίη τὴν ἄχραντον καὶ σεβασμίαν ἀλήθειαν διασώζοντι. δηλ. εἴθε μοι συνείη εὐτυχίας καὶ λόγων καὶ πραγμάτων ἁγνείαν φυλάττοντι. μοῖρα δὲ ἡ εὐτυχία. δηλ. εἰ ἀληθεύω, γένοιτό μοι καὶ εὐτυχεῖν τὸ ἀληθὲς διασώζοντι. ταῦτα δέ φησι τῆς Ἰοκάστης εἰπούσης ὅτι ἀσεβεῖς ἐψεύσατο τὸν Ἀπόλλωνα. φέροντι ἂν τὴν εὐσεβῆ ἁγνείαν τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων τῶν περὶ τῶν θεῶν, περὶ ὧν νόμοι πρόκεινται ἔργων καὶ λόγων, τὴν περὶ τούτων λέγοντες ἀκρίβειαν, καὶ τῶν μαντειῶν, ὅτι οὐδὲν αὐτοῖς ὑγιές ἐστιν.

l. 876. Οὐρανίαν δι' αἰθέρα] ἀντὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ τεχθέντες.

l. 877. Ὧν Ὄλυμπος] ὧν νόμων τῶν ὀρθῶς ἐχόντων

l. 878. Οὐδέ νιν θνατὰ φύσις] οὐχ ὑπὸ ἀνθρώπων εὕρηται ὁ περὶ θεῶν λόγος

l. 881. Μέγας ἐν τούτοις θεὸς] ἐν τοῖς νόμοις μέγας ἐστὶν ὁ θεός. τουτέστι θεία δύναμις καὶ μεγάλη τοῖς νόμοις ἔνεστι.

l. 883. Ὕβρις φυτεύει τύραννον] διὰ τῆς ὕβρεως φύεται καὶ ἀναπέφυκε τύραννος. ὅταν (φησὶ) πολλὰ διαπράξηται, τότε εἰς μεγάλα ἐμπίπτει διὰ τῆς ὕβρεως ἐπαρθείς. ταῦτα μὲν φησι περὶ τῆς Ἰοκάστης, ὅτι ἀνεπιτήδεια λέγει περὶ τῶν θείων νόμων. τὸν δὲ λόγον ποιοῦσι περὶ τῆς τυραννίδος, ἵνα μὴ δόξωσιν ἐμφανῶς αὐτὴν διελέγχειν. ὁ δὲ νοῦς, ὕβρις φυτεύει τύραννον, ὁπόταν πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάτην, ἃ οὔτε μηδὲ ἐπικαιρα μηδὲ ἑαυτῷ ἐκείνῳ συμφέροντα. ἀσυνδέτως δὲ εἶπεν, ὕβρις (φησὶ) μὴ ἐν καιρῷ διαπραττομένη, εἰς δυσχερῆ ἀκρωρίαν ἀναβιβάσασα τῶν χειρῶν αὐτῇ, κατακρημνίζει. ἢ οὕτως, ἀποτο-

μον

[illegible] εἰς ἀνάγκην, ἥλατο εἰς τοῦτο [illegible] εἰς ἀνάγκην ἐμβιβασθῇ ὑφ' ἑτέ[illegible]

l. 888. Ἐνδ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ] ἀν-[illegible] τὰς πορείας ποιεῖται. καὶ [illegible] τοῦ ὑπὸ ὕβρεως δυσπεδοῦντος, [illegible] βαδίζει ὀρθὴν ὁδὸν, οὐδὲ [illegible] τοῖς ποσὶ δέοντως· εἰ δὲ ἐπὶ τῇ [illegible] βιαζομένη, οὐ χρῆται τοῖς [illegible] ποσίν.

l. 889. Πάλεισμα] ζήτησιν τοῦ φόνου [illegible]

l. 890. Μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι] [illegible] θεὸν μὴ λῦσαι τὸ συμφέρον τῇ [illegible] ἐξ οὗ κρεῖττον τὴν ἀντιπάλαισιν.

l. 899. Δίκας ἀφόβητος] τὴν δίκην [illegible]

[illegible] Δυσπότμου χάριν χλιδᾶς] [illegible] (ἐστὶ) τῆς ἀνοσίου τρυφῆς καὶ ὑπερ-[illegible] ὑπὸ τρυφῆς γὰρ καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ [illegible] παραγίγνονται.

l. 904. Καὶ τὴν ἀσίκταν] ὁ τοιοῦτος [illegible] εἴη μοῖρα, ὃς μὴ ἀφίξεται τὴν [illegible], ἢ ἕξεται τὴν ἀθίκτων. ὃ ἐστιν [illegible] ἰχνάσῃ.

[illegible]ξεται] παίσεται. ἐκτὸς ἔσται. [illegible] δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμήσει τὴν ἀσί-[illegible] ἀθίκτων.

l. 905. Ματάζων] ματαιοφρονῶν.

[illegible] Τίς ἔτι ποτὲ] τίς ἔτι τὴν ἀ-[illegible] τῷ θυμῷ αὐτοῦ τοὺς τῆς [illegible] κακίας ἀπήλαυσεν; ἢ (ὥστε ἂν) [illegible] αὐτὸν τὴν τιμωρίαν τοιαύτην [illegible]

[illegible] 201, l. 906. Οὐκέτι τὸν ἄθικ-[illegible]] ὡς ἔτι ἄπειμι πρὸς τὸν Ἀπόλ-[illegible] οὐδὲ πρὸς τὸν ἀχράντον καὶ ἀπο-[illegible] αὐτοῦ ναόν.

l. 908. Ἀβαῖσι ναὸν] Ἄβαι, τόπος [illegible] ἔνθα ἱερὸν ἐστιν Ἀπόλλωνος. ἢ [illegible] τὴν Σαμίαν, ὅτι καὶ ἐκεῖ μαντεῦ-[illegible] καὶ Πίνδαρος. ἢ ἐπὶ τὴν πανη-[illegible], ὅτι καὶ τὴν οὐ τῶν ἀφίξομαι, εἰ μὴ [illegible] φανερωθῶσιν.

l. 910. Εἰ μὴ τάδε] εἰ μὴ ταῦτα [illegible] χρησμοὶ τὰ λεχθέντα ὑπὸ Ἰοκά-[illegible] καὶ [illegible], ὡς [illegible] τιμῶσι θεούς.

l. 916. Φθίνοντα] ἀντὶ τοῦ παλαιά. [illegible] φθίνειν ἵν' ᾖ, [illegible] λέγει ὁ Λάϊος φθίνειν, ἀλλὰ [illegible] αὐτὸν τὸν θάνατον. τὰ γὰρ περὶ [illegible] μαντεύματα ἐκβάλλουσι, καὶ οὐ [illegible] τὰ περὶ τὴν θεῶν εἰρη-[illegible] ἀληθῆ.

l. 918. Ἐξαιρῦσιν] ἀφανίζουσι. τὰ γὰρ ἐπὶ Λαΐῳ θεσπισθέντα [illegible] ὑπὸ Ἰοκάστης, καὶ παραγράφονται, καὶ ψευδῆ νομίζονται.

l. 921. Χεῖρας ἀνακτὶς] ἀνακτὰς φησὶ τὰς τοῦ χειρὸς, τὰς βασιλικὰς καὶ ἐντί-μους.

l. 924. Ὑψοῖ γὰρ αἴρει] ἀντὶ τοῦ μετε-ωρίζεται τὴν ψυχὴν, καὶ ὑπερβολὴν-[illegible] ἄχθεσι, πάντα λογιζόμενος, αὐ-τὸν τὸν φόνον, τὸ τὴν γυναῖκα ἔχειν τοῦ ἀνῃρημένου, τὴν περὶ δίκαια μέλλουσαν φυγὴν, τὸ μὴ δύνασθαι ἀναστρέψαι πρὸς τοὺς οἰκείους, τὸ δέος τῶν χρησμῶν.

l. 925. Οὐδ' ὁποῖ' ἀνὴρ ἔννους] οὐχ ὡς συνετὸς ἀνὴρ διὰ τῶν φθασάντων τὰ παρόντα γιγνώσκεται. εἰ γὰρ ὁ ὑπὸ Ἀ-πόλλωνος δοθεὶς τῷ Λαΐῳ χρησμὸς ὑ-πώπτευται, δῆλον ὅτι καὶ ὃ νῦν ἐμαντεύ-σατο ὁ Τειρεσίας, ψευδῆ ἐστιν.

l. 927. Ἀλλ' ἔστι τοῦ λέγοντος] μό-νοις προσέχει τοῖς τὰ δεινὰ καὶ φοβερὰ ἀπαγγέλλουσι. τὴν δὲ παραμυθουμένην οὐκ ἀνέχεται.

l. 929. Πρὸς σ' ὦ Λύκει' Ἄπολλον] Λύκειον, γυμνάσιον ἐστιν Ἀθήνησιν ἔνθα Ἀπόλλωνα τιμᾶσθαι. καὶ Καλλίμαχος. — ἐγὼ δ' ἥντησα Λυκείου Καλὸν ἀεὶ λειπό-μενα κατ' ἔρημον Ἀπόλλωνος. ἄριστος ὤν, κατόπιν πόρρω τῆς Ἀττικῆς αἱ Θῆ-βαι. ἢ καὶ ἐν Θήβαις ὁμώνυμον ἦν γυ-μνάσιον Λυκείου Ἀπόλλωνος. νῦν δὲ, οὐ τὸν ἐν Λυκίῳ, ἀλλ' ἢ τὸν ἐν Θήβαισι ταῖς πλησιοχώροις Ἀθήναις τιμώ-μενον.

l. 934. Ἆρ' ἂν παρ' ὑμῶν] ἔρχεται ἄγγελος ἀπὸ Κορίνθου, ἀπαγγέλλων τὸν θάνατον Πολύβου, καὶ ἀντ' αὐτοῦ προσκα-λῶν τὸν Οἰδίποδα αἰρεθῆναι. οὗτος δέ ἐστιν ὁ ἐκτεθέντι τὸν Οἰδίποδα δεξάμενος, καὶ δοὺς Πολύβῳ.

l. 938. Γυνὴ δὲ μήτηρ] κατάλληλα ἔθηκε τὸ ἀμφίβολον, ὃ τέρπει τὴν ἀκροα-σίαν.

l. 940. Ἐκείνῳ γ' οὖσα παντελὴς δά-μαρ] τοῦτο πρὸς τὸ, γυνὴ τε μήτηρ τε τῶν κείνου τέκνων. τοῦτο γὰρ τέλειον ἐν γά-μῳ. ὅθεν καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου Ὅμηρος φησὶ, Καὶ δόμος ἡμιτελής.

Pag. 203. l. 947. Ἥδιον μὲν] διὰ μὲν τὸ ἀδ[illegible], καὶ ἑτέρας ἀρχῆς ἀντιλαβέσθαι ἡσθήσεσθαι φησὶν αὐτήν. ἀγαλλιᾷ δὲ διὰ τὸ ἀπεῖναι Οἰδίπουν ἐπὶ τὰ οἰκεῖα.

l. 949. Τὸν ἐρεθισμὸν αὐτοῦ] πιθανῶς ὁ

ἄγγελος τὰ ἴδια πρῶτον ἀπαγγέλλει, πρὶν εἰπεῖν τὰ περὶ θανάτου.

l. 950 Τῆς Ἰσθμίας] τῆς Κορινθίας. ἐκεῖσε γὰρ ὁ ἰσθμός.

l. 955. Ω φίλτατον] θεραπαινίδι καλοῦσι τοῦτο ἡ Ἰοκάστη. ἀσμένως γὰρ ἀκούει τὰ περὶ τοῦ θανάτου, ἵνα πάλιν ἀνατρέψῃ τὰ μαντεύματα, οἴδε γὰρ τὸν Οἰδίποδα τοῦτον δεδοικότα.

l. 957. Ἵν' ἴσῃ] ὅπως ἴσῃ. καὶ ἔοικεν παιδευτικόν τι τῷ δράματι, ὡς οὐ δεῖ καταφρονεῖν τῶν θείων. οἱ γὰρ τοιαῦτα φθεγξάμενοι, μετ' ὀλίγον φανήσονται οἷοί εἰσι.

l. 962. Σκόπει κλύων] δοκίμαζε.

l. 968. Εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγέλλειν] ἠθικῶς ὁ ἄγγελος οὐχ ὡς ἀπὸ τούτων θέλων ἄρξασθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων

l. 970. Ξυναλλαγῇ] κοινωνίᾳ νόσου. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ νόσου.

l. 971. Σμικρὰ παλαιὰ] ἡ τυχοῦσα περίφρασις ἐξαρκεῖ ὥστε τὸ παλαιὸν σῶμα ἐξιναγκεῖν τοῦ βίου.

Εὐνάζει] κατακοιμίζει.

l. 973. Καὶ τῷ μακρῷ γε] τοῦτο ὁ ἄγγελος φησὶν ὡς παραμυθούμενος, ὅτι μακραίων ἀπέθανε, καὶ οὐ δεῖ ἐπ' αὐτῷ ἀπολοφύρεσθαι.

l. 976. Ὧν ὑφηγητῶν] ὑφ' ὧν μαντείαν δεχόμενος, τῶν ὀρνεοσκόπων καὶ μάντεων.

l. 978. Κεύθει κάτω δὴ γῆς] ἀντὶ τοῦ κεύθεται, κρύπτεται καὶ ἐν Ἀντιγόνῃ, Μητρὸς δ' ἐν ᾅδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν.

Ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε] ἐγὼ ὁ ἐνταῦθα ὤν, οὐκ ἔλαβον δόρυ, ἵνα αὐτὸν ἀποκτείνω, εἰ μή τις εἴποι ὅτι τάχα διὰ τὸν ἐμὸν πόθον ἀπέθανεν.

l. 980. Οὕτω δ' ἂν θανὼν] τοῦτο ὡς ἐπιμωκώμενος φησί· δῆλον δὲ ἐκ τῶν ἑξῆς. ὁ γὰρ Πόλυβος τὰ παλαιὰ θεσπίσματα (φησὶ) παραλαβὼν μηδενὸς ἄξια, κεῖται παρὰ τῷ ᾅδῃ.

l. 986. Καὶ πῶς τὸ μητρὸς] περὶ τοῦ λείποντος εὐλαβεῖται, τοῦ μιχθῆναι τῇ μητρί.

l. 987. Ω τὰ τῆς τύχης κρατεῖ] ᾧ ἡ τύχη δεξιῶς ἔχει. ἀντὶ τοῦ, τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐπικρατούσης.

l. 988. Πρόνοια] πρόγνωσις.

Pag. 205. l. 989. Εἰκῆ κράτιστον] καλὸν τὸ ζῆν ἀλόγως.

l. 997. Καὶ μὴν μέγας ὀφθαλμὸς] ὄψις καὶ τεκμήριον τοῦ μὴ τὰ κατὰ τὴν μητέρα ἀποβήσεσθαι, ἡ πατρὸς τελευτή.

l. 1015. Καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφ[ικόμ]ην) ἦλθον διὰ τοῦτο.

l. 1016. Σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος] ἀντὶ τοῦ εἰς Κόρινθον.

l. 1018. Ω παῖ, καλῶς] ἀντὶ τοῦ [φαν]ερῶς.

l. 1024. Ἀρ' οἶσθα δῆτα] ἆρα οἶδας ὅτι ἀδίκως εὐλαβῇ ὦ

l. 1025. Τῶνδε γεννητῶν] τῶν γεγεννηκότων.

l. 1026. Οὕνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδ'] ὅτι οὐδὲν σοι διαφέρει κατὰ [γένος] ὁ Πόλυβος.

l. 1029. Ἐξ ἴσου τῷ μηδενὶ] τῷ ἀλλοτριωμένῳ καὶ μὴ οἰκείῳ. ἔτι γὰρ Πόλυβος νομίζει ἑαυτόν.

l. 1030. Ἀλλ' οὔ σε γείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος, οὔτ' ἐγὼ] ὥσπερ οὐ γέγονας ἐξ ἐμοῦ, οὕτως οὐδὲ ἐκ Πολύβου.

Pag. 207. l. 1033. Κἆθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης] ἴδιον τῶν ἐν παραδόξοις ἀκούσμασι, τὸ αὐτὸ πολλάκις ἐπερωτᾶν.

l. 1035. Σὺ δ' ἐμπολήσας] ἢ [εὑρὼν] ἀγοράσας. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ [...]

l. 1039. Κἀπὶ θητείᾳ πλάνης] [...] μίσθιος, καὶ ἐπὶ μισθῷ πλάνης. [...] ἀρσενικόν.

l. 1041. Τί δ' ἄλγος ἴσχοντ'] [...] τος τοῦ γέροντος ὅτι σωτὴρ σοι γέγονα (ὅπερ κοινὸν ἐπὶ πάντων ἐκπιδ[...]) ἀναπυνθάνεται ὁ Οἰδίπους ὅτι [...] ἄρα κακῷ ὄντα κατὰ τὴν ἔκθεσιν [...] ἐκεῖνος εἴπῃ τὸ περὶ τῶν ποδῶν [...] ἐπιγιγνώσκει ἡ Ἰοκάστη.

l. 145. Δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων] ἐκ σπαργάνων χαλεπὴν αἰσχύνην [...] τὴν τῶν ἄρθρων βλάβην.

l. 1047. Πρὸς μητρὸς ἢ πατρὸς, [φρά]σον] ὑπὸ μητρὸς ὠνομάσθην, ἢ [ὑπὸ] πατρὸς Οἰδίπους, ἢ πρὸς θεῶν, [...] εἰμὶ μητρὸς, ἢ ποίου πατρός.

l. 1052. Ὑμεῖς γὰρ ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν] ἀντὶ τοῦ, εἰδείητε ἄν.

l. 1057. Οἶμαι μὲν οὐδὲν ἄλλον] [...] χάζετο ὁ χορὸς ἐκεῖνον εἶναι τὸν τὴν [ἔκ]θεσιν ποιησάμενον τοῦ παιδίου, διὰ τὸ [...] εὐνοϊκὸν τὸ πρόσωπον αὐτῷ εἶναι [...] οἴκῳ.

l. 1059. Οὐχ ἥκιστα] ἀντὶ τοῦ [...]. αἱ γὰρ δύο ἀρνήσεις μίαν συγκατάθεσιν ποιοῦσι. μάλιστ' ἂν ταῦτα εἴποι ἡ Ἰοκάστη.

l. 1060. Ὅντιν' εἶπε] συνίησιν [...] πᾶν ἡ Ἰοκάστη, καὶ θέλει ἤδη ἑαυτὴν [...] χειρίσασθαι, πρὶν ἐκπύστα γενέσθαι [...] τοῦτο δὲ δηλοῖ διὰ τοῦ, ἅλις νοσοῦσ' ἐγώ.

l. 1066.

l. 1068. Οὐδ' ἂν ἐκ τρίτης] τρίτον [μητρὸς] δοῦλος, καὶ αὐτὸς τρίδουλος. οἴεται τὴν Ἰοκάστην, δυσγένειαν αὐτοῦ [ὑποπτεύ]ουσαν, ἀποκρύπτειν καὶ κωλύειν τὴν [ζήτησ]ιν.

Pag. 209. l. 1080. Πλούτῳ χαίρειν [ἐᾶτε] ἤτοι τρυφᾶν καὶ ἀβρύνεσθαι.

l. 1081. Ἰοὺ δύστηνε] ἐννοουμένη τὰ [τῆς] ἀναιρέσεως, αὐτὴ μὲν ἀπήλλακται, [ὁ δ'] Οἰδίπους ὑπολέλειπται. τὸ γὰρ αὐτοῦ [πρότερ]ον ἐστι τὸ ὑπερπαθὲς, περὶ ὃ [ἡ] διάθεσις τοῦ δράματος.

l. 1083. Τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπου] ἀντὶ τοῦ, ὦ Οἰδίπου. ἔστι δὲ ἀτ[τικόν].

l. 1090. Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς [Τύχ]ης νέμων] ἀντὶ τοῦ, ἐμαυτὸν τῆς τύχης [υἱὸν] λογιζόμενος, ἀτιμίαν ἐκφεύξομαι.

l. 1094. Τοιόσδε δ' ἐκφὺς] τοιοῦτος [γεν]νηθεὶς, οὐκ ὀκνήσω τὸ γένος ἐξερευνῆσαι τὸ ἡμέτερον.

l. 1096. Εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμί] ὑπονοοῦσιν οἱ κατὰ τὸν χορὸν χρηστότερόν τι περὶ Οἰδίποδος, ὅτι θεοτέρου γένους τυγχάνει ἀπό τινος τῶν ὀρείων νυμφῶν. ποιοῦνται δὲ τὸν λόγον πρὸς τὸν Κιθαιρῶνα, καὶ [φασι]ν, οὐκ ἔσῃ εἰς τὴν αὔριον ἀπείρατος [τοῦ ἡ]μᾶς αὔξειν σε, ὡς τροφὸν καὶ μητέρα Οἰδίποδος.

l. 1097. Καὶ κατὰ γνώμην ἴδρις] [ἔμπει]ρος κατὰ τὴν γνώμην, ὅ ἐστι [συνε]τός.

l. 1103. Αὔξειν] μεγαλύνειν. λέγει. Καὶ χορεύεσθαι] ἀντὶ τοῦ ὑμνεῖσθαι. [ᾄδε]σθαι.

l. 1104. Ὡς ἐπίηρα φέροντα] ὥσπερ [τὰ] θυμήρη παρέχοντα τοῖς ἐμοῖς βασιλεῦσιν· ἐνόμιζε γὰρ ὁ χορὸς τὸν ἀναγνωρισμὸν ὑπὲρ Οἰδίποδος γίγνεσθαι.

l. 1106. Ἰήϊε Φοῖβε] ἀναγκαίως πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἀποτείνει, διὰ τὸ ἄρξαι τῶν χρησμῶν.

l. 1109. Ἄρα Πανὸς ὀρεσσιβάτα] ἄρα [τι]ς προσπελασθεῖσα τοῦ Πανὸς ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος θυγάτηρ. καὶ γὰρ οὗτος νόμιος.

l. 1112. Τῷ γὰρ πλάκες ἀγρονόμοι] [αἱ] ἐξοχαὶ, αἱ ἀνατάσεις τῶν ὀρῶν.

l. 1113. Ἀγρονόμοι] ἔνθα τὰ ἄ[γρ]ια νέμεται. ὅ ἐστι τὰ μὴ ἥμερα [θηρ]ία.

l. 1114. Εἴθ' ὁ Κυλλάνας] εἴτε ὁ [Ἑρ]μῆς (νόμιος γὰρ) εἴτε ὁ Διόνυσος, ἀπό [τιν]ος νύμφης γεννηθέντα σε ἀνε[δ]έξατο.

Pag. 211. l. 1120. Μὴ ξυναλλάξαντά που] μὴ κοινωνήσαντα. μὴ συναλλάξαντα, τουτέστι μὴ συντυχόντα. μὴ εἰς ἀμοιβὴν καὶ ὁμιλίαν ἐλθόντα. θεασάμενος δὲ ὁ Οἰδίπους τὸν πρεσβύτην ἐρχόμενον ὃν μετεπέμψατο, στοχάζεται μὲν εἶναι αὐτὸν, ἐκ τοῦ γήρως, καὶ τῶν ἀγόντων οἰκετῶν· τὴν δὲ ἐπιστήμην καὶ ἀκριβῆ γνῶσιν τῷ χορῷ ἀνατίθησι.

l. 1123. Τῷδε τἀνδρὶ ξύμμετρος] τῷ Κορινθίῳ. ὁμῆλιξ καὶ ἴσος ἐστὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν.

l. 1125. Τῇ δ' ἐπιστήμῃ] τῇ γνώσει ὑπερβάλλοις, ὡς καὶ πρὶν αὐτὸν θεασάμενος.

l. 1132. Δεῦρό μοι φώνει βλέπων] ἀντὶ τοῦ ἐγνωκώς.

l. 1138. Ἦν δὲ προσχωρος τόπος] ἀντὶ τοῦ, ἦσαν οἱ πλησιόχωροι.

l. 1139. Οἶδεν τῆδέ που μαθών] ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ μαθών.

l. 1146. Ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις] δύο ἀγέλαις.

l. 1147. Ἐπλησίαζον τῷδε] συνήμην (φησὶ) τούτῳ. ἔαρ, θέρος, φθινόπωρον, καὶ οὗτοι ἂν εἶεν οἱ τρεῖς χρόνοι. Ἐμμήνους δὲ, τοὺς ἐν μησὶν ὁριζομένους, οὐκ ἐνιαυτοῖς.

l. 1148. Ἐξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον] τὴν ὥραν ἐπιτολὴν ποιούμενον. ποιεῖ δὲ ταύτην ἡλίου ὄντος ἐν τῇ παρθένῳ.

l. 1152. Λέγεις ἀληθῆ] συγκατατίθεται ὁ γέρων· ἔδει γὰρ ταῦτα πρῶτον ὁμολογῆσαι, εἶτα ἐπάγειν τὰ συνεκτικώτατα, ἵνα μὴ ᾖ ἔξαρνος.

Pag. 213. l. 1154. Ἱστορεῖς] ἐρωτᾷς. ζητεῖς.

l. 1156. Οὐκ εἰς ὄλεθρον] αἰσθηθεὶς ὁ γέρων τοῦ παντὸς, ἀρνήσασθαι βούλεται, οὐχ ὡς εἰδὼς καὶ ἀποκρυπτόμενος.

l. 1165. Ἀντὶ τοῦ] ἀντὶ τίνος.

Τί προσχρῄζαν μαθεῖν] λείπει ταῦτά με διδάσκεις.

l. 1167. Ὄλωλας δ' ἄφελον] τοῦτο πάλιν, οὐχ ὡς εἰδὼς ὅτι αὐτὸς εἴη ὁ ἐκτεθειμένος, ἀλλ' ὅτι διὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦτο πάσχει.

l. 1168. Ἀλλ' εἰς τόδ' ἥξεις] εἰς τὸ ἀποθανεῖν, μὴ λέγων τὸ ἀληθές.

l. 1170. Ἐς τριβὰς ἐλᾷ] ἄγει, εἰς βραδυτῆτα, καὶ διατριβὰς καὶ ἀναβολάς.

l. 1181. Ὄλωλας, εἰσὶ ταῦτα] εἰ δευτέραν ἀναμαίνῃς ἐξέτασιν.

l. 1191. Ὡς ἀναλώσαιμί νιν] ἀντὶ τοῦ ἀπολέσαιμι.

 l. 1192.

l. 1193. Τεκοῦσα τλάμων;] κατ' ἐρώτησιν.

l. 1194. Κτανεῖν νιν τῶν τεκόντας] τουτέστι κατὰ σύλληψιν. οὐ γὰρ φονεύει τὴν μητέρα.

l. 1195. Πῶς δῆτ'] παρατηρητέον ὅτι ὁ γέρων τὰ μετὰ πέμψαντο ἐπὶ τὸ ἀνακρῖναι τὸν φόνον τοῦ Λαΐου, καὶ παρεβλήθη-τος ἑτέρου τινὸς, ἐπὶ τὸ ἀναγκαιότερον βέβηται.

l. 1200. Ἐξίκοι σαφῆ] ἀντὶ τοῦ ἀπέβαιν.

Ὦ φῶς, τελευταῖόν σε] οὐ πεπλανημένος ὁ λόγος, οὐχ ὡς τὴν πήρωσιν ἀνετίθεμένου, ἀλλ' ἐπὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ ὁ λόγος. ἀπορήσας γὰρ ξίφους, ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν.

Pag. 215. l. 1197. Ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν] ὥσπερ καὶ ἐν Αἴαντι, Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν Εἴδωλ' ὅσοι περ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν. καὶ Πίνδαρος, Τί δέ τις; τί δ' οὔτις; σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι.

l. 1198. Ἐναριθμῶ] ἐναριθμοῦμαι. ἵν' ᾖ ῥῆμα περιεσπώμενον, καὶ οὐ δοτικὴ ἀρσενικοῦ.

l. 1200. Ὅσον δοκεῖν] ὅσον δόξαι εὐδαίμων εἶναι κατὰ ἀλήθειαν δὲ οὐ τοῦτο ἄνθρωπός ἐστι. τὸ τῆς τύχης γὰρ ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ.

l. 1201. Ἀποκλῖναι] πεσεῖν, ἢ ἀποβαλεῖν.

l. 1202. Τὸ σόν τοι παράδειγμ' ἔχων] τὸν σὸν βίον παράδειγμα ἔχων, οὐδένα μακαρίζω καὶ εὐδαιμονίζω.

l. 1205. Τοξεύσας] ἐπιτυχών. ἀτυχήσας.

l. 1207. Γαμψώνυχα παρθένον] τὴν Σφίγγα.

l. 1209. Θανάτων δ' ἐμᾷ χώρᾳ] θανάτων τῶν ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς γιγνομένων.

Πύργος δέ] ἀντὶ τοῦ, ἀσφάλεια καὶ ἀπαλλάξαι σε γέγονε.

l. 1213. Τὰ νῦν δ' ἀκούειν] εἰς τὸ ἀκούειν.

l. 1215. Ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου] ξυνοικῶν τῇ τοῦ βίου μεταβολῇ.

l. 1217. Ὦ μέγας λιμὴν] ὦ ὑποδοχὴ εἰς τὸ ἄμφω δέξασθαι, σὲ καὶ τὸν πατέρα. ἢ ὅτι μήτηρ ἦν καὶ γυνὴ ἡ Ἰοκάστη, ἣν λέγει λιμένα.

l. 1218. Θαλαμηπόλῳ] νυμφίῳ.

l. 1220. Ἄλοκες] ἀντὶ τοῦ αὔλακες. αἱ κοῖται. αἱ σποραί. οἱ γάμοι.

l. 1221. Σίγ' ἐδυνάσθησαν] οὐ (φησὶ) φανερὸν ἐκ ἐρρήξατε;

l. 1227. Ὡς ἀδελφός] ἀδελφὸν ὑπερβολικῶς.

l. 1230. Ἀνίπτου σε τ' ἐν σίδηρι] καὶ γὰρ διὰ σὲ καὶ νῦν κατέμωσε τὸ ἐμφανὲς ἐξ οὗ δῆλον, καὶ νῦν ἐπιφθονη[illegible] θέντες.

Pag. 217. l. 1232. Ὦ γῆς μέγιστα] ἐξάγγελος ἔρχεται ἀπαγγέλλων ὅτι αὐχένι ἐτελεύτησεν ἡ Ἰοκάστη, καὶ ὁ Οἰδίπους ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν.

l. 1234. Ἀρεῖσθε πένθος] ἀντὶ τοῦ λήψεσθε.

Ἐγγενῶς] γνησίας.

l. 1241. Αἱ δ' φανῶσ' αὐθαίρετοι] ἑκουσίως γὰρ ἑαυτὸν καὶ ὁ Οἰδίπους ἐτύφλωσε, καὶ ἡ Ἰοκάστη ἀπήγξατο. μάλιστα (φησὶ) τῶν κακῶν λυπεῖ τὰ μὴ ἐκ τύχης συμβάντα, ἀλλ' ὥσπερ ἐπίτηδες αὐθαίρετα γιγνόμενα.

l. 1253. Πύλας δ' ὅπως εἰσῆλθ'] τὸ ἑξῆς, ὅπως εἰσῆλθεν ἔσω, ἐπιρρήξασα τὰς πύλας. τουτέστι κλείσασα. Ὡ μήτρος, — ὁ δεῖς μὲ ἐπιρρήξασα ἀρχαῖοι, Τρεῖς δ' ἀναοίγασκον. καλεῖ δὲ τοῖς λέκτροις ἐπιπίπτει. δι' αὐτὰ γὰρ ἀπόλλοιτο.

l. 1256. Τὴν δὲ γήτευσαν λίπος] τὴν δὲ γυναῖκα λίπος τὴν ἑαυτοῦ. τουτέστι ὑφ' γυναῖκα παιδοποιόν.

l. 1263. Περιπολεῦντα] περιστρεφόμενον, ὥσπερ ἐμμανῆ.

l. 1270. Ἐκ δὲ πυθμένων] ἀντὶ τοῦ τὰς πύλας καὶ κατέβαλεν ἐκ τῶν πυθμένων.

Pag. 219. l. 1273. Πλεκταῖς ἐώραις] ἰδίως λέγεται κρέμασις, ὑπὸ μεταφορᾶς.

l. 1275. Ἀρτάνην] τὴν ἀναρτητικὴν κυρίως δὲ ἀρτάνη λέγεται ἡ ἐκ τῶν καλωδίων ἀγχόνη.

l. 1282. Ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὓς μὲν οὐκ ἔδει Ὀψοίατο, οὓς δ' ἔχρηζε οὐ γνωσοίατο] τὸ συμβαῖνον πᾶσι τυφλοῖς ἐπὶ ἑαυτοῦ λέγει, οὐχ ὁρῶντες γὰρ πολλάκις συμπίπτουσιν οἷς οὐκ ἂν ἐβούλοντο, οὐχ ὁρῶσι δὲ οὓς ἂν ἐδέοντο, ἐν σκότῳ οὖν ἔσομαι καὶ ἀγνοήσω.

l. 1284. Ἐφυμνῶν] ἀνοιμώζων.

l. 1285. Ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα] ἀναπετάσας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔπαιεν.

l. 1295. Ἐν τίνι σχολῇ] ἐστὶ, ἐν ποίᾳ διατριβῇ.

l. 1296. Βοᾷ διοίγειν κλεῖθρα] θαυμαστὴ ἡ αἰτία τοῦ ἐξιέναι αὐτὸν, ἵνα (φησὶ) δείξῃ τοῖς πολίταις ὅτι ἄξιον ἑαυτὸν

μένειν ἐπιμεμψάμενος, ἀλλ᾽ ἀκουσίοις πα-θήμασι, κỳ ὡς μᾶλλον ἑκοντὶ ἐξεῖναι τ͂ ἀδίκως διὰ τὴν ἀρχὴν αὖς ἔφθασεν ὑπο-μένων.

l. 1306. Ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀν-θρώποις] ἴσως οἱ κατὰ τ͂ χορὸν ἰδόντες ἀπεστράφησαν, μὴ δυνάμενοι θεάσασθαι τὸ πάθος.

Pag. 221. l. 1322. Ποῖ γᾶς φέρομαι] ποῦ εἰμι; ἐν ποίῳ χωρίῳ ἡ φθογγή μου φέρεται; τίνος ἀκούω; πῶς ἐστιν ἡ φθογγὴ ἥτις σφόδρα μοι διαπέταται, ἢ φερομένης ἀκούω. ἢ οὕτως, ἀντὶ τοῦ ἀ-πέπτη ἡ φωνή.

l. 1325. Ἰν᾽ ἐξήλω] ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀγωνιζομένων.

l. 1328. Ἀπότροπον] ὃ ἄν τις ἀπο-ρίψαιτο.

l. 1329. Ἄφατον] ἀφάτως ἐπελη-λυθός.

Ἀδάμαστον] ἀνίατον, ὃ οὐδεὶς δαμά-σαι δυνήσεται. ἢ σκληρὸν κỳ τραχύ, ἀπὸ τοῦ ἀδάμαντος.

l. 1330. Δυσούριστον] ὅρον μὴ ἔχον, ἀλλ᾽ ἀεὶ παραμένον. δυσαποδίωκτον.

l. 1331. Οἷον εἰσέδυ μ᾽ ἅμα] ὡς ἐμοῦ με εἰσέδυ ἥ τε ἀπὸ τῆς πηρώσεως ἀλγηδών, κỳ ἡ τῶν κακῶν ὑπόμνησις.

l. 1332. Κέντρων τε τῶνδε] εἰλήφει τὸ αὐτὸν ὀδύνην ἐπεὶ νεαρῷ τοῖς κέντροις ἐπεπήρωτο.

l. 1336. Ἐπίπολον] περιπολοῦν ἐμὲ κỳ περιμένον ἔτι. νῦν ᾗ τὸ ἀπὸ τ͂ χορου γνωρίζει. ἴσως διὰ τὸ τεταράχ-θαι ἐπὶ τῷ τοσούτῳ προσφάτῳ κακῷ.

l. 1342. Τίς σ᾽ ἐπῆρε δαιμόνων;] ἔγνω ἔπεισε. κỳ Εὐριπίδης, Ὅστις μ᾽ ἐπῆρεν ἔργον ἀνοσιώτατον.

Pag. 223. l. 1351. Δείλαιε τοῦ νοῦ] δείλαιε τῆς συνέσεως ἕνεκεν, κỳ τ͂ συμ-φορᾶς χάριν. χαλεπὸν γὰρ συνετῷ ἀν-θρώπῳ τὰ τοιαῦτα συνειδέναι.

l. 1353. Ὄλοιθ᾽ ὅστις ἦν] ἀπόλοιτο (φησὶν) ὅστις ἀπὸ τῆς ἀγρίας πέδης τ͂ διανεμομένης τοὺς πόδας μου ἔλαβε κỳ ἔσωσέ με.

l. 1354. Νομάδος ἐπιποδίας] ἐν τῇ δημοσίᾳ ὁδῷ τῇ ὑπὸ τῶν νομέων πα-τουμένῃ.

l. 1355. Οὐδὲν εἰς χάριν] εἰς οὐδε-μίαν χάριν τὴν ἐμὴν σωτηρίαν ἐργαζό-μενος. ἀντὶ τοῦ, μηδὲν χρηστὸν ἐργα-σάμενος ἐν τῷ διασῶσαί με.

l. 1356. Τότε γὰρ ἂν θανών] ἀντὶ τοῦ θανόντος. ἢ τὸ ἦν, ἀντὶ τ͂ ἤμην.

l. 1363. Ἀφ᾽ ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας] ἐξ ὧν ἐτέχθην, ἐξ αὐτῶν κỳ τέτοκα.

l. 1364. Εἰ δέ τι πρεσβύτερον] εἴ τι κακοῦ κάκιον, τοῦτ᾽ ἔλαχεν Οἰδίπους.

Pag. 225. l. 1368. Ὡς μὲν τάδε] τὰ τῆς τυφλώσεως.

l. 1370. Ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ᾽ ὄμμασιν] φησὶ περὶ τοῦ θανάτου ταῦτα διαθέσθαι, ὅπως ἂν τοῖς γονεῦσι καθ᾽ ᾅδου μὴ συντυγχάνῃ ὁρῶν. ἔστι γὰρ αὐτῷ τοῦτο αἰσχρόν.

l. 1372. Οἷν ἐμοὶ δυοῖν ἔργ᾽ ἐστὶ κρείσσον᾽ ἀγχόνης εἰργασμένα] ἀγχόνης ἐπικρατέστερα ἀφ᾽ ὧν οὐκ ἦν ἰᾶσθαι οὐδὲ ἐν θανάτῳ. διὰ τοῦτο οὖν ἀπολογεῖται ὅτι μεῖζον κακὸν διεπράξατο εἰς ἑαυτὸν, ἢ εἰ ἀφ᾽ ἦν τελευτήσας.

l. 1374. Ἀλλ᾽ ἡ τέκνων δῆτ᾽ ὄψις] ἐν ἐρωτήσει.

l. 1395. Κακῶν ὕπουλον] ὕποπτον. κρυπτόν. ὡς εἰ ἔλεγε, τὸ κράτιστον τῶν κακῶν.

Pag. 227. l. 1415. Ἀλλ᾽ ἂν ἐπαι-τεῖς] ὧν χρείαν ἔχεις εἰς βοήθειαν.

l. 1433. Πρὸς σοῦ γὰρ] ὑπὲρ σὲ κỳ οὐχ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ λέξω.

l. 1441. Οὕτως ἐλέχθη ταῦθ᾽· ὅμως δ᾽ ἵν᾽ ἕσταμεν] ὁ μὲ τοῦ προειρημένου χρησμοῦ ἀξιοῖ ἀκολουθεῖν, ὅτι δεῖ ῥίπτειν αὐτὸν ἀπὸ τῆς χώρας· ὁ ᾗ Κρέ-ων ἐπανέρεσθαι φησὶ δεῖν, ὅτι κỳ Λαΐου παῖς κỳ βασιλεὺς τοῦ χώρου.

Ὅμως δ᾽ ἵν᾽ ἕσταμεν χρείας] ἡ χρεία ἡ κατέχουσα ἡμᾶς (φησὶ) ταῦτα ἀ-παιτεῖ.

l. 1444. Καὶ γὰρ σὺ νῦν τ᾽ ἂν τῷ θεῷ πίστιν φέροις] ἵνα κỳ μὴ γνώμας θεοῦ ἀπιστῇς.

Pag. 229. l. 1452. Κύριον τάφον] ἴδιον, ἢ ὀφειλόμενον κỳ κεκυρωμένον.

l. 1453. Ἵν᾽ ἐξ ἐκείνων οἵ μ᾽ ἀπωλ-λύτην θάνω] ἵνα δόξω νῦν διαιρεῖσθαι ἐν τῷ Κιθαιρῶνι, καθὼς τοῖς γονεῦσιν ἔδοξε. κỳ νῦν τῷ βουλήματι αὐτῶν ἀπόλλυμαι.

l. 1471. Οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν] αἰσθάνεται τ͂ θυγατέρων παρουσῶν.

Τοῖν μοι φίλοιν δακρυρροοῦντοιν] ἀντὶ τοῦ τ͂ ἐμῶν θυγατέρων. δέον δὲ εἰπεῖν δακρυρροούσαιν, ἀρσενικῶς ἐξήνεγκεν. ἔστι δὲ ἀττικώτερον, ὡς τὼ χεῖρε τὼ θεά. κỳ, τὼ χεῖρε.

l. 1481. Αἳ φυτουργοῦ πατρὸς] αἵ τινες χεῖρες τὰ πρόσθεν λαμπρὰ ὄμ-ματα τοῦ ἡμετέρου πατρὸς οὕτως ὁρᾶν πρού-ξένησαν. l. 1487.

l. 1487. Οἷον βεβᾶναι] πῶς ὑμῖν βεβᾶναι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνάγκη. ἢ ἡ παρὰ ἀντὶ τῆς μετά. ἀντὶ τοῦ, μετὰ ἀνδρῶν.

Pag. 231. l. 1493. Τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε] ὑβρισθήσεσθε.

l. 1507. Τηλικάσδ' ὁρῶν] ἀντὶ τοῦ μικράς.

l. 1525. Τέκνων δ' ἀφοῦ] ἀφίστασο τῇ προσεδρίᾳ ὡς ἀφαιρεθῇ.

l. 1529. Καὶ γὰρ ἃ 'κράτησας] ὅσα νενίκηκας, οὐ συνείπετό σοι. καὶ ἀντίφρασις ἔχει τὸ δρᾶμα. Τὰ γὰρ ἑξῆς, ἀνοίκεια γνωμολογοῦντος Οἰδίποδος.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ

ΤΩΝ ΠΑΝΥ

ΔΟΚΙΜΩΝ

ΕΙΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗΝ.

Ω κοινὸν αὐτάδελ.]

Pag. 237 l. 1. ΠΕριφραστικῶς, ὦ ἀδελφὴ Ἰσμήνη. αὐτάδελφον δὲ εἶπεν ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν γεγόνασι. πολλάκις δὲ ὁ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ τὸ κοινὸν τίθησιν, ὡς νῦν. ἐπειδὴ τὸ ἀδελφὸς κοινῶς λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ὄντων ἀδελφῶν, ἐπήγαγε τὸ αὐτάδελφον. ὃ παρίστησι τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς γεγονότας. τὸ δὲ κοινὸν ὁ Σοφοκλῆς συνήθως ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ τίθησιν, ὅθεν καὶ ἐν ταῖς Ὑδροφόροις τέταχε, Πολύνεινει ἀμφιθάλεται. ἀντὶ τοῦ πολυάδελφον.

l. 2. Ἄρ' οἶσθ' ὅ, τι Ζεὺς] τὸ ὅ, τι ἀντὶ τοῦ ὁποῖον. ὁ δὲ νοῦς, ἆρα γε οἶσθα τῶν ἀπ' Οἰδίποδος κακῶν ὁποῖον οὐχὶ ὁ Ζεὺς ζώσαις ἡμῖν ἐπιτελεῖ; ὡς εἰ ἔλεγεν, ἆρα ἔχει τι ὁ Ζεὺς τούτων τῶν κακῶν μεῖζον ποιῆσαι εἰς ἡμᾶς, εἶπε δὲ διπλῶς, πρῶτον μὲν, ὅ, τι, ἔπειτα δὲ ὁποῖον, ἀρκοῦντος θατέρου.

l. 4. Οὔτ' ἄτης ἄτερ] Δίδυμος φησὶν ὅτι ἐν τούτοις τὸ ἄτης ἄτερ, ἐναντίως συντέτακται τοῖς συμφραζομένοις. λέγει γὰρ οὕτως, οὐδὲν γάρ ἐστιν οὔτε ἀλγεινὸν, οὔτε ἀτηρὸν, οὔτε αἰσχρὸν, ὃ οὐκ ἔχομεν ἡμεῖς. ἄτης ἄτερ δέ ἐστι τὸ ἀγαθόν. ἀκόλουθον δέ ἐστι καὶ τὸ Ἔτερον οὐ, ὥστε ἄστηρ ἀπόφασιν εἶναι. συνήθως δὲ τοῦτο τραγικοῖς

l. 7. Καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι] ἐγκλιτικῶς προσστικτέον τὸ Τι. οὐ γάρ ἐστιν ἐρωτικὸν ὁ λόγος, ἀλλ' ἐν ἀποφάσει ἀορίστως.

Πανδήμῳ πόλει] πάσῃ τῇ πόλει.

l. 9. Ἤ σε λανθάνει] ἢ λανθάνει σε τὰ τῶν ἐχθρῶν μηχανήματα ἐπὶ τοὺς φίλους ἰόντα. τὰ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν κακὰ εἰς ἡμᾶς στείχοντα. ἡ δὲ πρὸς ἀντὶ τῆς ἐπὶ λαμβάνεται.

l. 11. Ἀντιγόνη φίλων] λείπει ἡ περὶ, ἵν' ᾖ περὶ φίλων.

l. 14. Διπλῇ χερὶ] τῇ ὑπ' ἀλλήλων. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ διπλῇ. ὅτι ὑπ' ἀλλήλων ἀναιρεθέντων ἀδελφῶν.

l. 15. Ἐπεὶ δὲ φροῦδος] ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ. Ὅμηρος, Ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον. τὸ δὲ φροῦδος, καθ' ὑπερβολὴν εἴρηται.

l. 16. Οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον] ἀντὶ τοῦ πλέον. ὅτι οὐκ οἶδα ἐν τίσιν εἰμὶ, ἢ ἐν ἀγαθοῖς, ἢ ἐν κακοῖς.

l. 17. Ἀτωμένη] ἄτῃ συνεχομένη.

l. 18. Ἤδειν καλῶς] ἀντὶ τοῦ ᾔδεα καὶ ᾔδειν σε καλῶς τὰ τοιαῦτα μὴ πολυπραγμονοῦσαν.

l. 19. Τοῦδ' οὕνεκ' ἐξέπεμπον] ἀντὶ τοῦ, διὰ τοῦτο σε ἤγαγον ἐνταῦθα. τὸ δὲ ἐξέπεμπον, ἀντὶ τοῦ μετεπεμπόμην.

l. 20. Καλχαίνουσα] ἀντὶ τοῦ πορφύρουσα, καὶ ταραττομένως φροντίζουσα. κάλχη γάρ ἐστιν ὁ κόχλος τῆς πορφύρας, ἥτις ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἀνιοῦσα βάπτει τὴν καλλίστην πορφύραν. ἀφ' οὗ καὶ Κάλχας ὁ μάντις. Ἄλλως. Ἐκ βάθους τι μεριμνῶσα, ὡς τὸ βυσσοδομεύειν.

l. 21. Οὐ γὰρ τάφου νῷν] ἀντὶ τοῦ ἡμῖν

ἡμῖν. ὁ δὲ λόγος καθ' ὑπερβατόν ἐστιν οὕτω πρὸς τὸ ἑξῆς. οὐ γὰρ τὸν κασιγνήτων ἡμῶν τὸν μὲν ἐτίμησεν τάφῳ ὁ Κρέων, τὸν δὲ οὔ;

l. 23. Σὺν δίκῃ χρησθεὶς δικαίᾳ] ἀντὶ τοῦ δικαίᾳ κρίσει χρησάμενος.

l. 26. Πολυνείκους νέκυν] ἀντὶ τοῦ αὐτὸν τὸν Πολυνείκην.

l. 29. Γλυκὺν θησαυρὸν] ἕρμαιον, εὕρημα.

l. 30. Πρὸς χάριν βορᾶς] πρὸς τέρψιν τροφῆς.

l. 31. Τοιαῦτά φασι] τὸ ἑξῆς, τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν, Κρέοντα σοὶ κἀμοὶ κεκηρυχέναι τόδε ἀγαθὸν ἐν εἰρωνείᾳ.

l. 32. Λέγω γὰρ κἀμέ] διὰ μέσου μετὰ πάθους ἀνεφώνησε. λέγω γάρ (φησὶν) ὅτι κἀμὲ προσπεριείληφε τῷ κηρύγματι· ἔτι γὰρ καὶ ἐμαυτὴν ἐν τοῖς ζῶσι καταριθμῶ τοῦδε.

Κηρύξαντ' ἔχειν ἀντὶ τοῦ κεκηρυχέναι. ὡς τὸ, σιγήσας ἔχω. ἀντὶ τοῦ σιγῶ. λέγει δὲ, εἴπερ δεῖ κἀμὲ συγκαταριθμεῖσθαι ἐν τοῖς ζῶσι.

l. 33. Καὶ δεῦρο νεῖσθαι] ἀντὶ τοῦ ἥκειν.

Pag. 239. l. 37. Εἴτ' ἐσθλῶν κακή] λείπει γονέων, ἵν' ᾖ, ἐσθλῶν γονέων.

l. 38. Τί δ' ὦ ταλαῖφρον] τὸ ἑξῆς, τί δὲ ἂν σοι ἐγὼ προσθείμην πλέον; ἀντὶ τοῦ, σοὶ γενοίμην χρήσιμος, εἰ ταῦτα οὕτως ἔχοι, λύουσα τὸν νόμον, καὶ θάπτουσα τὸν ἀδελφόν. εἰ δὲ γράφεται ἢ θάπτουσα, ἀντὶ τοῦ λύουσα τὸν νόμον, ἢ ἐπιβεβαιοῦσα αὐτόν.

Εἰ τάδ' ἐν τούτοις] εἰ ταῦτα Κρέων ἐκέλευσε.

l. 35. Οὐχ ὡς παρ' οὐδὲν] οὐχ ὡς ἔτυχεν ἔχειν τὸ πρᾶγμα. ἀντὶ τοῦ οὐκ εὐτελῶς, οὐδ' ὡς πάρεργον, ἀλλ' ὡς, μέγα. ἢ οὕτως, οὐχ ὡς οὐδὲν, ἀλλὰ μέγα.

l. 39. Προσθείμην] ἀντὶ τοῦ ποιήσαιμι.

l. 41. Ποῖόν τι κινδύνευμα] ἐκ τούτου ἤδη τὸ ἦθος ὁρᾷ, κινδύνευμα καλοῦσα τὸ ἔργον. τὸ δὲ, Ποῖ γνώμης ποτ' εἶ, ὡς ἀδυνάτοις ἐπιχειρούσης λέγει.

l. 43. Ἡ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ' ἀπόρρητον πόλει;] τὸν ἀπηγορευμένον καὶ κεκωλυμένον ὑπὸ τῆς πόλεως τολμᾷς θάπτειν σύ;

l. 44. Τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν] εἰ μὴ σὺ θέλεις θάπτειν, ἐγὼ τοῦτο ποιήσω μόνη. ἢ οὕτως, κἂν μὴ προσθῇς αὐτὸν εἶναι σὸν ἀδελφὸν, ἀλλ' ἀλλοτρίοις σεαυτὴν τῆς συγγενείας, ἐγὼ θάψω τὸν ἐμὸν καὶ σὸν ἀδελφόν. Δίδυμος δέ φησιν ὑπό τινων ὑπομνηματιστῶν τὸν ἑξῆς στίχον νενοθεῦσθαι.

l. 46. Ὦ σχετλία Κρέοντος] αἱ ἀντιλογίαι δῆλαί εἰσιν· ἡ μὲν γὰρ τῷ προστάγματι, ἡ δὲ τῇ οἰκειότητι ἀκολουθεῖ.

l. 47. Ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν] οὐ μέτεστιν αὐτῷ εἴργειν με ἀπὸ τῶν ἐμῶν. ἢ οὕτως, οὐ μέτεστιν αὐτῷ τὰ ἡμέτερα βουλεύματα εἴργειν.

l. 48. Πατὴρ ὡς νῷν ἀπεχθὴς] τὰς συμφορὰς σκόπησον τοῦ παντὸς γένους, καὶ πῶς πατὴρ ἀκλεῶς ἀπώλετο. οὐ μόνον δὲ ἀκλεὴς, ἀλλὰ καὶ ἀπεχθὴς, διὰ τὸ γενόμενον λοιμόν.

l. 50. Πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων] αὐτὸς γὰρ ἑαυτὸν ἐφώρασε, καὶ ἔγνω συνὼν τῇ μητρί. ἢ, ὧν αὐτὸς ἐπόπτης ἐγένετο. ἢ, τῶν φανερῶν καὶ πᾶσιν ἐγνωσμένων.

l. 53. Διπλοῦν ἔπος] διπλοῦν ὄνομα ἔχουσα, μήτηρ τε καὶ γυνή.

l. 53. Ἀρτάναισιν] ἀγχόναις.

Λωβᾶται] ἀφανίζει. ἀπόλλυσι.

l. 57. Μόνα δὴ νὼ λελειμμένα] μηδενὸς δηλονότι ἐπικούρου ὄντος ἡμῖν.

l. 58. Εἰ νόμου βίᾳ ψῆφον τυράννων] εἰ τὴν γενομένην ψῆφον τῶν τυράννων τῇ τοῦ νόμου ἀνάγκῃ παραβαίνομεν. τουτέστιν, εἰ τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐκ τῶν νόμων τοῖς τυράννοις ἐπιγενομένην παραβαίνομεν.

l. 59. Κράτη] τὰς βασιλείας.

l. 60. Ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο] πρῶτον μὲν ὅτι ἀσθενεῖς ἐσμὲν ἐκ φύσεως, καθὸ γυναῖκες ἐσμέν, καὶ ὑπὸ τῆς τύχης ἀσθενέστεραι, καθὸ ἀσθενέστεραι. παρὰ τὸ Εὐριπίδειον, γυνὴ γὰρ τἄλλα μὲν φόβου πλέα, Κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν.

l. 63. Κἄτι τῶνδ' ἀλγίονα] λυπηρότερα. λείπει δὲ τὸ, ὥστε ἀκούειν ταῦτα, καὶ τὰ τούτων χείρονα.

l. 64. Τοὺς ὑπὸ χθονὸς] ἢ τὸν Πολυνείκην, ἢ τοὺς χθονίους δαίμονας. πιθανὸν δὲ καὶ τοὺς πρώτους ἐρωτῆσαι· φησὶ γὰρ ὅτι ἀπολογήσομαι τοῖς κατὰ χθονός.

l. 65. Ξύγνοιαν ἴσχειν] συγγνώμην ἔχειν, ὅτι βίᾳ πράσσω ταῦτα.

l. 66. Τοῖς ἐν τέλει] τοῖς βασιλεῦσι.

l. 67. Τὸ γὰρ περισσὰ πράσσειν] γνωμολογικῶς ἀπαλλάττεται. τὸ γὰρ παρὰ δύναμίν τι πράττειν, ἠλίθιον.

l. 68. Οὔτ' ἂν κελεύσαιμι] τὸ τέλειον, οὔτ' ἂν κελεύσαιμι. τὸ δὲ ἑξῆς.

ὅτι,

...εἰ θέλοις πράττειν ἐμοῦ μέτα, ἡδέως ἂν δρῴης. δαιμόνιον δὲ τὸ ἦθος, φησὶν, ...ει ἀναγκάσω, ἀλλ' ἕτ' ἂν θέλοις, ...ως ἀνέξομαί σε τὴν ἐπικουρίαν.

l. 70. Ἀλλ' ἴσθ' ὁποῖά σοι δοκεῖ] γίνου ὁποῖα σὺ θέλεις, τὸ πείθεσθαι ... τοῖς πράττοις ἢ τοιαύτη γίνου ὁποία καὶ ...

l. 71. Καλόν μοι τοῦτο ποιούσῃ] θανεῖν τὸ ἄδηφόν. ἀντὶ τοῦ, καλός μοι ... ὑπὲρ ἀδελφοῦ θάνατος. τουτέστιν. εὐ... ...ματος.

l. 73. Ὅσια πανουργήσασα] δίκαια ... πανουργίας ἐργασαμένη, ὡς αὐτὴ λέγει. ἐπεὶ προσεῖπε, τὸ γὰρ προλαβεῖν ... ἰσχύει νῦν οὐδένα. ἢ οὕτως, ὅσια πανουργήσασα. ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς πάντα ἐργασαμένη.

l. 74. Τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε] γίνωσκε τοῦτο, εἰς ὑποθήκας ζωτικὸν τῆς ... ταύτης ἐπιδημίας, ὅτι δεῖ εὖ τίθεσθαι, μεμνημένον ἐκείνου τοῦ χρόνου, καὶ ὅτι δεῖ ... ὑποχεῖν κάτω. ἐπιμεμβλῆσθαι δὲ ταῦτα τοῖς ποιήμασιν ἐκ ἀγγελίας, εἰς εὐ... προσπεπτωμένα.

l. 76. Τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε] τὰ παρὰ θεοῖς τίμια ἀτίμαζε. ἐντίμα γὰρ παρὰ θεοῖς καὶ ὅσιον νενόμισται τὸ θάπτειν νεκροὺς, οἷς μᾶλλον δεῖ πείθεσθαι ἢ τοῖς τοῦ Κρέοντος κηρύγμασι.

l. 78. Βίᾳ] ἀντὶ τοῦ βιαίως.

l. 79. Σὺ μὲν τάδ' ἂν προὔχοιο] σὺ μὲν ταῦτα προφασίζῃ. τὰς γὰρ προφάσεις, προχάνας ἐκάλουν ὡς καὶ Καλλίμαχος, Ἀγχοδίτου πλήσιον ἐπὶ προχάσι ἐφοίτα, ἐν τῷ τρίτῳ τῶν αἰτίων. ἢ, σὺ ταῦτα προβάλλε. ἢ, σὺ μὲν τυχὸν ἂν σεαυτὴν σκεπάζοις.

Ἐγὼ δὲ δὴ τάφον χώσουσ'] τοῦτο ἤδη ... προθυμίας αὐξητικόν.

Pag. 241. l. 81. Οἴμοι, ταλαίνης] φιλόστοργον καὶ ταύτης τὸ ἦθος, ἀλλ' εὐλαβές. δέδοικεν οὖν καὶ περὶ τῇ ἀδελφῇ, καὶ ἀναγκαίως προσπαθῶς.

l. 82. Πότμον] γεγραφέναι βίον.

l. 85. Οἴμοι, καταύδα] διὰ τούτου δηλοῖ ὅτι, ἐφ' οἷς ποιεῖ, ἀγάλλομαι. πλεῖον οὖν ἀπαγγέλλε αὐτά. ἅμα δὲ καὶ ἐμφανίζει ἐν οἷς δοκεῖ αὐτῇ προσχαρίζεσθαι.

l. 87. Θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι] ἐπὶ ἀδυνάτοις νεανιεύῃ, καὶ ἐπὶ ἀνιδέοις τέρπῃ τὴν ψυχήν.

l. 88. Οἶς μάλισθ' ἁδεῖν με χρή] τῇ θεῶν ὁσίᾳ, διὰ τὸ θάπτειν τὸν νεκρὸν, καὶ μάλιστα ἀδελφόν.

l. 89. Εἰ καὶ δυνήσῃ γ' ἀλλ' ἀμ.] εἰ καὶ δυνήσῃ ἀρέσκειν. ἀλλ' ἀμηχάνων καὶ ἀδυνάτων ἐρᾷς.

l. 90. Οὐκοῦν ὅταν δὴ μὴ σθένω] ὅταν ἀδυνατήσω, τότε παύσομαι· νῦν δὲ ἀναγκαῖον ἐπιχειρεῖν.

l. 91. Ἀρχὴν δὲ θηρᾶν] οὐδὲ ἐπιβάλλειν τοῖς ἀμηχάνοις καλόν ἐστι.

l. 93. Προσκείσῃ δίκῃ] ἀντὶ τοῦ δικαίως. ὡς καὶ ἡμεῖς ἔτι φαμὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ ἢ ἡ Πρὸς, τοῦ δίκῃ ἐστίν· ἵν' ᾖ οὕτως, προσῆς τῷ τῇ δίκῃ ἀπέχθεσθαι, καὶ τῷ θανόντι δυσμενὴς ἔσῃ. καλῶς δὲ τὸ κείσῃ· ἵνα τὴν μετὰ θάνατον αὐτῆς προσγινομένην τιμωρίαν ἀνίξηται.

l. 95. Πείσομαι γὰρ οὐ τοσοῦτον οὐδὲν] οὐδὲν δεινὸν (φησὶ) πείσομαι, ὅπερ με τῆς εὐκλείας τοῦ καλοῦ θανάτου ἀποστερήσει. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν τηλικοῦτον κακὸν πείσομαι ὥστε μὴ οὐ καλῶς ἀποθανεῖν.

l. 98. Ἄνους μὲν ἔρχῃ] ἀνοήτως μὲν καὶ φιλοκινδύνως πράττεις, εὐνοϊκῶς δὲ τῷ θανόντι.

l. 99. Ἀκτὶς ἀελίου] Ζωόδος τινῶν Θηβαίων γερόντων, ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκε μετάπεμπτοι δὲ ἐοίκασιν εἶναι ὑπὸ τοῦ Κρέοντος γεγενῆσθαι. ἐπεὶ καὶ τὰς προφάσεις τῆς εἰσόδου τοῦ χοροῦ πιθανὰς εἶναι δεῖ. καὶ ἐπειδὴ κατωρθώκασι τῇ προτεραίᾳ Θηβαῖοι, καὶ οἱ ἄριστοι πάντες τῶν Ἀργείων ἀνῄρηνται, εἰκότως περιχαρεῖς εἰσι καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ εὐχαριστοῦσιν. ὁ δὲ λόγος, ὦ φίλη ἡμέρα παρὰ τὰς προτέρας ἡμέρας ἡμῖν φανεῖσα.

Τὸ κάλλιστον ἑπταπύλῳ] τὸ τοῦ, πρὸς τὸ φανέν· τὸ δὲ ἑξῆς, ὦ τῆς ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου φῶς, τὸ φανὲν ἡμῖν κάλλιστον τῶν προτέρων ἡμερῶν. τοῦτο γὰρ προσληπτέον.

l. 102. Ὦ χρυσέας ἁμέρας] ὦ ἀκτὶς τῆς ἡμέρας ὀφθαλμὸς. ὁ δὲ νοῦς, ὦ καλλίστη ἡμέρα, ἐφάνης ἐν Θήβαις, βάντα τὸν ἀργολικὸν στρατὸν τὸν λεύκασπιν πανσαγίᾳ, τουτέστι πάσῃ στέγῃ καὶ σκευῇ χρησάμενον, ὀξυτόρῳ κινήσασα χαλινῷ φυγάδα.

l. 104. Διρκαίων ὕπερ] Δίρκη κρήνη καὶ ποταμὸς Θηβῶν.

l. 106. Λεύκασπιν] καὶ Εὐριπίδης, Λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατόν.

l. 107. Πανσαγίᾳ] σὺν πανοπλίᾳ. ἤτοι δὲ τὸν Ἄδραστόν φησιν, ἢ ἐφ' ἑνὸς τὸ πλῆθος δηλοῖ.

l. 108. Πρόδρομον] ὑπὲρ τὸ δίον δραμόντα διὰ τὴν φυγήν.

l. 9. Κινήσασα χαλινῷ] ὅτι παροξύνασα τὸν χαλινὸν μετὰ σπουδῆς

ὑφάψασθαι, διὰ τὴν ὀξυτέραν φυγήν.

l. 110. Ὃν ἐφ' ἁμετέρᾳ γᾷ] ὅντινα στρατὸν Ἀργείων ἐξ ἀμφιλόγων νεικέων ἀρθεὶς ἤγαγεν ὁ Πολυνείκης· ἡ δὲ ἀμφιλογία χρησαμένου πρὸς τὸν ἀδελφόν. διὰ βραχέων δὲ εἶπεν αὐτὸ, ὡς γνωρίμου οὔσης τῆς ὑποθέσεως.

l. 111. Ἀρθεὶς] ἐπαρθεὶς εἰς θυμὸν καὶ παροξυνθείς.

Νεικέων ἀμφιλόγων] ἢ τῶν ἀμφισβητησίμων, ἢ τῶν ἀμφιβολίας ἐμποιούντων.

l. 112. Αἰετὸς εἰς γᾶν ὣς] τὸ ἑξῆς, ὡς αἰετός.

l. 114. Λευκῆς χιόνος πτέρυγι] ὡς ἐκ χιόνος οὔσῃ πτέρυγι. ἀντὶ τοῦ λευκοτάτῃ.

Στεγανὸς] ἐστεγασμένος λευκοῖς ὅπλοις· ἀλληγορικῶς δὲ τοῦτό φησιν, ὡς ἐπὶ αἰετοῦ. δηλοῖ δὲ ὅτι λευκάσπις ἦν ὁ τῶν Ἀργείων στρατός. λείπει δὲ τὸ ὡς ἵν' ᾖ, ὡς χιόνος. τὸ δὲ πτέρυγι μεταφορικῶς ἐπὶ τῶν ὅπλων ἔλαβε.

Pag. 243. l. 20. Στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων] ὡς αἰετὸς Πολυνείκης κυκλώσας τὰς Θήβας, ταῖς τῶν φονῶν ἐρώσαις λόγχαις ἀμφιχανὼν ἔβα. ἐνέμεινε δὲ τῇ μεταφορᾷ.

l. 23. Ἔβα] ἀντὶ τοῦ ἠπλάθη.

l. 24. Αἱμάτων γένυσι] παρήλλαξε τὸ ὄνομα, τὰ χείλη τοῦ αἰετοῦ γένυς εἰπών.

l. 27. Πευκάενθ' Ἥφαιστον ἑλεῖν] τὸν ἐκ τῆς πεύκης ἐγειρόμενον. ἢ τὸν πικρὸν τοῖς τοῦτο πάσχουσι.

l. 130. Δυσχείρωμα δράκοντι] ἐγεγόνει ὁ δράκων ἐξ Ἄρεος καὶ Τιλφώσης ἐριννύος. ἀπὸ δὲ τοῦ δράκοντος τοὺς Θηβαίους δηλοῖ, ἐπεὶ δρακοντογενεῖς εἰσίν. ὁ δὲ λόγος, τοιοῦτος· πάταγος Ἄρεος περὶ τὰ νῶτα τοῦ αἰετοῦ ἐτάθη. τουτέστι, δραπετεύειν καὶ νῶτα αὐτὸν διδόναι πεποίηκεν ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου δράκοντος, ὃς ἐποίησεν αὐτὸν τὸν δράκοντα δυσχερῶς χειρωθῆναι. πολέμιον δὲ ζῶον ἐστὶν ὁ δράκων πρὸς τὸν αἰετὸν, ὥς φησι Νίκανδρος. τῷ δὲ ἀντιπάλῳ δράκοντι, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου δράκοντος, ὡς Ἀχιλλῆϊ δαμασθείς. ἢ οὕτως, τῷ ἀντιπάλῳ δράκοντι τοσαύτη μάχη συνεστάθη, ἣ ἐποίησεν αὐτὸν μὴ δυνάσθαι ὑμᾶς χειρώσασθαι. ἵνα δράκοντα λέγῃ τὸν τῶν Ἀργείων στρατὸν, ὡς θανατηφόρον· ἢ τὸν Πολυνείκην, ὡς αὐτὸν Θηβαῖον ὄντα.

l. 131. Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης] τοῦτο κοινὸν, ὡς πάντων τῶν Ἑλλήνων μεγαλαυχούντων, ἢ ἰδίᾳ κατὰ Καπανέως. τὰ γὰρ ἑξῆς εἰς αὐτὸν μόνον τείνει.

l. 134. Χρυσοῦ καν. ὑπ.] καὶ τὴν τοῦ χρυσοῦ φαντασίαν ὑπερβεβηκότας τῇ ἰδίᾳ ὑπεροψίᾳ. ὑπερήφανον γάρ τι χρυσός. οἱ δέ φασι λείπειν τὴν μετά· ἵν' ᾖ οὕτως. καὶ ἰδὼν αὐτοὺς προσιόντας μετὰ χρυσοῦ καὶ καναχῆς καὶ ὑπεροψίας, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' ἐνεμέσησε τῇ ὑπεροψίᾳ αὐτῶν. ἀεὶ γὰρ τοὺς κόμπους τῆς μεγάλης γλώσσης ὑπερεχθαίρει.

l. 135. Παλτῷ ῥιπτεῖ πυρὶ] τῷ κεραυνῷ τῷ ἄνωθεν παλθέντι.

Βαλβίδων] μεταφορικῶς εἴρηται ἀπὸ τῶν δρομέων. ἀντὶ τῶν κρηπίδων τοῦ τείχους.

l. 137. Ἀλαλάξει] παιωνίσαι. ἀλάλαγμα δὲ ἐστὶν ἐπινίκιος ᾠδή.

l. 142. Ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γᾷ πέσε] εἰς ἀντίτυπον δὲ (φησὶ) τὴν γῆν ἔπεσε, διατιναχθεὶς ἄνωθεν κάτω. οὐχὶ τάλαντος. τὸ δὲ ἀντίτυπος οὐκ ἀπὸ τοῦ τύπτω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τύψαι συντίθεται. ἀντὶ μὲν γὰρ τὴν ἄνω φορὰν ἐδίωκεν, ὁ δὲ κεραυνὸς τὴν κάτω. ὅτι δὲ ταντάλωσις σημαίνει τὸ διασεισθείς, μαρτυρεῖ καὶ Ἀνακρέων, Μελαμφύλλῳ δάφνᾳ χλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ ταντάλιζει. Ἄλλως ἄνωθεν πεσεῖς ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ, κάτωθεν δὲ ὑπὸ τῆς γῆς, ὑπὸ τὸν κεραυνὸν γενόμενος· ὅτι τῷ Ταντάλῳ ὁ Σίπυλος ἐπικείμενος ἐρρίφη.

l. 144. Πυρφόρος] πῦρ φέρων ἐν αὐτῷ. ὁ πῦρ τοῖς τείχεσι προσάγων ἢ πεπυρακτωμένος ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ.

l. 145. Μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ] ἐν τῷ τυφῶνος καὶ καταιγίδος πνεύματι, ἐπέπνει τὴν πόλιν ῥιπαῖς ἀνέμων.

l. 146. Βακχεύων] ἐνθουσιῶν, καὶ μέγα φυσῶν, καὶ πνέων ὀργὴν, ὡς τὸ Μαινάδος. Ἀλλὰ καί τι. * * *

l. 148. Εἶχε δ' ἄλλα] τὸ εἶχεν, οὐκέτι ἐπὶ τοῦ Καπανέως. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἄρεως. ὅτι Ἄρης βοηθῶν ἡμῖν, ταραχὰς ἐποιεῖτο τῶν πολεμίων. τοῦτο δέ φησιν ὡς εἰ ἔλεγεν, οὐδεὶς τόπος ἀπήλλακτο ταραχῆς, ἀλλὰ πανταχοῦ ὁμοίως ἐξεφλέγετο ὁ πόλεμος.

l. 150. Δεξιόσειρος] κατὰ τὸ δεξιὸν φερόμενος κέρας. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων τῶν ἐν τοῖς ἅρμασι παρασειρόντων. ὅ ἐστι, δεξιὸς Ἄρης ἡμῖν γενόμενος ὁ κεραυνὸς, καὶ ἀγαθὸς ἡμῖν φανείς. ἔστι δὲ ὁ δεξιόχειρος, ἀντὶ τοῦ γενναῖος καὶ περιδέξιος. Ἄλλως. δεξιόσειρος. ὁ γενναῖος. οἱ γὰρ ἰσχυροὶ ἵπποι εἰς τὴν δεξιὰν σειρὰν ζεύγνυνται τοῦ ἅρματος.

l. 151.

l. 151. Τὴν ζωπαίῳ παίχθηκας τέλη] ἤτοι τὰ ὅπλα ἀπέβαλον.

l. 152. Πλὴν τοῖν στυγεροῖν] στυγερὰ φησὶ τῶν ἀτυχῶν. οἱ τοιοῦτοι γὰρ ἀεὶ στυγνοὶ καθεστήκασιν. οὗτοι δὲ (φησὶν) ἀλληλοκτονηθέντες οὐ διέκριναν τὴν νίκην, ὥστε τοῦ ἡττηθέντος ἀνατεθῆναι τὰ ὅπλα.

l. 153. Καθ' αὐτοῖν] ἀντὶ τοῦ κατ' ἀλλήλων.

Pag. 245. l. 149. Δικρατεῖς λόγχας] ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένας. ἢ ὅτι ἀλλήλους ἀπέκτειναν, καὶ ἡ ἑκατέρου λόγχη εἰς κενὸν ἀπεπέμφθη, ἀλλ' ἐκράτησε ἑκατέρου.

l. 154. Ἁ μεγαλώνυμος] ἡ μεγάλην ἀποτίουσα δόξαν.

l. 157. Ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ] ἀντὶ τοῦ, καὶ αὐτῇ χαρεῖσα, ὡς ἀντίθεος. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ὅσον ἐφίλει τὴν νίκην, καὶ ἡ νίκη αὐτὴν ἀντεφίλησε. πρὸς χαίρουσαν γὰρ αὐτὴν καὶ αὐτὴ χαρεῖσα ἦλθεν. ἢ, ἀντὶ τῶν κακῶν χαρεῖσα.

l. 158. Ἐκ μὲν δὴ πολέμων] πάνυ ἁρμόζει τὰ τῆς ψυχῆς. ἐπιμνησθέντες τῶν δυσχερῶν, πάλιν ἐπὶ τὰ καταρχὰς ἀναστρέπονται.

l. 161. Θήβας δ' ἐλελίζων] ἐξάρχοι δὲ ὁ Διόνυσος ὁ τὰς Θήβας ἐλελίζων καὶ κινῶν ταῖς Βακχείαις. Ἄλλως. ὁ Θήβας δ' ἐλελίχθων Βακχεῖος, ὁ κινητικὸς. ἐλελίχθονα δὲ τὸν Διόνυσον φησὶ διὰ τὰς ἐν ταῖς Βακχείαις κινήσεις. ἢ τὸν γῆν σείοντα καὶ ἀναβακχεύοντα ταῖς χορείαις. ὁ δὲ νοῦς, ὁ Θήβας Βακχεῖος, ὁ Θηβαγενὴς Διόνυσος, ὁ τῆς Θήβας πολίτης, ὁ ἐλελίχθων, ἄρχοι τῆς χορείας.

l. 163. Ἀλλ' ὅ δε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας] ἄριστα καὶ μεγαλοφρόνως διεσκεύασται αὐτῷ ὁ χορός. ἔπρεπε γὰρ αὐτὸν πρῶτον εἰσήγαγεν ὅτι ἡμεῖς συνήχθημεν ὑπὸ Κρέοντος. χάριεν δὲ τὸ πρότερον μὲν ψυχὴν αὐτοὺς ποιήσασθαι, ἔξω δὲ δηλῶσαι ὑπό τινος συνηθροίσθησαν. παρατήρει δὲ ὅτι πάντη ἐπιμελῶς διαγίγνεται δηλῶν ἡμῖν τὰ πράγματα ὁ ποιητὴς, ὥστε ἐσαφηνίσθαι μὲν ἀεὶ καὶ παρασκευάσθαι ἑτέροις προσώποις, πάντα δὲ δηλοῦσθαι. καὶ τὸ τοῦ βασιλέως ὄνομα εὐθὺς παρατήρει, Κρέων ὁ Μενοικέως. καὶ τὸ νεοχμὸς δὲ ὡς ἔστιν ἀρχήν.

l. 164. Νεοχμὸς] νέος. νεωστὶ κατασταθεὶς εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τυραννίδα. τὸ δὲ ἑξῆς, ἀλλ' ἰδοὺ γὰρ Κρέων ὁ νεωστὶ καινὸς βασιλεὺς τῆς χώρας γενόμενος, ταῖς προσφάτοις παρὰ θεῶν αὐτῷ διδομέναις ἐπιτυχίαις, τοῦτο κατορθώσας.

l. 165. Συντυχίαις] συναντήσεσι.

Τίνα δὴ μῆτιν ἐρέσσων] ἐν ἑαυτῷ κινῶν καὶ μεριμνῶν· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων.

l. 166. Σύγκλητον λέσχην] τὴν συγκληθεῖσαν ἐξαίφνης ὁμιλίαν. ἐπειδὴ γὰρ μεταπεμψάμενος τοὺς ἐντίμους, εἰς ἐκκλησίαν συνήγαγε.

l. 167. Προὔθετο λέσχην] ὁμιλίαν συνεκρότησε.

l. 168. Πέμψας] μεταστειλάμενος.

l. 170. Πολλῷ σάλῳ] τροπικῶς, ὡς ἐπὶ νεώς.

Ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν] διὰ τῶν πομπῶν ὑμᾶς μετεκαλεσάμην χωρὶς ἁπάντων, ἐξαιρέτως πρὸς ὑμᾶς μόνον ἀπεσταλμένων. ὁ δὲ λόγος, ἔστι μὲν καὶ σημαντικὸς τοῦ πράγματος, ἔστι δὲ καὶ τεχνικός. ἐγκωμιάζει γὰρ πρῶτον αὐτούς. ἀναγκαῖον δὲ τῷ παριόντι πρῶτον ἐπὶ πολιτικὴν ἀρχὴν, εὔνους ἑαυτῷ καταστῆσαι τοὺς ὑπηκόους. μετεπεμψάμην οὖν (φησὶν) ὑμᾶς, εἰδὼς ὅτι ἄνωθεν πρὸς Λάϊον καὶ Οἰδίποδα εὐνοϊκῶς εἴχετε. ὡς δήπου καὶ πρὸς αὐτὸν τοιούτων φανησομένων. δηλοῖ δὲ διὰ τούτων καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν κατὰ χορὸν γερόντων, ὡς ἔτι ἄνωθεν ἀπὸ Λαΐου ὄντων ἐν πολιτείᾳ.

l. 179. Κατ' ἀγχιστεῖα] οὐδετέρως κατ' οἰκειότητα. κατὰ συγγένειαν.

l. 180. Ἀμήχανον δὲ] οἱ μὲν Χίλωνι ἀνατιθέασι τὴν γνώμην, οἱ δὲ Βίαντι, ὅτι ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν.

Pag. 247. l. 184. Μὴ τῶν ἀρίστων] δέον γὰρ ἀρίστων βουλευμάτων ἅπτεσθαι, καὶ παρρησιάζεσθαι ἐν αὐτοῖς, μὴ ἀποδειλιῶντα.

l. 186. Νῦν τε καὶ πάλαι] καὶ πρὶν ἄρξαι, καὶ νῦν ὅτε ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐλήλυθα.

l. 192. Οὔτ' ἂν φίλον ποτ'] οὐκ ἂν κτησαίμην φίλον τῆς ἐμῆς πόλεως δυσμενῆ. τοῦτο δὲ εἰς Πολυνείκη συντείνει.

l. 194. Ἡ δ' ἐστὶν ἡ σώζουσα] ἡ πόλις δηλονότι.

l. 195. Πλέοντες ὀρθῆς] πορευόμενοι. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νεῶν.

l. 197. Καὶ νῦν ἀδελφὰ] ἴσα. ὅμοια. μέλλων δὲ περὶ ἀπεχθοῦς κηρύγματος λέγειν, μακροτέρῳ χρῆται τῷ λόγῳ· καὶ

 πρῶτον

πρῶτον μὲν ἐγκωμιάζει τὸν Ἐτεοκλέα, ὕστερον δὲ ἐλέγχει τὸν Πολυνείκη, καὶ δεικνυσιν αὐτὸν μίσους ἄξιον καὶ τῆς τοιαύτης τιμωρίας.

l. 206. Αἵματος κοινοῦ] ἀντὶ τοῦ ἐμφυλίου. ἢ τοῦ ἀδελφικοῦ αἵματος. παροξυντικὰ δὲ λίαν ταῦτα τῶν ἀκουόντων.

l. 211. Ἐδεστὸν] βρωτόν.

l. 217. Τὸν τῇδε δύστηνον] λείπει τὸ μὴ θάπτειν.

l. 218. Νόμῳ δὲ χρῆσθαι. παντί που τ' ἔνεστί σοι] ἀντὶ τοῦ, ἔξεστί σοι ὅπως θέλεις νομοθετεῖν.

l. 220. Ὡς ἂν σκοποὶ νῦν] σκοποὶ, φύλακες. ἀντὶ τοῦ, μελέτω ὑμῖν ἡ φυλακὴ τῶν εἰρημένων.

l. 221. Νεωτέρῳ τῳ τοῦτο βαστάζειν] τοῦτο τὸ φορτίον. τὸ δὲ Πρόσθες, ἀντὶ τοῦ πρόσθες. χρῶνται γὰρ τῇ Πρὸ ἀντὶ τῆς Πρός.

l. 224. Τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσι τάδε] λείπει ἡ διά. διὰ τὸ μὴ ἐπιτρέπειν μηδὲ συγχωρεῖν τοῖς ἀπειθοῦσιν. ἔλεγον δὲ καὶ τὴν πειθὼ, πίστιν.

l. 226. Καὶ μὴν ὁ μισθὸς οὗτος] ὁ θάνατος δηλονότι.

l. 227. Ἄνδρας τὸ κέρδος] ἕνεκα κέρδους καὶ τοῦ θανάτου ἔνιοι καταπεφρονήκασιν. ὅτι, ὑπὸ ἐλπίδων τοῦ διαφυγεῖν, καὶ τοῖς ἐπικινδύνοις ἔργοις ἐπιχειροῦσιν. οὐ γὰρ προσεδόκα τινὰ τῶν οἰκείων τοῦτο ποιῆσαι· ἤθελε γὰρ ἦσαν.

Pag. 249. l. 2: 8. Ἐρῶ μὲν, οὐχ ὅπως τάχους ὕπο] οὐ τοῦτο λέγω ὅτι μετὰ σπουδῆς ἀσθμαίνων, πρὸς σὲ πεπόρευμαι. πολλάκις γὰρ ἐπιστὰς ἐλογισάμην πότερον ἔλθω πρὸς σὲ, ἢ μή.

l. 230. Ἐπιστάσεις] ἐνστάσεις.

l. 231. Ἀναστροφὴν] ὑποστροφήν.

l. 233. Τάλας τί χωρεῖς] ταῦτα ἡ ψυχή μου παρῄνει.

Οἱ μολεῖν] ἀντὶ τοῦ οὐ ταχύ.

l. 235. Οὐκ ἀλγυνῇ] οὐ τιμωρηθήσῃ.

l. 236. Ἤνυτον σχολῇ βραδύς] γράφεται ταχύς. καίτοι ταχὺς ὢν, βραδέως ἤνυον τὴν ὁδόν.

l. 239. Κεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ] καὶ εἰ μηδέν σοι τερπνὸν λέξω. ἢ οὕτως· εἰ καὶ τὸ μηδέν σοι μέλλω λέγειν. καὶ γὰρ ἐκ τοῦ εἰπεῖν καὶ σιγῆσαι, οὐδὲν ἄλλο λείπεται, ἢ θανάτῳ με κολάζεσθαι. ἀκόλουθον δὲ καὶ τὸ ἑξῆς διανόημα. ἐλπίζω γὰρ ὅτι οὐδὲν ἄλλο πάθοιμι ἢ τὸ μόρσιμον. ὥστε οὐδέν μοι χεῖρον ἀποβήσεται διὰ τὸ εἰπεῖν.

l. 240. Τῆς ἐλπ. γὰρ ἔρχ' δεδρ.] ὑπὸ γὰρ τῆς ἐλπίδος νενικημένος ἐλήλυθα. ἢ οὕτως. ἀντειλημμένος τῆς ἐλπίδος ἐλήλυθα.

l. 247. Κἀπιφαγνιστεύσαι κύκλῳ] κύκλῳ σεαυτὸν ἀσφαλίζῃ, ἢ αὐτὴν τὴν πρᾶξιν.

l. 250. Οὐκοῦν ἐρεῖς ποτ'] τοῦ ἀγγέλου περιπλέκοντος τὸν λόγον, καὶ βουλομένου σημῆναι τὸ πραχθὲν, ἐπιθυμεῖ ὁ Κρέων ἀκοῦσαι. εὐέλπιν αὐτὸν ποιεῖ ὡς ὅτι οὐδὲν πείσεται. οὐ γὰρ ἀπειλεῖ κωλύων εἰπεῖν, ἀλλά φησιν ὅτι δηλώσεις τὸ πρᾶγμα, ἄπιθι ἀθῷος. δίδωσι καὶ καὶ ἀνδράσι βασιλικοῖς τὸ ψεύσασθαι διὰ τὸ χρήσιμον.

l. 252. Διψίαν] ξηράν.

l. 253. Κόνιν παλύνας] βαλὼν, λεπτύνας τὴν λεγομένην χυτὴν γῆν.

l. 256. Δικέλλης] πελέκεως. ἀξίνης.

Στύφλος] σκληρά.

l. 257. Ἀρρὼξ] μὴ ἐσχισμένη.

Οὐδ' ἐπημαξευμένη] ἐσκαμμένη.

l. 258. Ἀλλ' ἄσημος ὁ ὑργάτης τις ἦν] ὁ τοῦτο ἐργασάμενος ἄγνωστος ἦν. ἐκπλῆξαι δὲ αὐτὸν βούλεται ὡς ὅτι θεῖός τινος τῶν κρειττόνων γέγονεν.

l. 261. Τυμβήρης μὲν οὐ] οὐ κατὰ βάθος ἦν τεθαμμένος, ἀλλ' ὡς ἔχει, ἐπιβεβλημένη ἦν ἡ ἄμμος. τοῦτο δὲ πεποίηκεν ὁ θάψας νόμου χάριν. οἱ γὰρ νεκρὸν ὁρῶντες ἄταφον, καὶ μὴ ἐπαμησάμενοι κόνιν, ἐναγεῖς εἶναι ἐδόκουν. ὥστε καὶ τὸ τῆς ἀσεβείας τις ἔγκλημα φύγοι λεπτὴν κόνιν ἐπιχέει τοῖς νεκροῖς, ὅπερ ἦν καὶ ἐπ' ἐκείνου τοῦ Πολυνείκους. καὶ τοῦτο δὲ ἡ Ἀντιγόνη καθαρσίαν ἕνεκα πεποίηται. λόγος δὲ ὅτι Βουζύγης Ἀθήνησι κατηράσατο τοῖς περιορῶσιν ἄταφον σῶμα.

l. 266. Φύλαξ ἐλέγχων φύλακα] ἐπεὶ ἐκ διαδοχῆς αἱ φυλακαὶ γίγνονται, ἠπορεῖ μὲν εἰς τὴν τίνος φυλακὴν ἐγεγόνει.

l. 268. Εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος] ἕκαστος μὲν γὰρ τὸν πλησίον ἐδόκει πεπραχέναι, ἀκριβῶς δὲ αὐτὸν καταλέγχειν οὐκ ἐδύνατο.

l. 270. Ἦμεν δ' ἕτοιμοι καὶ μύδρ.] σίδηρον πεπυρακτωμένον. εἰώθασι γὰρ οἱ ὀμνύοντες ταῦτα ποιεῖν. μύδρους γὰρ αἴροντες ἐπαρῶνται μένειν τὰ ὅρκια ἕως αὐτοὶ φανῶσι, καὶ ῥίπτουσιν αὐτοὺς εἰς θάλασσαν.

διδάσκων, ὅπως οὐδ' αἰώνια τὰ ὅρκια ἀπέχῃ. ὡς κ) Καλλίμαχος. Φωκείων μέχρις κε μένῃ μέγας εἰν ἀλὶ μύδρ@. κ) τὸ πῦρ δὲ διαπορθούμενοι ἀμύνουν. Ἄλλως. ἕτοιμοι ἦμεν πάσας βασάνους ὑπομένειν περὶ ἔλεγχον. εἰώθασι δὲ ὀμνύοντες κ) πίςιν διδόντες, μύδρους βαςάζειν, κ) πῦρ ὑπερβαίνειν. τοῦ γδ' μὴ ἔνοχος τῷ ἁμαρτήματι, ᾤοντο κ) ἐν τούτοις μὴ ἀλγεῖν.

Μύδρος] πεπυρακτωμένος σίδηρος.

Pag. 251. l. 273. Τέλ@ δ' ὅτ' οὐδὲν] τὸ ἑξῆς, ὅτε δὲ ἐρδυνῶσιν ἡμῖν οὐδὲν πλέον τέλ@ ἐφαίνετο.

l. 280. Πάλ@ καθαιρεῖ] ἀντὶ τοῦ καταλαμβάνει, ὥστε ἀπαγγεῖλαί σοι. ἐπειδὴ εἰς τὰ ἀγαθὰ κλήρους βάλλουσιν, ὡς ἔθ@ τοῦτό φησι. κ) δυςκληροι γάρ τινες λέγονται.

l. 284. Η σύννοια βουλεύει] πάλαι ἡ ἔννοιά μοι βουλεύεται κ) οἴεται μὴ κ) θεήλατόν ἐςι τὸ πρᾶγμα.

l. 285. Μισῶσαι] πληρῶσαι.

l. 286. Ἄνους τε κ) γέρων ἅμα] ἐναντίον γδ' ἡ ἄνοια τῷ γήρᾳ.

l. 290. Ἀμφικίονας] τοὺς ἀμφοτέρωθεν ὑπὸ κιόνων βαςαζομένους ναούς.

l. 295. Ἐῤῥόθουν ἐμοὶ] ἠρέμα ψιθυρίζοντες ὕβριζόν με.

l. 296. Κρυφῇ κάρα σείοντες] τουτέςι, μὴ πειθόμενοι τοῖς ἐμοῖς κηρύγμασι, μήτοι συνιῆσιν μοι, οὐχ οὕτω διακείμενοι.

l. 297. Λόφον δικαίως εἶχον] ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων τῶν μὴ βουλομένων ὑπὸ τὸ ζυγὸν εἶναι. ταῦτα (φησὶν) ὑπ' ἐκείνων παρῆχθαι τῶν βουλομένων λάθρα σαλεῦσαι τὴν ἡμετέραν ἀρχήν.

l. 298. Ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίςαμαι] ἀπὸ τούτων (φησὶ) τῶν δυσαρεςούντων μου τοῖς κηρύγμασιν οἱ φύλακες μισθὸν λαβόντες ἔθαψαν τὸν νεκρόν.

l. 299. Παρηγμένους] ἠπατημένους.

l. 307. Μισθαρνοῦντες] μισθὸν λαβόντες.

Ἤνυσαν] ἀντὶ τοῦ ἐτιμωρήθησαν.

l. 308. Χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν] ἀντὶ τοῦ, φανεροὶ ἔσονται κ) τιμωρηθήσονται.

l. 309. Ἀλλ' εἴπερ ἴςχει Ζεὺς] ὅ ἐςιν, εἰ τιμῶ κ) σέβω τὸν Δία, κ) μὴ ἐπιορκῶ αὐτόν.

l. 313. Οὐχ ὑμῖν ᾅδης μοῦν@ ἀρκέσει] οὐκ αὐτοὺς ὑμᾶς τῷ ᾅδῃ παραδώσω, ἀλλὰ τιμωρίαις κρεμαςαῖς παραδοὺς, βαρύτερον τὸ ζῆν τοῦ θανεῖν ὑμῖν ἀπεργάσομαι· παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν,--οὐ οἱ ἔπειτα Ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς.

l. 314. Τὴνδ' ὑβρίσηθ' ὕβριν] ὁμολογήσητε ταύτην τὴν καταφρόνησιν.

l. 315. Ἵν' εἰδότες τὸ κερδαίνειν] ἵνα μαθόντες ὅθεν δεῖ κερδαίνειν, τὸ λοιπὸν ἐκεῖνα ἁρπάζητε.

Pag. 253. l. 325. Εἰπεῖν δὲ δώσεις] ἐπιτρέψεις κ) ἐμοὶ εἰπεῖν; ἢ ἀπέλθω;

l. 326. Οὐκ οἶσθα κ) νῦν] ἀπόθι. κ) γδ' νῦν λέγων, ἀνιαρός μοι εἶ.

l. 328. Ρυθμίζεις] σχηματίζεις, διατυποῖς.

l. 329. Ο δρῶν σ' ἀνιᾷ] συνιτὰς ὑπὸ τῶν ἀγγελθέντων ἀπελογίσατο, ὡς οὐκ ὢν αἴτι@.

l. 330. Ὡς λάλημα δῆλον] λάλημα, τὸ περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, ὅ ἐςι πανοῦργος.

l. 331. Οὔκουν τόδ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτὲ] ἀντὶ τοῦ, οὐδέποτε ἐφλυάρησα.

l. 333. Η δεινόν γ' ᾧ δοκεῖ γε] δεινὸν τοῦτο ἐςι τὸ ψευδῆ ὑπονοεῖν. οὐκ ἔςι γδ' τὴν δόξαν ἐκείνων μεταςρέψαι.

l. 334. Κόμψευε νῦν τὴν δόξαν] σεμνολόγει τὴν δόκησιν. παραλάλει. κομψοὺς γδ' ἔλεγον οὓς νῦν ἡμεῖς περιπαίρους κ) πολυλάλους φαμέν.

Εἰ δὲ ταῦτα μὴ] τὸ ἑξῆς, εἰ δὲ μὴ φανεῖτέ μοι τοὺς ταῦτα δρῶντας.

l. 336. Τὰ δεινὰ κέρδη] γράφεται τὰ δειλά. ἀντὶ τοῦ τὰ κακά. ἀπὸ τοῦ τοὺς δειλοὺς εἶναι ἀχρείους.

l. 338. Τοῦτο γδ' τύχη κρινεῖ] ἀπαιῶν ὁ θεράπων καθ' ἑαυτὸν ταῦτα φησίν. οὐ γδ' δυνατὸν ὑπὸ τοῦ Κρέοντος ταῦτα λέγεσθαι. ὡς κ) ἐν τοῖς κωμικοῖς.

l. 342. Πολλὰ τὰ δεινὰ] ἐν σχήματι εἶπεν, ἀντὶ τοῦ, πολλῶν ὄντων τῶν δεινῶν, οὐδὲν ἐςὶν ἀνθρώπου δεινότερον.

l. 344. Τοῦτο κ) πολιοῦ πέραν] τοῦτο τὸ γέν@ τῶν ἀνθρώπων.

l. 346. Περιβρυχίοισι] τοῖς ἠχοῦσι. ἢ τοῖς καλύπτουσι τὴν ναῦν. τοῖς γδ' ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ τῶν ἔτους πλέουσι, μονονουχὶ τὰ κύματα φέρεται ἡ ναῦς. ἢ, τοῖς κυματίζουσι τὴν ναῦν. τὸ μὲν γδ' καθόλου κεκρυμμένον ὑπὸ ὕδατος, ὑποβρύχιόν ἐςιν. Ὅμηρος, Τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολλὴν χρόνον. τὸ δὲ ἕτερον, περιβρύχιον καλεῖται.

l. 348.

l. 348. Θηρὸς ὀρεσσιβάτα] τούτοις ἐν πανουργίᾳ οὐ δεῖ ἀκούειν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπίνοιαν αὐτῶν. εἰ γάρ τις καταμάθοι πῶς ἐπενόησαν τὸ ἀροτριᾶν, ἢ σπείρειν, θαυμάσειεν.

l. 350. Ἀποτρύεται] γεωπονεῖ. ἢ ἀποξέζει τὴν γῆν· καθότι ἐν τῷ ἀροτριᾶν ξέζει καὶ δαμάζει τὴν γῆν.

Ἰλλομένων] γράφεται ἱλλομένων, καὶ περικυκλούντων τῶν ἀρότρων ἔτος ἐξ ἔτους.

l. 353. Ἱππείῳ γένει πολεύων] ταῖς ἡμιόνοις. --αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον. τινὲς δὲ ἵπποις χρῶνται εἰς ἀροτριασμόν.

l. 355. Ἀμφιβαλὼν ἄγει] περιβαλὼν τοῖς δικτύοις ἀγρεύει.

l. 357. Ἐναλίαν φύσιν] τοὺς ἰχθύας.

l. 358. Σπείραισι δικτυοκλώστοις] τοῖς σχοινίοις τοῖς εἰς δίκτυον κεκλωσμένοις, οἳ συγκλείουσι τὰ δίκτυα. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τό, ἀμφιβαλὼν ἄγει.

Pag. 255. l. 359. Κρατεῖ δὲ μηχαναῖς] καθολικὸν τοῦτο φησίν, ὅτι ἐν ζώοις ὁ ἄνθρωπός ἐστι πολυμήχανος καὶ εὐτεχνος. καὶ Θεόκριτος, ---σοφόν τι χρῆμ' ἄνθρωπος. ἐπεὶ δὲ ἀνωτέρω εἶπεν ὅτι περιγίγνεται πάντων τῶν ζώων ὁ ἄνθρωπος. ἐνταῦθα τὸ μηχαναῖς προσέθηκεν ἐπὶ τῶν τιθασευομένων. οὐ γὰρ μόνον κρατῆσαι δυνατὸς, ἀλλὰ καὶ τιθασεῦσαι.

l. 362. Ἀμφίλοφον ζυγὸν] ἀντὶ τοῦ, περιβαλὼν αὐτῷ ζυγὸν, περὶ τὸν λόφον ὑπάγει. ἢ ἀμφίλοφον, τὸ ἀμφιτράχηλον. τὸ ἀμφοτέρωθεν συνέχοντα τοὺς λόφους τῶν ὑποζυγίων. καὶ λείπει ἡ ὑπό. ὑπὸ ζυγὸν ἄγει.

l. 364. Καὶ φθέγμα] τὴν ἀνθρωπίνην διάλεξιν.

l. 365. Καὶ ἀστυνόμους ὀργὰς] τὴν περὶ τῶν μετεώρων φιλοσοφίαν. τὴν τῶν νόμων ἐμπειρίαν, δι' ἧν τὰ ἄστεα νέμονται, ὅ ἐστι διοικοῦνται.

l. 367. Δυσαύλων] δυσχερῆ τὸν ἐπαυλισμὸν ποιούντων.

Αἴθρια] ψυχρά.

l. 368. Δύσομβρα φεύγειν βέλη] δυσάλθητός ἐστι καὶ οἰκοδομημάτων.

l. 369. Παντοπόρος] εἰς πάντα μηχανὰς ἐξευρίσκων, καὶ ἐπ' οὐδὲν ἄπορος τῶν μελλόντων, θανάτου μόνον οὐκ εὗρεν ἴαμα.

l. 373. Νόσων δ' ἀμηχ. φυγ.] ὡς ἰατρικὴν δίαιταν, γυμναστικὴν, καὶ τὰ ὅμοια. ταῦτα δὲ οὐκ ἂν ἕτερον ζῷον μηχανήσαιτο.

l. 374. Ξυμπέφρασται] ἐπινενόηκε, καὶ γιγνώσκει.

l. 375. Σοφόν τι τὸ μηχανόεν] τὸ μηχανόεν τῆς τέχνης σοφὸν ἔχων, ὅ ἐστι, τὸ μηχανικὸν τῆς ἐπιτεχνήσεως σοφὸν ἔχων, ὡς οὐκ ἄν τις προσεδοκήσειε, οὐ μίαν ὁδὸν βαδίζει τὴν ἐπὶ τὰ ἀμείνω, ἀλλὰ ποτὲ μὲν ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ φέρεται, ποτὲ δὲ ἐπὶ τὰ χείρω.

l. 379. Νόμους παρείρων χθονὸς] ὁ πληρῶν τοὺς νόμους καὶ τὴν δικαιοσύνην, ὑψίπολις γίγνεται, ὅ ἐστιν ἐν τῇ πόλει ὑψηλός.

l. 380. Ἄπολις, ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν] ἄπολις δὲ ἐκεῖνος καὶ ταπεινὸς τῇ πολιτείᾳ ᾧ τινι μὴ τὸ καλὸν σύνεστι, καὶ ὅστις οὐ μετὰ τόλμης τὸ καλὸν ἐκπληροῖ.

l. 385. Ὃς τάδ' ἔρδει] ὃς τοιοῦτον ἐπιτετήδευκε βίον.

l. 386. Ἐς δαιμόνιον τέρας] ὁρῶντες ἑλκομένην τὴν Ἀντιγόνην ἐκπλήττονται, ὅτι γυνὴ οὖσα ὑπέβαλε τὸ κήρυγμα.

Ἀμφινοῶ] περισσὴ ἡ Ἀμφι.

l. 391. Ἀπιστοῦσαν] μὴ πειθαρχοῦσαν.

Pag. 257. l. 398. Προὔβη] ἐξέβη.

l. 399. Ἀπώμοτον] ἀντὶ τοῦ ἀπηγορευμένον καὶ ἀπροσδόκητον. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ὀφείλει τις ἀπομόσασθαι περί τινος ὅτι οὐκ ἂν αὐτὸ πράξειεν. ἡ γὰρ πρώτη δόκησις ἐκκρούεται ἀπὸ τῆς ἐπιγιγνομένης δόξης δευτέρας. τοῦτο δέ φησιν ὅτι τοῦ Κρέοντος ἀπειλήσαντος, τότε ὤμοσε μηκέτι ἐμφανὴς ἔσεσθαι· νυνὶ δὲ εὑρὼν τὴν Ἀντιγόνην, πάλιν ἐλήλυθε.

l. 400. Ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια] ψευδῆ ποιεῖ. ἡ γὰρ ἐπίνοια (ὅ ἐστιν ἡ ἐπιβᾶσα γνώμη) τὴν ἀπελπίσασαν γνώμην ψευδῆ ποιεῖ.

l. 403. Ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας] ἡ ἀπροσδόκητος χαρὰ οὐκ ἔοικεν εἰς τὸ μέγεθος τῇ ἄλλῃ ἡδονῇ. ὅ ἐστι, πᾶσαν ἡδονὴν νικᾷ τὸ μέγεθος τῆς παρ' ἐλπίδα χαρᾶς.

l. 405. Καίπερ ὢν ἀπώμοτος] καίπερ ὀμωμοκὼς μὴ ἐλθεῖν.

l. 407. Κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο] ἄνω γὰρ εἶπεν ὅτι κληρωτὸς ἦλθε.

l. 408. Θ' ἕρμαιον] τὸ ἕρμαιον. τὸ κέρδος.

l. 411. Δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι]

ἀμελῆσαι] ἀντὶ τοῦ, μὴ ὑποπτεύεσθαι.

l. 415. Ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπεῖπας] τὸ ἑξῆς, τὸν νεκρὸν ὃν σὺ ἀπεῖπας θάπτειν. οὕτως δὲ χρῶνται οἱ παλαιοί, ὥστε δύο ἄρθρα προτακτικόν τε καὶ ὑποτακτικὸν κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος παραλαμβάνειν. Κρατῖνος, Ὅνπερ Φιλοκλέης τὸν λόγον διέφθορεν.

l. 417. Καὶ πῶς ὁρᾶται] ποίῳ τρόπῳ αὐτὴν συνελάβεσθε καὶ κατειλήφατε.

l. 420. Πᾶσαν κόνιν σήραντες] ἀποψήξαντες.

l. 421. Μυδῶν τι σῶμα] μυδῶν, ἤγουν ἀποπέμπον. τουτέστι, διαλελυμένον, καὶ δίυγρον τὸν ἀπὸ σήψεως ἰχῶρα ἀποστάζον. ὡς τὸ, δάκρυσι μυδαλέον.

l. 422. Ὑπήνεμοι] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τὸν ἄνεμον, οὐκ ἐναντίον τοῦ ἀνέμου, ἀλλ' ἐστραμμένοι ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, ὅπως μὴ φέρῃ πρὸς ἡμᾶς τὴν ὀσμήν.

l. 424. Ἐπιρρόθοις] λοιδόροις, ὑβριστικοῖς.

l. 429. Τυφὼς ἀείρας] τυφὼς λέγεται ὁ καταιγιδώδης ἄνεμος, Ἡσίοδος, Ἐκ δὲ τυφωέος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων.

Σκηπτὸς] σκηπτὸς λέγεται πᾶν πνεῦμα θυελλῶδες, ὅταν συνερείδῃ τῇ γῇ καὶ πάλιν ἄνω αἴρῃ. τὸ δὲ τοιοῦτον, καὶ στρόβιλον τινὲς καλοῦσι, παρὰ τὸ στρέφειν.

Οὐράνιον ἄχος] τὸ λυποῦν τὸν αἰθέρα, καθὸ ταράσσει αὐτόν, τὴν κόνιν. τὸν τυφώνειον ἄνεμον.

l. 432. Μύσαντες δ' εἴχομεν] ἀντὶ τοῦ ἀντείχομεν πρὸς τὴν κόνιν.

Pag. 259. l. 433. Κἀνακωκύει πικρᾶς ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον] τὸ φιλόστοργον τῆς κόρης διὰ τούτων ὁρᾶται. θάψασα γὰρ οὐκ ἤμελλεν δακρύειν καὶ θρηνημάτων.

l. 436. Ψιλὸν] γυμνὸν τῆς κόνεως.

l. 439. Διψίαν] ξηράν. γράφεται διψίαν φέρει.

l. 440. Πρόχου] προχόου.

l. 441. Τὸν νέκυν στέφει] κοσμεῖ. κύκλῳ περιρραίνει.

l. 442. Ἱέμεσθα] ἐπορθυόμεθα. ὡρμώμεθα.

l. 443. Οὐδὲν ἐκπ.] περίφοβον γινομένην.

l. 444. Ἀλλ' ἡδέως ἔμοιγε κἀλγ.] ὁμολογησάσης αὐτῆς ἡδέως καὶ ἀλγεινῶς ἤκουον.

l. 448. Τοὺς φίλους ἄγειν] φίλους φησὶ διὰ τὸ εἶναι τὴν Ἀντιγόνην τοῦ βασιλικοῦ γένους.

l. 449. Ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἥσσω] ἀντὶ τοῦ, ἀλλ' οὐδὲν γὰρ προκρίνω τῆς ἐμῆς σωτηρίας.

l. 454. Σὺ μὲν κομίζοις ἂν] πρὸς τὸν ἄγγελον φησὶν ὁ Κρέων.

Η θέλεις] ὅποι καὶ θέλεις.

l. 460. Οὐ γάρ τι μοι Ζεὺς ἦν] Ἡ Δίκη (φησὶ) καὶ ὁ Ζεὺς ὥρισαν ὥστε θάπτεσθαι τοὺς νεκρούς· εἰ οὖν ἦσαν αὐτοὶ τοῦτο ἀποκηρύξαντες καὶ κελεύσαντες μὴ θάπτεσθαι τὸν νεκρόν, ἐπειθόμην ἂν αὐτοῖς. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τῆς φύσεως δίκαιον ἥγημαι θάπτειν τὸν ἀδελφόν.

l. 464. Ὡς ἄγραπτα] τινές φασι τὰ γραπτά. οὐ γὰρ ἄγραφοι τῶν θεῶν οἱ νόμοι.

l. 466. Οὐ γάρ τι νῦν γε [οὐ γάρ τι σήμερον (φησὶ) ταῦτα ἐγένετο, ἀλλ' ἔστιν ἀΐδια, καὶ ἀρχὴν αὐτῶν οὐδεὶς οἶδε.

l. 268. Τούτων ἐγὼ] ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ τούτων ἐγώ.

l. 471. Εἰ μὴ σὺ προὐκήρυξας] τὸν θάνατον δηλαδή.

Εἰ δὲ τοῦ χρόνου] τοῦ εἱμαρμένου δηλονότι.

l. 476. Παρ' οὐδὲν ἄλγος] οὐδεμία λύπη.

Pag. 261. l. 477. Ηνεσχόμην] ἠνεσχόμην ὑπερεῖδον.

l. 479. Σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα] εἰ δοκῶ παρὰ σοὶ εὐήθη πράττειν, οὐκ ἔστι περὶ ἐμὲ ἡ εὐήθεια, ἀλλὰ περὶ σέ. ὥστε δεῖ μὴ τὴν ἰδίαν πλάνην τοῖς πλησίον ἐπιφέρειν.

l. 481. Δηλοῖ τὸ γέννημ' ὠμὸν] τὸ σκληρὸν αὐτῆς τοῦ φρονήματος ὁμολογεῖ πατέρα τὸν Οἰδίποδα.

l. 485. Περισκελῆ] περισκληκότα, ἢ κεκαμμένα.

l. 494. Η νῦν] ὄντως δή.

l. 495. Εἰ ταῦτ' ἀνατεὶ] εἰ ταῦτα τὰ τολμήματα καὶ ἡ νίκη αὕτη χωρὶς βλάβης καὶ τιμωρίας.

l. 496. Ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς, εἴθ' ὁμαιμονεστέρας] εἴτε ἐξ ἀδελφῆς ἐμῆς, εἴτε οἰκειοτέρα καὶ συγγενικωτέρα πάντων τῶν οἰκείων (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ, τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἑρκείου κυρεῖ) ἀθῶος οὐκ ἄπεισιν.

l. 500. Τοῦδε βουλεῦσαι τάφου] λείπει ἡ περί.

l. 502. Ἐπίβολον φρενῶν] κυρίαν τῶν φρενῶν, καὶ ἑστῶσαν ἐν αὐτῇ.

l. 502. Φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς] εἴωθεν ἡ ψυχὴ τῶν λάθρα τι κακὸν τεχνωμένων προαλίσκεσθαι, καὶ ἑαυτὴν καταφανῆ ποιεῖν

εἶν

εἶν πρὶν φρασθῆναι. Ἄλλως. τὴν λάθρα τι βουλομένων δρᾶν ὁ θυμὸς προεκλέπτεται, καὶ περὶ τὴν κατάστασιν τοῦ σώματος ἔνδηλόν τι γίγνεται τὸ κατηγοροῦν τῆς πράξεως αὐτήν.

l. 505. Μισῶ γε μέντοι] μισῶ τὴν ἁμαρτάνοντα καὶ ἐπικοσμοῦντα τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ. τοῦτο δέ φησιν ὅτι ἁλοῦσα ἡ Ἀντιγόνη ἔφασκε τῷ θείῳ νόμῳ ἐπαρκεῖν.

l. 509. Ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων] τὸ κήρυγμα τοῦ Πολυνείκους αἰνίττεται.

l. 513. Κατέχον] ἀντὶ τοῦ ἔχον.

l. 516. Ἀλλ' ἡ τυραννὶς] οὐκ ἐν ἐπαίνῳ τοῦτο τῆς τυραννίδος, ἀλλ' ἔχει τι εἰρωνείας ὁ λόγος.

l. 518. Σὺ τοῦτο μούνη] σοὶ μόνῃ τοῦτο δοκεῖ δίκαιον εἶναι, ταφῆναι τὸν Πολυνείκη

l. 519. Σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα] γιγνώσκουσι καὶ οὗτοι, διὰ δέ σε τὸ στόμα συστέλλουσι, καὶ σιωπῶσιν. ἤ, στρέφουσι τοὺς διὰ τοῦ στόματος λόγους.

l. 520. Τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς] ἀντὶ τοῦ, παρὰ τούτους φρονοῦσα.

Pag. 263. l. 624. Τιμᾶς χάριν] ἀντὶ τοῦ νέμεις.

l. 627. Οὐ γάρ τι δοῦλος ἀλλ' ἀδελφὸς] οὐ τοιοῦτός ἐστιν ὁ ἀπολόμενος ὥστε εἰς χάριν τοῦ Ἐτεοκλέους ἐᾶσαι αὐτὸν ἄταφον. οὐ γὰρ τοσοῦτον αὐτῷ ὑπερβέβηκεν. οὐ δεῖ οὖν σκοπεῖν εἴ τι ἐκείνῳ ἀποθύμιον ποιῶ, ἀλλ' εἰ κοινῆς τῆς φύσεως ἔλαχεν.

l. 529. Τοὺς νόμους] γράφεται ἴσους. λέγει δὲ τὸ θάπτειν.

l. 531. Τίς οἶδεν εἰ κάτω ἐστὶν] γράφεται κάτωθεν, ἀντὶ τοῦ κάτω. ὡς τό, Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. ὁ δὲ νοῦς, τίς οἶδεν εἰ καθ' ᾅδου ἀλλήλοις διαλεχθέντες, ἡγοῦνται εὐσεβῆ τάδε;

l. 533. Οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν] τὰς φιλίας (φησὶ) κοινὰς ποιοῦμαι, ἀλλ' οὐ τὰς ἔχθρας ἐν δέ τισιν οὕτως, εἰ καὶ ἐχθαίρουσιν ἀλλήλους οἱ ἀδελφοί, ἐγὼ οὐ τοιαύτη εἰμὶ τὴν φύσιν ὥστε σὺν ἑτέρῳ αὐτῶν ἐχθαίρειν τὸν ἕτερον, ἀλλὰ συμφιλεῖν τοῖς φιλοῦσι.

l. 536. Καὶ μὴν πρὸ πυλῶν] εἰκὸς μετὰ τὴν Ἰσμήνην ὑπὲρ τῆς ἀδελφῆς ἀγωνιῶσαν συγνάζειν, οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ διότι ὑποπτεύεται.

l. 537. Φιλάδελφα] ἀντὶ τοῦ φιλαδέλφως.

l. 538. Νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ] ἐὰν ᾖ δοτικὴ τῇ νεφέλῃ, ἔσται ὁ λόγος, τῇ νεφέλῃ, τουτέστι τῇ συννοίᾳ τῇ ὑπεράνω τῶν ὀφρύων, τὸ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει ἡ Ἰσμήνη, τέγγουσα εὐῶπα παρειάν. ἐὰν δὲ κατ' ὀρθὴν ᾖ ἡ νεφέλη, ἔσται μεταξὺ ἡ νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ· ἵνα τὸ ἑξῆς τοῖς πρώτοις συνάπτηται, καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη φιλάδελφα δάκρυα λειβομένη, αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει, τέγγουσα εὐῶπα παρειάν.

Νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει] τὸ ἐπὶ τῷ προσώπῳ ἐρύθημα, ἀλληγορικῶς δὲ εἶπε τὴν νεφέλην· ὡς γὰρ ἡ νεφέλη συννεφῆ καὶ ὁμιχλώδη τὴν ἡμέραν ποιεῖ, οὕτω καὶ ταύτην διάδηλον φησὶ γίγνεσθαι ταῖς ὀφρύσι συμφράζουσαν, καὶ τὸ πρόσωπον συννεφὲς καὶ κατηφέστερον πεποιηκυῖαν.

l. 541. Ὡς ἔχιδν'] ἡ γὰρ ἔχιδνα λάθρα καθεζομένη τῶν ἀνθρώπων ἐκπίνει τὸ αἷμα.

Ὑφειμένη] ὑποχαλωμένη καθεῖσα, ἀπολαθεῖσα.

l. 545. Ἢ ἐξομεῖ] ἢ ἀπαρνῇ εἶναι ἐνώμοτος

l. 546. Ὁμορροθεῖ] ὁμοφωνεῖ. ὅρα δὲ πῶς ἑαυτὴν πρόδηλον ὡς συκοφαντουμένη ποιεῖ. ὁμολογεῖ πεπραχέναι, ταύτης συντιθεμένης· ὅπερ ἀδύνατον.

l. 548. Ἀλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη] ἡ μὲν μὴ δράσασα ὁμολογεῖ πεπραχέναι, καὶ κεκοινωνηκέναι διὰ τὸν πόθον τῆς ἀδελφῆς· ἡ δὲ σπουδάζει ζῶσαν αὐτὴν διαφυλάξαι.

l. 550. Ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖς] καὶ διὰ τούτων μὴ δεδρακέναι ὁμολογεῖ.

l. 551. Ξύμπλουν] κοινωνόν.

l. 552. Ὧν τοὔργον] ἀντὶ τοῦ, ὧν τὸ ἔργον πέπρακται αἰτιῶν.

l. 555. Τὸν θανόντα θ' ἁγνίσαι] ἀντὶ τοῦ τιμῆσαι.

Pag. 247. l. 559. Τοῦδε γὰρ οὐ κηδομένη] ἢ τοῦ βίου, ἐπεὶ φιλοζωοῦσα οὐ συνέπραξας· ἢ τοῦ Κρέοντος, ἐπεὶ μὴ παρέβης αὐτοῦ τὰ ψηφίσματα.

l. 560. Ὠφελουμένη] ἀντὶ τοῦ ὠφελοῦσα.

l. 561. Εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ] εἰ γελῶ (φησὶν) ἐπὶ σοί, ἀλγοῦσα γελῶ. ὅτι καταγελῶ σου ὅτι οὐκ ἠθέλησας μοι συμπονῆσαι.

l. 562. Τί δῆτ' ἂν ὠφελοίμην] ἀντὶ τοῦ, ποίαν μηχανὴν εὕροιμι.

l. 566. Ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις] ἀντὶ τοῦ, προεῖπόν σοι τὰς ἐσομένας τιμωρίας ἐν τῇ παραβάσει· ἀλλ' οὔπω παρὰ γνώμην μου ταῦτα πέπραχας ἀλλὰ κἀμοῦ συνειδυίας τὰ πραττόμενα.

l. 567. Καλῶς σὺ μέντοι, τοῖς δ' ἐγὼ 'δόκουν φρονεῖν] σεαυτῇ καλῶς ἐδόκεις

φρονεῖν

[illegible] μὴ [illegible] μοι.

[illegible] ἐγὼ] ἐν τοῖς δ' ἐγὼ, ἢ τοῖς [illegible], ἢ τοῖς ἐμοῖς δόγμασι. τοῖς [illegible] τοῖς νόμοις καὶ δικαίοις.

l. 568. Ἴσην γε ἐστὶν ἡ ἐξαμαρτία] [illegible] ἐπεπράξας, ἐγὼ δὲ συνῄδειν.

l. 569. Ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι] [illegible] τοῦ ζῆν, βοηθῆσαι βουλομένη [illegible] ἀδελφῷ.

l. 571. Τὴν μὲν ἀρτίως ἄνουν πεφάν- [illegible] Ἰσμήνην, ὅτι μὴ συνεργά- [illegible] καὶ ῥίπτει ἑαυτὴν εἰς κίνδυνον.

l. 573. Οὐ γὰρ οὐδ' ὁ νοῦς] τοῦτο [illegible] λογιζομένη τῆς Ἀντιγόνης, ὅτι [illegible] ποιεῖ, μεταβληθήσονται. [illegible] οὐδὲ ὁ ἐξ ἀρχῆς κακὸς νοῦς τοῖς [illegible]. [illegible] δέ φησι Κρέων, [illegible] μένει κακὸς ὁ νοῦς, ὁπόταν [illegible] κακῶν ᾖ κοινωνός.

l. 577. Μὴ λέγ'. οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι] ἀντὶ [illegible] ὅτι ἐν τοῖς ζῶσιν ἐστί.

l. 578. Νυμφεῖα] ἀντὶ τοῦ τὴν νύμφην.

l. 579. Ἀρέσοι μοι] [illegible] ποιήσειμοι. [illegible].

l. 580. Ἡρμοσμένα] τὰ τοῦ γάμου [illegible].

l. 581. Γυναῖκας υἱάσι στυγῶ] τὸ συν- [illegible] δηλονότι.

l. 583. Κάλσου καὶ τὸ σὸν λέχος] τὸ [illegible] ὑπὸ σοῦ ὀνομαζόμενον [illegible] τὸ ὄνο- [illegible] νύμφης ὃ σὺ [illegible].

l. 587. Καὶ σοί γε [illegible]] οὐ μόνον [illegible] τὸ ἀποθανεῖν, ἀλλὰ καὶ [illegible] μηκέτι ὦν μοι [illegible] ἐμβάλλετε. [illegible] ἐμοὶ καὶ σοὶ δέδοκται μηκέτι δια- [illegible] ἐν τοῖς λόγοις.

l. 588. [illegible]] ὁ δὲ [illegible]. λέγει γὰρ ὅτι χρὴ λοιπὸν μὴ ἀνει- [illegible] (ἤγουν αὐτεξουσίους) ταύτας [illegible] γυναῖκας, ἀλλὰ φρουρεῖσθαι. φεύγου- [illegible] καὶ οἱ τολμηροὶ, πλησιάζον- [illegible] ὁρῶντες τὸν θάνατον.

l. 592. Εὐδαίμονες, οἷσι κακῶν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ αἰών. οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ δόμος, [illegible] ὁ αἰὼν οὐδὲν ἄτης ἐλλείπει, ἕρπων [illegible] τὸ πλῆθος τῆς γενεᾶς, ἀλλὰ πάντα [illegible] τὰ δεινά. ὥστε ὅμοιόν ἐστι τὸ [illegible] κίνημα, τῷ ἐκσεισθέντι κύματι [illegible] Βορέου πνεύματος, [illegible] καὶ φα- [illegible] [illegible] ὅσοις ἂν κλύδωνι [illegible], ἀλλ' οὐδὲ ἡσυχία [illegible] οἶκος, δυσχερὴς ἀναβλέει.

l. 598. Ὅμοιον ὥστε ποντίαις ἅλος] τὸ [illegible], ὅμοιον ὡς ὅταν [illegible] ποντίαις [illegible] πνοαῖς οἶδμα ἔρεβος ὕφαλον ὑπὸ θάλασσαν· ἀντὶ τοῦ, ἐν βάθει κινήσῃ τὴν θάλασσαν, τὰ γὰρ βαθέα, μέλανα ἐκάλουν. Ὅμηρος, ἀνοφερὸν χέει ὕδωρ. καὶ ὁ Ποσειδῶν, κυανοχαίτης.

Pag. 267. l. 599. Ἔρεβος] μέλαν.

l. 601. Δυσάνεμον] τὴν ὑπὸ ἀνέ- μων ταραχθεῖσαν.

l. 602. Στόνῳ] λείπει ἡ Συν, ἵνα ᾖ, Συνστόνῳ.

Ἀντιπλῆγες] ἀντιπλησσόμεναι.

l. 607. Ἀπαλλάσσει] καταβάλλει. καταφέρει.

Γενεάν] τὸ γένος τὸ ἐπιγιγνόμενον οὐκ ἀπαλλάσσει τὴν γενεάν, ἀλλ' ἀεὶ ἐν συμφορᾷ ἐστι.

l. 610. Νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ] λείπει ἄρθρον τὸ ὅ. τὸ δὲ λεγόμενον, ἐστὶ τοιοῦτο. νῦν γὰρ ὅπερ ἐτέτατο, φησὶ καὶ ἐπετέτατο φάος ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Οἰδίποδος, ἐσχάτης ὑπὲρ ῥίζης. ἀντὶ τοῦ, ὅπερ ἔβλαστεν ἄχρι τῆς ῥίζης, θάνατος καταλαμβάνει. νῦν γὰρ (φησὶν) ὅπερ ἦν λείψανον γενεᾶς, τοῦτο μέλλει καλύπτειν ἡ κόνις. τὸ καταλειφθὲν φησὶν ἀπὸ Οἰδίποδος βλάστημα.

l. 612. Κατ' αὖ νιν] αὐτὴν τὴν ῥίζαν· ἐὰν δὲ σίξωμεν κατ' αὖ νιν, οὐδὲν λείπει τῷ λόγῳ.

l. 613. Ἀμᾷ κόνις] θερίζει. καὶ ἐκκόπτει. ἢ καλύπτει.

l. 614. Λόγου τ' ἄνοια] ἁμαρτία, ὅτι οἰστρηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐρινύος Ἀντιγόνη τοῦτο τετόλμηκε.

l. 615. Τεὰν Ζεῦ δύνασιν] τοῦτό φησιν ὅτι [illegible] τοῦ Διὸς πάντα γίγνεται.

l. 616. Κατάσχοι] [illegible], ὡς ποιῆσαι [illegible]. [illegible] κρατῆσαι δύναται.

l. 618. Ὁ παντογήρως] ὁ ἀθάνατος παρὰ τὸ γὰρ γῆρας, ἀληθές ἐστιν. [illegible] δὲ τῇ γλυκεῖα [illegible] τοῦ ὕπνου [illegible] χόμενοι. ἢ παντογήρως, ὁ αἰώνιος, καὶ ἔχει γῆρας τοῖς ἀνθρώποις καὶ πᾶσι τοῖς ζώοις παρεχόμενον.

l. 619. Οὔτ' ἀκάματοι θεῶν μῆνες] ἀντὶ τοῦ ὁ τοῦ χρόνου [illegible].

l. 620. Ἀγήρῳ δὲ χρόνῳ δυνάστης] ἀντὶ τοῦ, δυναστεύων καὶ ἄρχων τοῦ ἀγήρου χρόνου κατέχεις τὸν Ὄλυμπον. ἀγήρων δὲ τὸν τῶν θεῶν χρόνον φησὶν, ἐπεὶ μήτε ὑπὸ δυσχερείας, μήτε ὑπὸ [illegible] ἐλαττοῦται.

l. 623. Τό τ' ἔπειτα] τὸ ἐσόμενον, καὶ μετ' ἐκεῖνο μέλλον καὶ πάλιν ἐσόμενον. τινὲς δὲ τὸ ἔπειτα ἰδίως ἐπὶ ἐνεστῶτος λελέχθαι φασὶν, ἀντὶ τοῦ νῦν.

l. 624. Καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσαι] ὅ ἐστιν, ἀεὶ δυνάμενον βοηθεῖν.

l. 625. Νόμος δ' οὐδεὶς ἕρπων] ὁ κατὰ πᾶσαν πόλιν ἕρπων νόμος. ὅ ἐστι πάντες ἄνθρωποι. Ἄλλως. οὐδεὶς (φησὶν) ἐστὶ νόμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὥστε φθάσαι τῶν ἀνθρώπων τὸ συμβησόμενον. ἢ οὕτως, οὐδείς ἐστι νόμος δς δύναται τῶν ἤδη τελειωθέντων κακῶν προσάξειν βοήθειαν. ἢ οὕτως, ὁ δὲ νόμος ὁ πάντων ἀνθρώπων κοινὸς τοῦτο ἔχει, μηδένα ζῆν ἄνευ λύπης.

l. 626. Θνατῶν βιότῳ πάμπολις ἐκτὸς ἄτας] ὁ λόγος, σὺ μὲν ὦ Ζεῦ ἀγήρως τε καὶ δυνάστης εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον. ἐν δὲ τῷ τῶν ἀνθρώπων πολιτείᾳ οὐδέποτε χωρὶς κακῶν ἐστιν.

l. 628. Ἁ γὰρ δὴ πολύπλακτος] οὐδὲν (φησὶ) περὶ τῶν μελλόντων ἐπίστανται οἱ ἄνθρωποι, ὡς περ ὁ Ζεύς. ἠπάτησαν δὲ πολλοὺς ἡ ἐλπὶς, κούφους ἔρωτας ἐμβάλλουσα. τὰ ἀδύνατα γὰρ ἐλπίσαντες ἐσφάλησαν. ἔρωτας δὲ λέγει καὶ τὰς ἐπιθυμίας.

l. 631. Κουφονόων ἐρώτων] ἀντὶ τοῦ τῶν κούφων ἐπιθυμιῶν, ἐν αἷς πολλοὶ ἠπατήθησαν, ἕτερα προσδοκήσαντες, ἑτέρων ἀποβάντων.

l. 632. Εἰδότι δ' οὐδὲν ἕρπει] τῷ ἀνθρώπῳ οὐδὲν εἰδότι ἐπέρχεται.

l. 633. Προσαύσῃ] προσφέρῃ. πρὶν τοῖς δεινοῖς ἐπικύρσῃ, καὶ εἰς αὐτὸν ἐμπέσῃ τὸν κίνδυνον.

Pag. 269. l. 635. Σοφίᾳ γὰρ ἔκ του κλεινὸν ἔπος] μετὰ σοφίας γὰρ ὑπό τινος ἀοίδιμον καὶ κλεινὸν ἔπος πέφανται. Ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ, Τὸν νοῦν ἔβλαψε πρῶτον ᾧ βουλεύεται.

l. 640. Πράσσει δ' ὀλιγοστὸν] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον.

l. 645. Τάλιδος] τάλις λέγεται παρ' Αἰολεῦσιν ἡ ὀνομασθεῖσα τινὶ νύμφη. Καλλίμαχος, Ἀττικὴ τὴν τάλιν παιδὶ σὺν ἀμφιβαλεῖ.

Ἥκει μόρον] λείπει ἡ διὰ, διὰ τὸ μόρον

l. 646. Ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν] ὑπὲρ τῆς τῶν λεχέων ἀπάτης (ὅ ἐστιν ἀποτυχίας) ἀχθόμενος.

l. 647. Τάχ' εἰσόμεθα] ὁ λόγος παροιμιακός, ὁπότε μὴ στοχασμῷ χρώμεθα, ἀλλ' αὐτόπται τῶν πραγμάτων γινόμεθα. προγιγνώσκει μὲν γὰρ καὶ ὁ μάντις, ἀλλὰ στοχασμῷ χρῆται. τάχα οὖν ἀκριβῶς γνώσομεν ταῦτα παρὰ τοῦ παιδὸς πυνθανόμενος.

l. 648. Τελείαν ψῆφον] τελείαν ἤδη τετελεσμένην. τοῦτο δὲ εἶπε ... μεταβουλευσάμενος. ἢ τὴν ... πάγουσαν τῇ Ἀντιγόνῃ.

l. 652. Ἀπορθοῖς] ὀρθοῖς ...

l. 653. Ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως] ... μοι προκριθήσονται γάμοι τῆς ... χῆς, καλῶς σὺ ἄρχοντος ... δὲ μὴ παρατηρήσαις.

l. 654. Μεῖζον φέρεσθαι] προς...

l. 655. Διὰ στέρνων ἔχειν] ἐνθυμεῖσθαι.

l. 656. Γνώμης πατρῴας πάντ' ὄπισθεν] ... πατρῴας γνώμης πάντα δὲ δεῖ ... χρὴ τὸν τὴν πατρῴαν προτιθέντα ... μην, περὶ τῶν ἄλλων οὐδένα λόγον ... ἀσφαλῶς δὲ προστίθημι τὸ παῖς ... ἄρα ἐκ τοῦ παιδὸς ὑπαντηθῇ, ... τῶν χρησίμων.

l. 661. Πλὴν αὐτοπόνος] ... πίδας. ἴνγξ, ἐμπόδιον, ... μα τοῦ προτίθεσθαι ἃ βούλεται.

l. 665. Ψυχρὸν παραγκάλισμα] ... δὲς φίλημα. στέργηθρον. κοιτώνη... ἐπικοίμημα. ...

l. 668. Πτύσας] ἐν οὐδενὶ λόγῳ ... μενος. καταφρονήσας.

Pag. 271. l. 674. Εἰ γὰρ δὴ ... γενῆ φύσει] εἰ γὰρ τῶν ἐμοὺς (...) ἀκόσμους βιέντας μὴ τιμωρήσω ... οὐδὲ τῶν ξένων φεισθήσομαι. ... νῦν δὲ τὸ θρέψω, ἀντὶ τοῦ ἕξω.

l. 676. Ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν] ... τηρήσω τὰ νόμιμα καὶ τὰ δίκαια ... ἐμαυτοῦ πρῶτος οἰκίας, τηρήσω ... τὰ καὶ ἐπὶ τῆς πόλεως.

l. 678. Ὅστις δ' ὑπερβὰς] ... δίκαιον.

l. 681. Ἀλλ' ὃν πόλις στήσειε] ... τασσόμενον ἄρχοντα.

l. 682. Καὶ τἀναντία] τὰ ... τῷ δικαίῳ δηλονότι.

l. 683. Καὶ τοῦτον ἂν] τοῦτον ... βασιλεῖ πειθόμενον.

l. 685. Ἐν χειμῶνι] τῆς μάχης ... λονότι.

l. 687. Ἀναρχίας] ἀντὶ ... θίας.

l. 690. Τροπὰς καταῤῥήγνυσι] ... γὰρ διαῤῥήξεως στρατοῦ τροπὴ γίνεται.

Τῶν δ' ὀρθουμένων] τῶν ... μένων.

l. 691. Σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ'] Ὅμηρος. Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται.

l. 693.

l. 698. Τοῖς κοσμουμένοις] τοῖς ... Ὅμηρος, Δύω κοσμήτορε ...

l. 696. Εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα] εἰ μὴ τοῦ φρονῆσαι ὑπὸ τοῦ γήρως ... λέγειν φρονούντως δοκεῖς ... λέγεις. ὁ δὲ λόγος πάνυ πρεσβυ... αἰδημόνως εἴρηται.

l. 700. Ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις] ... οὐ δύναμαι ταῦτα ἀποδέξασθαι, ... μὴ καλῶς ταῦτα λέγεις.

l. 702. Γένοιτο μέν τ' ἂν] δυνατὸν ... ἑτέρως μεταβεβλῆσθαι.

l. 703. Σοῦ δ' οὖν πέφυκα] γρά... σὺ δ' οὖν πέφυκας.

l. 705. Τὸ γὰρ σὸν ὄμμα] τὸ σὸν ὄμ... (φησὶ) τοιοῦτόν ἐστιν, ὥς τι μηδένα ... ἀντικρύ σου λέγειν τοιαῦτα ... μὴ τέρψῃ· ἐμοὶ δὲ πάρεστιν ἀκού... λάθρα παρὰ σοῦ λεγομένων.

l. 706. Λόγοις τοιούτοις] λείπει τὸ ...

l. 707. Ὑπὸ σκότου] λαθραίως.

l. 711. Ἡ τις τὸν αὐτῆς αὐτάδελ... διὰ τούτων ὑπεραπολογεῖται τῆς ... ὑπερβαλλόντως τῇ πόλει πειθαρ...

l. 715. Ἐρεμνὴ] σκοτεινή. λα...

Pag. 273. l. 724. Διαπτυχθέντες] ...λοφθέντες. μετῆκε δὲ ἀπὸ ἑνικοῦ ... τοῦ ὅστις, εἰς πληθυντικὸν τὸ ...

l. 726. Καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν] μὴ ... ἀντιτείνοντα τοῖς συμβου... τοῦτο δὲ παρὰ Σόλωνος, Γη... δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

l. 729. Αὐτόπρεμνα] αὐτόρριζα.

l. 731. Ὑπείκει μηδὲν] τοῖς ἱστίοις μὴ ἐγχαλάσῃ.

Ὑπτίοις κάτω] ἀντὶ τοῦ ὑπτίας.

l. 732. Στρέψας τολοιπὸν] στρέψας ... ναῦν.

l. 733. Μετάστασιν] μετάνοιαν.

l. 734. Γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ] ... εἰ οἷός τέ εἰμι λέγειν κἀγὼ διὰ ... νέαν.

l. 735. Πρεσβεύειν] ὑπερέχειν. ἐγὼ (φησὶ) τοῦτο οἶμαι ὑπερέχειν τὸ τὸν ἄν... φῦναι πάντα ἐπιστάμενον. Ἡσί..., Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ.

l. 737. Εἰ δ' οὖν (φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν)] εἰ δέ τις ἀνόητος ...

l. 743. Μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον] μηδὲν διδάσκου ὃ μὴ δίκαιόν ἐστι σοὶ μανθάνειν. ἢ, μηδὲν ἴσθι ὃ μὴ δίκαιον.

l. 745. Τοὺς ἀκοσμοῦντας] ἀπειθοῦντας, καὶ ἄκοσμα διαπραττομένους.

l. 748. Οὔ φησι Θήβης τῆσδε] οὐκ ἐγὼ ταῦτα λέγω, ἀλλὰ πάντες οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες. χαριέντως δὲ τὴν δίαιταν προσάπτει τῇ πόλει, τοῦ μὴ δοκεῖν βούλεσθαι ἀνατρέπειν τὰ τοῦ πατρὸς βεβουλευμένα.

l. 749. Πόλις γὰρ ἡμῖν ἃ'μὲ χρὴ] ἃ ἄν με χρὴ προστάσσειν τῇ πόλει, ἐκείνη μοὶ ἔχει κελεύειν;

l. 750. Ὁρᾷς τάδ' ὡς εἴρηκας] τὸ Χ, ὅτι ἀσυνήθως προσυνήχθη τοῦ πατρός.

l. 756. Εἰ μὴ πατὴρ γυνὴ σὺ] λείπει τυγχάνεις. πάλιν δὲ τὸ Χ, διὰ τὸ ἀσύνηθες.

l. 757. Διὰ δίκης ἰὼν] δικαζόμενος. δικαιολογούμενος. παρρησιαζόμενος.

Pag. 275. l. 761. Καὶ γυναικὸς ὕστερον] ἀντὶ τοῦ ἡττηθὲν ὑπὸ γυναικός.

l. 766. Ἡδ' οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά] δι' ἑαυτὸν ἔφη· ὁ δὲ Κρέων αὐτὸ δι' αὐτὸν λέγειν.

l. 767. Ἐπεξέρχῃ θρασὺς] περαιτέρω χωρήσεις.

l. 768. Τίς δ' ἔστ' ἀπειλή] ποίαν ἀπείλειαν ἔχει ἀπειλὴ πρὸς μωρὸν ἄνθρωπον λεγομένη;

l. 773. Ἀλλ' οὐ τόνδ' ὄλυμπον] μὰ τὸν ὄλυμπον.

l. 774. Δεννάσεις] λυπήσεις. ὑβρίσεις.

l. 775. Ἄγαγε τὸ μῖσος] τὴν Ἀντιγόνην φησίν.

Ὡς κατ' ὄμματ'] ἀντὶ τοῦ ὑπ' ὀφθαλμοῖς.

l. 780. Ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνῃ ξυνών] γράφεται καὶ μαίνῃ. Ὡς μαίνῃ (φησὶ) παρὰ τοῖς φίλοις τοῖς θέλουσιν ὑπομεῖναι τὴν σὴν μανίαν.

l. 782. Νοῦς δ' ἐστὶ τηλικοῦτος] ἤτοι ὁ τῶν νέων. ἢ ὁ φρόνιμος. ὁ δὲ νοῦς ὁ τηλικοῦτος, (φησὶ) βαρύτατός ἐστιν ἀλγήσας.

l. 785. Ἄμφω γὰρ αὐτὼ] τὰς κόρας. δυϊκὸν γάρ ἐστι.

l. 787. Μόρῳ δὲ ποίῳ καί σφε] ἀντὶ τοῦ αὐτήν.

l. 789. Ἐν κατώρυχι] ἐν ὑπογείῳ σπηλαίῳ.

l. 790. Φορβῆς τοσοῦτον] ἔθος παλαιὸν,

λαιὸν, ὥστε τὴν βουλόμενον καθείργνυσθαι τινὰ, ἀφοσιοῦσθαι βραχὺ τιθέντα τροφῆς. καὶ ὑποτιθέασι καθαρσιον τὸ τοιοῦτο, ἵνα μὴ δοκῶσι λιμῷ ἀναιρεῖν. τοῦτο γὰρ ἀσεβές.

l. 792. Ον μόνον σέβει θεῶν] διὰ τὸ προκρίναι τῆς ἰδίας σωτηρίας τὴν πρὸς τὴν κατοιχόμενον δίκην.

l. 795. Ότι πόνος περισσός ἐστι] πλήρης ὀργῆς καὶ ἀβουλίας ὁ λόγος, ὅτι καὶ εἰς θεὺς θρασύνεται.

l. 796. Ερως ἀνίκατε μάχαν] λείπει ἡ κατὰ. διὰ τὸν Αἵμονα τοῦ ἔρωτος μέμνηται. πάλαι γὰρ ὡμονόει τῷ πατρὶ, νεωστὶ δὲ σχεδὸν πολέμιος γέγονε διὰ τὴν Ἀντιγόνην. τὸ δὲ ἐρᾶν πλουσίως, ἔχει καὶ ἡ παροιμία, Ἐν πλησμονῇ τοι κύπρις, ἐν πεινῶσι δ' οὔ.

l. 797. Ος ἐν κτήμασι πίπτεις] ἐπεὶ καὶ κτήματα ἐρῶσι πολλοί.

l. 799. Ἐννυχεύεις] διατρίβεις.

Φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος] διότι καὶ τὰ θαλάσσια ζῶα ἐρᾷ. ἢ ὅτι καὶ τὰ πόῤῥω θηρεύει ὁ ἐρῶν, καὶ διὰ θαλάσσης ἄπεισι καὶ πανταχοῦ, ὥστε τοῦ ἐρωμένου ἐπιτυχεῖν. ἢ ὅτι πολλοὶ εἰσὶν ἐν πόντῳ ἐρῶσιν.

Pag. 277. l. 801. Ἀγρονόμοις αὐλαῖς] ταῖς ἐπαύλεσιν.

l. 805. Ο δ' ἔχων] τὸν ἔρωτα δηλονότι.

l. 806. Σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους] σὺ καὶ δικαίους διαφθείρεις ὥστε τὰς φρένας αὐτῶν ἀδίκους γίγνεσθαι. ὡς Ἡρακλῆς ἐνεχόμενος τῷ ἔρωτι τῆς Ἰόλης, τὰ ἐν Οἰχαλίᾳ ἔπραξεν, ἀφορμὴν τοῦ πολέμου μὴ ἔχων ἢ τὸν ἔρωτα μόνον.

l. 809. Ξύναιμον ἔχεις] ξυγγενεῖς. ὅτι υἱοῦ πρὸς πατέρα γέγονε μάχη καὶ διαφορά.

l. 810. Νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφάρων] ὅτι ὁρῶν τὴν παῖδα ὁ Αἵμων σπουδάζουσαν, καὶ πάντα πράττουσαν ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ, ἥττων αὐτῆς γέγονε. νικᾷ οὖν, φησὶν, ὁ ἔρως τῆς νύμφης, ὅς ἐστι πάρεδρος τῶν μεγάλων θεσμῶν ἐν ἀρχαῖς. τοῦτο δὲ εἶπεν ὅτι θαυμαστή τις ἐστὶν ἡ τοῦ ἱμέρου ἀρχὴ, καὶ ὥσπερ νομισθεῖσα ἄνωθεν. διὸ καὶ πάρεδρον αὐτὴν φησὶ τῶν θεσμῶν.

l. 813. Πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς] τινὲς πάρεδρος δωρικῶς ἀναγινώσκουσι κατ' ἔλλειψιν τοῦ υ, ἵν' ᾖ, παρέδρους. λέγει δὲ φαρισαῖος [?] νικᾷ δὲ ὁ φανερὸς ἵμερος τῶν βλεφάρων τῆς εὐλέκτρου νύμφης τὸν Κρέοντα, τὸν ἐν τῶν ἀρχαῖς τῶν μεγάλων θεσμῶν.

l. 814. Ἄμαχος] ἀκαταμάχητος.

Ἐμπαίζει] ἥδεται. χαίρει.

l. 816. Νῦν δ' ἤδη 'γὼ καὐτὸς θεσμῶν ἔξω φέρομαι] δηλ. δύναμαι παρακούομαι τοῦ ἄρχοντος, δακρύοντες τὴν Ἀντιγόνην τὴν αὐτοῦ κατάδικον.

l. 819. Τὸν παγκοίταν] τὸν πάντας κοιμίζοντα.

l. 820. Ορῶ θάλαμον] τὸν θάλαμον τὸν ἐν τῷ τάφῳ.

l. 821. Τὴν δ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν] ἀνοίγουσαν. ἢ τρέχουσαν, καὶ πορευομένην.

l. 830. Ἔσχηκεν] μέτοχον.

Pag. 279. l. 835. Οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα] οὐ διὰ ξιφῶν τὸν μισθὸν τοῦ πλημμελήματος λαχοῦσα καὶ τὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ μετ' ἐλευθερίας τεθνήξῃ, ἰδίῳ καὶ καινῷ νόμῳ περὶ τὸ τέλος χρησαμένη. δηλ. οὔτε νοσήσασα, οὔτε ἀναιρεθεῖσα ἐξελεύσῃ τοῦ βίου.

l. 837. Θνατῶν ἀΐδαν] ἤτοι πρὸς τὸν τόπον τοῦ θανάτου· ἢ πρὸς τὴν αἵρεσιν τοῦ ἐπιχειρήματος. ἢ ἀντὶ τοῦ ἰδίοις αὐτῆς νόμοις χρησαμένη.

l. 838. Ηκουσα δὴ λυγροτάταν] ἀντὶ τοῦ λυγροτάτης. ἢ, τὴν λυγρὰν ὑπομείνασαν. ἢ λυγρὰν, καθὸ τὴν Νιόβην ἀσεβεῖσαι τετόλμηκε. τοῦτο δὲ εἴληφε πρὸς τὸ ὅμοιον τοῦ θανάτου, ὅτι οὐδὲ ἡ Νιόβη ὑπό τινος ἀνῃρέθη.

l. 839. Τὰν Φρυγίαν ξέναν] τὴν Νιόβην.

l. 840. Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ] Φρυγίας ὄρος ὁ Σίπυλος.

l. 841. Τὰν κισσὸς ὡς ἀτενὴς] ὁ μὴ εὐθὺς τεταμένος, ἀλλ' ἑλικτικὸς. πολὺς καὶ ἐπιμήκης. ἢ ὁ μὴ ἀνατείνων εἰς ὕψος, ἀλλ' αὐτῇ περιειλούμενος, ἢ οὐκ ὑψηλός. ὁ δὲ νοῦς, ἣν ἐδάμασεν ἡ πέτρας βλάστησις, ὡς κισσὸς περιβαλοῦσα αὐτὴν. περιέφυσαν αὐτῇ (φησὶ) τῇ πέτρᾳ ὡς κισσὸς δένδρῳ.

l. 842. Πετραία βλάστα δάμασεν] ὅτι περικεκάλυπτο πανταχῆ τῇ πέτρᾳ.

l. 849. Ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννής] παραμυθούμενος αὐτὴν, θεὸν φησὶ τὴν Νιόβην. ἤγουν, καρτερεῖν σε χρὴ ὡς καὶ ἡ Νιόβη ἐκαρτέρησε, καίτοι θεοτέρου γένους τυγχάνουσα. Ταντάλου γὰρ ἦν τοῦ Διός.

l. 851. Καίτοι φθιμένα] καὶ γὰρ φθιμένῃ πάντη μακαριστὸν ἀκοῦσαι τῆς αὐτῆς μοίρας τυχεῖν τοῖς ἰσοθέοις. δηλ. μακα-

μακαρίζεσθαι ἄν εἴη ὅςτις τοῖς ἐσθλοῖς ὁμοίως ἐπελθῶν.

l. 852. Ἔγκληρα λαχεῖν] ἴσχουσι κοινά. ὅμοια. τοῦ αὐτοῦ κλήρου καὶ τύχης.

l. 854. Οἴμοι, γελῶμαι] ὑφ' ὑμῶν γελῶμαι ὅτι θεοὺς ἴσον με λέγετε.

l. 862. Ὑμμὶ ἐπικλῶμαι] γράφεται ἐπιβοῶμαι.

l. 863. Οἷα φίλων ἄκλαυτος] οὐ μὴν κατοικτειρομένη παρὰ τῶν φίλων ἀπόλλυμαι.

Pag. 281. l. 864. Ἔρημα] ἔρημος. ἐπίρρημα.

l. 865 Τάφου πολαιὸν] ἐστι μὲν προσφάτου. θέλει δὲ εἰπεῖν καινοῦ καὶ παρεξηλλαγμένου.

l. 867. Οὔτ' ἐν βροτοῖσιν] οὔτε ἐν ζῶσι, διὰ τὸ εἶναι ἐν εἰρκτῇ· οὔτε ἐν θανοῦσι, διὰ τὸ ἔτι ἀναπνεῖν.

l. 868. Οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν] λείπει σύνοικος.

l. 869. Προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους] προβᾶσα ἐπὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης ἔσχατον βάθρον μετὰ θράσους. βουλομένη τι ὅσιον τι δρᾶν περὶ τὸν ἀδελφὸν, τὰ ἐναντία πέπονθας. ἔπεσες γὰρ εἰς τὸ κενοτάφιον. τὸ δὲ ἑξῆς, προβᾶσα ὑψηλὸν εἰς δίκας βάθρον, ἔπεσες ἐπ' ἔσχατον θράσους ἐν τῷ παρακοῦσαι τῶν τοῦ ἄρχοντος προσταγμάτων.

l. 872. Πατρῷον δ' ἐκτίνεις] ἢ τὰ ἁμαρτήματα τοῦ Οἰδίποδος, ἢ ὑπὲρ τῆς ἀσεβείας τοῦ Οἰδίποδος ταῦτα πάσχεις. αὐτὴ γὰρ τὰ δίκαια πράττουσα.

l. 875. Τριπόλιστον οἶκτον] γράφεται οἶκτον. πολλάκις ἀναπεπολημένον. ἢ διάσημον, καὶ πανταχοῦ ἀκουόμενον. καὶ πολύθρυλλον. ἢ τὸ πολλάκις ἐπελθόντα τῷ ἐμῷ γένει καὶ γῆρει. λείπει δὲ τὸ εἰποῦσα.

l. 876. Τοῦ τε προπάντος ἁμετέρου πότμου] καὶ τῆς περιβοήτου ἡμῶν δυστυχίας.

l. 878. Λαβδακίδαισιν] ἀντὶ τοῦ Λαβδακίδαις.

l. 880. Κοιμήματ' αὐτογέννητα] καὶ συνουσίαι τοῦ παιδὸς αὐτογεννῶς. ἢ συγγεννωμένῳ, ἢ ὅτι ταύτῃ συνεκοιμήθη ἐξ ἧς γέγονε. τὸ δὲ ἑξῆς, κοιμήματα αὐτογέννητα, κοιμήματα δυσμόρου μητρὸς, ὑπὸ παιδὸς αὐτογεννήτου. ὅτι ὁ αὐτὸς, πατὴρ ἅμα καὶ παῖς ἦν.

l. 882. Ὅθεν ἐγώ ποτε] λείπει γονῆς.

l. 883. Ἀραῖος] ἐπικατάρατος.

διὰ τὰ ὀφειλὴν ἁμαρτήματα.

l. 884. Ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι] πρὸς αὐτοὺς γονεῖς ἀνύπανδρος.

l. 885. Δυσπότμων κασίγνητε γάμων κυρήσας] διὰ τὴν πρὸς Ἀδραστον ἐπιγαμίαν, ἥ τις αἰτία τοῦ πολέμου κατέστη.

l. 888. Σέβειν μὲν, εὐσέβειά τις] οἱ τοῦ χοροῦ τὸ μὲν ἔργον τῆς παιδὸς ἐπαινοῦσιν, οὐ μὴν δὲ θαρρῶσιν ὡς καὶ τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως διελέγχειν ὡς μοχθηράν. φησὶν οὖν ὅτι τὸ σεβάζεσθαι μὲν δι' εὐσέβειάν τὸ ὑπὸ ταύτης. ᾧ δέ ἡ βασιλεία μέλει, τούτῳ οὐκ ἔστι παραβατὴ ἡ ἀρχὴ, ὃ ἐστι τὰ προστάγματα. παραβαίνεσθαι δὲ ὅσα ἀρχόντων καταφρονοῦσι.

l. 891. Αὐτόγνωτος ὀργὰ] αὐθαίρετος καὶ ἰδιογνώμων τρόπος.

Pag. 283. l. 898. Πότμον ἀδάκρυτον] ἀντὶ τοῦ πολυδάκρυτον.

l. 1000. Ἀρ' ἴς' ἀοιδὰς καὶ γόους] πρὸς τοὺς ὑπηκόους τοῦτο φησὶν ὁ Κρέων, ὀργιζόμενος ὅτι μὴ θᾶττον αὐτὴν ἀπήγαγον πρὸς εἱρκτὴν. ὁ δὲ λόγος, ἆρα ἴστε εἰ χρεὼ ἢ λέγειν ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν, οὐδέ ποτέ τις παύσαιτο; δεῖ οὖν ἐκ βίας ἕλκειν αὐτὴν.

Εἴτε χρῇ θανεῖν] εἰ χρήζει καὶ θέλει θανεῖν. μετριάζειν δὲ προσποιεῖται τῇ κολάσει, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, Ἡμεῖς γὰρ ἁγνοὶ τοὐπὶ τήνδε τὴν κόρην.

l. 1006. Ἡμεῖς γὰρ ἁγνοὶ] (τουτέστιν ἀνεύθυνοι) τοῦ φόνου τούτου, φησὶ διὰ τὸ μὴ χερσὶν αὐτὴν ἀνῃρηκέναι. Ἄλλως. τὸ κατὰ ταύτην τὴν κόρην ἁγνοὶ ἡμεῖς ἐσμὲν. καὶ οὐδὲν ἐναγὲς ἐπράξαμεν.

l. 1007. Μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται] ἀντὶ τοῦ, μεθ' ἡμῶν ἄνω οἰκεῖν.

l. 1008. Κατασκαφὴς] κατασκαπτομένη. ὑπόγειος.

l. 1009. Οἴκησις ἀείφρουρος] τὸ μὲν πρὸς καιρὸν εἶναι τὴν φρουρὰν, ἀλλὰ [illegible].

l. 1012. Κάκιστα δὴ μακρῷ] ἀντὶ τοῦ πολύ.

l. 1014. Ἐν ἐλπίσι τρέφω] [illegible] Σοφοκλῆς εἰς τὸ τρέφω ἀντὶ τοῦ [illegible] λέγειν. ὁ δὲ νοῦς, ἐλπίζω ἀποθανοῦσα πάντως ἥξειν φίλη.

l. 1016. Κασίγνητον κάρα] ὁ Ἐτεοκλέους. ἐξ οὗ γὰρ τοῦ Πολυνείκους μετ' οἴκτου μνημονεύει.

l. 1031. Καίτοι σ' ἐγὼ τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ] παρὰ τοῖς καλῶς φρονοῦσι [illegible] σε καλῶς πεποίηκα, ὥστε σὺν

συν-

συνιέντων ἀποδέξασθαι τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰς σὲ γινόμενα.

l. 1024. Ἀνηρεμένον πόνον] ἀντὶ τοῦ ὑπώϊστον.

l. 1025. Τίνος νόμου δὴ ταῦτα] ἀντὶ τοῦ τίνος νομίσματος καὶ λογισμοῦ.

l. 1030. Τοιῷδε μέντοι] τῷ τοιούτῳ νόμῳ ὃς ἀποδείκνυσι τὸ κατὰ τῶν ἀδελφῶν δίκαιον ὑπερέχειν ἁπάντων, τιμήσασά σε, ἔδοξα τῷ Κρέοντι ἁμαρτάνειν, διὰ τὴν ἔνδειξιν τῆς βίας αὐτοῦ.

l. 1033. Καὶ νῦν ἄγει με] ἐμφατικώτερον τὸ ἄγει. οὐ γὰρ εἶπεν ὅτι ἐκέλευσέ με ἀχθῆναι, ἀλλ' αὐτὸς ἄγει.

Pag. 285. l. 1037 Ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων] ἐπεὶ τὰ τοῦ Κρέοντος θνητοῦ ὄντος παρέβη.

l. 1039. Τίν' αὐδᾶν συμμάχων] λείπει καλεῖν.

l. 1041. Τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλά] εἰ ταῦτα τοῖς θεοῖς ἀρέσκει, παθόντες τὴν τιμωρίαν, γνοίημεν τὴν ἁμαρτίαν.

l. 1043. Εἰ δ' οἵδ' ἁμαρτάνουσιν] ἐπὶ τὸν Κρέοντα ἡ ἀναφορά.

l. 1044. Ἢ καὶ δρῶσιν ἐνδίκως] ἢ ἐκδίκως, ἤγουν ἔξω τοῦ δικαίου.

l. 1045. Ἔτι τῶν αὐτῶν] ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ κινήματι ἔοικεν ἡ παῖς εἶναι, ὅτι οὐκ ἐνδίδωσιν ὀδυρομένη.

l. 1048. Κλαύμαθ' ὑπάρξει] ἀντὶ τοῦ, κλαύσονται οἱ ἄγοντες αὐτὴν, ἐὰν ἔτι βραδύνωσι.

Βραδυτῆτος ὕπερ] διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἐμβραδύνειν.

l. 1049. Οἴμοι, θανάτου] ἀπειληθέντες ὑπὸ τοῦ Κρέοντος οἱ ὑπήκοοι ἄξουσί με λοιπὸν ἐπὶ θάνατον.

l. 1051. Θαρρεῖν οὐδὲν παραμ.] οὐ παραμυθοῦμαί σε θαρρεῖν, ὡς μὴ κατακυρωθήσεσθαί σοι τοῦ ἀποθανεῖν. τοῦτο δέ φησιν ὁ χορὸς ἐνδιδοὺς, ἵνα μὴ ὑπονοήσῃ ἐκείνη μεταπεπεικέναι αὐτὸν δακρύουσα οὐ ὁ χορὸς λέγει ὡς τοῦ Κρέοντος μὴ μεταπεισθέντος.

l. 1053. Ὦ γῆς Θήβης] λοιπὸν πρὸς βίαν αὐτὴν ἄγουσιν οἱ ὑπήκοοι, τὰ πρόσωπα αὐτὴν ἐλεοῦντες καὶ αἰδούμενοι.

l. 1056. Οἱ κοιρανίδαι] κοίρανοι. τῶν ἀπὸ τοῦ χοροῦ φησίν. εἰώθασι γὰρ οὐ μόνον τοὺς βασιλεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν δόξῃ τῶν πολιτῶν οὕτω καλεῖν. ἢ πρὸς τὸν Κρέοντα, ἠθικῶς ἄρα αὐτὸν εἰς συμμαχίαν προσκαλουμένη. ἢ πρὸς τοὺς πάλαι βασιλέας τοὺς προγόνους αὐτῆς.

l. 1057. Τὴν βασιλίδα] τὴν βασίλειαν.

l. 1059. Σεβίσασα] τιμήσασα.

l. 1060. Ἔτλα καὶ Δανάας] δέμας, ἡ Δανάη ἔτλη μὴ εἶναι ἐν φωτί, ἀλλ' ἐν σκότῳ· ἐπεὶ καὶ αὐτὴ ἐν χαλκῷ οἴκῳ ἐνεκρύπτο.

l. 1062. Κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει] κατεκλείσθη ὑπὸ τὴν κιβωτόν. ἢ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ἀνάγκης ἦλθε καὶ τῆς εἱμαρμένης. ἢ, κατεζεύχθη συνευνηθεῖσα τῷ Διΐ.

l. 1065. Ταμιεύεσκε] ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῇ εἶχε τὰς γονὰς τοῦ Διός. ὅ ἐστιν ὑετὸς ἦν.

l. 1068. Μοιριδία] εἱμαρμένη.

l. 1069. Οὔτ' ἄν νιν] αὐτὴν τὴν μοῖραν.

Ὄμβρος οὔτ' Ἄρης] Ἄρης νῦν ὁ πόλεμος. καὶ γὰρ πάντα κατὰ μοῖραν ἐγείρεται. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι οὔτε τὰ ἐν οὐρανῷ, οὔτε τὰ ἐν τῇ γῇ, οὔτε τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ περιττόμενα, παρὰ μοῖραν γίγνεται.

Pag. 287. l. 1071. Ζεύχθη δ' ὀξύχολος] τὸ ἑξῆς, ζεύχθη πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ μὴ ὥστε ἢ αὐτὸ λαβόμενον. ὅτι καὶ ἡ Ἀντιγόνη ἀσεβήσασα πέπονθεν ὅπερ ὁ ἀσεβὴς Λυκοῦργος, ἀλλ' ἁπλῶς τῇ παραθέσει τῶν ὁμοίων δυστυχιῶν παραμυθεῖται τὴν κόρην. τὸν δεσμὸν δὲ τῆς ἀμπέλου πετρώδη εἶπεν ἀντὶ τοῦ τὸν ἰσχυρόν.

l. 1072. Κερτομίοις ὀργαῖς] διὰ τὰς κερτομίους ὀργάς.

l. 1074. Πετρώδει] τῷ στερεῷ δεσμῷ τοῦ ἀμπέλου.

l. 1075. Οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν] οὕτω καὶ τοῦ Λυκούργου ἀπὸ τῆς μανίας ὀργὴ ἀποβαίνει. μένος γὰρ ἡ ὀργή. ἀνθηρὸν δὲ, τὸ ἀκμαῖον καὶ ἀνθοῦν ἐν κακοῖς.

Δεινὸν ἀποστάζει] ἀντὶ τοῦ πολύ.

l. 1076. Κεῖνος ἐπέγνω] τὸ ἑξῆς, κεῖνος ἐπέγνω τὸν θεὸν κερτομίοις γλώσσαις μανίαις ψαύων.

l. 1078. Ἐνθέους] τὰς θεολήπτους βάκχας.

l. 1079. Εὔιόν τε πῦρ] τὸ ὑπὸ τῶν βακχῶν αἰρόμενον ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς δᾳδουχίαις.

l. 1080. Φιλαύλους ἠρέθιζε μούσας] κακολογῶν αὐτὰς ἠρέθιζε καθ' αὐτὸν λέγων, ἐτάραττε καὶ ἐσκόρπιζε τοὺς τῶν αὐλῶν

ἀνδρὸς αἰδοῦς, ἢ ὕβρεις, τοῖς μύσταις τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον ἐχλεύαζε. τουτέστι τὸν θυμὸν, ἢ τὸν λόγον. τινὲς δέ φασιν ὅτι καὶ τὰς μύστας ὕβριζεν.

l. 182. Παρὰ δὲ κυανέων πελαγέων] ἀντὶ τοῦ παρὰ δὲ τοῖς κυανέοις πελάγεσι τῆς διδύμης θαλάττης, γέγονεν ἐμφύλια πάθη περὶ τοὺς Φινεΐδας. κυανέοις δὲ πελάγεσιν εἶπε, τοῖς ὑπὸ τῶν κυανέων πετρῶν περιεχομένοις.

l. 1083. Διδύμης ἁλὸς] ἢ διὰ τὸ διαχωρίζεσθαι ὑπ᾽ αὐτῶν τὴν θάλασσαν, ἢ διὰ τὸ συνιέναι αὐτὰς καὶ ἑνοῦσθαι, διδύμης φησίν.

Ἀκταὶ Βοσπόριαι] αἱ ὑπὸ τοῦ Βοσπόρου τοῦ πελάγους περιεχόμεναι.

l. 1084. Ἠδ᾽ ὁ Θρηκῶν Σαλμυδησσὸς] ὁ Θρακικὸς Σαλμυδησσός. πέλαγος δέ ἐστι δυσχείμερον περὶ Θρακικήν. Αἰσχύλος, Σαλμυδησσία γνάθος, ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρυιὰ νεῶν.

l. 1085. Ἵν᾽ ἀγχίπολις Ἄρης] παρὰ γὰρ Θραξὶ τιμᾶται ὁ Ἄρης, ὡς καὶ ὁ ποιητής, Τὼ μὲν ἄρ᾽ ἐκ Θρῄκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον. τὸ δὲ ἵνα τοῖς ἄνω συναπτέον. ἵνα ἀκταὶ βοσπόριαι· καὶ δεῖ ἢ λείπει ὅσοι δὲ γειτονοῦσιν Ἄρης, παρ᾽ αὐτοῦ λαμβάνουσι τὸ ὄνομα.

l. 1086. Δισσοῖσι Φινεΐδαις] τοῖς δυσὶ Φινεΐδαις, Πληξίππῳ καὶ Πανδίονι. ἢ Γηρύμβᾳ καὶ Ἀσπόνδῳ.

l. 1088. Τυφλωθὲν] τὸ ἑξῆς. τυφλωθὲν ὀμμάτων κύκλοις.

l. 1089. Ἀλαστόροισιν] τοῖς ἄληστα πεπονθόσιν, ἢ τοῖς δυστυχέσι κύκλοις τῶν ὀμμάτων.

l. 1090. Ἀραχθὲν ἐγχέων] ἀντὶ τοῦ τυφλωθὲν. ἀραχθὲν αἱματηραῖς χείρεσσιν ὑπ᾽ ἐγχέων καὶ κερκίδων ἀκμαῖς. τουτέστι γυναικείαις.

l. 1093. Μέλεοι μελέαν πάθαν] ὅτι παλλακευθεῖσα ἀφῆκεν αὐτοὺς ὑπὸ μητρυιᾶν. ἤ, ὅτι αὐτὴ αὐτοὺς ἐξετύφλωσεν.

l. 1095. Ἀνύμφευτον γονάν] κακόνυμφον γονάν. ὅτι ἐπὶ κακῷ νυμφευθεῖσα, δυστυχεῖς αὐτοὺς ἔτικεν. ἤ, τὴν ἀνύμφευτον ἑαυτῆς κοινωνίαν δηλοῖ, τοῦ πρὸς γυναῖκας συνουσίας ἀπείργοντος.

Ἁ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων] Βορέας κῆδος συνῆψε τοῖς Ἀθηναίοις, ἁρπάσας Ὠρείθυιαν τὴν Ἐρεχθέως· ἐξ ἧς ἔσχε Ζήτην καὶ Κάλαϊν καὶ Κλεοπάτραν· ταύτην ὁ Φινεὺς ἔγημεν· ἐξ ἧς αὐτῷ δύο παῖδες ἐγένοντο, Πλήξιππος καὶ Πανδίων· κατὰ δέ τινας Γηρύμβας καὶ Ἄσπονδος. μετὰ δὲ τὸν Κλεοπάτρας θάνατον, ἐπέγημεν Ἰδαίαν τὴν Δαρδάνου. κατὰ δέ τινας, Εἰδοθέαν τὴν Κάδμου ἀδελφήν· (ἧς καὶ αὐτὸς Σοφοκλῆς μνημονεύει ἐν τυμπανισταῖς) ἥτις ἐξ ἐπιβουλῆς τυφλώσασα τοὺς τῆς Κλεοπάτρας παῖδας, ἐν τάφῳ καθεῖρξεν. ὡς δέ τινές φασιν, ὅτι κατεψεύσατο αὐτῶν, ἅτε δὴ πειρασάντων αὐτήν· ἐφ᾽ οἷς ἀπατηθεὶς ὁ Φινεὺς ἀμφοτέρους τυφλοῖ. ταῦτα δὲ ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ. τινὲς δὲ ἱστοροῦσιν ὅτι ζῶσαν τὴν Κλεοπάτραν ὁ Φινεὺς ἐκβέβληκε, καὶ τὴν Ἰδαίαν ἐπέγημεν· ἡ δὲ, ὀργισθεῖσα τοὺς ἑαυτῆς ἐτύφλωσε παῖδας.

l. 1100. Ἅμιππος] ταχεῖα, ἴσον ἵππῳ δυναμένη τρέχειν. εἰ δὲ γράφοιτο ἁμίπποις, πρὸς τὸ θυέλλαις, τὸ ἑξῆς θυέλλαισιν ἁμίπποις, ταῖς ἐξισουμέναις ἵπποις· ὡς καὶ Ὅμηρος, --- θείειν δ᾽ ἀνέμοισιν ὁμοῖος.

l. 1102. Ἀλλὰ κἀπ᾽ ἐκείνᾳ] ἀλλὰ καὶ κατ᾽ ἐκείνης, τῆς θυγατρὸς Βορέου τῆς ἐξ Ἐρεχθειδῶν γεγονυίας, ἐνέσκηψαν αἱ πολυχρόνιοι μοῖραι, καὶ μεγάλα δυστυχῆσαι αὐτὴν πεποιήκασιν. ἤ, μεγάλαι δυστυχίαι καὶ ἐπ᾽ ἐκείνῃ τῇ Κλεοπάτρᾳ ἦλθον.

l. 1103. Μακραίωνες] ἀθάνατοι καὶ πολυχρόνιοι.

Ἔσχον] ἐπέσχον· ἐπετίθησαν. ἐπεβάρησαν.

Pag. 289. l. 1104. Θήβης ἄνακτες] καὶ νῦν ἄνακτας φησὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐντίμους.

l. 1106. Ἐκ προηγητοῦ πέλει] ἡ ὁδὸς τοῦ τυφλοῦ μετ᾽ ἄλλου ἐστίν.

1109. Οὐκοῦν πάρος γε] δηλονότι, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν τῆς σῆς κατωλιγώρουν μαντείας.

l. 1113. Τὸ σὸν φράσον στόμα] ἀντὶ τοῦ τὸν σὸν λόγον.

l. 1115. Εἰς γὰρ παλαιὸν θᾶκον] θᾶκος, τόπος οὕτω καλούμενος.

l. 1116. Οἰωνοῦ λιμὴν] λιμὴν, ὅρμος καὶ ἕδρα ὅπου πάντα τὰ ὄρνεα προσέρχονται.

l. 1117. Κακῷ κλάζοντας] λείπει ἐπί, ἵνα ᾖ ἐπὶ κακῷ.

l. 1118. Βεβαρβαρωμένῳ] ἑρμηνευθῆναι μὴ δυναμένῳ, ἀλλὰ ἀσαφεῖ.

l. 1119. Ἐν χηλαῖσιν] ἀντὶ τοῦ τοῖς ὄνυξι.

Φοναῖς

Φονίοις] ταῖς αἱματηραῖς.

l. 1121. Ἐμπόλεον ἐγὼ ὑπῆρξα] ἀντὶ τοῦ ἀπεπειρώμην τὸ διὰ πορῆς μαντείας.

l. 1123. Μυδῶσα] διύγρος ἐστὶν ἡ καῦσις. ἀπὸ γάρ, ἡ ἀνάδοσις ἐνταῦθα. πορώδης ἦ, ἡ λεγνὺς τοῦ καπνοῦ ἡ ἀπὸ τῶν καιομένων γιγνομένη.

l. 1124. Κάτυφε] καὶ ἔτυφε, τύφειν δὲ τὸ ἠρέμα ἀποσβέννυσθαι. Ἀνέπτυε δέ, ἀνέβαλλε τὰ μηρία ἐκ τῆς λίπους.

l. 1125. Καταῤῥυεῖς μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς] καταῤῥεόμενοι, καθυγραινόμενοι ἐκ τῆς λίπους τῆς καλυπτούσης πιμελῆς, ἐξέκειντο.

l. 1127. Τοιαῦτα παιδὸς] τοῦ διηγοῦντος δηλονότι.

l. 1128. Φθίνοντ'] ἡ φθορητικὰ, ἡ διὰ τοῦ πορῆς ἀσήμους φθειρόμενα.

l. 1131. Ἐσχάραι] αἱ ἑστίαι.

Παντελεῖς] αἱ τὰ τέλεια τῶν ἱερείων δεχόμεναι. ἡ ὅλαι, ἡ δι' ὧν πάντα τελεῖται.

l. 1132. Πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς] ἀντὶ τοῦ, οἱ κύνες καὶ οἱ ὄρνιθες διασπάσαντες τὸ τοῦ Πολυνείκους σῶμα, ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἐκόμισαν, καὶ οὕτως ἐμόλυναν ἅπαντας.

l. 1134. Θυστάδας λιτάς] τὰς διὰ θυσιῶν γιγνομένας λιτάς.

l. 1136. Ἀποῤῥοιβδεῖ] ἀπηχεῖ. ἀφίησιν.

l. 1137. Ἀνδροφθόρου βεβρῶτες] ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ ἐπὶ τὸ πληθυντικὸν μετέβη.

l. 1142. Ἀκεῖται] ἰᾶται. θεραπεύει.

Ἀκίνητος] ἀμετάθετος.

l. 1143. Αὐθαδία τοι] διὰ τὴν αὐθάδειαν εἰς σκαιότητα πίπτουσιν οἱ ἄνθρωποι.

Pag. 291. l. 1146. Τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ'] καὶ Ὅμηρος, Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.

l. 1150. Τοξεύματ' ἀνδρὸς τοῦδε] ἤγουν, ἀποπειρᾶσθε μου ὡς τοξόται σκοποῦ.

Ἀνδρὸς τοῦδε] ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

l. 1151. Ἀπρακτος ὑμῖν εἰμι] ὑφ' ὑμῶν τῶν μάντεων καὶ τῶν συγγενῶν.

l. 1152. Ἐξημπόλημαι] ἀνεμπόλητος, μὴ πεπραγματευμένος. καὶ Ὅμηρος. ---οἵ τε προκλήρεις ἔασιν.

Κἀμπεφόρτισμαι] πεπρόδομαι. φόρτος γεγένημαι. ἐποιήσατέ με φόρτον. ὑποπεπραγμαι. πεπραγματεύμαι.

l. 1153. Τὸν πρὸς Σάρδεων ἤλεκτρον] Σάρδεις πόλις Λυδίας, παράκειται δὲ τῷ χρυσοφόρῳ Πακτωλῷ. ἀντὶ τοῦ, εἰ βούλεσθε εἰς χρήματα ὑμῖν, δέχεσθε. τὸν γὰρ Πολυνείκη οὐ θάψετε.

l. 1160. Θεοὺς μιαίνειν οὔτις ἀνθρώπων σθένει] ἀμίαντον γὰρ τὸ θεῖον.

l. 1165. Γεροί τούτο πάγκοινον] τῷ βίῳ κοινὸν ἐπιδείκνυσιν, ἆρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, καὶ καθόλου ἔλαβε πᾶσι κοινὸν καὶ φανερόν.

l. 1168. Τῆς νόσου πλήρης ἔφυς] ἀντὶ τοῦ τῆς ἀβουλίας.

l. 1173. Ἀρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας] οἶσθα (φησὶ) βασιλέας ὑβρίζων.

l. 1176. Ὄρσεις με τἀκίνητα] τὰ ἄῤῥητά με δημοσιεύειν ἀνακινεῖς.

l. 1178. Οὕτω γὰρ ἤδη] οὕτω νομίζεις, ὅτι ἐπὶ κέρδει σοι λέγω.

l. 1179. Ὡς μὴ μπολήσων] μὴ ἐξαπατήσων.

l. 1180. Μὴ πολλοὺς ἔτι τρόχους] μὴ πολλοὺς ἡλίου δρόμους τελέσων, ὃ ἐστιν ἡμέρας.

Ἁμιλλητῆρας δὲ,] τοὺς ἀλλήλους διαδεχομένους. τρόχους δέ, ἀντὶ τοῦ κύκλους, δρόμους.

Τελῶν δέ, ἀντὶ τοῦ τελέσων. ἴσθι (φησὶν) οὐ πολλοὺς δρόμους ἡλίου τελέσων.

l. 1184. Ἔχεις βαλὼν] ἀντὶ τοῦ ἔβαλες.

l. 1185. Ψυχήν τ' ἀτίμως] τὴν Ἀντιγόνης.

l. 1187. Ἄμοιρον] τὸν μὴ τυχόντα τῶν ὁσίων λέγει.

l. 1188. Ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν] ἐξουσία δίδοται. λέγει δὲ τῶν νεκρῶν. ἐκ σοῦ βιάζονται καὶ οἱ ἄνω θεοὶ ἔχειν αὐτὸν ἄταφον.

Pag. 293. l. 1190. Ὑστεροφθόροι] ὕστερον μέλλουσαι βλάψαι. καὶ τὸ λεγόμενον γάρ, τὴν μὲν παραχρῆμα, ἀλλὰ τὴν ὕστερον ἀφορμὴν τιμωρίας δηλοῖ. τὸ ἀρσενικὸν δὲ ἀντὶ τοῦ θηλυκοῦ ἔταξεν. ἀπὸ τοῦ, συντίθεσθαι λόχοις.

l. 1193. Κακοῖς ληφθῆσόμενος] ἀπειραθεὶς.

l. 1194. Φανεῖ] δείξει.

Χρόνου τριβὴ] ἀντὶ τοῦ ἀναβολή.

l. 1195. Ἀνδρῶν γυναικῶν] λείπει ὁ καὶ, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

l. 1196. Ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι] ἢ θεοῖς ἐχθραί, ἢ ταῖς θεαῖς. αἱ πόλεις δὲ (φησὶν) ὑπ' ἀρχῆς ἐπαναστήσονταί σοι.

l. 1197. Καθηγνίσε] μετ' ἄγους ἐνήγισε.

Ἐγὼ

Ἐπίσχον ἐς πόλιν) ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ἑστίαν τῆς πόλεως, ἐπίσχον δὲ, τὴν ἔχουσαν ...μαι καὶ βωμούς.

l. 1200. Τοιαῦτά σου) (λυπεῖς γάρ) ...μαῦτα κατὰ τῆς καρδίας σου τοξεύματα ἀφῆκα μετὰ θυμοῦ. ἢ, περὶ θυμοῦ τῆς καρδίας σου. λείπει δὲ ἡ Κατά.

l. 1202. Τοῦν σοῦ θάλπος) τὴν δριμύτητα τὸ ἰμαρουσμόν. τὸ ἰόν. θάλπος γὰρ τὸ καῦμα. ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῶν ἑρπετῶν. ἐκεῖνα γὰρ θερμαινόμενα, τὸν ἰὸν ἀφιᾶσι. διὸ καὶ ἐν θέρει μᾶλλον ἰσχύουσι.

l. 1208. Ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ τήνδ' ἐκ μελαίνης) ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ νεότητος. ἄχρι γήρως.

l. 1210. Λακεῖν) φθέγξασθαι.

l. 1212. Τό, τ' εἰκάθειν) τὸ μὲν ὑποχωρεῖν, δεινόν· τὸ δὲ ἀντιστάντα βλαβῆναι, πάρεστι.

l. 1219. Συντέμνουσι γάρ) συντόμως ἀποκόπτουσι καὶ βλάπτουσι.

l. 1221. Οἴμοι, μόλις μέν) μόγις μεθίσταμαι τῆς προτέρας γνώμης.

l. 1222. Δυσμαχητέον) ἀντιβαίνει τὸ ...ον.

l. 1223. Δρᾶ νῦν) ἀντὶ τοῦ δρᾶσον.

l. 1226. Εἰς ἐπόψιον τόπον) φανερὸν διὰ τὸ ὕψος. φησὶ δὲ τὸν τάφον.

l. 1227. Δόξα τῇ δ' ἐπεστράφην) ...λαξα μετεστράφην.

l. 1229. Δέδοικα γὰρ μὴ) δέδοικα γὰρ (φησὶ) μὴ οὐκ ἔστι καλὸν τὸ νομοθετεῖν καινά, ἀλλ' ἄριστον ἐστὶ τὸ πειθαρχεῖν τοῖς ἀρχαίοις νόμοις.

Pag. 295. l. 1230. Πολυώνυμε) ὁ Διόνυσος. οἱ μὲν γὰρ Βάκχον, οἱ δὲ Ἴακχον, οἱ δὲ Λυαῖον, οἱ δὲ Εὔιον, οἱ δὲ Διθύραμβον αὐτὸν καλοῦσιν.

l. 1233. Ἀμφέπεις Ἰταλίαν) διὰ τὸ πολυάμπελον τῆς χώρας.

l. 1235. Παγκοίνοις Ἐλευσινίας) ἐν οἷς πάντες συνάγονται διὰ τὰς πανηγύρεις. ἢ διὰ τὸ τὴν θεὸν πάντας τρέφειν. ἔστι κοινὰ τὰ μυστήρια Δήμητρος καὶ Διονύσου.

l. 1236. Δηοῦς ἐν κόλποις) ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς πεδίοις.

l. 1238. Ὦ βακχεῦ βακχᾶν) τῶν βακχῶν βακχευτά.

l. 1239. Ματρόπολιν) τὴν πόλιν τῆς μητρός σου.

l. 1241. Ἀγρίου τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος) παρὰ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡ κατασπορὰ ... τῶν ὀδόντων τοῦ δράκοντος.

l. 1243. Σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας) τοῦ Παρνασσοῦ δηλονότι. τοιοῦτο γάρ ἐστι τὸ ὄρος.

l. 1244. Στέροψ) ἡ λαμπρά.

Ὄπωπε λιγνύς) σὲ ὁρᾷ ὁ λαμπρὸς καπνός. ἀντὶ τοῦ, σοὶ θυσίαι κατὰ Παρνασσὸν γίγνονται. ἢ παράδοξον αὐτόματον πῦρ ἐκεῖσε ἀναδίδοται.

l. 1245. Κωρύκιαι) αἱ Παρνασσίδες Κωρύκιον γὰρ ἄντρον ἐν Παρνασσῷ.

l. 1247. Κασταλίας τε νᾶμα) Κασταλία, πηγὴ ἐν Παρνασσῷ.

l. 1248. Νυσαίων ὀρέων) Νύσα τῆς Φωκίδος ὄρος. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Νύσαι.

l. 1349. Κισσήρεις) κισσοφόροι.

l. 1250. Χλωρά τ' ἀκτὰ) ἢ τὸ ἐν Εὐβοίᾳ φησὶν ἄλσος, ἢ τὸ ἐν Παρνασσῷ. ἐν ἀμφοτέροις γὰρ τοῖς τόποις ἡ ἄμπελος, ἡ καθ' ἑκάστην ἡμέραν περὶ μὲν τὴν ἕω βότρυας φέρει, περὶ δὲ τὴν μεσημβρίαν, ὄμφακας, ἐτρυγᾶτο δὲ πεπανθεῖσα περὶ τὴν ἑσπέραν.

l. 1252. Εὐαζόντων) ὑμνούντων. μετ' εὐφημίας εὐοῖ λεγόντων, ὅς ἐστιν ὕμνος Διονύσου.

l. 1257. Κεραυνίᾳ) κεραυνοβλήτῳ.

l. 1260. Ἐπὶ νόσου μολεῖν) λείπει θέλησον. ἢ, ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ.

l. 1261. Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτὺν) ἀντὶ τοῦ, Παρνησίας ὑπὸ κλιτύος. ἤτοι διὰ γῆς, ἢ δι' ὑγρᾶς.

l. 1262. Ἢ στονόεντα πορθμὸν) ἢ στονόεντος διὰ πορθμοῦ. καὶ ὁ ποιητής, Οἰδ' ἔστενεν οἴδματι θῦον. στονόεντα δὲ, τὸν ἠχώδη διὰ τὰ κύματα. πορθμὸν δὲ ἔνιοι, τὸν ἀπ' Εὐβοίας εἰς Βοιωτίαν· οἱ δὲ, τὴν Σικελικὴν θάλασσαν.

Pag. 297. l. 1264. Ἰὼ πῦρ πνεόντων ἄστρ. χ.) τῶν πυρπνόων ἄστρων ἐπίσκοπε. καὶ γὰρ αἰθέριος τιμᾶται, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν βάκχαις, φησὶν αὐτὸν ἐν αἰθέρι κατοικεῖν. Ἄλλως. χορηγὲ τὸ χορὸν ἄγων ἢ τῶν ἄστρων χορηγέ. κατὰ γάρ τινα μυστικὸν λόγον, τῶν ἀστέρων ἐστὶ χορηγός.

l. 1265. Καὶ νυχίων φθεγμάτων) τῶν ἐν νυκτὶ εὐφημιῶν καὶ ὕμνων. ἐν νυκτὶ γὰρ αἱ Διονυσιακαὶ χορεῖαι γίγνονται. ὅθεν καὶ νυκτέλιος. καὶ Εὐριπίδης, Νύκτωρ τὰ πολλά, σεμνότητ' ἔχει σκότος.

l. 1269. Περιπόλοις) ταῖς ἱερείαις, ταῖς σαῖς ἀκολούθοις. καὶ ἐν Νάξῳ γὰρ τιμᾶται, ὅτι ἐκεῖ τῇ Ἀριάδνῃ συνεγένετο.

l. 1270. Αἱ σοὶ μεμνόμεθα] λείπει ὁ περὶ, ἵν' ᾖ, αἵτινες περὶ σέ.

l. 1274. Οὐκ οἶδ' ὁποῖον στείχοι] ὅπως δήποτε βεβαιωκότα, εἴτε καλῶς εἴτε ἐναντίως.

l. 1276. Καὶ τύχη καταρρίπτει] πίπτει. καταβάλλει. γράφεται δὲ καταρρίπτειν, ὅ ἐστι πίπτειν ποιεῖ.

l. 1279. Ὡς ἐμοί ποτε] λείπει ἐδόκει.

l. 1283. Καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα] ἀπολέλυται. ἀπόλλυται. Ἄλλως. ἀφεῖται πάντα] ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παιζόντων τοῖς κύβοις. ἢ ἀπὸ τῶν ἁλιέων. βόλος γὰρ ἡ τοῦ δικτύου ἄφεσις.

l. 1284. Ὅταν προδῶσιν] ἀπολέσωσιν.

Οὐ τίθημ' ἐγὼ] οὐ τίθημι (φησὶν) ἐν τοῖς ζῶσι τὸν τοιοῦτον. ὅ ἐστι, οὐ νομίζω ζῆν ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα ὃν ἂν προδῶσιν αἱ ἡδοναί.

l. 1287. Καὶ ζῆ] ἀντὶ τοῦ ζῆθι, προστακτικῶς.

l. 1288. Τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς] τὰ ὑπόλοιπα οὐδ' ἂν ἀντάξια τινὸς πριαίμην.

l. 1291. Οἱ δὲ ζῶντες, αἴτιοι] τούτοις δὲ τοῦ θανεῖν αἴτιοι ἐγένοντο οἱ ζῶντες.

l. 1294. Πότερα πατρῴας] τὸ χ. ὅτι ἐρωτᾷ πότερα πατρῴας ἢ πρὸς οἰκείας χειρὸς, ἀκούσας ἤδη ὅτι αὐτόχειρ ἀπέθανεν.

l. 1298. Τάλαιναν Εὐρυδίκην] Ἡσίοδος Ἡνιόχην αὐτὴν καλεῖ, Ἴκατο δὲ εἰς Κρέοντα καὶ Ἡνιόχην.

Ὁμοῦ] ἐγγύς.

l. 1300. Κλύουσα παιδὸς] λείπει ἡ περὶ, ἵν' ᾖ, περὶ τοῦ παιδός.

Ἡ τύχη πάρα] ὅ ἐστιν ἐκ τύχης.

Pag. 299. l. 1303. Εὐγμάτων προσήγορος] δι' εὐχῶν προσαγορεύουσα.

l. 1304. Ἀνάπταιστε] δυσχερῶς ἀναπτωμένης, καὶ ἀνοιγομένης.

l. 1307. Ἀποπλήσομαι] ἐκπλήττομαι.

l. 1311. Παρήσω] παραλιμπάνω.

l. 1312. Μάθοιμ' ἂν] ἀπατήσαιμι.

l. 1315. Ἔνθ' ἔκειτο νηλεὲς] ἀντὶ τοῦ ἐλέους μὴ τυχόν.

l. 2317. Καὶ τὸν μὲν] πρὸς τὸ ἑξῆς, καὶ τὸν μὲν λούσαντες.

Ἐνοδίαν θεὸν] τὴν Ἑκάτην, ἢ τὴν Περσεφόνην.

l. 1320. Θαλλοῖς] ξύλοις.

Συγκατῄθομεν] συγκατεκαίομεν.

l. 1321. Ὀρθόκρανον] ὑψηλόν.

l. 1323. Νυμφεῖον] τὸν νυμφῶνα.

l. 1325. Ἀκτέριστον] τὸν κατασκευαστὸν τῆς Ἀντιγόνης τόπον. ἢ τὸν μὴ δεξάμενον ἐντάφια.

l. 1327. Ἄσημα περιβαίνει βοῆς] τὰ κακὰ σύμβολα τῆς βοῆς περιστοιχεῖ.

l. 1333. Ἴτ' ἆσσον] προσέλθετε δηλονότι.

l. 1334. Ἁρμὸν χώματος] τὴν τῶν λίθων ἁρμονίαν τοῦ τάφου. ἢ τὸ ὑψηλὸν μέρος τοῦ χώματος τὸ ἡρμοσμένον λίθοις.

Λιθοσπαδῆ] ὡς λίθου ἀποσπασθέντος ὅπως εἰσῆλθεν ὁ Αἵμων, ἢ, ὑμεῖς ἀποσπάσαντες ἀθρήσατε.

l. 1336. Ἢ θεοῖσι κλέπτομαι] ἢ ἀπατῶμαι ὑπὸ τῶν θεῶν.

l. 1338. Ἠθροῦμεν] ἐθεωροῦμεν.

l. 1340. Βρόχῳ μιτώδει] μιτώδη βρόχον λέγει ὅστις ἦν αὐτῇ ζώνη σινδόνος.

Καθημμένην] τὸν τράχηλον δεδεμένην.

Pag. 301. l. 1351. Πτύσας προσώπῳ] ὅ ἐστιν ἀπὸ προσώπου ἀφεὶς καὶ σκυθρωπάσας, καὶ ἐκ τοῦ προσώπου καταμεμψάμενος οὐ κυρίως προσπτύσας τῷ παιδὶ, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμέν. κατέπτυσεν αὐτοῦ ὅ ἐστι κατεφρόνησε τῶν λόγων αὐτοῦ. οὐχ ἁπλᾶ δὲ τὸ ξίφος χρῆν τοῦ παιδὸς ὥσπερ ᾤετο. εἶπε γὰρ ἄνω ἡ δὲ οὐ θανεῖται, καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά. ὁ ἄγγελος δὲ οὕτω νομίζων ἀπαγγέλλει.

l. 1352. Διπλοῦς κνώδοντας] ἀντὶ τοῦ διπλᾶς ἀκμάς] ἀμφήκης γὰρ τὸ ξίφος. κνώδων δὲ, τὸ ὀξὺ τοῦ ξίφους, παρὰ τὸ κναίειν τοῖς ὀδοῦσι.

l. 1355. Μέσσον ἴσχος] τὸ ἴσχος οἱ τραγικοὶ καὶ ἐπὶ ξίφους λαμβάνουσι.

l. 1358. Φοινίου σταλάγματος] τὴν πνοὴν τοῦ φοινίου σταλάγματος ἐκβάλλει τῇ λευκῇ αὐτῆς παρειᾷ. ὅ ἐστιν αἷμα ἐξέπνευσε.

l. 1360. Τί λελαχὼν] τοὺς γὰρ γαμοῦντας τελείους ἐκάλουν.

l. 1365. Ἐλπίσι δὲ βόσκομαι] νομίζω αὐτὴν μὴ βούλεσθαι δημοσίᾳ θρηνεῖν, ἀλλ' ἐν τῷ οἰκήματι μετὰ τῶν θεραπαινίδων.

l. 1369. Γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος] οὐκ ἀνόητος (φησὶν) ὑπάρχει, ὥστε δημοσίᾳ ὀδύρεσθαι.

Ἀμαρ-

Ἁμαρτάνειν δὲ λέγει νῦν τὸ ἐμφανῶς ...λοῦν.

l. 1372. Ἀλλ' εἰσόμεσθα] δὴ ἴσως ...λαθόντες μαθησόμεθα μή τι καὶ ...ῶδης κρύφα βουλεύεται, ἀνῆφθαι ἑαυ-...πεπραγμένην.

l. 1373. Ἐφήκει] ἀντὶ τοῦ ἥκει.

l. 1374. Μνῆμα τὸν νεκρόν.

Οὐκ ἀλλοτρίαν ἄτην] οὐ δι' ἄλλον ...θανόντα. οὐκ ἐξ ἄλλου νεκρωθέντα.

l. 1377. Θανατόεσσα] θανάτου ἄξια. ...θανάτου αἴτια.

l. 1379. Ἀνολβα] ἀνωφέλητα.

l. 1380. Νέος νέῳ ξυμμόρῳ] νέᾳ ...ίᾳ καὶ καινοπρεπεῖ θανάτῳ τετε-...λευτήκας.

Pag. 303. l. 1386. Δίκην ἰδεῖν] ...φειλαι ἔχειν.

l. 1390. Ἀγρίαις ὀδοῖς] ἀγρίαις ὁρ-...μαῖς.

l. 1391. Δυσκατάλυτον] τὴν μεθ' ὕ-...βρεως ἀποθνησκομένην. ἢ τὴν μεγάλως κα-...τατεινομένην.

Δυσκατάλυτον ἀντρείπων χαρὰν] τὴν ...χαρὰν λαξ πατήσας.

l. 1394. Τὰ μὲν περὶ χεροῖν] ὡς τοῦ ...θνήσκοντος τὸν παῖδα βαστάζοντος.

l. 1397. Παμμήτωρ] ἡ κατὰ πάντα ...μήτηρ. ἐμφαντικῶς δὲ εἶπεν, ὅτι καὶ μέ-...χρι θανάτου μήτηρ ἐδείχθη, μὴ ἑλομένη ...ζῆν μετὰ τὸν τοῦ παιδὸς θάνατον.

l. 1400. Κακάγγελτα] κακὴν ἀπαγ-...γελίαν ἔχοντα.

l. 1402. Ἐπεξειργάσω] ἐπέσφα-...ξας.

l. 1404. Σφάγιον γυναικεῖον] τὸν ἀπὸ ...σφαγῆς τῆς γυναικὸς μόρον.

Ἐπ' ὀλέθρῳ] τοῦ Αἵμονος.

l. 1406. Οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι] ἐξ-...εληλύθασι ἡ γυνή.

Pag. 305 l. 1411. Τὰ δ' ἐναντία] γράφεται, τὰ δ' ἔναντα.

l. 1413. Ὀξύθηκτος] ὀξεῖαν λα-...βοῦσα πληγήν.

Ἡ δὲ βωμία πέριξ] ὡς ἱερεῖον περὶ ...βωμὸν ἐσφάγη προθύμως.

l. 1314. Λύει κελαινὰ] ἀπόλλυται.

l. 1315. Τοῦ πρὶν θανόντος Με-...γαρέως] ὡς αὐτῆς προγαμηθείσης ...Μεγαρεῖ τινι πρὸ τοῦ Κρέοντος. οἱ δὲ ...φασι τοῦ Μενοικέως τοῦ ἀποσφάξαντος ἑ-...αυτόν· πρότερον γὰρ Μεγαρεὺς ἐκαλεῖτο. ...ὁ δὲ τῷ τυράννῳ Οἰδίποδι καὶ αὐτὸς ...Μενοικέα αὐτὸν καλεῖ.

l. 1217. Ἐφυμνήσασα] καταρασα-...μένη σοι ὡς παιδοκτόνῳ.

l. 419. Ἀνίπταν φόβῳ] ἐσείσθην. ἐταράχθην.

Ἀνταίαν] γράφεται καιρίαν.

l. 1423. Τῶνδε κἀκείνων] τοῦ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν ἀποθανεῖν.

l. 1424. Ἐπισκήπτου] κακῶς ἐλέ-γου. τελευτώσης αὐτῆς ἐνόμιζου ἐπι-γράφου.

l. 2425. Ποίῳ δὲ] τίνι τρόπῳ (φησι) ἐλύετο καὶ ἐφέρετο εἰς φονάς; ἀντὶ τοῦ, ποίῳ τρόπῳ εἰς φόνον ἔπεσε;

l. 1428. Τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον οὐδεὶς ἀνθρώπων ταῦτα ἐπὶ ἄλλον ἀπὸ τῆς ἐμῆς αἰτίας μεθαρμόσει. ὅ ἐστι, τοῦ σοῦ φόνου. ἤ, οὐδεὶς ἂν εἴποι ἕτερον τῶν ἀν-θρώπων αἴτιον ἀλλ' ἐμέ.

l. 1433. Τὸν οὐκ ὄντα] τὸν οὐκ ὄντα ὅ-λως, μᾶλλον δὲ μηδένα.

l. 1434. Κέρδη παραινεῖς, εἴτι κέρ-δος ἐν κακοῖς] κέρδος μεταφανεῖς τὸν θάνατον. παρ' αὐτοῦ γὰρ τὰ κράτιστα κακὰ ἀπαλλάσσεται, καὶ βραχύτατα γί-γνεται, τουτέστιν, ἐλάχιστα γίγνεται. ἐν ἄλλοις δὲ οὕτω, τὰ μικρὰ τῶν κακῶν λυσιτελέστερά ἐστιν ὡς ἂν κακά. ἢ οὕτως, τὰ ἐν ποσὶ κακά, ἂν ἐλάχιστα ᾖ κρά-τιστά ἐστιν. ἢ οὕτως, βραχέα γὰρ τὰ κα-κά, ἐὰν τις ἀναχωρῇ, ἢ τὰ μικρὰ τῶν κακῶν. λυσιτελέστερά ἐστι. τὸ γὰρ τα-χέως φθάνειν τὰ ἐν ποσὶ κακά, κράτιστόν ἐστιν.

l. 1437. Φανήτω μόρον] ὁ ἐμὸς θά-νατος μείζων τούτων τῶν κακῶν.

l. 1438. Τερμίαν] τῆς τελευτῆς παρασκευαστικήν. τέρμα γὰρ τὸ τέλος.

Pag. 307. l. 1441. Μέλλοντα ταῦτα] δεύτερα.

l. 1442. Ὅτοισι χρὴ] τοῖς θεοῖς.

l. 1443. Ἀλλ' ὧν ἐρῶ] ὧν βούλομαι τυχεῖν, ταῦτα ηὐξάμην.

l. 1444. Πάντα γὰρ λέχρια] ἤγουν πλάγια καὶ πεπτωκότα, τὰ μὲν ἐν χερσὶ τὰ δὲ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ.

l. 1451. Δυσκόμιστος] ἀφόρητος.

l. 1452. Πολλῷ τὸ φρονεῖν] τὸ κα-λῶς φρονεῖν, πρῶτόν ἐστιν εὐδαιμονίας, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐξοχώτατον.

l. 1454. Μεγάλοι δὲ λόγοι] αἱ με-γαλορρημονίαι τῶν ὑπερηφάνων, τιμωρί-ας μεγίστας τοῖς κεκτημένοις ἐπάγουσαι, τελευταῖον διδάσκουσι τὸ φρονεῖν. καὶ ὁ ποιητής, Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω. ἰστέ-ον δ' ὅτι διαφέρει τῆς Εὐριπίδου Ἀντι-γόνης αὕτη, ὅτι φωραθεῖσα ἐκείνη, διὰ τὸν Αἵμονος ἔρωτα ἐξεδόθη πρὸς γά-μον· ἐνταῦθα δὲ τοὐναντίον.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΠΑΝΥ ΔΟΚΙΜΩΝ ΕΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΑ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ.

Τέκνον τυφλοῦ γέροντος]

Pag. 311, l. 1. Οἰδίπους εἰς Ἀθήνας παραγινόμενος, ἐρωτᾷ τὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην,

l. 3. Τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν] ἔστι μὲν ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς λαμβάνοντα λέγειν οὕτω, τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν δέξεται; ἢ, τίς ἡμᾶς σήμερον ὑποδέξεται; δύναται δὲ καὶ τοῖς ἄνω συνάπτεσθαι, τοῦ τίς μὴ πυσματικῶς κειμένου, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἢ ἄρθρου· ὥστε τὴν πόλιν συντετάχθαι, καὶ τὸν λόγον ἔχειν οὕτως, τίνας χώρους ἀφίγμεθα, ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν, ἣ τὸν πλανήτην Οἰδίπουν δέξεται; ὅτι δὲ τῷ τις ἀντὶ ἄρθρου χρῶνται, Καλλίμαχός φησιν οὕτως, Ὕπνοιρ ἄλλα κεῖνος ἐκάθη Ἀλκάθοόν τις ἄπλυστος. ἡδυτικώτερον δὲ τὸ πρῶτον.

l. 4. Σπανιστοῖς] εὐτελέσι. τοῖς κατὰ ἔνδειαν τοῦ αἰτοῦντος διδομένοις.

l. 6. Μεῖον φέροντα] βραχύτερον ἀποφερόμενον τοῦ αἰτηθέντος. οὐ γὰρ ὅσα αἰτεῖ τις λαμβάνει.

Καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν] ὅμως γοῦν τούτοις ἀρκούμενος.

l. 7. Στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με] ταῦτά με στέργειν, τὰ δυσχερήματα καὶ ὁ πολὺς παρῳκηκὼς χρόνος, καὶ τὸ τῶν συμφορῶν πλῆθος. καὶ τὸ τῆς ἀνδρείας πλεονέκτημα. πάθαι γὰρ αἱ συμφοραί. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ διδάσκει. ἀντὶ τοῦ αἰσθησομαι τὸν πολὺν χρόνον, καὶ μαρτυρήσαι τῆς τύχης τὰ δύσκολα.

l. 9. Θάκοισιν] καθίδρυμα.

l. 10. Η πρὸς βεβήλοις] βατοῖς. βέβηλος γὰρ τόπος, ὁ ἀκάθαρτος καὶ βατὸς πᾶσι. καὶ βέβηλος ἀνὴρ, ὁ μιαρός. Εὐριπίδης Πειρίθῳ, Ου γὰρ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων. καὶ Ἀλκαίῳ ξυνοῖσι. θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι. βεβήλοις οὖν, τοῖς πᾶσι βασίμοις τόποις μηδὲ ἀνειμένοις θεοῖς. ἐκ μεταφορᾶς δὲ βεβήλους, καὶ τοὺς ἀμυήτους φασὶν ἀκαθάρτους. Σοφοκλῆς δὲ ἐν συνδείπνῳ βέβηλον τὸν ἰδιώτην φησί.

l. 11. Στῆσόν με] στῆσόν με ἐκ τῆς ὁδοιπορίας καὶ μαθησόμεθα.

l. 12. Μανθάνειν γὰρ ἥκομεν εἰς τοῦτο (φησὶ) ἐληλύθαμεν ἅτε δὲ ξένοι ὄντες, παρὰ τῶν ἀστῶν μανθάνειν τί ἐστι πρακτέον ἡμῖν.

l. 14. Πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους] οὐκ ἐμπαροινεῖν βουλομένη τὸν πατέρα ταλαίπωρον ἀποκαλεῖ, ἀλλὰ τοῦ πάθους παριστῶσα τὸ μέγεθος. πωρεῖν δὲ οἱ Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασί. καὶ Ἀντίμαχος, Πῶρος τοί γ' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος. παρὰ τοῦτο οὖν ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.

l. 15. Ως ἀπ' ὀμμάτων πρόσω] χάρεται ὡς ἀνομμάτῳ ὃ ἐστιν, ὡς τυφλῷ σημαίνουσα, πρόσω εἰσίν. ὡς ἄν τις πόρρω ἀφορῶν τεκμήραιτο ὡς ἄν τις τὰ ὄμματα πόρρω ἔχων.

l. 16. Ως ἀπεικάσαι] ὡς ἔστιν ἀπὸ τῆς ὄψεως τεκμήρασθαι.

l. 17. Πυκνόπτεροι δ' εἴσω] ἔσω κατὰ τὸ χωρίον. ἀκρατῶσι δὲ μεγάλως τὰ φρένα

σχῆμα ὥστε μέλλοντα αὐτὸν ἐκάλεσαν οἱ ποιηταί.

l. 18. Ἐυσομῶσιν] ὑφ' ὧν ἔχουσιν. ἐμφαίνει ἄδουσιν.

l. 19. Ἐπ' ἀξέσου πέτρου] γεγράφαται πέτρα. ἐπὶ τῷ λιθίνῳ βάθρῳ.

l. 20. Μακρὰν γὰρ ὡς γέρ.] πεποίηκε μακροτέραν ὁδὸν ἢ ὡς ἥρμοζε γέροντι.

l. 22. Χρόνου μὲν οὕνεκα] ἀντὶ τοῦ, διδιδαγμένη τῷ χρόνῳ τὸ φυλάττειν σε ἰδηγοῦσα. σύνηθες οὖν τὸ πρᾶγμα. ἔτι τὸ αὐτό. τοῦ μὲν χρόνου οὗ σύνειμί σοι χάριν, οὐ χρεία μαθεῖν ὅτι τυφλὸς εἶ, καὶ ὅτι δεῖ σε προμηθείας τυχεῖν.

l. 24. Τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα] ὅτι ἐν τῇ ἀττικῇ ἐσμὲν οἶδα. τίς δέ ἐστιν ὁ δῆμος, ἀγνοῶ.

l. 25. Πᾶς γάρ τις ηὔδα] τί ηὔδα; ὅτι αὐταί εἰσιν Ἀθῆναι.

Ἐμπόρων] ἀντὶ τοῦ ὁδοιπόρων διὰ τὸ χ.

l. 26. Η μάθω] ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος. θέλει μάθω τίς ὁ περὶ τοῦ ἄστεος τόπος.

l. 27. Ἐξοικήσιμος] ἀντὶ τοῦ ἐνοικήσιμος.

l. 28. Ὀιομαι δὲ δεῖν οὐδέν] οὐ δεῖν σε πορευθῆναι ἐρωτῆσαί με. ἰδοὺ γὰρ ἄνδρα πάρεστι παρ' οὗ εἰσόμεθα, δηλ. ὥστε δεῖν ἔοικε προϊοῦσαν μανθάνειν περὶ τοῦ τόπου. καλῶς δὲ τὰ τῆς οἰκονομίας ἵνα μὴ μόνος ὁ Οἰδίπους ἀπολειφθῇ.

l. 30. Η δεῦρο] καὶ ἐρώτησιν.

l. 31. Χ' ὅτι σοι λέγειν] καὶ ὅπερ σοι λέγειν δύναμιν νομίζεις, λέγε· ἀκούεται γάρ.

l. 33. Τῆς ὑπὲρ τ' ἐμοῦ αὐτῆς θ' ὁρ.] τουτέστιν, ὑπὲρ ἀμφοῖν ὁρώσης.

l. 34. Ὀυνεχ' ἡμῖν αἴσιος] ὅτι αἴσιος ἡμῖν σκοπὸς ἀφῖξαι ὥστε φράσαι περὶ ὧν ἀγνοοῦμεν· ἤ, ὥστε φράσαι ἡμῖν ἃ σοι λέξομεν.

l. 36. Πρὶν νῦν τὰ πλείονα] ἀπόστηθι πρότερον τῶν ἀβάτων, καὶ τότε ἐρώτα.

Pag. 313. l. 36. Χῶρον οὐχ ἁγνὸν] δηλ. σοὶ οὐκ ἁγνὸν, εἰ μὴ μόνοις ἱδρῦσθαι θεοῖς, οὐκ ἀνεπίβατον καὶ βατόν.

l. 38. Αἱ γὰρ ἔμφοβοι θεαὶ] Φύλαρχός φησι δύο αὐτὰς εἶναι, τὰ τε ἀθλώματα ἀγάλματα, δύο. Πολέμων δὲ τρεῖς αὐτάς φησι.

l. 41. Τὰς πάνθ' ὁρώσας Ἐυμενίδας] Ἐπιμενίδης Χρόνου φησὶ τὰς Ἐυμενίδας, Ἐκ τοῦ καλλίκομος γένετο χρυσῆ Ἀφροδίτη, Μοῖραί τ' ἀθάνατοι, καὶ ἐριννύες αἰολόδωροι. Ἴστρος δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ μνημονεύει τῶν Ἐυμενίδων Ἐυωνυμίαν ἀναγράφει, ἣν νομίζεσθαι γῆν, ἔνιοι δὲ μεταβαλεῖν αὐτῶν φασὶ τὸ ὄνομα ἐπὶ Ὀρέστη. τότε γὰρ πρῶτον Ἐυμενίδας κληθῆναι, εὐμενεῖς αὐτῷ γενομένας, κριθέντι νικᾶν παρ' Ἀθηναίοις, καὶ ὁλοκαυτώσαντι αὐταῖς οἶν μέλαιναν ἐν Καρνίᾳ τῆς Πελοποννήσου. Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς ἑτέρας φησὶ τὰς σεμνὰς θεὰς τῶν Ἐυμενίδων.

l. 42. Ἐιποι λεὼς νιν] ἀντὶ τοῦ αὐτάς. διὸ τὸ Χ.

Ἀλλ' ἄλλα γε ἄλλαχοῦ καλὰ] παρ' ὅσον ἄλλοι ἄλλοις ὀνόμασι καλοῦσιν αὐτάς. ἄλλα ὀνόματα παρ' ἄλλοις καλὰ νομίζονται, παρ' ἡμῖν δὲ ταῦτα, τὸ ὀνομάζειν αὐτὰς Ἐυμενίδας.

l. 43. Ἀλλ' ἵλεῳ μὲν] ἵλεῳ μοι αἱ Ἐυμενίδες. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀναστήσομαι ἐντεῦθεν.

l. 45. Τί δ' ἔστι τοῦτο] ἀντὶ τοῦ, διὰ τί οὐκ ἀνίστασαι;

l. 46. Ξυμφορᾶς ξύνθημα] σύμβολόν μοι τῆς συμφορᾶς, τὸ καταντῆσαι με εἰς ἐριννύων ἱερόν.

l. 48. Πρίν γ' ἂν ἐνδείξω] ἕως οὐ τῇ πόλει ἐνδείξω τί χρὴ ποιεῖν.

l. 50. Προστρέπω] ἱκετεύω.

l. 55. Ο πυρφόρος θεὸς] ὁ Ἥφαιστος.

l. 56. Τιτὰν Προμηθεὺς] περὶ τοῦ τῆς Προμηθεία περὶ Ἀκαδημίαν καὶ τῆς Κολωνὸν ἱδρῦσθαι, Ἀπολλόδωρος γράφει οὕτως, Συντιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀκαδημίᾳ τῇ Ἀθηνᾷ, καθάπερ ὁ Ἥφαιστος καὶ ἔστιν αὐτῷ παλαιὸν ἵδρυμα καὶ ναὸς ἐν τῷ τεμένει τῆς θεοῦ δείκνυται δὲ καὶ βάσις ἀρχαία κατὰ τὴν εἴσοδον, ἐν ᾗ τοῦ τε Προμηθέως ἐστὶ τύπος καὶ τοῦ Ἡφαίστου. πεποίηται δὲ, ὡς καὶ Λυσιμαχίδης φησὶν, ὁ μὲν Προμηθεὺς, πρῶτος καὶ πρεσβύτερος ἐν δεξιᾷ σκῆπτρον ἔχων· ὁ δὲ Ἥφαιστος, νέος καὶ δεύτερος. καὶ βωμὸς ἀμφοῖν κοινός ἐστιν ἐν τῇ βάσει ἀποτετυπωμένος.

l. 57. Χαλκόπους ὀδὸς] ὡς οὕτω τινὸς καλουμένου τόπου ἐν τῷ ἱερῷ, χαλκόποδος ὁδοῦ. φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος δι' αὐτῆς καταβάσιν εἶναι εἰς ᾅδου. καὶ Ἴστρος δὲ μνημονεύει τῆς χαλκῆς ὁδοῦ. καὶ Ἀσκληπιάδης. καί τις τῶν χρησμοποιῶν φησὶ, Βοιωτοὶ δ' ἵπποιο ποτιστείχουσι Κολωνὸν, Ἔνθα λίθος τρικάρηνος ἔχει καὶ χαλ-

χάλκεος ὀδός. τὸ ἑξῆς, ὃν δὴ ἐπονομάζουσι τόπον χθονὸς τῆσδε, καλεῖται χαλκόπους ὀδός. οὕτως δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ εἶναι μέταλλα χαλκοῦ ἐν τῷ Κολωνῷ.

l. 58. Οἱ δὲ πλησίοι γύαι] γράφεται, αἱ δὲ πλησίον γύαι.

61. Τὸ τοῦδε κοινὸν] τὸ τοῦ Κολωνοῦ ὄνομα κοινὸν φέρουσι πάντες, ὀνομαζόμενοι Κολωνιᾶται δηλονότι.

l. 63. Ἀλλὰ τῇ ξυν. πλέον] τῷ ἔργῳ καὶ τῇ πείρᾳ πλέον τιμώμενα, οὐ τοῖς λόγοις.

l. 65. Ἐπώνυμον] Κολωνιᾶται καλούμενοι.

l. 66. Ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος] ἢ ἐν τῷ πλήθει ἐστὶν ἡ ἰσχύς, τουτέστι, δημοκρατοῦνται.

l. 71. Ἢ καταρτύσων μόλοι] παρασκευάσων, ἐπιτρέψων. Ὅμηρος. Ἠρτύναντο δὲ ἐρετμά. καὶ Κλυταιμνήστρα δόλον ἤρτυε. τὸ δὲ ἑξῆς, ὡς τί προσλέξων αὐτῷ μόλοι τις. ἢ πρός τι ἐπιτρέψων αὐτὸν μολεῖν.

l. 72. Ὡς ἂν προσαρκῶν] τὰ αὐτὰ αὖθις ἐρεῖ, ὅτι ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦτο γίγνεται τῶν δεχομένων αὐτὸν καὶ θαψόντων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν ἀποπεμψάντων.

l. 76. Τοῦ δαίμονος] τῆς τύχης.

l. 77. Αὐτοῦ] αὐτόθι.

Pag. 315. l. 84 Ὦ πότνι', αἱ δεινώπες] τὸ ἐντελὲς αἱ πότνιαι. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως, ἐπεὶ δὴ ἦλθον πρὸς ὑμᾶς, μὴ ἐναντιωθῆτέ μοι καὶ τῷ χρήσαντί με Ἀπόλλωνι

Ἕυτε νοῦ] ὅτε. ἐπειδή.

l. 86. Ἀγνώμονες] ἐναντιογνώμονες. ἀσύγγνωστοι.

l. 88. Χρόνιαν τερμίαν] τερμίαν αὐτῷ, εἱμαρμένην, ἐφ' οἷς ἔμελλε τὸ τέλος τοῦ βίου ἀνύσειν.

l. 89. Καὶ ξενόστασιν] γράφεται καὶ κατάστασιν.

l. 90. Ἐνταῦθα κάμψειν] εἰσὶ γὰρ οἵ φασι τὸ μνῆμα τοῦ Οἰδίποδος ἐν ἱερῷ Δήμητρος εἶναι Ἐτεωνῷ, μεταγαγόντων αὐτὸν ἐκ Κεοῦ τινος ἀσήμου χωρίου. καθάπερ ἱστορεῖν φησιν Ἀρίζηλον Λυσίμαχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ τῶν Θηβαϊκῶν, γράφων οὕτως, Οἰδίπου δὲ τελευτήσαντος, καὶ τῶν φίλων ἐν Θήβαις θάπτειν αὐτὸν διανοουμένων, ἐκώλυον οἱ Θηβαῖοι διὰ τὰς προγεγενημένας συμφοράς, ὡς ὄντος ἀσεβοῦς. οἱ δὲ, κομίσαντες αὐτὸν εἴς τινα τόπον τῆς Βοιωτίας καλούμενον Κεὸν ἔθαψαν αὐτόν. γιγνομένων δὲ τοῖς ἐν τῇ κώμῃ κατοικοῦσιν ἀτυχημάτων τινῶν, οἰηθέντες αἰτίαν εἶναι τὴν ταφὴν τὴν Οἰδίπου, ἐκέλευον τοὺς φίλους ἐκβαλεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας. οἱ δὲ ἀπορούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν, ἀνελόντες ἐκόμισαν εἰς Ἐτεωνόν. βουλόμενοι δὲ λάθρα τὴν ταφὴν ποιήσασθαι, καταθάπτουσι νυκτὸς ἐν ἱερῷ Δήμητρος, ἀγνοήσαντες τὸν τόπον. καταφανοῦς δὲ γενομένου, πέμψαντες οἱ τὸν Ἐτεωνὸν κατοικοῦντες, τὸν θεὸν ἐπηρώτων τί ποιήσουσιν. ὁ δὲ θεὸς εἶπε μὴ κινεῖν τὸν ἱκέτην τῆς θεοῦ. διόπερ αὐτοῦ τέθαπται. τὸ δὲ ἱερὸν φασιν Οἰδιπόδειον κληθῆναι.

l. 91. Κέρδη μὲν οἰκήσοντα] ὁ ποιητὴς χαριζόμενος τοῖς Ἀθηναίοις τοῦτό φησιν· ἐδόκουν γὰρ τότε Βοιωτοὶ καὶ Ἀθηναῖοι πρὸς ἀλλήλους διαφέρεσθαι.

l. 94. Ἢ σεισμὸν, ἢ βροντὴν] ταῦτα ἐπὶ τέλους τοῦ δράματος γίγνονται.

l. 96. Οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ πιστὸν] οὐκ ἔστι, κατὰ διάνοιαν, φησὶν, ἄνευ ὑμῶν τῶν θεῶν εἰς τὸν τόπον ἀφῖγμαι.

Πτερὸν] οἰωνὸν, τὴν πλέρωσιν τῆς διανοίας.

l 99. Νήφων ἀοίνοις] ἀοίνους αὐτὰς λέγει ὅτι οὐ σπένδεται οἶνος αὐταῖς, ἀλλ' ὕδωρ. διὸ καὶ νηφάλιαι καλοῦνται αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. Πολέμων δὲ ἐν τῷ πρὸς Τίμαιον, καὶ ἄλλοις τισὶ θεοῖς νηφαλίους φησὶ θυσίας γίγνεσθαι, γράφων οὕτως, Ἀθηναῖοί τε γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις [illegible] λεῖς ὄντες, καὶ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσιοι, νηφάλια μὲν ἱερὰ θύουσι Μνημοσύνῃ, Μούσαις, Ἠοῖ, Ἡλίῳ, Σελήνῃ, Νύμφαις, Ἀφροδίτῃ οὐρανίᾳ. Φιλόχορος δὲ καὶ περί τινων ἄλλων θυσιῶν τὸν αὐτὸν τρόπον δρωμένων φησὶν ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἀτθίδων, Διονύσῳ τε καὶ ταῖς Ἐρεχθέως θυγατράσι. καὶ οὐ μόνον θυσίας νηφαλίους ἀλλὰ καὶ ξύλα τινὰ ἐξέκαιον. Κράτης μὲν οὖν ὁ Ἀθηναῖος τὰ μὴ ἀμπέλινα τῶν ξύλων πάντα νηφάλια φησὶ προσαγορεύεσθαι. ὁ δὲ Φιλόχορος ἀκριβέστερόν φησι, τὰ μήτε ἀμπέλινα, μήτε σύκινα, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων, νηφάλια καλεῖσθαι· καὶ πρώτῃ φησὶν ὕλῃ πρὸς τὰς ἐμπύρους θυσίας ταύτῃ κεχρῆσθαι. ἐξ οὗ καὶ τοὔνομα λαβεῖν τὸν θύμον, ὡς παρὰ τὴν θυμίασιν καὶ τὴν θυλὴν πεποιημένης τῆς φωνῆς. εἰσὶ δὲ καί τινες τὸ παράπαν ἄσπονδοι θυσίαι κατὰ τύχην εἰς ἔθος παρελθοῦσαι.

Κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην] ὃ ἄνω εἶπε, τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου.

l. 100. Ἀσκέπαρνον] ἄγλυφον, καὶ ἀπελέκητον, καὶ ἄξυστον. οὐκ εἰργασμένον.

l. 102. Πέρασιν ἤδη] πέρασιν, ἀντὶ τοῦ πέρας, ὅ ἐστι τελευτήν. τὸ δὲ ἑξῆς, βίου πέρασιν.

l. 103. Εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως] εἰ μὴ δοκῶ ὑμῖν ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακά, καὶ δεῖσθαι προσθήκης κακῶν.

l. 105. Ἴτ' ὦ γλυκεῖαι] εὐφήμως τὰς ἐριννύας γλυκείας φησίν, ἵνα μὴ πικραὶ αὐτῷ γένωνται.

l. 110. Σίγα πορεύσονται] τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ χοροῦ εὐαφόρμως θέλει ποιήσασθαι.

l. 112. Σιγήσομαί τε] ἵνα μὴ πρὸς τούτους ὁ χορὸς προπυνθανομένους γένηται, ἀλλὰ τηρηθῇ Θησεῖ παραγιγνομένῳ.

l. 114. Τίνας λόγους ἐροῦσι] δεῖ νοεῖν ὅτι ἐκρύβη εἰς τὸ ἄλσος.

Ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν] ἐν γὰρ τῷ προμαθεῖν ἔννοια καὶ σκέψις γίγνεται. οὐ γὰρ τὸ ῥᾷον φησίν.

l. 116. Ὅρα τίς ἄρ' ἦν] ὁ χορὸς ἐκ τῆς ἐπιχωρίας ἀνδρῶν πεπυσμένος ὅτι προσκαθίζεταί τις τῷ ἱερῷ τόπῳ τούτῳ, τὰ πρῶτα ὑποχαλεπαίνοντές φασι, τίς ἄρα ἐστίν; ἢ ποῦ διατρίβει;

l. 117. Ἐκτόπιος συθεὶς] ἀπὸ ξένου τόπου ὁρμήσας.

l. 118. Ὁ πάντων ἀκορέστατος] παρ' [illegible]δεὶς αὐτῷ τῶν ἄλλων ἤρκεσε τόπων, ἀλλ' ἐπὶ τοῦτον ἦλθεν ἀφόβως. ὅ ἐστι, ὁ μηδενὶ τῶν ἄλλων τόπων ἀρκεσθείς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦτον ἥκων ἀπληρώτως, ὅτι τοσούτου τόπου παρακειμένου, εἰς τὸ ἄβατον ὥρμησεν.

Pag. 317. l. 121. Οὐδ' ἐγχώριος] πάντως (φησὶ) ξένος ἐστίν, ἀγνοῶν. οὐ γὰρ ἂν ἐπέβαινεν εἰ ᾔδει.

l. 123. Ἀστιβὲς] ἄβατον, ἀπροσπέλαστον.

l. 124. Ἀμαιμακετᾶν] ἀκαταμαχήτων, ἢ ἀπροσπελάστων.

l. 126. Καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως] οὐ προσβλέποντες, ἀλλ' ἢ καταμύοντες, ἢ κύπτοντες.

l. 127. Ἀφώνως. ἀλόγως] παριόντες (φησὶν) ἐπὶ ταύτας τὰς θεάς, ἄλλου οὐδενὸς λόγον ποιούμεθα, ἀλλὰ σιωπὴν ἔχομεν. ἐν ἑαυτοῖς δὲ μόνον καὶ κατὰ διάνοιαν εὐφημότερον διαλεγόμεθα. ὁποῖοι γιγνόμεθα ὅταν μάλιστα ἔν τινι φρικωδεστάτῳ γινώμεθα φόβῳ. ἄκρως δὲ καινότερον διανόημα ἐξήνεγκε μετὰ κατασκευῆς.

l. 128. Εὔφημον στόμα φροντίδος] στόμα λέγει τὴν φωνήν. στόμα γὰρ ἡ φωνή. Ὅμηρος, Πολέμου στόμα. καὶ Σοφοκλῆς, Χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς. ὁ δὲ νοῦς, τὴν φωνὴν τῆς εὐφήμου φροντίδος ἱέντες. ὅ ἐστι, μετὰ φροντίδος πολλῆς εὐφήμως τὴν φωνὴν ἀφιέντες. ἤγουν εὐφημοῦντες καὶ καθ' ἑαυτοὺς συλλογιζόμενοι εὔφημα. οἱ δὲ τὸ εὐφήμου ἀντὶ τοῦ σιωπηλῆς. τὸ γὰρ εὐφημεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ σιωπᾶν τάττεται.

l. 130. Οὐδὲν ἅζονθ'] οὐδὲν σέβοντα. ἀσεβῆ. γράφεται, οὐδὲν λιάζοντα, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐκτρεπόμενον ἃ προσήκει.

l. 131. Ὃν ἐγὼ λεύσσων] τὸ ἑξῆς, ὃν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν τέμενος, οὔπω δύναμαι γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει. ἤγουν διατρίβει.

l. 135. Τὸ φατιζόμενον] τὸ λεγόμενον παρ' ὑμῶν.

l. 137. Δεινὸς μὲν ὁρᾶν] ἀσεβής. οὔπω ἀκριβῶς αὐτὸν ἑωρακότες, τοῦτό φασι.

l. 138. Προσίδοιτ' ἄνομον] λείπει τὸ ὡς, ἵν' ᾖ, ὡς ἄνομον.

l. 140. Οὐ πάνυ μοίρας] οὐ πάνυ μοίρας εἰμὶ πρώτης εἰς τὸ εὐδαιμονίσαι. ἤγουν, οὐκ ἀγαθῆς μοίρας εἰμί, ἀλλὰ κακῆς. ἤγουν, οὐ πάνυ τῆς πρώτης κατ' εὐδαιμονίαν μοίρας, τοὐναντίον δὲ τῆς κατὰ δυσδαιμονίαν ἐσχάτης.

l. 142. Δηλῶ] δηλῶ τὸ δυστυχὲς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν.

l. 144. Κἀπὶ σμικροῖς μέγας] ἤγουν ἐπὶ εὐτελέσιν αἰτήμασιν οὐκ ἂν σφόδρα ἱκέτευον, εἰ μὴ ἦν δυστυχής. τοῦτο δέ φησι παρ' ὅσον μέγας ὢν κατὰ μέγεθος καὶ τὴν ἡλικίαν, ὑπὸ σμικρᾶς τῆς θυγατρὸς ὁδηγεῖται.

l. 145. Ἦσθα φυτάλμιος δυσαίων] ἀπὸ φύτλης, ἀπὸ γενέσεως, καὶ ἐξ ἀρχῆς τυφλὸς πέφυκας.

Δυσαίων] δυστυχὴς καὶ γέρων εἶ, ὡς ἔστι στοχάζεσθαι ἐκ τοῦ εἴδους. φυλακτικῶς δὲ καὶ τοῦτο λέγουσιν, ἄρτι ἑωρακότες αὐτοῦ τὸ σχῆμα. τὰ πρῶτα γὰρ οὐχ ἑωρακότες αὐτὸν ἀλλ' ἀγνοοῦντες, φασίν, ἄρα πρὸς ἦσθα καὶ τοιοῦτος ἐγεννήθης; οὐδέπω γὰρ τἄλλα παθήματα ἴσασιν αὐτοῦ.

l. 146. Μακραίων τ' ἔθ', ὡς ἐπεικάσαι] λείπει τὸ εἶ.

l. 147. Ἀλλ' οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοί] ἀλλ' οὐκ ἄν με (φησὶν) αἰτιάσῃ. ὡς μὴ προμηνύσαντά σοι μὴ εἰσελθεῖν εἰς τόδε τὸ ἱερόν. ἐὰν γάρ τις (φησὶν) ἀγνοοῦντά τινα

καὶ

κ̀ μιαίνοντα τόπον ἄβατον μὴ ἐνδέξῃ, αὐτὸς ἐνέχεσθαι ταῖς ἀραῖς. ἐκ ἐμοὶ φιλῷ (φησὶ) παρ' ἀνθρώποις τὴν σὴν ἀράν. παραγγέλλω γάρ σοι μὴ πατεῖν τὸν ἄβατον τόπον.

l. 148. Περᾷς γδ, περᾷς] ἔτω Δίδυμος, βαδίζεις γδ εἰς ὃ ἐ προσήκει χωρίον ἐπιβαίνειν.

l. 149. Ἀλλ' ἵνα τῷδε] κ̀ κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν ἀσύνδετον λέγει ἔτως, ἵνα παραγγέλλω πρὸς ἐμὲ, βέλομαί σοι σημαίνειν. τὸ δὲ ἑξῆς, ἀλλ' ἵνα τῷδε μὴ προσπέσῃς νάπει ποιάεντι, μετάςηθι. ποίῳ νάπει; ὅπε κρατὴρ ὕδατος πλήρης συγκιρνᾶται ῥεύματι γλυκέων ποτῶν.

l. 155. Ἵνα μὴ προσπέσῃς] ἀντὶ τῦ μὴ προσπέσῃς.

Τῷδε δ' ἐν ἀφθέγκτῳ] τὸ νάπος ἄφθεγκτον εἴρηκε διὰ τὰς προδεδηλωμένας αἰτίας.

l. 156. Κάθυδρος ἔ] ὅπε ὕδατος πλήρης.

l. 157. Μειλιχίων ποτῶν] γλυκέων ποτῶν, ὃ ἐστι μέλιτος, ᾧ μειλίσσουσι τὰς θεάς. συγκιρνᾶται γδ ταύταις ταῖς θεαῖς ὕδατος κ̀ μέλιτος κρᾶμα.

l. 158. Συντρέχει] συγκιρνᾶται.

Pag. 319. l. 154. Ξένε πάμμορ' ἐῦ] ἐ πάνυ πάντα δυςυχής.

l. 155. Μετάςηθι] ἀπόβηθι. ἔτω πολλά ἐστι τὰ κωλύοντά σε προσμένειν κ̀ ἵστασθαι ἐν τῷ ἄλσει.

Πολλὰ κέλευθος ἐρατύει] ὁ δὲ, πολλή ἐστιν ἡ ὁδὸς διαχωρίζεσά σε ἡμῶν. δεῖ γδ νοεῖν ὡς ὅτι πόῤῥωθεν προσφωνῦσιν αὐτὸν, μὴ δυνάμενοι ἐπιβῆναι τῷ τόπῳ. κ̀ ταῦτα εἰπόντων, κατὰ μικρὸν ὁ Οἰδίπες προσέρχεται, κ̀ ἵςαται σὺν πάρ' ἐν τῷ ἐδάφει τῦ χωρίε.

l. 161. Φωνεῖ εἰ δίκαν μὴ τι ἐρωτῆσαι] πρῶτον ἀπόςας τῶν ἀβάτων, κ̀ ἐπιβὰς τοῖς βατοῖς τόποις, ἔτως ἐρώτα με.

Πρόσθεν δ' ἀπερύκε] πρότερον δὲ μὴ διαλέγε.

l. 162. Ποῖ τις φροντίδος] λογισώμεθα τί ποιήσομεν.

l. 163. Ἀςοὶς ἴσα χρὴ μέλλειν] ἃ ἐκεῖνοι ἀσκῦσιν, τύτων κ̀ σὲ δεῖ ἐπιμέλειαν ἔχειν.

l. 164. Εἴκοντας ἃ δεῖ] πρὸς τὸ, Χρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα πρὸς χωρεῖν πόλει.

l. 168. Σὺ πειθόμενοι] κατά τινα συνήθειαν ποιητικὴν πληθυντικὴν προσφώνησιν, ἵνεκεν ἐπίζευξιν.

l. 175. Σὺ γδ δίκας] ὁ δὲ, αἰδόμενος ἴσημεν.

l. 177. Ξεῖνος ἐπὶ ξείνης] ξένος ἐπὶ ξένης τόλμα ὦ τλῆμον ταῦτα ποιεῖν, ἃ κ̀ ἡ πόλις φιλεῖ ἐκδύσα δὲ μισεῖ, ἃ κ̀ ἡ πόλις μισεῖ.

l. 179. Τί τερον] ἴχνος.

l. 181. Ἴν' ἂν δυσσεβείας ἐπιβ.] ὅπε ἀσεβῶς πατῦντες, τὸ μὲν εἴπω μὲν, δ' ἄν. ἀντὶ τῦ τῶν βατῶν τόπων.

l. 184. Καὶ μὴ χρεία πολεμῶμεν] κ̀ μὴ τῇ αὐτῶν ἐνδείᾳ ἐναντιώμεθα.

l. 185. Ἀντιπέτρε] ἰσοπέτρε χαλκᾶ.

l. 186. Βήματος] τῦ κατ' ἴσον βεβηκότος τῷ πέτρῳ, ὅπερ ἄνω εἶχε χαλκῦ ὀδόν. τῦτον δὲ τὸ πέτρον ὑποτίθεσθαι ἀβάτω ὁμοῦ. Ἄλλως, Βήματος, τὸ ὀδὸ ἀντιπέτρε δὲ, ὅτι ἀντὶ πέτρας χαλκὸς ἦν.

Κλίνῃς] γράφεται κ̀ κινήσῃς.

l. 189. Ηδώ] ἀντὶ τῦ καθιδῶ, ἀπὸ τῦ ἴω. γράφεται ἥςω. ὃ κ̀ βέλτιον.

l. 190. Ἐπ' ἄκρον λάε] ἀπὸ τῦ λᾶος ὅ ἐστι προεξεχομένης ὀθθείας, γλυκεῖας τ, λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς ἔπως ὀρθιανὸς ἐν τῷ ἑ τ καθόλε.

Pag. 312. l. 188. Ἐμὸν τόγε] τὸ ἀφηγῆσαί σοι. ἢ τὸ ἁρμόσαι βε ἐφ' ἡσυχίας τὴν βάσιν τῇ καθέδρᾳ.

l. 191. Γραιὸν ἐς χέρα] τὸ ἑξῆς ἔστω, γεραιὸν σῶμα σὸν προκλίνας χέρα φιλίαν ἐμήν. τὸ δὲ κλίνας ἀπὸ τῆς μετοχῆς ἤρτηται, ἀντὶ τῦ κλίνας ἵσχηματίζει δὲ πως αὐτὴν κ̀ εὐθεῖαν Ἀντιγόνη.

l. 194. Ὅτι νεῦ χαλᾶς] ὅτι νεῦ εἴκεις κ̀ ἐκ ἀντιτείνεις τὸ ἐξελθεῖν λέγει δὲ ἐκ τῦ ἱερῦ.

l. 194. Τίς σε ἔφυ] γράφεται κ̀ τίς ἔφυς.

l. 196. Τίς ἂν πολύπονος ἄγῃ] γράφεται κ̀ τίς ὁ πολύπονος. τίς ἂν ἄγῃ ἀπὸ τῆς σῆς πόλεως, ἢ ἔτως, τίς ἂν διὰ πολλῶν πόνων ἄγῃ.

l. 198. Ἀπόπολις] ἔρημος κ̀ ἄπολις εἰμί.

Ἀλλὰ μὴ] τὸ ἑξῆς, ἀλλὰ μή με ἀνέρῃ τίς εἰμι, μηδὲ ἐξετάσῃς. ἐμφατικὸν δὲ τὸ χωρίον, τῶν μὲν, συνδιδόντων μαθεῖν, τῦ δὲ, κατοκνῦντος λέγειν. οἱ δὲ, διὰ βραχίονα κύσαντες, τἄλλα συμβάλλουσιν ἐδὲν δὲ θαυμαςὸν ἐπίςασθαι τὸς Ἀθηναίους τὰ ἐν Θήβαις πραττόμενα, μάλιςα ἔτως ἐπισήμων ὄντων τῶν περὶ τὴν Σφίγγα. l. 203.

l. 203. Δεινὰ φύσις] ἡ ἐμὴ γένεσις δεινή ἐστι καὶ ἀθλία.

l. 210. Καταχρυφάν] ἀποφυγὴν τοῦ μὴ εἰπεῖν.

l. 212. Λαΐου ἴστε τιν'] οὐ διατίθεται μυσαττόμενοι ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων τὸν Οἰδίποδα, ὑπὲρ τοῦ μὴ γενεαλογουμένου πάθειν ὀχλεῖν αὐτὸν τοῖς θεωμένοις. ἀλλ' ὅμως Εὐριπίδης τοιοῦτος. ἐν γὰρ ταῖς Ἱκέτισι τὸν Θησέα ὑποτίθεται περὶ Ἄδραστον ἀγνοοῦντα, ἕνεκα τοῦ μηκῦναι τὸ δρᾶμα.

l. 218. Δέος ἴσχετε] ὅσα (φησὶ) ἤδη περὶ τούτων, μηδὲν φοβεῖσθε. δεῖ δὲ προσυπακούσαι ψευσαμένων.

l. 221. Τί κόρος] τί προβήσεται ἡμῖν, ἐρεῖ γὰρ τοῦτο μυσαττομένους με.

l. 222. Ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας] ἀκούσαντες τὰ κατ' αὐτόν, ἀξιοῦσιν ἐξελθεῖν τῆς χώρας. φησὶν οὖν ὁ Οἰδίπους, ἣν προτέρων ὑπέσχεσθε τοῦ μὴ ἐκβαλεῖν με, δεῖ φασιν, οὐδεμία τίσις ἔρχεται τοῖς προπαθοῦσιν, ἀντιτιμωρουμένοις. καὶ ἡμεῖς οὖν, ἀπατηθέντες ὑπὸ σοῦ, ἐν μέρει ἀπατώμενοί σε. πέφρασαι δὲ δυνάμει μοῖρα δέ, ἡ ἐξ ἐριννύων δηλαδή. πρέπει γὰρ νῦν ταῖς ἐριννύσιν ἀκουστέον.

l. 225. Ὧν προπάθη, τὸ τίνειν] ὑπερ ἡ διὰ, ἵν' ᾖ, διὰ τὸ τιμωρεῖν ὑπὲρ ὧν ἂν προπάθῃ.

l. 226. Ἀπάτα δ' ἀπάταις] ἡ δὲ ἀπάτη (φησὶ) παραβαλλομένη καὶ ἀντιτιθεμένη ἑτέραις ἀπάταις, πόνον ἔχειν ἀντιδίδωσι τῷ ἀπατήσαντι ἐξαρχῆς, καὶ χάριν· καὶ αὐτοὶ οὖν νομίζουσι προσδεδέχθαι αὐτὸν καὶ ἐπηγγέλθαι τὴν ἀσφάλειαν αὐτῷ, ἀπατώμενοι καὶ οὐ πρότερον ἐγνωκότες ὅτι οἰκείοις ἐνέχεται μιάσμασι. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ, Ἠ δ λάθας' ὁμαλίσαν, ἡ δὲ φρὴν ἀνάμοτος. καὶ ἐκεῖνος γὰρ ἀπατηθεὶς ὤμοσεν.

Pag. 323. l. 225. Ἄφορμος] ἀφορμηθείς.

l. 228. Ω ξένοι αἰδόφρονες] τὸ τῆς Ἀντιγόνης πρόσωπον ὅλον καὶ τοῦ χοροῦ τὸ παράστιχον ἀθετοῦνται. κρεῖττον γὰρ, φασιν, εὐθέως τῇ δικαιολογικῇ χρήσασθαι τὸν Οἰδίπουν πρὸς αὐτούς. ἀλλὰ τὰ πράγματα αὐτοῖς οὐκ ἐν καιρῷ ἐστιν, ἀλλ' ἐν δυσπραγίᾳ ὥστε ἐπαφρόδιτον εἶναι αὐτοῖς τὴν ἐλεεινολογίαν. καὶ τοῦτο τὸ πρόσωπον ἡ Ἀντιγόνη πληροῖ. ἐπεὶ μέντοι οὐ τοι οὐ πείθονται, τότε δικαιολογικώτερον καὶ ὑπὲρ ἀπολογούμενος ἐκφέρει τὰ ἑξῆς ὁ Οἰδίπους, ὅτι ἀκούσια ἐστὶ αὐτῷ τὰ ἁμαρτήματα. καὶ εἰ ταῦτα τῆς ὁμοίας ἔχεται δυνάμεως τοῦ ποιητοῦ, καθόλου θαυμαστή τις ἐστὶν ἡ οἰκονομία τοῦ δράματος. οὐδὲν δὲ ἐν τοῖς Διδύμου τούτων ὀβελισθὲν εὕρομεν.

Ἀλλ' ἐπεὶ γεραὸν] ἐπειδὴ γάρ ἐστιν ὁ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δὲ, ὁ δὲ Δε ἀντὶ τοῦ Δὴ, πλεονάζει ὁ ἀλλά.

l. 229. Γεραὸν, ὦ ἀλαόν] ἐκ τοῦ ἐπιθέτου νοεῖ εἰς τὴν τοῦ πατρὸς ἀπολογίαν.

l. 230. Ἔργων ἀκόντων] τῶν ἀκουσίων, ἢ τῶν ἀπαρεσκόντων ὑμῖν.

l. 234. Ου καλοῖς] οὐ καλοῖς ὄμμασιν ὁρῶσαι τὸ σὸν ὄμμα. ὀφθαλμοὶ γὰρ ὀφθαλμοὺς αἰδεῖσθαι ποιοῦσι.

l. 235. Προσόρωμένα] ἀντὶ τοῦ ὁρῶσα τούτους οὖν καὶ δίομαι.

l. 236. Ως τις ἀφ' αἵματος] ὡς ἂν τῆς κοινῆς ἀνθρωπότητος ἐχούσης τὸ συγγενές. ἢ, τοιαύτας ἱκετείας ποιοῦμαι οἵας ἄν τις προσαγάγοι τοῖς συγγενέσι.

l. 237. Τὸν ἄθλιον] τὸ ἑξῆς, ἀντομαι τὸν ἄθλιον αἰδοῦς κῦρσαι.

l. 241. Ἐκ σέθεν ἄντομαι] λείπει ἐκείνου· ἵν' ᾖ, ὑπὲρ ἐκείνου σε ἄντομαι, ὃ ἐκ σέθεν τίμιόν ἐστι σοι. ἀντὶ τοῦ, ὃ ἐκ σῆς προαιρέσεως τίμιον σοί ἐστιν.

l. 243. Ου γὰρ ἴδοις ἀναθρῶν] τὸ ἑξῆς, οὐ γὰρ ἴδοις ἀναθρῶν βροτῶν ὅστις ἂν ἐκφυγεῖν δύναιτο εἰ θεὸς ἄγοι.

l. 247. Ου σθένοιμεν ἂν φωνεῖν] ἀλλ' ἐμμένοιμεν τοῖς λεχθεῖσι δηλονότι. λέγομεν δὲ, τὸ ἀναστῆναι τοῦτον τοῦ ἱεροῦ, μὴ μολύνειν αὐτό.

l. 249. Τί δῆτα δόξης] ὡς μάτην τῆς περὶ τῶν Ἀθηνῶν τυχούσης δόξης, ὡς ἄρα φιλοικτίρμων τις ἂν εἴη καὶ ἱκεταδόκος, τοῦτο λέγει. φησὶ γὰρ καὶ ὁ Κυρηναῖος ἐν τῷ τέλει τοῦ δευτέρου τῶν αἰτίων, Οὕνεκεν οἰκτείρειν οἶδε μόνη πολίων.

l. 251. Εἰ τάς γ' Ἀθήνας φασὶν] ἐπεὶ καὶ ἐλέου βωμὸς ἐν Ἀθήναις ἵδρυται.

l. 254. Κἄμοί γε ποῦ] καί μοι ποῦ ταῦτ' ἐστὶ, τὰ λεγόμενα περὶ Ἀθηνῶν;

l. 257. Οὐδὲ τἄργα τὰ 'μά] ἀπὸ κοινοῦ τὸ δείσαντες.

l. 258 Πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον] μᾶλλον (φησὶν) ἔπαθον ἤπερ ἐποίησα. ἑκουσίως καὶ συγγνώμης ἄξιός εἰμι. Ἄλλως. τοῦτο ἐγὼ καλῶς ἔξοιδα ὅτι μᾶλλον ἠδικήθην ἤπερ ἠδίκησα.

l. 259. Εἰ σοὶ τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεί[illegible]

ἡ λέγει] χρεία, χρήσιμα. ἤτοι χρήσιμον ἢ λέγει. ἐκ τούτων γὰρ σύγκειται καὶ τὸ χρή. τὸ δὲ χρεία τρισύλλαβόν ἐστιν. ἔστι γὰρ ὁ χρεῖος, ἡ χρεία, τὸ χρεῖον. ἔστι δὲ καὶ μονογενὲς ἡ χρεία. ὅτι δὲ ἐνταῦθα τὸ χρεῖα οὐδέτερόν ἐστι, δηλοῖ τὸ συναλειφθῆναι τὸ Α· ὃ περ οὐκ ἂν ἐγένετο εἰ μὴ βραχὺ ἦν.

l. 260. Τοῦτ' ἐγὼ καλῶς ἔξοιδα] οἶδα ὅτι μᾶλλον ἠδικήθην ἤπερ ἠδίκησα.

l. 262. Ὡς εἰ φρονῶν ἔπρασσον] ἄκων μὲν (φησὶν) ἔδρων· εἰ δὲ καὶ ἑκὼν, προπαθὼν ἠμυνάμην. δῆλον δὲ διὰ τὸ βλαβῆναι ὅτι ἠμύνθη. ὥστε δύο μοι (φησὶ) βοηθεῖ, ἥ τε ἄγνοια καὶ τὸ προπαθόντα ἀμύνασθαι.

Pag. 325. l. 264. Νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἱκόμην] τὴν τοῦ πατρὸς φόνου λέγει ὁδόν.

l. 268. Καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες] ἐπεὶ κατὰ πυθόχρηστον ἐλήλυθα (φησὶ) καὶ γνώμῃ θεοῦ, μὴ ἐναντία τοῦ θεοῦ, ποιεῖτε.

l. 271. Φυγεῖν δὲ] ἀντὶ τοῦ ἐκφυγεῖν.

l. 272. Μήπω γεγονότας φωτὸς] ὃ βούλεται λέγειν, μηδένα διαφυγεῖν ποτὲ φῶτα ἀνόσιον ἀνθρώποις. ὡς τὸ, δικαιότατος κενταύρων.

l. 273. Ξυνοῖς] Ξυνοῖς θεοῖς.

Σὺ μὴ καλύπτε] ἀντὶ τοῦ, μὴ περικαλύψῃς θεοὺς καὶ Ἀθήνας. ἤγουν, ἀνόσια πράττων, μὴ ἀφάνιζε τὰς Ἀθήνας.

l. 275. Ἐχέγγυον] ἀσφαλῆ.

l. 278. Ἱερὸς] καθαρός.

Καὶ φέρων ὄνησιν ἀστοῖς] ἐρεῖ γὰρ προϊὼν ὡς ἔσται ποτὲ αὐτοῖς ἔχθρα πρὸς Θηβαίους, ἐν ᾗ κρατήσουσιν αὐτῶν, διὰ τὸ τὸν τάφον αὐτοῦ παρ' Ἀθηναίοις τυγχάνειν. ἦν γάρ τι λόγιον, ἐν ᾗ ἂν ταφῇ χώρᾳ, ἐκείνην μηδὲν κακὸν πείσεσθαι ὑπὸ θεῶν

l. 283. Τἀνθυμήματα] εἴ τι γὰρ σώζειν τὰς Ἀθήνας.

l. 287. Καὶ ποῦ 'στιν ὁ κραίνων] ἀρίστη ἡ οἰκονομία, ὥστε μὴ διατρίβειν γενέσθαι, τίς ὁ καλέσων ἐστί.

l. 292. Τοὔνομ' αἰσθηται] τὸ γὰρ ὄνομα Οἰδίπους πανταχοῦ.

l. 294. Πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη] εἰκὸς οὖν ἐστιν ἡμᾶς ἀκηκοότων, καὶ ἕτερον μεμαθηκέναι. ὁ γὰρ ἀπεληλυθὼς πρότερον. οὐδέπω μεμαθήκει ὅστις ἦν. τῷ γὰρ χορῷ πρώτῳ ὡμολόγησε. διὰ μέσου δὲ τὸ θάρσει.

l. 296. Πολὺ γὰρ ὦ γέρον τὸ σὸν ὄνομα] τοῦτο λέγει διὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ τάς τε περὶ τῆς Σφιγγός, καὶ ὅσας ἄλλας αὐτὸς πέπραχεν.

l. 298. Κλύων σοῦ] λείπει ἡ περὶ σοῦ κλύων.

l. 300 Οὐχ' αὑτῷ φίλος] χρήσιμος. ὁ γὰρ ἀγαθὸς, αὑτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις ἐστὶ χρήσιμος.

l. 302. Γυναῖκ' ὁρῶ] ἡ Ἰσμήνη προσέρχεται τὰ κατὰ τοὺς ἄρρενας ἀπαγγέλλουσα παῖδας τοῦ Οἰδίπου πρὸς ἐκεῖνον.

l. 303. Αἰτναίας ἔπι] τῆς Σικελικῆς. λέγει δὲ ἀντὶ τῆς μεγάλης.

l. 304. Ἡλιοστερὴς] σκιαστικὸς πλατύπιλος κυνῆ, ἤτοι περικεφαλαία, τὴν ὄψιν αὐτῆς περιέχει, καλύπτουσα, καὶ ἀφαιρουμένη τὴν ἡλίωσιν. τὸ ἑξῆς δέ. κρατὶ ἡλιοστερὴς αὐτῆ.

l. 305. Κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλίς νιν] καὶ γὰρ πλατεῖς ἦσαν οἱ Θεσσαλικοὶ, πίλοι, [illegible] καὶ Καλλίμαχος, Ἔσδιος ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέον αἱμονίηθεν Μεμβλωκώς, [illegible] λημμα τι πέτρῳ ἀλκὰρ ἔκειτο. Ἄλλως. Κυνῆ Θετταλικὴ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς περικαλύπτει πλατύπιλος ἀποτείνουσα [illegible] τοῦ προσώπου αὐτῆς τὰς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας, ἣν ἡλιοστερῆ ὠνόμασεν. ὅτι δὲ πλατεῖς ἦσαν οἱ Θεσσαλικοὶ πίλοι. καὶ Καλλίμαχος λέγει, Εἴδιος ἀμφὶ δέ οἱ, καὶ τὰ ἑξῆς.

l. 307 Ἄρ' ἔστιν] ἆρα ἔστιν ἡ Ἰσμήνη ἢ ἆρα οὐκ ἔστιν.

Pag. 327. l. 310. Φαιδρὰ γοῦν] τὸ ἑξῆς, φαιδρὰ προσαικάλλουσα. φαιδρὰ δὲ ἀντὶ τοῦ φαιδρῶς.

l. 311. Σημαίνει μοι] εἰς γνῶσιν μοι ἐφέλκεται.

l. 315. Αὐδῇ δ' αὐτίκ'] ἐκ τῆς φωνῆς ἔξεστί σοι μαθεῖν.

l. 318. Εὑροῦσα λύπῃ δεύτερον] τὸ ἑξῆς, εὑροῦσα δεύτερον. ἴσως τὸ δεύτερον διὰ τὸ δὶς μόλις εἰρηκέναι.

l. 319. Ὦ δυσάθλιαι τροφαί] ἡμῶν δηλονότι.

l. 321. Δυοῖν ὁμοῦ] σοῦ καὶ Ἀντιγόνης.

l. 322. Δυσμόρφου δ' ἐμοῦ τρίτης] οἱ γὰρ περιλαμβάνοντές τινα, καὶ ἑαυτὸν ἕτερον τινὰ περιλαμβάνουσι. ἰδιάζοντα δὲ εἶπεν ὡς ἑαυτῆς τρίτης θιγγάνειν, εἰρηκε ἄρα πρὸς τὸ δυσάθλιαι ὑπάρχειν.

l. 323. Σὺ πάτερ προμηθίᾳ] ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν σὴν πρόνοιαν.

l. 326. Ποῖ νεανίαι πονεῖν] ποῦ τὸ πονεῖν ἐστι.

l. 327. Δεινὰ δ' ἐκείνοις τὰ νῦν] νῦν δὲ τὰ ἐν ἐκείνοις ἐστὶ δεινά.

l. 328. Ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ]

γένηται] διαβάλλει τοὺς Αἰγυπτίους ὡς παρὰ τὸ ἀρέσκον διατεταγμένους, καὶ γυναῖκας καὶ ἄνδρας. Νυμφόδωρος δὲ ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ τῶν βαρβαρικῶν γράφει νόμων, Ἔθεσι δὲ, τὰ μὲν ἐναντίοις, τὰ δὲ ὁμοίοις χρῶνται τοῖς Ἕλλησι. τὸ μὲν γὰρ ἐξισοῦσθαι τοῖς πρεσβυτέροις τοὺς νεωτέρους, ὁμοίως καὶ ἡμῖν διοικοῦσι, τὰ δὲ ἄλλα ἄλλως. ἐν μὲν γὰρ τοῖς Ἕλλησιν οἱ μὲν ἄνδρες τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν οἰκονομοῦσιν, αἱ δὲ γυναῖκες ἔνδον μένουσαι ταλασιουργοῦσιν· ἐκεῖ δὲ αἱ μὲν γυναῖκες ἐν ἀγορᾷ περιπατοῦσι καὶ καπηλεύουσιν, οἱ δὲ ἄνδρες κατὰ τὴν οἰκίαν ὑφαίνουσιν. ὁ γὰρ Σέσωστρις ἐκθηλῦναι τοὺς ἄνδρας βουλόμενος, ἅτε μεγίστης χώρας γεγενημένους καὶ πολλοὺς ὄντας, ὅπως μὴ συστραφέντες ἐπ' ἰσομοιρίαν ὁρμήσωσι, τὰ μὲν ἐκείνων ἔργα ταῖς γυναιξὶ, τὰ δὲ τῶν γυναικῶν ἐκείνοις προσέταξεν· ἵνα μὴ μόνον τῆς ὅπλων ἀνδρείας στερηθέντες, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀνεθέντες, ἀσφαλῶς ἐπὶ τοῖς ὑπάρχουσι καταμένωσιν. ὅθεν τῶν μὲν ψιλὰς εἶναι, τὰς δὲ ἀνιέναι τὰς τρίχας προσέταξε· καὶ τῶν μὲν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φέρειν τὰ φορτία, τὰς δὲ ἐπὶ τῶν ὑπαγκαλίσμασι. ἔπειτα δὲ τοὺς μὲν, καθημένους, τὰς δὲ, ὀρθὰς ἑστώσας οὐρεῖν. καὶ τοὺς μὲν δύο ἱμάτια περιέβαλε, τοῖς δὲ, ἕν. ὑπολαμβάνων ἅμα τοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐκθηλυνθήσεσθαι. ὃ καὶ ἀνδρεῖς ὕστερον συμπεσεῖν φασιν.

l. 331. Αἱ δὲ σύννομοι] αἱ ἀδελφαὶ, ἢ αἱ γυναῖκες.

l. 340. Νήλιπος] ἀνυπόδητος.

l. 345. Μαντεῖ' ἄγουσα] ποῖα μαντεῖα φησίν; ὅτι ὅπου δή ἂν ταφήσεται, σωτήριος ἔσται τῇ γῇ ἐκείνῃ.

Pag. 329. l. 353. Ζητοῦσα τὴν σὴν] τὸ ἑξῆς, ζητοῦσα τὴν σὴν τροφήν. ἀντὶ τοῦ τὴν δίαιταν.

l. 354. Δὶς γὰρ] τὸ ἑξῆς, δὶς γὰρ οὐ βούλομαι ἀλγεῖν.

l. 358. Πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς] πρώην ἦσαν σπουδάσαντες, τῷ Κρέοντι παραχωρῆσαι τὴν σὴν βασιλείαν.

Κρέοντί τε] ὁ Τε πλεονάζει.

l. 360. Λόγῳ σκοποῦσι] μετοχή ἐστιν, οὐ ῥῆμα.

l. 362. Ἀλιτηρίας] μιαρᾶς.

l. 364. Λαβέσθαι] ἀντιλαβέσθαι.

l. 366. Τὸν πρόσθεν γεννηθέντα Πολυνείκη] τὸ Χ σημειοῦνται ὅτι πρεσβύτερόν φησι τὸν Πολυνείκη.

l. 369. Τὸ κοῖλον Ἄργος] πολλαχοῦ τὸ Ἄργος κοῖλον φησι, καθάπερ καὶ ἐν Ἐπιγόνοις, Τὸ κοῖλον Ἄργος οὐ κατοικήσοντ' ἔτι. καὶ ἐν Θαμύρᾳ, Ἐκ μὲν Ἐριχθονίου ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον Αὐτόλυκον, πολέων κτεάνων σίνιν Ἄργει κοίλῳ. καὶ Ὅμηρος, Οἳ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα.

l. 371. Ὡς αὐτίκ' Ἄργος] ὡς αὐτίκα καὶ τὸ Ἄργος πρὸς οὐρανὸν βιβῶν, καὶ τὸ Καδμείων πέδον τιμωρίᾳ ὑποτάξων. τὸ γὰρ τιμῇ ἴσθ' ὅτι προστιμον δηλοῖ. Ὅμηρος, Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες Τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν. ἑκάτερον δὲ ἢ ἀντὶ τοῦ καὶ ἐστί. τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτως, αὐτίκα ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξων, ἢ τὸ Ἄργος πρὸς οὐρανὸν βιβῶν ὑψώσων τῇ εὐκλείᾳ. ὡς πορθησόντων Ἀργείων τὰς Θήβας, καὶ κατὰ τοῦτο ἐνδόξων γενησομένων. ὑπερβατὸν οὖν ἐστι, καὶ τὸ ἑξῆς, οὕτως, ὡς αὐτίκα ἢ πρὸς οὐρανὸν τὸ Ἄργος οἴσων, ἤγουν ἐπὶ μέγα αὔξημα· ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξων. ἄλλως γὰρ ἀκούειν τραχύτερον.

l. 373. Ταῦτ' οὐκ ἀριθμὸς] οὐ μέχρι λόγων προκόπτοντα.

l. 377. Ὥραν τιν' ἕξειν] φροντίδα.

l. 379 Ποίοισι τύποις] οἱ ὑπομνηματισάμενοι γράφουσιν οὕτω, χρησμὸς τοιοῦτος γέγονεν, ὁποτέρῳ ἂν ὁ Οἰδίπους προσέλθηται, τοῦτον κρατήσειν. καὶ χωρὶς κατὰ κοινὸν τοῖς Θηβαίοις, ὅτι ἔσται αὐτοῖς μεγάλων κακῶν αἴτιος ἐὰν μὴ θάψωσιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς χώρας. ἐβουλόμην δὲ αὐτοὺς μαρτυρίᾳ χρήσασθαι ἢ συγγραφέως τινὸς ἢ ποιητοῦ.

l. 381. Εὐνοίας χάριν] ἵνα εὔνους αὐτοῖς. ἐν τοῖς ἀναγκαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων γράφεται, Δυσνοίας χάριν. ὃ καὶ οἱ ὑπομνηματισάμενοι ἀξιοῦσι. δύσνοιαν δὲ φασι τὴν δυσθυμίαν. καθὰ καὶ ἐν Ἀμφιτρύωνι, Ἐπεὶ δὲ βλαστοῖ, τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν Εὔνοιαν ἀρκεῖ.

l. 386. Γέροντα δ' ὀρθοῦν, φλαῦρον] τὸν ἅπαξ ἐν νεότητι πεσόντα, ἐν γήρᾳ ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον. ἢ φλαῦρον, χαλεπόν.

l. 390. Ὡς σ' αὐτὰ γῆς στήσωσι] ὅπως ἔχωσί σε, ἢ κατοικίσωσι.

l. 392. Θύραισι κειμένου] ἀντὶ τοῦ οἰκοῦντος.

l. 393. Κείνοις ὁ τύμβος] ὁ τύμβος

δυστυχοῦν ὁ Ζεὺς, κείνοις βαρύς. ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ ξένης σου θαπτομένου, δυστυχήσουσιν ἐκεῖνοι.

l. 394. Κἀνδρὸς θεοῦ] δηλ. πῶς ἄν τις ταῦτα δύναιτο μαθεῖν ἄνθρωπος ὤν, θείας δυνάμεως χωρίς ; τοῦτο δὲ λέγει ἐπεὶ οὐκ ἐπίσταται ὅτι πυθόχρηστόν ἐστι τὸ λεγόμενον.

l. 395. Προσθέσθαι πέλας] ἀντὶ τοῦ κατοικίσαι.

Pag. 331. l. 401. Χώρας] τῆς Θήβης.

Μαδ' ἐν ἂν σαυτοῦ κρατῆς] μηδὲ ἐὰν σὺ ὅπου ἂν σαυτοῦ ἐξουσιάζῃς. λείπει δὲ τὸ ἐὰν ῥῆμα. ἢ ἀπὸ κοινοῦ τὸ προσθέσθαι νόει.

l. 462. Ἡ καὶ καλασκιῶσι] δηλ. ἐν Θήβαις με χώσουσι.

l. 403. Τοὐμφύλιον αἷμα] ὁ πατρῷος φόνος.

l. 404. Μὴ κρατήσωσιν] ἤγουν θάπτειν με ἐν Θήβῃ. ὁ δὲ μὴ, πλεονάζει. ἔστι γὰρ τὸ μὴ καὶ τὸ οὐ ἐκ παραλλήλου

l. 405. Ἔσται ποτ' ἄρα] διὰ τὸ μὴ καταχεῖν σε.

l. 406. Ποίας φανείσης] ποίας αἰτίας γενομένης βλαβήσονται ; ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ θεῶν ; ὑπὸ ἐριννύων ; ἢ ὑπό τινος ;

l. 409. Ἀνδρῶν θεωρῶν] παρὰ τῶν θεωρῶν κλύουσα.

l. 410. Ἐφ' ἡμῖν] ἀντὶ τοῦ δι' ἐμέ.

l. 411. Ὥς φασιν] οἱ θεωροί.

l. 418. Ἐν δ' ἐμοὶ τέλος] ἐν μηδενὶ ἑτέρῳ τὸ τέλος αὐτοῖς ἀποβαίη τῆς μάχης ἢ ἐν ἐμοί. δηλ. μηδεὶς ἄλλος κύριος γένοιτο ὥστε διαλῦσαι τὴν ἔριν αὐτῶν, ἢ ἐγώ.

l. 420. Κἀπαναιροῦνται δόρυ] κατ' ἀλλήλων ἐπαίρουσιν.

l. 421. Ὡς οὔτ' ἂν ὃς νῦν σκῆπτρα] εἰ γὰρ ἐν τῇ ἐμῇ ἐξουσίᾳ γένοιτο, οὐδὲ εἷς αὐτῶν ζήσεται.

l. 426. Αὐτοῖν ἐπέμφθην] τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς οὐκ ἐπήρκεσαν· ἐνὸν γὰρ αὐτοῖς τὸ ἐφ' αὐτοῖς τοῦτο πρᾶξαι, ὡς αὐτάρκους κωλυσομένου τῇ προθέσει.

l. 427. Θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ] τὸ ἐξορισθῆναι.

l. 432. Οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδε] τούτου τοῦ ἔρωτος οὐδεὶς με ἐποίει ἀπολαῦσαι, τοῦ ἀποθανεῖν δέ φησιν.

l. 433. Ὁ μόχθος ἦν πέπων] ὅτε θυμὸς ἦν πέπειρος.

l. 434. Κἀμάνθανον τὸν θυμὸν] ὅτε ἐκεῖνοι ἔγνωσαν πέμψαντά με τὸν θυμόν.

l. 444. Τὸ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος] ἐκεῖνοι οἱ ἄῤῥενες δηλονότι.

Pag. 333. l. 441. Λάχωσι τοῦδε] ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

l. 443. Ἐγ' ᾧδα] ἐγὼ οἶδα.

l. 448. Ἐὰν γὰρ ὑμεῖς] εἰ ὑμεῖς συμβάλλεσθέ μοι ἑαυτοῖς συμβάλλεσθε χρησμὸς γὰρ ἦν ὡς ἦν οἱ Ἀθηναῖοι τοῦ ... αὐτοῦ ἐγκρατεῖς γένωνται, ἔσοιτο αὐτ... ποτὲ σωτὴρ πολιορκουμένοις ὑπὸ Θηβ... ων εἴτε κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, εἴτε καθ' ἕτερον. ταῦτα δὲ εἰκὸς ... ηπικώτερος ὑπὸ τοῦ Σοφοκλέους πεπλάσθ... ἐπὶ θεραπείᾳ τῶν Ἀθηναίων. πολλαχοῦ ... οἱ ποιηταὶ χαρίζονται τῇ πατρίδι ἕνεκα.

l. 453. Ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς] ὅτι ... σώζειν ὑπισχνῇ τὴν πόλιν, ὑποθήσ... σοι βούλομαι τὰ χρήσιμα. ἀπήρτη... πάνυ τῇ συντάξει. καὶ πιθανὴ λοιπὸν ... χάριν τὴν ἐγχώριον ἀνδρῶν. παραινεῖ ... γὰρ αὐτὸν καθαρσίων τυχεῖν, ἵνα ... πως ἐναγὴς φαίνοιτο.

l. 461. Προξένει] λέγε μοι καὶ παρ... χε τὰ χρήσιμα. οὐ γὰρ ὀκνήσαιμι τελ... ἢ, πρόξενος ἐμοὶ καὶ φίλος γενοῦ, ὑπ... χόμενος πᾶν ὃ λέγεις ποιήσειν.

l. 463. Κατέστεψας] κατεστέψατε ... ἀπὸ τοῦ στείβω. γράφεται καὶ κατέστε... ἤγουν, μετὰ ἱκετηρίων ἀφικοῦ. Ἀλλ... Κατάστεψον. καθικέτευσον, μετὰ ἱκετη... ρίων ἀφικοῦ. ἐὰν δὲ γράφεται κατέστε... ψας, δηλ. κατικέτευσας. ὃ καὶ πιθανώτερ... ρον. δι' αὐτὸ γὰρ τοῦτο καλοῦσιν ... καθαίρεσθαι ὅτι εἰς ἄβατον ἐπέβη τέμ... τοῦ ἱεροῦ τῶν σεμνῶν.

l. 465. Πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειρρύτου] ἐξ ἀεννάου πηγῆς ὕδωρ ἄρυσαι, καὶ ... χὰς ταῖς θεαῖς ποίησον ἀπὸ τῶν κρα... τήρων, πλήσας αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἀντλ... θέντος ὕδατος.

l. 467. Ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω] ἀντὶ τοῦ, καὶ ὅταν ἀρύσωμαι, τί πράξω ;

l. 468. Ἄνδρες εὔχειρες] ἀπαλάμα... κατὰ τὴν μετάληψιν. ἐπὶ τοῦ Δαιδάλου ... ἀναφορά. περὶ οὗ Φερεκύδης φησὶν οὕτω, Μητίονα δὲ τὴν Ἐρεχθέως καὶ Ἰφινόης γί... γνεται Δαίδαλος, ἀφ' οὗ ὁ δῆμος καλεῖται Δαιδαλίδαι Ἀθήνησι.

l. 469. Καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους] τὰ ὦτα διὰ τὴν προσλομένην, ὧν ἐστι λαβέσθαι, ἀμφιστόμους δὲ, τὰς ἑκατέρωθεν ἐστομωμένας, ἢ διὰ τὸ ἑκατέρωθεν τοῦ στόματος ταύτας εἶναι. ἢ, τὰς προσκειμένας τινὰ θέσιν ἑκατέρωθεν ἐχούσας. ἔρεψον δὲ τὸν κρατῆρα τὴν κεφαλήν.

l. 466. Οἰοπόκου μαλλῷ λαβών] ἤγουν, νεοπόκῳ καὶ κρόκῳ ἐσημμένῳ λαβὼν στέφον, ἢ ἀντὶ στέφον. ὅτι δὲ στέμματα ἔλεγον τὰ ἔρια, καὶ παρ' Εὐριπίδῃ, ἐφ' στέμματα Παλλάδος ἐπίκλαυσε θεᾶς.

l. 468. Πρὸς πρώτην ἕω] πρὸς τὴν ἀνατολὴν, ἢ περὶ τὸν ὄρθρον. καὶ γὰρ δὴ καὶ τὰς ἀποθύσεις πρὸς ἥλιον ἐποιοῦντο, καθάπερ καὶ ἐν Ἠλέκτρᾳ φησὶ, Τοιαῦτά του παρόντος, ἡνίκ' ἡλίῳ δείκνυσι τοὔναρ, ἔκλυον ἐξηγουμένου. καὶ οἱ τοὺς καθαρμοὺς ἐπιτελοῦντες πρὸς τὴν ἕω ἵστανται. Μενεκράτης ἐν Χείρωνι, Ἄγε δὴ πρὸς ἕω πρῶτον ἁπάντων ἵστω, καὶ λάμβανε χερσὶ σπονδὴν μεγάλην.

l. 469. Χέω τάδε] τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῶν κρατήρων χέω.

l. 470. Τρισσάς γε πηγάς] ἀντὶ τοῦ, τὸ ὕδωρ ἀπὸ τριῶν πηγῶν.

Τὸν τελευταῖον] τὸν ὕστερον κρατῆρα.

l. 472. Ὕδατος, μελίσσης] ὕδατος μέλιτος. λείπει δὲ ὁ καί. ἀπὸ γὰρ τοῦ μέλιτος τὸ ποιοῦμενον. καὶ ἐν Ἱερείαις, μελίσσης μελίσσης τῷ κατερρυηκότι. λέγεται δὲ λέγειν τὸ μελίκρατον. Ἄλλως. Ὕδατος μελίσσης ἤγουν μέλιτος. ἀπὸ τοῦ μέλιτος τὸ ποιούμενον, ὡς ἐν Ἱερείαις, μελίσσης, καὶ τὰ ἑξῆς.

Μηδὲ προσφέρειν μέθυ] ἄοινοι γὰρ αἱ θεαί.

l. 473. Ὅταν δὲ τούτων γῆ] ὅταν δὲ τὰς χοὰς χέωμεν ἐπὶ γῆς, τί χρή με ὕστερον δρᾶσαι;

l. 474. Τρὶς ἐννέ' αὐτῇ] τρὶς ἐννέα τιθεὶς κλῶνας ἐλαίας, ταύτας ποιοῦ τὰς εὐχάς.

l. 476. Τούτων ἀκούειν] ἡδέως ἀκούσαιμι τῶν εὐχῶν. μέγιστον γὰρ ταύτας μαθεῖν.

l. 477. Ὥς σφας καλοῦμεν] ὡς καλοῦμεν αὐτὰς, Εὐμενίδας δηλονότι, οὕτως αὐτὰς καλῶν καὶ ἐξ εὐμενῶν, καὶ ἵλεως ποιούμενος, ἱκέτευε αὐτὰς δέχεσθαι τὸν ἱκέτην ἐπὶ σωτηρίᾳ, ἐξ εὐμενῶν στέρνων. ἤγουν, μὴ ἐξ ἐπιβουλῆς, ἀλλ' εὐμενῶς.

l. 479. Αὐτός σύ γ' αὐτός] ἤγουν, ἢ σὺ ταῦτα ποίει, ἢ ἄλλος τις ὑπὲρ σοῦ ταῦτα ποιείτω.

l. 480. Ἄπυστα φωνῶν] ἀνήκουστα. ἀντὶ τοῦ ἠρέμα καὶ σιωπηλῶς. τοῦτο ἀπὸ τῆς δρωμένης θυσίας ταῖς Εὐμενίσι φησί. μετὰ γὰρ ἡσυχίας τὰ ἱερὰ δρῶσι. καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἀπὸ Ἡσύχου καταγόμενοι θύουσιν αὐταῖς, καθάπερ Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς Ἐρατοσθένην φησὶν, οὕτω, Τὸ δὲ τῶν Ἡσυχιδῶν γένος οὐ μετέχει τῆς θυσίας ταύτης. εἶτα ἑξῆς, τῆς δὲ πομπῆς ταύτης Ἡσυχίδαι. ὃ δὴ γένος ἐστὶ περὶ τὰς σεμνὰς θεὰς, καὶ τὴν ἡγεμονίαν ἔχει. καὶ προθύονται πρὸ τῆς θυσίας ταύτης κριὸν Ἡσύχῳ ἱερὸν ἥρωϊ, τοῦτον οὕτω καλοῦντες διὰ τὴν εὐφημίαν. οὗ τὸ ἱερόν ἐστι παρὰ τὸ Κυλώνειον, ἐκτὸς τῶν ἐννέα πυλῶν. καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ θεῶν ἑπτακαιδεκάτῃ περὶ τοῦ τῶν Ἡσυχιδῶν γένους καὶ τῆς ἱερᾶς φησι. καὶ Καλλίμαχος, Νηφάλιαι καὶ τῇσιν ἀεὶ μελιηδέας ὄμπας Λήτειραι καίειν ἔλλαχον Ἡσυχίδαι.

l. 482. Παραστατοίμην ἐγὼ] ὡς καθαρθέντι.

l. 483. Δειμαίνοιμ' ἄν] μὴ καθαρθέντι.

Pag. 335. l. 486. Οὐχ ὁδωτά] οὐκ ἐν ὁδῷ, οὐδὲ ἀνυστά ἐστι, οὐ βαδιστέα μοι, οὐδὲ πρακτέον ταῦτα. λείπομαι γὰρ τῆς πράξεως ὑπὸ δύο κακῶν, τοῦ τε μὴ δύνασθαι καὶ τοῦ μὴ ὁρᾶν.

l. 488. Σφῷν δ' ἡτέρα] εἰρήκασιν γὰρ ὅτι ἄλλος ἐχρῆν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν καθαρμὸν ποιήσασθαι.

l. 490. Ψυχὴν τάδ' ἐκτείνουσαν] τεταμένως καὶ συντόνως δρᾶσαι καὶ διακονῆσαι.

l. 493. Οὐδ' ὑφηγητοῦ γ' ἄνευ] ἄνευ χειραγωγοῦ. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἕρπειν. οὐκ ἰσχύω βαδίζειν.

l. 495. Χρῆ σταίμ' ἐφευρεῖν] χρεία ἐστὶ κατὰ συναλοιφὴν χρῆ ἐστι, ἀντὶ τοῦ χρεία ἐστι, δύναται δὲ ταὐτὸν τῷ δεῖ. καὶ ἐν Τριπτολέμῳ, Χρῆ ἐστι δέ σ' ἐνθένδε αὖ τις.

Τοῦτο βούλομαι μαθεῖν] ἔνθα τὸ ὕδωρ ἐστὶν, ἡδέως ἂν εἰδείην.

l. 496. Τοὐκεῖθεν ἄλσους] τὸ ἐκεῖθεν τοῦ ἄλσους τούτου. ἐὰν δέ τι τούτων ἀγνοῇς, παρά τινος τῶν ἐπιχωρίων τοῦτο μαθήσῃ.

Ἦν δέ του σπάνιν τιν' ἴσχῃς] ἀντὶ τοῦ, εἴ τι τῆς εἰδήσεως ἀγνοῇς περὶ τὸν τόπον.

l. 499. Τοῖς τεκοῦσι γὰρ] ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγείσθω πόνον εἶναι τὸν κάματον.

l. 501. Δεινὸν μὲν τὸ π.] τῆς Ἰσμήνης ἀποστάσης, ὁ χορὸς ἐρωτᾷ τὸν Οἰδίποδα, καί φησι, τὸ ἐπεγείρειν μὲν καὶ ἀνακινεῖν τὰ πάλαι συμβάντα δυσχερὲς, ὅμως δὲ μαθεῖν ἐπιθυμῶ τὴν αἰτίαν τῆς συμφορᾶς, καὶ ἔστι μαθητικός. Καλλίμαχος,

Τί δάκρυον ὥδιν ἐγείρεις;

l. 503. Τί τοῦτο] ἤγουν, τί βούλει πυθέσθαι;

l. 504. Τὰς δειλαίας ἀπείργου] περὶ τῶν ἐγκειμένων σοι ἀλγηδόνων ἡδέως ἂν πυθοίμην. ἔξωθεν δὲ ὁ Περί.

l. 506. Μὴ πρὸς ξενίας] μὴ πρὸς τῆς σῆς ξενίας ἀναπτύξῃς μου τὰ ἀναιδῆ ἔργα. ἢ, οὐ μὴ τῆς προξενίας σου ἐπὶ ἔργα ἀναιδῆ καταγάγῃς. ἤγουν, εἰ μὴ χρῆ τὴν προξενίαν τὴν σὴν ἔργων γένοιο φαύλων ἀκροατής, ἀναπτύξαι καὶ φανερῶσαι τὰ κατ' ἐμὲ βουληθείς.

l. 508. Τό τοι πολύ] τὸ ἀδιάλειπτον κακὸν τὸ κατὰ τὴν πόρνην χρήζω ἀκοῦσαι.

l. 510. Στέρξον, ἱκετεύω] στέρξον ὃ λέγω, καὶ μὴ ἀποστραφῇς τὴν αἰτίαν εἰπεῖν. ὃ ἐστι, προσδέξαι ἃ λέγω.

l. 511. Πείθου. κἀγὼ γὰρ] πείσομαι δηλονότι εἰς ὅσον βούλει.

l. 515. Ἀλλ' ἐς τί;] συγχωρήσω σοι τὰ πράγματα;

l. 516. Οὐδὲν ἴδρις] ἤγουν, οὐδὲν εἰδυῖα, ἡ πόλις ἐνέδησέ με τῇ τοῦ γάμου ἄτῃ.

Pag. 337. l. 527. Ἐπιστροφαὶ κακῶν] συνδρομαί. πλῆθος.

l. 530. Ἐδεξάμην δῶρον] τὸν γάμον τῆς μητρὸς (φησὶν) ἀντὶ τῆς λύσεως τοῦ αἰνίγματος δῶρον ἐδεξάμην. ὃ μήποτε ὤφελον λαβεῖν. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν, μήποτε ὤφελον ἐγὼ παρὰ τῆς πόλεως ἐξαίρετον λαβεῖν, οὕτως εἴρηκεν, ἐπωφέλησα πόλεως ἐξελέσθαι.

l. 539. Καὶ γὰρ ἄλλους ἐφόνευσα] τοὺς παρόντας σὺν τῷ Λαΐῳ. ἤγουν, ὡς ἄλλους φονεύσας. ἀθῷος εἰμι καὶ οὐ γέγονα ἔνοχος τῷ μύσει· οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ πατρός· οὐ γὰρ ᾔδειν.

l. 544. Πολλῶν ἀκούων] χρηστὸς ὁ Θησεὺς τὸ ἦθος εἰσάγεται, καὶ ἔχει καὶ ἐπὶ τούτῳ τῆς οἰκονομίας δεξιότατα.

l. 551. Προσθοπτὴν] ὠφέλειαν.

l. 555. Ὡς ἐπαιδεύθην] τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι.

Pag. 339. l. 573. Προσφορὰ] προσθήκη. προσδόσις. τὸ δὲ Δηλώσεται, ἀντὶ τοῦ δηλωθήσεται.

l. 575. Τὰ λοίσθι' αὐτῇ τοῦ βίου] χαίρεται, τὰ λοίσθι' ἄρ' αὐτῇ τοῦ βίου.

Τὰ δ' ἐν μέσῳ, ἢ λῆστιν ἴσχεις] τοῦ ζῆν. ἢ ἐπιλέλησαι, ἢ οὐ φροντίζεις.

l. 577. Ἐνταῦθα γάρ μου κεῖνα] διὰ τοῦ τέλους (φησὶ) καὶ τὰ μέσα τοῦ βίου συντυχήσῃ. προσδοκῶν γὰρ σοῦ ὠφεληθήσεσθαι ὑπ' ἐμοῦ ὅταν ἀποθάνω, ζῶντά με γηροβοσκήσεις.

l. 578. Ἀλλ' ἐν βραχεῖ δὴ] βραχὺ δῶρον μὲ αἰτεῖς, τὸ ἐν Ἀθήναις θάψαι σε.

l. 594. Πῶς δῆτα σ' ἂν] πῶς δὲ τὰ σῶ (φησὶ) μεταπέμψαιντο ἄν, εἰ μὴ ἐστι δυνατὸν καταλθεῖν, ἀλλὰ πατροκτόνον ἐστι; ὁ δέ φησι, τὸ θέλειν αὐτοὺς ἐξαναγκάσει τοῦτο πράττειν.

l. 597. Τῇδε πληγῆναι χθονὶ] ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ ταύτης τῆς χθονὸς πληγῆναι.

Pag. 341. l. 611. Ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα] τὰ νῦν ξύμφωνα λέγει ἐπεὶ ἔπω ἦν. ἔχθρα Θηβαίοις καὶ Ἀθηναίοις.

l. 615. Φοῖβος σαφής] ἀντὶ τοῦ ἀληθής. ὡς καὶ Ὅμηρος, Ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς.

l. 622. Ἐφαίνετο] ἀντὶ τοῦ ἀνεφαίνετο. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ, ... εἴρετο δεύτερον αὖτις.

l. 624. Τοιοῦσδ' ἔπη] φίλους δηλονότι.

Η δορύξενος] φίλος. ἀπλοϊκώτερον δορυξένους καλοῦσι καὶ τοὺς ὅπως δὴ ποτοῦν ἐπιξενωθέντας, ἢ ἐπιστατικῶς ἐν πολεμίοις φίλους.

l. 628. Οὔ ποτ' ἐκβαλεῖ χάριν] ἢ καταφρονεῖ τῆς εἰς αὐτὸν χάριτος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ὑποδεχόμεθα.

l. 630. Σέ νιν] σὲ τὴν χώραν.

l. 631. Εἶτ' ἐμοῦ στείχειν μέτα] εἰς τὸ ἄστυ δηλονότι.

l. 633. Συνοίσομαι] συμπράξομαι ὡς σὺ βούλει.

l. 639. Μέγ' ἂν λέγοις δώρημα] εἰ ἐμμένοι σοι τὰ ἐπαγγελθέντα, ἢ εἰ δύναιο κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν ἐνθάδε μένων, μέγα ἂν δώρημα λέγοις τῆς ἐνταῦθα ἀπεχθείας.

l. 641. Τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρὸς] ἐφ' ἑαυτοῦ πεποίηται τὴν δεῖξιν ὁ Θησεύς.

l. 642. Οὔ τοι σ' ὑφ' ὅρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι] οὐ πίστιν (φησὶ) δι' ὅρκου ἐπιθεῖναί σοι παρακαλέσομαι. πρὸς ὃ ἐπάγει, Οὔκουν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις. τουτέστιν, οὐκ ἂν πλέον λάβοις ὁρκίσας με, ἢ λόγῳ πιστεύσας μοι.

l. 645. Ὄκνος ἔχει] φόβος.

l. 647. Ἀλλὰ τοῖς δ' ἔσται μέλον] τοῦ χωρίου.

l. 650. Ὀκνοῦντ' ἀνάγκη] ... μεσοπεῖν

…τήν μοι (φησὶν) εἰ ὑπὸ δέους τὰ πολλὰ συνεχῶς λέγω. τὸν φοβούμενον γὰρ εἰκὸς ταῦτα λέγειν.

Τοὐμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ] οὐδὲν δέδοικε.

l. 653. Πολλαὶ δ᾽ ἀπειλαὶ] ἀντὶ τοῦ, πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰ ἀπειλήσαντες ὑπὸ θυμοῦ, πέψαντες τὸν θυμὸν, καὶ τὸν ἐφεστηκότα νοῦν ἀναλαβόντες, ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν.

Pag. 343. l. 653. Κείνοισι δ᾽ ἴσως] τοῖς Θηβαίοις.

l. 654. Τῆς σῆς ἀγωγῆς] λείπει ἡ περί. ἵν᾽ ᾖ, περὶ τῆς σῆς ἀγωγῆς, ἤγουν ἐπανόδου.

l. 655. Οὐδὲ πλώσιμον] οὐ διέβασιν, δεδοίκασι γὰρ ἡμᾶς.

l. 660. Εὐίππου ξένε τᾶσδε χώρας] ξένε, ὦ Οἰδίπου. μέχρι τοῦ ᾄσματος, ἡ παρεκβολὴ τοῦ χοροῦ περὶ τὸ ἐγκώμιον τῆς χώρας, αὐτοῦ τοῦ Σοφοκλέους ἐπὶ τὸ ἴδιον ἀποτείνοντος χαρακτηριστικὸν, τὸ γλαφυρὸν καὶ ᾠδικὸν μέλος.

l. 662. Τὸν ἀργῆτα] τὸν λευκόγεων.

l. 666. Ἀνέχουσα κισσὸν] ὑπὲρ ἑαυτὴν ἔχουσα τὸ φυτὸν, ἄνω ἔχουσα τὸν κισσὸν, ὡς ἐν Λυκούργῳ Αἰσχύλος, Λυκο… δ᾽ ἀν᾽ ὃς ἔχων. ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ ὃς ἔχων.

l. 668. Ἀνήλιον] παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν, Τὴν μὲν γ᾽ οὔτ᾽ ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων, Οὔτε μὲν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἀνέχουσα. ἀνήλιον δὲ, διὰ τὴν δασύτητα τῶν φυτῶν.

l. 673. Θάλλει δ᾽ οὐρανίας] οἱ μὲν ὑπομνηματισάμενοι τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης φασὶ στεφάνωμα τὸν νάρκισσον εἶναι. οὐ γὰρ μόνον στάχυσιν αὐτὰς στεφανοῦσι. μήποτε δὲ κατὰ πλέον μεγάλαιν θεαῖν, τῶν ἐριννύων. καὶ γὰρ τὸ χωρίον ἐν ᾧ ἦν ὁ Οἰδίπους, αὐταῖς ἀνεῖτο. ὅτι δ᾽ ἐριννύων ἐστὶ τὸ στεφάνωμα, δῆλον ἐν οἷς Εὐφορίων φησὶ, Πρόσθε δ᾽ ἐμῶν δυσαπλήτους ὀφειλομένην οἶμον, Εὐμενίδες ἀργῆται θυγατέρες Φόρκυνος, ναρκίσσοιο ἐπιστεφέες πλοκαμῖδας. ἴσως ὅτι παρὰ τοῖς μνήμασιν ὅτι πλεῖστον ἐκφύεται. ἢ ὅτι τοῦ φρίττειν καὶ ναρκᾶν εἰσὶν αἱ δαίμονες αἴτιαι, ὥστε διὰ τὸ ὄνομα συνῳκειῶσθαι τὸ φυτὸν αὐταῖς. μήποτε δὲ τὸν νάρκισσον μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα ἔφη ὁ Σοφοκλῆς, τῷ συλληπτικῷ κεχρημένος τρόπῳ, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, θεᾶς ἀρχαῖον στεφάνωμα, τῆς Κόρης. ἐπειδήποτε δὲ ὅτι πρὶν ἢ τὸν Πλούτωνα αὐτὴν ἁρπάσαι, τούτῳ ἐτέρπετο. συλλέγουσαν οὖν φασὶν αὐτὴν τὸν νάρκισσον ἁρπασθῆναι, ὥστε τὸ ἀρχαῖον τούτου ἕνεκα προσκεῖσθαι· ἔτι, ὃ ἦν αὐτῇ θυμῆρες στεφάνωμα πρὶν ἢ συλληφθῆναι. αὖθις γοῦν φασὶ τὰς θεὰς ἀνθινοῖς μὴ κεχρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ ταῖς θεσμοφοριαζούσαις τὴν τῶν ἀνθινῶν στεφάνων ἀπειρῆσθαι χρῆσιν. ὁ δ᾽ Ἴστρος τῆς Δήμητρος εἶναι στέμμα τὴν μυρρίνην, καὶ τὴν σμίλακα, περὶ ἧς γίνεσθαι τὴν διαδικασίαν· καὶ τὸν ἱεροφάντην καὶ τὰς ἱεροφάντιδας καὶ τὸν δᾳδοῦχον καὶ τὰς ἄλλας ἱερείας μυρρίνης ἔχειν στέφανον. δι᾽ ἃ καὶ τῇ Δήμητρι προσάπτεσθαι ταύτην φησί.

l. 680. Μεγάλαιν θεαῖν] ταῖς ἐριννύσιν.

l. 682. Ὅ τε χρυσαυγὴς κρόκος] ἀπὸ κοινοῦ, τὸ θάλλει κατ᾽ ἦμαρ. τοῖς τὸν νάρκισσον τῇ Δήμητρι ἀπονέμουσι τοῦτο συμμαρτυρεῖ, ὅτι κἀν τῇ Νιόβῃ ὁ Σοφοκλῆς τὸν κρόκον ἄντικρυς τῇ Δήμητρι ἀνατίθεται. ὥστε νοεῖν τὸν λόγον εἶναι περὶ τῶν Δήμητρος στεφανωμάτων. καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο ἴδιον ἂν εἴη Σοφοκλέους. τοῖς γὰρ ἀνθινοῖς οὐ πάνυ φασὶν ἥδεσθαι τὴν Δήμητρα.

l. 683. Μινύθουσι] λήγουσι τοῦ ῥεῖν.

l. 684. Κηφισοῦ νομάδες] κρῆναι νομάδες, αἱ ἐπινεμόμεναι, ὥσπερ καὶ καταρρέουσαι τὴν γῆν τοῦ Κηφισοῦ πηγαί. ἢ ὡς ὁ Κηφισὸς ἐπινέμεται. λέγοι δ᾽ ἂν τὸν ἐν τῇ Καδμείᾳ.

l. 685. Ἀλλ᾽ αἰὲν ἐπ᾽ ἤματι] ἀλλ᾽ ἀεὶ καθ᾽ ἡμέραν, (φησὶν) ἐπινίσσεται ὁ Κηφισός.

l. 686. Ὠκυτόκος] ἤγουν, ὠκυτόκα ποιῶν τὰ πεδία καὶ εὔκαρπα.

l. 688. Στερνούχου χθονὸς] ἴσον τῷ γονίμου γῆς, ἢ ἐπιπέδου καὶ πεδιούχου χθονός. μεταφορικῶς γὰρ καὶ στέρνα καὶ νῶτα φασὶ τὰ πεδιάδη καὶ εὐρέα, καθάπερ αὖ πάλιν αὐχένας, τὰ στενά. τὸ δὲ ὅλον πεδίων ἐπὶ στερνούχου χθονὸς, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν πεδιάδων τῆς γονίμου χθονός.

Χοροί νιν ἀπεστύγησαν] τὴν Ἀττικήν.

Pag. 345. l. 689. Φύτευμ᾽ ἀχείρωτον αὐτόποιον] ὅτι ἀπέσχοντο τῶν ἐλαιῶν τῆς θεοῦ τῶν μορίων ὀνομαζομένων οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσι καὶ Φιλόχορος, ὥστε ταῖς ἀληθείαις ἐγχέαν αὐτὰς φόβημα τοῖς πολεμίοις γενέσθαι. Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐμβαλόντες ἐν τῇ Ἀττικῇ δέκα μυριάσι Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν, ἡγουμένου Ἀρχιδάμου τοῦ Ζευξι-

δάμου

δῆμεν Λακεδαιμονίων βασιλέως, ἀπέχοντο τῆς λεγομένης μορίας Ἀθήνησιν, ὡς καὶ Ἀνδροτίων φησίν. ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις γράφει· Ἀλλ' εἰς Ἀκαδημίαν κατιὼν, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις. ὁ δὲ Ἴστρος καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δεδήλωκε, γράφων οὕτως, * τὴν δὲ κλάδον τῆς ἐν ἀκαδημίᾳ ἐλαίας, τὴν ἀπὸ τῆς ἐν ἀκροπόλει φυτευθεῖσαν φασίν. ἑκατὸν δὲ ἐποιήσαντο εἶπερ τῶν ἐμβαλόντων αὐταῖς ἐκκόψει, φίλος ἢ πολέμιος. διὸ Λακεδαιμόνιοι τὴν λοιπὴν γῆν δῃοῦντες, τῆς μὲν τετραπόλεως ἀπείχοντο διὰ τοὺς Ἡρακλείδας, τὴν δὲ μορίαν, διὰ τὰς ἀράς. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καὶ τοῖς νικήσασι τὰ Παναθήναια ἔλαιον τοῦ ἐκ μορίων γιγνομένου δίδοσθαι φησί.

l. 693. Τὸ μὲν τις] τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας.

l. 696. Μορίου Διὸς] μόριον Δία εἶπε τὸν ἐπόπτην τῆς μορίων ἐλαιῶν. καὶ ἔστιν ὁ λεγόμενος μόριος Ζεὺς περὶ Ἀκαδημίαν, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, Περὶ Ἀκαδημίαν ἐστὶν ὅ,τε τοῦ καταιβάτου Διὸς βωμὸς, ὃν καὶ μόριον καλοῦσι τῆς ἐκεῖ μορίων παρὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἱδρυμένων.

l. 701. Εὔιππον, εὔπωλον] παρ' ὅσον ὁ κολωνὸς ἵππιος ἐλέγετο, καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ αὐτόθι ἵππειοι.

l. 702. Ω παῖ κρόνου] αὐτόθι φασὶ Ποσειδῶνα πρῶτον ἵππους ζεῦξαι καὶ χαλινῶσαι. καὶ ταῦτα δὲ ἐπὶ θεραπείᾳ φησὶ τῆς οἰκείας πόλεως ὁ Σοφοκλῆς. ὁ γὰρ κολωνὸς ἵππιος ὠνομάσθη παρ' ἃς ἐξεθέμην αἰτίας κατὰ Ἀνδροτίωνα. ἀλλ' ἐπεὶ ἐπὶ τὸ σεμνότατον ἄγει τὸ πρᾶγμα, τῇ ποιητικῇ καταχρώμενος ἀδείᾳ.

l. 705. Πρώταισι ταῖς δ' ἐν πίσαις] περὶ τὰ τρία ταῦτα κεφάλαια μάλιστα διατρίβουσι τοῦ ἐγκωμίου, ὅτι εὔφορος ἡ χώρα, καὶ ὅτι ἱππικοὶ Ἀθηναῖοι, καὶ ὅτι ναυτικοί.

l. 707. Πλάτα θρώσκει] κώπη

l. 709. Νηρηΐδων ἀκόλουθος] ἀκόλουθος. ὅτι αἱ Νηρηΐδες πεντήκοντα εἰσιν.

l. 710 Ω πλεῖστ' ἐπαίνοις] ἡ Ἀντιγόνη ταῦτά φησιν ὁρῶσα προσιόντα τὸν Κρέοντα μετὰ χειρός.

l. 717. Εἰ γέρων ἐγὼ] κυρίως δηλονότι.

Pag. 347. l. 720. Ἄνδρες χθονὸς] ἐπὶ τὸν Οἰδίπου ἀφῖκται ὁ Κρέων, καὶ μὴ πείσας αὐτὸν ἐλθεῖν εἰς τὴν αὐτῶν πατρίδα, παρασκευάζεται αὐτὴν τὴν Ἀντιγόνην, φθάσας κατὰ τὴν ὁδὸν καὶ τὴν Ἰσμήνην ἀφελέσθαι.

l. 723. Ου μήτ' ὀκνεῖτε] ὀκνεῖτε ἀντὶ δηλονότι μὴ φοβεῖσθε.

l. 730. Ουδεὶς χ' ἥκει μοι γένει] ἀντὶ τοῦ ὅτι προσήκει μοι πενθεῖν τὰ τῶν ἀτυχήματα ὑπὲρ πάντας Θηβαίους.

l. 734. Ἐκ δὲ τῶνδε μάλιστ' ἐγὼ] ἐγὼ μάλιστά σε καλῶ, ὅσῳ περ πλεῖστα ἀλγῶ τοῖς σοῖς παθήμασι.

l. 738. Κἀπὶ πρεσβεύων μιᾶς] τῆς Ἀντιγόνης. εἴληπτο γὰρ ὑπ' αὐτοῦ ἡ Ἰσμήνη.

l. 747. Ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τἀμφανῆ κρύπτειν] ὥστε συγγνώμης εἰμὶ ἄξιος λέγων· οὐ γὰρ δύναμαι κρύπτειν.

l. 753. Ω πάντα τολμῶν] οὐ ἐν τῷ λογοφανεῖ λόγοις πανοῦργα βουλευόμενος.

l. 755. Τί ταῦτα πειρᾷ;] βαρυτόνως ἀναγνωστέον πείρα, οὐ περισπωμένως, ὡς Δίδυμος.

l. 760. Ηνίκ' ἤδη μοι σε τῆς] ὡς ἐν κεραμείῳ τινὸς ἢ ἄλλου σκεύους εἴρηκε, τοῦτ' ἔστιν, ὅτι κορεσθεὶς τοῦ θυμοῦ λοιπὸν τὰ συμφέροντα ἐβουλόμην, καὶ ὅτι ἤθελον φεύγειν.

l. 761. Καὶ τοὐν δήμοισιν] ἐν Θήβαις δηλονότι.

Pag. 349. l. 765. Γένος τὸ πᾶν] τὸ Ἀττικόν.

l. 768. Καίτοι τοσαύτη τέρψις] καὶ σὺ οὐκ βούλει με εὐεργετεῖν μὴ θέλοντα.

l. 774. Προσφέρεις ἐμοὶ] ἀντὶ χάριτος δηλονότι.

l. 778. Ὡς πάραυλον] ἀντὶ τοῦ ἀγροῖς.

Πόλις δέ σοι] καὶ ἵν' αἱ Θῆβαι ἀβλαβεῖς ἔσονται ἐκ ταύτης τῆς γῆς. ἄνατος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀβλαβής, ἡ ἀνάτητος.

l. 780. Οὐκ ἔστι σοι ταῦτα] οὐ προβήσεταί σοι ὁ σκοπός.

l. 784. Ἆρ' οὐκ ἄμεινον] ἄμεινον σου τὰ ἀποβησόμενα ἐν ταῖς Θήβαις οἶδα;

l. 785. Ἐκ σαφεστέρων κλύω] ἀντὶ τοῦ, καὶ σαφέστερον οἶδα.

l. 786. Φοίβου τε κἀυτοῦ Ζηνὸς] δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμοὺς. ὡς καὶ ἐν Ἰφικλείᾳ φησί. καὶ Αἰσχύλος ἐν ἱερείαις, Στέλλειν ὅπως τάχιστα.

…σις. ταῦτα γὰρ πατὴρ Ζεὺς ἐγκα-
…λεξεν. καὶ Ἀριστοφάνης εἴρηκεν.

1.787. Ὑπόβλητον] οὐκ ἀληθὲς, ἀλ-
λὰ πεπλασμένον. ἀπὸ τῶν ὑποβαλλο-
μένων εἰς τὰ γένη παίδων ἀλλοτρίων.

1.788. Στόμωσιν] θέλγουσιν, καὶ παρ-
…

1.793. Πότερα νομίζεις δυστυχεῖν] … ἐν τῷ μὴ πείθεσθαί σε μᾶλλον δυστυχεῖς ἢ ἐγώ.

1.796. Πείθειν οἷός τ' εἶ] πείθειν με … ἀκολουθῆσαί σοι.

Τὰς πύλας] τὰς ἀπὸ τοῦ χωρίου.

1.798. Λῦμα τοῦ γήρως] κάθαρμα. … ἀπαίδευτος μέχρι γήρως μένεις.

1.800. Δίκαιον, ὅστις ἐξ ἅπαντος] … βούλεται ἐκ παντὸς δοκεῖν δίκαια λέγειν.

Πολλὰ καὶ τὰ καίρια] ἄλλο ἐστὶ τὸ … εἶν, καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖα λέγειν.

1.803. Οὐ δῆτα] τοῖς χρηστοῖς οὐ δοκῶ … λέγειν.

1.804. Καὶ περὶ τῶν δὲ] καὶ περὶ τοῦ …

1.806. Μαρτύρομαι] μάρτυρας καλῶ, ἐάν σε ἕλω, δικαίως τιμωρήσομαι, … ἀνταμείβῃ με ῥήματα.

Pag.351.1.808. Τῶν δὲ συμμάχων] … ἀπὸ τοῦ χωρίου.

Ἕλοι βίᾳ] βιαζόμενος τοὺς ἐμοὺς συμμάχους καὶ φύλακας.

1.809. Ἡ μὴν σὺ κἄνευ] καὶ χωρὶς … λαβεῖν σε εἰς Θήβας.

1.814. Τὴν δέ γ' οὐ μακρὰν] τὴν Ἀντιγόνην δηλονότι.

1.815. Ὦ ξένοι] τῷ χορῷ φησίν.

1.819. Ὑμῖν ἂν εἴη τὴν δὲ] τὴν Ἀντιγόνην. τοῖς ἀκολούθοις δὲ ἑαυτοῦ φησὶν ὁ Κρέων.

1.822. Τί δρᾷς ξένε] πρὸς τὸν Κρέοντα … ἕλκοντα τὴν Ἀντιγόνην.

1.823. Ἀλλὰ τῆς ἐμῆς] ἀδελφῆς μου … θυγάτηρ ἐστίν.

1.828. Εἶργε] φυλάττου, χώριζε.

1.829. Σοῦ μὲν οὔ] οὐκ ἀπείρξομαι.

1.830. Πόλει μάχῃ] ταῖς Ἀθήναις δηλονότι.

1.833. Ὁδοιπορεῖν] ἀναχωρεῖν ἐντεῦθεν, ὦ Κρέον.

1.835. Ἐναίρεται πόλις ἐμὴ σθένει] φονεύεται, βίᾳ πορθεῖται.

1.838. Πρὸς βίαν πορθοῦμαι] ὑπὸ τῶν συντεταγμένων παρὰ τοῦ Κρέοντος … ἑλκομένη, ἐν μέρει δὲ παιδευ… ἐστιν.

1.841. Ἔα τοῦτοιν γε μὴ σκῆπτρ') ἐκ τῶν θυγατέρων, αἷς ὡς σκήπτροις ἐχρῆτο καὶ βακτηρίᾳ.

Pag. 353.1.851. Πόλει τάχα) ταῖς Ἀθήναις.

1.858. Θεῖν μ' ἄφωνον) μὴ ἄφωνος γενοίμην εἰς τὸ καταρᾶσθαί σε.

1.859. Ψιλὸν ὄμμα) ὄμμα φησὶ τὴν Ἀντιγόνην.

1.868. Καὶ χρόνῳ βραδύς) γεγήρακε καὶ βαρύς.

1.872. Τάνδ' ἄρ' οὐκέτι) ταύτην δὴ ἄρα οὐκέτι νομιῶ πόλιν, εἰ σὺ ἀπάξεις τοῦτον.

1.874. Τά γ' οὐ τελεῖ) ταῦτα ἃ λέγεις οὐ πληρώσεις.

1.875. Ζεὺς ταῦτ' ἂν) εἰ τελέσω, Ζεὺς εἰδείη.

1.876. Ἀλλ' ἀνεκτέα) ἀνεκτόν. οὕτω γάρ φασι σκαπτέα, φυτευτέα, ἀντὶ τοῦ σκαπτέον, φυτευτέον.

1.880. Τίς ποθ' ἡ βοή) σοφῶς τῇ οἰκονομίᾳ ἐχρήσατο, ὥστε μαθεῖν τὸν Θησέα τὰ γενόμενα, πρὸς ταῖς θυσίαις ὄντα τοῦ ἱππείου Ποσειδῶνος, ὑπὲρ τοῦ μὴ διαπεσεῖν ἐγγενέσθαι μηνύοντός τινος.

Pag. 355. 1.883. Ἦξα θᾶσσον ἢ) ταχύτερον ἢ ὡς ἔδει βαδίζειν.

1.892. Θυμάτων ἄπο) ἀπὸ τῶν θυσιῶν. ἀντὶ τοῦ ὡς εἶχε σχήματος ἕκαστος.

1.893. Σπουδῇ ἀπὸ ῥυτῆρος) ἀντὶ τῆς βλαύτης. τῶν δὲ ἐξηγησαμένων ἁπάντων Πραξιφάνης δοκεῖ ἄμεινον ἀποδιδόναι, ἀκούων τὸ ὑπόδημα, ὅ ἐστι τῶν ποδῶν τὸ κάλυμμα.

Ἔνθα δίστομοι) ὡς χρηστῆς οὔσης ὁδοῦ ἐκεῖσε.

1.898. Εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἧκον) εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἐληλύθειν, ἐν ταύτῃ τῇ ὀργῇ ἧς ἦν οὗτος ἄξιος.

1.901. Τούτοισιν οὐκ ἄλλοισιν) ὡς ἀπὸ ξένης γῆς ἀφιστᾶσιν, οὕτω καὶ αὐτὸς ἀπὸ ξένης γῆς ἀποστερηθήσεται.

1.902. Οὐ γάρ ποτ' ἔξει) οὐκ ἀναχωρήσεις γὰρ ἐντεῦθεν πρὶν ἀναγάγῃς τὰς κόρας.

1.909. Καὶ παρέστασαι βίᾳ) ἀντὶ τοῦ καταδουλοῖς αὐτὴν βίᾳ, καὶ μεθέστασαι. εἰώθασι δὲ οὕτω λέγειν καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφυγάδευσαν. ἡμεῖς δὲ ἂν εἴποιμεν, μετεστήσαντο, παρεστήσαντο λέγουσιν. Ἄλλως. Καὶ παρέστασαι βίᾳ, τὸ παρέστασαι, ἴσον ἐστὶ τῷ καταδουλοῖς, καὶ ὑποχειρίους ποιεῖς. καὶ πόλιν παραστήσασθαι τοὺς δὲ

τινάς φασι, παραφυλάττεσθαι. καὶ δὲ ἐξοποιεῖ τὰ τοῦ Κρέοντος ὁ Θησεὺς τῇ καλλημμένῃ αὐξητικῇ κεφαλαιώσει, καὶ συνάπτει πολλὰ κεφάλαια.

l. 922. Σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὖσαν] οὐκ οὖσαν ἀξίαν αἰσχύνεσθαι τὴν Θήβην δηλονότι, αἰσχύνεις. αἰσχύνει δὲ πατρίδα πολίτου ἁμαρτία.

Pag. 357. l. 927. Εἰ μὴ μέτοικος τῆς γῆς] ἀντὶ τοῦ ἔνοικος. οὐ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ μέτοικος, ὡς ἡμεῖς φαμὲν, εἴρηται· μετοίκους δὲ καλοῦσι τοὺς ἀπὸ ἑτέρας χώρας μεταβαίνοντας καὶ κατοικοῦντας ἐν ἑτέραις. κέχρηται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐπὶ τῶν οἰωνῶν ἐν Ἀγαμέμνονι λέγων οὕτως, Τῶνδε μετοίκων. μετοίκους γὰρ εἶπε τῶν ὑψηλῶν τόπων τοὺς οἰωνοὺς ἐκεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐνοίκους.

l. 932. Ἐγὼ οὔτ' ἄνανδρον] τὴν πορείαν παραφύλαξον, ὅτι τῶν μὴ κατηγορηθέντων αὐτὴ οὐχ ἅπτεται, καινὰ δέ τινα ἐνθυμήματα καὶ πάνυ εὔλογα ἐξευρίσκων ἀντιρρεῖ.

l. 935. Οὐδείς ποτ' αὐτοὺς] τοὺς Ἀθηναίους.

l. 938. Οὐδ' ὅτῳ γάμοι] παρόσον αὐτὸς τέκνον ἐστὶ μητέρα γεγαμηκώς.

l. 940. Τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρειον] ἤδειν δὲ εὔβουλον ὄντα τὸν Ἄρειον πάγον. τοῦτον δὲ χθόνιον εἶπεν· ἐπεὶ εὐγενὴς καὶ αὐτόχθονα καὶ ἐπιχώριον οὐχ, ὡς οἱ ἐξηγησάμενοι οἴονται, παρὰ τὸ τοὺς δικαζομένους ἐν αὐτῷ ἐπὶ τὴν χθόνα εἶναι χθόνιον τοίνυν, τὸν αὐτόχθονα. λέγοι δ' ἂν τὴν Ἀρεοπαγῖτιν βουλήν. τὸν γὰρ πάγον ὄχθον τινὰ νοητέον. εἴρηται δὲ περὶ τῆς προσηγορίας αὐτοῦ πολλαχοῦ.

l. 947. Θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας] ἐπεὶ, οὐκ ἔστι θυμοῦ κρατῆσαι ἄνθρωπον ὄντα. οὐ καταγηράσκει καὶ ἀποσβέννυται τὸ σφοδρὸν τοῦ θυμοῦ, εἰ μὴ ἐξέλθῃ τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος. ἀδύνατον γάρ ἐστι ζῶντα ἄνθρωπον μὴ θυμῷ χρήσασθαι. τοῦτο δὲ καὶ παροιμιακῶς λέγεται, ὅτι ὁ θυμὸς ἔσχατον γηράσκει. λέγει δὲ διὰ τοὺς πρεσβυτέρους, ὅσῳ γὰρ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρρωμενέστερον ἔχουσι. καὶ Ἀλκαῖος, ὡς λέγομεν, οὕτω κατὰ κοινοῦ αὐτοῦ μιμνήσκεται.

l. 953. Ὦ λῆμ' ἀναιδὲς] εἰκότως τὴν ἀνθυποφορὰν πρὸς τὸν Κρέοντα οὐκ ἀπὸ τοῦ Θησέως πεποίηκεν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Οἰδίποδος. ὁ δὲ αἰτία περίβλεπτος. καὶ ἅμα παραφύλαττε, εἰ καὶ τὰς πιθανῶς ποιεῖται τὰς ἀποκρίσεις. τῷ γὰρ ὄντι ὁ Οἰδίπους, (εἴπερ ἀκριβῶς ἐξετάζοι) ἄδικος μὲν οὐκ ἔστιν, ἀτυχὴς δὲ καὶ [illegible] παθεῖς.

l. 954. Πότερον ἐμοῦ ἢ σαυτοῦ [illegible] ἐπὶ τὴν ἀδελφήν σου λοιδορεῖς.

l. 958. Μηνίουσιν] ὀργιζομένους.

Pag. 359. l. 970. Ἄκοντ' [illegible] τὸ ἀκούσιον.

l. 971. Μητρὸς δὲ, τλῆμον] τὸ [illegible] μητρὸς δὲ γάμους τλῆμον, οὔσης [illegible] μου σῆς, ἀναγκάζων με λέγειν οὐκ [illegible] χύνη;

l. 993. Λέγειν νομίζων ῥητὸν [illegible] τ' ἔπος] τουτέστιν, ἀθυρόστομος ὤν.

l. 1003. Ὅθ' οὕνεκ' εἶπε γῆ] [illegible] οὕνεκα, ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό, [illegible] εἴθ' ὤφελες. ἀντὶ τοῦ, ἀγνοεῖς τοῦτο [illegible] αν, ὅτι εἴπερ χώρα θεοὺς ἐπίσταται [illegible] σκειν, αὕτη ἔσται περὶ τὸ φιλόθεον [illegible] ἀττικῆς.

l. 1014. Οἱ μὲν ἐξηρπασμένοι] [illegible] θεράποντες Κρέοντος.

Pag. 361. l. 1016. Ἄλλοι γὰρ οἱ [illegible] δοντες] ἄλλοι γὰρ Ἀθηναῖοι [illegible] σιν αὐλάς.

l. 1017. Ἐπεύχονται θεοῖς] [illegible] θεράποντες.

l. 1024. Ἀλλ' ἴσθ' ὅτι σὺ [illegible] ἀντὶ τοῦ πιστεύων. καταστρέφει δὲ [illegible] πεποιθώς.

l. 1037. Εἴην ὅθι δαΐων] ὁ μὲν [illegible] ων καὶ ὁ Θησεὺς ἀπῆλθον· ὁ δὲ χορὸς ὑπονοεῖ τὸν Κρέοντα οὐ μόνον ἥκειν [illegible] μετά τινος χορὸς, ἀλλὰ πλησίον [illegible] ποπεδευκέναι. κατὰ τοῦτο οὖν καὶ [illegible] χορὸν προσβεβηκότες τὴν ἡλικίαν [illegible] ποιοῦνται ταύτην, εἴθε εἴην ὅπου [illegible] συμβολαὶ καὶ αἱ μάχαι μέλλουσιν ἔσεσθαι [illegible] ὑπονοοῦσι γὰρ τὰ ὅμοια τῷ Θησεῖ [illegible] Κρέοντος. διὸ καὶ φασὶν, εἴθε [illegible] ἐγενόμην αὐτῶν.

l. 1038. Ἐπιστροφαὶ] ἀναστροφαί.

l. 1039. Τὸν χαλκοβόαν] στερρόβοαν, μεγαλόφωνον.

l. 1040. Ἢ πρὸς πυθίαις] ἀπὸ [illegible] νοῦ τὸ ἀκταῖς λήπτεον. λέγει δὲ αἱ πυθίας ἀκτὰς τὸν τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος βωμὸν τὸν ἐν τῷ Μαραθῶνι, ἔνθα καὶ τὴν θεωρίαν ἔπεμπον. ἱστορεῖ [illegible] τούτων Φιλόχορος ἐν τῇ τετάρτῃ [illegible] γράφων οὕτως, Ὅταν δὲ σημεῖα [illegible] παραδεδομένα ἐν τοῖς ἱεροῖς, τότε ἀποστέλλουσι τὴν θεωρίαν οἱ ἐκ τοῦ γένους Πύθιαι δὲ καὶ Δηλιάδες ὁπότερα ἂν [illegible] θήκη αὐτοῖς. θύει δὲ ὁ μάντις, [illegible]

... εἰς Δελφοὺς πόμπιμα γίνεται, ... θεωρία πέμπεται, ἐν Οἰνόη, καθ' ... ἡμέρας ἐν τῷ πυθίῳ· εἰ δὲ εἰς ... ἀποστέλλοιτο ἡ θεωρία, κατὰ τὰ ... ἡμέρα θύει ὁ μάντις εἰς τὸ ἐν ... Δήλιον. καὶ ἔστιν ἱεροσκοπία ... εἰς Δελφοὺς θεωρίας, ἐν τῷ κατὰ ... ... πυθίῳ· τῆς δὲ εἰς Δῆλον, ἐν ... τὴν Μαραθῶνα Δηλίῳ. Ἄλ- ... πρὸς πυθίαις· ὡς ἐπὶ Μαραθῶ- ... τὸ πύθιόν ἐστιν.

1041. Η λαμπάσιν ἀκταῖς] τὰ Ἐλευσῖνι τέλη φησί. καὶ εἴη λαμπάσιν ... λέγων, ταῖς λαμπαδευομέναις ... ... καταλαμπομέναις ... τῆς μυστικῆς φλογὸς, καὶ τῶν ἱερῶν ... περὶ ὧν Αἰσχύλος φησί, Λαμ- ... ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει. ... Ἀκταῖς περὶ Ἐλευσῖνα, ἀπὸ τῶν ... ἐν τοῖς μυστηρίοις λαμπάδων.

l. 1042. Οὗ πότνιαι] αἱ θεσμο- ...

Τιθηνοῦνται] ἐπιμελοῦνται, καὶ ... θεραπείας.

l. 1043. Τέλη] τὰς τελετάς. καὶ Αἰ- ... Εφηβ', ἔρως δὲ τοῦδε μυστικοῦ ...

l. 1044. Ὧν καὶ χρυσέα κλῂς] ἐπεὶ ... τὰ μυστήρια, καὶ καθάπερ κλει- ... γλῶσσα κατείληπται ὑπὸ τοῦ μὴ ... ...ειν.

l. 1046. Προσπόλων Εὐμολπιδᾶν] ... τετελεσμένων. ζητεῖται δὲ τί δήπο- ... Εὐμολπίδαι τῶν τελετῶν ἐξάρ- ... ξένοι ὄντες. εἴποι δ' ἄν τις ὅτι ... ἔνιοι πρῶτον Εὔμολπον ποι- ... τῆς Δηϊόπης τοῦ Τριπτολέμου τὰ ἐν Ἐλευσῖνι μυστήρια, καὶ οὐ τὸν Θρᾶκα. καὶ ... ἱστορεῖν Ἴστρον ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτάκ- ... Ἀκεσόδωρος δὲ πέμπτον ἀπὸ τοῦ πρώτου Εὐμόλπου εἶναι τὸν τὰς τελετὰς καταδείξαντα, γράφων οὕτως, Κατοι- ... δὲ τὴν Ἐλευσῖνα ἱστοροῦσι πρῶτον ... τοὺς αὐτόχθονας, εἶτα Θρᾶκας τοὺς ... Εὐμόλπου παραγενομένους πρὸς βοή- ... εἰς τὸν κατ' Ἐρεχθέως πόλεμον. ... δέ φασι καὶ τὸν Εὔμολπον εὑρεῖν ... μύησιν τὴν συντελουμένην καθ' ἐν- ... ἐν Ἐλευσῖνι Δήμητρι καὶ Κόρῃ. Ἀνδροτίων μὲν οὖν γράφει οὐ τὸν Εὔ- μολπον εὑρεῖν τὴν μύησιν, ἀλλ' ἀπὸ ... Εὐμόλπου πέμπτον γεγονότα. Εὐ- ... γὰρ γενέσθαι κήρυκα τοῦ δὲ, Εὐ- μολπον· τοῦ δὲ, Ἀντίφημον· τοῦ δὲ, Μου- ... τὸν ποιητήν· τοῦ δὲ, Εὔμολπον τὸν καταδείξαντα τὴν μύησιν, καὶ ἱεροφάν- την γεγονότα.

l. 1047. Τὸν ἐγρεμάχαν] γράφεται ὀρειβάταν· οἱονεὶ, τὸν διὰ τῶν ὀρέων βαίνοντα τὴν προειρημένην χώραν.

Pag. 363. l. 1052. Η που τὸν ἑσπέρον] τὸν Αἰγαλεών φησι. καὶ γὰρ τοῦτο ἐπ' ἐσχάτων ἐστὶ τοῦ δήμου τούτου. καταλέ- γουσι δὲ χωρία παρ' ἃ μάλιστα εἰκά- ζουσι τὴν συμβολὴν γενέσθαι τοῖς περὶ τὸν Κρέοντα καὶ Θησέα. πέτρας δὲ νιφά- δος εἴη ἂν λέγων τὴν οὕτω λεγομένην λείαν πέτραν, ἢ τὸν Αἰγάλεων λόφον· ἃ δὴ ἐπιχώρια φασὶν εἶναι. καθάπερ Ἴ- στρος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἀτάκτων ἱστο- ρεῖ, οὕτως, ἀπὸ δὲ τῆς χαράδρας ἐπὶ μὲν λείαν πέτραν. καὶ μετ' ὀλίγα, ἀπὸ τού- του δὲ ἕως Κολωνοῦ παρὰ τὸν χαλκὸν προσαγορευόμενον. ὅθεν πρὸς τὸν Κηφισὸν ἕως τῆς μυστικῆς εἰσόδου εἰς Ἐλευσῖνα. ἀπὸ ταύτης δὲ βαδιζόντων εἰς Ἐλευσῖνα, τὰ ἐπ' ἀριστερὰ μέχρι τοῦ λόφου τοῦ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Αἰγαλέω. ἤτοι οὖν τὴν καλουμένην λείαν πέτραν ἢ τὸν Αἰγά- λεων λέγει. ὁ δὲ νοῦς, ἆρα ἐπὶ τὸν ἑσπέ- ρον χῶρον τῆς λείας πέτρας προσπε- λάσουσι;

l. 1053. Πελῶσι] γράφεται πελά- ζουσιν.

l. 1054. Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ] Οἴα δῆμος τῆς ἀττικῆς· ὅθεν καὶ τὸ οἴηθεν. ἐκ νομοῦ δὲ πάλιν, χωρίου Ἀττικοῦ οὕ- τω καλουμένου. ἐν ᾧ νέμουσιν, ὡς νεμέσε- ως παρακειμένης.

l. 1056. Ο προσχώρων ἄρης] ὁ τῶν ἐπιχωρίων.

l. 1058. Δεινὰ δὲ Θησειδᾶν] τῶν Ἀ- θηναίων. ἁπλούστερον δὲ Θησειδᾶν φησὶ τῶν ἀττικῶν τῶν ὑπὸ Θησέα τεταγ- μένων.

l. 1060. Πᾶσα δ' ὁρμᾶται] τὰ ἑξῆς, πᾶσα δ' ὁρμᾶται ἄμβασις.

l. 1068. Τάχ' ἂν δώσειν] τάχα ἐν- δώσει, φησὶν, ὁ Κρέων.

l. 1069. Τὰν δεινὰ τλᾶσαν] τὴν πολλὰ δεινὰ ἀνατλᾶσαν. τὴν παρθέ- νον ἀπὸ τῆς ἑτέρας δηλῶν. ὡς καὶ κατω- τέρω τῷ ὁμοίῳ σχήματι χρῆται. δύνα- ται δὲ καὶ ἑτέρα προσῳδία εἶναι. Τὰν δει- νὰ τλᾶσαν, δεινὰ δ' εὑροῦσαν, τὰ σὺ δεινὰ δηλονότι.

Pag. 365. l. 1089. Στίβῳ διπλᾶς ἀρωγᾶς] τουτέστι, τῇ διπλῇ ἀρωγῇ. τῇ πόλει λέγει καὶ τοῖς πολίταις. νῦν δὲ διὰ τοῦ στίβῳ σημαίνει μὲν ἐστὶ προσί- μην,

μαι, τελευτᾷ δὲ εἰς ἴσον τῷ προσκαλοῦμαι.

l. 1219. Ὦ ξεῖνε μὴ θαύμαζε πρὸς τὸ λιπαρὲς] τὸ ἀρέσκον. ἰδίως ἐσχημάτισε τὸν λόγον, μὴ προσθαύμαζέ μου τὸ λιπαρὲς, τὸ λίαν προσοικειωθητικὸς τῆς ψυχῆς τοῖς τέκνοις. τὸ δὲ ἑχόμενον οὐ καταλλήλως εἶπεν. οὐ γάρ φησιν, ἀέλπτως φανέντων ἐμοὶ τῶν τέκνων μηκύνω τὸν λόγον, ἀλλὰ τέκνα φανέντα, εἶτα, μηκύνω τὸν λόγον.

l. 1220. Ἢ, εἰ φανέντ' ἄελπτα μηκύνω λόγον] ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὸ κηδόσυνον εἰ μακρηγορήσω.

Pag. 367. l. 1133. Μήλου] ἐπιμελοῦ.

l. 1135. Θαυμάσας ἔχω] ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα, ἀττικῶς.

l. 1148. Πράγος δὲ ἀπίζειν] ἄνθρωπον δὲ (φησὶν) ὄντα, οὐδὲ πράγματα κακίζειν δεῖ.

l. 1151. Φασίν τιν' ἡμῖν ἄνδρα] καθ' ὑπόθεσιν ἱκετεύει ὁ Πολυνείκης πρὸς αὐτοὺς παραγενέσθαι καὶ τοῦ Οἰδίπου, κατά τι λόγιον ἐμπεσὸν, ὅτι πρὸς οὓς ἂν γένοιτο ὁ Οἰδίπους, κρατήσουσι τῆς βασιλείας. τοῦτο οὖν ἀγγέλλει ὁ Θησεύς.

Σοὶ μὲν ἔμπολιν] ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οἰκοῦντα.

l. 1154. Θύων ἔκυρεν] ἀντὶ τοῦ ἐκύρουν. ταὐτὸν δὲ τῷ ἐτύγχανον.

l. 1159. Σοί φασιν αὐτὸν] τὸ ἑξῆς, σοί φασιν αὐτὸν μολόντα αἰτεῖν εἰς λόγους ἐλθεῖν.

l. 1166. Ὁ προστάτης] ὁ ἱκέτης ὁ προσεστηκὼς τῷ βωμῷ.

l. 1168. Παῖς ὁ 'μὸς, ὦ 'ναξ] πρὸς τὸν Θησέα φησί.

Pag. 369. l. 1172. Τοῦθ' ἥκει παρεὶ] παρακελεύει ἀντὶ τοῦ ἥκειν.

l. 1176. Πάτερ, πιθοῦ μοι] οὐχ ὡς οὐκ ἂν πεισθησομένου τῷ Θησεῖ τοῦ Οἰδίπου, οὕτως ἐδέησεν αὐτῷ καὶ τῆς ἐκ τῆς θυγατρὸς παρακελεύσεως· ἀλλ' αὐξήσεως χάριν καὶ τοῦτο παρείληφε τὸ πρόσωπον ὁ Σοφοκλῆς. ὁμίλει γοῦν πρὸς τὸν Θησέα ἀποκρίνεται, ὡς ἐκείνῳ πεπεισμένος.

l. 1180. Οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρ.] τὸ ἑξῆς, θάρσει. οὐ γὰρ ἃ μή σοι συμφέρονται λέξει, πρὸς βίαν σε παρασπάσει γνώμης. τὸ δὲ λέξεται, ἀντὶ τοῦ λέξει, ὁ Πολυνείκης δηλονότι. Ἄλλως. ὀφείλων εἰπεῖν, ἃ λέξει ὁ Πολυνείκης, λέξεται εἶπε πρὸς τὸ ἃ,

ἤγουν ἃ λεχθήσονται.

l. 1189. Ἐξευρηνται] κατεσκευάζονται.

l. 1191. Πατρῷα καὶ μητρῷα] [illegible] περὶ τὴν πήρωσιν λέγοι ἄν. οὐ γὰρ τὰ ἐξ ἀρχῆς προαχθέντα ὀνειδίζει αὐτῷ, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἄγαν ὀργῆς ἀπέβη. τέκνα αὐτὸν ἀποτρέπειν βούλεται.

l. 1198. Τίνειν] ἀμείβεσθαι.

l. 1205. Σῶν ἴσθ'] ἀντὶ τοῦ σῶον [illegible]

l. 1206. Ὅστις τοῦ πλέονος μέρους [illegible] κατάδηλός ἐστιν ὁ χορὸς ἐν ταύτῃ ἀναφωνῶν καὶ ἀλληγορῶν περὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀπληστίας· καὶ ἔοικε τῷ Ἡσιόδῳ, Νήπιοι οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός. τείνει δὲ ταῦτα εἰς τὴν δυσποτμίαν Οἰδίπου.

Pag. 371. l. 1213. Ὁ πότ' ἄν τις] ὅτι ἄν τις ἐς πλέον πέσῃ τοῦ θέλοντος, τοῦ μετρίου, τοῦ ἱκανοῦ, τοῦ προσήκοντος, ἀφανῆ τὰ τερπνὰ γίγνεται, καὶ πάντα ἄδηλα. Ἄλλως.

l. 1214. Ἐς πλέον πέσῃ.] οὐ παύεται τοῦ κόρου πρὶν εἰς θάνατον ἔλθωσι.

l. 1215. Οὐδ' ἔστι κόρος] γελοῖος κόρος. ταῦτα δὲ καθ' ἑαυτὸν φησὶν ὁ χορὸς, ὅτι ὁ πλεονεκτεῖν ἐθέλων παρὰ τὸ καίριον καὶ τὸ μέτριον, ἄχαρις ἔστ[αι].

l. 1216. Ἰσοτέλεστος] ὁμοίως γὰρ ἀποθνήσκουσιν οἱ τοιοῦτοι. τὸ ἑξῆς δὲ, ἰσοτέλεστος θάνατος. τὰ δὲ ἄλλα, διὰ μέσου. καὶ βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει, πολὺ δεύτερον, ὡς τάχιστα. τὸ δ' ὅλον, οὐδὲ ἔπεστιν αὐτοῖς κόρος ἰσοτέλεστος τοῦ ᾅδου. τότε γὰρ ὁ τοιοῦτος κόρος λαμβάνει τέλος ὅτε ἂν ὁ ᾅδης ἐπέλθῃ.

l. 1218. Ἄλυρος, ἄχορος] ἐπεὶ ὁ θανάτῳ οὐχ ὑμναῦσιν, ἢ μετὰ θάνατον οἱ τοιοῦτοι οὐχ ὑμνοῦνται.

l. 1220. Μὴ φῦναι, τὸν ἅπαντα] πάντων ἄριστον ἀνθρώποις τὸ μὴ φῦναι· παρὰ τὸ λεγόμενον. Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον.

l. 1221. Τὸ δ' ἐπεὶ φανῇ] τοῦτο δὲ τὸ ἑξῆς, ἐπεὶ δὲ φανῇ, τὸ βῆναι ἐκεῖθεν ὅθεν περ ἥκει, ὡς τάχιστα, παρὰ πολὺ τῶν ἄλλων δεύτερόν ἐστιν ἐκείνου τοῦ μὴ φῦναι καθόλου.

l. 1224. Ὡς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ] ὡς ἡνίκ' ἂν νεότης παρῇ (ταύτας γὰρ φησὶ κούφας ἀφροσύνας) οὐδὲν ἀπολογίζεται τῶν δεόντων. ἰδίως δὲ αὐτὸ ἐξεῖλεν, ὡς εἰ ἔλεγε, τῷ γὰρ νέῳ ἀφροσύνη πάρεστι.

l. 1226,

l. 1226. Τίς πλάγχθη πολύμοχθος ἔξω] τοῦτο ἰδίως ἐξήνεγκε. βούλεται δέ τι τὸ τοιοῦτον συμαίνειν, τίς ἂν πλαγχθείη τῶν πολλῶν μόχθων; ἤγουν, τίς ἔξω τοῦ πολύμοχθος ἐστὶ γενόμενος;

l. 1227. Τίς οὐ καμάτων ἔνι] ταῦτα ἐρωτηματικῶς εἴρηται κατὰ τοιαύτην ἐπίκρισιν καθ' ἣν ἐμφαίνεται. πρότερον μὲν, ὅταν εἴπῃ, τίς πλάγχθη τῶν μόχθων τῶν πολλῶν, ὑπακουομένου τοῦ οὐδείς· πάλιν δὲ ὅταν ἐξῆς ἐπιζεύξῃ, τίς οὐ καμάτων ἔνι, τὸ πᾶς. βούλεται γὰρ ἡ νῦν κατὰ τὸ ὅμοιον λέγειν, οὐδεὶς ἐστι κάματος ὃς οὐκ ἔνεστιν.

l. 1243. Αἱ δὲ νυχιᾶν ἀπὸ ῥιπᾶν] τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν φησὶ τῶν προσαγορευομένων ῥιπῶν· ἅτινες καλοῦσι ῥιπαῖα ὄρη. λέγει δὲ αὐτὰ ἐννύχια διὰ τὸ πρὸς τῇ δύσει κεῖσθαι. μέμνηται δὲ καὶ Ἀλκμὰν, λέγων οὕτως, Ῥιπὰς ὄρος ἀνθέον, ὕλας νυκτὸς μελαίνας στέρνον. καὶ ἐν Ἰλιάδι ὁ ἐν ... λος, Ῥιπαὶ μὲν δὴ πάλαι.

Pag. 373. l. 1249. Οἴμοι τί δράσω] παραφυλάττε πάλιν τὴν τέχνην τῆς ἱστορίας αὐτοῦ, ὅτι οὐκ εὐθέως ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἀπαντᾷ, ἀλλὰ προκαταβάλλει τὰ ὅλα εἰς εὔνοιαν.

l. 1257. Ἀδελφαὶ δ' ὡς ἔοικε] κοινὰ δὲ τούτοις, ὡς ἔοικε, γίγνεται.

l. 1265. Προσφορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔτι] ἐπανάληψις, ἀντὶ τοῦ ἀνακαλέσασθαι αὐτὰ καὶ ἀναλῦσαι οὐκ ἔστι.

l. 1272. Τὸ δυσπροσοιστον] τὸ δυσπροσπέλαστον.

l. 1286. Ἃ δ' ἦλθον, ἤδη] λείπει ἡ διὰ, ἵν' ᾖ, δι' ἃ ἦλθον.

Pag. 375. l. 1307. Σὺν ἑπτὰ τὸν λόγχαις] ἕκαστον σύστημα ἑνικῶς ὀνομάζει λόγχην, ὡς εἴποις ἐπὶ πολλῶν ἵππων, εἶναι τὴν ἵππον.

l. 1316. Ἔκτος δὲ Παρθενοπαῖος] ἔνιοι οὐ τὸν Ἀταλάντης Παρθενοπαῖόν φασι στρατεῦσαι, ἀλλά τινα Ταλαοῦ, ὃν ἔνιοι διὰ τοῦ Κ Καλαὸν προσαγορεύουσι, καθὰ καὶ Ἀρίσταρχος ὁ Τεγεάτης καὶ Φιλοκλῆς ἱστοροῦσιν· συγγραφεὺς δὲ, Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος.

l. 1317. Ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν] παρὰ τὸ παρθένος ἔτι κληθείς.

l. 1325. Τῷδε τ' ἀνδρὶ] δεικτικῶς. καὶ ἔστι πυκνὸς ἐν τῷ τοιούτῳ Σοφοκλῆς.

l. 1329. Πρὸς νῦν σε κρηνῶν] παθητικὸν ἐστι τὸ πρὸς πατρῴων κρηνῶν ὁρκοῦν· ὡς εἰ ἔφη, πρὸς τῶν ἐκθρεψάντων σε ὑδάτων.

Pag. 377. l. 1341. Τὸν ἄνδρα, τοῦ πέμψαντος] ἤρξατο πάλιν ὁ χορὸς χρηστόν τι συμβουλεύειν.

l. 1345. Θησεὺς δικαιῶν] δίκαιον κρίναν.

l. 1349. Ος γ' ὦ κάκιστε] δαιμονίως τῇ ἀποστροφῇ χρῆται ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐπὶ τὸν Πολυνείκην ὁ Οἰδίπους. παραφύλαξον δὲ πῶς οἱ αὐτοὶ τῶν λόγων γίγνονται τῶν μετ' ἐπιλειῶν ἐγκώμιον, τούτου δὲ κατηγόρημα.

l. 1370. Τοιάσδ' ἀράς] τοῦτο ἀγνοήσαντες οἱ πρὸ ἡμῶν παραλελοίπασιν. ἔχει δὲ τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας οὕτως· οἱ περὶ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην δι' ἔθους ἔχοντες τῷ πατρὶ Οἰδίποδι πέμπειν ἐξ ἑκάστου ἱερείου μοῖραν τὸν ὦμον, ἐκλαθόμενοι ποτὲ εἴτε κατὰ ῥᾳστώνην, εἴτε ἐξ ὁτουοῦν, ἰσχίον αὐτῷ ἔπεμψαν. ὁ δὲ μικροψύχως καὶ τελέως ἀγεννῶς ἀρὰς ἔθετο κατ' αὐτῶν, δόξας κατολιγωρεῖσθαι. ταῦτα ὁ τὴν κυκλικὴν Θηβαΐδα ποιήσας ἱστορεῖ οὕτως, Ἰσχίον ὡς ἐνόησε, χαμαὶ βάλεν, εἶπέ τε μῦθον, Ὤ μοι ἐγὼ, παῖδές μοι ὀνειδείοντες ἔπεμψαν. Εὖκτο Διὶ βασιλῆι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι, Χερσὶν ὑπ' ἀλλήλων καταβήμεναι Ἄϊδος εἴσω. τὰ δὲ παραπλήσια τῷ ἐποποιῷ καὶ Αἰσχύλος ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις. καὶ ἔοικε τὸ τῆς ἱστορίας ἥκειν ἐπὶ πολλούς· ὡς καὶ παρά τινι ἐντεθεῖσθαι αὐτὰ πρὸς τὸ γελοιότερον διὰ τούτων, Ἀεὶ δ' ὁρῶντί γ' ὀξὺ, εἰ καὶ τυφλὸς ἦν. Θυσίας γὰρ ἀπαρχὰς γέρας ἐπέμπομεν πατρὶ, Περισσὸν ὦμον, ἔκκριτον γέρας· τὸ δὲ Αὐτοί γε συγκόψαντες οὐ μεμνημένοι, Λήσειν δοκοῦντες, ἀντὶ τοῦ κεκομμένου Ἐπέμψαμεν βόειον. ὁ δὲ λαβὼν χερὶ, Ἔγνω γ' ἐπαφήσας. εἶπε τ' ἐκ θυμοῦ τάδε, Τίς μοι τόδ' ἀνθόμοιον μισητὸν κρέας Πέμπει; γέλων δὴ πῆμα ποιούμεναι κόροι, Θύοντες ὕβρει τυφλὸς οὗτοι γνώσεται, Οὕτω λέγοντες. ὦ θεοὶ μαρτύρομαι Ἐγὼ τάδ' ὑμᾶς, καὶ καταδέχομαι κακὰ Αὐτοῖσιν, αὐτοὺς τῇδε δὶς τόσα χεῖσθαι. Χαλκῷ δὲ μαρμαίροντες ἀλλήλων χρόα Σφάξοιεν ἀμφὶ κτήμασιν τοῖς βασιλικοῖς. καὶ Μηνάνδρος ἐν ναυκλήροις, Ὅτι Πολυνείκης πῶς ἀπώλετ' οὐχ ὁρᾷς;

Pag. 379. l. 1394. Οἴμοι κελεύθου] καὶ αὕτη δευτέρα ἐστὶν ὥσπερ δέησις, καὶ παθητικωτάτη, ἐν τῷ ἀπολοφύρεσθαι αὐτὴν, τοχάζομένη πάνυ πιθανῶς.

l. 1421.

l. 1431. Χρήζει γάρ] ἐν ἴσῳ τῷ χρημαθεῖ. τοῦτο ὑφ' ἑαυτοῦ φησὶ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ. ἡμῖν δὲ ἡ συμβατία οὐδὲ συγχωρητέα.

l. 1422. Οἴμοι τάλαινα. τίς δὲ] τὸ ἑξῆς, τίς δὲ τολμήσει ἕπεσθαι, κλύων τὰ τοῦδε τἀνδρός;

Pag. 381. l. 1424. Οὐδ' ἀγγελοῦμεν] καὶ ἐν ταῖς τέχναις ἐστὶ τοῦτο, ὅτι οὐ πάντα δεῖ ἀληθεύειν ἐὰν μὴ χρήσιμα ᾖ, ἀλλὰ δεῖ καί τινα ψεύδεσθαι.

l. 1432. Μέθετέ δ' ἤδη] καὶ ἐκ τούτου δῆλον ὅτι ἐν τῇ παρακλήσει ἅμα τῶν λόγων λεγούσης τούτους εἴχετο αὐτοῦ ἡ ἀδελφή.

l. 1439. Καὶ τῆσδε φυῶσαι] καὶ τοιᾶσδε τύχης καὶ ἐναντία.

l. 1442. Νέα τάδε νεόθεν ἦλθέ μοι] ἦνος. εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ξενικά ἐστι τὰ πρόσωπα, καὶ τὰ κατέχοντα τούτους κακά, ὅμως συναλγεῖ καὶ εὐλαβεῖται ὁ χορὸς μὴ ἐκ τῆς ὁμιλίας τῆς σὺν αὐτοῖς, ἀπολαύσωσί τινος κακοῦ καὶ αὐτοί. ἐν τούτῳ οὖν ἤδη καὶ ὁ λόγος αὐτοῖς διάκειται, τοιαῦτα πάρεστιν ἡμῖν (φησὶν) ἄτοπα παρὰ τοῦ ξένου ἀπολαῦσαι, ἐκτὸς εἰ μὴ μοῖρά τις καταλαμβάνει ἡμᾶς, καὶ κατὰ μοῖραν ἀπολαύομεν ἂν ἀπολαύομεν.

l. 1445. Εἴ τι μοῖρα] εἰ μὴ χρὴ μοῖραν ταῦτα πάσχω, εἴποιμι ἂν ἐκ τῆς Πολυνείκους νέα μοι κακὰ ἐληλυθέναι.

l. 1446. Μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα] τουτέστιν, οὐδέν ἐστι μάταιον ὑπὸ Θησέως ἀξιωθὲν πραχθῆναι, ἀλλ' ὃ ἂν γένηται ὑπὸ Θησέως, τοῦτο καλῶς γίγνεται. τὸ δὲ ἑξῆς, μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι. ἐπειδὴ ὁρᾷ ταῦθ' ὁ ἀεὶ χρόνος, ἕτερα μὲν αὔξων ἄνω, τὰ δὲ παρ' ἦμαρ αὖθις. ὅ ἐστιν, εἰς τὸ ἔμπαλιν τρέπων τὰ ἤδη αὐξηθέντα. ὅ ἐστι, πάντα ἰδὼν ὑφ' ἑαυτῷ ὁ χρόνος τὰ μὲν ὁρᾷ, τὰ δὲ καὶ αὐτὸς ὁρᾶται ποιῶν. τὰ γὰρ πραττόμενα, τῷ χρόνῳ φαίνεται. τουτέστιν, ἐν τῷ χρόνῳ πολλαὶ μεταβολαὶ γίγνονται, καὶ ὁρᾶται ὁ χρόνος πολλὰ μὲν αὔξων παρ' ἦμαρ, πολλὰ δὲ εἰς τὸ ἔμπαλιν τρέπων.

l. 1451. Ἔκτυπεν αἰθὴρ] τὸ συνεκτικώτατον τοῦ δράματος ἐν τούτῳ. καθάπερ προεῖπεν ὁ Οἰδίπους, Σημεῖα δ' ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα, Ἢ σεισμὸν, ἢ βροντήν τιν', ἢ Διὸς σέλας. μεταξὺ οὖν τῶν χοροῦ λόγων γίγνεται τοῦτο. ἐφ' ᾧ ὁ χορὸς ἀναβοᾷ. ὅπερ ἰδὼν σύμβολον τὸν Οἰδίποδα τεθνήξεσθαι. ὅπερ γνωρίσας ὁ Οἰδίπους, ἀξιοῖ τὸν Θησέα διὰ τάχους παραγενέσθαι.

l. 1454. Τἀξίωμα] τὸ βούλημα.

Pag. 383. l. 1459. Ἐς δ' ἄκραν] ἄκραν φόβαν κρατὸς, οὕτως ἀποδέδοται.

l. 1461. Οὐρανία γὰρ ἀστραπὴ] ἀντὶ τοῦ ταχεῖα.

l. 1464. Οὐ γὰρ ἅλιον] οὐ μάταιον. τοῦτο (φησὶν) οὐ μάτην γίγνεται τὸ κατὰ τὴν διοσημείαν, ἀλλ' ἐπί τινι μεγάλῃ συμφορᾷ. νῦν δὲ συμφορὰν φησὶ τὸ μέσον ὄνομα τῆς συντυχίας. ὅ ἐστιν, ἐπί τινι γίγνεται ἡ διοσημεία.

l. 1465. Ἀφορμᾷ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀφορμᾷ.

l. 1468. Τῷ δ' ἐπ' ἀνδρί] ἐπ' ἐμοὶ δηλονότι.

Θέσφατος βίου τελευτή] ἡ θεσπισθεῖσα τελευτή.

l. 1469. Ἀποστροφή] ἀποφυγή.

l. 1470. Τῷ δὲ συμβαλών] τίνι τεκμηρίῳ νοήσας. σοχασάμενος.

l. 1474. Ἀμφίσταται] περιΐσταται ἡμῖν μέγας ψόφος.

l. 1476. Ἵλαος ὦ δαῖμον] λείπει τὸ ἴσο. ἀποσβέσαντα δὲ ὁ χορὸς εὔχεται πρὸς τὸν θεὸν, εἰ ἐπί τινι χαλεπῷ ταῦτα πράττει, ἵλεων αὐτὸν γενέσθαι. ὅρα οὖν ὅτι ἡ συμφορὰ ἐπὶ τῆς μέσης ἐννοίας κεῖται.

l. 1477. Ματέρι] τῇ Ἀττικῇ.

Ἀφθεγγὲς] χαλεπόν.

l. 1478. Ἐναισίου δὲ συντύχοιμι] μηδὲ πονηρῷ τινι συντύχω.

l. 1480. Ἀκερδῆ χάριν] ἧς φαῦλον τὸ κέρδος.

Μετάσχοιμί πως] ἀντὶ τοῦ σχοίην.

l. 1482. Ἆρ' ἐγγὺς ἀνὴρ] ὁ Θησεύς.

l. 1484. Τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν] τί πιστὸν (φησὶ) θέλεις ἐμβαλεῖν τῇ φρενὶ ἐκείνου; τῇ τοῦ Θησέως δηλονότι, ἀντὶ τοῦ, τί βούλει πιθανὸν ἀνακοινώσασθαι τῷ Θησεῖ;

l. 1486. Δοίην σφιν] ἀντὶ τοῦ αὐτῷ (κατὰ τὴν δὲ πληθυντικὸν) ὧν πάρειθ' ὑπεσχόμην. Ἄλλως. Ἡ σφὶν ἀντὶ τοῦ οἱ ἀντωνυμίας κεῖται. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, τελεσφόρον δοῦναί οἱ χάριν.

Pag. 385. l. 1488. Ἰὼ παῖ] θαυμαστῶς ὁ χορὸς βοᾷ. ἐπείγει γὰρ τὸ πρᾶγμα.

l. 1489. Ἔπι γύαλον] ἡ ἐπὶ πρὸς τὰ ἄκραν· ἵν' ᾖ, ἐπ' ἄκραν πέτραν.

l. 1490. Ποσειδαωνίῳ] Ποσειδῶνι. διὸ κεῖται τὸ Χ. Ἄλλως. Ποσειδαωνίῳ, ἀντὶ

τῦ Ποσειδῶνος, ὃ ὄζιν ἐναλίν θεοῦ. ἑτέρως ἐσχηματισ, κτητικώτερον πως. κεῖται τὸ Χ.

l. 1491. Αγιάζων] ἀντὶ τῦ ἁγίζων.

l. 1495. Παρ' ὑμῶν] ὁμοῦ τε καὶ Οἰδίποδος.

l. 1498. Ἐπιῤῥάξασα] ἀντὶ τῦ ἐπίῤῥαξεν.

l. 1500. Θεῶν τύχω] ἐπιτυχίαν.

l. 1502. Νέορτον αὖ] ἀντὶ τῦ νέον.

l. 1503. Καί σ' ἄπερ] τὸ ἑξῆς, καὶ σὲ μὴ ψεῦσαι.

l. 1507. Σημάτων προκειμένων] δηλ, διὰ τῶν σημείων.

l. 1514. Γήρως ἄλυπα] ἕως γήρως.

Τάδε κείσεται] γράφεται, σῶ τι μένει.

l. 1518. Μήθ' ὃ κίνυθε] μήτε ὅπε κρύπτεται ὁ χῶρος.

l. 1520. Γειτόνων] οἱ μὲν βαρυτόνως γειτόνων, τῶν Θηβαίων νοῦσι· οἱ δὲ περισπωμένως γειτονῶν, ἀντὶ τῦ γειτνιῶν ὁ νόμος.

Pag. 387. l. 1521. Α δ' ἐξάγιστα] καθαρά. σημαίνει γὰρ τὸ ἄγος τῦτο, καὶ τὸ ἁγνὸν καὶ μὴ οἷόν τε ῥηθῆναι. καὶ ἐπὶ τέτε γὰρ τὸ τῦτο χρῶνται πολλαχοῦ.

l. 1526. Τῷ προφερτάτῳ μόνῳ] χρησίμως καὶ τῦτο, ὥστε παρὰ τὸν καιρὸν τῆς τελευτῆς παραδιδόναι τὸ ἀπόῤῥητον τῷ πρεσβυτέρῳ υἱῷ, ὑπὲρ τῦ μέχρι τῦ παντὸς διαμένειν τὴν φίλεσιν τοῖς Ἀθηναίοις, δι' ἧς τῶν Θηβαίων κρατήσωσι.

l. 1528. Αδῆον] ἀδήλωτον.

l. 1530. Κἂν εὖ τις οἰκῇ] κἂν δικαίως τις πολιτεύηται, πολλαὶ πόλεις ἀδίκως ἐπέρχονται.

l. 1536. Μηδέ γ' ἐντρεπώμεθα] ἀντὶ τῦ ἐπιστρεφώμεθα (Ὅμηρος, ἐντροπαλιζόμενος) ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν ὑμῖν πέφηνα, ὥσπερ ὑμεῖς τῷ πατρί.

l. 1542. Τῇδε γάρ μ' ἄγει] ὁ τῷ πλαίει ὁ ὑποκριτὴς, ἀλλ' εὐθὺ ἄπεισιν, ὥσπερ ἀγόμενος ὑπὸ τῦ θεοῦ. πάνυ δὲ σημειῶς καὶ τὸ τῦ Ἑρμοῦ προσέθηκεν.

l. 1544. Ω φῶς ἀφεγγὲς] ὃ τῷ νῷ ὁρᾶ, ἐ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς.

l. 1548. Περίπολοί τε σοί] οἱ Ἀθηναῖοι.

l. 1551. Τὰν ἀφανῆ θεὸν] τὴν Περσεφόνην φησίν.

l. 1553. Ἐννυχίων ἄναξ] τῶν ἐν νυκτὶ ἀεὶ καὶ σκότῳ διατελέντων, τεθνηκότων.

l. 1555. Αἰτοῦμαι μήτ' ἐπίπονα] τὸ ἑξῆς μὲν, δῆλα ἐκ τῆς λέξεως. τὸ δὲ δίδυμοι, τῦτο ἀσυνάρτητόν πως φαίνεται ἡμῖν. ἐπιστῆσαι οἶμαι ἄξιον λαβόντας καλὸν ἀντίγραφον, δίδε μοι τὸν ξένον καταντῦσαι τὰς παγκευθῆ κάτω νεκύων πλάκα, καὶ στύγιον δόμον, μήτ' ἐπίπονα μήτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ μόρῳ. ἔχονται δὲ αὐτῷ μὴ δυσθανατῆσαι.

Pag. 389. l. 1561. Καὶ μάτην πημάτων] ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν Οἰδίποδα. τὸ δὲ μάτην ἱκνυμένων, ἐν τινι τρόπῳ εἴρηκε, παρ' ὅσον σχεδὸν πάντα τὰ ἁμαρτήματα τῷ Οἰδίποδι ἀκυσίως ἐγένετο. καὶ νῦν ἂν κατὰ τῦτο μάτην ἂν λέγοι τιμωρίαν ὑπέχειν αὐτόν.

l. 1563. Ω χθόνιαι θεαί] αἱ ἐριννύες.

l. 1564. Θηρὸς] τῦ Κερβέρε.

l. 1566. Εὐνᾶσθαι] κοιμᾶσθαι. λείπει τὸ φασίν. ὁ γὰρ νῦς τοιῦτος, ὃν φασι κοιμᾶσθαι, κνύζεσθαί τε φασί. τῦτο δὲ καὶ ἑξῆς αὐτὸς ἀποδίδωκεν, εἰπὼν, λόγος αἰὲν ἀνέχει, ἤρκει δὲ εἰ καθ' ἔλλειψιν ἐξενήνεκτο ὁ λόγος.

l. 1568. Λόγος αἰὲν ἀνέχει] ἀντὶ τῦ φασίν.

l. 1570. Ον, ὦ γᾶς παῖ] τὸν Κέρβερον (φησίν) ἐξευμενιζόμεθα, τῷ ξένῳ ὁρμωμένῳ καὶ περῶντι νερτέρας νεκρῶν πλάκας, ἀβλαβῶς ὑπαντῆσαι.

l. 1571. Κατεύχομαι ἐν καθαρῷ] ἐπανέλαβε, τῷ δὲ ἑνικῷ κέχρηνται ἀντὶ τῦ πληθυντικοῦ. λέγει γὰρ τὰς Εὐμενίδας. ταύτας δὲ ἔτω καὶ ἐν ἀρχῇ γενεαλογεῖ.

l. 1574. Τὸν αἰένυπνον] ὑφ' ὧν ἀναγκαστέον αἰένυπνον, τὸν ἀεὶ ὕπνον, τὸν διὰ παντὸς κοιμώμενον. φησὶ δὲ τὸν Θάνατον, ὥσπερ δαίμονά τινα ὄντα. πρὸς πάντας γὰρ σχεδὸν τὲς ὑποχθονίες τὴν παράκλησιν ἐποιήσαντο, τὸν Πλάτωνα, τὴν Περσεφόνην, τὸν Κέρβερον. καὶ νῦν πρὸς τὸν Θάνατον αὐτόν.

l. 1575. Ανδρες πολῖται, ξυντομώτατως] ἀντὶ τῦ συντόμως. ἔστι δὲ ὁ ἄγγελος, εἷς τῶν ἀκολουθησάντων Θησεῖ θεραπόντων, καὶ ἀφίκεται ἐνίοτε ἀπαγγέλλων τῶν πραχθέντων ἐπὶ τῆς ἐρημίας. ἐ γὰρ πάντα δυνατὸν ἦν θεάσασθαι.

l. 1580. Κεῖνον τὸν ἀεὶ βίοτον] τὸ μακρὸν γῆρας, ἢ τὴν μακρὰν ζωὴν. εἰώθασι γὰρ τὸ ἀεὶ καὶ ἐπ' ὀλίγε χρόνε τάσσειν. Ὅμηρος,—ἔχων κότον ἐμμανὲς αἰεί.

l. 1583.

l. 1583. Ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδ᾽] ὑπέρβατον. ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδ᾽ εἷρπεν, ὑφ᾽ ἡγητῆρος οὐδενὸς φίλων, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος, καὶ σὺ παρὼν οἶδας. Ἄλλως. Τρυγητῆρος, κατὰ συναλοιφήν. λέγει δὲ ὅτι ὑπ᾽ οὐδενὸς ἡγητῆρος.

l. 1585. Ἐξηγούμενος] προηγούμενος.

l. 1586. Ἐπεὶ δ᾽ ἀφῖκτο τὸν καταρράκτην ὀδόν] ἀντὶ τοῦ οὐδόν. ὃν ἐν ἀρχῇ εἶπε χαλκόπουν οὐδόν, τοῦτον νῦν ὑποτίθεται ἐκτὸς τῆς σκηνῆς, καὶ οὐκέτι ἐν ὄψει τοῦ θεάτρου. καὶ νῦν καταρράκτην προσηγόρευσε, διὰ τὸ νομίζειν ἐκεῖνον γὰρ τὸν τόπον κατάβασιν ἔχειν εἰς ᾅδου. καί εἰσιν οἳ δι᾽ αὐτῆς τὴν ἁρπαγήν φασι τῆς Κόρης γενέσθαι.

l. 1588. Κελεύθων ἐν πολυσχίστῳ] ὡς πλειόνων οὐσῶν τῶν ὁδῶν.

l. 1589 Κοίλου πέλας κρατῆρος] τοῦ μυχοῦ. τὰ γὰρ κοῖλα οὕτως ἐκάλουν ἐκ μεταφορᾶς. ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῇ Αἴτνῃ κοιλώματα, κρατῆρες καλοῦνται. λέγει δὲ δι᾽ οὗ καταβῆναί φασι τὴν Κόρην ἁρπαγεῖσαν. Πειρίθου δέ φασι κεῖσθαι συνθήματα, ὅτι ὑπομνήματα τῆς πίστεως ἃς ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς εἰς ᾅδου καταβάσεως. ἀμάρτυρον δὲ εἰ διὰ τούτου τοῦ τόπου κατῆλθον. πιθανῶς δὲ ὁ Σοφοκλῆς πρὸς χάριν τῆς Ἀττικῆς φησὶν ἐνταῦθα τὴν εἰς ᾅδου κατάβασιν Οἰδίποδος γενέσθαι.

l. 1591. Ἐφ᾽ οὗ μέσου στάς] ἀντὶ τοῦ, μεταξὺ τοῦ κρατῆρος, ὅ ἐστι τοῦ μυχοῦ, στὰς καὶ μεμενηκὼς ὁ Οἰδίπους.

Τοῦ τε Θορικίου πέτρου] ταῦτα γνώριμα τοῖς ἐγχωρίοις. Θορικὸς δὲ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς.

l. 1592. Κοίλης τ᾽ ἀχέρδου] ἀπὸ κοινοῦ τὸ στάς. κοίλης δὲ ἀχέρδου, τῆς τὸν πυθμένα ἐχούσης ὑπόκενον, σαπείσης.

l. 1594. Ἠνώγει ῥυτῶν ὑδάτων ἐνεγκεῖν] ἐπὶ τῷ ἀφαγνισθῆναι αὐτὸν πρὸ τελευτῆς.

l. 1596. Τὰς δ᾽ εὐχλόου Δήμητρος] εὐχλόου Δήμητρος ἱερόν ἐστι πρὸς τῇ ἀκροπόλει. καὶ Εὔπολις Μαρικᾷ, Ἀλλ᾽ εὐθὺ πόλεως εἶμι, θῦσαι γάρ με δεῖ κριὸν Χλόῃ Δήμητρι. ἔνθεν δῆλον ὅτι καὶ κριὸς θήλεια τῇ θεῷ ταύτῃ θύεται. οὕτω δὲ τιμᾶται ἐκ τῆς τῶν κήπων χλόης. θύουσι γὰρ αὐτῇ Θαργηλιῶνος ἕκτῃ, ἅμα σπερμοβολίᾳ.

l. 1597. Ἐπιστολὰς] ἐντολάς, προστάξεις.

Pag. 391. l. 1598. Ἢ νομίζεται] ὡς νομίζεται ἐπὶ τοῖς νεκροῖς.

l. 1601. Κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος] ὅτε, μύκημα ἐγένετο, καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ, προσδηλοῦντος τοῦ θεοῦ τὸν καιρὸν ἐν ᾧ ἔδει ἀποθανεῖν τὸν Οἰδίποδα. πάνυ δὲ σεμνῶς τὸ χθόνιος εἴρηκε.

l. 1603. Οὐδ᾽ ἀνεῖσαν] οὐκ ἀνέπεμπον.

l. 1606. Πτύξας] περιπλέξας.

l. 1609. Δυσπόνητον τροφήν] γηροκομίαν.

l. 1612. Τὸ γὰρ φιλεῖν, οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου] ἀντὶ τοῦ, οὐδεὶς πλέον ἐμοῦ ὑμᾶς ἐφίλησε.

l. 1616. Λύγδην] λύζοντες.

Ἔκλαιον πάντες] ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ πάντες. κατ᾽ ἐπικράτειαν δὲ πάντες φησίν, ἑνὸς μὲν ὄντος ἄρρενος, τοῦ Οἰδίποδος, δύο δὲ τῶν θηλειῶν. ὅμοιον τῷ, Μῶσαι καλαί, Κάπωλλον, οἷς ἐγὼ σπένδω.

l. 1619. Θωΰξειν] ἐκάλεσεν. ἐβόησεν.

l. 1625. Αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς] ἀντὶ τοῦ πρὸς αὐτόν.

l. 1627. Πίστιν ἀρχαίαν] διὰ τοῦ ἀρχαίαν βούλεται λέγειν ἀρχὴν πίστεως.

l. 1637. Δικαιοῦν] δίκαιον κρίνων

l. 1641. Ἀστακτὶ] πολυστακτί. πολυδακρύτως.

Pag. 393. l. 1643. Στραφέντες ἐξαπείδομεν] ἴδιον αὐτῷ τὸ πολλάκις κεχρῆσθαι ταῖς προσθήσεσι. παραφυλακτέον δὲ πῶς καὶ τὰ ἄρρητα ὑπ᾽ ὄψιν ἤγαγεν ὁ ἄγγελος, ἐκ τῶν σχημάτων μηνύων.

l. 1645. Ἄνακτα δ᾽ αὐτόν] τὸν Θησέα εἴδομεν κατὰ τοῦ κρατὸς ἔχοντα χεῖρα ἐπισκίου ὀμμάτων, ὅ ἐστι, τῇ χειρὶ σκέποντα τοὺς ὀφθαλμούς, πρὸς τὸ μὴ θεωρῆσαι τὸ δεινὸν τοῦ πάθους· ἢ τὸ σχῆμα τῶν θαυμαζόντων ἐνδεικνύμενος.

l. 1648. Ἔπειτα μέντοι βαιὸν] ἀντὶ τοῦ, μετ᾽ ὀλίγον. οὐ μετὰ πολύ.

l. 1654. Κεραυνὸς ἐξέπραξεν] ἀνεῖλεν.

l. 1656. Ἢ τὸ νερτέρων] ἢ τὸ νερτέρων γῆς πέδον εὔνουν διαστάν. ὅ ἐστι, χάσμα αὐτῷ εὔνουν ἐγένετο.

l. 1657. Ἀλύπητον] γράφεται ἀλάμπετον.

l. 1659. Ἀλλ᾽ εἴ τις βροτῶν] ὡς οὐδεὶς ἄλλος.

l. 1660. Εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονεῖν] εἰ δέ τις οἴεταί με μὴ φρονοῦντα λέγειν, οὐκ ἂν αὐτῷ συγχωρήσαιμι οὐδὲ συγκατα-θοίμην.

...ν, ὅτι ταῦτα ὡς ἄφρων λέγω.

l. 1661. Οὐκ ἂν παρείμην] παρ... αιμι.

l. 1662. Χοὶ προσπέμψαντε] ἀντὶ ... θεοῖς.

l. 1665. Αἳ, αἳ, φεῦ] αἱ θυγατέρες ... αὐτοῖ ἀπολοφύρονται, ἐφ' οἷς τι ... τῷ πατρὶ ἐπιμάθεν, κἄπερ ἐκ... ται αὐταῖς. κ) ἔστι τὰ ἐφεξῆς τοῦ ... τος ὡς ἀκαταφρόνητα. τὸ ἑξῆς, ... στενάζειν ἐ τὸ ἔμφυτον μὲν πα... , ἄλλο δὲ μὴ, ἀλλὰ πολλὰ δη...

l. 1669. Αλλοτι μὲν πόνον] πρότερον ... ἐπιλεγόμεν ἐπὶ τῷ πατρί. τὸ δὲ ... κ) ἔσχατον τὸ κατὰ τὴν α... αὐτῷ, ὅτῳ παράδοξόν ἐστιν ὡς ... λόγον εὑρεῖν ἐπ' αὐτῷ δυνατόν.

l. 1670. Αλόγιστα] ἀδιήγητα κακὰ ... ζόμεν.

l. 1671. Ιδόντε κ) παθούσα] ἀντὶ τοῦ ... κ) παθοῦσαι. πολλαχοῦ δὲ τῷ ... χρῆται, ἀντὶ τῶν θηλυκῶν τὰ ... ικὰ τιθείς. κ) ἐν Ἠλέκτρᾳ, Ω ἐχθίστοις ἐμοὶ βεβηκότι ποτὲ, Ψυ... φεισάσαντι προσφάτῳ φόνῳ. κ) ... , Ορα, κακῶς πράσσοντι, μὴ ... κακὰ κτησώμεθα. κ) Ὅμηρος, ... βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθ... μοῖαι. κ) Ἡσίοδος, Καὶ τότε δὴ ... λυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης ... σιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα ... , Αθανάτων μετὰ φῦλον ἴτην, ... πόντ' ἀνθρώπους, Αἰδὼς κ) Νέ...

l. 1672. Οὐκ ἔστι μὲν εἰκάσαι] οὐδὲ ... λόγῳ λαβεῖν τὸ πάθος.

l. 1673. Ως μόλις ἂν εἰ πόθοι λα...] ὡς ἂν ἐπιποθήσαις τὸν τρόπον ... τελευτῆς μαθεῖν. ἢ, ὡς μάλιστα ... ποθήσαι μαθεῖν ὅπως βέβηκεν, ... παραδόξως. κ) ἐπιφέρει τὴν αἰτίαν ... παραδόξου δικαιότατος ἐστι.

l. 1674. Τί γὰρ ὅτῳ μήτ' ἄρης] ... ... τί γάρ ἐστιν εἰκάσαι ἐκείνῳ ... μήτε πόλεμος μήτε νόσος ἐπῆλ... , ἀλλ' ἀφανῶς διὰ χάσματος ἀπο...

l. 1679. Νῷν δὲ] ἡμῖν. ἐμοὶ κ) ... τὸ δὲ τάλαινα, διὰ μέσου ἀνα... νται.

Pag. 395. l. 1681. Πῶς γὰρ ἤ τιν' ... γᾶν] ποῦ γῆς πλανηθεῖσαι, τρο... τύχοιμεν ἢ ἀπίαν γᾶν, τὴν μα... κρὰν καὶ ἀποθεν οὖσαν.

l. 1683. Δύσοιστον] τὴν δυσοίσ... στον. ἵν' ᾖ τῦ πάθους ἐπίτασις, ὅτι εἰ κ) τροφῆς ἀπορήσομεν, ἀλλὰ προσοισόμε... θα, τῦ πατρὸς ἐστερημέναι.

l. 1689. Ω διδύμα τέκνα] ταῦτα ὁ χορὸς, παρῃνεῖν ἐμμένειν τοῖς ἐγνω... σμένοις παρὰ θεῶν. ... γὰρ (φησὶ) χρὴ τὸ ἐκ θεῶν εἱμαρμένον καλῶς.

l. 1691. Μηδ' ἄγαν οὕτω φλέγεσθον] ἀντὶ τοῦ μὴ ἄκρως φλέγεσθε, τὸ ἐκ θεοῦ πεμφθὲν δυσανασχέτως φέρουσαι.

l. 1692. Οὔ τοι κατάμεμπτα] οὐκ ἐν τοιούτοις ἐστὶ ... μέμφεσθαι. ἤ τις ὡς ἂν ἐπικουφ... αὐταῖς τὴν συμφορὰν τοῦ βασιλέως, ἢ, οὐκ ἐν χείροσι νῦν ὑμῖν ἐστὶ τὰ πράγματα.

l. 1694. Πόθος κ) κακῶν ἄρ' ἦν τις] οἱ μὲν περὶ τὸν χορὸν παραμυθεῖσθαι πειρῶνται αὐτάς· αἱ δὲ οὐδὲν ἧττον ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν χωροῦσι, κ) ὀλοφύρονται· καὶ φασιν, ἦν ἄρα τις κ) κακῶν πόθος· ὡς ἡμεῖς ἐν κακοῖς ὄντος τοῦ πατρὸς κ) μὴ ὁρῶντος, ἐστεργομεν αὐτὸν, κ) νῦν μὴ παρόντα ποθοῦμεν, ὡς ὅτε ἐν χερσὶν καὶ εἶχον τὸν Οἰδίποδα, παρελισσόμενοι κ) ἐθεράπευον. Ηὔτως, κ) γὰρ δυστυχοῦντα τὸν πατέρα ἐπιθυμοῦμεν θεραπεύειν, κ) νῦν μὴ παρόντα ποθοῦμεν.

l. 1698. Γέρων ἀφίλητος] λείπει τὸ ἦς.

l. 1699. Καὶ νέρθε μὴ κυρήσῃς] κ) κάτω μὴ γένοιό μοι ἀφιλ...

l. 1201. Ας ἔχρῃζε γᾶς] ἐφ' ἧς ἤθελε ξένης γῆς ἀπέθανε.

l. 1208. Τοσονδ' ἄχος] τουτέστι, τὸ παρὰ σοὶ ἄχος, τηλικοῦτόν ἐστιν.

Ιὼ, μὴ] τὸ ἑξῆς, μὴ ἔχρῃζες. ἀντὶ τοῦ μὴ ὤφειλες.

l. 1210. Ερημος] μεμονωμένος τῶν συγγενῶν.

Pag. 397. l. 1718. Αλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσεν] ἐπεὶ ὁ Οἰδίπους εὐδαιμόνως ἀπέθανε μὴ λίαν θρηνεῖτε.

l. 1722. Δυσάλωτος οὐδείς] οὐδεὶς δυσάλωτος, ἀλλ' εὐάλωτοι.

l. 1724. Ως τί ῥέξωμεν] κατὰ κύκλον ἀλλήλαις διαλέγονται πάνυ παθητικῶς· κ) μή τινι ἀπίθανον δόξῃ κ) ἀνοικονόμητον, κ) τὸ ἐπιθυμεῖν τὴν Αντιγόνην ὀπίσω ἰέναι ἐπὶ τὸν τοῦ πατρὸς τάφον, μὴ ἐπισταμένην τὸ κατ' αὐτὸν ὅπως ἀπέθανεν· ἀλλὰ τὸ ἦθος ἐνεστήσατο τὸ παθητικὸν, κ) ὁ μάλιστα προσπίπτουσιν αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς τοιούτοις συμπτώ...

R maσιν

μασιν ἀεὶ, ἐπαφιᾶσι θέλουσα τοῖς τῶν θανόντων τάφοις.

l. 1729. Μολ' ὅπουτ' οὐχ ὁρᾷς] οὐχ ὁρᾷς καὶ τόδε, ὡς ἄταφος ἔπιπτε δίχα τε παντός; τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου κατ' ἀκόλουθον τῆς Ἀντιγόνης.

l. 1740. [illegible]ιν τὸ μὴ πιτνεῖν] κακῶς ἡ ἀντωνυμία. διὸ τὸ χ.

Pag. 399. l. 1754. Παύετε θρήνων παῖδες] τῇ μὲν ἑρμηνείᾳ ἐπιστῆσαι ἄξιον. τὸ δὲ τῆς διανοίας, ἀσαφές. φησὶ γὰρ ὁ χορὸς, μὴ θρηνεῖτε ὦ παῖδες. νέμεσις γάρ ἐστι τοῦτο [illegible]ηνεῖν ὧν τὰ τῆς τελευτῆς κατὰ χάριν [illegible]. οὐ χρὴ οὖν τούτους πενθεῖν οἷς κ[illegible]σμένον ἐστὶ τὸ ἀποθανεῖν.

l. 1763. Ω παῖδες ἀπεῖπεν ἐμοὶ] παραφυλάξειν τὴν θήκην, πῶς αἱ μὲν εἰσὶ νέαι καὶ ἄπειροι τῶν κατὰ τὴν ὑπόθεσιν. ὁ δὲ Θησεὺς ἕνεκα λέγει τῶν εἰρημένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Οἰδίποδος. τὰ δὲ τελευταῖα, καὶ δυσραπόλαιτερα· καὶ οὐ ῥᾴδιόν ἐστιν αὐτῶν κατακρατῆσαι ἐν τῇ ὀξυφ[illegible]σφ. ποιοῦνται γὰρ ταῦτα εἰς τὸ ἀσφ[illegible]φίστερον.

l. 1771. Ἀλλ' εἰ τάδ' ἔχει καλῶς κείνῳ] εἰ ἀρέσκει τούτῳ τὸ μὴ λεχθῆναι ἡμῖν ταῦτα, καὶ ἡμῖν ἀρκεῖ τὸ μὴ ἀκοῦσαι.

l. 1775. Τοῖσιν ὁμαίμοις] Ἐτεοκλεῖ καὶ Πολυνείκῃ.

l. 1777. Πρόσφορα] ἀντὶ τοῦ χρήσιμα.

ΣΧΟΛΙΑ

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ

ΤΩΝ ΠΑΝΥ

ΔΟΚΙΜΩΝ

ΕΙΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΣ.

Pag. 405. l. 1. Λόγος μὲν ἔστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς.]

Ὁ τρόπος ἀναχρονισμός. μεταγενέστερος γὰρ Σόλων, ὁ μηδένα μακαρίζειν δεῖν πρὸ τελευτῆς πρὸς Κροῖσον ἀποφηνάμενος.

l. 4. Ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν] ἐγὼ (φησὶ) τὸν ἐμὸν αἰῶνα καὶ πρὸ θανάτου διέγνωκα βαρὺν ὄντα καὶ ἀπεχθῆ καὶ δυστυχῆ.

l. 7. Ναίουσ' ἐν Πλευρῶνι] πόλει τῆς Αἰτωλίας.

Νυμφείων ὄκνον] νυμφείων, ἀντὶ τοῦ νυμφευμάτων. ὄκνον δὲ, τὸν φόβον. Ὅμηρος, Ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβήμεναι. ἡ δὲ γράφεται ὅπλον, τὴν παλαιπορίαν, ὃ (ὡς Ὅμηρος) τὸ μεμορημένον καὶ πεπρωμένον. Καλλίμαχος, Κεινὸν πόνον ὀτλήσαντες. ἡ δεῖα δὲ ἡ φράσις καὶ ἡ ἱστορία.

l. 12. Δράκων ἑλικτὸς] διὰ τὸ σκολιὸν τῶν ῥευμάτων.

l. 13. Βούκρανος] οἱ ποταμοὶ ταυρόμορφοι διετυποῦντο, ἢ ὅτι μυκηθμοῖς παραπλήσιοι περὶ τὰς ἐκβολάς (Ὅμηρος, Τοὺς δ' ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς ἠΰτε ταῦρος) ἢ ὅτι σχίζουσι τὴν γῆν ὡς οἱ βόες. ἢ διὰ τὸ τὰς νομὰς παρὰ τοὺς ποταμοὺς εἶναι.

Ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος] ὁ νοῦς, ἐκ δὲ τῆς δασυτρίχου γενειάδος αὐτοῦ κατέρρει πλῆθος ὑδάτων, ὡς ἀπὸ κρήνης. παροιμία ἐκ πολλοῦ ἔτους εἰρημένη.

l. 19. Ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς] τοῦτο γὰρ ἦν παρὰ Οἰνέως ὡρισμένον, τὸν νικήσαντι Ἀχελῷον αὐτὴν δοῦναι.

l. 21. Ἐκλύεταί με] ἀντὶ τοῦ ἀπαλλάττει με καὶ ἐλευθεροῖ τοῦ φόβου, τοῦ Ἀχελώου περιγενόμενος.

Καὶ τρόπον μὲν ἄν] τὸν τρόπον τῆς πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν μάχης.

l. 22. Οὐκ ἂν διείποιμι] ἐδεδοίκει γάρ. ἐκεῖνος δ' εἴποι ἂν ὅς ἄφοβος αὐτὴν τὴν μάχην θεωρῶν ἐκάθητο. Ὅμηρος, Ἔνθα κεν οὐκ ἔτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν, Ὅστις γ' ἄβλητος.

l. 24. Ἐγὼ γὰρ ἥμην] δεισάσης ἵνα συναλγῇ τῷ, ἀλλ' ὅς τις ἦν θακῶν ἀταρβὴς τῆς θέας. οἱ δὲ ψιλῶς, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον.

l. 25. Μή μοι τὸ κάλλος] μὴ διὰ τὸ κάλλος ἀλγηδόνι περιπέσω, τῷ Ἀχελώῳ γαμηθεῖσα.

l. 26. Τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος] ὁ πρυτανεὺς τοῦ ἀγῶνος. τὸ δὲ ὅλον οὕτως ἔχει, ὁ ἀγώνιος Ζεὺς εὐτυχὲς τῷ ἀγῶνι τέλος ἐπέθηκεν, ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχές. εὐτυχῶς μὲν, ὅτι ἀπήλλαξέ με τοῦ Ἀχελώου· οὐκ εὐτυχῶς δὲ, ὅτι καὶ νῦν οὐχ ἧττον ἀγωνιῶ διὰ τὴν τοῦ Ἡρακλέους ἀπουσίαν.

l. 27. Λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν] ἀντὶ τοῦ ἔκκριτον· διὰ τὸ καὶ περὶ Ἡρακλέους ἀγωνιᾷν.

l. 28. Ξυστᾶσ'] ἀντὶ τοῦ συνεῦθεῖσα.

Τρέφω] ἀντὶ τοῦ ἔχω καὶ αὔξω.

l. 29. Προκηραίνουσα] ἀγωνιῶσα, μεριμνῶσα κατὰ τὸ κέαρ. ὅ ἐστιν, ἐν βάθει βουλευομένη. καὶ Εὐριπίδης, Τί ποτ' ὦ τέκνα τάδε κηραίνετε;

Νὺξ γὰρ εἰσάγει] ἀντὶ τοῦ, νυκτὸς ἔρχεται, καὶ νυκτὸς ἐξορμᾶται, ὥστε διαδοχήν μοι τῶν πόνων γίγνεσθαι.

l. 37. Γήτης] γεωργὸς, ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος.

Εκτοπον] ἔξω καὶ πόῤῥω ὄντα.

l. 40. Λατρεύοντα τῷ] ὑπηρετοῦντα τῷ Εὐρυσθεῖ.

l. 41. Τελευτὴ ἆθλος] ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ τὸ τέλος γέγονεν. ὅτι, τοῦ τέλους τῶν ἄθλων κρείσσων ὤφθη κατορθώσας αὐτοὺς ἢ κρατεροὺς αὐτῶν ὄντων, ἰσχρατὴς καὶ ὑπεράνω.

Pag. 407. l. 38. Εν Τραχῖνι] πόλις Θεσσαλίας ἡ Τραχὶν, ἐν ᾗ Ηρακλῆς κατῴκησε διὰ τὸν τοῦ Ιφίτου φόνον, κατὰ τὸν νόμον.

l. 39. Ξένος παρ' ἀνδρὶ] τῷ Κήϋκι. ὃς ἦν παῖς Ἀμφιτρύωνος ἀδελφοῦ. καὶ Ησίοδος, —Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνων Ες Κήϋκα ἄνακτα.

l. 42. Σχεδὸν δὴ ἐπίσταμαι] ὑπονοῶ, ὑπονοοῦ, οἴομαι.

l. 44. Ακήρυκτος μένει] ἄσημος. οὐ μηνυόμενος ὅπου ποτ' ἐστίν. ὃν οὐδεὶς ἐλθὼν κηρύττει καὶ ἀπαγγέλλει ποῦ ποτ' ἐστίν.

l. 46. Δέλτον λιπὼν ἔστιχεν] ὡς τοῦ Ηρακλέους τύπον διαθήκης γράψαντος εἰς δέλτον, καὶ καταλελοιπότος ὡς εἰ μὴ ἔλθοι διὰ τοσούτου χρόνου, γνῶναι αὐτὸν τελευτήσαντα, μετὰ δὲ πεντεκαίδεκα μῆνας ἀναγνοῦσαν ποιῆσαι αὐτὴν τὰ ἐντεταλμένα.

l. 47. Θεοῖς ἀρῶμαι] εὔχομαι τοῖς θεοῖς, μηδὲν λυπηρὸν ἐγγεγραμμένον ἔχουσαν λαβεῖν. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πημονῆς ἄτερ.

l. 49. Πανδάκρυτ' ὀδύρματα] διὰ πανδακρύτων ὀδυρμάτων. ὡς τὸ, —διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

l. 51. Φρενοῦν] νουθετεῖν, εἰς φρόνησιν ἄγειν.

l. 52. Τὸ σὸν] τὸ σοὶ συμφέρον. ἢ τόσον, ἀντὶ τοῦ ὀλίγον.

l. 53. Πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις] ἦσαν γὰρ αὐτῇ παῖδες ἐξ Ηρακλέους, Ὕλλος, Κτήσιππος, Γληνὸς, Ονίτης. ἦν δὲ Ηρακλεῖ καὶ ἕτερος Ὕλλος ἐκ Μελίτης.

l. 55. Εἰ πατρὸς νέμοι τιν' ὥραν] ἤγουν φροντίδα. ὡς καὶ Ησίοδος, Ωρη ἐπ' ὀλίγη πέλεται. ὁ δὲ νοῦς, ἵνα μάθῃς εἰ φροντίζει τοῦ πατρὸς, ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν καλῶς πράττειν ἐκεῖνον.

l. 57. Αρτίπους] ὅ ἐστιν, ἀρτίως καὶ ἡρμοσμένως τῷ καιρῷ πορεύεται.

l. 60. Κἀξ ἀγεννήτων] δυσγενῶν.

l. 62. Ελεύθερον λόγον] αὐθάδη, ἐλευθέρῳ πρέποντα.

l. 63. Εἴ σοι διδακτά μοι] εἰ προσήκει μαθεῖν.

l. 64. Εξευνῶμαι] ἐν ξένῃ διατρίβοντος.

l. 68. Αροτον] τὸν ἐνιαυτόν. ἅπαξ γὰρ τοῦ ἔτους ἀροτριᾶται ἡ γῆ.

l. 70. Πᾶν τοίνυν] ἀκούσατε τοίνυν ὅτι Ηρακλῆς πᾶν αἰσχρὸν ὑπομείνας, ἀληθῶς ὑπέστη δουλεύειν τῇ Ομφάλῃ.

l. 71. Αλλ' ἐξαφεῖται] ἀφείθη, ἀπαλλάγη τοῦ δουλεύειν.

l. 73. Εὐβοΐδα χώραν] ἔνιοί φασι καὶ Θεσσαλίας εἶναι Οἰχαλίαν, οὐδὲν δὲ ἀπεοικέναι συνωνυμεῖν.

l. 76. Χώρας πέρι] τῆς Εὐβοίας.

l. 78. Ως οἱ τελευτὴν] ἔλεγε (φησὶν) ὅτι ἐν Οἰχαλίᾳ τεθνήξομαι, ἢ σωθεὶς εὐδαιμονήσω τὸν ἐπίλοιπον χρόνον. τοῦ ζῆν ἀξιώσει, ἢ ζῶν εἶναι ἢ τεθνεώς;

Pag. 409. l. 81. Εν οὖν ῥοπῇ] ἐν κινδύνοις (φησὶ) τοιούτοις καὶ ἐστὶ βαρέως ἀκμῆς ἱσταμένου, οὐ πορεύσῃ συλληψόμενος αὐτῷ καὶ συναπαγγελλόμενος;

l. 82. Ηνίκ' ἢ σεσώσμεθα] τῷ πατρί.

l. 85. Εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ] εἰ δὲ καὶ ἠπιστάμην, ἢ προηκηκόειν (φησὶν) ἐν ταῦτα προφέρεις, πάλαι ἂν ἐγὼ συμπαρήμην αὐτῷ.

l. 91. Χώσει νῦν ὧ παῖ] καὶ νῦν (φησὶν) ὦ παῖ ἄπιθι, εἰ καὶ μὴ προέφθης. καὶ γὰρ τὸ βραδέως τὰ δέοντα ποιεῖν ἐπειδὰν ἀκούσῃ τις, κέρδος ἀποφέρεται. φησίν, εἰ καὶ βραδέως ἤκουσας, ὠφελήσεις αὐτὸν παραχρῆμα ἐλθὼν, καὶ κέρδος σοι ἔσται.

l. 93. Ον αἰόλα νὺξ] μέλαινα. ὡς οἱ νεώτεροι. ἢ ποικίλη, διὰ τὰ ἄστρα. ἢ ταχεῖα, διὰ τὸ νυκτὶ θεῷ παρ' Ομήρῳ.

l. 94. Τίκτει] ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλειν ποιεῖ.

Φλογιζόμενον] λάμποντα.

l. 95. Αλιον αἰτῶ] παρακαλῶ.

l. 97. Τὸν Αλκμήνας] παῖδα.

Πόθι μοι] λείπει οἰκεῖ, διατρίβει.

l. 100. Η ποντίους αὐλῶνας] εἰς παρὰ θάλασσαν τόπους στενοὺς, αὐλῶνας καλεῖ. ἐκ δὲ τούτου τὰ πελάγη φησίν. εἴτε ἐν θαλάττῃ ἐστίν· ἢ ἀντὶ τοῦ νήσους. αὐλῶν γὰρ τὸ στενόμακρον πέλαγος. εἶτα δὲ τοῦ πελάγους τὸ περιεχόμενον ὑπ' αὐτοῦ δηλοῖ, ὅ ἐστι τὰς νήσους.

l. 101.

l. 101. Η ἀιολόει ἀνάγομεν κλιθείς] ἀντὶ τοῦ, καὶ περὶ τὰ ἰῶα καὶ δυτικὰ μέρη ἰθύνων, ἤγουν ἀνατέλλων, ἢ δυόμενος. καὶ Ὅμηρος, Ἠέλιος δ' ὃς πάντ' ἐφορᾷ.

l. 102. Ω κρατιστεύων] ὦ νικῶν πάντας τοὺς θεοὺς κατὰ τὸ ὀπτικόν.

l. 104. Τὰν ἀμφινεικῆ Δηϊάνειραν] λείπει ἡ διὰ τὴν ἀνεμέσητον ἐπιρρηματικῶς. πυνθάνομαι (φησὶ) τὴν ἀμφινεικῆ Δηϊάνειραν μηδέποτε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀδακρύτους ἔχειν, ἀλλ' ἀεὶ τῷ πόθῳ τῶν δακρύων νικωμένην ὀδύρεσθαι.

l. 105. Οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν] τὴν ἀηδόνα. γράφεται καὶ ἄλλον ὄρνιν, ἤγουν τὴν ἀλκυόνα, ἣ τίκτει ἐν ταῖς ὑφάλοις πέτραις, εἶτα τῶν ὠῶν ἀφανιζομένων, δακρύει.

l. 106. Οὔποτ' εὐνάζειν] τὸν πόθον τῶν δακρύων κοιμίζειν, ἀλλ' ἠπλῶσθαι καὶ ἀεὶ δακρύειν.

Αδακρύτων] πολυδακρύτων.

l. 108. Αλλ' εὔμναστον ἀνδρὸς] ἀλλὰ τὸ δεῖμα τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς ἀεὶ μνημονεύουσαν ἐν ταῖς ἀνάνδροις κοίταις, τρύχεσθαι κατὰ ψυχήν.

l. 110. Ενθυμίοις εὐναῖς] ταῖς μεριμνητικαῖς, ταῖς πολυφροντίστοις.

Ανανδρώτοισι] ταῖς ἐρήμαις τοῦ ἀνδρός.

l. 113. Πολλὰ γὰρ] τὸ πολλὰ πρὸς τὸ κύματα.

Ωστ' ἀκάμαντος ἢ νότου] ὥσπερ γὰρ (φησὶν) ἄν τις θεωροίη κυματουμένην τὴν θάλασσαν, ἢ νότου πνέοντος, ἢ βορέα τῶν δὲ κυμάτων τὰ μὲν ἀπιόντα, τὰ δὲ εἴσω ἐπερχόμενα· οὕτω καὶ τὸν Ηρακλέα καθάπερ τι πέλαγος κακῶν τὸ μέν τι παρὸν λυπεῖ, τὸ δ' αὐξόμενον ἐπίκειται.

Pag. 411. l. 116. Καδμογενῆ] τὸν Θηβαγενῆ Ηρακλέα. Ησίοδος, - ὄφρ' Ηρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη.

l. 117. Τρέφει, τὸ δ' αὔξει βιότου πολύπονον] τρέφει ἀντὶ τοῦ ἔχει· αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται. ἀντὶ τροφῆς καθημερινῆς καὶ αὐξήσεως εἰσὶν αὐτῷ οἱ πόνοι· οὕτω (φησὶ) τὸ μὲν τῶν κακῶν ἔχει αὐτὸν, τὸ δὲ αὔξεται κατ' αὐτοῦ. Ἄλλως. Τρέφει, ἀντὶ τοῦ τρίβει, κατὰ ἀντίφρασιν. ἔχει γὰρ οὕτως· τὸ μὲν αὐτὸν καταπονεῖ παρὸν, τὸ δ' αὔξει καὶ κορυφοῦται. ἢ ὅτι οἰκεῖον τοῦ ἥρωος τὸ τρέφειν καὶ αὔξειν, ὥστε τρέφεσθαι καὶ αὔξεσθαι αὐτοῦ τὴν ἀρετὴν διὰ τῶν πόνων. καὶ Ισοκράτης, Οἷς ἡ τῶν τρόπων ἀρετὴ τηλικοῦτον ὑπὸ δόξης χαρακτῆρα τοῖς ἔργοις ἐπέβαλε. βίου δὲ πέλαγος, τὸν χειμαζόμενον βίον λέγει.

l. 120. Κρήσιον] ὡς πάνυ χειμαζομένης τῆς περὶ Κρήτην θαλάσσης.

Αλλά τις θεῶν] θάρρει (φησὶν) ὦ Δηϊάνειρα. θεῶν γάρ τις αὐτὸν ἀναμάρτητον καὶ δίκαιον ὄντα κωλύει ἀπὸ τοῦ ᾅδου. ἢ ἀμπλάκητον, ἀποτυχῆ, παρὰ τὸ μὴ ἀναπλακεῖν. δηλ. κωλύει αὐτὸν μὴ ἀποτυχεῖν τοῦ ᾅδου. ἀμπλάκιον, ἀπλαιστον.

l. 123. Ων ἐπιμεμφομένα σοι] τὰ δὲ ὧν μεμφομένη σοι ὅτι οὐ προσηκόντως ὀδύρῃ. θεοὶ γὰρ αὐτὸν σώζουσιν.

Αδεῖα μὲν, ἀντία δ' οἴσω] ἐναντία οἷς περὶ τοῦ Ηρακλέους φρονεῖς. παραιτουμένη δὲ τὴν ἄδειαν, ὡς ἐναντία λέγουσα τῇ ἀνάσσῃ, ἐπάγει μὴ χρῆναι αὐτὴν ἀποβάλλειν τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα [illegible] ἀνδρός. φησὶ γὰρ αὐτὸν ζῆν. ἀν[illegible] ὅτι τὸ ἐναντίον νομίζει ἡ Δηϊά[illegible] ἀποθανεῖν αὐτόν.

l. 125. Ουκ ἀποτρύειν] οὐκ ἀπογνῶναι. οὐκ ἀποκάμνειν. οὐκ ἀποβάλλειν. οὐκ ἀποδοκιμάζειν.

l. 127. Ανάλγητα γὰρ] οὐδὲ γὰρ ἄλυπα τοῖς ἀνθρώποις ὁ Ζεὺς τὰ πράγματα πεποίηκε. δοκεῖ γάρ τι πάθος, δηλ. συμμιγνύουσιν οἱ θεοὶ τὰ πράγματα τοῖς ἀνθρώποις πήματι καὶ χαρᾷ, καὶ στρέφουσιν ὀξέως τὰ πράγματα, ὥσπερ τὰς τῆς ἄρκτου στροφάς.

l. 130. Αλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ] ἐπὶ χαρᾷ δὲ καὶ πήματι, πᾶσι κυκλοῦσιν οἱ θεοί. πῆμα δὲ, ἀντὶ τοῦ πήματι κατὰ ἀποκοπήν.

l. 131. Πᾶσι κυκλοῦσιν] ἀντὶ τοῦ κυκλοῦνται τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα. ἢ τὸ κυκλοῦσιν ἐπὶ τῶν θεῶν.

Οἷον ἄρκτου στροφάδες] τὰς ἄρκτου στροφὰς παρέλαβεν, ἐπεὶ διαφανέστεραί εἰσι καὶ ἡσυχαιτέραν ποιοῦνται τὴν κίνησιν. καθόλου γὰρ ὀξύτερον τὰ νότια κινοῦνται, διὰ τὸ μείζονα κύκλον διοδεύειν. Ἄρατος, Αὐτοὶ καὶ κραιπνοὶ δοκέουσί εἰσι κέλευθοι.

l. 137. Στέρεσθαι] ἀντὶ τοῦ λυπεῖσθαι καὶ στέρεσθαι χαρᾶς. τίνος δὲ στέρεσθαι; δηλονότι τοῦ χαίρειν.

l. 138. Α καὶ σε τὰν ἄνασσαν] ἅπερ καὶ σὲ λέγω χρῆναι φρονεῖν, καὶ χρησταῖς ἐλπίσι βόσκεσθαι. ἢ οὕτως, ἃ καὶ σὲ

βέλομαι

βέλομαι φροντίζειν, ὅτι τρέπονται καὶ ἐκ κακῶν, ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τὰ ἀνθρώπινα.

l. 142. Ζῆν' ἄβουλον] δύσβουλον καὶ κακόβουλον, μὴ βουλόμενον τοῖς ἰδίοις παισὶ τὸ συμφέρον. διὸ μηδὲν φαῦλον περὶ Ηρακλέους ἔλπιζε. οὐ γὰρ παρορᾷ τὸν ἑαυτοῦ παῖδα ὁ Ζεύς.

l. 143. Πεπυσμένη] ἐξ ἀκοῆς ἐλήλυθας, τῶν ἐμῶν αἰσθομένη κακῶν.

l. 146. Τὸ γὰρ νεάζον] ἡ γὰρ νέα ἡλικία ἐν τοῖς τόποις τῆς ἀμεριμνίας βόσκεται.

l. 147. Χώροισιν αὐτοῦ] τὸ αὐτοῦ τινὲς ψιλοῦσι, καὶ νοοῦσιν τὸ αὐτόθι· ἔνιοι δὲ δασύνουσιν, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ. ἤγουν τοῖς ἰδίοις ἑαυτοῦ τόποις ἀμερίμνως βόσκεται τὸ νεάζον· καὶ οὔτε καύματι φθείρεται, οὔτε ὑετῷ, οὔτε ἀνέμων σφοδρότητι.

Οὐ θάλπος θεοῦ] ἀντὶ τοῦ, οὐδεμία [illegible]βολή.

[illegible]49. Ἀλλ' ἡδοναῖς] ἀλλὰ ταῖς ἡδο[illegible] ὕψος ἐπιθυμίας ἔρχεται καὶ αἴρεται [illegible] ἕως τὶς γαμηθῇ, οὐδὲν (φησὶ) ταράττει τὴν νέαν ἡλικίαν, ἀλλ' ὡς τεῖχος ἀρραγὲς οὐ φθείρεται ὑπό τινος, οὕτως οὐδὲ ἡ νεότης, ἐστηριγμένη ὑπὸ ἀμεριμνίας τῶν ἐν τῷ βίῳ κακῶν. Νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.

l. 150. Ἐς τοῦθ' ἕως τις ἀντὶ παρθένου κληθῇ γυνή] τηνικαῦτα γὰρ ἐπειδὰν γαμηθείη τις, εἰς τὰ καθ' ἑαυτὴν ἀποβλέπει καὶ συνορᾷ, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τῶν τέκνων φροντίζει.

Pag. 413. l. 154. Τὴν αὐτοῦ] τὸ αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸν νέον ἀποδέδωκε.

l. 156. Πάθη μὲν οὖν δὴ] τὰ μὲν ἄλλα πάθη τοῦ Ηρακλέους πολλάκις ἀπωδυράμην, ἓν δ' εἰπεῖν νῦν βούλομαι, ὃ οὐκ εἰρηκα πω.

l. 158. Ὁδὸν γὰρ ἦμος] ὅτι πρὸ πολλοῦ χρόνου χρησμὸς ἦν αὐτῷ δεδομένος.

l. 164. Νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ὢν] δεῖ μὲν ἐξῄει ὡς ἐπὶ ὁμολογουμένῳ κατορθώματι· νῦν δὲ, ὡς τεθνηξόμενος ἐνετείλατό μοι ἵνα προνοίαν ἄλλου ἀνδρὸς ἐμαυτῇ ποιήσωμαι. εἶπε δὲ καὶ περὶ τῆς ἑκάστου τῶν τέκνων μερίδος.

l. 165. Χρεῖ' ἥ μ' ἑλέσθαι κτῆσιν] ἔλεγε προσήκειν ἐμὲ λαβεῖν τὴν προῖκα καὶ τὰ δῶρα ἃ ὑπὲρ τοῦ λέχους ἐνεποιησάμην. Ἄλλως. Χρεῖ' ἥ μ' ἑλέσθαι κτῆσιν, ἤγουν, προνοῆσαι ἑτέρου ἀνδρὸς, ἢ σώζειν τὰ λέχος.

l. 171. Τετελεσμένα] διαφυγόντα τὸν θάνατον.

l. 173. Τοιαῦτ' ἔφραζε] ὁ δέλτος τοιαῦτα ἔλεγε παρὰ θεῶν εἱμάρθαι, ὥστε τούτων θάτερον αὐτῷ τέλος ἔσεσθαι τῶν πόνων.

l. 174. Τῶν Ηρακλείων] τῶν ἑαυτοῦ πόνων τὸ τέλος. πολὺ δὲ τὸ τοιοῦτον εἶδος παρὰ ποιηταῖς.

l. 176. Δωδῶνι] τὴν ἐν Δωδώνῃ ὁ Θεσπρωτίας φηγὸν, ἐφ' ἧς δύο περιστεραὶ καθήμεναι ἐμαντεύοντο. ὡς ἀπ' Ἀθηνᾶς τῆς ἡ Δωδών. Ὅμηρος δὲ Δωδώνην φησίν. Εἰς τὸ αὐτό. Δωδῶνι διασσῶν ἐκ πελειάδων. ὑπέρ αἰνῶν τοῦ ἐν Δωδώνῃ μαντείου δύο φασὶν πέλειαι, δι' ὧν ἐμαντεύετο ὁ Ζεὺς, ὡς Ἀπόλλων ἀπὸ τρίποδος. καὶ οἱ μὲν οὕτω λέγουσι θεσπίζειν· οἱ δὲ οὕτω· τὰς ἱερείας γραίας οὔσας καὶ πεπολιωμένας μαντεύεσθαι· ἐπεὶ δὲ γλῶττας οἱ Μολοσσοὶ πελείας ὀνομάζουσιν. Ἡρόδοτος δὲ ἐν δευτέρᾳ φησὶ, Πελειάδες δέ μοι δοκέουσι κεκλῆσθαι πρὸς Δωδωναίων αἱ γυναῖκες, διότι βάρβαροι οὖσαι ἐδόκεον ὁμοίως ὄρνισι φθέγγεσθαι. μετὰ δὲ χρόνον, δοκοῦσιν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθέγξασθαι, ἐπείπερ ἐκ Θηβῶν Αἰγυπτίων ἦσαν. Εὐριπίδης δὲ τρεῖς γεγονέναι φησὶν αὐτάς· οἱ δὲ δύο. καὶ τὴν μὲν εἰς Λιβύην ἀφικέσθαι Θήβηθεν εἰς τὸ τοῦ Ἄμμωνος χρηστήριον· τὴν δὲ εἰς τὸ περὶ τὴν Δωδώνην. ὡς καὶ Πίνδαρος Παιᾶσιν.

l. 177. Καὶ τῶνδε] καὶ τῶν εἰρημένων ὑπὸ Ηρακλέους ἀλήθεια νῦν ἀποβαίνει ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ, ὥστε ὁπότερον πραχθῆναι.

l. 180. Εἴ μοι χρὴ μένειν] ἀντὶ τοῦ ζῆν.

l. 183. Πρὸς χαρὰν λόγων] πρὸς ἡδονὴν, πρὸς χάριν ἀπαγγελούμενα λόγων ἡδονὴν διδόντα. ἐκ τοῦ στεφάνου δὲ στοχάζεται ὅτι μέλλει χρηστὰ ἀπαγγέλλειν.

l. 188. Τάχ' ἐς δόμους] ἀντὶ τοῦ ταχέως, εὐθέως.

l. 191. Ἐν βουθερεῖ λειμῶνι] μέγα θέρος ἔχοντι· ὅ ἐστι λήϊον. τὸ γὰρ βου, ἐπιτατικόν. ἢ τῷ σφόδρα βαλλομένῳ καὶ καταθερομένῳ, ἤγουν θερμαινομένῳ ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Ἄλλως. Βουθερεῖ, ἢ ὄνομα τοῦ λειμῶνος, ἢ πολυθερεῖ. τὸ γὰρ βου, ἐπιτατικόν ἐστιν. ὅ ἐστι πολλάκις θεριζομένῳ.

ἐν

θεριζομένῳ. ἵν' εἴπῃ πολυφόρῳ. ἢ ὑπὸ βοῶν θεριζομένῳ τοῖς ὀδοῦσι, τουτέστι βοὸς τρέφοντι.

l. 195. Αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν] εἰ εὐτυχεῖ ὁ Ἡρακλῆς πῶς ἄπεστιν ὁ Λίχας καὶ οὐκ ἦλθε ταχέως ἀπαγγέλλων; πρὸς ὃ ἀποδίδωσιν, Οὐκ εὐμαρείᾳ, ἤγουν οὐ ῥᾳθυμίᾳ, οὐ καταφρονήσει σοῦ ἄπεστιν, ἀλλὰ κρατούμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν. τὸ δὲ ὁ πολλή, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγη. οἱ δέ φασιν, Οὐκ εὐμαρείᾳ. οὐκ εὐχερείᾳ, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔστιν αὐτῷ εὐχερὲς παραγενέσθαι.

Pag. 415. l. 196. Μηλιεὺς ἅπας λεώς] Μηλιεῖς, ἔθνος Θετταλικὸν πλησίον Τραχῖνος. Μηλία δὲ ἡ πόλις καλεῖται.

l. 198. Τὸ γὰρ ποθοῦν] τὸ ποθούμενον.

l. 200. Οὐχ ἑκών, ἑκοῦσι δὲ] τοῖς Μηλιεῦσιν αὐτὸς ὁ Λίχας σύνεστιν οὐχ ἑκών, βούλεται γὰρ αὐτῶν ἀποστάς, ἐλθεῖν πρός σε.

l. 201. Ω Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον] τὸν ἀπρόσβατον, ὃν οἱ δυσμενεῖς συμβαλόντες οὐ δαπανῶσιν. ἄμεινον δὲ, τὸν ἀφιερωμένον θεοῖς καὶ ἀγεώργητον, ὃν οὐδὲ βοτὰ καταβόσκεται καὶ τέμνει. τὰ δὲ τοιαῦτα χωρία ὀργάδας ἐκάλουν.

l. 204. Φωνήσατ' ὦ γυναῖκες] ἀντὶ τοῦ, ὀλολύξατε καὶ βοήσατε, χαρὰν ὁμολογοῦσαι τοῖς θεοῖς.

l. 205. Ομμ' ἐμοὶ φήμης] ὄμμα φήμης φησὶν αὐτὸν τὸν φανερῶς ἀπαγγείλαντα, ἢ τὸ ἀπὸ τῆς φήμης φῶς.

l. 206. Ανασχὸν] ἀναφανέν, ἀνατεῖλαν· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἡλίου.

l. 208. Εφεστίοις ἀλαλαγαῖς] ταῖς ἐπὶ τῶν θυσιῶν εὐχαῖς. ἀντὶ τοῦ, ὁ πᾶς οἶκος τοῦ Ἡρακλέους θυσίας καὶ εὐχὰς ποιείτω.

l. 209. Ο μελλόνυμφος] εἴ τις μελλόνυμφός ἐστιν, εἴ τε γεγαμηκὼς, ἠχείτω. κοινὴ γὰρ πάντων ἐστὶν εὐχή. ἠχείτω δὲ πᾶσα κλαγγὴ ἀρσένων τε καὶ θηλειῶν, καὶ κοινὴν εὐχὴν ποιησάτω.

Εν δὲ κοινὸς] τὸ κοινὸς δὲ Ἀττικόν, ὡς κλυτὸς Ἱπποδάμεια.

l. 214. Ανάγετ' ὦ παρθένοι] ἀνυμνεῖτε πάντες καὶ πᾶσαι τὸν σωτῆρα καὶ Παιᾶνα Ἀπόλλωνα.

l. 225. Βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον] ἀνυμνεῖτε καὶ τιμᾶτε τὴν ἅμα τῷ Ἀπόλλωνι σπαρεῖσαν Ἄρτεμιν τὴν ἐν Ὀρτυγίᾳ τιμωμένην.

l. 227. Αμφίπυρον] παρ' ὅσον ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δᾳδουχεῖ, ἡ αὐτὴ οὖσα τῇ Ἑκάτῃ. νύμφας δέ φησι τὰς Ὀρεστιάδας, παρ' ὅσον ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβει ἡ Ἄρτεμις.

l. 229. Αείρομ' οὐδ' ἀπώσομαι] φησὶ μετεωρίζομαι ἐν τῇ χορείᾳ εἰς τὸν ἀέρα, καὶ ἄνω αἴρομαι. τὸ γὰρ μεγύδρεον οὐκ ἔστι στάσιμον, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ὀρχοῦνται.

l. 230. Τὸν αὐλὸν ὦ τύραννε] ὦ αὐλέ. ὦ Ἡράκλεις. ἢ ὦ Διόνυσε. Ἄλλως. ὦ αὐλὲ τῆς ἐμῆς φρενὸς τύραννε. ἐρεθίζει γὰρ ὁ αὐλὸς τὰς παρθένους πρὸς τὴν χορείαν. ἀντὶ τοῦ ὦ κρατῶν τῆς ἐμῆς φρενός. ἐν δὲ τῷ ταῦτα λέγειν ὀρχοῦνται ὑπὸ χαρᾶς.

l. 231. Αναταράσσει εὐοῖ μ' ὁ κισσὸς] εἰς βακχικὴν ἅμιλλαν (τουτέστι χορείαν) παρορμᾷ με ὁ κισσός. τὸ δὲ ὑποστρέφων, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ λύπης εἰς ἡδονὴν μετάγων, ἢ ὑποβάλλων.

l. 236. Αντίπρωρα] ἐναντία, ἀντικείμενα τοῖς προτέροις κακοῖς ἀγαθά. ἢ ἀντιπρόσωπα, ὑπ' ὄψιν ὁρώμενα. ὑποδεικνύουσι δὲ τὸν Λίχαν ἐρχόμενον.

Pag. 417. l. 232. Χαρτὸν] ἄξιον χαρᾶς.

l. 234. Κατ' ἔργα κλῆσιν] κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν, κατὰ τὴν τοῦ ἔργου πρᾶξιν. τουτέστιν, ἀξίως τῆς τοῦ Ἡρακλέους ἀρετῆς προσφωνούμεθα. ἀντὶ τοῦ, οἵων ἔδει τυχεῖν προσφωνημάτων σὲ τὰ τοιαῦτα κατειργασμένης, ἐτύχομεν.

l. 240. Γῆς πατρῴας] ἀντὶ τοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ἀργεῖος γὰρ ὁ Ἡρακλῆς.

l. 241. Βωμοὺς ὁρίζεται] ἵστησι, κατασκευάζει.

l. 242. Τέλη τ' ἔγκαρπα] τέλη ἤτοι θυσίας. ἔγκαρπα δὲ, τὰ θυμιάματα τὰ ἀπὸ ἀνθῶν ἢ καρπῶν.

Κηναίῳ Διὶ] Κήναιον Εὐβοίας ἀκρωτήριον, ἀπὸ Κηναίου τοῦ Εὐφορίωνος, ἢ τοῦ Ἐλεφόρου.

l. 243. Εὐκταῖα φαίνων ἢ 'πὸ μαντείας τινὸς] πότερον (φησὶν) αὐτὸς εὐξάμενος καὶ ὑποσχόμενος ἐπὶ τῇ νίκῃ θύειν τοῦτο ποιεῖ, ἢ ἀπὸ μαντείας θεοῦ τινος κελεύσαντος.

l. 244. Εὐκταῖ', ὅθ' ᾕρει] κατ' εὐχήν φησιν αὐτὸν τελεῖσθαι τὰς θυσίας. ὅτε γὰρ ἐκράτησεν Οἰχαλίας, εὐχαριστηρίους τὰς θυσίας προσήγαγε.

l. 246. Τοῦ ποτ' εἰσὶν] ἀντὶ τοῦ, τίνος δεσπότου;

l. 247.

l. 247. Οἰκτρὰ γάρ] ἐγένετο γὰρ δοκεῖ πη εἶναι, εἰ μὴ ἄρα μὴ σφάλλοιστο καὶ κατ' αὐταῖς συμφοραῖς τουτέστιν, εἰ μὴ ἄρα διὰ τὴν τύχην ὑπεδύσατο τὸν οἶκτον.

l. 248. Ταύτας ἐκεῖνος] ἵνα τὰς μὲν αὐτὸς ἔχῃ, τὰς δὲ ἀνιερώσῃ τοῖς θεοῖς.

l. 250. Ἡ κἀπὶ ταύτῃ] ἆρ' οὖν τὸν πολὺν τοῦτον καὶ ἀνάριθμον χρόνον τῶν ἡμερῶν ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ διέτριψεν;

Ἄσκοπον] πολλοῦ ὃν οὐκ ἄν τις ἐκλογίσαιτο καὶ καταμάθοι διὰ τὸν χρόνον.

l. 251. Ἀνήριθμον] ἀντὶ τοῦ ἀναρίθμητον.

l. 254. Τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον] μέμψιν. οὐ χρὴ (φησὶ) μέμφεσθαι εἰ ἐὰν πράξῃ ὁ Ζεύς. ἰδίῳ γὰρ λογισμῷ πάντα πράττει ὡς θέλει. ἢ οὕτως· οὐ χρὴ ἀηδῶς ἀκούειν τὸν λόγον, ὅ ἐστιν ἀντιλέγειν καὶ ψέγειν. ἢ οὕτως, οὐ χρὴ παραιτεῖσθαι καὶ ψέγειν τὰ παρὰ τοῦ Διὸς γινόμενα, κἂν ᾖ χαλεπά.

l. 257. Ἐνιαυτόν] ὁ Ἡρόδοτος τρία ἔτη λέγει τὸν ἐνιαυτόν.

l. 259. Τὸν αἰτιώτατον τοῦδε] τὸν αἴτιον καὶ πλησίον αὐτὸν ποιήσαντα τοῦ πάθους. λέγει δὲ τὸν Εὔρυτον.

l. 260. Δουλώσειν ἔτι] πλεονάζει τὸ ἔτι.

l. 261. Κοὐχ ἠλίωσε] οὐκ ἐματαίωσεν, οὐ μάταιον εἶπε τὸ ἔπος.

Ἀλλ' ὅθ' ἁγνὸς ἦν] ὅτε ἡγνίσθη ἀπὸ τοῦ φόνου, δηλονότι ὅτε ἐπλήρωσε τὴν ὑπὲρ τοῦ φόνου δουλείαν.

l. 262. Στρατὸν λαβὼν ἐπακτόν] ἤγουν, συμμαχικόν, οὐκ ἴδιον.

l. 265. Ἐφέστιον ξένον] φίλον.

l. 267. Ἐπερρόθησε] σφοδρῶς ὕβρισεν, ἢ εἰς τὴν παιδοκτονίαν τὴν ἀπὸ Μεγάρας τέκνων, ἢ ὅτι πολλαῖς [illegible] ὡμίλησε γυναιξίν, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος.

Ἀτηρᾷ φρενί] ἀπηνεῖ καὶ σκληρᾷ γνώμῃ.

l. 268. Αὐχῶν χεροῖν μὲν] λέγων αὐτὸν ἡττᾶσθαι τῶν αὐτοῦ τέκνων, εἰ καὶ ἄφυκτα βέλη ἔχει.

Pag. 419. l. 269. Τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν] τοῦτο ἰδίως, οὐ γὰρ ἠλαζονεύσατο μόνον περὶ τῶν ἑαυτοῦ παίδων, ἀλλὰ καὶ δῶρον τοξείας προθεὶς τὴν Ἰόλην ἐνίκησαν τῷ Ἡρακλεῖ, οὐκ ἐγγύησε. διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτιδῶν ἀριθμός. Ἡσίοδος μὲν γὰρ τέσσαράς φησιν ἐξ Εὐρύτου καὶ Ἀντιόχης παῖδας, οὕτως. Ἡ δ' ὑποκυσαμένη καλλίζωνος στρατονίκη Εὔρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγείνατο φίλτατον υἱόν. Τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντο Δηΐων τε Κλυτίος τε, Τοξεύς τ' ἀντίθεος ἠδ' Ἴφιτος ὄζος Ἄρηος. Τοὺς δὲ μεθ' ὁπλοτάτην τέκετο ξανθὴν Ἰόλειαν, Ἀντιόχη κρείουσα παλαιὸν γένος Αὐτολυκοῖο. Κρεώφυλος δὲ δύο, Ἀριστοκράτης δὲ τρεῖς, Τοξέα, Κλυτίον, Δηΐονα.

l. 270. Ὡς ἐλευθέρου] λείπει οὐχ ὑπό, ὡς ὑπὸ ἐλευθέρου ἀνδρὸς ὑβρίζοιτο. λέγει δὲ τοῦ Εὐρυ[illegible].

l. 271. Ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν] τῆς οἰκίας αὐτὸν ἀπεώσατο.

Ὧν ἔχων χόλον] ὑπὲρ δὴ τούτων (φησὶν) ὀργιζόμενος ὁ Ἡρακλῆς ἐφόνευσε τὸν Ἴφιτον εἰς τὰ τῆς Τιρυνθίας ὄρη παραγενόμενον διὰ τὴν τῶν ἵππων ἀναζήτησιν.

l. 275. Τότ' ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα] ἀλλαχόσε τὸν νοῦν ἔχοντα, καὶ οὐ δὴ πείσεσθαι προσδοκῶντα, ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐξέωσεν.

l. 277. Ἔργου δ' ἕκατι] τοῦ φόνου.

l. 279. Οὐδ' ἠνέσχετο] οὐχ ὑπέμεινεν αὐτοῦ τὴν μιαιφονίαν, ὅτι τὰς ἄλλας αὐτοῦ ἀτιμίας πράξεις διὰ ταύτης κατῄσχυνεν.

l. 283. Ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν] τὴν ἀδικίαν. δηλονότι, οὐδ' αὐτὸ τὸ θεῖον ὑβριζόμενον καρτερεῖ, ὃ λίαν ἐστὶν αἰσχυνόμενον.

l. 284. Κεῖνοι δ' ὑπερχλιδῶντες] οἱ παῖδες τοῦ Εὐρύτου ὑπερηφάνως χλιδηρευσάμενοι τῷ Ἡρακλεῖ ἀνῃρέθησαν, ὑπερεντρυφήσαντες τῇ καθ' Ἡρακλέους λοιδορίᾳ.

l. 287. Ἄζηλον] κακοδαίμονα, ὃν οὐκ ἄν τις ζηλώσειεν. Ὅμηρος Ἀμ[illegible] συζῶντα.

l. 289. Ἐφεῖτ'] ἐνετείλατο.

l. 290. Αὐτὸν δ' ἐκεῖνον] τὸ ἑξῆς, αὐτὸν φρόνει ἥξοντα. τουτέστι. προσδόκα αὐτὸν ἥξοντα ὅταν διὰ τῆς θυσίας καθαίρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ φόνου.

l. 294. Νῦν σοι τέρψις] ἀντὶ τοῦ, ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ καθ' ὃν ἀπαγγέλλει τὰ χρηστά ἢ, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.

l. 299. Ὅμως δ' ἔνεστι] γνωμολογεῖ ὁρῶσα τὰς αἰχμαλώτους, καί φησι, τοῦτ' ἔστιν ἀνδρὸς ἔμφρονος, ὅταν καλῶς πράσσῃ τις, ἐλπίζειν καὶ κακά.

l. 306. Ὦ Ζεῦ τροπαῖε] ἀποτρόπαιε,

ἄσμενοι ἀλεξίκακοι. ἱκετεύει δὲ Δία μὴ ἰδεῖν παραπλήσια ταῖς αἰχμαλώτοις τὰ τέκνα αὐτῆς.

l. 308. Τῆσδέ γε ζώσης] δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. ὁ δὲ νοῦς, εἰ καὶ μέλλεις τι δρᾶν κατὰ τῶν ἐμῶν παίδων, τοῦτο ἐμοῦ ζώσης ἀνάβαλε.

l. 311. Ἀνανδρος, ἢ τεκοῦσα] τέκνα ἔχουσα. ὅπερ Καλλίμαχος φησὶ παιδοῦσα.

Πρὸς μὲν γὰρ φύσιν] ὅσον μὲν ἐκ τῆς ἡλικίας καὶ φύσεως τῶν σωμάτων στοχάζομαι, ἄπειρος εἶ τῶν ἐκ τοῦ γάμου προσγινομένων, ἔοικας δὲ ὅμως τις εἶναι εὐγενής.

l. 318. Γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ἐσχάτοις] οὐκ ἐν ταῖς ἀπερριμμέναις καὶ ἐσχάτοις τεταγμένη, ἀλλὰ δῆλον ὅτι προύχουσα τῶν ἐν εὐγενείᾳ.

l. 320. Οὐκ οἶδα] καλῶς ὁ Λίχας διὰ τὸ ὕποπτον, οὐδὲ τὸ γένος αὐτῆς ὁμολογεῖν εἰδέναι.

Οὐδ' ἱστόρουν μακράν] ἐπολυπραγμόνουν, περιειργαζόμην. μακρὰν δὲ, ἐπὶ πολύ.

l. 321. Τῶν ξυνεμπόρων] τῶν ξυναιχμαλωτίδων. τὸ δὲ ἔχεις ἀντὶ τοῦ ἔχοις.

l. 322. Ηὔδα] ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ηὔδων.

l. 323. Ἐκ σαυτῆς] ἀπὸ σαυτῆς (φησὶν) εἰπὲ καὶ μὴ ὡς ἀφ' ἡμῶν ἀνιδρυμένη· συμφορὰ γάρ ἐστι τὸ μὴ γιγνώσκειν σε ἥτις τυγχάνεις. τοῦτο δὲ φησὶν ὡς μέλλουσα αὐτῇ δεξιῶς χρήσασθαι εἰ γνοίη τὰ κατ' αὐτήν.

l. 325. Οὔτ' ἄρα τὸ γε πρόσθεν] ἐὰν ὁμοία ᾖ σοι φθέγξασθαι, ἥτις οὐδὲν παρὰ τὸν πρόσθεν χρόνον προηνοίχθη τὴν γλῶτταν. τὸν γὰρ πρὸ τούτου χρόνον ἐσιώπα, καὶ οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς τὴν ἑαυτὴν ἐδημοσίευσεν, ἀλλὰ μετὰ πένθους μεγάλα πάντα λόγοις. Ἄλλως.

Οὔτ' ἄρα τοί γε] ὡς οὐκ ἐλάλησε πρὸ τοῦ, οὐδὲ νῦν λαλήσει.

l. 328. Ἀλλ' αἰὲν ὠδίνουσα] καταπονουμένη.

l. 330. Διαίσιμον] ἔρημον. ὑψηλόν. Ὅμηρος ἐναίσιμον ἔφη.

Ἡ δ' οὖν τύχη] αὐτὴ δὲ ἡ τύχη (φησὶ) καθ' ἣν σιωπᾷ, ἐπιβλαβὴς μὲν αὐτῇ, καθ' ὃ οὐ τυγχάνει τῆς παρὰ σοῦ ἐπιμελείας, ὅμως δὲ συγγνώμην ἔχει.

l. 332. Ἡ δ' οὖν ἰδέσθω] μὴ ἀνιάσκαζέσθω λέγειν (φησὶν) ἀλλὰ προστιθέτω ἄσεσθαι αὐτῇ φίλον, ἵνα μὴ δόξωμεν αὐτὴν λυπεῖν.

l. 338. Αὐτοῦ γε πρόσθεν βαιόν] ὁ προσελθὼν ἄγγελος ἀπολειπόμενος κατέχει αὐτὴν, ἵνα εἴπῃ περὶ ὧν ἤκουσε παρὰ τοῦ Λίχα ἐν τῇ προαστείῳ λέγοντος.

l. 339. Οὕστινας ἄγεις] ἄγεις ἀντὶ τοῦ ἐπέμψας. ἦσαν δὲ καὶ ἄρσενες μετὰ τῶν αἰχμαλώτων.

l. 340. Ὧν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας] περὶ τούτων καὶ πάντων προσήκει σοι μαθεῖν. τούτων γὰρ ἔχω τὴν γνῶσιν.

l. 342. Τοῦ μ' ἐς τὸ δ' ἐφίστασαι βάσιν] τίνος ἕνεκεν τὴν πορείαν καὶ τὴν εἴσοδον ἱστᾷς καὶ κωλύεις;

l. 347. Σοὶ ταῖς δὲ τ' οὐδὲν] οὐδὲν (φησὶ) τούτων οὔτε πρὸς σὲ οὔτε πρὸς ταύτας ἀπόρρητον. τούτους δὲ, ἤγουν τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τοὺς ἀμφιδυώτας ἄρσενας, ἢ τοὺς περὶ τὸν Λίχαν.

l. 350 Φώνει δίκης ἐς ὀρθόν] ἀντὶ τοῦ, ἐρώνει δικαίως καὶ μετ' ἀληθείας.

Ἀλλ' ἢ νῦν κακὸς] ἀντὶ τοῦ, ἢ τὰ πρότερον ἢ τὰ νῦν ψεύδεται.

l. 353. Ἀγνοία μ' ἔχει] ἤγουν, ἀγνοῶ καὶ οὐ συνίημι.

l. 355. Ὡς τῆς κόρης] τῆς Ἰόλης.

l. 356. Εὔρυτόν θ' ἕλοι] ἑλόντ' εἶναι. εἰ δὲ ὑφ' ἓν, θέλοι ἄν.

Pag. 423. l. 358. Τὴν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν] Φερεκύδης φησὶν οὕτω, μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα Ἡρακλῆς ἀφικνεῖται πρὸς Εὔρυτον τὸν Μέλανος τοῦ Αρκεσιλάου εἰς τὴν Οἰχαλίαν. ᾤκεῖτο δὲ αὕτη ἐν Θεσσαλίᾳ τῆς Αρκαδίας, καὶ ᾔτει τὴν θυγατέρα Ὕλλῳ γυναῖκα· τοῦ δὲ μὴ διδόντος, Ἡρακλῆς εἷλε τὴν Οἰχαλίαν, καὶ τοὺς υἱοὺς ἀπέκτεινεν. Ἴφιτος δὲ ἔφυγεν εἰς Εὔβοιαν. Μενεκράτης δὲ οὕτω λέγει. Ἡρακλέα εἰς ἐπιθυμίαν Ἰόλης ἀφικέσθαι τῆς Εὐρύτου· τὸν δὲ μὴ θέλειν διδόναι. ἤρα τε γὰρ αὐτῆς καὶ μίγνυσθαι ἔμελλε τῇ θυγατρί. οἱ μὲν Ἀργεῖοι ἐξῆλθον εἰς τὴν Εὔβοιαν.

l. 359. Θέλξειεν] πεπεικὼς εἴη.

Αἰχμάσαι τάδε] καταπραξάσθαι τῇ αἰχμῇ. ὅ ἐστι, διὰ πολέμου κατορθῶσαι.

l. 362. Ον νῦν παρῆκας] τὸν ἔρωτα αὐτῆς ἀποσιωπώμενος καὶ παραπεμψάμενος, τἀναντία εἶπεν ὁ Λίχας.

l. 364. Κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος] ἤγουν λαθραῖον, μὴ εἰδυίας σοῦ, ἀλλ' ἵνα

ὡς παλλακίδα αὐτὴν ἔχοι.

l. 366. Ἐν ᾗ] τῇ Οἰχαλίᾳ τῇ πατρίδι τῆς Ἰόλης.

l. 369. Καὶ νῦν ὡς ὁρᾷς] ἀντὶ τοῦ ὡς ἀκούεις. ἥκει δὲ ἀντὶ τοῦ ἐλεύσεται ὅσον οὔπω. διὰ δὲ τούτων τὴν ταχεῖαν αὐτῆς ἄφιξιν ἐπαγγέλλεται.

l. 370. Οὐκ ἀφροντίστως] ἀντὶ τοῦ οὐχ ὡς ἔτυχεν, ἀλλὰ διὰ πολλῆς φροντίδος ἔχων αὐτὴν καὶ ἀγαπῶν.

l. 371. Μηδὲ προσδόκα τόδε] τὸ ἐν δούλης μέρει ἔχειν αὐτήν.

l. 372. Ἐντεθέρμανται] ἐκκέκαυται.

l. 376. Ἀγορᾷ] ἀθροίσματι.

l. 378. Οὐχ ἡδόμενη] λυπουμένη μὲν (φησὶν) ἐκ εἴποιμί σοι τὰ κεχαρισμένα, ἀλλ' ὅμως ἀληθῆ ἐστιν ἅπερ εἴρηκα.

l. 381. Ἆρ' ἀνώνυμος πέφυκεν] ἆρα ἄσημος οὕτως ἐστὶ καὶ δυσγενής, ὡς μηδὲ τὸ ὄνομα αὐτῆς γιγνώσκεσθαι;

l. 383. Ἡ καὶ τὰ λαμπρά] ταῦτα τὸ τοῦ ἀγγέλου πρόσωπον φησί. τὸ δὲ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν, ἀντὶ τοῦ εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν καὶ τὸ πᾶν σῶμα. ἢ ἀντὶ τοῦ, ἄρα τῇ θέᾳ καὶ τῷ γένει ἐφάμιλλον.

l. 386. Βλάστας] τοὺς γονεῖς ἀφ' ὧν ἐβλάστησεν.

Δῆθεν] προσποιούμενος μηδένα ἠρωτηκέναι μηδὲ ἐγνωκέναι.

l. 387. Ὄλοιντο μὴ τι πάντες] ὄλοιντο μὴ πάντες οἱ ἄνθρωποι, ἀλλ' οἱ κακοὶ καὶ ὅσοι μηχανῶνται λάθρα, καὶ κακούργους λόγους ἑαυτοῖς συντιθέασιν.

l. 393. Οὐκ ἀπὸ γνώμης] ἀλλ' ἀρεστά. ἐκ ἄνευ συνέσεως. ἤγουν, κἀμοὶ ἀρέσκει.

l. 394. Ἡμεῖς] κατ' ἐρώτησιν.

l. 395. Αὐτόκλητος] αὐτόματος.

l. 397. Ὡς ἕρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ] ὁρᾷς γάρ με ἕρποντα καὶ σπεύδοντα πρὸς τὸν Ἡρακλέα. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ κατεσπάγη τῆς κεφαλῆς.

l. 399. Αἴσσεις] ἀντὶ τοῦ ἀΐσσεις.

Καινίσασθαι] ἀνακαινίσασθαι καὶ αὖθις ὁμιλῆσαι ἀκριβῶς ἐκ νέου. Ἢ οὕτως, πρὶν ἡμῖν καινοτέρους ἀνακοινώσασθαι λόγους.

Pag. 425. l. 402. Ἴσω μέγας Ζεύς] ὅτι περὶ ὧν οἶδα ἀκριβῶς σοὶ διηγήσομαι.

l. 404. Ὧν δ' ἔβλαστεν] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τίνος ἐτέχθη.

l. 405. Οὗτος βλέφ' ὧδε] ὡς εἰκός, κάτω νενευκὼς ὁ Λίχας. καταψαύσας αὐτὸν τῇ χειρί, φησίν, Ἀπόβλεψον εἰς ἐμέ. ὁ δέ, ἀνανεύσας ἔφη, Πρὸς τίνα γὰρ νομίζεις λέγειν; Ἄλλως.

Πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;] ὅτι πρὸς βασιλίδα. τὸ δὲ χ, ὅτι τὸ ὧδε τοπικὸν ἐστι.

l. 407. Τόλμησον εἰπεῖν] καλῶς τὸ τόλμησον, ὡς ἀποδειλιῶντος εἰπεῖν διὰ τὴν δέσποιναν.

l. 410. Δέσποιναν τί τὴν ἐμήν] τοῦτο πρὸς τό, πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;

l. 412. Δίκαια γὰρ] ἀντὶ τοῦ ἀληθῆ.

l. 414. Ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὢν] δεικτικῶς, εἰς τήνδε μὴ ἀληθεύων.

l. 415. Τί ποτε ποικίλας ἔχεις] τί πεπανούργηκας κατ' ἐμοῦ; τί ἐμηχανήσω, ἢ ἐδολιεύσω;

l. 417. Κλύων σέθεν] εἰκῆ φλυαρεῖς δηλονότι.

l. 419. Καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ] ἀντὶ τοῦ σιγηλοῦ. οὐ σιωπᾷς (φησὶ) πρὶν ἂν πολλὰ φλυαρήσῃς εἰς ἡμᾶς. ἢ πρὶν ἂν μάθῃς ὅ, τι βούλει.

l. 422. Οὐκοῦν σὺ ταύτην] οὐ σὺ (φησὶ) ταύτην, ἣν προσάγεις ἀγνοῶν, ἔλεγες εἶναι Ἰόλην.

l. 429. Ταυτὸ δ' οὐχὶ γίνεται] οὐ ταυτόν ἐστι δόκησις καὶ ἀληθὴς λόγος. τὸ δὲ εἰπεῖν ὅτι κἀγὼ ἤκουσα.

l. 438. Ἀποστήτω] πρεπόντως ἢ ἄλλη γράφεται παρστήτω, ἤγουν ὁ ἄνθρωπος στήτω παρελθὼν εἰς μέσον ὁ διελέγχων με.

l. 439. Νοσοῦντι] ἀντὶ τοῦ νοσοῦντι ὑπὸ ζηλοτυπίας. ἀρσενικῶς δὲ εἶπε καθόλου ὁ λόγος ὡς μὴ δόξῃ αὐτὴν διαβάλλειν. οὕτω τὸ γὰρ μαινομένῳ συμμαχεῖν, ἀνδρός ἐστιν οὐ σώφρονος, ἀποστήτω οὖν (φησὶν) ὁ ἄνθρωπος. οὐ γὰρ φιλονεικήσω πρὸς αὐτόν.

Ληρεῖν] ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν καὶ ἀλλοφρονεῖν.

Pag. 417. l. 445. Ἔρωτι μὲν γὰρ ὑπείκειν ὥσθ' ὅστις προσαδοκᾷ ἀντιστῆναι τῷ ἔρωτι.

l. 447. Οὗτος γὰρ ἄρχει] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἄρχει.

l. 450. Μεμπτός εἰμι] μεμπτὸς εἰμὶ τούτοισιν, εἰ μέμφομαι. ἢ ἀντὶ τοῦ μεμπτὸς, ἐπιπληκτική.

l. 453. Ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μεμάθηκας] εἰ μὲν παρ' Ἡρακλέους ἐκπαιδευθεὶς ψεύδεσθαι

[illegible]ἐξ, κάλλιω μάθησιν ἐκμανθάνοις· εἰ δὲ σαυτὸν εἰς τοῦτο ψευδολογίας ἄξεις, ἴσθι ὅτι κἂν θελήσῃς ποτὲ εἰπεῖν ἀληθές, οὐ δυνήσῃ, ὑπὸ τῆς συνηθείας νικώμενος· ἢ ὅτι κἂν θέλῃς ἀληθεῦσαι, οὐ πιστευθήσῃ.

l. 458. Κὴρ πρόσεστι] μερίς, κλῆρος, μοῖρα, τύχη.

l. 459. Ὅπως δὲ λήσῃς] ἀντὶ τοῦ μὴ λήσῃς· ἀττικὴ δὲ ἡ φράσις. λυπήσομαι ἂν με λήσῃς, καὶ παρ' ἐμοῦ προσδόκα βλαβήσεσθαι.

l. 464. Πλείστας] δηλονότι ἀν[illegible] παρθένους, ὡς Μήδαν τὴν Φίλαντος, Αὔγην τὴν Ἀλέου, Μεγάραν τὴν Κρέοντος, τὰς Θεστίου θυγατέρας, Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀμύντορος.

l. 466. Οὐδ' ὄνειδος ἦλθέ τ', οὐδ' ἂν ἥδε γ' ἐντακείη τῷ φιλεῖν] οὐδὲ ἡ Ἰόλη ὀνειδισθήσεται ὑπ' ἐμοῦ, οὐδ' εἰ μάλιστα αὐτῆς ἐρᾷ ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ἐντακείη ἐν τῷ αὐτῆς ἔρωτι.

l. 467. Τῷ φιλεῖν] τῷ φιλεῖν αὐτὴν τὸν Ἡρακλέα.

l. 471. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ῥείτω κατ' οὖρον] ὁ περὶ τούτων λόγος ἐρρίφθω (φησὶν) εἰς τὸν ἀέρα.

l. 474. Πείθου λεγούσῃ χρηστὰ] πείθητί φησιν. ὁρᾷς γὰρ ὅτι φιλανθρώπως ὁμιλεῖ.

l. 479. Ὥσπερ οὗτος ἐννέπει] ὁ ἐν τῷ λειμῶνι ἀκηκοὼς, καὶ ἀπαγγείλας τῇ Δηϊανείρᾳ.

l. 484. Οὔτ' εἶπε κρύπτειν] τὸ ἑξῆς, καὶ ταῦτα οὔτ' εἶπε κρύπτειν. τὰ περὶ τοῦ ἔρωτός φησι τῆς Ἰόλης, οὔτε κρύπτειν μοι ὁ Ἡρακλῆς εἶπεν, οὔτε μὴν ὁμολογεῖν.

l. 487. Εἰ τι τῶνδ' ἁμάρτ'] καλῶς διὰ τῆς λέξεως, τοῦ ἥμαρτον, φημὶ, συγγνώμην ἑαυτῷ προξενεῖ.

l. 488. Ἐπεί γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστ'] ἐπεὶ τίνειν πᾶν τὸ λοιπὸν ἐπίστασαι, λέγω τι καὶ ἕτερον, ὅπερ ὁμοίως κεχαρισμένον σοί τι καὶ τῷ Ἡρακλεῖ γενήσεται.

Pag. 429. l. 494. Ἀλλ' ὧδε καὶ φρονοῦμεν] ἤγουν, ὥσπερ προείρηκα ταῦτα, καὶ ποιήσω.

l. 495. Κοὔτι νόσον ἐπακτὸν] τὴν θεομαχίαν λέγει. ἐπακτὸν δὲ ἐκλαβέσθαι, ἀντὶ τοῦ, αὐθαίρετον τὴν θεομαχίαν. τὸ γὰρ πρὸς τὸν ἔρωτα φιλονεικεῖν, θεομαχεῖν ἐστὶν ἄντικρυς.

l. 498. Ἅ τ' ἀντὶ δώρων] ὅπως ἂν αὐτῷ παρ' ἡμῶν κομίσῃς ἀντίποινα καὶ σύμφωνα οἷς ἤγαγες. λέγει δὲ ἀντὶ τῶν αἰχμαλώτων.

l. 500. Σὺν πολλῷ στόλῳ] ἤγουν, σὺν ταῖς ἀπεσταλμέναις αἰχμαλώτοισι.

l. 501. Μέγα τι σθένος] γράφεται καὶ μέγα τι σθένος ἡ Κύπρις. νικηφορεῖ ἐν παντὶ πράγματι οὕτως, ἀποφέρεται τὰς νίκας κατὰ πάντων, καὶ πάσης κρατεῖ φύσεως· σθένος δὲ νίκης, περιφραστικῶς τὴν νίκην. εἰκότως δὲ ὁ χορὸς τοιαύτην ἀρχὴν πεποίηται. πέπαυται γὰρ ὁ λόγος περὶ τοῦ Ἔρωτος.

l. 504. Παρέβαν. καὶ ὅπως] ἀντὶ τοῦ παραβήσομαι. καὶ ὅσα μὲν εἰς θεοὺς (φησὶν) ἐνεδείξατο, ὑπερβήσομαι·

l. 506. Τὸν ἔννυχον Ἀΐδαν] τὸν ἐν σκότῳ διατρίβοντα.

l. 508. Ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄκοιτιν] τὴν Δηϊάνειραν. ὁ δὲ νοῦς οὗτος, τὰ μὲν εἰς θεοὺς γεγονότα παρίημι· ἐκεῖνα δὲ λέγω, τίνες ἠγωνίσαντο περὶ τῶν γάμων Δηϊανείρας, καὶ κατέβησαν εἰς τὸν ἀγῶνα.

l. 509. Ἀμφίγυοι κατέβαν] ἀντίπαλοι, ἢ ἰσχυροὶ ἐν τοῖς γυίοις, μαχεσάμενοι χερσὶ καὶ ποσίν. ἢ ἀμφότεροι τεθωρακισμένοι, ἢ ἄμφω παρωξυμμένοι.

l. 510. Πάμπληκτα] ἀγωνίσματα πληγῶν μεστά.

Ἐξῆλθον ἄεθλ' ἀγώνων] ἀντὶ τοῦ διήνυσαν, ἐπεξῆλθον, ἠγωνίσαντο. λέγει δὲ ὅτι πᾶν εἶδος ἀγωνίσματος κατ' ἀλλήλων ἐνεδείξαντο, ἠγωνίσαντο.

l. 513. Τετράορον] τετρασκελοῦς.

l. 514. Φάσμα] φάντασμα, σχῆμα.

l. 515. Ἀπ' Οἰνιαδᾶν] ἀπὸ Αἰτωλίας. ἢ οὕτως. Οἰνίαι πόλις Ἀκαρνανίας, δι' ἧς ῥεῖ ὁ Ἀχελῷος. πληθυντικῶς δὲ λέγεται.

l. 516. Βακχείας ἄπο] τῆς τὸν Βάκχον ἐχούσης. καλῶς δὲ τὸ Βακχείας, πρὸς ἀντιδιαστολήν.

l. 518. Τόξα καὶ λόγχας] ἀφ' ἱστορίας φησὶ λόγχην ἔχειν τὸν Ἡρακλέα.

l. 519. Ἀολλεῖς ἴσαν] καταχρηστικῶς εἶπεν ἐπὶ δύο τὸ ἀολλεῖς· ἐπὶ πλήθους γὰρ λέγεται. ἢ ἀολλεῖς ἀντὶ τοῦ λίαν ἀγέρτες. Ὅμηρος, Οἴμησαν δὲ ἀολλεῖς.

l. 520. Ἱέμενοι] ἐπιθυμοῦντες.

Μόνα δ' εὔλεκτρος] μόνη δὲ ἡ εὔλεκτρος Κύπρις παροῦσα, ἐβράβευε καὶ διέταττε.

Pag. 431. l. 522. Τότ' ἦν χερὸς] τότε οὖν ὁ Ἡρακλῆς καὶ χερσὶ καὶ τόξοις ἐμά-

ἐμάχετο. ὁ δὲ Ἀχελῷος τοῖς κέρασιν.

l. 524. Ἀνάμιγδα] ἀναμεμιγμένως.

l. 525. Ἦν δὲ ἀμφίπλεκτοι κλίμακες] ἦν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. Ἡσίοδος, Τῆς δ' ἦν βοῦς κεφαλή. κλίμακας δὲ, αἱ ἐπαναβάσεις. παρὰ τὸ ἄνω τε καὶ κάτω αὐτὰς στρέφεσθαι ἐν τῇ μάχῃ. ἔστι δὲ εἶδος παλαίσματος ἡ κλίμαξ. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα ἐπὶ Ἡρακλέους ἀκουστέον.

l. 526. Ἦν δὲ μετώπων] τοῦτο ἐπὶ Ἀχελῴου. οἱ γὰρ ταῦροι τοῖς κέρασι καὶ μετώποις μάχονται.

l. 528. Ἁ δ' εὐῶπις] ἡ Δηϊάνειρα.

l. 531. Ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν] ἐγὼ (φησὶν) ἐνδιαθέτως ὥσπερ μήτηρ λέγω. ἐγὼ παρεῖσα τὰ πολλὰ, τὰ τέλη λέγω τῶν πραγμάτων.

l. 532. Ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας] ἀντὶ τοῦ ἡ περιμάχητος νύμφη, περιφραστικῶς. ἀπὸ δὲ τοῦ καλλιστεύοντος αὐτῆς εἶπε μέρους. Ἄλλως. Ὄμμα νύμφας. ὅτι δὲ καὶ νύμφη ἐλεεινὴ οὖσα, ὑπέμεινεν ἡ περικαλλὴς Δηϊάνειρα.

l. 533. Ἀμμένει] ἀντὶ τοῦ ἀνέμενε.

l. 534. Κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ] παραχρῆμα γαμηθεῖσα τῶν τῆς μητρὸς ἀφῃρέθη πραγμάτων. ἀπὸ δὲ τοῦ ἅπτω ἅψω, τὸ ἄφαρ γίνεται.

l. 536. Ἦμος φίλαι] ἡ Δηϊάνειρα πρὸς τὰς χορὸν ἐξελθοῦσα διαλέγεται. καί φησιν, ἐν ὅσῳ ὁ Λίχας ταῖς κατὰ τὸν οἶκον συντάττεται αἰχμαλώτοις, ἐξῆλθον ἵνα ἅπερ ἐμηχανησάμην δηλώσω ὑμῖν.

l. 537. Ὡς ἐπ' ἐξόδῳ] ὡς μέλλων αὖθις ἐξιέναι πρὸς τὸν Ἡρακλέα.

l. 540. Συγκατοικτιουμένη] συνθρηνοῦσα ἡμῖν.

l. 541. Ἀλλ' ἐζευγμένην] γεγαμημένην τῷ Ἡρακλεῖ προσδεξαμένην, φορτίον λωβητὸν τῆς ἐμῆς φρενός. ἤτοι βλαβερὸν φορτίον καὶ ἐφύβριστον τῆς ἐμῆς φρενός.

l. 544. Μιᾶς ὑπὸ χλαίνης] ὑπὸ μιᾶς κοίτης.

l. 547. Οἰκούρι' ἀντέπεμψε] τοιαῦτα τῆς οἰκουρίας δῶρα ἔπεμψέ μοι ὁ Ἡρακλῆς ὑπὲρ τοῦ χρόνου παντὸς οὗ συνῴκησα αὐτῷ. ὅ ἐστιν ἀντιχαριστήρια τῆς πολυχρονίας ἡμῶν οἰκουρίας.

l. 552. Τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω] τὴν ἤδη προκόπτουσαν καὶ αὐξανομένην τὴν ἥβην.

l. 553. Τὴν δὲ φθίνουσαν] ἐμαυτὴν λέγει, δεικτικῶς. φθίνουσαν δὲ ἀντὶ τοῦ παρηβηκυῖαν.

l. 554. Ὀφθαλμὸς ἄνθος] τὸ ἄνθος τῶν νέων γυναικῶν φιλεῖ ἁρπάζειν ὁ ὀφθαλμὸς τῶν ἀνδρῶν.

Τῶν δ' ὑπεκτρέπειν] τῶν δὲ ὑποχωρεῖν, δηλονότι τῶν πρεσβυτέρων. ἤγουν τῶν δύο ἡλικιῶν τὴν μὲν νεάζουσαν ἁρπάζειν εἴωθεν ὁ τῶν ἀνδρῶν ὀφθαλμὸς, τῆς δὲ ὑπεκτρέπειν τὸν πόδα, ἤτοι τῆς πρεσβυτέρας.

l. 555. Μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς] διαφορὰν ταύτην ἔχει ὁ πόσις πρὸς τὸν ἄνδρα. πόσις μὲν γὰρ λέγεται καὶ ὁ μετὰ πολλοῦ ἀποστὰς τῆς γυναικός· ἀνὴρ δὲ ὁ συνὼν καὶ ὁ μετ' ὀλίγον χωρισθεὶς, ὥς τε, Ἀνὴρ ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο. δέδοικα οὖν (φησὶ) μὴ ἐμὲ καταλιπὼν, πόσις ἐμὸς κληθῇ, ὡς συνοικήσας μοί ποτε· ταύτης δὲ ἀνὴρ, ὡς αὐτῇ συνοικῶν. Ἄλλως. Πόσις μὲν πρόσεστί τις ὢν, παρὰ τὸ προσεῖναι.

l. 557. Ἀλλ' οὐ γὰρ, ὥσπερ εἶπον] οὐ χρὴ τὴν συνετὴν γυναῖκα θυμοῦσθαι τῷ ἀνδρί.

l. 558. Ἣ δ' ἔχω] ὃ δὲ τρόπον τῆς λύπης ἴαμα ποιῶ, ὑμῖν ἐρῶ.

l. 559. Λυτήριον λύπ.] ἀντὶ τοῦ τῆς λύπης ἴαμα.

Pag. 433. l. 562. Λέβητι χαλκέῳ] δύο ὀνόματα, ὡς κρατῆρα αἰχμητήν. ὡς ἔκτοτε ἀποθεμένην λέβητι ἐπὶ τὸ κατὰ καιρὸν χρήσασθαι αὐτῷ.

l. 563. Ὁ παῖς ἔτ' οὖσα] νεωτέρα οὖσα γὰρ παρθένος.

l. 564. Ἐκ φόνων ἀνειλόμην] ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν σφαγῶν. Ὅμηρος. Ἄκρον ἐρυγόμενοι φόνον αἵματος. ἢ ἐκ τοῦ τόπου ὅθεν ἐφονεύθη ὁ Νέσσος. Ὅμηρος, — ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν.

l. 566. Μισθοῦ πόρευε] διεπέρα, διεπόρθμευεν.

l. 568. Ἡνίκα στόλον ἔχων Ἡρακλεῖ] στόλον φησὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς δούλων τε καὶ ἀδελφῶν. ἡνίκα αὐτὴ καταλιποῦσα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς, ἔρημος ἐπηκολούθησα τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ τὰ ἑξῆς.

l. 571. Ψαύει ματαίαις χερσὶν] ὅτι οὐδὲν ἤνυσεν. ἔφθασε γὰρ ὁ Ἡρακλῆς τοξεύσας καὶ ἀνελὼν αὐτόν.

l. 572. Ἐπιστρέψας χερσὶν] ἀντιστρέψας, ἢ στρέψας καὶ κάμψας τὴν κεφαλήν, εἰς αὐτὸν στραφεὶς καὶ βλέψας.

l. 573.

l. 573. Ἧκεν κομήτην ἰὸν] ἢ διὰ τοὺς ὄζους, ἢ διὰ τὴν πτέρωσιν. τὸ δὲ [illegible]μόνας, ἀντὶ ἑνικοῦ.

l. 574. Διαῤῥοιζοῦσιν] μετ' ἤχου ἀρμόσει.

l. 576. Τοσόνδ' ὀνήσῃ] ὠφεληθήσῃ καὶ ὄνησιν λήψῃ ἐκ τῶν ἐμῶν πορθμῶν.

Ἐὰν πύθῃ] γράφεται ἐὰν πίθῃ.

l. 578. Ἀμφίθρεπτον] τὸ πεπηγός. θρέψαι γὰρ τὸ πῆξαι.

l. 579. Ἡ μελαγχόλους] ὅπου, ἢ ὅθι.

l. 580. Θρέμμα Λερναίας] περιφραστικῶς, ἡ ὕδρα.

l. 581. Ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον] ἐπιτήδειον πρὸς τὸ παῦσαι καὶ κηλῆσαι αὐτὸν, ἤγουν καταπαυστήριον τῆς φρενὸς τοῦ Ἡρακλέους τοῦ πρὸς ἄλλην ἔρωτος, ἢ κατακηλοῦντος τὴν ψυχὴν τοῦ Ἡρακλέους τῷ πρὸς τὴν Δηιάνειραν ἔρωτι.

l. 585. Ἐγκεκλεισμένον] τηρούμενον.

l. 586. Χιτῶνα τόνδε] τοῦτό φησιν ὡς [illegible] ἐπιπλεῖν Νέσσου καὶ ἄλλα τινὰ συμμίξασα.

l. 587. Καὶ πεπείρανται τάδε] κατείργασται, τετέλεσται, καὶ ἤνυσται.

l. 588. Κακὰς δὲ τόλμας] τὰς φαρμακείας. μὴ εἰδείην (φησὶ) κακοῖς πράγμασιν ἐπιχειρεῖν, ἢ δολοφονῆσαι αὐτὸν, ἢ τι τοιοῦτον ἐργάσασθαι· ἀλλ' ἄξιον τοῦ μεταθεῖναι αὐτὸν τὴν γνώμην διὰ τὸ κατασκεύασμα τοῦτο. εἰ μὴ μάταιόν ἐστι τοῦτο τὸ κατασκεύασμα, προσδοκῶ ταύτην ὑπερβαλέσθαι τῇ παρὰ τοῦ Ἡρακλέους εὐνοίᾳ· εἰ δὲ μὴ ἐπιτυγχάνω, παύσομαι τῆς ἐπιχειρήσεως.

l. 592. Μεμηχάνηται τοὔργον] τοῦτο (φησὶ) τὸ ἔργον μεμηχάνηται οὐκ ἐπ' ὀλέθρῳ, ἀλλ' ἵνα ταύτην φίλτροις ὑπερβαλώμεθα.

l. 593. Εἰ δὲ μὴ, πεπαύσομαι] εἰ δὲ μὴ ἐνεργήσῃ, πεπαύσομαι τῆς ἐπιχειρήσεως.

l. 594. Ἀλλ' εἴ τις ἔστι πίστις] ἀλλ' εἰ πιστεύεις ὅτι δρᾶσαι τοῦτο, ἀρεστὰ μοι δοκεῖς βεβουλεῦσθαι.

l. 596. Οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις] πεπεισμένη ἀληθὲς εἶναι, οὐ μὴν πεπειραμένη.

l. 598. Ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν] δεῖ σε (φησὶν) ἐπιχειροῦσαν γνῶναι. ἢ, δεῖ σε δρῶσαν, ἔχειν τὴν πίστιν καὶ μὴ μόνον δοκεῖν ἐπίστασθαι. οὔπω γὰρ ἔχεις τὴν γνῶσιν πρὶν πειραθῆναι.

l. 599. Ἔχοις ἂν γνῶμα] γράφεται ἄγνωμα.

l. 600. Εἰσόμεσθα] γνωσόμεθα (φησὶ) τὴν δύναμιν τοῦ κατασκευάσματος. βλέπω γὰρ τὸν Λίχαν πλησίον πορευόμενον, ὃς ἀποκομίσει τὸν πέπλον τῷ Ἡρακλεῖ καὶ ἴσαι ἡμῖν διὰ τῆς πείρας.

l. 602. Εὖ στεγοίμεθα] κρυπτοίμεθα. ἐστὶ, σιωπὴ γινέσθω.

Pag. 435. l. 605. Τῷ μακρῷ χρόνῳ] ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ ἐνταῦθα χρόνῳ ἐνδιατρῖψαι.

l. 608. Εὐυφῆ πέπλον] ἰσχυρόν. ἐκ δὲ τὸν ἀνδρεῖον χιτῶνα, πέπλον φησὶν ἀντὶ τοῦ λεπτοϋφῆ.

l. 613. Μή τ' ἐφέστιον σέλ.] ἀντὶ τοῦ τὸ κατ' οἶκον πῦρ. ἕρκος δὲ ἱερὸν, ὁ βωμὸς, ἢ τὸ ἱερόν.

l. 614. Πρὶν κεῖνος] πρὶν αὐτὸς ἐνδυσάμενος ἐπὶ τῆς οἰκίας φανερὸς καὶ ὑπ' ὄψεσι πάντων προέλθῃ, καὶ δείξῃ ἑαυτὸν φανερὸν τοῖς θεοῖς ἐμφανῶς σταθεὶς, καθ' ἣν ἡμέραν μέλλοι ταύρους θύσειν τοῖς θεοῖς εὐχαριστήρια.

l. 617. Πανδίκως] ἀνενδοιάστως.

l. 618. Στελεῖν χιτῶνι τῷδε] σκεπάσειν, ἐνδύσειν, περιβαλεῖν αὐτὸν τούτῳ τῷ χιτῶνι, ὡς φανῆναι αὐτὸν σφαγία τῶν θυμάτων.

l. 619. Καινὸν] καινοπρεπῆ.

l. 620. Σῆμ', ὃ κεῖνος εὐμαθὲς] σημεῖον κομίσεις τῶνδε εὔγνωστον, ὅπερ ἐκεῖνος ἐπιγνώσεται ἐπιθεὶς τὸ ὄμμα τῇ σφραγῖδι, καὶ γνοὺς ὅτι παρ' ἐμοῦ εἴη ἡ σφραγίς.

l. 621. Σφραγῖδος ἕρκει] περιφραστικῶς τῇ σφραγῖδι.

l. 622. Ἀλλ' ἕρπε καὶ φύλασσε] οὕτως ἐστὶν ὁ προσήκων νόμος τοῖς διακονοῦσιν, ὥστε μηδὲν περαιτέρω δρᾶν τῶν προστεταγμένων αὐτοῖς. ἐμφαίνει δὲ αὐτοῦ μὴ ἀποσφραγίσαντα περιεργάζεσθαι τί ἔγκειται ἐντός.

l. 624. Ἐπεὶ θ' ὅπως ἂν ἡ χάρις] γνησίως διακονούμενος διπλάσεις τὴν χάριν, καὶ ἴσως φιληθήσῃ παρ' ἑκατέρου.

l. 626. Ἀλλ' εἴπερ Ἑρμοῦ] κήρυξ γὰρ ὁ θεός.

l. 629. Λόγων τε πίστιν ὧν ἔ.] ἐντέταλαι δέ μοι (φησὶ) περὶ πραγμάτων ἄλλων μυστικῶν, καὶ λόγους ἀνακοινοῦσί μοι, καὶ φυλάξω.

Ἐφάρ-

Ἐφαρμόσαι] ἐπίθες (φησὶν) τὴν θέλεις σφραγῖδα.

l. 634. Προσδέγματα] τὰς ὑποδοχὰς λέγει. φησὶ δὲ ὅτι οἶδα πῶς φιλοφρόνως αὐτὴν ἐδεξάμην. καὶ τοῦτο δὲ ἐπαγωγὸν πρὸς Ἡρακλέα εἶχε τὴν ὑπονενομένην, φιλοφρόνως προσεδέξατο. πρὸς δὲ ἐπάγει, τοσοῦτον οἶδα ὥστε θαυμάσαι με καὶ ἐκπλαγῆναι, ὅτι ἀσμένως αὐτὴν ὑπεδέξατο, καὶ ἐπὶ τούτῳ χαρῆναι.

l. 637. Δέδοικα γὰρ] δέδοικα γάρ φησι μὴ πρὸ καιροῦ εἴποις τὸν ἐξ ἐμοῦ πόθον, ἕως μάθωμεν εἰ καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ποθεῖ. διὰ δὲ τούτων ἐρεθίζει αὐτὸν πλέον εἰπεῖν.

l. 638. Ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα] δοκεῖ τοῦτο παρ' ἱστορίαν εἶναι. φασὶ γὰρ πρῶτον ἐν Τραχῖνι τῷ Ἡρακλεῖ ἀναδεδόσθαι. ἐνταῦθα δὲ ὡς προϋπαρχόντων αὐτῶν, φησὶν ὦ ναύλοχα. ὁ χορὸς τῶν περὶ τὴν Οἴτην οἰκούντων προσκαλεῖται ἐπὶ τὸ πανηγυρίσαι διὰ τὴν προσδοκωμένην ἐπιδημίαν τοῦ Ἡρακλέους. ὁ δὲ νοῦς, ὦ ἄνδρες οἱ περὶ τὰ παραθαλάσσια θερμὰ λουτρὰ ἐνοικοῦντες, καὶ οἱ παρὰ τοὺς τραχεῖς καὶ ὀρεινοὺς τόπους τῆς Οἴτης καὶ τὸν Μηλιακὸν κόλπον, ἔτι τε καὶ τὴν ἀκτὴν τῆς χρυσοτόξου Ἀρτέμιδος (ἔνθα φησὶν εἶναι τῶν Ἑλλήνων τὰ συνέδρια) ἄρτι ὁ καλλιφωνότατος πάλιν ἥξει αὐλὸς, καὶ καταλήψεται ὑμῶν τὰς ἀκοὰς, οὐδέ τι καὶ μουσικὸν προστυχὸν οὐκ ἐχθρὰν οὐδ' ἀπευκτὴν φωνὴν, ἀλλὰ θείας μούσης ἀντίλυρον, ὅ ἐστι φωνὴν γλυκεῖαν.

Ὦ ναύλοχα] παραθαλάσσια λουτρά. φησὶ δὲ τὰ Ἡράκλεια, ἅπερ λέγεται αὐτῷ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεῖναι.

Πετραῖα δὲ] διὰ τὸ ἐν ὄρει τῇ Οἴτῃ κεῖσθαι. ἔνιοι δὲ, ἐν Σικελίᾳ φασὶν ἀναδοθῆναι τῷ Ἡρακλεῖ τὰ θερμὰ λουτρά.

l. 639. Καὶ πάγους] πάγοι εἰσὶν οἱ ὑψηλοὶ τόποι ἢ αἱ ὀξεῖαι πέτραι, καὶ οἱ παρὰ τοὺς τραχεῖς καὶ ὀρεινοὺς τόπους τῆς Οἴτης οἰκοῦντες.

l. 643. Μηλίδα παρὰ λίμναν] λίμναν φησὶ τὴν θάλασσαν. Ὅμηρος, Ἀἰθυίῃ δ' ἐϊκυῖα πολῆς ἀνεδύσετο λίμνης. ὁ δὲ Μηλιακὸς κόλπος παρὰ Τραχῖνί ἐστιν. Εἰς τὸ αὐτό.

Μηλίδα παρὰ λίμναν] τὴν Μαγνησίαν, ἔνθα τὸ τῆς Ἀρτέμιδος παραθαλάσσιον ἱερὸν, πλησίον Τραχῖνος. ὅπου καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία συνέβη τοῖς Ἕλλησιν ἐν Θερμοπύλαις.

l. 644. Χρυσαλακάτου] ἐν Εὐβοίᾳ τιμᾶται χρυσότοξος Ἄρτεμις.

l. 645. Ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ] ὅπου συνάγονται οἱ Ἀμφικτύονες εἰς τὴν [...]γορευομένην Πυλαίαν· περὶ οὗ ὁ Ἀχαιὸς [...] Πυλάδην τὸν Στροφίου πρῶτον καθίζ[...] ἐν τῇ Φωκίδι, καθαιρόμενον τὸ ἐπὶ Κλ[υ]ταιμνήστρᾳ μύσος· καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν σύνοδον Πυλαίαν φησὶ προσαγορευθῆναι, ἢ [ὅτι] ὁ τόπος πύλαι τῆς Ἑλλάδος.

Pag. 437. l. 647. Οὐκ ἀναρσίαν ἰάχων] οὐκ ἐχθρὰν, οὐδὲ θρηνῶν βοήν.

l. 650. Ἀντίλυρον μούσας] ἀντίμιμον, ἰσόλυρον, ἀντῳδόν. ἀντὶ τοῦ, οὐ μα[...]κρὰν φωνὴν, ἀλλὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐναντίου [...]ρους τῆς λύρας φωνήν. ἀφ' οὗ δηλοῦται ὅτι ὁμοῦ αὐλὸς καὶ λύρα ἀντιφωνήσουσιν.

l. 652. Σεῦται] ἐφορμᾶται, ἥξει.

l. 654. Ὃν ἀπόπτολιν εἴχομεν] ὃν ἐκτὸς εἴχομεν τῆς πόλεως, εἰς δωδεκάμηνον ἀναμείναντες. τὸ δὲ ἑξῆς, ὃν ἀπόπτολιν πελάγιον, ἀντὶ τοῦ ἄπωθεν τῆς πόλεως ἐν τῷ πελάγει.

l. 657. Πελάγιον δὲ, ὅτι πολλάκις καὶ διὰ θαλάττης ἔπλεεν, εἴποτε εἰς νήσους [...]

l. 658. Ἁ δὲ οἱ] ἡ Δηϊάνειρα.

l. 661. Νῦν δ' Ἄρης οἰστρηθεὶς] νῦν [...] ὁ περὶ τὴν Οἰχαλίαν πόλεμος ἐξέλυ[σεν] ἡμᾶς τῆς ἀνίας, ἣν ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας [εἶ]χομεν. Εἰς τὸ αὐτό. Νῦν δ' Ἄρης ὁ [...] τὸν Εὔρυτον. ἐξ αὐτοῦ γὰρ εὐθὺς ἐπανῆλ[θε].

l. 664. Μὴ σταίη πολύκωπον] μὴ [...] μοῦ ἡ ναῦς ἀλλαχοῦ ὁρμίσαι, ἕως ἂν [...] ἀφίκοιτο, τὴν Εὔβοιαν νῆσον [...] καταλιπὼν καταστρεψάμενος γὰρ [τὴν] Οἰχαλίαν ἐκεῖ ἔμελλε θῦσαι τῷ [...]

l. 669. Πανάμερος] ἀντὶ τοῦ, τὴν μεσημβρίαν ἡμέραν ἔλθοι τῷ πέπλῳ τῆς [...]θηχθεὶς ἐκ παραινέσεως τοῦ Νέσσου [...]τοσκευασμένῳ. πεισθεὶς δὲ τῷ πέπλῳ [...] ὅτι γέγονεν ἐπὶ τῷ μεταπεῖσθαι καὶ μ[...]θεῖναι τὴν Ἡρακλέους γνώμην ἐπὶ τὴν Δηϊάνειραν. Ἡ πανάμερος, ἡ μόνης ἐν [τῇ] αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔλθοι εἰς ἔρωτα τῆς γυναικ[ὸς] διὰ τὸ τοῦ Νέσσου φάρμακον.

l. 670. Πασχρίστῳ] λείπει τῷ πέπλῳ[...] ἤγουν τῷ χρισθέντι πέπλῳ συγκεκ[ρα]μένος. καὶ ἁρμοσθεὶς τῇ πειθοῖ τοῦ θη[ρός].

l. 672. Μὴ 'παρετίρα] ὑπὲρ τὴν σ[υμ]φέρουσαν χρείαν, καὶ πλεῖον τοῦ συμφέροντος.

Pag. 439. l. 679. Μάλιστά γ' [...] μὴ ἕνεκα ὧν ἀπέσταλκας δωρημάτων τῷ Ἡρακλεῖ, ἀθυμεῖς; ναὶ (φησὶ) [...] τούτῳ φοβοῦμαι ἤτοι ὥστε μὴ δ' ἐπί τι [πα]ραινῆσαι τινὶ ἀδήλου πράγματος [...]μίαν λαβεῖν. ὅ ἐστιν, ἀδήλῳ πράγματι ἐπιχειρεῖν.

l. 683. Θαῦμ' ἀνέλπιστον] θαυμαστὸν ὡς ἂν τις ἐλπίζοι μαθεῖν κὴ ἰδεῖν.

l. 688. Κατ' ἄκρας σπιλάδος] σπιλὰς ἡ πέτρα. ὡς οὖν ἐπὶ λίθου θιγμένη, τοῦτο (φησὶ) κατατήκεται κὴ ῥεῖ κὴ διαλύεται ἀπὸ τοῦ λίθου διαρρέον.

l. 689. Ὡς δ' εἰδῇς ἅπαν] ὅπως πάντως ἀκριβῶς ὅλον τὸ πρᾶγμα, εἰς μῆκος ἁπλώσω τὸν λόγον.

l. 691. Ἐγὼ γὰρ ὧν ὁ θήρ με] ὧν εἶπέ μοι ὁ Νέσσος ὅτε πλευρὰν πληγεὶς ἦλγει τῷ βέλει τρωθείς. γλωχῖνι δὲ, ἀπὸ ἀκμῆς τοῦ βέλει. γλωχῖν γὰρ ἡ ἀκίς. ὁ δὲ Ὅμηρος ὄγκον.

l. 693. Παρῆκα θεσμῶν οὐδὲν] λείψας ἄπρακτον.

Ἀλλ' ἐσωζόμην] ἀντὶ τοῦ ἔσωσα κὴ ἐφύλαξα. διεφύλαξα οὖν ὅσα μοι παρήγγειλεν ὥσπερ ἐν δέλτῳ χαλκῇ ταῦτα ἔχουσα ἐγκεχαραγμένα. δύσνιπτον, δὲ, ἀντὶ τοῦ δυσαπάλειπτον.

l. 695. Πεφρῆνται] πρὸς ἐμὲ ὑπὸ ἐκείνου προειρημένα, ἢ προμεμηνυμένα μοι. ἢ ἀπόρρητα.

l. 697. Θέρμης ἄθικτον] ἀντὶ τοῦ ἀπροσπέλαστον πυρὸς, κὴ ἡλιακῆς ἀκτῖνος.

l. 698. Ἀρτίχριστον] παραυτὰ χριόμενον.

l. 699. Νῦν δ' ὅτ' ἦν ἐργαστέον] νῦν δ' ὅτε ἐνέστη ὁ καιρὸς τοῦ χρίσαι, ἔχρισα μέλλον ἐρίου.

l. 701. Κτησίου βοτοῦ λαβοῦσα] ἀπὸ αὐτοῦ προβάτου τὸν μαλλὸν ἀποσπάσασα, ἤγουν ἐν οἴκῳ τρεφομένου. κτήνη δὲ τὰ πρόβατα λέγονται κὴ βοτά.

l. 702. Ἀλαμπὴς ἡλίου] μὴ καταυγασθέν.

l. 703. Κοίλῳ ζυγάστρῳ] ἀντὶ τοῦ, εἰς ξύλινον σορὸν, τουτέστι κιβωτόν.

l. 705. Ἄφραστον] ἀφανὲς, ἀνεκδιήγητον. ἀξύμβλητον δὲ, ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ μαθεῖν ἀνθρώπῳ. ὃ ἀντὶ τοῦ ἀκατάληπτον, ἐπεὶ οὐκ ἔχει ἄλλοι παραβληθῆναι, ὥστε πιστεῦσαι κὴ μαθεῖν τὸ ἀκούοντα.

l. 706. Τὸ γὰρ κάταγμα] τὸ γὰρ ἔριον ᾧ προσέβαλλε, μετὰ τὸ χρίσαι τὸν πέπλον, ἔρριψα εἰς τόπον βαλλόμενον κὴ πυρούμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου. τὴν γὰρ αὐγὴν, ἀκτῖνα ἡλιακὴν εἶπεν.

Τὸ κάταγμα] τὸ αἴγιον μήρυμα.

l. 708. Ὡς δ' ἐθάλπετο] ὡς δὲ ἐθερμάνθη, ὑπέρρευσεν, ἀφανὲς λίαν.

l. 710. Πρίονος ἐκβρώματα] ἰοειδὲς πρίσματι ξύλου. θαυμαστῶς δὲ βρώματα πρίονος εἶπε τὰ πρίσματα. τρόπον γάρ τινα ἐσθίει τὸ ξύλον ὁ πρίων, ἐκεῖνο τὸ λεπτὸν ἀποβάλλει.

l. 712. Προπετής] ἐρριμμένον κὴ καταπεσὸν χαμαί.

l. 713. Ἀναζέουσιν] ἀνακαχλάζουσι.

Θρομβώδεις ἀφροί] ἐπηρμένοι θρόμβος γὰρ ὁ ὄγκος, ἢ περιφορὰ φυσήματα.

l. 714. Γλαυκῆς ὀπώρας] τοῦ γλαυκῆς τοῦ ἀρτίως ἐκπιέζοντος κὴ νέου. μάλιστα δὲ ὁ νέος οἶνος, θερμὸς ὢν, εἰ πέσοι χαμαὶ, ἀφρίζει. γλαυκὴν δὲ ὀπώραν τὸν νέον οἶνον εἶπε, διὰ τὴν λαμπρότητα.

l. 718. Ης ἔθνηκ' ὕπερ] ὑπὲρ ἧς, ὑφ' ἧς, δι' ἣν.

l. 719. Τὸν βαλόντα] τὸν τοξεύσαντα.

l. 720. Ὧν ἐγὼ μεθύστερον] ὧν τὰ εἰρημένα μοι ὑπ' ἐκείνου νῦν τὴν γνῶσιν μανθάνω, ὅτε οὐκ ἔτι με ὠφελεῖ.

l. 721. Οὐκ ἐπ' ἀρκεῖ] ὠφελεῖ. Ὅμηρος, Ἀρκιον ἐσσεῖται.

Pag. 441. l. 722. Εἰ τι μὴ ψευσθήσομαι γνώμης] εἰ μὴ διαμάρτοιμι τῆς γνώμης, ἣν ἔχουσα αὐτὴ τυγχάνω.

l. 726. Χὥσα περ ἂν θίγῃ] κὴ ὅσα ἂν θίγῃ τοῦ Ἡρακλέους βέλους, εἴτε ἄνθρωπος, εἴτε θηρία, ἀπόλλυται.

l. 727. Ἐκ δὲ τοῦδε] τοῦ Νέσσου. ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦ Νέσσου.

l. 729. Καίτοι δέδοκται] κἀγὼ (φησὶν) ἀποθανεῖν βουλήσομαι, ἵνα μὴ δόξω πονηρίᾳ ἀνῃρηκέναι τὸν Ἡρακλέα, ἀλλ' ἀκουσίᾳ γνώμῃ.

l. 730. Ταὐτῇ σὺν ὁρμῇ] τούτῳ τῷ τρόπῳ. τουτέστι διὰ τοῦ πέπλου.

l. 731. Ζῆν γὰρ κακῶς] γυναῖκα γὰρ κακοδοξοῦσαν οὐ δεῖ ζῆν. ἥτις μὴ θέλῃ δοκεῖν ἐκ φύσεως εἶναι κακή.

l. 733. Ταρβεῖν μὲν ἔργα] ἀνάγκη μὲν δεδιέναι περὶ τὰ δεινὰ ἔργα. οὐ χρὴ δὲ πρὸ τῆς ἐκβάσεως κὴ τῆς συμβησομένης ἀπαρθῆναι τὰ δεινά.

l. 736. Οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς] ἐν τοῖς πονηροῖς βουλεύμασιν οὐδ' ὑπολείπεται χρηστὴ ἐλπίς. ἥτις παρέχει πεποίθησιν κὴ θάρσος. ἀντὶ τοῦ δύσελπις εἰμι. καθὼς ὁ ἐπάγει.

l. 738. Ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι] τοῖς ἀκουσίως σφαλεῖσιν ἡ ἐπαγομένη ὀργὴ, πεπαυμένη ἐστὶ κὴ πραεῖα κὴ συγγνωστή·

σιν· ἧς σε δίκαιον τυγχάνειν παρὰ τοῦ Ἡρακλέους. ἄκουσα γὰρ ἥμαρτες.

l. 739. Οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ κοινωνός] ὁ μὴ δυστυχῶν τοιαῦτα ἂν εἴποι.

l. 741. Σιγᾶν ἂν ἁρμόζοι σε τὸν πλείω χρόνον] γράφεται λόγον. πρέποι σοι λοιπὸν σιωπᾶν, καὶ μηκέτι περὶ τούτων πλείω λέγειν, εἰ μὴ ἄρα τι τῷ σῷ παιδὶ μέλλεις ἐρεῖν παραγιγνομένῳ ἤδη.

l. 746. Ἄλλα μητέρα] αἰσχύνομαι γὰρ ἐπὶ σοί.

l. 748. Στυγούμενον] λυπηρὸν καὶ μίσους ἄξιον.

l. 752. Τὸ γὰρ φανθὲν] τὸ ἅπαξ πραχθέν. καὶ ἐπὶ πίσσης ἐλθών, πῶς ἄν τις μὴ γενέσθαι ποιήσειε; καὶ Πίνδαρος. Τῶν δὲ πεπραγμένων ἀποίητον οὐδ᾽ ἂν χρόνος ὁ πάντων πατὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος.

l. 755. Ἄζηλον] φαῦλον, ὃ οὐδεὶς ζηλώσειεν.

l. 756. Αὐτὸς βαρείας ξυμφορᾶς] τοῦ μὲν ἑώρακα πάσχοντος, τοῦ δὲ ἀνοιμώζοντος ἤκουσα κατὰ τὴν γλῶσσαν. ὅ ἐστι κατὰ στόμα αὐτοῦ ἱστάμενος καὶ οὐ πόρρω, τουτέστιν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. ὅμοιον τῷ, κατὰ στόμα αὐτοῦ ἀπήντησεν.

l. 758. Ποῦ δ᾽ ἐμπελάζεις] προσπελάζεις.

Παρίστασαι] πλησίον γέγονας.

l. 760. Οθ᾽ εἷρπε] καινοπρεπὴς ἡ φράσις. ἦλθεν εἰς τὴν Εὔβοιαν, ἧς ἀκρωτήριόν ἐστι τὸ Κήναιον.

l. 764. Τεμμένων τῆς φυλλάδος] τὸν ἀπὸ τῶν τεμενῶν στέφανον, ἢ τέμενος πολύφυλλον.

Pag. 443. l. 769. Ὡς σοῦ προὐξεφίετο] ὡς σὺ ἐνετείλω.

l. 773. Δείλαιος ἵλεῳ φρενὶ] ὁ Ἡρακλῆς ἱλαρᾷ τῇ φρενὶ κατηύξατό σοι χαίρων ἐπὶ τῷ πέπλῳ.

l. 775. Ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων] ὅτι δὲ ἀπὸ τῶν θυμάτων καὶ τῶν ξύλων ἡ φλὸξ ἀνεκαίετο, τότε ἱδρὼς ἀνῄει περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ.

l. 776. Φλὸξ αἱματηρὰ] αἱματηρά, ὅτι ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἱερείων συνίσταται.

Κἀπὸ πιείρας δρυὸς] ἀπὸ λιπαροῦ ξύλου. δρῦν γὰρ λέγουσι πᾶν δένδρον.

l. 778. Πλευραῖσιν ἀρτίκολλος] ὡς ὑπὸ τέκτονος καλῶς συγκεκολλημένος. τὸ δ᾽ ἑξῆς, καὶ προσκολλητὸς ὁ χιτὼν κατὰ πᾶν μέρος, ὡς ἂν ξύλῳ γίγνεται κόλλα ὑπὸ τέκτονος προστεθεῖσα χειρώσεσι.

l. 780. Ὀδαγμὸς ἀντίσπαστος] κνησμός. ὀδαξᾶσθαι γὰρ τὸ κνήθεσθαι. ἀντίσπαστος δὲ, ἴσος σπασμῷ, ὁ μετὰ σπασμοῦ. γίνεται δὲ ὁ ψόφος ἀπὸ σπασμοῦ.

l. 781. Ἐχθρᾶς ἐχίδνης] Τυραννούμενος γὰρ καὶ ἐχίδνης ἡ ὕδρα.

Ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο] ὡς κατήσθιεν αὐτὸν ὁ ἰός.

l. 785. Τὸ σὸν μόνης δώρημ᾽ ἔλεξεν] εἶπεν ὅτι σὺ αὐτῷ προσήγαγες τὸν πέπλον, ὡς ἦν ἀπεσταλμένος ὑπὸ σοῦ καὶ οὐκ αὐτὸς ἣν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ πανουργήσας.

l. 789. Μάρψας ποδός νιν] δραξάμενος τοῦ ποδὸς τὸν Λίχαν κατ᾽ ἐκεῖνο τὸ μέρος ἔνθα δεσμεῖται τὸ ἄρθρον. λέγει δὲ τὸ περὶ τὸν ἀστράγαλον μέρος, ὃ εἰώθαμεν δεσμεῖν τὸ ὑπόδημα, ἢ τὸ τοιοῦτον.

Ἣ λυγίζεται] ἁρμόζεται, κάμπτεται, συστρέφεται. ὅπου ἐστὶν ὁ δεσμὸς τῶν νεύρων, ἔνθα ὑποδεσμούμεθα. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν λύγων· εὐέλικτον γὰρ τὸ φυτὸν νέον ὄν. Ὅμηρος, -- δίδη μόσχοισι λύγοισιν.

l. 790. Ἀμφίκλυστον] τὴν ἐκ τοῦ πόντου ἀμφοτέρωθεν κλυζομένην.

l. 791. Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν] ἢ τῆς κόμης τὸν ἐγκέφαλον ἐκραίνει τὸ μέρος τῆς κεφαλῆς διαρραγείσης. ἢ διαιρεθείσης τῆς κεφαλῆς, διὰ τῆς κόμης ἀνεπέμπετο ὁ ἐγκέφαλος σὺν τῷ αἵματι.

l. 793. Ἀνευφήμησεν] κατὰ τὸ ἐναντίον, ἀντὶ τοῦ ἐστέναξε.

l. 794. Τοῦ μὲν νοσοῦντος] τοῦ Ἡρακλέους νοσοῦντος, τοῦ δὲ Λίχα ἤδη ἀπολωλότος, ὅ ἐστι πεφονευμένου.

l. 796. Ἐσπᾶτο γὰρ] σπασμῷ γὰρ εἰλεῖτο κείμενος ἐπὶ τῆς γῆς.

l. 798. Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες] Ὅμηρος, Λοκρῶν δ᾽ ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας, Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.

l. 799. Ἐπεὶ δ᾽ ἀπεῖπεν] ἀπηγόρευσεν ἑαυτόν, ὑπερκέκμηκε, ἀπείρηκε, πρὸς τὰς ὀδύνας ἐπὶ γῆς κυλιόμενος.

l. 801. Ἐνδατούμενος] σφοδρῶς λοιδορῶν, μεμφόμενος. κατὰ μέρος τὰ λεγόμενα ἀνακαλῶν. ἐνδατεῖσθαι γὰρ τὸ μερίζεσθαι. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δαιτυμόνων. ἐνδατεῖσθαι γὰρ τὸ σφοδρῶς ἐσθίειν. Ἄλλως. ἐνδατούμενος, ταῦτα

σφοδρῶς

δρακηκῶς λέγων, δυσφημῶν, συμπεφυρμένος, ἐπαρώμενος. ἔνιοι γράφουσιν αἱματισμένος, ἀντὶ τοῦ μιαινόμενος.

l. 803. Καταπλήσαιτο] πλεονάζει ἡ κατὰ ἀντὶ τοῦ ἔσχε.

l. 804. Τότ' ἐκ προσέδρου] ὅτι ἀνεβόησε καὶ ἐπαύσατο καὶ ἀπέκαμε κυλιόμενος, τότε ἀνατείνας τὸν ὀφθαλμὸν ἐκ τῆς κεχυμένης τοῦ ὄμματος λιγνύος, ὄμμα δακρυρροοῦντα. Λιγνὺς δὲ, ἐκ ὑποκειμένης καὶ περικεχυμένης αὐτῷ ὀδύνας νόσου.

l. 809. Ἀλλ' ἄρον] προστακτικῶς.

Pag. 445. l. 811. Εἰδ' οἶκτον ἴσχεις] ἀγανακτεῖται γὰρ αὐτοῦ θανεῖν, μὴ ἐγγεῶς ὑπὸ τῆς Οἰχαλίας.

l. 815. Βρυχώμενον] ἀνοιμώζοντα πολλάκις ἐν τῷ σπασμῷ.

l. 818. Ποίνιμος δίκη] ἡ τιμωρός, τιμωρίαν ἀπαιτοῦσα.

l. 820. Θέμις δ' ἐπεί μοι τὴν θέμιν] θέμις δὲ ἐὰν ἡμᾶς καταρᾶσθαι, ἐπεὶ σὺ προτέρα τὴν θέμιν ἀπήλβας καὶ παρεῖδες. ἐὰν δὲ προὔλαβες, τοῦτο, φθάσασα τὴν θέμιν καὶ ἐκ ἐξῆς, ἕως τί χρὴ τὸ δίκαιον πρᾶξαι. ὄλλαι καὶ προὔβαλες.

l. 823. Τί σῖγ' ἀφέρπεις] σῖγα ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ σιωπηλῶς. διὰ τί ἐδὲν ἀποκρίνῃ πρὸς τὸν λόγον;

l. 824. Ξυνηγορεῖς] συνᾴδεις.

l. 825. Οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν] εἴθε οὖρος καλὸς ἐπιπνεύσοι αὐτῇ ἀπιούσῃ, ἵνα μηκέτι αὐτὴν ἴδοιμι. προσπαίζει δὲ τὸ οὖρος ὡς ἐπὶ ναυτικοῖς, ἀντὶ τοῦ οὐριοδρομείτω.

l. 827. Ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος] τί γὰρ μάτην ἐπαιρόμεθα τῷ τῆς μητρὸς ὀνόματι, ἐδὲν ἄξιον αὐτῆς διαπραξαμένης ὧν ἡ φύσις καὶ ὁ θεσμὸς ἀπαιτεῖ;

Τρέφειν] ἀντὶ τοῦ ἔχειν.

l. 831. Ἴδ' οἷον ὦ παῖδες] ὁ χορὸς πρὸς ἀλλήλας διαλέγεται περὶ τοῦ διαδοθέντος μαντείου τῷ Ἡρακλεῖ ἐν τῇ Δωδώνῃ, ὅτι νῦν ἀπέβη. τὸ δὲ οἷον ἀντὶ τοῦ ὡς. οἷον, ὁρᾶτε ὦ φίλαι οἵως ἡμῖν ἀθρόως συνέπεσε, καὶ εἰς οἷον κακὸν ἀπέβη τὸ ἔπος τὸ ἐκ τοῦ μαντείου πάλαι ῥηθέν. προσέμιξε δὲ, ἀντὶ τοῦ προσεπέλασε ὀξέως.

l. 833. Τᾶς παλαιφάτου προνοίας] γράφεται παλαιφάτου, ἵν' ᾖ, τῆς πάλαι μαντευσαμένης. φοιβάσθαι γὰρ τὸ μαντεύεσθαι.

l. 834. Ὅτ' ἔλακεν] ὅτε ἐφθέγξατο, ἐπειδὰν ἐνιαυτὸς παρέλθοι, τότε διαδοχὴν γενέσθαι τῶν πόνων τῷ Ἡρακλεῖ τῷ Διὸς παιδί. ἀναδοχὰν δὲ, ἀνάπαυσιν, ἀνακωχὴν, διαδοχήν.

Τελεόμηνος ἐκφέροι] ὁ ἐνιαυτὸς ὁ τέλειον ἔχων τὸ δωδεκάμηνον. ὁμοίως δὲ καὶ ἄροτος ὁ ἐνιαυτὸς, ἀπὸ τοῦ ἅπαξ καθ' ἐνιαυτὸν ἀροῦν.

l. 836. Αὐτόπαιδι] γνησίῳ παιδί.

Καὶ τάδ' ὀρθῶς] ταῦτα δὲ τὰ χρησθέντα ἀσφαλῶς νῦν ἡμῖν ἀποβαίνει. ποιητικῶς δὲ κατουρίζει, ἀντὶ τοῦ, ὥσπερ οὐρίῳ πνεύματι προσορμίζει ἡμῖν κατ' ὀρθὸν ἀνυόμενα.

l. 837. Κατουρίζει] προσπνεῖ.

l. 838. Πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων] πῶς γὰρ ὁ μηκέτι ὁρῶν τὸ φῶς, παρὰ Εὐρυσθέως κακοῖτο;

l. 841. Εἰ γάρ σφε Κενταύρου] εἰ γὰρ αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα τὸ αἷμα τὸ θανάσιμον τοῦ Κενταύρου περιέχει, τῇ πλευρᾷ προστακέντος ἰοῦ, πῶς ἂν ἕτερον ἥλιον ἢ τὸν νῦν ἴδοι;

l. 842. Χρίει δολοποιός] χρίει δὲ τὸ ἱμάτιον τῷ αἵματι ἡ ἀνάγκη, ὡς τῆς Δηϊανείρας μετὰ δόλου τεχνησαμένης τοῦτο. ἠνάγκασται γὰρ ὑπὸ ζήλου διὰ τὸ ἐρᾶν τὸν δόλον τεχνάσασθαι.

l. 844. Ὃν τέκετο θάνατος] τοῦτον τὸν ἰὸν ἐγέννησεν ὁ αἰόλος δράκων, μᾶλλον δὲ ὁ θάνατος.

l. 846. Προστετακὼς φάσματι] προσκεκολλημένος τῷ ἰῷ τῆς ὕδρας. τοῦτο δὲ καθ' ἑαυτό. αἰτιατικὴν γὰρ ἐπιφέρει. ἄλλως Προσκεκολλημένος τῷ ἰῷ ἢ τῷ ὀλεθρίῳ, παρὰ τὸ πεφονεῦσθαι τῷ φάσματι. τουτέστι, τῷ ἱματίῳ τῷ κεχρισμένῳ τῷ φαρμάκῳ τῆς ὕδρας, τουτέστι τῇ χολῇ.

l. 847. Μελαγχαίτα τ' ἄμμιγα] τοῦ δασυτρίχου. καὶ ἅμα τῷ φάσματι τῆς ὕδρας, καὶ τὰ κέντρα τοῦ Νέσσου αἰκίζει αὐτόν. δῆλον δ' ὅτι φόνια τὰ κέντρα τοῦ Νέσσου εἰσί. λέγει δὲ τὸ αἷμα αὐτοῦ τὸ συμμεμιγμένον τῇ χολῇ τῆς ὕδρας.

Pag. 447. l. 849. Φοίνια δολόμυθα] δολόμυθα κέντρα φησὶν ὅτι τοῖς δολίοις τοῦ Νέσσου λόγοις ἀπατηθεῖσα ταῦτα τετόλμηκεν. Ἄλλως. Φοίνια δολόμυθα, τὰ δόλια φάρμακα. καὶ γὰρ ἔτι πρὶν ἐκέλευσεν αὐτῇ συμ-

μῖξαι τῷ αἵματι, ὡς ὕστερον εἶπεν.

l. 850. Ἐπιζέσαντα] ἐπιχυθέντα, ἀναπεπλασμένα ἀπὸ τῆς θέρμης τοῦ πυρός.

l. 851. Ὧν ἅδ' ἁ τλ.] ἃς τὴν βλάβην μεγάλην ὁρῶσα ἡ Δηϊάνειρα καὶ ταχεῖαν τοῖς οἴκοις συμβᾶσαν, αὐτὴν μὲν ἐξ ἀρχῆς αὕτη οὐ συνεῖδεν, ἐκ κατασκευῆς δὲ τῆς Νέσσου καὶ τῆς τούτου φωνῆς γενομένην, ὡς δῆθεν ἐπὶ τῷ διαναστῆσαι αὐτῇ τὸν Ἡρακλέα λίαν, ὀδύρεται καὶ στένει. Ἄλλως. Ὧν ἅδ' ἁ τλάμων. τὴν νεωστὶ δρωμένην, καὶ εἰς τὴν ἀμέλλητον βλάβην συμβαίνουσαν τοῖς οἴκοις, ἡ Δηϊάνειρα τὰ κακὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς αὕτη οὐ συνεῖδεν, ἐπὶ τῷ διαναστῆσαι τὸν Ἡρακλέα. Αοκνον δὲ, τὴν οἰκίαν καὶ ἀμέλλητον, ἢ πολύοκνον. ὅ ἐστι πολύφοβον. κατ' ἐπίτασιν δὲ τὸ Α.

l. 853. Νέων ἀϊσσόντων] νεωστὶ προσβαλλόντων.

l. 854. Οὔτι προσέβαλεν] οὐ συνῆκεν ἀπὸ τοῦ Νέσσου.

Τὰ δ' ἐπ' ἀλλόθρου] ἀλλοφανῆ, ὅτι ἀπὸ τῆς Νέσσου φωνῆς γέγονεν ἡ καθ' Ἡρακλέους συμφορά ἡ τῆς ἄλλα εἰπούσης, καὶ μὴ τὰ ἀληθῆ. ἢ ἀλλοφανῆ, ὡς ἠλλαγμένην τοῦ Νέσσου φωνὴν ἔχοντος.

l. 855. Ὀλεθρίαισι ξυναλλαγαῖς] ἢ ὀλεθρίαις καὶ ἐπιβλαβέσι φιλίαις, ἢ ἐπεὶ ἀντὶ τοῦ ἰδίου θανάτου ὁ Νέσσος ἀντήλλαξεν αὐτῇ τὸ αἷμα. ἢ ὅτι ὁ μὲν Νέσσος εἶπεν αὐτῇ πόθου καὶ διαναστάσεως ἐργαστήριον εἶναι τὸ φάρμακον, γέγονε δὲ ὄλεθρος Ἡρακλέους.

l. 856. Ἦπου ὀλοὰ στένει] ὀλοὰ ἡ δυστυχὴς, ἢ ἡ τοῦ ὀλέσθαι ἀξία. ὄντως δὲ ἡ ἀθλία καταστάζει καὶ διαβρέχει πολλῶν δακρύων ἀφρόν. ἐμφατικὸν δὲ τὸ ἄχνα διὰ τὸ πλῆθος. χλωρὰν οἶμαι ἄχναν, τὸν νεαρὸν ἀφρόν.

l. 857. Ἦπου ἀδινῶν] ἀθρόαν, ἢ πολυθρηνήτων.

l. 858. Δακρύων ἄχναν] περιφραστικῶς τὰ δάκρυα.

l. 859. Α δ' ἐρχομένα μοῖρα] ἡ προσδοκωμένη κακομοιρία τοῦ Ἡρακλέους ἐμφαίνει μεγάλην ἑτέραν ἄτην καὶ βλάβην. προσδοκῶσι δὲ ὅτι ἀπολλυμένου Ἡρακλέους αὐτόχειρ ἑαυτῆς γενήσεται.

Α δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει δολίαν] δόλῳ γὰρ αὐτὴν καὶ λάθρα ἀναιρήσει.

l. 862. Ἐρρώγεν παγὰ δακρύων] ἀντὶ τοῦ, πάντες ἡμεῖς δακρύομεν ... ἀπὸ πηγῆς κρουνηδόν. ... γὰρ ... κακὸν, καὶ πανταχοῦ διαβέβηκεν ἡ ... Ἡρακλέα συμφορά.

l. 863. Ὦ πόποι] φεῦ φεῦ, ... φήμη γέγονε τῷ Ἡρακλεῖ, ... οὐδέποτε ... πολεμίοις ἀνίκητος ... γὰρ οὔπω ἀντὶ τοῦ οὐχί. ἡ οὔπως δὴ ... φήμη οὐδέποτε ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, ... τῷ Ἡρακλεῖ, τοῦτο ἀπὸ τῶν ἰδίων ... γεγένηται.

l. 865. Ἀπέμολε πάθος] ἀντὶ ... ἀπέμολεν. ... οὐδέποτε ἀπὸ τῶν πολεμίων γέγονε.

l. 866. Ἰὼ κελαινὰ λόγχα] κελαινὴν εἶπε τὴν λόγχην διὰ τὸ ἐξ ... ἀποτελούμενον θάνατον. μέλας δὲ ὁ θάνατος δυσφορεῖ δὲ ἐπὶ τῷ αἰχμαλωτ... ἐληλῦθαι τὴν Ἰόλην. διὰ γὰρ ... ἡ συμφορά. λόγχα δὲ θοὰς, ... κῶς ἡ λόγχη. προμάχου δὲ, τοῦ ... βλημένη. τὸ δὲ λόγχα ... τὸ αἷμα ... δὲ λόγος, ὦ θανατοποιὲ λόγχη, ... τότε ἀνελοῦσα τὸν Εὔρυτον, ... Ἰόλην ἀνεπομπεύσας καὶ ἤγαγες ἐκ ... ὑψηλῆς Οἰχαλίας· ὡς εἴθε μὴ ... τυχέστι, φεῦ τῆς λόγχης ἐκείνης ... ἐπόρθησε τὴν Οἰχαλίαν ὁ Ἡρακλ... ἵνα ἐνέγκῃ τὴν Ἰόλην. διὰ γὰρ ... ἡ συμφορὰ ἐγένετο. τὸ δὲ ἄρθρον ... χῃ συναπτέον, ἤ τις λόγχη.

Προμάχου δορὸς] τὸ προμάχου ... τοῦ Ἡρακλέους ληπτέον δὴ τοῦ περὶ πάντ... μαχομένου. τὸ νύμφαν δὲ συναπτέον ... τάνδε.

l. 867. Α τότε θοὰν νύμφαν] ἀντὶ τοῦ θοάς. τινὲς δὲ τὴν ταχέως νυμφ... θεῖσαν.

l. 868. Ἀπ' αἰπεινᾶς] ἀπὸ τῆς ... ὕψει κειμένης.

l. 869. Αἰχμᾷ] νόμῳ πολέμου.

l. 870. Α δ' ἀμφίπολος Κύπρις] ... ἡ περὶ ταῦτα στρεφομένη Κύπρις, ... ἡ ταῦτα οἰκονομήσασα καὶ ὑπηρετήσασα τῷ Ἡρακλεῖ περὶ τὸν ἔρωτα. ὁ νοῦς, ... Κύπρις ἄρα ἡ ἀναιδῶς σιωπωμένη, ... νοεῖς ἦν πάντων τούτων ἐργάτις, ... ἔρωτα Ἰόλης βαλοῦσα τὸν Ἡρακλέα.

l. 872. Πράκτωρ] πρακτική.

l. 873. Πότερον ἐγὼ μάταιος] ... χορὸς τῆς τροφοῦ ἀκούων θρηνούσης ... τῷ θανάτῳ ἤτοι τῇ ἀναιρέσει τῆς Δηι... ανείρας, φησὶ τοῦτο. ἆρα ἀναιδῶς ... μὴ κατακούω θρήνου τινός.

l. 876.

l. 876. Οὐκ εἰδόσι μὲν, ἀλλὰ δυστυχῆ] ... ἀλλὰ μάθετε καὶ ἐξελέγξατε. τοῦτο ... μεῖζον τῆς βοῆς.

l. 877. Καὶ τι καινίζει στέγη] ἤδη καί τι ... ἔχει ὁ οἶκος.

l. 878. Ξυνῶνες δὲ] ἀλλήλαις ... ἀπὸ τοῦ χροῦ. Ἄλλως. ξυνῶ... ἀντὶ τοῦ πρόσθε ... τὸ ... γὰρ κατασυγγενῆ ...

Pag. 449. l. 882. Τὸ ...] τὸ ... λέγει δὲ τὴν χεῖρα.

l. 884. Βέβηκε Δηιάνειρα] ὡς ἅδου. ... βεβηκυῖα. τὸ γὰρ στόμα ... εἰς ἅδην.

l. 886. Οὐ διώλεθ᾽ ὡς θανοῦσα] καὶ ... ἀντὶ ὡς θανοῦσα δὲ βέβηκε δὲ, ... ζῶν τινὰ ἐστὶ ... περιθεῖναι τινά.

l. 891. Σχετλιώτατα] σχετλιώτατα ... πρὸς τὴν ἀναίρεσιν, τουτέστιν, ὡς ... ἀκούσας χελιδόνος τὴν λέξιν.

l. 892. Ἔστιν τῷ μάρψαι] τίνι θανάτῳ ... ἀντὶ τοῦ, τίνι τρόπῳ ἐτελεύτησεν.

l. 893. Αὐτὴν διηΐστωσεν] αὐτὴ ... ἠφάνισεν. ἀντὶ τοῦ, ἀφανῆ ἀπὸ τοῦ ... ἐποίησεν.

l. 894. Τίς θυμὸς, ἢ τίνες νόσοι] τίνι θυμῷ χρησαμένη ἑαυτὴν ἀνεῖλεν; ἢ ... θυμὸς (φησὶν) ἀνεῖλε τὴν Δηϊάνειραν.

l. 895. Τάνδ᾽ αἰχμῇ βέλεος κακοῦ] ... τὸ βέλος, βέλος δὲ εἶπε τὴν Δηϊάνειραν, ὅτι τρόπον βέλους ἀνεῖλεν ἑαυτήν. ἢ, ἐπεὶ ὡς βέλος ἰοβόλον, μέγα ... προσετρίψατο τῷ Ἡρακλεῖ, μόνον θάνατον ...

l. 897. Πρὸς θανάτῳ θάνατον] ... ἑαυτῆς πρὸς τῷ τοῦ Ἡρακλέους.

l. 900. Ἐπεῖδες ὦ ματαία] τεθέασαι τὴν ἐκείνης τόλμαν. ἐκαρτέρησας ἰδεῖν τὴν ὠμότητα. οὕτως γὰρ εἶπε τὴν ..., καὶ νῦν δὲ τὸ ματαία κατὰ ἀντίφρασιν ἀντὶ τοῦ ὦ μάκαρ. καὶ Ὅμηρος γὰρ ... μάκαιραν μᾶλλον καλεῖ. Οὐ μήν τοι ... εἰρήκασιν αὐτόν.

l. 901. Πῶς; φέρ᾽ εἰπὲ] ἀντὶ τοῦ, ... θυμὸν ... τίνα;

l. 903. Χειροποιεῖται τάδε] ταῦτα ... ἑαυτῆς διεπράξατο.

l. 904. Τί φωνεῖς] ἀντὶ τοῦ, ἀπίστως λέγεις.

l. 906. Ἀνέορτος ἄδε] ... ὁρμήσασα Ἰόλην. ἀνέορτος δὲ ἀντὶ τοῦ ἡ αἰσχρὰ καὶ ἀσεβής.

l. 909. Τέο χεὶρ φονικὰ κτίσαι] κατασκευάσαι καὶ ποιῆσαι. καλῶς δὲ ὡς ἐπὶ μεγάλῳ τολμήματι εἶπε τὴν λέξιν. οὕτως ἀκριβῶς διηγήσομαί σοι τὸ πρᾶγμα ὡς πεισθῆναί σε ὅτι ἀληθῆ λέγω.

l. 912. Εἶδε κοῖλα δέμνια] γράφεται κοινά. ἢ τὰ τοῦ θανάτου, ἢ τὰ αὐτῆς καὶ τοῦ Ἡρακλέους.

l. 913. Στορνύουσ᾽ ὅπως] τὸν Ὕλλον στρωννύντα.

l. 916. Κλαῖε δ᾽ ὀργάνων ὅτῳ] ἢ τῶν ἱστουργικῶν, ἢ τῶν ἐργαλείων οἷς τὸν πέπλον ἐξεῖργεν. Ἄλλως. ἥπτετο τινὸς ἐργαλείου ὧν εἰώθει μεταχειρίζεσθαι, συνόντος αὐτῇ τοῦ Ἡρακλέους, (τῆς ἱστοῦ, ἢ τινὸς τοιούτου) καὶ ὠδύρετο ὡς λοιπὸν καταλελειμμένων αὐτῶν ἐστὶ δὲ ἴσως ἐφήπτετο, διὰ τὸν κατασκευασθέντα πέπλον ἐπὶ συμφοραῖς.

l. 918. Ἄλλη δὲ κἄλλη] ἀντὶ τοῦ τῇδε κἀκεῖσε.

Pag. 451. l. 921. Καὶ τὰς ἀπαίδας] ἀπαίδας λέγει ἐπεὶ μηκέτι ἔμελλε παῖδας τίκτειν ἤτοι χηρεύειν. συνουσίας δὲ, ὅτι τῆς λοιπῆς ... συνουσίας πρὸς τὸν Ἡρακλέα εἰς παιδοποιΐαν.

Οὐσίας] κοίτας, συνουσίας.

l. 924. Ἐπεσκιασμένην] περικεκαλυμμένην.

l. 925. Φρουρὸν] ἐφύλαττον.

l. 926. Στρωτὰ βάλλουσαν φάρη] ἔνθα συνεκάθευδε τῷ Ἡρακλεῖ. ἄλλο γὰρ ἦν ὅπερ ἐστόρεσεν ὁ Ὕλλος.

l. 927. Ἐπενθοροῦσ᾽ ἄνω] ἀναβαινομένη ἄνω εἰς τὴν κλίνην.

l. 932. Ἐυνήστειραν] συναζομένην, κοιμωμένην.

l. 935. Προὔκειτο μαστῶν] πρὸς τῷ στήθει γὰρ ἐπερόναντο αἱ γυναῖκες.

Ἐκ δ᾽ ἐλάμπτον] ἐγύμνωσεν, ἐξέδυσεν. λώπος γὰρ τὸ ἱμάτιον.

l. 938. Τῷ παιδὶ φράζω] τῷ Ὕλλῳ τῷ παιδὶ τῆς τοιαύτης τολμήσεως.

l. 939. Κἀν ᾧ] καὶ ἐν τῷ. ἐν ὅσῳ (φησὶ) διατρίβομεν πρὸς τὸν Ὕλλον, εἶτα πάλιν πρὸς τὴν Δηϊάνειραν, ἔφθασεν ἑαυτὴν ἀνῃρηκυῖα.

l. 941. Πλευρὰν ὑφ᾽ ἧπαρ] περὶ τὸ ἧπαρ φρένες ταχεῖαι. Ὅμηρος, -- ὅθι τε φρένες ἧπαρ ἔχουσιν.

l. 942. Ἔγνω γὰρ τάλας] ἔγνω γὰρ κατὰ ποῖον τρόπον τοῦτο ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, συνεῖδεν γὰρ ὡς ὀργισθεῖσα ἐπὶ τῷ

ἠπατήθη παρὰ τοῦ Νέσσου, τὸ ἔργον τοῦτο διεπράξατο.

l. 947. Ἀμφί νιν] περὶ αὐτήν.

l. 948. Πλευρόθεν πλευρὰν παρεὶς] ἐκκλίνας ἑαυτὸν ἐπὶ πλευράν, ἢ προσκολλήσας ἐκείνῃ, ὠδύρετο ὅτι αὐτὴν ματαίως ἠτιάσατο, ὡς κακοήθως ἀποστείλασαν αὐτῷ τὸν χιτῶνα.

l. 953. Ὥς εἴ τις δύο ἢ πλείους] τοιούτων ὄντων τῶν ἀνθρωπίνων, ἤγουν ἀδήλων, ἀνόητοί εἰσιν οἱ λογιζόμενοι δύο ἢ πλείους ἡμέρας. καὶ οὐ προσδοκῶντες καθ' ἑκάστην ἡμέραν τὸν θάνατον. πολλάκις γὰρ λύπῃ τινὶ ἢ δυστυχίᾳ περιπεσόντες, ἑαυτοὺς ὑπεξάγουσι τοῦ βίου παραχρῆμα καὶ οὐκ ἀναμένουσι τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν, ὡς καὶ ἡ Δηϊάνειρα.

l. 957. Πότερ' ἂν πρότερα] ποῖα (φησὶ) στένω; τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλέα, ἢ τὰ κατὰ τὴν Δηϊάνειραν; ποῖα χαλεπώτερα καὶ φοβερωτέρας δεινότητος; ἢ ποῖα τελείως περαιτέρω τοῦ φθονοῦντος δυσκατάληπτά ἐστιν, ἰσομεγέθη ὄντα;

Pag. 453. l. 960. Τάδε μὲν ἔχομεν] τὰ μὲν κατὰ τὴν Δηϊάνειραν αὐταῖς ὄψεσιν ἔξεστι θεωρεῖν ἐν τῷ οἴκῳ· τὰ δὲ κατὰ τὸν Ἡρακλέα ἐκδεχόμεθα.

l. 962. Κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν] κοινὰ δέ ἐστι τὰ ἀμφοτέρων κακά· καὶ τὰ μὲν ἔχομεν, τὰ δὲ μέλλομεν ἕξειν. ἴσον δέ ἐστι τὸ ἔχειν κακὰ καὶ τὸ προσδοκᾶν.

l. 963. Εἴθ' ἀνεμόεσσά τις] ἀνεμόεσσα αὔρα, περιφανὴς ἄνεμος. ἔπουρος, οὔριος.

l. 964. Ἑστιῶτις] κατοικίδιος. ὁ δὲ νοῦς, εἴθε ὡς ἔστηκα πνεύσειεν ἄνεμος οὔριος ἐπὶ τῆς οἰκίας, ἵνα με λαβὼν ταύτης ἀπαλλάξῃ τῆς ἑστίας καὶ ἀποχωρίσῃ, ὅπως μὴ παραχρῆμα ἀποθάνω θεασαμένη τὸν Ἡρακλέα κακῶς διακείμενον. τοῦτο δὲ λέγει ὡς μὴ καρτερήσουσα ἰδεῖν τὰς συμφοράς.

l. 965. Ἥ τις μ' ἀποικίσειεν] ἀποχωρίσειεν ἀπὸ τούτων τῶν τόπων.

l. 970. Δυσαπαλλάκτοις] δυσιάτοις.

l. 971. Χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσι] λέγουσι παμμεγέθη τι κακὸν πλησίον τῆς οἰκίας χωρεῖν, δυσιάτως ὀδυνώμενον ἡμῖν ἐφελκόμενον.

l. 979. Πρόκλαιον ὀξύφωνος] ἀντὶ τοῦ προκλαίουσιν. ὁ χορὸς αἰσθάνεται τοῦ Ἡρακλέους πλησίον φερομένου καὶ πλήθους θρηνούντων καὶ ἐπακολουθούντων αὐτῷ.

l. 980. Ξένων γὰρ ἐξόμιλος] ἐκ ... βαδίζοντος συνήθως τὸ φαινόμενον ἄθυρμα ξένων ἀνδρῶν ἐστί. ὅ ἐστι, βαδίζοντος ... τῶν ἀνδρῶν ἐστι, καὶ ἄλλου πλήθους συνήθως.

l. 981. Πᾷ δ' αὖ φορεῖ νιν] ποῦ ... καὶ φέρει αὐτὸν ὁ ὅμιλος; ὡς γὰρ ... λου κηδομένην ἄψοφος φέρει τὴν βάσιν.

l. 983. Ἄναυδος] μηδὲ φωνὴν ... ἐᾶσθαι δυνάμενος.

l. 984. Τί χρὴ θανόντα νιν] τί (φησὶ) δεῖ κρίναι περὶ αὐτοῦ, καὶ τί ἂν ... ξάσειε πότερον τέθνηκεν, ἢ ὕπνῳ ...πισαι;

l. 986. Ὦ μοι ἐγὼ σοῦ πάτερ] ὁ Ὕλλος ὑπαντήσας τῷ πατρὶ θρηνεῖ.

l. 988. Μύσομεν] τεχνάσομεν, ... χανήσομεν ὅπως συνθέης.

l. 989. Σῖγα τέκνον] γέρων τις ... λουθῶν τῷ Ἡρακλεῖ ἀπὸ Εὐβοίας ... τὸν Ὕλλον φησί, μὴ ἀνεγείρῃς αὐτὸν ... το γὰρ αἴτιον ὀδύνης τοῖς κάμνουσι.

l. 990. Ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ... φορον] ἐκ τῶν ὀδυνῶν ἠγριωμένην.

l. 991. Ζῇ γὰρ προπετὴς] ... τής, εἰς τὸν θάνατον προνενευκὼς ... παρειμένος καὶ εἰς τὴν γῆν ... ἐπὶ πρόσωπον κοιμώμενος, ἢ καὶ ... κείμενος.

l. 994. Τὸν ὕπνῳ κάτοχον] τὸν ... ἀδῆ.

l. 997. Ἀλλ' ἐπί μοι μελέῳ] ... ἐνθυσιᾶ μοι τῷ μελέῳ ἡ φρὴν διὰ τὸ ... πλεῖστον βάρος. ἐν ἐπιθυμίᾳ (φησὶν) ... τὸ βάρος, καὶ σιωπᾶν οὐ δύναμαι.

Pag. 455. l. 993. Ὦ Ζεῦ ποῖ γᾶς ἥκω] Ἡρακλῆς ταῦτά φησιν ὡς ἐξαναστὰς καὶ ἀγνοῶν τοῦ μετανλῶσιν.

l. 996. Βρύχει] ἐσθίει με ἡ νόσος ... ἀναλίσκει.

l. 997. Ἆρ' ἐξήδεις ὅσον] πρὸς Ὕλλον λέγει. ἆρα, φησίν; ὅσον ... τὸ σιωπᾶν, ἔγνως, καὶ μὴ διασκεδάσαι ἀπ' αὐτοῦ τὸν ὕπνον;

l. 1000. Οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν] ἀδυνάτως ἔχω καρτερεῖν ἐπὶ τηλικούτῳ κακῷ.

l. 1002. Ὦ Κηναία κρηπὶς] τὸ ... φος. περιφραστικῶς δέ, ἀντὶ τοῦ ὦ Κηναῖον. μέμφεται δὲ τῷ τόπῳ ὅτι ἐν ... αἰσίοις αὐτῷ γέγονε τὰ ἐκεῖ θύματα ... αν οὖν (φησὶ) χάριν ἀπὸ τῶν θυμάτων διεπράξω;

l. 1003. Οἵαν νῷν ἀνθ' οἵων θυμάτων] οἵαν μοι (φησὶ) προσετρίψω βλάβην

...λαβεῖν ὁ Ζεὺς, τὴν ἐν μανίαις ἀκμάζουσαν. λέγει δὲ ταῦτα ἀφορῶν εἰς τὸ ... μου.

l. 1008. Ὤρεκον ὅσοις τόδ' ἀκήλητον] ἀνίατον, ἀχαριστήσαντες, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὤφελον.

l. 1009. Καταδερχθῆναι] θεωρῆσαι, ἰδεῖν τὴν ἀκμὴν τῆς μανίας.

l. 1010. Τίς γὰρ ἀοιδὸς] τίς (φησὶν) ἐπῳδὸς ἢ ἰατρὸς διὰ χειρῶν τὴν τέχνην τῆς ἰατρικῆς ἐνδεικνύμενος θεραπεύσει τὸ πάθος μου, εἰ μὴ ὁ Ζεὺς βούλοιτο;

l. 1013. Θαῦμ' ἂν πόῤῥωθεν] ἥδιστα ἂν, καὶ εἰ μακρόθεν μετάπεμψαιτό με τὸν θεραπεύσοντα, θεασαίμην μεταπεμψαμένου ὑμῶν.

l. 1014. Δύσμορον] γράφεται ὕστερον.

Εὐνάσαι] ἢ τὸ καθιδρύσαι, ἢ τὸ ἀποθανεῖν.

l. 1016. Πᾷ μου ψαύεις] ὡς ἐφαπτομένου αὐτοῦ τοῦ παιδὸς, ὅτι τὸ γνῶναι πῶς ἔχει τῷ σώματι. ἢ πᾷ ψαύεις, ἀντὶ τοῦ πῶς ψηλαφῶν καὶ μεταφέρων τῇδε κἀκεῖσε τὸ σῶμά μου.

Ποῖ κλίνεις] ποῦ προσάγεις τὰς χεῖρας;

l. 1018. Ἀντιτρέψας] ὅπαν ἡσυχάζῃ τοῦ κακοῦ τούτου, πάλιν κινήσας ἀνέτρεψας. δηλ., ὅτι ἂν περὶ ἡσυχίαν παύσῃ, τοῦτο διήγειρας.

Τοῦτό τοι] τὸ κινηθὲν ὑπὸ σοῦ, καθήψατό μου.

l. 1019. Ηδ' αὖ ἕρπει] ἡ νόσος (φησὶ) πάλιν ἐπέρχεται.

Πόθεν ἐστ' ὦ πάντων Ἑλλάνων] οὐ πρὸς τοὺς φέροντας αὐτὸν φησὶν, ἀλλὰ καθόλου πρὸς πάντας τοὺς εὐεργετηθέντας πρότερον ὑπ' αὐτοῦ. ποῦ (φησὶν) ἄρα ἐστὲ ὦ πάντων Ἑλλήνων ἀδικώτατοι (τουτέστιν ἀχαριστότατοι) οὓς ἐγὼ πολλὰ μὲν κατὰ θάλατταν, πολλὰ δὲ κατὰ γῆν ἔσωζον καὶ πάντα τόπον καθαίρων ὑπὲρ σωτηρίας ὑμῶν, ἐγγὺς θανάτου ἐρχόμενον τὴν δὲ ἐν τόπῳ θέσιν εἶπεν ἀντὶ τῆς ἐν τόπῳ. ὡς τὸ χερσόθεν δὲ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη, ἀντὶ τοῦ χερσόν.

l. 1022. Ὀλλύμενον ὁ τάλας] ἐρχόμενον, καὶ ἐγγὺς θανάτου ἐρχόμενον.

Καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι] δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοί. καὶ νῦν (φησὶν) οὐδεὶς ἐκείνων ἐπ' ἐμοὶ νοσοῦντι.

l. 1023. Ου πῦρ, οὐκ ἔγχος] λείπει προσαγαγὼν, δηλ., οὐ πῦρ, οὐ ξίφος σωτήριον προσαγαγὼν, ἀπαλλάξει με τοῦ ζῆν.

l. 1024. Οὐδ' ἀπαράξαι] οὐδεὶς δυνατὸν (φησὶν) βούλεται ἐλθεῖν τὴν κεφαλήν μου ἀποτεμεῖν, καὶ ἐλευθερῶσαι τοῦ μοχθηροῦ βίου.

l. 1027. Τοὔργον τόδε] τὸ βοηθῆσαι ἢ βαστάξαι τὸν Ἡρακλέα μεῖζόν ἐστιν ἢ κατ' ἐμὲ. ἀνήκει δὲ, ἀντὶ τοῦ ὁρμᾷ. ὁρμᾶται μεῖζον (φησὶν) ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. τοὔργον δὲ τὴν νόσον φησίν.

l. 1027. Ω παῖ τοῦδ' ἀνδρὸς] εἷς τῶν γερόντων, ἀκολουθῶν ἐξ Εὐβοίας τῷ Ἡρακλεῖ, πρὸς τὸν Ὕλλον τοῦτό φησιν.

l. 1028. Σὺ δὲ σύλλαβε] σὺ γὰρ νέος εἶ, καὶ ὀξύτερόν σοι τὸ ὄμμα πρὸς τὸ σώζειν τὸν πατέρα μᾶλλον ἢ δι' ἐμοῦ.

l. 1029. Ψαύων μὲν ἔγωγε] εἰ τὸ κατασχεῖν αὐτὸν ἔξεστιν, ἰδοὺ ἐφάπτομαι αὐτοῦ. ἰδὼ δὲ (φησὶν) ὅτι τὴν λαθίπονον ἴασιν τῶν ὀδυνῶν τοῦ βίου οὔτε διὰ στόματος, οὔτε ἔξωθεν προσάπτειν δύναμαι. οὐκ οἶδα γάρ· τοιαῦτα γὰρ ἀλγήματα δίδωσιν ὁ Ζεύς.

l. 1030. Οὔτ' ἔνδοθεν, οὔτε θύραζε] οὔτε ἀπ' αὐτοῦ, οὔτε ἀπό τινος τῶν ξένων δύναμαι ἐξανύσαι.

Pag. 457. l. 1033. Ω παῖ παῖ] αἰσθάνεται τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Ἡρακλῆς.

l. 1037. Θρώσκει] ἀναζωπυρεῖται.

l. 1038. Δειλαία] δειλοποιός.

l. 1039. Ἀποτίβατος] ἀπροσπέλαστος.

l. 1040. Ἰὼ Παλλὰς] ἐπικαλεῖται τὴν Ἀθηνᾶν εἰς βοήθειαν.

l. 1041. Ἰὼ παῖ] κἂν σὺ ὦ παῖ τὸν φύσαντα οἰκτείρας, ἐπίσπασαί μοι ξίφος ἀνεμέσητον, ἐφ' ᾧ οὐδείς σε μέμψεται ὡς πατρακτόνον.

l. 1044. Ὅν μ' ἐχόλωσε] γράφεται ἐχάλωσεν. δηλ., χόλον ἔχει σε τὸν χαλάσαντα.

l. 1046. Ἂν ὧδ' ἐπίδοιμι] ὡς ἴδοιμι τῷ αὐτῷ νοσήματι περιπεσοῦσαν.

l. 1048. Ω Διὸς αὐθαίμων] ὦ τοῦ Διὸς ἀδελφὲ Ἀΐδωνεῦ.

l. 1060. Οὐδ' ὁ στυγνὸς] στυγνοποιὸς διὰ τὰς τῶν ἄθλων προστάξεις.

l. 1063. Ἀμφίβληστρον] τὸν χιτῶνα ὡς ἀμφίβληστρον.

l. 1064. Προσμαχθὲν] προσκολληθέν.

l. 1065. Ἀρτηρίας] τὰς φλέβας.

l. 1066. Ῥοφεῖ] ἐκπίνει.

Ἐκ

Ἐκ δὲ χλωρῶν] νέων, ἀκμαίων.

l. 1068. Ἀφράστῳ τῇδε] ἀπροσδοκήτῳ, ἀνεννοήτῳ, ἢ ἀλέκτῳ. ἢ περὶ ἧς οὐκ ἰσχύει τις φράσασθαι τὴν ταύτης φύσιν.

l. 1069. Λόγχῃ πεδιάς] ἡ ἐν πεζομαχίᾳ. θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι οὔτε πολεμῶν ἐγὼ ἐκρατήθην ὑπὸ πρὸς Λαπίθας, οὔτε πρὸς Αὐγείαν ἢ Κενταύρους. Ἄλλως.

Λόγχη πεδιὰς] ἡ ἐν τῷ πεδίῳ βαλλομένη ἢ ἐπεὶ ἐν τῷ Θεσσαλικῷ πεδίῳ ἐμαχέσατο πρὸς κενταύρους.

l. 1070. Θηρῶν βία] λέοντες, ὕδρας, κέρβερος καὶ λοιπῶν.

l. 1071. Οὔτ' ἄγλωσσος] κακόγλωσσος, βάρβαρος. ἢ ἀλλόγλωσσος.

Pag. 459. l. 1070. Οὐκ ἀνδρὸς φύσιν] λείπει ἔχουσα.

l. 1072. Ὦ παῖ] ὦ Ὕλλε, δεῖξον τοῖς ἔργοις ὅτι ἀληθῶς ἐξ Ἡρακλέους ἔχεις τὸ γένος. καὶ μὴ μου προκρίνῃς τὴν Δηϊάνειραν, ἀλλὰ ταῖς σαῖς χερσὶ τῆς οἰκίας αὐτὴν ἔξαγε καὶ παράδος μοι· ταῦτα δὲ, ἀγνοῶν ὅτι τέθνηκε, λέγει.

l. 1075. Ὡς εἰδῶ σάφα] ἵνα μάθω πότερον ὑπὲρ ἐμοῦ νοσοῦντος λυπῇ, ὅταν ἴδῃς τὸ σῶμα τῆς Δηϊανείρας παρ' ἐμοῦ βλαπτόμενον καὶ δικαίως κατατεινόμενον.

l. 1079. Ὅστις, ὥστε παρθένος] Ὅμηρος, —αὐτὰρ κούρη Νηρῆος, ἥθ' ἅμα μήτηρ Θέτις' ἀναλέεσθαι ἀνάγκη.

l. 1082. Ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν ἑσπόμην κακοῖς] ἤγουν, ὑπέφερον πᾶν κακόν.

l. 1083. Νῦν δ' ἐκ τοιούτου] ἐξ ἰσχυροῦ γέγονα ἀσθενής. ἢ ἀπὸ τοιούτου κακοῦ.

l. 1087. Ἰδοῦ, θεᾶσθε] ὁ λόγος ἐστὶ πρὸς τοὺς περιεστῶτας.

l. 1089. Αἶ, αἶ] ὀδυνώμενος ἀναβοᾷ.

l. 1090. Ἔθαλψεν ἄτης] πάλιν ἐξεπύρωσέ με ὁ τῆς νόσου σπασμός.

l. 1891. Οὐδ' ἀγύμναστόν μ'] οὐκ ὀδύνης ἀπείρατον, οὐκ ἄνευ ὀδυνῶν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐνδίδωσί μοι.

l. 1094. Εἰς κατάσκηψον βέλος] τόξευσον κατ' ἐμοῦ τὸν κεραυνόν.

l. 1095. Δαίνυται] ἐσθίει με, ἡ νόσος δηλονότι. τὸ δὲ, ὦ πάτερ κεραυνοῦ, ἀντὶ τοῦ, ὦ κεραυνὲ, οἷσθα με κάβοις.

l. 1096. Ὦ χεῖρες χεῖρες] ἀφορῶν εἰς ἕν ἕκαστον τῶν αὐτοῦ μελῶν, δυσφορεῖ, ὅτι ἀφ' οἵων δὴ γέγονεν αὐτοῦ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ· ἢ τῶν ἄθλων οὓς Εὐρυσθεὺς ἐπέταξεν.

l. 1098. Ὑμεῖς ἐκεῖνοι δὴ] οἳ ἐχειρώσασθε ἐγὼ ὁ τὸν Νεμεαῖον χειρωσάμενος λέοντα, τὸν τὴν Νεμέαν λυμαινόμενον.

l. 1100. Λέοντ', ἄπλατον θρέμμα] ἀπροσπέλατον, ἀπροσπέλαστον καὶ ἀναγόρευτον, ἀδιήγητον, ἢ φαῦλον, καὶ μεμισημένον, ᾧ οὐκ ἄν τις προσφθέγξαιτο.

l. 1102. Δίφυῆ τ' ἄμικτον] τὸν διφυῆ κένταυρον, ἀπροσπέλαστον, ᾧ οὐκ ἔστι συμμίξαι καὶ συμβαλεῖν.

l. 1103. Ὑπερέχοντα βίαν] ὑπερέχοντα κατὰ τὴν δύναμιν. ὑβριστὴν δὲ καὶ μάχιμον, ἄνομον, ὡς Σοφοκλῆς, διὰ τὸν Νέσσον, καὶ τὸν Πειρίθου γάμον.

l. 1105. Ἅιδου τρίκρανον σκύλακ'] τὸν κέρβερον, ὃν Ἡσίοδος πεντηκοντακέφαλόν φησιν εἶναι. οὗτος δὲ τρίκρανον.

l. 1106. Τόν τε χρυσέων δράκοντα] φασὶ τὸν Ἄτλαντα τῷ Ἡρακλεῖ κεκομικέναι τὰ μῆλα, ὅτι καὶ αὐτὸς διαδεξάμενος τὸν οὐρανὸν ἐβάστασεν.

l. 1107. Ἐπ' ἐσχάτοις τόποις] τοῖς τῆς Λιβύης.

l. 1108. Ἐγκρατησάμην] ἐκατέρθωσα, πεῖραν ἔσχον.

l. 1110. Ἄναρθρος] οὐκ ἔχων τὰ ἄρθρα τὴν μάχην, διὰ τὸ συνεστάλθαι αὐτὰ κατερρακωμένος δὲ, τὰς σάρκας σαπείς, καὶ ἔχων αὐτὰς κρεμαμένας ἐν ῥάκει.

l. 1111. Τυφλῆς ὑπ' ἄτης] ὑπὸ νόσου ἀφανοῦς καὶ ἀκαταλήπτου, ἣν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν.

Pag. 461. l. 1115. Κἂν τὸ μηδὲν ὦ, κἂν μηδὲν ἕρπω] ἀντὶ τοῦ, εἰ παντελῶς κἂν μηδὲν ἕρπων, καὶ οὕτως ἔχων, καὶ οὕτω διακείμενος,

l. 1120. Εἰ σφαλήσεται] εἰ ἀποτεύξεται τούτου.

l. 1122. Σιγήσω παρασχών] ἀντὶ τοῦ σιωπήσας καὶ ἡσυχάσας.

l. 1125. Οὐ γὰρ ἂν γνοίης] τουτέστιν, ἐὰν μὴ τοῦ θυμοῦ παύσῃ πρότερον, οὐ δυνήσῃ γνῶναι ὑπὸ τῆς ὀργῆς σκοτούμενος ὅτι ἀδίκως αὐτὴν ἀνελεῖν βούλει, ὅπερ σοι ἐστὶ μεγίστη χαρά· οὐδὲ ὅτι μάτην ἀλγεῖς τὴν ψυχὴν, νομίζων τὴν οὐδὲν ἀδικήσασαν. ἢ μάτην ἀλγεῖς ἀνελεῖν αὐτὴν βουλόμενος.

l. 1128. Ὦν σὺ ποικίλλεις] σοφίζεις, καὶ καλλωπίζεις τῷ λόγῳ,

l. 1131. Ὦ παγκάκιστε] αὕτη τοῦ μήσεις

προσδόκωντες, ὅτι καὶ μηνιμαίων τῆς μαθοῖς ἐπιδύσαιτο· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἡρακλέους ἀκούοντος.

l. 1133. Ἔχει γὰρ οὕτως] τὸ γὰρ κατ' ἀνάγκην (φησὶ) πρᾶγμα, ἐκτὸς ἐστὶν αἰτίας, ὡς μηδὲ εἶναι τοῦτο ἐκ σοῦ παρελθεῖν.

l. 1135. Δίκ', ἀλλὰ ἐβουλήθη] ἐβουλεύσατο μὲν ὑπὸ τῆς μητρὸς λέγεις, περὶ δὲ φαῦλος ἐξελέγχθης.

l. 1137. Πρὸς τοῦ; τέρας τοι] πρὸς τοῦ; ἄπιστον γὰρ διὰ δυσφημιῶν ἀπερριμμένων. τουτέστιν, ἄπιστον λέγεις ἑαυτὴν ἀνεῖλεν, εἰ μὴ ἄρα μαντικὴν μετέχων τοῦτο ἔγνως ὡς μαντευόμενος. τοῦτο δὲ εἶπεν ἐπειδὴ πολλάκις μὴ προσδοκώμενα μαντεύεται.

l. 1138. Οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπως] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἄλλου ξένου.

l. 1140. Στραφείη θυμὸς] λήξειεν ὀργῆ.

l. 1142. Ἅπαν τὸ χρῆμ' ἥμαρτε] ζητοῦσα (φησὶ) χρηστόν τι διαπράξασθαι, τοῦ ὅλου πράγματος ἥμαρτεν.

l. 1149. Ἰοὺ ἰοὺ] ἀναμιμνησκόμενος τῆς ἀπὸ Δωδώνης μαντείας, ταῦτα λέγει, ἀριθμούσης τὸν χρόνον. ἀρτίως γὰρ (φησὶν) ἔγνων ὅτι εἰς ἔσχατον ἦλθον συμφορᾶς.

l. 1153. Τὸ πᾶν σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων] ἀντὶ τοῦ πάντας τοὺς σοὺς ἀδελφούς.

l. 1155. Μητέρα ἀκοιτιν] τὴν Ἀλκμήνην. τοῦτο δέ φησιν ὡς ἀνάξια πάσχων.

Ὡς τελευταίαν ἐμοῦ] ἵνα τὴν περὶ τῆς τελευτῆς μου φήμην μάθητε.

Pag. 463. l. 1158. Ἀλλ' ἐπακτέα] παρακελευστέα.

l. 1159. Ἕδραν] διατριβήν.

l. 1164. Ἐξήκεις] εἰς ἡλικίαν ἥκεις.

Ἵνα φ. ὤν.] ἵνα φανῇς, ἄξια πράττων, παῖς ἐμὸς εἶναι.

l. 1166. Ἐμοὶ γὰρ ἦν τι] προμεμαντευμένον, προειρημένον ὑπὸ τοῦ Διός. ἔστι δὲ διὰ τοῦ Σ, ἐν τῇ τραγικῇ λέξει.

l. 1167. Πρὸς τῶν πνεόντων] τῶν ζώντων· πνεῦμα γὰρ ἡ ψυχή. Ὅμηρος. Ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσε. καὶ, Ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.

l. 1171. Φανῶ δ' ἐγὼ] ἐρῶ σοι ἄλλην μαντείαν νεωτέραν, συμφωνοῦσαν τῇ προτέρᾳ.

l. 1174. Ἐσελθὼν] ἀκούσαι ἔγραψα. ἔθος γὰρ τῶν χρησμῶν δεχομένων, παραχρῆμα γράφειν, ἵνα μὴ ἐπιλάθωνται. ἔνιοι δὲ χωρὶς τοῦ Σ γράφουσιν. Ἐλλοὺς ἀποδεχόμενοι· καὶ Ἐλλοπίαν τὴν Δωδώνην νομίζουσιν εἶναι· τὴν γὰρ χώραν οὕτως Ἡσίοδος ὀνομάζει ἐν Ἠοίαις λέγων οὕτως, Ἔστι τις Ἐλλοπίη πολυλήϊος ἠδ' εὐλείμων, Ἀφνειὴ μήλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν· Ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται, Πολλοὶ ἀπειρέσιοι, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων. Ἔνθα τε Δωδώνη τις ἐπ' ἐσχατιῇ πεπόλισται. Τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε, καὶ ὃν χρηστήριον εἶναι, Τίμιον ἀνθρώποις· ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ. Ἔνθεν ἐπιχθόνιοι μαντήϊα πάντα φέρονται. Ὃς δὴ κεῖθι μολὼν θεὸν ἄμβροτον ἐξερεείνῃ, Δῶρα φέρων ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν. ἐντεῦθεν δὲ λέγουσιν εἶναι Ἐλλοπιεῖς, καὶ τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ οἰκήσαντας.

l. 1175. Καὶ πολυγλώσσου δρυὸς] ἤτοι πολλὰ μαντευομένης, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰ φθεγγομένης. ἢ τῆς διαφόροις διαλέκτοις χρησμῳδούσης, καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν τὴν μαντευομένην γλῶσσαν.

l. 1176. Χρόνῳ τῷ ζῶντι] ἤτοι τῷ ὑφεστῶτι καὶ παρόντι νῦν. ὁ γὰρ παρελθὼν, οἱονεὶ διέφθαρται καὶ τέθνηκεν· ὁ δὲ μέλλων, πάλιν ἄδηλος.

l. 1181. Ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ] φανερά, σαφῆ, πρόδηλα. ἐπεὶ οὖν (φησὶν) ὁ χρησμὸς ἀπέβη, δεῖ σε γενέσθαι σύμμαχον ἐμοί.

l. 1183. Καὶ μὴ 'πιμεῖναι] καὶ μὴ ἀπειθήσαις μοι, παροξύνῃς με εἰς λοιδορίαν κατὰ σοῦ.

l. 1184. Ἀλλ' αὐτὸν εἰκάθοντα] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, δεῖ δέ σε εἴκοντα τῇ ἐμῇ προστάξει, πράττειν ὃ βούλομαι. τὸ γὰρ τοῖς γονεῦσι πείθεσθαι, νόμος ἐστὶ κάλλιστος καὶ εὐκλεὴς παρὰ πᾶσι.

l. 1185. Ταρβῶ μὲν εἰς λόγον στάσιν] περιφραστικῶς εἰς λόγους. εὐλαβοῦμαι μὲν εἰς τοιαύτην ὁμιλίαν ἐλθεῖν, μὴ οὐχ αἱρετά μοι προστείνῃς· πράξω δὲ ὅμως, κἂν δεινὰ ᾖ.

l. 1190. Μηδ' ἀπιστήσῃς ἐμοὶ] γράφεται, προσστήσῃς ἐμοί, ἀναπεισθῇς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ βραβείᾳ ψήφων προσισταμένων.

l. 1195. Ἐπώμοτον] ὅρκιον.

l. 1196. Εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις] εἰ παραβαίνεις τοὺς ὅρκους.

l. 1197. Οὐ μὴ λάβω] οὐ χρὴ λαβεῖν με, τιμωρίας δηλονότι. πείσομαι γὰρ ἃ προ-

ἃ προσέταξες μοι. ὃ ποιήσω. ἢ, εἰ βού-λει σύ.

l. 1198. Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον] ὑψηλὸν ὄρος τῆς Οἴτης. πάγ γὰρ ὄρος, ὅρος τοῦ Διὸς ὀνομάζεται. ἐπεὶ (φασὶν) ὑψίστῳ ὄντι τῷ θεῷ, ἐν ὕψει δεῖ τὰς θυσίας ποιεῖσθαι τὰς πρὸς αὐτόν.

l. 1201. Αὐτόχειρα καὶ] ταῖς σαυτοῦ χερσὶ, καὶ μεθ' ὧν θέλεις φίλων. οὐ γὰρ μόνος ἐδύνατο φέρειν αὐτόν.

Pag. 465. l. 1208. Εἰ δὲ μὴ, μενῶ σ' ἐγὼ] εἰ δὲ μὴ ταῦτα ποιήσεις, διατελέσω ταῖς κατάραις καὶ καθ' ᾅδου βαρὺς ὤν σοι.

l. 1209. Ων ἀραῖος] ἐπάρατος, τιμωρὸς δαίμων.

l. 1210. Οἷά μ' εἰργάσω] οἷα θέλεις ἐργάσασθαι κατ' ἐμοῦ, πατροφόντην γενέσθαι παρακελευόμενος.

l. 1211. Ὁποῖα δρᾶσαι 'στίν] τοιαῦτά σοι παρακελεύομαι οἷα δρᾶσαι ὀφείλεις· εὐεργετήσεις γάρ με.

Εἰ δὲ μὴ, πατρὸς ἄλλου] ξένος, ἀλλ' οὐκ ἐμὸς ἂν υἱὸς.

l. 1218. Αλλ' εἰ φορῇ] ἀλλ' εἰ παραιτῇ τὸ ἀνελεῖν με, τὰ ἄλλα ποίησον. τουτέστι, τὴν ὕλην συνάγαγε.

l. 1220. Η καὶ πυρᾶς πλήρωμα] ὄντως οὖν πληρώσεις τὴν πυρὰν τῆς ὕλης;

l. 1221. Οσον γ' ἂν αὐτὸς] πάντα (φησὶ) ποιήσω, πλὴν τοῦ σώματος σου ἅψασθαι.

l. 1223. Αλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα] καὶ ταῦτα μετὰ ἀρκέσει βραχὺ δὲ τούτοις προσθεὶς, δηλ. ταῖς ἄλλαις εὐεργεσίαις καὶ ἑτέραν βραχεῖαν χάριν προσθεὶς, γῆμαι τὴν Ἰόλην.

l. 1228. Επισκήπτω] ἐντέλλομαί σοι, παρεγγυῶ.

l. 1231. Πρόσθου δάμαρτα] γυναῖκα ποίησον.

l. 1233. Μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν] ἄτοπον γὰρ (φησὶν) ἅπαξ συνανακλιθεῖσαν σοι, ἑτέρῳ ἀνδρὶ ξένῳ παρακαθίσασθαι.

l. 1234. Κήδευσον λέχος] οἰκείωσαι.

l. 1237. Οἴμοι τὸ μὲν νοσοῦντι] τὸ θυμοῦσθαι, εἰ μὴ πεισθείην αὐτῷ, καὶ τὸ πείθεσθαι ὧδε φρονοῦντι, δυσχερὲς.

l. 1239. Ως ἐργασείων οὐδὲν] οὕτω λαλεῖς ὡς μηδὲν πράξων ὧν λέγω.

l. 1240. Τίς γάρ ποθ' ἥ μοι] τὸ τίς ἐφ' ἑαυτοῦ ἔθηκεν. ἀντὶ τοῦ, πῶς ἂν ἐγὼ ἑλοίμην γῆμαι αὐτὴν, τὴν τῶν κακῶν αἰτίαν οὖσαν σοί τε καὶ τῇ ἐμῇ μητρί;

l. 1242. Τίς ταῦτ' ἂν ὅστις] τίς ἂν ταῦτα προσέλοιτο ἑκὼν αὐτὸς ἐκ μανίας καὶ θεηλασίας; ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἂν ἑλοίμην εἰ μὴ μαινοίμην.

l. 1245. Οὐ νέμειν γ' ἐμοὶ φθίνοντι μοῖραν] ἀντὶ τοῦ, μέρος εὐνοίας οὐ νέμεις μοι φθειρομένῳ.

Pag. 467. l. 1248. Οἴμοι τάχ', ὡς ἔοικας, ὡς νοσεῖς] ὡς φανερὸς εἶ νοσῶν χαλεπῶς, οὕτω καὶ χαλεπῶς διαλεγόμενος.

l. 1249. Σὺ γάρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος] σύ με (φησὶν) ἀνατρέπεις ἀπὸ τοῦ κατακοιμηθέντος κακοῦ, μὴ πειθόμενος.

l. 1250. Ως εἰς πολλά τ' ἐκπορεῖν ἔχω] ἄτοπον γὰρ καὶ ἐναντιοῦσθαι καὶ πείθεσθαι· διὸ ἀπορῶ.

l. 1251. Δικαιοῖς] δίκαιον νομίζεις.

l. 1252. Αλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα] τοῦτο κατ' ἐρώτησιν. δίκαιόν σοι τοῦτο φαίνεται, τὸ συναφθῆναί με τῇ Ἰόλῃ;

l. 1256. Τοιγὰρ π.] ὅτι οὐκ ἄδικον τοῦτο ἡγοῦμαι, ἀλλ' εὐσεβὲς, τὸ πειθαρχεῖν τῷ πατρί. διαμαρτυρόμενος τοὺς θεοὺς, γαμήσω τὴν Ἰόλην.

l. 1259. Καλῶς τελευτᾷς] ἀντὶ τοῦ, καλῶς τὸν λόγον ἐπεραίνωσας.

l. 1260. Ως πρὶν ἐμπεσεῖν] ἵνα εἰς πυρὰν μετεθῇς πρὶν ταραχθῆναι ὑπὸ τῆς νόσου.

l. 1262. Αγ', ἐγκονεῖτ'] ἐνεργεῖτε, καὶ ἀνακουφίσατε.

Παῦλά τοι κακῶν] μόνη αὕτη ἀνάπαυσις ἐστὶ τῶν κακῶν (φησὶ) τὸ παραθεῖναί με τῷ πυρί, καὶ τοιαύτῃ τελευτῇ χρήσασθαι.

l. 1266. Αγε νῦν πρὶν τήνδε] ἑαυτὸν παραθαρρύνει, ὥστε μὴ βοᾶν κομιζόμενον εἰς τὴν πυράν. ἄγε οὖν (φησὶν) ὦ σκληρὰ ψυχὴ ὡς ἀπὸ χαλυβικοῦ σιδήρου πεποιημένη, πρὶν τήνδε ἀνακινῆσαι νόσον, ἐνδοῦσα τὸ σεαυτῆς στόμα ἐμφραγῆναι, (ὡσανεὶ στόμα φρέατος λίθῳ κεκολλημένον, πρὸς τὸ μηκέτι ὕδωρ ἀνιμᾶσθαι) ἀνάπαυε τὴν βοὴν. λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵν' ᾖ, ὡς ἀπὸ χάλυβος γινομένη. ἢ λιθοκόλλητον στόμιον, ἀντὶ τοῦ λίθινον καὶ σκληρὸν χαλινὸν σαυτῇ ἐπιβαλοῦσα.

l. 1269. Ανάπαυε βοὴν] ἀνάπαυσον τὴν βοὴν ὡς εἰς ἐπίχαρτον ἄμα καὶ ἀκούσιον πρᾶγμα χωροῦσα, τὴν πυράν. πῶς δὲ ἐπίχαρτον ἅμα καὶ ἀκούσιον; ἐπί-

χαρτον

...μὲν, ὅτι ἀπαλλάττεται τῆς νόσου, ἀνάσιον δέ, ὅτι λυπεῖ πάντοτε ἡ ἐνθύμησις τοῦ βίου. παρὰ τὸ, Ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.

l. 1271. Αἴρετ' ὀπαδοὶ] ὀπαδοὺς οὐκ ὄντας ἀλλὰ τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτῷ ἐξ Εὐβοίας φησί.

l. 1272. Συγγνωμοσύνην] ἀντὶ τοῦ συγγνώμην, ὅτι κατὰ γνώμην πατρῴαν ἐποίει.

l. 1275. Οἱ φύσαντες] εἰς τὸν Δία ἀποτείνεται τῷ λόγῳ. ἐκείνους (φησὶν) ἀγνώμονας ἡγεῖσθε, οἵτινες γεννήσαντες αὐτὸν, περιορῶσι τοιαῦτα πάσχοντα.

l. 1277. Ἐφορᾷ] περιττὴ ἡ πρόθεσις.

l. 1282. Λείπου μηδὲ σύ] αἱ τοῦ χοροῦ πρὸς ἑαυτὰς τοῦτο φασί. ἢ ὁ Ὕλλος· ἔοικε γὰρ ὁ Ὕλλος ἀποτρεπόμενος ταῖς ἀπὸ τοῦ χοροῦ λέγειν μὴ ἀπολιμπάνεσθαι τῶν οἴκων, ἕως ἂν ἐπέλθωσιν ἀπὸ τῆς πυρᾶς.

Ἐπ' οἴκων] γράφεται ἐπ' οἴκων. τουτέστι, μηδὲ ὑμεῖς περιλείπεσθε ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν οἴκων, ἀλλ' ἀκολουθήσατε.

l. 1285. Κοὐδὲν τούτων] λείπει, ἐποίησε. διὰ τὴν εἱμαρμένην, ἥτις κακῶν καὶ ἀγαθῶν ἐστιν αἰτία. Ἄλλως. οὐδὲν τούτων ὅ, τι μὴ Ζεύς. οὐδὲν τούτων οὐδεὶς ἔπραξεν εἰ μὴ μόνος ὁ Ζεύς.

ΣΧΟΛΙΑ

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΠΑΝΥ ΔΟΚΙΜΩΝ ΕΙΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΝ.

Pag. 472. l. 1. Ακτὴ μὲν ἥδε τῆς περιρρύτου χθονὸς]

ΚΑΙ παρὰ τούτῳ προλογίζει ὁ Ὀδυσσεὺς, καθάπερ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ. ἐκεῖνο μέντοι διαφέρει, παρ' ὅσον ὁ μὲν Εὐριπίδης πάντα τῷ Ὀδυσσεῖ περιτίθησιν· οὗτος δὲ τὸν Νεοπτόλεμον παρεισάγων, διὰ τούτου πάντα οἰκονομεῖ, τὸ δὲ ἀκτὴ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν νῆσον.

l. 2. Λήμνου, βροτοῖς ἄστειπτος] ἐν ἐρήμῳ γὰρ μέρει τῆς Λήμνου ἐξετέθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. ἢ ἄστειπτος, ἀπάτητος, ἀδιόδευτος. ἐν ἐρήμῳ γὰρ τόπῳ τῆς νήσου ἦν ἐκτεθείς.

l. 3. Ενθ' ὦ κρατίστου πατρὸς] Σαφεῖς ἐκ πατρὸς Ἑλλήνων κρατίστου. λείπει οὖν ἡ ἐξ. τὸ δὲ ἑξῆς, ἔνθα ποτὲ ἐγὼ ἐξέθηκα τὸν Μηλιᾶ Ποίαντος υἱὸν, ὦ Νεοπτόλεμε παῖ Ἀχιλλέως.

l. 4. Τὸν Μηλιᾶ] τὸν Θεσσαλόν· ἀπὸ πόλεως. Ἀττικὸν δὲ τὸ Μηλιᾶ.

l. 7. Καταστάζοντα] ἤδη καταρρέοντα, τηκόμενον, λυόμενον.

Διαβόρῳ] τῇ τὸν πόδα ἐσθιούσῃ, σηπτικῇ, τῇ διαβεβρωσκούσῃ, τῇ καλουμένῃ φαγεδαίνῃ. πάθος δὲ τοῦτό ἐστιν οὕτω λεγόμενον παρὰ τοῖς ἰατροῖς.

l. 14. Κακχέω τὸ πᾶν] ταράξω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμελγόντων.

l. 18. Ιν' ἐν ψύχει μὲν] ἐν χειμῶνι μὲν, ἐν κρύει, πάρεστι θερμαίνεσθαι, τῆς ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου ἑκατέρωθεν προσβαλλούσης· οὐκ ἐν ταυτῷ, ἀλλ' ὅτε μὲν κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος ἐλαύνει ὁ ἥλιος, διὰ τοῦ ἀνατολικοῦ στόματος· ὅτε δὲ εἰς τὸ δυτικὸν, ὁμοίως. ἐν δὲ θέρει τῆς πνοῆς ἀπολαύειν.

Διπλῆ πάρεστιν ἐνθάκησις] διπλῆ καθέδρα πρὸς ἥλιον θερμαινομένη.

Pag. 473. l. 18. Δὶ ἀμφιτρῆτος] ὁ ἀμφοτέρωθεν τετρημένου.

l. 24. Κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν εἶεν] νοοῖτο, διανύοιτο, περαίνοι, ἢ εἴη. οἱ ἀττικοὶ γὰρ τῇ Ει διφθόγγῳ χρῶνται ἀντὶ βραχείας κατὰ κοινὴν συλλαβήν.

l. 25. Τοὔργον οὐ μ.] οὐ μακρὰν πόνου δέομαι. ἤδη γὰρ εἰσεῖδον τὸ ἄντρον ὃ λέγει.

l. 27. Ανωθεν, ἢ κάτωθεν;] ταπεινὸν, ἢ ὑψηλόν;

l. 31. Οἰκοποιός] οἰκοποιὸς λέγεται ἡ ἐν οἴκῳ γινομένη τροφή.

l. 32. Στειπτή γε φυλλὰς] χαμαιστρωσία ἐκ φύλλων, ἡπλωμένη καὶ πεπατημένη, ὡς κοιμωμένου ἐπ' αὐτῇ τινός.

l. 33. Υπόστεγον] ὑπὸ τῇ στέγῃ.

l. 34. Αὐτόξυλόν γ' ἔκπ.] ποτήριον μονόξυλον, τέχνημα ἀνδρὸς φαύλου ἐργαζομένου, ὅ ἐστιν ἰδιώτου καὶ οὐ τεχνίτου.

l. 35. Πυρεῖ' ὁμοῦ] πυρόβολα.

l. 37. Ιοὺ, ἰοὺ] ὁρᾷ τὰ ῥάκη τοῦ τραύματος τοῦ Φιλοκτήτου ξηραινόμενα ἐν ἡλίῳ, καὶ ἐκπλήττεται ὡς βαρέως αὐτοῦ νοσοῦντος.

l. 38. Βαρείας του νοσηλείας] νόσου βαρείας πεπληρωμένα, ἢ νοσοκομίας, ἢ τῆς ἐκ νόσου ἀκαθαρσίας.

l. 41. Κῶλον] πόδα.

Κηρὶ] νόσῳ.

l. 42. Νόστον] ὁδόν.

l. 43. Νοσφίζων] βοτάνην τινὰ παυσώδυνον.

l. 44. Τὸν οὖν παρόντα] ὡς τινὸς παρεστῶτος αὐτῷ.

1.45.

l. 45. Προσπεσὼν] ἀπαντήσας, ἐπιπεσών.

l. 47. Ἀλλ' ἔρχεται] ἀπέρχεται, φησὶν, ὁ θεράπων εἰς κατασκοπήν.

Φυλάξεται] φυλαχθήσεται παρ' ἡμῶν ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.

l. 54. Λόγοισιν ἐκκλέψῃς] ἤγουν ἀπατήσῃς.

l. 56. Τόδ' οὐχὶ κλεπτέον] τοῦτο γὰρ οὐ ψευσόμεθα.

l. 58 Ἔχθος ἐχθήρας] οἱ γὰρ ἐξ ἑνὸς μισούμενοι, φιλοῦσιν ἀλλήλους.

l. 59. Στείλαντες] καλέσαντες.

l. 60. Τὴν δ' ἅλωσιν] τὸ σὲ ἐλθεῖν εἰς Ἴλιον.

l. 61. Οὐκ ἐξίωσαν] οὐκ ἄξιον ἡγήσαντο.

Pa. 475. l. 64. Ἔσχατ' ἐσχάτων κακὰ] αἴσχιστα.

l. 67. Εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα] περιφραστικῶς εἰς τὴν συμμαχίαν, οὐ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ ψιλῶς τὰ τόξα ὀνόμασεν· ἐπεὶ ἐστι τὴν πόρθησιν, τὸν Νεοπτόλεμον.

l. 71. Οὔτ' ἔνορκος] ὤμοσαν γὰρ τῷ Τυνδάρεῳ πάντες οἱ Ἕλληνες συνελθεῖν ἐὰν ἁρπασθῇ ἡ Ἑλένη.

l. 93. Βούλομαι δ' ἄναξ κ. δρ.] ἀντὶ τοῦ ἀληθεύειν.

l. 94. Ἢ νικᾶν κακῶς] ἀντὶ τοῦ μετὰ ψευδολογίας· ὅ ἐστι, θέλω εἰπὼν τὸ ἀληθὲς ἀποτυχεῖν μᾶλλον, ἢ ἐξαπατήσαντα τὸν ἄνδρα καὶ ἐπιτυχεῖν. εἰσάγει δὲ αὐτὸν ὁ Σοφοκλῆς τὸν τοῦ πατρὸς λόγον λέγοντα, Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι.

l. 96. Γλῶσσαν μὲν ἀργὸν] κρείσσονα τῶν ἔργων οὖσαν τὴν γλῶσσαν. διαβάλλει τοὺς καθ' ἑαυτὸν ῥήτορας ὁ ποιητὴς, ὡς διὰ γλώσσης πάντα κατορθοῦντας.

l. 98. Ἡγουμένην] προηγουμένην, εἰς ἅπαντα τὴν ἀπάτην ἀνύτουσαν.

l. 99. Τί οὖν μ' ἄνωγας] ὃ θέλεις ἐλθεῖν, πλὴν τοῦ ψεύδεσθαι.

l. 104. Ἰοὺς ἀφύκτους] ἄφυκτα γὰρ ἦν τὰ Ἡράκλεια βέλη, καὶ τοῦ σκοποῦ μὴ ἀποτυγχάνοντα, ἢ ἐπανερχόμενα εἰς ἑαυτόν. πρὸς ὃ ἐπάγει.

l. 105. Οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ] οὐκοῦν οὐδὲ προσελθεῖν ἑαυτῷ καὶ πλησιάσαι, ἀλλὰ θαρρεῖς ἐστι καὶ ἀσφαλές.

Pag. 477. l. 108. Εἰ τὸ σωθ.] εἰ σωτηρία ἐξ αὐτοῦ προσγίγνεται.

l. 109. Πῶς οὖν βλέπων] ἤγουν νοῶν, λογισμὸν ἔχων. καὶ ἐστιν ἡ σύνταξις, πῶς οὖν ἀποβλέπων τις εἰς τὸ ψεῦδος, ἐρεῖ αὐτό.

l. 112. Αἱρεῖ] πορθεῖ.

l. 115. Θηρατέα] ληπτέα, ἄξια τοῦ θηραθῆναι.

l. 116. Δύο φέρῃ δωρήματα] δύο τιμήματα ἀποφέρῃ.

l. 117. Ποίω; μαθὼν] ἀντὶ τοῦ ποῖα, δυϊκῶς.

l. 118. Σοφός τ' ἂν] σοφὸς μὲν διὰ τὸ κλέψαι· ἀγαθὸς δὲ, διὰ τὸ πορθῆσαι. ἢ σοφοῦ μὲν ὄντος καθόλου τοῦ δολῶσαι δυναμένου, νῦν δὲ καὶ τοῦ δόλου ἀγαθοῦ ὄντος.

Κεκλῇ' ἅμα] ἀντὶ τοῦ κεκλημένος εἴης.

l. 121. Συνῄνεσα] συνεθέμην.

l. 124. Καὶ τὸν σκοπὸν] τὸν σκοπὸν τοῦτον πρὸς τὴν ναῦν ἀποπέμψω, καὶ πάλιν ἐὰν καιρὸς καλῇ, ἐνταῦθα, ἐάν μοι δόξητε βραδύνειν.

l. 128. Μορφὴν δολώσας] ἵνα μὴ γνωσθῇ.

l. 129. Οὗ δῆτα τέκνον] ἢ τοῦ Φιλοκτήτου ἀπατωμένου, ἢ τοῦ ναυκλήρου δόλιά σοι διαλεγομένου καὶ ἀσυμφανῆ.

l. 133. Πολιὰς] πολιοῦχος. οὕτως ἡ πολιοῦχος Ἀθηνᾶ νίκη καλεῖται ἐν τῇ Ἀττικῇ.

l. 135. Στέγειν] κρύπτειν.

Ἀνδρ' ὑπόπταν] ἀντὶ τοῦ ἐμὲ φανερὸν γεγονότα, καὶ ἐλθόντα εἰς ὄψιν. ἢ τὸν Φιλοκτήτην τὸν ὑφ' ἡμῶν κατασκοπούμενον. Ἄλλως. πρὸς τὸν ὑφορώμενον ἡμῖν ἄνδρα τί δεῖ λέγειν, ἢ σιωπᾶν.

l. 136. Τέχνα γὰρ τέχνας] τοῦτο ἐν τῷ καθόλου. ἡ γὰρ τέχνη (φησὶ) καὶ ἡ γνώμη τῶν βασιλέων προέχει τῶν ἄλλων τεχνῶν. καὶ ἐν Οἰδίποδι, Ἃ γὰρ δρῶσιν οἱ κρατοῦντες οὐχ ὁρῶ. καὶ Ἡσίοδος, Τοιοῦτοι γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες.

l. 138. Παρ' ὅτῳ] ἐφ' ᾧ ἐστι τὸ θεῖον σκῆπτρον.

l. 140. Τόδ' ἐλήλυθε] τοῦτο τὸ ἀξίωμα ἐκ προγόνων ἦλθεν εἰς σέ. δίκαιον οὖν σοι πείθεσθαι.

l. 141. Πᾶν κράτος ὠγύγιον] τὸ ἐξ ἀρχῆς τεθειμένον κράτος.

l. 142. Ὑπουργεῖν] συνεργεῖν.

Pag. 479. l. 143. Νῦν μὲν ἴσως γὰρ] νῦν μὲν (φησὶν) εἰσελθὼν, ὅρα τὸν τόπον. ἐπὰν δὲ ἔλθῃ, τότε σὺ τὴν μελάθρων ἀποστὰς, ὑπηρέτει μοι πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν.

Τόποις ἐσχατιαῖς] τὸν ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ τόπῳ.

l. 147. Προχωρῶν πειρῶ τὸ παρὸν]

ὥσπερ ἐγὼ προσχωρῶ, ἕως ἀπολύσων, ὥσπερ μὲ θεραπεῦσον ἀεί. κυρίως δὲ ἐςιν ἀκούειν τὸ προσχωρεῖ, δηλ, ὡς ἂν ἐγὼ προσχωρήσω, τοῦτον τὸν τρόπον ποιῶν.

l. 149. Μέλον πάλαι) ἀντὶ τοῦ πρόςημά μοι λέγεις, ὅτι πολλά μοι μεμελημένος, τὸ φρουρεῖν τὸ σὸν ὄμμα, καὶ τὴν ἀπὸ σοῦ βοήθειαν.

l. 150. Τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμα) τὰ σὰ νεύματα φυλάττειν.

l. 154. Οὐκ ἀπὸ καιροῦ) οὐκ ἄτοπον οὐκ ἀκαιρον γάρ ἐςι τὸ τοῦτο μαθεῖν.

l. 155. Περιπατοῦν) περιπατικῶς.

l. 157. Ἔναυλον ἢ θυραῖον) ἐντὸς, ἢ ἐκτὸς ἐςὶ, ἢ μακράν.

l. 162. Στίβον ὀγμεύει) ὄγμος, ἡ ἐπὶ ςίχον φοιτεία, καὶ ἡ τάξις. νῦν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐφεξῆς πορεύεται.

l. 165. Στυγερῶς) ἐπιμόνως.

l. 166. Οὐδέ τιν' αὐτοῦ) ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ.

l. 167. Παιδνα κακῶν) θεραπείαν. Ἐπινωμᾶν) ἐξευρίσκειν.

l. 168. Οἰκτείρω νιν) ἐλεῶ (φησὶν) αὐτὸν πῶς δύναται διάγειν, μήτε συνδικοῦν τινι, μήτε κηδόμενόν τινα ἔχων.

l. 169. Μή τευ κηδομένου) μή τινος αὐτοῦ τῶν ἀνθρώπων κηδομένου.

l. 170. Μὴ σύντροφον ὄμμα) μὴ δὲ ὁρῶν εἰς ἄνθρωπον σύνοικον.

l. 173. Ἀλύει δὲ ἐπὶ παντὶ) ἐπὶ παντὶ τῷ ἐν χρείᾳ γιγνομένῳ ἀπορεῖ ὁ ὁπηνίκα χρείας καλλίςη καιρὸς, ἀδημονεῖ, διὰ τὸ πάντων ἀπορεῖν.

Pag. 479. l. 176. Ω παλάμαι θνητῶν) αἱ τέχναι καὶ γνῶμαι. τοῦτο θαυμάζων τὸν Φιλοκτήτην. φησὶ, πῶς ἄρα μόνος ἂν ἐξευρίσκει τὰ πρὸς τὴν ζωὴν ἑαυτοῦ.

l. 178. Ὅις μὴ μέτριος αἰὼν) οἷς ὁ βίος οὐκ ἔχει τὸ κακῶν μέτρον, ἤ οὕτως, οἷς μὴ σύμμετρος ὁ βίος καὶ ἐπαρκῶν.

l. 180. Ὕστερος) ἀντὶ τοῦ ὑςερίζων.

l. 181. Ἄμμορος) ἀντὶ τοῦ ἔρημος ναῦ κεῖται.

l. 183. Στικτῶν) ποικίλων καὶ διαςικτῶν.

l. 187. Ἀθυρόστομος) πολυλάλητος, μὴ εἰργομένη τοῦ φθέγγεσθαι. ἀθυρόστομον δὲ ἐστὶ τὴν Ἠχὼ, ἐπεὶ πρὸς πάντας ἀνταποδίδωσι. ὁ δὲ νοῦς, ἀεὶ τοῦ ὀδυρομένου αὐτοῦ, Ἠχὼ πρὸς τὸν ὀδυρμὸν ἀνταποδίδοται.

l. 188. Τηλεφανὴς) μακρόθεν φαινομένη διὰ τῆς φωνῆς. ἀντὶ τοῦ, οἰμώζει, καὶ τὴν φωνὴν πόρρωθεν ἀντεγείρει.

l. 190. Οὐδὲν τούτων θαυμαςὸν ἐςὶν (φησὶ) τούτων θαυμαςὸν ἐμοὶ ἐςὶ κακῶς πάσχει ὁ Φιλοκτήτης. ἐκ θεῶν γὰρ (ὡς οἶμαι) ταῦτα πέπονθε, καὶ πάθος ὑπομένει κατὰ βούλησιν τῶν θεῶν, ἵνα μὴ τὰ βέλη εὐθέως ἐπιπλεύσας πορθήσῃ τὴν Τροίαν πρὸ τοῦ εἱμαρμένου, ἀλλὰ ἐνδέξηται τὸν καιρόν.

l. 193. Τῆς ὠμόφρονος Χρύσης) Χρύση, νῆσος περὶ τῆς Λήμνου. ἔνθα διέτριβε Χρύση τις νύμφη, ἣ ἐρασθεῖσα τοῦ Φιλοκτήτου, καὶ μὴ πείσασα, κατηράσατο αὐτῷ. διὸ καὶ ὠμόφρονα αὐτὴν ἐκάλεσεν. Εἰς τὸ αὐτό.

Τῆς ὠμόφρονος Χρύσης) Χρύση Ἀθηνᾶς ἄγαλμα οὕτω καλεῖται. ἔςι καὶ πόλις Χρύση πλησίον Λήμνου, ἔνθα ὑπὸ τοῦ ὄφεως ἐδήχθη, τὸν βωμὸν ζητῶν ἐν ᾧ ἔθυσεν Ἡρακλῆς, ἡνίκα ἐπὶ Τροίας ἐςράτευσεν.

l. 197. Ἀμάχητα) ἀνίκητα.

l. 198. Πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος) πρὶν αὐτὴν τὴν Τροίαν εἰς τὸν εἱμαρμένον ἐλθεῖν χρόνον, ἐν ᾧ εἵμαρται αὐτὴν πορθηθῆναι.

Ω λέγεται) ὁ χρόνος.

l. 199. Ὑπὸ τῶνδε) τῶν βελῶν δηλονότι.

l. 200. Εὔςομ' ἔχε παῖ) σιώπα ἕως λέγεις, ἀντὶ τοῦ σιώπα. τὸ δὲ τοῦτο κεχίαςαι, ὅτι Ἑλλανικὸς ποτὲ ἀπαγγέλλων τὰ Ἡροδότου, ἔλεγε, Πλὴν δὲ εὐφήμει μοι εὔςομα κείσθω οὐ διαιρεῖ εἰς δύο λέξεις, ἀλλ' ὡς ἄντις εἴποι ταῦτα ἔσω εὔςομα. τοῦτο δέ φησιν ὁ χορὸς κτύπον ἀκούσας ἐπερχομένου τοῦ Φιλοκτήτου, καὶ ςένοντος ἐν τῇ πορείᾳ διὰ τὸ ἄλγος.

l. 201. Φωτὸς σύντροφος) φωνὴ τῆς ζωτερπούσης αὐτοῦ. δῆλον δὲ ὡς κακῆς καὶ οἰμωκτικῆς, ὡς καλὰ τὸ συνεῖναι αὐτῷ τειρομένου.

l. 203. Η που τῇδε) ἔξω ὅδε ἢ ἐνθάδε.

l. 204. Φθόγγα τις) φθογγή τινος.

l. 205. Στίβου κατ' ἀνάγκαν (ἐξ ὁδοῦ) προσβλαπτικὸν τὴν ὁδόν.

l. 207. Τρυσάνωρ) ὀλιγωρῶν, ἢ καταπονοῦσα τὸν ἄνδρα.

l. 208. Διάσημα) φανερά.

Pag. 483. l. 210. Φροντίδας νέας) τὸ ἑξῆς, ἔχε φροντίδας νέας. δηλ, καινότερόν τι βουλεύσαι, ὃ πρὸς αὐτὸν ἔφησε.

Οὐκ ἔξεδρος,) οὐ μακράν, ἀλλ' ἐγγὺς, καὶ ἐπὶ τόπου.

l. 212. Ὃν μολπὰν σύριγγος ἔχων) οὐ δὲ

βοῇ συρπόμενος σύριγγι ὡς ποιμένος.

l. 213. Ἀλλ' ἤ που πταίων] ἀλλὰ πάντως προσπταίων, προσκόπτων ὑπὸ τῆς ἀνάγκης βοᾷ· ἢ δύσορμον τὸ λιμένα ὁρῶν, προσβοᾷ ἡμῖν μὴ πελάζειν τῆς αὐτῆς. Ὅμηρος, λιμένος ἀμιχθαλόεσσαν, ἤγουν τὴν ἀπροσόρμιστον.

l. 235. Ἀπηγγελμένον) δεῖ γὰρ αὐτὸν ἐξηγγελμένον ὑπονοῆσαι φανῆναι αὐτοῖς τήν τε ὄψιν καὶ τὸ σχῆμα.

l. 243. Φεῦ, καὶ τὸ λαβεῖν) θαυμαστὸν μετ' ἐκπλήξεως τὸ φεῦ ἐνταῦθα· λείπει δὲ τὸ ἐστερῆσθαι.

l. 245. Προσέσχες) προσωρμίσαι ἐποίησεν.

l. 247. Γέγωνέ μοι) εἰπέ μοι.

Ὅπως εἰδῶ) ἵνα μάθω.

l. 249. Αὐδώμεθα) λεγόμεθα.

l. 255. Πῶς οἶσθας;) θαυμάζων φησίν. ἐπεὶ μὴ εἶδεν αὐτὸν ἐξ ἀρχῆς στρατευσάμενον.

Pag. 483. l. 254. Πικρὸς θεοῖς) ἐχθρός.

l. 256. Ἀλλ' οἱ μὲν) οἱ Ἀτρεῖδαι.

l. 263. Χὼ Κεφαλλήνων ἄναξ) ὁ Ὀδυσσεύς.

l. 266. Ἀγρίῳ χαράγματι) δήγματι. τὸ γὰρ δῆγμα τοῦ ὄφεως μόνον χαράττει. λέγεται γὰρ ὡς ἐν Λήμνῳ βουλόμενος ἀναστῆσαι βωμὸν Ἡρακλεῖ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, ὑπὸ ὄφεως ἐπλήγη.

l. 268. Ἐκ τῆς ποντίας) τῆς παραθαλασσίας. ὅτι ἀπὸ Χρύσης ἦλθον εἰς Λῆμνον.

l. 270. Ἐκ πολλοῦ σάλου) κινήματος, πόνου.

l. 274. Οἱ αὐτοῖς τύχοι) κατα[illegible]ται.

l. 275. Ἀνέστησαν) ἀνέστησαν λέγει ἑαυτὸν ἐξ ὕπνου ἔγερσιν.

l. 283. Τοῦτο δὲ) τοῦ ἀνιᾶσθαι ἄδειαν καὶ δυσκολίαν εὑρίσκον πολλήν.

l. 285. Κἀδέει) καὶ ἔδει με ἐμαυτῷ ὑπηρετεῖσθαι.

l. 286. Σύμφορα) ἀναγκαῖα.

l. 289. Νευροσπαδὴς) ὁ ἐπισπώμενος τὴν νευράν. διὰ γὰρ τῶν γλυφίδων ἕλκεται.

l. 290. Εἰλυόμην) ἐπορευόμην. εἴλυσις γὰρ ἡ πορεία.

Pag. 487. l. 296. Ἄφαντον φῶς) ἀπροσδόκητον. καλῶς εἶπεν ἄφαντον. οὐ φαίνεται γὰρ, ἀλλὰ δύναμιν αὐτὸ ἔχει.

l. 297. Οἰκουμένη γὰρ οὐδὲν στέγη) ἀντὶ τοῦ, ἡ οἰκία ἡ μετὰ πυρὸς οὖσα, καλῶς διαλέγεται.

l. 302. Ἐξεμπολήσει) πωλήσει, προσαγγελθήσονται, ἐμπορεύσονται.

Ἢ ξενώσονται) καταχθήσονται ὡς ξένος.

l. 310. Σῶσαί μ' ἐς οἴκους) ἀποφέρειν εἰς τὴν πατρίδα.

l. 315. Ἀντίποινα) ἀμοιβαῖα.

l. 316. Ἔοικα κἀγὼ) δῆλον, κἀγὼ ἐξ ἴσου ἐλεῶ σε τοῖς ἀφιγμένοις ἐνταῦθα. ὥσπερ οἱ ἄλλοι ξένοι (φησὶ) περὶ ὧν λέγεις, οὕτω κἀγώ σε οἰκτείρω.

l. 318. Ἐγὼ δὲ καὐτὸς) κἀγὼ νῦν μάρτυς εἰμὶ τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγομένοις.

l. 319. Ὡς εἴσ' ἀληθεῖς) οἱ σοὶ λόγοι δηλονότι.

l. 320. Ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν) καὶ τοῦ Ὀδυσσέως.

l. 323. Θυμῷ γένοιτο) εἴθε γένοιτό μοι ὠργισμένῳ κατ' αὐτῶν, καὶ τὴν δύναμιν ἐνδείξασθαι καὶ τιμωρήσασθαι αὐτούς.

l. 328. Μόλις δ' [illegible]) ὑπὸ τῆς ὀργῆς

Pag. 489. l. 335. Ἀλλ' εὐγενὴς) ἀντὶ τοῦ ἀνδρεῖος. εἴγε καὶ γενναῖος ὁ εὐγενής.

l. 337. Ἔλεγχε) κρίνε, ἐρώτα.

l. 338. Οἶμαι μὲν) οἶμαι μέν σε ἱκανὸν ἔχειν κακὸν τὴν νόσον.

l. 341. Αὖθις πάλιν μοὶ] τὸ χ, ὅτι δὶς τὸ αὐτὸ εἶπεν, αὖθις καὶ πάλιν.

l. 350. Ἄθαπτον) ζῶντα.

l. 354. Πικρὸν Σίγειον) ἤτοι διὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀχιλλέως, ἢ διὰ τὸ δυσχείμερον τοῦ τόπου.

Οὐρίῳ πλάτῃ) τῷ οὐρίῳ πλῷ.

l. 362. Ὁ δ' εἶπον, οἴμοι) διὰ μέσου, τὸ οἴμοι, ἀποδυρόμενος φησίν.

l. 368. Ὦ σχέτλι') πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα.

l. 369. Πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ) ἀντὶ τοῦ, πρὶν ἐμοῦ πυθέσθαι καὶ σχεῖν τὸ ἐνδόσιμον.

l. 373. Ἤρεσσον) ἔβαλλον, κατηρεσσόμην, ὕβριζον.

l. 374. Οὐδὲν ἐνδεὲς) οὐδὲν ὕβρεως παραλειμπάνων

l. 378. Οὐκ ἦσθ' ἵν' ἡμεῖς) τότε (φησὶν) ἡνίκα τοῦ Ἀχιλλέως περιεκινδυνεύομεν, οὐ παρῆς ἔνθα ἔδει σε παρεῖναι, ἀλλ' ἀπῆς ὅπου οὐκ ὤφειλες.

Pag. 491. l. 380. Ἐκπλεύσῃ τ' ἔχων) λείπει ὅπλα.

l. 384. Κοὐκ αἰτιῶμαι κεῖνον) καὶ οὐ μέμφομαι

μέμφομαι τοσοῦτον τῷ Ὀδυσσεῖ ὅσον τοῖς περὶ Ἀγαμέμνονα. αὐτοὶ γὰρ πάντων κρατοῦσι, καὶ ἐν αὐτοῖς ἦν τὸ ἐμὲ τὰ ὅπλα λαβεῖν.

l. 386. Ἀκοσμοῦντες] ἄτακτα ἐργαζόμενοι. οἱ δὲ κακῶς φρονοῦντες, ὥσπερ ὁ Ὀδυσσεὺς κακῶς φρονεῖ, κἀκεῖνον ἐδίδαξαν εἶναι κακόν. ἐπὰν γὰρ οἱ βασιλεῖς κακῶς φρονῶσι, κακῶς δηλονότι καὶ οἱ ὑπήκοοι.

l. 390. Ορεστέρα] ὀρεία. ἡ αὐτὴ δέ ἐστιν ἡ ῥέα καὶ γῆ. ὀρεία δὲ ὅτι ἐν τοῖς ὄρεσι τὰ μυστήρια αὐτῆς ἐπετελεῖτο.

Παμβῶτι γᾶ] πολύτροφε, πάντας τρέφουσα. παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν -ζείδωρος ἄρουρα. διὰ δὲ τὸ ταύτην τὴν θεὸν τιμᾶσθαι παρὰ Φρυξὶ, περὶ αὐτὴν τὸν λόγον ποιεῖται.

l. 391. Μᾶτερ αὐτοῦ Διὸς] ὅτι αὕτη ἐστὶ Ῥέα καὶ γῆ.

l. 392. Ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν] Πακτωλὸς, ποταμὸς Λυδίας. ἔνθα ἡ Ῥέα τιμᾶται. χρυσοῦ δὲ ψήγματα ἀπὸ τοῦ Τμώλου τοῦ ὄρους διὰ τοῦ Πακτωλοῦ καταφέρεται. λέγει δὲ πρὸς τὴν Ῥέαν.

l. 393. Σὲ κἀκεῖ μᾶτερ] ηὔχουν, καὶ τότε σε ἐπικαλουμένη ἢ ἐπικαλεσαμένη τιμωρήσασθαι τοὺς περὶ Ἀγαμέμνονα, ὅτε παρεδίδοσαν τὰ ὅπλα τοῦ Ἀχιλλέως· καὶ νῦν δὲ καλῶ ἵνα τούτους τιμωρήσῃς.

l. 397. Οτε τὰ πάτρια] τὸ ἑξῆς, ὅτε τὰ πατρικὰ ὅπλα παρεδίδοσαν, τῷ Λαερτίου υἱῷ δηλονότι.

l. 399. Μάκαιρα ταυροκτόνων Λ.] ἐπὶ ἅρματος γὰρ λεόντων ὀχεῖται ἡ Ῥέα.

l. 401. Σέβας ὑπέρτατον] ὦ Ῥέα, ἤγουν ἡ ὑπερτάτην τιμὴν ἔχουσα. ἡ νοητέον τοῦτο ἐπὶ τῶν ὅπλων.

l. 404. Προστάδες τι] συμφωνεῖτε.

l. 415. Ὁ Τυδέως γόνος] σὺν Ὀδυσσεῖ γὰρ αὐτὸν ἐξέβαλε Διομήδης.

Pag. 493. l. 417. Σισύφου Λαερτίου] ἐκ Σισύφου γὰρ κύουσα ἡ Ἀντίκλεια ἡ τοῦ Ὀδυσσέως μήτηρ ἐγαμήθη Λαέρτῃ· καὶ διὰ τοῦτο φησὶν αὐτὸν ὥσπερ πεπρᾶσθαι, ἐπειδὴ Λαέρτης πολλὰ δοὺς χρήματα, ἠγάγετο τὴν Ἀντίκλειαν. τὸ Χ δὲ, ὅτι πάλιν Λαερτίου κτητικὸν ἀντὶ πρωτοτύπου Λαέρτου.

l. 423. Κεῖσαν κἀκ ἐξάρυκε] γράφεται, κἀξεκήρυξεν.

l. 425. Ος ἀφ' ἦν μόνος] οἱ μὲν γράφοντες μόνος, παρ' ἱστορίαν φασίν· εἶχε γὰρ καὶ ἄλλους. οἱ δὲ γόνος, τοῦ ποιητοῦ α-κολουθοῦντες λέγουσιν.

l. 426. Δύ' αὐτοὺς δεῖν' ἔλιξας] γράφεται δύ' αὐτοὺς δ' ἐξέδειξας, δυϊκῶς.

l. 429. Τεθνᾶσ', Ὀδυσσεὺς δ' ἔστ' αὖ κἄνταῦθ'] ἐν τοῖς ζῶσι.

l. 431. Σοφὸς παλαιστὴς] σοφὸς μέν ἐστιν, ἀλλ' οὐ δίολου ἔσται. αἱ γὰρ τοιαῦται γνῶμαι καταβάλλονται πολλάκις.

l. 443. Ος οὐκ ἂν εἵλετο] ἀντὶ τοῦ, ἃ οὐκ ἤθελέ τις εἰς ἅπαξ ἀκοῦσαι, ταῦτα πολλάκις ἔλεγε.

l. 444. Μηδεὶς ἐὰν] γράφεται ἰδών.

l. 445. Ηδόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν] τοῦτο παρ' ἱστορίαν. λέγεται γὰρ ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀνῃρῆσθαι, καθ' ὃν χρόνον καὶ τὴν Πενθεσίλειαν ἀνεῖλε φονευθείσης γὰρ ὑπὸ Ἀχιλλέως τῆς Πενθεσιλείας, ὁ Θερσίτης δόρατι ἔπληξε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῆς διὸ ὀργισθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς, κονδύλοις αὐτὸν ἀνεῖλε. λέγεται καὶ μετὰ θάνατον ἐρασθῆναι αὐτῆς.

l. 446. Επεὶ οὐ] συνίζησις.

l. 448. Καὶ πάλιν τρίβου] τετριμμένα τοῖς κακοῖς.

l. 449. Ἀναστρέφοντες ἐξ ᾅδου] σώζουσιν ἐξ ᾅδου τοὺς ἐπιτρίπτους καὶ δολερούς.

l. 451. Ταῦτα] τὰ γιγνόμενα.

l. 452. Τὰ θεῖα] ἔργα δηλονότι. νοσῶν δὲ δυσφημεῖ.

l. 453. Οἰταίου πάτρος] ὄρος τῆς Τραχῖνος ἡ Οἴτη· Τραχίνιος δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἦν, καὶ Μηλιεύς.

l. 456. Οπου θ' ὁ χείρων] ὅπου ὁ κακὸς πλεῖον ἰσχύει.

l. 457. Χὠ δειλὸς κρατεῖ] καὶ ὁ κακὸς νικᾷ τὸν ἀγαθόν. Ἡσίοδος, Βλάπτει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα. καὶ Ὅμηρος, Ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.

Pag. 495. l. 463. Μεταστῆναι] ἀπαλλάξεσθαι.

l. 465. Πλοῦν ἡ μὲν εἰκῇ] δίδωσι, συγχωρήσῃ.

l. 467. Μᾶλλον ἢ 'γγύθεν] καιρὸς καλεῖ (φησὶν) μᾶλλον ἐκ τοῦ σύνεγγυς, μὴ ἐξ ἀπόπτου τὸν πλοῦν σκοπεῖν, ἤγουν μακρόθεν.

l. 472. Οσοι σύ τ' ἐξήκουσας] κακοῖς δηλονότι.

l. 473. Ἀλλ' ἐν παρέργῳ] οὐδὲ, οὐκ ἐν τετιμημένῳ μέρει τῆς νέως μενοῦ, ἀλλ' ὅπη βούλει. δηλοῖ δὲ ταῦτα ἐν τοῖς ἑξῆς.

l. 475. Ὅμως δὲ τλῆθι] ὅμως δὲ συνοῖδα μὲν καὶ πολλὴν δυσχέρειαν ἐστὶ τοῦ πράγματι, γιγνώσκουσι

γιγνώσκων ὅτι τοῖς εὐγενέσι τὸ αἰσχρὸν ἐχθρόν ἐστι, καὶ τὸ καλὸν ἔνδοξον.

l. 482. Εἰς ἀντλίαν εἰς πρῴραν.] ἡ ἐν παρέργῳ τοῦτο νῦν ἐσφάνισεν, ἐφ' ὃ περιείρηκεν, Ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με.

l. 486. Ἀκράτωρ] ἀσθενὴς, κρατεῖν ἐμαυτοῦ μὴ δυνάμενος.

l. 489. Χαλκωδόντος] καὶ Ὅμηρος, Χαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.

l. 493. Ὃν δὴ παλαί' ἂν] δι' ὃν δὴ περὶ πολλοῦ χρόνου ὑπελάμβανον μὴ τεθνηκὼς ἦ.

l. 494. Τοῖς ἱκμένοις] ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν ἱκμένων καὶ πεπορευμένων· ἐγὼ γὰρ ἀκίνητός εἰμι. ἢ τοῖς ἱκμένοις καὶ ἀφιγμένοις ἐνταῦθα.

l. 501. Σὺ σῶσον] σῶσόν με, γιγνώσκων τὰ ἀνθρώπινα πράγματα μεταβαλλόμενα.

Pag. 497. l. 511. Δυσοίστων] ἀφορήτων, δυσυπομονήτων.

l. 515. Ἐγὼ μὲν τὸ κείνων κακὸν] τὸ ἐκείνους λυποῦν, τοῦτο κέρδος καὶ ὠφέλειαν μεταποιῶν. ἢ τὸ κακὸν τὸ ἀπὸ τῶν Ἀτρειδῶν μεταπιθέμενος τῷ Φιλοκτήτῃ, ὅτι εἰς ἀγαθὸν μεταποιῶν, καὶ μεταβάλλων καὶ ἐπανορθῶν. λέγει γὰρ ὅτι, βοηθήσω αὐτῷ ἵνα ἐκείνους λυπήσω, ἐπανορθῶν αὐτῷ τὴν συμφορὰν τὴν ὑπὸ τῶν Ἀτρειδῶν γεγονυῖαν.

l. 528. Ἀλλ' αἰσχρὰ μέν τοι] ἀλλ' αἰσχρόν ἐστιν ἐνδεέστερόν σου εἶναί με ἐν τῷ βοηθεῖν τοῖς φίλοις. ἢ οὕτως· αἰσχρόν ἐστιν εἰ ἐνδεέστερόν σου διατεθήσομαι περὶ τὴν εἰς σὲ ξένους εὐεργεσίαν· οὐ παραιτήσομαι οὖν.

l. 535. Πῶς ἂν ὑμῖν] πῶς ἂν ἀποδοίην τὰς εὐεργεσίας ὑμῖν ὡς ἐφιλήσατέ με; ἢ, πῶς ἂν τῷ ἔργῳ δὲ δείξαιμι καὶ τῷ λόγῳ ὑμᾶς;

l. 537. Προσκύσαντες τὴν ἔσω] ἀσπασάμενοι τὴν ἑστίαν.

l. 538. Ἄοικον] δύσοικον, ὥσπερ ἀτυχὴς, ὁ δυστυχής

l. 539. Εὐκάρδιος] καρτερικός.

l. 540. Οἶμαι γὰρ] ἐγὼ γὰρ ὑπολαμβάνω μηδένα ἄλλον τὴν θέαν τῶν ἐνθάδε ἐνεγκεῖν· πόσῳ μᾶλλον τὴν οἴκησιν;

l. 542. Στέργειν τάδε] γράφεται, στέργειν κακά.

Pag. 499. l. 543. Ἀλλόθρους παῖ, τίνδε τὸν ξυνέμπορον] οὗτος ὁ ἔμπορος διαπέπλασται ὑπὸ Ὀδυσσέως, ναύκληρος, περὶ μαντευτής, ὡς δῆθεν τοῖς Ἕλλησι τὰ ἐπιτήδεια ἐπάγειν. ἔοικε δὲ καὶ οὗτος αὐτὸν διαπλάττεσθαι περὶ μαθόντων

l. 546. Δοξάζων μὲν, τύχῃ δ' ὅπως] ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐπιτηδὲς ἦλθεν ἐνταῦθα, ἀλλὰ πλέων ἐπὶ τὴν παλαιάν, ἰδὼν ὥρμησα. οὐκ οἰόμενος, (φησὶ) συντεύξεσθαι, κατὰ τύχην δέ.

l. 549. Εὐβότρυν Πεπάρηθον] Πεπάρηθος, δῆμος τῆς ἀττικῆς, καὶ μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

l. 553. Προστυχόντι τῶν ἴσων] ἀντὶ τοῦ, ἀξίῳ ὄντι σοῦ σὺς ναύτας σοῦ ἐμοῦ ἴσους, σοῦ τὴν αὐτὴν μοι τύχην μετερχομένους. ἢ τῶν ἴσων, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν ἴσων. παραλέλειπται γὰρ ἡ Ἐξ. βέλτιον γὰρ λέγειν, ἐκ τῶν ἴσων.

l. 557. Ἐξαγγελμένα] ἀναβολὴν ἔχοντα.

l. 558. Ἀλλ' ἡ χάρις μὲν] ἴσως σοὶ χάρις τῆς προμηθείας ὕστερον.

l. 562. Φροῦδοι] ἀφανεῖς.

l. 563. Οἱ τῷ Θησέως κόροι] Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν· ὧν ὁ μέμνηται Ὅμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ.

l. 580. Διεμπολᾷ] λάθρα ἀπατᾷ.

l. 583. Μή με διαβάλλῃς] μὴ διαβάλῃς με (φησὶ) τῷ τῶν Ἑλλήνων στρατῷ. εὐεργετεῖσθαι γὰρ ὑπ' αὐτῶν πολλά.

l. 584 Πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο] ὑπ' ἐκείνων εὐεργετούμενος, ἀντευεργετῶ αὐτοὺς ὡς δύναται πένης εὐεργετεῖν, δηλονότι ὑπηρετῶν. λέγεται δὲ τὸ πάσχειν καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ.

Pag. 501. l. 590. Ὅρα τί ποιεῖς παῖ] ταῦτα πλαγίως νοητέον.

l. 591. Σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον] αἴτιόν σε ποιήσω τῶν πραττομένων.

Ποιοῦ λέγων] ποιοῦ με αἴτιον ὧν μέλλεις λέγειν;

l. 592. Ἀνδρε τώδε] οὗτοι οἱ ἄνδρες οἵτινες * ἀκούεις.

l. 594. Η μὴν] ὄντως μέν.

l. 598. Τὸ θάρσος εἶχε θατέρου] τοῦ Διομήδους ἀποτολμήτερος γὰρ ἦν εἰς τὸ δρᾶσαι ταῦτα.

l. 599. Τίνος δ' Ἀτρεῖδαι] τίνος πράγματος χάριν οὕτω διὰ τοσούτου χρόνου ἐπεστράφησαν καὶ φροντίδα ἐποιήσαντο τοῦ Φιλοκτήτου οἱ Ἀτρεῖδαι, τοῦ πάλαι ἐξ αὐτῶν ἀποβληθέντος; τίς πόθος εἰς τοῦτο αὐτοὺς ἐκίνησεν, ἀπαγαγεῖν αὐτὸν δηλονότι εἰς Τροίαν;

l. 608.

l. 608. Ο πάντ' ἀκέων αἰσχρὰ] ὁ ὑπὸ πάντων ὑβριζόμενος.

l. 610. Θήραν καλλω] οὐχ ἁπλῶς εἶπε τὴν θήραν καλλω, ἀλλὰ διὰ τὴν πόρθησιν τῆς Ἰλίου. αὐτὸς γὰρ ἑρμηνεύει τὸν τρόπον τῆς πορθήσεως.

l. 617. Δωλώσῃν] δείξειν.

l. 620. Τίμωειν ἐφεῖτο] ὑπέσχετο, ἐπηγγείλατο.

l. 624. Στελεῖν] πέμψειν.

l. 626. Ὡ δεινὸν ἐ 'κείνη πατὴρ] ὁ Σίσυφος. μέλλων γὰρ τελευτᾷν παρήγγειλε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἄταφον αὐτὸν καταλιπεῖν. καὶ κατιδὼν εἰς ᾅδου τὴν νενομισμένην μὴ τυχεῖν, κατηγόρησε τῆς γυναικὸς παρὰ τῷ Ἀϊδωνεῖ. ἠξίου τὸ ἀνελθεῖν αὖθις, καὶ τὴν γυναῖκα τιμωρήσασθαι. ἀνελθὼν δὲ, οὐκ ἔτι ὑπέστρεψεν, ἕως μετ' ἀνάγκης κατῆλθεν. ἐκ τούτου οὖν πανοῦργος ὁ Ὀδυσσεύς.

l. 629. Οὔκουν τάδε] ἀποφατικῶς ἢ ἐρωτηματικῶς.

Pag. 503. l. 632. Οὐ θᾶσσον] τάχιον ἂν πεισθείην τῇ ἐχίδνῃ ἢ τῷ Ὀδυσσεῖ.

l. 637. Ὁρίζει] διέσησιν.

l. 638. Ἤτοι καίριος σπουδὴ] τὸ ἐν καιρῷ σπουδάζειν, ἀνάπαυλαν ἄγει ὕστερον.

l. 640. Τὴν πρόσθεν ἀγῇ] ἤγουν, ἐπὰν παύσηται ὁ ἄνεμος ἐναντιούμενος.

l. 641. Ἀντιοστατεῖ] ἐναντίον πνεῖ.

l. 643. Οὐκ' ἀλλὰ κ.] μὴ φυλαχθῇς (φησὶ) κακείνοις γὰρ τὰ πνεύματα ταῦτα ἐναντία, ἀντὶ τοῦ, τὰ ἡμῖν ὑπάρχοντα κἀκείνοις ἐπέχει. πρὸς δ' ἐπέχει.

l. 644. Οὐκ ἔστι λῃσταῖς] τοῖς γὰρ κακούργοις οὐκ ἔστιν ἐναντίος ὁ ἄνεμος. ἐν τῇ συγχύσει γὰρ μᾶλλον ἰσχύουσι.

l. 649. Τί τοῦθ' ὃ] τί ἔχεις ὅπερ ἡ ἐμὴ ναῦς οὐκ ἔχει; ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἡμῖν λείπει.

l. 651. Κοιμῶ] κατακοιμίζω, πραΰνω.

l. 654. Παρεῤῥύηκα] παραμπέπτωκεν.

l. 666. Ος τὴν ἐμὴν ἐχθρὸν] ὃς ἐποίησας με τὴν ἐμὴν ἐχθρὸν ὑπερέχειν, ὄντα αὐτῶν ἐλάττονα.

l. 669. Καὶ δόντι δοῦναι] ἀντὶ τοῦ, ἀποδοῦναί μοι τῷ δόντι σοι.

l. 671. Εὐεργετῶν γὰρ] αὐτὸς γὰρ ὑφῆψε τὴν πυρὰν τῷ Ἡρακλεῖ.

Pag. 505. l. 677. Λόγῳ μὲν] ἀκούω (φησὶ) τὸ τοῦ Ἰξίονος πάθος ὅτι τροχίζεται, ὃν ἔδησεν ὁ Ζεὺς· οὐ μέντοι δὲ ἑώρακα μείζονα τοῦ Φιλοκτήτου νόσον. λέγει τὸν δὲ αὐτὸν λέγει τὴν λέκτρον τοῦ Διός, ὡς πειρᾶν ἐπιχειρήσαντα τὴν μέλλουσαν ... τοῦ Διὸς Ἥραν.

l. 679. Κατ' ἄμπυκα] κατ' ἐξοχήν.

l. 680. Δρομάδα δέσμιον] τὸν περιφερόμενον ἐν τῷ δεσμῷ δεδεμένον.

l. 683. Μοῖρα τοῦδε] τύχη, δυστυχεστέρα καὶ ἐχθίονι.

l. 685. Οὔτι νοσφίσας] ἀποστερήσας.

l. 686. Ἐν ἴσοις] ἐν δικαίοις.

l. 688. Τόδε θαῦμ' ἔχει με] θαυμάζω πῶς ὑπέμεινεν, ἀεὶ κλυζομένην ...μασιν ἔχων καταγωγὴν, καὶ ἔρημον παντάπασιν.

l. 689. Ἀμφιπλήκτων] ἑκατέρωθεν πληττόντων. τὰ γὰρ κύματα κλύζοντα κατὰ ἀμφοτέρων ὄχθην τῆς θαλάσσης.

l. 692. Ἵν' αὐτὸς] ὅπου αὐτὸς μόνος ἦν ὑπὸ ἀνέμων βαλλόμενος, ἢ ὑπὸ ἀνέμων τειρόμενος.

Βάσιν] πόδα.

l. 693. Οὐδέ τιν' ἔγχωρον] λείπει, ἔχων.

l. 694. Κακογείτονα] οὐ μόνον ἔχων καλὸν οὐκ εἶχε τινὰ τὴν ἐγχώριον γείτονα, ἀλλὰ οὐδὲ κακὸν, παρ' οὗ ἀμοιβαῖον λόγον στενάζων ἀκούσεται. τὸ δὲ ἑξῆς ἔστω δεῖ λαβεῖν, οὐδέ τινα ἔγχωρον ἔχων παρ' ᾧ δὴ τὸ αἱματηρὸν αὐτοῦ στόνον ἀποκλαύσεται. τὸ κακογείτονα γὰρ, οὐ πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας, ἀλλ' εἴπερ τις ἐτύγχανεν αὐτῷ συνοικῶν, ὁ τούτου στόνος κακογείτων ἂν ἦν ἐκείνῳ.

Ἀντίτυπον] ἀμοιβαῖον.

l. 697. Οὐδ' ὃς τὰν θερμοτάταν] κατὰ συνεκδοχὴν τὸ ἔχων. οὐδὲ ἔχων τινὰ (φησὶν) ὃς τὴν θερμοτάτην καὶ ἀγρίαν αἱμάδα, ἤτοι τὴν τοῦ αἵματος ῥύσιν ἀναδιδομένην ἐκ τῆς ἑλκῶν τοῦ θηριώδη ... ποδὸς, ὅπως φύλλοις κατευνάσειν, εἴ τις ἐμπέσοι.

l. 698. Αἱμάδα κηκιομένην ἑλκέων] παρὰ τὸ μάλαι δι' ἀνακήκιν αἷμα.

l. 699. Φύλλοις κατευνάσειεν] ἀντὶ τοῦ, ὅλως οὐκ ἔχων οὐδὲ ὅς τις ἔλοι φύλλον αὐτῷ ἐκ τῆς γῆς, ἢ ὄρνιν τοξευθέντα ὑπὸ Φιλοκτήτου, καὶ παύοντα εἰς τὴν γῆν.

l. 703. Εἰλυόμενος] κυλιόμενος, χερσὶν ἐπερειδόμενος, καὶ ἕλκων τὸ σκέλη ὡς νήπιος παῖς ἄνευ τιθήνης τετραποδηδὸν βαδίζων, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἔφη, --- ... δ' ἡ τοῦθ', ὅ μοι βάλλει

Νόσημα

...παιδὴς ἄτρεπτος, αὐτὸς ἂν τα-
... εἱλυόμενον δύστηνος ἐξέλκων πό-
... τὸ δὲ ἑξῆς, τότε γὰρ λοιπὸν ἐξανίησι
...θυμος ἄτα, ἕρπει πόρον ἄλλοτ'
... εἱλυόμενος, ὥσπερ παῖς ἄνευ
... τιθήνης, ὅταν ἂν ὑπάρξῃ αὐτῷ
... πόρον, ἤγουν ὅπου εὐμαρὲς ἐστὶν
... πορευθῆναι. οὐ φορβὰν ἱερᾶς γᾶς
... αἴρων. ἤγουν οὐ τροφὴν ἔχων ἐκ
... σπερμάτων τῆς γῆς· οὐκ ἄλλο ὃ νεμό-
... ἀνέρες ἀλφησταί. τουτέστιν, οὐ Δη-
...ακὸν καρπὸν, οὐδέ τι τῆς συνή-
... ἀνθρώπων διαίτης, ἀλλὰ διὰ τῶν
... οἰστῶν, τὴν διὰ τῶν ὀρνέων τρο-
... προσφερόμενος.

l. 705. Οθεν εὐμάρεια] ὅπου εὐμα-
... ἐστὶν αὐτῷ ἀπιέναι.

l. 706. Εξανίησιν] ἐνδίδωσι.

...κίθυμος ἄτα] ἡ νόσος.

...ᾶς σπόρον] σῖτον.

...ῶν νεμόμεσθα] τουτέστιν ἀφ' ὧν τρε-
...σθα.

Pag. 507. l. 710. Πλὴν ἐξ ὠκυβό-
...] πλὴν περὶ τῶν τόξων. ἤτοι, πλὴν εἴ που
... πτηνοῖς βέλεσιν ἐξ ὠκυβόλων τό-
...ανύσῃ φορβάν.

l. 711. Πτανῶν] τουτέστιν ὀρνέων. λεί-
... δὲ ἡ Απο, ἵν' ᾖ, ἀπὸ τῶν πτανῶν.

l. 714. Οἰνοχύτου πώματος ἥσθη]
...ἔτεσιν, οἴνου (περιφραστικῶς) ἐνεπλή-
..., ἢ οὐδὲ οἴνου μετείληφε. ἐπορεύετο δὲ
... ἐπὶ στατὸν ὕδωρ. στατὸν δὲ ἢ τὸ ἐξ
...ρου συνεστηκὸς ὕδωρ, ἢ πηγαῖον, ἢ
...αῖον· παρὰ τὸ ἠρεμεῖν, καὶ μὴ ὑπὸ
...μων κινεῖσθαι.

l. 716. Προσενώμα] ἑαυτὸν ἐκίνει,
...ουν ἐπορεύετο.

l. 719. Παιδὸς ὑπαντήσας] τυχὼν
Νεοπτολέμου.

l. 720. Εὐδαίμων ἀνύσει] εὐδαιμο-
...ει. τὸ ἑξῆς, εὐδαίμων καὶ μέγας ἀνύσει.

l. 721. Εκείνων] λείπει, ἔσται, τῶν
...ων δηλονότι.

l. 723. Πατρῴαν ἄγει πρὸς αὐλὰν]
... τὴν πατρίδα.

l. 724. Μηλιάδων νυμφᾶν] ἀντὶ τοῦ
Τραχινίων. περὶ τὴν Τραχῖνα γὰρ οἱ
Μηλιεῖς.

l. 725. Ιν' ὁ χαλκάσπις] ὅπου ὁ ἐκ-
...θεὶς ἀνὴρ πελάζεται πᾶσι τοῖς θεοῖς.
...ει δὲ τὸν Ηρακλέα.

l. 726. Πλάθει πᾶσιν.] ἐπιφαίνεται
...μενος διὰ τοῦ πυρός.

l. 728. Ερπ' εἰ θέλεις. τί δή ποθ' ὧδ'] ...
... φησὶν ὁρῶν τῇ νόσῳ πληττόμενον, καὶ
...ώντα.

l. 729. Α α α α] τὸ α α φησὶν ὁ Φι-
λοκτήτης. ἐνοχλεῖ γὰρ αὐτῷ ἡ συνήθης
νόσος. θέλει δὲ κρατῆσαι ἑαυτοῦ. διὸ
προσποιεῖται ὅταν λέγῃ, ἀλλ' ἄρτι κου-
φίζειν δοκῶ.

l. 733. Ιὼ θεοὶ] ὁ Φιλοκτήτης διὰ
τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπαγορεύει
τὰς γινομένας ὀδύνας· καὶ λέγει, ἰὼ θε-
οὶ, ὡς χαίρων διὰ τὸν Νεοπτόλεμον. οὐ
δύναται δὲ ἀληθῶς.

l. 736. Α α α] ἀναστενάζει λοιπὸν τῆς
νόσου πλεοναζούσης.

l. 738. Εν κακῷ δέ τῳ φανῇ κυρῶν]
ἀντὶ τοῦ ἔοικάς μοι ὀδυνᾶσθαι.

Pag. 509. l. 742. Βρύχομαι] ἐσθίο-
μαι, καταναλίσκομαι.

l. 746. Απάμησον] θέρισον, κόψον.

l. 749. Ιυγὴν] ὀξεῖαν βοήν.

l. 750. Οἶσθ' ὦ τέκνον] βούλεται
μὲν εἰπεῖν τὴν ἐς οἶκον ἀνακομιδήν·
ἐν νῷ λαμβάνων μήπως καταλείψῃ αὐ-
τὸν ὁ Νεοπτόλεμος. οὐ λέγει δὲ διὰ τὸ
πάθος.

l. 754. Τοὐπείσαγμα] ἡ ἐπείσοδος,
ἡ προσθήκη.

l. 757. Ηκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλά-
νοις] ὁδοιπορίαις. ἥκει ἡ νόσος ἴσως
ὅτι ἐκορέσθη πλανωμένη. ὡς ἐπὶ θηρός.
δὲ ποιεῖται τὸν λόγον.

l. 762. Η τοῦ μ' ἀρτίως] ἠξίωσας,
ἤτοι ς.

Εως ἀνῇ] ἐνδῷ.

l. 764. Σῶζ' αὐτὰ, καὶ φύλασσε] φύ-
λασσε (φησὶν) αὐτὰ τὰ τόξα. ἅμα γὰρ
τῷ πάθει τούτῳ ὕπνος μοι ἐπέρχεται,
καὶ οὕτω παύομαι τῆς νόσου.

l. 766. Κοὐκ ἔστι λῆξαι.] οὐκ ἔστι τῆς
ὀδύνης παύσασθαι πρότερον πρὶν κοι-
μηθῆναι.

l. 768. Μόλωσ' ἐκεῖνοι] οἱ περὶ Ο-
δυσσέα.

l. 771. Προστρόπον] ἱκέτην.

l. 774. Τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον] ἱ-
λάσκου τὸν φθόνον, ὥστε αὐτὰ μὴ γενέσθαι
σοι πολύπονα καὶ πολύστονα, ἤτοι πικρὰ
καὶ πολλῶν αἴτια κακῶν.

l. 775. Μὴ δ' ὅπως] μηδ' ὁμοίως.

l. 776. Τῷ πρόσθεν ἐμοῦ κεκτημένῳ]
τῷ Ηρακλεῖ δηλονότι.

l. 782. Κηκῖον αἷμα] ἀναρρέον, ἀνα-
διδόμενον. Ὅμηρος, --πολὺς δ' ἀνε-
κήκιεν ἱδρώς.

Pag. 511. l. 787. Ω ξένε Κεφαλλὴν] ὦ Οδυσσεῦ.

l. 791. Τρέφοιτε] λάβοιτε ἀντὶ ἐμοῦ.

l. 796. Τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρί] παρακαλουμένῳ· ἐν γὰρ Λήμνῳ ἐργαστήριον τοῦ Ἡφαίστου, ἔνθα καὶ κρατῆρες πυρός.

l. 797. Κἀγώ τοι ποτὲ] ὅτι τὴν πυρὰν τοῦ Ἡρακλέους ἀνῆψα.

l. 799. Τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν] τὸ κατακαῦσαι.

l. 801. Τί σιγᾷς] λαβὼν γὰρ τὰ τόξα ὁ Νεοπτόλεμος, ἐσιώπησεν, ἀπορῶν τί ἄρα ποιήσειεν.

l. 809. Σοῦ μολεῖν] πρὸς τὴν ὑπόθεσιν καὶ τοῦτό φησι, διὰ τὸ τὸν χρησμὸν εἶναι, μηδέτερον αὐτὸν μόνον πορθῆσαι τὸ Ἴλιον.

l. 811. Ἐκεῖσε νῦν μ' ἐκεῖσε] διὰ τοῦτο νῦν ἔοικεν ὁ Φιλοκτήτης παραφρονεῖν ὑπὸ τῆς νόσου.

l. 813. Τί παραφρονεῖς] τί ἐκτὸς φρενῶν γέγονας;

l. 818. Τί δὴ πλέον φρονεῖς;] ἀντὶ τοῦ ὠφελιμώτερον ἐμοῦ.

l. 820. Τὸ γὰρ κακὸν τόδ'] εἰπὼν τάδε, ἐκοιμήθη.

l. 821. Τὸν ἄνδρ' ἔοικεν] ἔοικεν ὁ ὕπνος τὸν ἄνδρα ἐᾶν εἰς μακρὰν καταλήψεσθαι.

l. 822. Ὑπτιάζεται] κλίνεται, ἢ ὀπίσω ῥίπτεται.

l. 824. Μελαινάτ' ἄκρου] νεῦρον ῥαγὲν ἀπὸ τοῦ ἄκρου ποδὸς, αἷμα ἀνίησιν.

Pag. 513. l. 822. Ὕπν' ὀδύνας ἀδαὴς, ὕπν' ἀλγέων] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀδαής. ἤγουν ἄπειρε.

l. 823. Εὐαὴς ἡμῖν ἔλθοις] εὔπνους.

l. 824. Εὐαίων ὦ 'ναξ] εὐμενὴς, καλῶς ἄγων ἡμῖν τὸν αἰῶνα.

l. 825. Ὄμμασι δ' ἀντέχοις] ἐναπομείνειας τοῖς ὄμμασι τοῦ Φιλοκτήτου, καὶ μὴ ἐάσῃς αὐτὸν βλέψαι νῦν. ἢ κάτεχε τὸ ὁρατικὸν, ὅπερ νῦν ἥπλωται καὶ διαχεῖται τῇ τοῦ ὕπνου ἀχλύϊ. τὴν τοιαύτην δὲ αἴγλην, ἣ τις νῦν τέταται ἐν τοῖς ὄμμασιν, ἀντέχοις. λέγει δὲ τὸν ὕπνον, τὸν γινόμενον αὐτῷ παραχρῆμα· ὡς ὄντιν αὐτῷ αἴγλην καὶ φῶς.

l. 828. Ὅρα γε ποῦ στάσῃ] ποῦ στήσῃ τῆς γνώμης. ποίας γνώμης κρατήσεις.

l. 830. Τἀντεῦθεν φροντίδος] τὰ μετὰ ταῦτα πῶς ὁρᾷς φροντίδος. ἀντὶ τοῦ ἐννοεῖς.

l. 832. Καιρός τοι πάντων] ἐπεὶ ἡ μετ' εὐκαιρίας σύνεσις, πολλῶν ἐπικράτειαν ἐν ἑτοίμῳ καρποῦται. ὁ δὲ νοῦς, ὁ καιρὸς ἐκεῖνος ὁ εὐκαίρως ἐπιτελούμενος, πολλοῖς εὐδοξίαν συνήθως παρέχει.

l. 833. Πάρα πόδα] πλησίον.

Ἄρνυται] ἀποφέρεται.

l. 835. Τήνδ' ἁλίως ἔχομεν] τὴν θήραν τῶν τόξων μάτην ἔχομεν, χωρὶς τοῦ Φιλοκτήτου πλέοντες.

l. 837. Κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ] ἀτελῆ ἐννοεῖν δὲ καὶ ἐπαγγέλλεσθαι ἀτέλεστα ψευδόμενον, αἰσχρὸν ὄνειδος.

l. 841. Βαιάν μοι βαιάν] μικρὰ καὶ ἥμερά μοι (φησὶ) διαλέγου, μήποτε ἀκούσῃ κοιμώμενος.

l. 843. Ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδερκὴς] ἀντὶ τοῦ ἐλαφρὸς πρὸς τὸ ταχὺ ἀναβλέψαι καὶ ἐγερθῆναι. ἀντὶ τοῦ, ὁ ὕπνος ἐν τῇ νόσῳ ταχέως βλέπει. οἱ νοσοῦντες ταχέως ἐκ τοῦ ὕπνου ἀνίστανται. λείπει δὲ τὸ ὡς. βούλεται γὰρ λέγειν, ὡς λανθάνειν ὁ ὕπνος. ὡς μὴ ἐγεῖραι τὸν ὕπνον ὑπάρχειν.

l. 845. Μάκιστον] μέγιστον, εὐσέβειον, σύμφορον.

l. 847. Ἐξιδοῦ δ', τί πράξεις] διόρισον, βλέψον. πλεονάζει γὰρ ἡ ἐξ, καθάπερ καὶ ἐπὶ τούτων. ἀνεπίστασο, ἀντὶ τοῦ ἐπίστασο, καὶ ἐνδίδαξον, ἀντὶ τοῦ δίδαξον.

l. 848. Οἶσθ' οἶσθ' ὃν τιν' αὐδῶ] γινώσκεις (φησὶν) ὃν αὐδῶμαι, ἀντὶ αὐδῶ καὶ λέγω, ἤγουν τὸν Φιλοκτήτην διὰ μέσου τοῦτο εἴρηκε.

Εἰ ταυτὰν τούτῳ γνώμαν] εἰ τὴν αὐτὴν τῷ Ὀδυσσεῖ γνώμην ἔχεις, ὥστε αἱρεῖν, τὸν Φιλοκτήτην ἐνθένδε.

l. 850. Ἄπορα πυκινοῖς] ἄπορον καὶ τοῖς συνετοῖς ἰδεῖν τὸ πρᾶγμα. λείπει οὖν ὁ καί. γράφεται πυκινοῖσιν, ἤτοι, ἐν πράγμασι πυκινοῖς συνιδεῖν τὸ πρᾶγμα, ἄπορον.

l. 851. Οὖρός τοι] ἐπιτήδειος καιρός.

l. 852. Ἀνόμματος] ἐστέρηται τοῦ φωτός.

l. 853. Ἐκτέταται νύχιος] ἐκτέταται νύκτα καθεύδουσι. παρὰ τὸ εἰπεῖν τὴν ἡμέραν νύκτα ἄγων, ἀντὶ κοιμώμενος. τὸ δὲ ἑξῆς, ἐκτέταται νύχιος, οὐ χειρὸς, οὐ ποδὸς ἄρχων, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν τῶν μελῶν δυνάμενος κινεῖν, οὐδὲ βλέπειν.

l. 854. Ἀλλ' εὖ ὕπνος ἐσθλὸς] ὁ ὕπνος ... τὴν ἀλίαν καὶ τὴν θέρμην τοῦ ἀγαθός. Η, ἀλεὴς, θερμός. παρὰ ... ἀλέαν. καὶ Ὅμηρος. ἀλέη τε γίνεται. ... δὲ καθ' ἑαυτὸν φησιν, ὕπνος σύμμαχος ἡμῖν ἐστι καὶ τοῖς πράγμασιν ἀγαθός.

Pag. 515. l. 859. Τὸ δ' ἀλώσιμον] ... δὲ ἀγρεύσιμον, ὅ ἐστι πέρας, ἀνάκειται τῇ ἐμῇ φροντίδι.

l. 860. Πόνος ὁ μὴ φοβῶν] ὁ πόνος ... φόβον ἔχων, κράτιστός ἐστιν, ὁ μὴ ... κινδυνον ὁρῶν. ἀντὶ τοῦ, μὴ φοβούμενος. πάντα γὰρ ἀνύσομεν.

l. 864. Οἰκούρημα] φυλακὴ, παρεία.

l. 865. Ἐξηύχησ' ἐγὼ] ἐσόμισα.

l. 871. Ἐν δυχερεῖ] ἐν ἐλαχίστῳ.

l. 872. Καὶ δυσοσμίας γέμων] παραμενόμενος σὺ τῆς ἐμῆς δυσοσμίας.

l. 873. Ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ] ὅταν ... κάματος ἀφῇ.

l. 876. Κόπος μ' ἀπαλλάξῃ] γένηται κόπου ἀπαλλαχθῶμεν.

l. 887. Οὐ ταῦτ' ὅτι γὰρ] ἱκανὸς αὐτοῖς γένήσεται ὁ πόνος, ὅτι τῇ νηὶ ... μοι, καὶ συναίειν ἐμοί.

l. 889. Ἀλλ' ἴσω τε καὐτὸς] ἴσταμαι καὶ ἀντιλαμβάνω.

l. 891. Παπαῖ. τί δῆτα] ὁ Νεοπτόλεμος ἀδημονεῖ, ἐννοῶν ὅτι μέλλει ἐξαπατᾶν τὸν Φιλοκτήτην, καὶ ἀπάγειν εἰς τὴν Ἴλιον, οὐκ ἐπὶ τὴν πατρίδα, καθάπερ ἐπηγγείλατο.

l. 895. Πλῆθος κυροῦ] πλῆθος λέγει, εἰς ἀπορίας. ἀντὶ τοῦ ἀπορῶν τυγχάνω.

Pag. 517. l. 897. Μή μ' ἄγειν ναύτην ἔτι.] ἐρωτηματικῶς.

l. 898. Τὴν αὐτοῦ φύσιν] λείπειν ... εἰς, ἵν' ᾖ, εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. ἐκείνην (φησὶ) λέγω δυσχέρειαν προσεῖναι τῷ ἀνδρὶ τῷ ξένον τι τῆς ἑαυτοῦ διανοίας διαπραττομένῳ.

l. 900. Τοῦ φυτεύσαντος] τοῦ Ἀχιλλέως.

l. 903. Ἐν οἷς γε δρᾷς] ἐν οἷς πράττεις, οὐκ ἴσῃ αἰσχρός· ἐν οἷς δὲ φωνεῖς, φοβοῦμαι.

l. 905. Κρύπτων θ' ἃ μὴ δεῖ] τὰ ἀληθῆ.

Καὶ λέγων αἴσχιστ' ἐπῶν] ἀπατηλά.

l. 906. Εἰ μὴ κἀγὼ κακὸς] εἰ μὴ ... κακῶς καὶ ἀνοήτως βουλευόμενος, προδώσω ... μοι οὗτος ὁ ἀνήρ.

l. 908. Λιπών μὲν οὐκ ἔγωγε] οὐχ ὅτι καταλείψω σε ἄχθομαι, ἀλλ' ὅτι λυπηρῶς καὶ οὐ χρὴ τὴν σὴν γνώμην μέλλω σε ἄγειν. ἐπὶ Τροίαν δέ φησι.

l. 919. Πολλὴ κρατεῖ] πολλὴ γάρ ἐστιν ἀνάγκη ταῦτα διαπράξασθαι.

l. 923. Τῶν γὰρ ἐν τέλει] τῶν κρατούντων γὰρ φροντίζω μᾶλλον ἢ σοῦ. διὸ οὐ δίδωμι σοι ταῦτα.

l. 925. Ὦ πῦρ σὺ] παρὰ τὸ ὄνομα τοῦτο λέγει· Πύρρος γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ πρότερον Νεοπτόλεμος.

l. 933. Ἀλλ' ὡς μαθήσων] οὕτω μοι πάλιν προσίει ἀνειδῶς, ὡς μὴ εἰδὼς καὶ δώσων τὰ βέλη.

l. 936. Ὑμῖν τάδ'· οὐ γὰρ ἄλλον] ὑμῖν ταῦτα λέγω. οὐ γὰρ οἶδα πρὸς ὅν τινα μᾶλλον ἀποδύρωμαι.

Pag. 519. l. 942. Ἐναίρων νεκρὸν] σφάττων νεκρὸν, κατὰ τὴν παροιμίαν.

l. 949. Πρόσεστι ψιλὸς] αὐτίκα (φησὶν) εἰς σὲ, τόξων γυμνὸς, τὴν διὰ τῶν τόξων μοι γινομένην οὐκ ἔχων τροφήν. ἀνδὶ τροφῆς οὖν ἀντὶ τοῦ ἄνευ τόξων.

l. 950. Ἀλλ' αὖ θανοῦμαι] γενήσεται, ἀλλ' ἀνδρῶν μόνη. δή, ἐξαπατηθήσομαι.

l. 952. Τόξοις ἐναίρων] ἐγὼ ὁ εἰωθὼς ἐσθίειν τὰ θηρία, βορὰ θήσομαι τὴν ὑπ' αὐτῶν.

l. 955. Φόνου δὲ ῥύσιον] ἐκχύσιν, ἀμοιβὴν ἐκτίσω. Ὅμηρος, ῥύσι' ἐλαυνόμενος.

l. 958. Μετοίσεις] μετανοήσεις.

l. 960. Προσχωρεῖν] πειθαρχεῖν.

l. 968. Νῦν δ' ἄλλοισι δοὺς] νῦν δὲ ἄλλοις δοὺς τὰ κακὰ οἷς εἰκὸς, ἔκπλει τὰ ἐμὰ ὅπλα ἐμοὶ δούς.

l. 974. Πεπραγμένα] πεπραγματευμένα.

Pag. 521. l. 982. Τὸ παγκρατὲς σέλας Ἡφαιστότευκτον] τὸ Ἡφαίστειον πῦρ. ἐν γὰρ τῇ Λήμνῳ τὰ τοῦ Ἡφαίστου ἐργαστήρια, ἔνθα καὶ κρατῆρές εἰσι πυρός.

l. 984. Ἐκ τῶν σῶν] λείπει κόλπων.

l. 993. Οὐκ. ἀλλ' ὁμοίως] ἀντὶ τοῦ, οὐ δοῦλον σε ἔφυσεν, ἀλλ' ἄριστον· καὶ μετὰ ἀρίστων τὴν Τροίαν δεῖ σε πορθῆσαι τοῦτο δὲ προτρεπτικόν.

l. 999. Πέτρα πέτρας] πρὸς τῇ πέτρᾳ ἐναιμάξω τὴν κεφαλήν μου, ἄνωθεν πεσὼν ἀπὸ πέτρας.

l. 1000. Μὴ 'πὶ τῷδ' ἴσω] μὴ ἴσω ὅτι τῷ Φιλοκτήτῃ ἡ ἐξουσία τοῦ κατακρημνίζεσθαι.

l. 1001. Ὦ χεῖρες] διδυμαῖος ταῦτά φησι.

l. 1002. Συνθηρώμεναι] ἀλοῦσαι καὶ συλλαμβανόμεναι.

l. 1003. Ὦ μηδὲν ὑγιὲς] ὦ δόλιε Ὀδυσσεῦ.

l. 1011. Ἀφυῆ τ' ὄντα] ἄχρηστον ἀπὸ φύσεως.

l. 1015. Ἐν ζῶσι νεκρὸν] ἤτοι ὅτι κοιμώμενον αὐτὸν εἴασεν, ἢ διὰ τὸ πάθος, νεκρὸν λέγει.

l. 1022. Κλοπῇ τε κἀνάγκῃ] ἀπάτῃ. καὶ Ὅμηρος, Κλέπτε νόῳ.

Ζυγεὶς] ὑποταγείς. ὁ δὲ νοῦς. καί τοι σὺ μὲν ἀναγκασθεὶς στρατεύῃ. προσποιούμενον γὰρ αὐτὸν μαίνεσθαι, Παλαμήδης ἤλεγξεν.

Pag. 523. l. 1025. Ὡς σὺ φῂς] οἱ Ἀτρεῖδαί με ἐξέβαλον, ὡς σὺ λέγεις.

Κεῖνοι δὲ, σέ.] οἱ δὲ σὲ φασίν. σὺ μὲν (φησὶν) ἐκείνους αἰτιᾷ, ὑπὲρ τοῦ ῥιφῆναι ἐμέ· ἐκεῖνοι δὲ σε λέγουσιν αἴτιον.

l. 1030. Πλεύσαντος, αἴθειν ἱερὰ] τοῦτο γὰρ προφασισαμένου Ὀδυσσέως, ὅτι οὐκ ἔστι θῦσαι τούτου ἐπιστενάζοντος, ἐξέθηκαν αὐτόν.

l. 1033. Εἰ δίκης μέλει] εἰ φροντίς ἐστι τῆς δίκης τοῖς θεοῖς.

l. 1037. Θεοί τ' ἐπόψιοι] οἱ ἐφορῶντές με δυστυχοῦντα.

l. 1043. Οὐχ ὑπείκουσαν] οὐκ ἀναδυομένην ἐν τοῖς κακοῖς.

l. 1045. Εἴ μοι παρείκοι] εἰ καιρὸς ἐπιτρέψειέ μοι· νῦν δὲ σιωπῶ. οἶδα γὰρ τοῦτο ποιεῖν ὅπου δεῖ. νῦν γὰρ σιωπᾶν δεῖ.

l. 1047. Κρίσις] δοκιμασία, ἐξέτασις.

l. 1049. Χρήζων ἔφυν] γέγραπται κρείσσων.

l. 1055. Ἐγὼ θ', ὃς οἶμαι] οὐ μόνον ὁ Τεῦκρός ἐστι τοξότης, ἀλλὰ κἀγὼ ὑπολαμβάνω ἐμαυτὸν τούτων ἔμπειρον εἶναι οὐχ ἧττον σοῦ. καὶ Ὅμηρος. Εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι.

l. 1056. Τούτων κρατύνειν] τῶν τόξων.

l. 1057. Τί δῆτα σοῦ δεῖ] ἀντὶ τοῦ τίς σοῦ χρεία.

Χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν] ἤγουν, τῇ διατριβῇ τῆς Λήμνου.

l. 1063. Προσφθεγκτὸς] προσφωνηθῆναι ἄξιος.

l. 1066. Ἢ καὶ πρὸς ὑμῶν] ἆρα καὶ ὑμεῖς μιμήσεσθε τούτους, καὶ ἀνηλεεῖς γενήσεσθε εἰς ἐμέ.

Pag. 525. l. 1070. Ἀκούσομαι μὲν] ἀκούσομαι πρὸς τῶνδε, ὡς εἰμὶ οἴκτου μεστός. ἤγουν, καταγνωσθήσομαι ὡς ἥττων οἴκτου.

l. 1072. Τά τ' ἐκ νεὼς] τὰ ἐπὶ τῆς νεώς.

l. 1073. Στείλωσι] κοσμήσωσιν.

l. 1074. Ἐν τούτῳ] ἐν τοσούτῳ.

l. 1076. Ταχεῖς] γίγνεσθε δηλονότι.

l. 1078. Ὦ κοίλας πέτρας γύαλον] ὦ σπήλαιον θερμὸν διὰ τὸν ἥλιον· ἢ διὰ τὸ ψῦχος παγετῶδες. Ἢ οὕτως, ὦ θέρει ψυχρὸν, ἐν δὲ χειμῶνι θερμόν. ἀντὶ τοῦ, ἐπιτήδειον εἰς χειμῶνα καὶ θέρος. γύαλον δὲ, ἀντὶ τοῦ κεῦθος. κυρίως δὲ γύαλα, τὰ κοῖλα λέγεται· ἀλλ' ἐὰν οὕτω μεταφράσῃς, ἀπίθανον ἔσται τὸ κοίλου κοίλωμα. διὸ δὴ τὸ κεῦθος ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ ἄλσους μεταφράζομεν.

l. 1081. Ἀλλά μοι καὶ θνήσκοντι συνοίσῃ] ἀντὶ τοῦ, καὶ ἀπολλυμένῳ μοι συμφορὰ ἔσῃ καὶ ὠφέλιμον, καὶ δέξῃ με ἀποθανόντα· Ἢ οὕτω, σὺν ἐμοὶ ἔσῃ καὶ ὄψει με ἀποθανόντα. ὑπερβολικῶς, ἤγουν, καὶ μετὰ θάνατον συνήθης ἔσῃ μοι, καὶ οὐ καταλείψεις με.

l. 1086. Τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἦμαρ] τί ἄρα τρόφιμόν μοι καθ' ἡμέραν ἔσται; οὐ γὰρ ἐπικρατῶ ἐμαυτοῦ. ἤ, οὐ γὰρ ἔτι ἔχω ἐλπίδα.

l. 1088. Σιτονόμου] ἀντὶ τοῦ σιτονέμοντος, ἤτοι τροφίας.

Πόθεν ἐλπίδος;] ἀπὸ ποίας ἐλπίδος;

l. 1089. Εἴθ' αἰθέρος ἄνω πτωκάδες] τὸ ἑξῆς, εἴθε αἰθέρος ἄνω ἕλωσί με ὀξύτονοι δρομάδες διὰ πνεύματος. Τινὲς δὲ οὕτω, μετὰ ὀξυτόνου πνεύματος ἕλωσί με. ὀξύτονον δὲ λέγει πνεῦμα, ἀπὸ τοῦ ὀξυτόνως βοᾶν. γράφεται δρομάδες, αἱ καλιγίδες. τινὲς δὲ γράφουσι πτωχάδες, ἵνα τὰς Ἁρπυίας σημαίνωσι, διὰ τὸ ἀεὶ πεινῆν.

l. 1090. Πτωκάδες] γράφεται πτωκάδες. προπτάδες. πτωχάδες. δρομάδες. αἱ Ἅρπυιαι ἐπιθετικῶς, διὰ τὸ ἐπεμπίπτειν, ἢ διὰ τὴν φωνήν. εἰ δὲ γράφεται πτωχάδες, αἱ ἀεὶ πεινῶσαι· τοῦτο γὰρ πάσχουσιν οἱ πτωχοί.

l. 1093. Σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας] σὺ σαυτῷ περιεποίησας τὴν νόσον. σὺ σαυτῷ τούτων πρόξενος καὶ αἴτιος γέγονας ὦ δυστυχέστατε· σὺ σαυτῷ κατηξίωσας, καὶ οὐκ ἀπό τινος ταύτῃ τῇ τύχῃ ἐνέχῃ, ἢ συνέχῃ, ἀπὸ μείζονος σοῦ. διὸ μηδένα ἄλλον αἰτιῶ, ἀλλὰ σαυτόν.

ξέλω γάρ σοι ἀκολουθήσαντί τι τὰ κακὰ διαφυγεῖν.

l. 1097. Ἔυτέ γε παρὸν φρονῆσαι] ὅτε γε παρόντος σοι φρονῆσαι τὸ λυσιτελὲς ἀπὸ λῴονος δαίμονος, τὸ κακίω εἵλου, τὸ μὴ ἐλθεῖν. λῴονος δὲ δαίμονος λέγει, τοῦ λυσιτελεστέρου καὶ συμφόρου.

l. 1101. Λωβατὸς] ἐπίπονος.

Ος ἤδη μετ' οὐδενὸς] τὸ ἑξῆς, ὃς ἤδη ἐνθάδε ὀλοῦμαι μετ' οὐδενὸς ὕστερον ἀνδρὸς εἰσοπίσω τάλας ναίων. ὁ δὲ νοῦς, ἄρα ἐγὼ δύστηνος ἐνταῦθα ἀπολοῦμαι ἀνθρώπων κεχωρισμένος.

Pag. 527. l. 1104. Ου φορβὰν ἔτι προσφέρων] ἀντὶ τοῦ προσφερόμενος. διότι δὲ ἔμπαλίν φησι διακονούμενος, ἀντὶ τοῦ διακονῶν· καὶ σιτοδοποιούμενος ἀντὶ τοῦ σιτοδοποιῶν.

l. 1107. Ἀλλά μοι ἄσκοπα] ἀπροσδόκητα, δόλια, ἃ οὐκ ἔστι προσκέψασθαι. γράφεται δὲ καὶ ἄψοφα, ἀπὸ τοῦ μὴ ψοφεῖν· ἀντὶ τοῦ λαθραῖα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κολυμβώντων. κρυπτὰ δὲ ἔπη φησὶ, τὰ τοῦ Ὀδυσσέως. Εἰς τὸ αὐτό. ἀλλά μοι τὰ ἀφανῆ καὶ κρυπτὰ δολίας φρενὸς ὑπέδυ με. τὸ δὲ ἑξῆς, ἀλλά μοι ὑπέδυ ἄσκοπα κρυπτά τε ἔπη δολερᾶς φρενός.

l. 1109. Ιδοίμαν δέ νιν] ὡς καταρώμενός φησι. γένοιτο δή μοι ἰδεῖν τὸν παραίτιον τούτων ὧν πάσχω, τὸν ἴσον χρόνον δυστυχῆσαι, τῆς ἐμῆς λαχόντα ἀνίας καὶ λύπης. ἤτοι τῆς νόσου. δεῖ δὲ καὶ κατὰ πληθυντικὸν ἀκούεσθαι, ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας. ἀλλὰ τῷ ποιητικωτέρας ἡ τοιαύτη φράσις.

l. 1112. Πότμος σε δαιμόνων] λείπει ἡ ἐξ. ἐκ θεῶν γὰρ τύχη τις τοῦτό σοι κεκλήρωκε, καὶ οὐχ ὑπ' ἐμοῦ δεδόλωσαι. κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ ἔσχε. τὸ δὲ ἑξῆς, πότμος σε δαιμόνων τάδ' ἔσχεν, οὐδέ σε δόλος ἔσχεν ὑπὸ χερὸς ἐμῆς. ὁ δὲ νοῦς, παῦσαι τὰς καταρὰς τούτων ὦ Φιλοκτῆτα. μὴ διὰ τούτων κτήσῃ ἡμᾶς ἐχθρούς. θεὸς γὰρ τῆς δυστυχίας ταύτης παραίτιος, οὐχ ἡμεῖς γεγόναμεν, οὔτε δόλῳ ὑπεισελθόντες, οὔτε ἄλλό τι παραμαθευσάμενοι.

l. 1116. Ἀρὰν ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις] δεῖ ἀκούεσθαι ἐπὶ τῶν μάτην καταρωμένων. σαυτῷ γὰρ ἐγένου τούτων αἴτιος, ἰδικῶς οὖν καταρῶ τοῖς ἄλλοις καὶ μὴ κοινῶς καὶ ἡμῖν.

l. 1117. Καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει] μέλει μοι τὸ παραινέσαι σοι ἵνα μὴ ἀπώσῃ τὴν φιλίαν. ὅμως, οὐ θέλω σε ἐχθρὸν ἡμῖν καταστῆσαι. καὶ διὰ τοῦτο παραινῶ μὴ ἀπώσασθαι τὴν φιλίαν ἡμῶν.

l. 1127. Εχῶς τὸν Ἡράκλειον ἄθλον] ἀντὶ τοῦ ἐμὲ τὸν τοῦ Ἡρακλέους διάδοχον, ἢ ἐμὲ τὸν ἐπὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἄθλον ποιήσαντα τὴν πυρὰν, καὶ ὑφάψαντα αὐτήν.

Pag. 529. l. 1136. Ἀνδρός τοι τὸ μὲν εὖ] ἀγαθοῦ μὲν ἀνδρός ἐστι, τὸ ἀληθὲς ἐν καιρῷ λέγειν. (δίκαιον γὰρ νῦν φησὶ τὸ ἀληθές· εὖ δὲ, τὸ ἐν καιρῷ.) ὀφείλει δὲ καὶ ὁ ἀκούων μὴ ἐκφαυλίζειν τὰ λεγόμενα. τοῦτο δέ φησιν ὅτι ὁ μὲν Νεοπτόλεμος τὸ ἀληθὲς εἶπεν, ὁ δὲ Φιλοκτήτης ἐξηυτέλισεν. Εἰς τὸ αὐτό. ἀγαθοῦ μὲν ἀνδρός ἐστι τὸ δίκαιον εἰπεῖν· εἰπόντα δὲ, μὴ φθονεῖσθαι. φησὶ δὲ ὅτι οὐκ ἔδει σε τῷ Νεοπτολέμῳ φθονεῖν, εἰπόντι τὰ δίκαια. κατ' ἐκεῖνο δὲ τὸ δίκαιον, οὕτως, ἀγαθοῦ ἀνδρός ἐστι, τὸ λέγειν τὸ δίκαιον. δίκαιον δὲ καὶ σὲ ὁμολογεῖν, ὅ, τι εὖ πέπρακται. ἀκούοντα δὲ τοῦτο. μὴ φθονερόν τι καὶ ὀδυνηρὸν ἀποφθέγξασθαι.

l. 1139. Εἷς ἀπὸ πολλῶν] εἷς ἀπὸ πολλῶν συμμάχων.

l. 1140. Τοῦ δ' ἐφημοσύνᾳ] τὸ ἑξῆς, τοῦδ' ἐφημοσύνᾳ ἤνυσε κοινὰν ἐς φίλους ἀρωγάν.

l. 1143. Ω πλαναὶ θῆραι] ἀντὶ τοῦ, ὦ πτηνῶν ἄγραι. ἀγρεύει γὰρ καὶ πτηνά.

l. 1146. Φυγᾶ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων] ἀντὶ τοῦ οὐκέτι φεύξεσθέ με. οὐκέτι μετὰ φυγῆς καὶ φόβου προσπελάσετέ μου.

l. 1150. Ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος] ἀνειμένος καὶ ἡπλωμένος. ἢ ἐπ' ἐξουσίας ὁ τόπος ὑμῖν ἐστιν ἀνεῖται. ἀντὶ τοῦ, ἀδεία ὑπὸ τῶν θηρῶν ὁ τόπος κατασχεθήσεται.

l. 1151. Φοβητὸς] φόβον ἐμποιῶν.

l. 1154. Σαρκὸς αἰόλας] ποικίλης, διὰ τὰ τραύματα.

l. 1157. Τίς ὧδ' ἐν αὔραις] τίς τρέφεται ἐξ ἀνέμων, ἢ τίς ἐν τοῖς ἀνέμοις ἀναστρέφεται καὶ διάγει, μηδενὸς τῶν ἐκ γῆς τροφίμων εὐπορῶν;

l. 1158. Κρατύνων] ἐγκρατὴς ὢν, εὐπορῶν.

l. 1160. Ἔι τι σέβῃ ξένον] ἑαυτὸν φησιν ὁ χορός· ὅτι ἐμοὶ τῷ ξένῳ μετ' εὐνοίας προσῆλθε. ἀντὶ τοῦ, φίλος ἡμῖν γενοῦ.

l. 1162. Ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνῶθι]

οὕτω

ὅπω πνὲς σίζουσιν, ἀλλὰ γνῶθ', ἀντὶ τοῦ γνῶθι. ὅτι, τὰ ὄντα σοι μάνθανε τὰ περὶ τῆς νόσου. ὁ δὲ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δέ· γνῶθι δὲ. ἵν' ᾖ οὕτω, πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβῃ ξένον πελάταν. πέλασον πάσῃ εὐνοίᾳ, γνῶθι ὅτι κῆρα τήνδ' ἀποφυγεῖν σοι πάρεστιν, εἰ πεισθείης ἡμῖν. ὅ ἐστι τὴν νόσον. ὅλως δὲ, ταῦτα λεγόντων, συνίησιν ὅτι παραινοῦσιν αὐτῷ εἰς Ἴλιον ἐλθεῖν. πρὸς ὃ ἀνακράζει τὸ Πάλιν πάλιν. πάλιν τὴν τοῦ Ἰλίου με τόπων ἀνέμνησας, ἢ τὴν οἰκείων κακῶν. ὑγιῶς δὲ ἔχει, περιττολογίας τῆς ἐν προσθέσεως.

Pag. 531. l. 1169. Ὦ λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων] ὦ βέλτιστε τῶν πλησιασάντων μοι πρὶν, ἢ τῶν περὶ Ὀδυσσέα.

l. 1172. Εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ] λείπει ὁ σύ· ἵν' ᾖ, εἰς τὴν μισουμένην μοι.

l. 1176. Φίλα μοι φίλα] ἐμοὶ βουλομένῳ ἡδέως ἀποπλεῦσαι φίλα ἐστὶν ἃ κελεύεις, καὶ ἡδέα.

l. 1178. Ἴωμεν ναὸς ἵν' ἡμῖν] ὅπου ἡμῖν ἀφίκεται ἡ ναῦς. ἐπὶ τῆς ναὸς, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ναῦν.

l. 1169. Μὴ πρὸς ἀραίου] ἀρὰ ἡ εὐχή. ἀραῖος οὖν ᾧ πάντες προσευχόμεθα, ἢ ὃν ἐπικαλούμεθα ἀρώμενοι. ὥσπερ δὲ ἱκέσιον λέγουσι τοῦ Διὸς ἱκέτας ἐποπτεύοντος, οὕτως ἀραῖον τοῦ Διὸς ἀρωμένους ἐπισκοποῦντος.

Ἔλθῃς] ἀντὶ τοῦ ἀπέλθῃς.

l. 1186. Τὸ μετόπιν] μετὰ ταῦτα, μετόπισθεν.

l. 1187. Ἐπήλυδες] αὐτόματος.

l. 1188. Τί ῥέξοντες] τί πράξοντες ἐναντίᾳ γνώμῃ ἕτερον παρὰ τὸ πρότερον.

l. 1101. Χειμερίῳ λύπᾳ] ταραχώδει πάθει, μεταφορικῶς. οὐκ ἔστι (φησὶ) μεμπτέον τῷ δυστυχοῦντι πάθει παραφθέγγεσθαι.

l. 1193. Ἴσθι τόδ' ἔμπεδον] τοῦτο γίγνωσκε, ὅτι οὐκ ἔρχομαι, οὐδ' εἰ αὐτὸς ὁ Ζεὺς πυρφόρος μετέλθοι με ταῖς βρονταῖς, τουτέστιν, οὐδ' εἰ κεραυνοῖ με ὁ Ζεὺς ἂν μὴ ἔλθω. γέγραπται καὶ αὐγαῖς, ταῖς βροντῶν αὐγαῖς ταῖς κεραυνίαις. ἔστι μὲν λαβεῖν καὶ βρονταῖς, ἀντὶ τοῦ βροντώσαις. καθάπερ καὶ ἐν ὑδροφόροις τὸν Διόνυσον εἶπε βακχᾶν, ἀντὶ τοῦ βακχευτάν.

l. 1201. Ἢ γένυν, ἢ βελέων τι] ἀντὶ τοῦ πέλεκυν, ἢ γένυδα, ἢ ἀξίνην.

l. 1202. Παλάμαν] πρᾶξιν. ὅθεν καὶ παλαμᾶσθαι. ἢ τέχνην.

l. 1204. Φονᾷ] φονᾷ, θανατιᾷ, θανάτου ἐπιθυμεῖ.

Pag. 533. l. 1209. Ὅς γε σὰν λιπών] ὅς τις ποτὲ καταλιπών σε, ἐπὶ τῷ βοηθεῖν τοῖς Ἕλλησιν, οὐκ ἔτι οὐδέν εἰμι.

Ἱερὰν λιβάδα] τὴν τοῦ ἐπιχωρίου ποταμοῦ.

l. 1211. Ἐγὼ μὲν ἤδη] ἐντεῦθεν διπλοῦν ἐστι τὸ ἐπεισόδιον.

l. 1212. Στείχοιν ἂν ἤδη σοι] ἐπορευόμην ἄν. τὸ δὲ σοὶ, παρέλκει.

l. 1215. Ἦν ποτ' αὖ] ἀντὶ τοῦ εἰς ποῖον τόπον ἀπέρχῃ οὕτω σπουδαίως;

Παλίντροπος] ἐξ ὑποστροφῆς. τοῦτο δὲ ὁ Νεοπτόλεμος ἀποδοῦναι βουλόμενος τὰ τόξα τῷ Φιλοκτήτῃ, ἐπιπλήσσεται ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως.

l. 1231. Ἀναπολεῖν μ' ἔπη] τὰ αὐτὰ λέγειν. ἀπὸ τῶν δεύτερον ἀναπολουμένων τὴν ἠροτριασμένην γῆν.

Pag. 535. l. 1281. Δολούμεθα] ἀπατώμεθα.

l. 1286. Ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ] μαρτύρομαι τῶν θεῶν ὅτι ὃ ποιῶ, εἰς χάριν καὶ σωτηρίαν τῶν Ἀτρειδῶν ἐστι.

l. 1291. Ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς, ἐάν τε μὴ θέλῃ] οὐκ εἶπε τὸ θέλῃ, ἵνα μὴ δόξῃ συμψηφίσασθαι αὐτοῦ τῷ βουλήματι.

Pag. 537. l. 1298. Ἀλλ' οὐδὲν τοσοῦτον] ἀλλ' οὐ γενναῖον ἄνδρα φονεῦσαι. πάντες γὰρ οἱ κήρυκες τῶν Ἑλλήνων, ἀσθενεῖς εἰσι, καὶ ἡ ἀνδρεία αὐτῶν, ἄχρι τοῦ λέγειν ἐστίν.

l. 1310. Ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν] πᾶς ἄνθρωπος ἐκ θεοῦ πάσχων, ἀνέγκλητός ἐστιν. ὅσοι δὲ διὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν νοσοῦσιν, ὥσπερ σὺ, οὐδὲ ἐλέους ἄξιοι τυγχάνουσι.

l. 1319. Σὺ γὰρ νοσεῖς] σὺ γὰρ Φιλοκτήτη, νοσεῖς ἐκ θείας προνοίας. πλησίον ἀπελθὼν τοῦ ὄφεως τοῦ φυλάττοντος τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· καὶ οὐκ ἔστι σοι ἴασις εἰ μὴ ὑπὸ τῶν Ἀσκληπιαδῶν. ἢ πλησίον ἐλθὼν τοῦ φύλακος τῆς νήσου τῆς Χρύσης, ὄφεως.

l. 1324. Ταύτῃ μὲν αἴρῃ] ταύτῃ μὲν ἀνατέλλῃ, ταύτῃ δὲ δύνῃ· ὅ ἐστι διὰ παντός.

l. 1347. Πῶς δ' ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες] τὰ περὶ ἐμὲ πάθη εἰδότες ἐνιαυτοὶ τοῦ αἰῶνος, χρόνοι.

l. 1351. Οὐ γάρ μ' ἔτ' ἄλγος] οὐ λυπεῖ με (φησὶ) τὰ φθάσαντα, ἀλλὰ διὰ τὰ μέλλοντα δυσφορῶ. οἱ γὰρ ἔχοντες φαύλην τὴν γνώμην, ἀκόλουθα τῷ λογισμῷ

λογισμοῦ διαπρέπονται.

l. 1355. Θαυμάσας ἔχω] θαυμάζω σε καὶ καταγινώσκω σου.

l. 1369. Θεοῖς τε πιστεύσαντα] διὰ τὴν Ἑλένου μαντείαν.

l. 1373. Ἔμπυον] δύσχερον· διὰ τὸ ἰλύος πύου πεπληρωμένην, ὅ ἐστι σήψεως. ὁ δὲ νοῦς, ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ἐκείνους ἄγουσι, ἀλλὰ καὶ σοῦ θεραπεύσοντάς σε.

Pag. 541. l. 1383. Ὦ τᾶν· διδάσκου] μάνθανε (φησὶ) μὴ ἐν τοῖς κακοῖς ἐπαίρεσθαι.

l. 1397. Ἅλις γάρ μοι τεθρήνηται λόγοις] γεγράφεται γόοις. πολλὰ διὰ Τροίαν πέπονθα (φησίν.)

l. 1398. Εἰ δοκεῖ, στείχωμεν] ἐπὶ τὴν πατρίδα. ἀπατᾷ δὲ αὐτὸν καὶ θέλει ἄξαι εἰς τὴν Τροίαν.

l. 1399. Αἰτίαν δὲ πῶς] πῶς (φησὶν) ἀναίτιος γένωμαι τοῖς Ἕλλησι;

l. 1400. Χώραν τὴν ἐμὴν] τὴν Σκῦρον.

l. 1407. Ἀϐάστειν τ' ὄψιν] ὑπολάμϐανε (φησὶν) ὁρᾶν τὸν Ἡρακλέα, καὶ ἀκούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

Pag. 543. l. 1427. Τόξων ἐμῶν μνημεῖα] ἀντὶ τοῦ, ἐκ τῶν ἀριστείων κάμὲ τίμησον.

Πρὸς πυρὰν ἐμὴν] τὴν ἐπὶ τῇ Οἴτῃ.

l. 1436. Εὐσεϐεῖν τὰ πρὸς θεοὺς] αἰνίττεται τοῦτο εἰς Νεοπτόλεμον. ἐν γὰρ τῇ τοῦ Ἰλίου ἁλώσει ἀπέκτεινε τὸν Πρίαμον, προσφυγόντα τῷ βωμῷ τοῦ Ἑρκείου Διός.

l. 1443. Τίθεμαι] συγκατατίθεμαι.

l. 1447. Φέρε νῦν στείχων χώραν καλέσω] ἀσπάσομαι ἀναχωρῶν.

l. 1448. Ξύμφρουρον ἐμοί] τὸ φρουρῆσάν με καὶ φυλάξαν.

l. 1450. Κτύπος ἄρσην] ἰσχυρὸς, ἔντονος.

Pag. 545. l. 1454. Ἑρμαῖον ὄρος] δύναται πάντα τὰ ὄρη Ἑρμαῖα καλεῖσθαι, ὅτι νόμιος ὁ θεὸς, καὶ ὄρειος ὁ Ἑρμῆς. ἔστι δὲ καὶ Ἑρμαῖον, οὕτως ἐν Λήμνῳ καλούμενον ὄρος. ἐμοὶ δὲ φησὶ, πολλὰ βοῶντι, καὶ τὸ Ἑρμαῖον ὄρος ἀντεφθέγξατο.

l. 1455. Ἀντίτυπον] ἀμοιϐαῖον, ἀντίμιμον.

l. 1456. Νῦν δ' ὦ κρῆναι, γλύκιόν τε ποτὸν] τινὲς Λύκιον ποτὸν γράφουσιν. ἔστι δὲ ἡ οὕτω καλουμένη κρήνη ἐν Λήμνῳ, Λυκίου Ἀπόλλωνος. ἢ τὸ ἐν ἐρημίᾳ ὑπὸ λύκων πινόμενον.

l. 1460. Δόξης οὔ ποτε] τῆς οἰήσεως. ἀντὶ τοῦ, οὐδέποτε τοῦτο οἰηθέντες, οὐδὲ ἐλπίσαντες τελευτῆσαι, ὥστε ἀπελθεῖν εἰς Τροίαν.

l. 1462. Γνώμη τε φίλων] τοῦ Ἡρακλέους, ἢ τοῦ Νεοπτολέμου.

l. 1463. Δαίμων, ὃς] Δαίμονα τινὲς τὸν Ἡρακλέα νοοῦσιν· ἔνιοι τὴν τύχην.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ ΕΙΣ ζ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ.

Εἰς τὸν ΑΙΑΝΤΑ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΝ.

Pag. 1. l. 2. Πεῖράν τιν'] Ἠ πειραθῆναι τῶν ἐχθρῶν, καὶ ὧν χρὴ σου μηχανῶνται, προλαβεῖν ζητοῦντα, τοῦ πρὶν ἢ παθεῖν μαθεῖν, καὶ φυλάξασθαι. ἢ οὕτως, ἀρπάζεται, καὶ συντόμως λαβεῖν πεῖραν τῶν ἐχθρῶν, τί χρὴ σου μηχανῶνται.

l. 4. Τάξιν ἐσχάτ.] ὅτι ἐν μὲν τῷ ἑνὶ μέρει Ἀχιλλεὺς ἦν τοῦ στρατοῦ· ἐν δὲ τῷ ἄλλῳ, Αἴας οὑτοσί, ἵνα ὡς κρείττους τῶν ἄλλων τὴν ἰσχὺν φύλακες ὦσιν. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος καὶ οἱ λοιποὶ στρατηγοί.

¶ Σχηματολογία. l. 1. Ἀεὶ μὲν] τὸ προοίμιον προσφωνητικόν, καὶ ἐνταῦθα πρότασις.

¶ l. 3. Καὶ νῦν] ἐνταῦθα ἡ κατασκευὴ τοῦ προοιμίου.

l. 10. Στάζων ἱδρ.] τοῦτο καθ' ὅλον καὶ μέρος. τὸ μὲν στάζων, ὅλον· τὸ δὲ κάρα καὶ τὸ χεῖρας, μέρος· καὶ οὐχ ὥς τινες φασί, στάζων καὶ σταζόμενος, καὶ ἔξωθεν τὸ ἔχων λαμβάνουσι, λέγοντες οὕτω, σταζόμενος τὸ κάρα, καὶ ἔχων τὰς χεῖρας ξιφοκτόνους.

l. 14. Φιλτάτης ἐμοὶ] εἰκότως τοῦτ' εἶπε. δεῖ γὰρ τοὺς συνετωτάτους, οἷος οὗτος, τὴν Ἀθηνᾶν περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, φρονήσεως ἔφορον οὖσαν.

l. 17. Ὡς Τυρσην.] τούτων γὰρ αἱ σάλπιγγες κρείττους τῶν παρ' ἑτέροις εὑρημένων· ἢ ὅτι πρῶτοι Τυρσηνοὶ τὴν σάλπιγγα εὗρον. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον. αἱ γὰρ τῶν Τυρσηνῶν σάλπιγγες ἐξαίρετόν τι τῶν παρ' ἑτέροις εὑρημένων ἀπετέλουν μέλος, ὡς μόνον ἀκούσαντά τινα γνῶναι Τυρσηνικὴν εἶναι τὴν ἠχοῦσαν σάλπιγγα. λέγει οὖν καὶ Ὀδυσσεὺς ἐνταῦθα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν, ὄντως ἀκούω τὸ σὸν φώνημα εὐμαθὲς καὶ εὐκατάληπτον, καὶ ὀξέως νοῶ ὅτι σὸν ἐστιν, εἰ καὶ ἀθέατος ὑπάρχεις. ὡς ἀπὸ καταλαμβάνω τὸ φώνημα τῆς Τυρσηνικῆς σάλπιγγος, ἀκούων ἠχούσης αὐτῆς δηλονότι.

l. 19. Τῷ σακεσφόρῳ] οὐχ ὁπλοφόρῳ ἁπλῶς, ἀλλὰ κατ' ἐξοχήν. ἐξαίρετον γὰρ εἶχεν ὁ Αἴας τὸ σάκος.

l.30. Ασκοπον] ἀνέλπιστον, ἀπροσδόκητον. οὐ γάρ ἐστι συνιέναι τίνος χάριν ἐποίησεν.

l.33. Τρανὲς] ἀληθὲς, σαφὲς, φανερόν.

Αλλ' ἀλωμ.] τῇ διανοίᾳ. οἰόμενοι τοῦτον ταῦτα ποιῆσαι, ἀπὸ τοῦ θεαθῆναι ὑπό τινος κατασκόπου ξιφηφόρον ἐν τῷ πεδίῳ μόνον. ἔνεστι δὲ ἀπιστεῖν, διὰ τὸ μανιῶδες τὸ ἔργον δοκεῖν. ἐκεῖνος γὰρ ἐν ταῖς φρεσί.

¶ Σχήμ. l.7. Εἶτ'] τοῦτ' ἔστιν, ἡ βάσις.

¶ l.9. Ενδον γὰρ] κατασκευὴ τῆς βάσεως.

¶ l.15. Ω φθέγ.] προοίμιον δεύτερον μεταφορικὸν καὶ αὐτό, καὶ ἐνταῦθα ἡ ἀγνωσις.

¶ l.18. Καὶ νῦν] κατασκευή.

¶ l.20. Κεῖνον γὰρ] κατασκευὴ ἑτέρα.

l.24. Τόνδ' ὑπεζύγην] ὑπῆλθον. ἀπὸ τῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν δουλευόντων.

l.32. Καὶ τὰ μὲν] κατά τινα μὲν, σημείοις ὡς αὐτός ἐστιν ὁ δεδρακὼς κατά τινα δὲ εἰς ἔκπληξιν ἄγει καὶ ἀπορίαν, οὐ δυνάμενος συνιέναι τὴν δεδρακότα. σώφρων γὰρ ὁ Αἴας· τὸ δὲ ἔργον, μαινομένου καὶ παρακόπτοντος. οἱ δὲ λέγοντες, τὰ μὲν τῶν ἰχνῶν, ἰταλῶς λέγουσι.

Pag.3.l.39. Τἄργα ταῦτα] τὸ σοί, οὐ προσπεσούσης ὀργῆν, ἀλλὰ καί τινα χρείαν ποιεῖ, εἴ τις ἀκριβῶς σκοποίη. ἐπειδὴ γὰρ ὁ Οδυσσεύς, ὅς ἐστιν ὁ πράξας μαθεῖν ἐβούλετο, διὰ τοῦτο Αθηνᾶ πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦτο φησίν, ὡς ταῦτα τὰ ἔργα τὰ ὑπὸ σοῦ ἐστι σοι τῷ περὶ τούτων μαθεῖν σπεύδοντι. εὕρηκας δὲ τοῦτο πολλάκις προσιών.

l.42. Επεμπίπτει] οἱ λέγοντες τὸ ἐπεμπίπτει ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλει, ἵνα συντάξωσι τὴν αἰτιατικήν, πάλιν θὲς ἀγνοοῦσιν· ἀλλ' ὥσπερ φαμέν, πολεμῶ σοι πόλεμον, ἐλθὼν ἐνταῦθα καλλίστην πορείαν. τὸ ἐλθεῖν ἐνταῦθα καλλίστην πορείαν λέγω, οὕτω καὶ νῦν, ἐπεμπίπτει τῶν ποιμναις τινὰ βάσιν, τοῦτ' ἔστι, τίνος ἕνεκα ἐπὶ ταύταις ὁρμᾷ ὁρμὴν τινά, τὸ διαφθεῖραι λέγω αὐτάς. Αλλως, τῶν ποίμναις ἐπεμπίπτει, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ποίμναις, τοῦτ' ἔστι κατὰ τῶν ποιμνίων. βάσιν δὲ ἐποιήσατο. ἐδόκει εἰπεῖν. ὁ δὲ καὶ τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ θέλων δηλῶσαι, ἐπεμπίπτει λέγει. τοιοῦτο τὸ ἐκτρέψοντα, καὶ τὸ, κυκλοῦντα βασίλεια.

¶ Σχήμ. l.28. Τίνος δ' ἦν] βάσις.

¶ l.31. Φράζε] κατασκευὴ τῆς βάσεως.

¶ l.36. Εγνων] προκατασκευαστικὴ καὶ διήγησις τῆς ὑποθέσεως.

l.43. Δοκεῖν ἐν ὑμῖν] τοῦτο καθ' ὅλον καὶ μένει. Τὸ μὲν δοκεῖν, ὅλον τὸ δὲ χεῖρα, μένει.

l.44. Η καὶ τὸ] τὸ πᾶν οὕτως, ἄρα αὕτη ἡ βουλὴ καὶ κατὰ τῶν Αργείων ἦν, οὕτω μεγάλη δηλονότι οὖσα;

l.51. Εγὼ σφ'] τοῦτ' ἔστιν, οὐ μόνον ἐκώλυσα τὸ τοῦ φονεῦσαι ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν κωλῦσαι μὴ διαιρεῖν σε.

Δυσφόρους] δύσφορον τὸ ἐλαφρὸν. δύσφορον τὸ δύσκολον φερόμενον. ἀπὸ τούτου δυσφόρως, ἀντὶ τοῦ δυσχερῶς, παρ' Ιπποκράτει. ἀπὸ τοῦ δύσκολον φέρειν, τὸ ἐναντίον τὸ δυσφόρως, ἤγουν δυσβαστάκτως. ἐνταῦθα δὲ δυσφόρους γνώμας λέγει τὰς κακῶς φερομένας, καὶ μὴ ἀποσφαλμένας, ἢ παραφόρους.

Επ' ὄμμασιν] ἐπειδή φησιν ἡ παροιμία, νοῦς ὁρᾷ, καὶ νοῦς ἀκούει· ὁ δὲ Αἴας ὑπ' Αθηνᾶς τὸν νοῦν κατεσείσθη, διὰ τοῦτό φησι τὸ δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι γνώμας βαλοῦσα, τοῦτ' ἔστι τὸν νοῦν αὐτοῦ διαφθείρασα, ὥστε ὁρῶντα μηδὲν αἰσθάνεσθαι, πάσχοντος τοῦ αἰτίου τῆς ὁράσεως, ἀλλ' οὐ τῆς ὁράσεως.

l.54. Λείας, ἄδαστα] οὐ δεῖ πρὸς τὸ λείας ἔξωθεν τὸ ἀπολαμβάνειν, ἀλλ' οὕτω λέγει πρὸς τὰ σύμμικτα φρουρήματα τῶν βουκόλων, τὰ ἄδαστα τῆς λείας, ἤτοι τὴν ἀμέριστον λείαν.

l.57. Αὐτόχειρ κτείνειν] αὐτοχείρως δέοι εἰπεῖν, πρὸς δὲ τὸ ἔχων ἐπήνεγκε. καὶ τό, ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον δὲ, ἀσυνδέτως εἴρηκε.

l.58. Εμπίπτων] οἱ γράφοντες ἐμπίπτων, οὐ καλῶς γράφουσι. βραχὺ γὰρ ὀφείλει εἶναι τὸ πι, ὡς ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν χρόνων.

l.59. Μανιάσιν νόσοις] τοῦτ' ἔστι τὸν εἰς ἕρκη κακὰ ἢ οὕτω λέγει, ἐγὼ δὲ φοιτῶντα καὶ ἀλόγως ὁρμῶντα καθ' ὑμῶν ἄνδρα, ὤτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἕρκη κακά. ἐν μανιάσι νόσοις, τοῦτ' ἔστιν, ἵνα ἄλλως ἐποίησα αὐτὸν δυστυχῆσαι (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εἰς ἕρκη κακά) ἀλλ' ἢ ἐν τῷ ποιῆσαι αὐτὸν μαινόμενον.

l.73. Απευθύνοντα] εὐθύνω τὸ κατ' εὐθεῖαν ἄγω, καὶ κυβερνῶ, καὶ τὸ κολάζω· καὶ ἀπευθύνω, ἐπὶ τῶν αὐτῶν.

l.76. Οὐ σῖγ' ἀνέξῃ] τὸ σῖγα, τὸ μὲν προστακτικὸν ἀσυνδετικὸν ὄν, παροξύνεται, ὡς τό, Σῖγα νῦν ἐστώς, καὶ μὴν ὡς κυρεῖς ἔχων. καὶ παρ' Ευριπίδῃ, Σῖγα, σιώπα. γνώσομαι δ' ἔσω σ' ὄχλον. τὸ δὲ ἐπίρρημα προπαροξύτονον ὄν, προπερισπᾶται, ὡς ἐνταῦθα, καὶ παρ' Αἰσχύλῳ, Οὐ σῖγα, μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πόλιν τὸ μέν τοι ἀρεῖς, ὡς ἄρης ὀφείλει γράφεσθαι ἐπὶ ἀρείσιν.

ἀλλ' ἀρεῖς, ἐπὶ μέλλοντος. ὁ μὲν γὰρ ἀόριστος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῇ πρώτῃ μακρᾷ παραλήγεται. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ εἴρηται, διὰ τὸ ἐπήνεσα, καὶ ἐγέλασα, καὶ ἤροσα, καὶ ἔφερασα, καὶ ὅσοι λοιποὶ ἀόριστοι ἀπὸ μελλόντων γίνονται, βραχείᾳ συλλαβῇ παραληγομένων. ὁ δὲ μέλλων τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων τὰ ἀμετάβολα τηρεῖ μετὰ συστολῆς τῆς παραληγούσης καὶ περισπωμένου τόνου. ὥστε ἐπειδὴ ἡ οὐκ ἦν ἐν τῷ ἰάμβῳ χώρᾳ ἢ ἰάμβῳ ἢ πυρριχίῳ ἐκφέρεσθαι, οὐ χρὴ ἄρης γράφειν, ὡς ἐν πολλοῖς τῶν βιβλίων εὕρηται (μακρὸν γὰρ ὂν τὸ Α, τὸν τοῦ μέτρου διαφθείρει κανόνα) ἀλλ' ἀρεῖς, διὰ τὸ ἴαμβον εἶναι τὸν τοιοῦτον μέλλοντα. εἰ δέ τις εἴποι, ὡς ἐπειδὴ ὁ ἦρα ἀόριστος, μεταβὰς εἰς ὑποτακτικὸν συνέστειλε τὴν παραλήγουσαν κατὰ τὸν κανόνα, ἴστω ὅτι πάντες οἱ ἀόριστοι κἄν τε δισύλλαβοι ὦσι, κἄν τε τρισύλλαβοι, τὴν μὲν κλιτικὴν ἔκτασιν κινηθέντες ἀποβάλλουσι, κἄν τε συλλαβικὴ ᾖ, κἄν τε χρονική (οἷον, ἔτυψα, ἐὰν τύψω· ἤκουσα, ἐὰν ἀκούσω· εἶδον ἰδὼν ἦλθον ἐλθών. πλὴν τοῦ εἶπον εἰπών, καὶ ἧκον ἥκων, ἤλυθον ἐλθών) τὴν δὲ παραλήγουσαν μακρὰν ἔχουσι, πλὴν τῶν εἰρημένων. καὶ τὸ ἄρης οὖν εἰ καὶ συνέστειλε τὴν κλιτικὴν ἔκτασιν, ἀλλὰ τὴν φυσικὴν διεφύλαξε μακρότητα. οὐ μόνον δὲ τὸ ἄρης, ἀλλὰ καὶ τὸ ἆρον. διὸ καὶ περισπᾶται. ὅτι δὲ μακρά εἰσι φύσει καὶ ἀμφότερα, δῆλον ἐντεῦθεν, Μηδ' ὄγκον ἄρης μηδέν', εἴ τινος πλέον. Ἀλλ' ἆρον ἔξω, καὶ μάλιστα μὲν μάθοις.

l. 78. Πρόσθεν οὐκ] ἡ σύνταξις, οὐκ ἦν καὶ ἔστιν οὗτος καὶ νῦν, ἤγουν ὁ Αἴας, ἀνὴρ ὁ πρόσθεν ἤδειν, οὐκ ἔστι τοιοῦτος οἷον ἠπίστασο πρότερον, φρενῶν καὶ λογισμοῦ μέτοχος, ἀλλὰ μαινόμενος, ὥστε οὐκ ἂν ἐπιγνοίη σε.

Pag. 5. l. 85. Βλέφαρα] βλέφαρα ἐνταῦθα τοὺς ὀφθαλμούς, ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον. βλέφαρα γὰρ κυρίως οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς περιέχοντες ὑμένες.

l. 88. Σῖγα νῦν] τὸ νῦν τοῦτο, εἰ καὶ ἀντὶ τοῦ δὴ ἐστίν, ἀλλ' ἔχει καί τινα ἔμφασιν καιροῦ, ὥσπερ φαμὲν καὶ τὸ ὅτι, τὸ τὴν αἰτίαν δηλοῦν. τοῦτο γὰρ οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ ἐστίν, ἀλλὰ καὶ καιρὸν δηλοῖ.

l. 90. Τί βαιὸν] βαιὸν τὸ μικρόν. λέγεται δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ οὐδέν. ἔχει δὲ τὸ πᾶν οὕτως, τί οὐδ' ὅλως ἐνετράπη, ἤγουν ἐπεστράφη οὕτως ἐμοῦ, δηλονότι τῆς συμμάχου.

l. 93. Ὡς εὖ παρ.] ἤγουν παραστάτις καὶ βοηθὸς ὑπῆρξας ἐμοί, ἵνα τοὺς ἐχθροὺς διέλω.

l. 97. Κοὐκ ἀπαρνοῦμαι] αἱ δύο στερήσεις ἐνταῦθα ἀντὶ μιᾶς καταφάσεως, μία γὰρ στέρησις τὸ οὐ, καὶ ἑτέρα τὸ ἀπαρνοῦμαι.

l. 102. Τί γὰρ] τὸ γὰρ οὐκ ἔστι κατασκευαστικόν, ἀλλ' ἔστι κάλλος τοῦ λόγου, ἐν ἀρχῇ ἐννοίας τιθέμενον, ᾧ καὶ οἱ λογοποιοὶ χρῶνται πολλαχοῦ.

l. 104. Η τοὐπ.] εἰ καὶ δοκεῖ τὸ ἐπίτριπτον κίναδος, εὐθεῖα, διὰ τὸ ῥᾳδίως [illegible] συντάττεσθαι· ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτως, ἀλλ' ἔστιν αἰτιατικὴ πρὸς εὐθεῖαν προσχωροῦσα, ὥσπερ καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, οἱ τὸ [illegible] λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστι πνιγέας, καὶ πάλιν. Ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας. εἰ καί τινες τὴν [illegible] τὴν διὰ πρόθεσιν λαμβάνουσιν [illegible] ἔστι δὲ τὸ οὐρανόν, αἰτιατικὴ πρὸς εὐθεῖαν τὸ πνιγέας προσχωροῦσα. οὕτω δὲ καὶ τοῦτο. περιττὸν δὲ εὕρησις αὖθις [illegible] τὴν σύνταξιν. ἀλλὰ καὶ τὸ, Ὁρᾷς Ὀδυσσεῦ τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση; καὶ τὸ, Σὺ δ' ἀντακούσῃ τοῦτον ὡς τεθάψεται, οὐχ ἑτέρα ἐστί. μὴ μόνον δὲ παρὰ ποιηταῖς ἀλλὰ καὶ λογοποιοῖς πολλὰ τοιαῦτα εὕρηται.

l. 113. Χαίρειν Ἀθάνα] ἤγουν, ὅπερ λέγεις, καὶ ὑπακούσομαί σοι. εἰωθότως δὲ [illegible] τὸ χαίρειν· ὅταν γάρ τις εἰπεῖν τι [illegible] συγκαθῇ, διὰ τὸ τὸ θέλημα αὐτοῦ πληρωθῆναι ἦ δεῖται.

l. 115. Χρῶ χερὶ] ἤγουν ἀπόλαυε τῆς χειρὸς πρὸς τὸ σὸν θέλημα, ὅσον ἐξέστι τοῦτον κολάζων.

l. 119. Τίς ἄν σοι] τὸ ἀνδρὸς πρὸς τὸ προνούστερος, καὶ πρὸς τὸ ἀμείνων ἔχει τὴν δύναμιν.

Pag. 7. l. 122. Δύστηνον ἔμπης] τὸ ἔμπης οὐ πρὸς τὸ ὄπισθεν νοητέον, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐποικτείρω. ἔστι δὲ ἐναντιωματικὸς σύνδεσμος. ἔστι δὲ καὶ ὁ λόγος τοιοῦτος, οἷον, εἰ καὶ ἐχθρός ἐστιν, ὅμως οὕτως ἔχοντα αὐτὸν ἐλεεῖν μᾶλλον ἄξιον ἢ μισεῖν.

l. 127. Τοιαῦτα] ὡς τοὺς μεγαλαυχοῦντας οὕτω θεοὶ κολάζουσι, καὶ πρὸς αὐτοὺς [illegible] ἐστι τὸ ἀνθρώπινον· ὅτι δὲ ὁ Αἴας τοιοῦτος, προϊόντες εὑρήσομεν.

Ὑπέρκοπον] ὑπέρκομπον ἔδει γράφειν, διὰ δὲ τὸ μέτρον ἐξεβλήθη τὸ μ.

l. 131. Ὡς ἡμέρα] τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι ἐνταῦθα καὶ ἀντὶ τοῦ καθὰ νοητέον. καὶ [illegible] μὲν ἀντὶ τοῦ καθὰ οὕτω νοητέον, ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα κλίνει καὶ πίπτει, καὶ ἀνάγεται καὶ ἀναφέρεται, καθάπερ ἡμέρα ἀρχομένη τε καὶ πάλιν λήγουσα, τοῦ μὲν ἡλίου, ὁπότε πρὸς τὰ κάτω χωρεῖν. λέγουσιν τὴν παρασκευάζοντος

ἐπὶ το

…ν δὲ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω πα…ινησιν, ἀρχομένην δεικνύοντος καὶ …νυσαν. οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἡμέρα ἢ παρα…ήλιον, ὥσπερ καὶ τοὐναντίον ἡ νύξ, …α. εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ ὅτι, πρὸς τὸ ἄνω …ἔλεις, ὅτι ἡμέρα καὶ καιρὸς εἰς ἅπαν… τὰ ἀνθρώπινα κλίνει καὶ μεταβάλλει καὶ …ει καὶ ἀνορθοῖ, ὥσπερ καὶ Φίλων φησί, …ς γὰρ ἀσταθμητότερον οὐδὲν, ἄνω καὶ … τὰ ἀνθρώπεια περιδινήσεις.

Σχόλ. l. 125. Ὁρῶ γὰρ] γνωμι…

l. 131. Ὡς ἡμέρα] γνωμικὸν καὶ …

l. 136. Ἐπιχαίρω] ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ …ικοῦ λαμβάνεται· νῦν δὲ ἐπὶ κα…ται, τῆς ἐπὶ πρὸς τὸ σὲ εὐημερίας. ὅπερ καὶ εἰς τὸ ἐπιβῇ ποιή…, βούλεται δὲ δεῖξαι, ὅτι καὶ τὴν δυ…χίαν καὶ τὴν δυστυχίαν αὐτοῦ οἰκείαν …ζεται.

l. 140 Πτήνης ὡς] τοῦτο γὰρ τὸ ζῶ…ον δειλόν. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ὄμ… ὁπόταν γὰρ αἰσθομένη τινὸς ψόφου …ύῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς, παλλομένην ἐστὶν …τὴν καρδίαν φράσαι.

l. 141. Ὡς καὶ τῆς] μὴ λάβῃς εἰς τὸ …ς ἔξωθεν ἐπὶ, ἀλλὰ πρὸς τὸ θορυ… συνταῖς. ἐπειδὴ γὰρ ταῦτα νύ… γέγονεν, ἀρεστ' ἂν ἔχοι λέγειν τῆς …τῆς τελευτῇ τοὺς θορύβους. μὴ διστάσῃς … πρὸς τὸ φθιμένης ὅ περ ἐστὶ πα…μένου χρόνου, τὸ νῦν συντάσσεις. … γὰρ τὸ πάνυ ἀρτίως καὶ μὴ ἐκ πολ… γεγονέναι τὴν φθίσιν, τὸ νῦν τέθειται, … συνεχοῦς τῆς φθίσεως παριστῶν.

l. 143. Τὸν ἱππομανῆ] τοῦτο ἢ πρὸς … λειμῶνα νόει (ἱππομανὴς γὰρ λει…, ἐν ᾧ ἵπποι μαίνονται καὶ βακχεύ…) ἢ μὴ σύναπτε πρὸς τὸν λειμῶνα … τὸ ἱππομανῆ πρὸς τὸ σέ, …, ἐπὶ τὸν λειμῶνα βάντα σέ. …ν δὲ ἱππομανῆ, ἤτοι μεγάλως καὶ …φοδρῶς μαινόμενον καὶ θυμούμενον· ἵν' ᾖ …αραπλήσιον τῷ βούπαις, ἀντὶ τοῦ μέγας …, ἢ ἱππομανῆ, τὸν ἱππικόν.

l. 150. Περὶ γὰρ] εἰκότως εἶπε τὸ …ῶ, παριστῶν τὴν ἐνεστῶσαν αὐτῷ …χθραν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ μάλιστα … αὐτῶν ἄρχοντας, ἠδικηκότας αὐ… τῇ περὶ τῶν ὅπλων κρίσει· ὥστε …' αὐτῶν ἀκούειν, εἰ καὶ ψευδῆ, ἀλλ' ὡς ἀληθῆ δεχόμενοι ἥδονται.

l. 154. Τῶν γὰρ] μὴ λάβῃς ἔξωθεν … εἰς τὸ μεγάλων, ἀλλ' … τινας τῶν ἀμαθῶν, ἀλλ' οὕτω λέγει, οὐ γάρ τις δη…λονότι ἀμάρτοι τῶν μεγάλων ψυχῶν, ἱεὶς καὶ πέμπων κατ' αὐτῶν λόγους δηλονότι ὑβριστικούς. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοξευόντων. ὅταν γὰρ μείζων ὁ σκοπὸς ᾖ, ἥκιστα τούτου ἀποτυγχάνουσιν. οἱ δὲ προστιθέντες τῷ ἱεὶς τὸ λόγους, ἁμαρτάνουσι, μὴ εἰδότες τὰ μέτρα τῶν στίχων. νοεῖται δὲ τὸ λόγους κατὰ συνεκδοχὴν ἀπὸ τοῦ λέγων.

l. 157. Ὁ φθόνος] εἰκότως τὸ ἕρπει ἐπὶ φθόνου εἴρηκε, δίκην ὄφεως. ἐπὶ τούτου γὰρ τὸ ἕρπειν λέγεται, τοῦ φθονουμένους βλάπτοντος.

Pag. 9. l. 163. Ἀλλ' οὐ] τοῦτο διπλοῦς λέγει, ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους προδιδάσκειν γνώμας τούτων, ἤγουν τὴν περὶ τούτων διάνοιαν. τοῦτ' ἔστιν, οὐδεὶς ἂν δύναιτο διδάσκειν τοὺς ἀσυνέτους Ἕλληνας τούτους τοὺς λόγους, ὡς δεῖ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι τοὺς μεγάλους· καὶ πάλιν, οὐ δυνατὸν προδιδάσκειν τοὺς κατὰ τὰς γνώμας ἀνοήτους τούτων. ἤγουν τοὺς μωροὺς τὴν διάνοιαν, καὶ μηδὲν τούτων ὧν ἔφην αἰσθανομένους.

l. 167. Ἀπαλέξασθαι] ἀλέξω ἀλεξήσω, αὔξω αὐξήσω. ἔψω ἑψήσω, ἐνεστῶτες καὶ μέλλοντες. οἱ γράφοντες ἀπαλλάξασθαι, ἀμαθεῖς τῶν μέτρων· χρὴ οὖν ἀπαλέξασθαι γράφειν, ἵν' ἔχῃ ὀρθῶς.

l. 168. Ἀλλ' ὅτε] τὸ πᾶν οὕτως, Ἀλλὰ γὰρ ὑποδείσαντες οἱ Ἀχαιοί σε, ἤγουν φοβηθέντες, ὅτε δὴ ἀπέδραν τὸ σὸν ὄμμα, παταγοῦσιν, ἤγουν θορυβοῦσι, καθὰ ἀγέλαι πτηνῶν, ὑποφοβοῦνται μέγαν αἰγυπιόν. Ἄλλως. ἡ σύνταξις οὕτως ἀλλ' εἰ φανείης σὺ τούτοις ἐξαίφνης, τάχ' ἂν πτήξειαν καὶ φοβηθεῖεν ἄφωνοι ἐν σιγῇ. τοῦτ' ἔστιν, ὑπὸ τοῦ φόβου σιγὴν καὶ ἀφωνίαν ἕξουσιν, ὑποδείσαντες καὶ φοβηθέντες ἅτε καὶ καθὰ ἀγέλαι πτηνῶν μέγαν αἰγυπιὸν καὶ ἀετὸν, ὑποδείσασαι δηλονότι. παταγοῦσι γὰρ καὶ θορυβοῦσιν, ὅτε ἀπέδραν καὶ ἀπέφυγον τὸ σὸν ὄμμα. καὶ μὴ νομίσῃς λέγειν τὸν χορὸν τοῦτο, διότι ἐξέφυγον οἱ Ἕλληνες τὸ τοῦ Αἴαντος ξίφος, καὶ οὐκ ἀπώλοντο, μανέντος καὶ πρὸς τὰς ποίμνας χωρήσαντος. πῶς γὰρ ἔλεγεν ἂν ὅπερ οὐκ ἠπίστατο, ἀλλ' ὕστερον ὑπὸ Τεκμήσσης καὶ αὐτοῦ Αἴαντος ἔμαθον ἐλθόντος εἰς αἴσθησιν; ἐνδεικνύμενος δὲ τὸ τοῦ Αἴαντος, φοβερὸν τοῦτο φησίν. οἱ δὲ τὸ γὰρ ἀργὸν λέγοντες, ἀγνοοῦσι τὴν σύνταξιν. καὶ γὰρ … πρὸς τὸ παταγοῦσι. τὸ δὲ, ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι, ἀσυν-

ἀσυνδέτως ἐκφέρουσι. τὸ δὲ ὅτι, ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ὁπότε ἐστίν. ἐπειδὴ καθολικῶς, ὡς ἔφαμεν, ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ χοροῦ λέγεται. ἢ μὴ λάμβανε πρὸς τὸ πτηνῶν μεγάλαι τὸ ὑποδείσασαι, ὡς ἔφαμεν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀπὸ δ' ἐρεῖν. ὑποδρᾶσαι κατὰ συνεκδοχὴν ἔφη, ἵν' ᾖ, ὑποδρᾶσαι μέγαν αἰγυπιόν.

l. 172. Ἡ ῥά σε] εἰκότως Ἄρτεμιν καὶ Ἄρην καὶ τὸν ὑπουργὸν αὐτοῦ Ἐνυάλιον αἰτίους τῶν παρόντων ἡγεῖται κακῶν, ἅτε πολεμικοὺς θεούς, καὶ βεβοηθηκότας ἴσως ἂν αὐτῷ πρὸς μάχην, καὶ μὴ παρ' αὐτοῦ τυχόντας ὧν ἔδει. ταῦτα δὲ ἦν θυσίαι καὶ ἀναθήματα. οἴεται δὲ καὶ ἐν ἐλαφηβολίαις καὶ κυνηγεσίαις συμμαχῆσαι αὐτῷ τὴν Ἄρτεμιν, (τούτων γὰρ ἔφορος ἡ θεός) καὶ διὰ τὸ μὴ ἀντιτυχεῖν χάριτος, ὀργισθῆναι αὐτῷ. μὴ λάβῃς δὲ ἔξωθεν εἰς τὸ χάριν, διά, ὥς τινες φασὶν ἀπατώμενοι, πρὸς τὴν αἰτιατικήν. οὐ γὰρ μόνον ἐψευσμένον τοῦδε, φαμέν, ἀλλὰ καὶ τόδε, ὥσπερ καὶ, μέτεστί μοι τοῦδε, καὶ μέτεστί μοι τόδε. οὐ μόνον δὲ οὕτω φαμὲν τὸ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ καὶ πρὸς δοτικὴν πλαγιαζόμενον, ὡς ἔχει κἀνταῦθα. πρῶτον γὰρ εἰς αἰτιατικὴν συνέταξε, ψευσθεῖσα χάριν ἀκάρπωτον λέγων, εἶτα πρὸς δοτικὴν ἐπλαγίασε, κλυτοῖς ἐνάροις ψευσθεῖσα δώροις.

l. 173. Ὦ μεγάλα] οὕτω πεπιστευκὼς ὁ χορὸς ὡς Αἴας τὸ διατεθρυλλημένον διεπράξατο ἔργον, ἀλλ' οἰόμενος ἐκ τινὸς μανίας τῶν θεῶν ταύτην τὴν φήμην γεγενῆσθαι, πρὸς ταύτην ἀποτείνει τὸν λόγον.

l. 176. Ἤ που] τὸ που οὐ μόνον δηλοῖ τόπον, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσως τίθεται, ὥσπερ ἄλλοι τε πολλοὶ μαρτυροῦσι, καὶ Φιλόστρατος, λέγων ἐν ταῖς εἰκόσιν οὕτως, Οἰκοῦντές που οἱ Θηβαῖοι ἄρξαι μάχης.

l. 181. Μομφ.] ἤγουν μεμφομένου σοι, διὰ τὸ ἴσως ἐν πολέμῳ συμμαχῆσαι, καὶ μὴ τυχεῖν θυσίας εἰς ἀμοιβήν. τὸ δὲ ἐννυχίοις εἶπε, διὰ τὸ ἐν νυκτὶ γενέσθαι τὴν μανίαν αὐτῷ.

l. 183. Ἐπίστατο] ἤγουν ἀντέδωκαν, ἢ ἔλαβον, ἢ ἔδωκαν ἁπλῶς, ἢ ἐπιμαρτύρησι, τοιαύτην λώβην, ἤγουν ὕβριν.

l. 189. Βασιλῆς] τοῦτο ἀττικῆς ἐστι διαλέκτου, τὸ τρέπειν τὴν εἰ δίφθογγον εἰς η. οἱ βασιλῆς γὰρ λέγουσι καὶ οἱ ἱππῆς. καὶ τὸ ᾔδη παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ἠπίστατο, τῆς αὐτῆς ὂν διαλέκτου, σαφέστερον τοῦτο δείκνυσιν.

l. 191. Ἢ τῆς] τινὲς εἰς τὸ τῆς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς, τὸ ὁ ἄρθρον λαμβάνουσιν ἔξωθεν, λέγοντες, οἱ μεγάλοι βασιλεῖς, καὶ ὁ ὑπάρχων τῆς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς Ὀδυσσεύς· ὡς ἀγνοοῦντας αὐτοὺς ἴσως, οὕτω λέγει. ἐγὼ δὲ ὑποβαλλόμενοι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλεῖς κλέπτουσι καὶ ἀπατῶσι τὸν ἀκούοντα, καὶ ὑπάρχουσιν οἱ μῦθοι τῆς ἀσώτου γενεᾶς τῶν Σισυφιδῶν, ἤγουν τοῦ πανούργου Ὀδυσσέως τοῦ ἐκ Σισύφου τὸ γένος κατάγοντος. καὶ τὰ ἑξῆς, κυρίως δὲ ἄσωτος, ὁ τὸν πατρῷον κακῶς δαπανήσας κλῆρον. λέγεται δὲ Ἀντίκλειαν τὴν Ὀδυσσέως μητέρα ἀπὸ Ἀρκαδίας εἰς Ἰθάκην ἐρχομένην πρὸς γάμον Λαέρτῃ, ὑπὸ Σισύφου κατὰ τὴν ὁδὸν ἐντυχόντος ἐφθάρθαι.

l. 196. Ἀγωνίῳ σχολᾷ] ἤγουν ἐναγωνίῳ. ἐνταῦθα γὰρ διατρίβοντες τοῖς Τρωσὶ πολεμοῦμεν. ἢ ἀγωνίῳ, τῇ ἀγωνίαν καὶ φόβον ἐμποιούσῃ σχολῇ καὶ διατριβῇ· διὰ τὸ εἰς μῆκος τοσοῦτον τετάσθαι τὸν πόλεμον, καὶ ὑποψίαν πᾶσιν ἡμῖν εἶναι τοῖς Ἕλλησιν ἐκ τούτου, ὡς οὐ παλινοστήσομεν οἴκαδε.

Pag. 11. l. 202. Ἀπ' Ἐρεχθειδᾶν] Ἐρεχθεῖδαι οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς γῆς γεννηθέντος κατὰ τὸν μῦθον Ἐρεχθέως· ὅθεν καὶ οἱ ναῦται αὐτοί. εἰκότως ἄρα Αἴας τούτους ἀπὸ τῆς Ἐρεχθειδῶν γενεᾶς κατάγεσθαι λέγει.

l. 204. Τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν] ἢ πρὸς μόνον τὸν χορὸν νοητέον, διὰ μέσου τὸ ἔχομεν στοναχὰς λαμβάνοντας (ἅτε γὰρ πατρόθεν τὸν Αἴαντα ὑπερχόμενοι ἦσαν, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα πάντων τούτου ἐκήδοντο) ἢ συμπαραληπτέον καὶ τὴν Τέκμησσαν, ὡς αὐτὴν μετὰ τοῦ χοροῦ κηδομένην τοῦ Αἴαντος, ἅτε γαμετὴν οὖσαν αὐτοῦ. οἱ δὲ λέγοντες τὸ τηλόθεν ἀντὶ τοῦ ἀπὸ Τροίας, φροντίζοντος Σαλαμῖνος, παντελῶς ἀγνοοῦσιν. οὐδεὶς γὰρ λόγος ἐνταῦθα τῆς Σαλαμῖνος. ὑποτίθεται δὲ ἀπὸ τοῦ λέγειν, τοῦ Τελαμῶνος οἴκου. τὸ δὲ ἐστι τοιοῦτον, οἱ φροντίζοντες τοῦ Αἴαντος προσελθόντων τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν ἔκπαλαι.

l. 208. Τί δ' ἐνήλλ'] μὴ εἴπῃς τὸ ἐνήλλακται ἀντὶ τοῦ ἐνηλλαγμένος ὑπάρχει, ὥς τινες οἴονται, συντάσσειν ἐθέλοντες πρὸς τὸ βάρος· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐνηλλάγη, ὥσπερ φαμέν, ἠλλοιώθη ἀλλοίωσιν καὶ μετεβλήθη μεταβολήν, οὕτω καὶ κατασταθῆναι δεινὸν [illegible]

ἀρξ

ἡ πρὸς ἀνάλλακτον τῆς ἀμερίας καὶ τῆς ἡμερινῆς καταστάσεως· ὃ δὲ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀνάγκην, βαρέως εἶπε, δεικνὺς τὸ τῆς ἀνάγκης δυσχερές. ὥσπερ γὰρ βαρὺ φορτίον οὐ δυνάμεθα φέρειν, οὕτω καὶ τὴν ἀπροσδόκητον μεταβολήν. εἰ μὲν οὖν συνάψεις πρὸς τὸ ἀμερίας τὸ ἐνάλλακτον, τὸ ἀμερίας ἀντὶ τοῦ περὶ αὐτῆς ἡμερινῆς καταστάσεως νοήσεις. εἰ δὲ τὸ βαρέως πρὸς τὸ ἀμερίας ἐρεῖς, τὸ ἀμερίας ἀντὶ τοῦ τῆς νῦν ἡμερινῆς καταστάσεως νοήσεις. τοῦτο δὲ εἴποις ἂν διὰ τὸ ἅμα πρωῒ τὴν περὶ τοῦ Αἴαντος κακὴν φήμην τούτους ἀκοῦσαι, κἀντεῦθεν βαρέως λύπης δεδέχθαι. ὥστε ἡ κατὰ τὴν νύκτα συμβᾶσα ἐναλλαγὴ, τῆς μετ' ἐκείνην ἡμέρας ἦν.

l. 213. Ἄϊδρις] τὸ ὑπείποις ἀντὶ τοῦ προείποις· εἰς ταύτην γὰρ τὴν σημασίαν τοῦ ὑπείποις χρῶνται ἅπαντες. ἡ γὰρ ὑπὸ ἀντὶ τῆς πρὸ, ὡς ἔχει καὶ τὸ ὑποτίμησις.

l. 216. Ἡμῖν ὁ κλεινὸς] τὸ ἡμῖν οὐ παντελῶς ἀργὸν, ἀλλ' ἔχει καί τινα χρείαν, εἴπερ συνάψεις εἰς τὸ ὁ Αἴας ἡμῖν. φίλτρον γὰρ ἐμφαίνει καὶ σχέσιν τὸ ἐμοὶ καὶ ἡμῖν, ἔνθα ἂν εὕρητε οὕτω σοι κείμενον. ὃ δὴ καὶ εὑρήσεις ἔν τε ποιηταῖς καὶ λογοποιοῖς πολλαχοῦ, ἀκριβῶς σκοπῶν. τὸ δὲ νύκτερος, ἢ πρὸς τὸ ἀπελωβήθη σύναψον, ἢ πρὸς τὸ ἄλλως.

l. 223. Ἄτλατον] ἤγουν οὐ φορητὸν, ἀλλ' ἀνυπομόνητον τοῖς ἀκούουσι, καὶ μάλιστα τοῖς φίλοις, ἣν οὐ δύναταί τις φυγεῖν, καὶ μὴ καταπλαγῆναι τῷ ἀκούσματι.

l. 233. Βοτῆρας] τοὺς τὴν ποίμνην φυλάσσοντας λέγει κύνας, ὡς καὶ προϊὼν ἐρεῖ. τὸ δὲ βοτῆρας καὶ ἱππονόμος, ἐκ παραλλήλου. καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἱππονόμους εἶπεν. ἱππονόμος γὰρ, ὁ τῶν ἵππων νομεύς. ἢ ἱππονόμους, τοὺς μεγάλους νομεῖς καὶ φύλακας τῶν ποιμνίων. ἵππος γὰρ τὸ μέγα παρ' Ἀττικοῖς, ὥσπερ καὶ τὸ βοῦς· καὶ τοῦ μὲν ἑνὸς παράδειγμα τὸ βούπαις· τοῦ δὲ ἑτέρου, τὸ ἱππόβινος καὶ ἱπποβούκολος.

Pag. 13. l. 235. Ὧν τὰ μὲν] εἰ πρὸς τὸ ποίμνην ἑνικὸν ὂν, τὰ μὲν καὶ τὰ δὲ ἀποδίδωσι, δέον ποιμνῶν εἰπεῖν. ὥσπερ γὰρ φαμὲν, αἰτίαις ἐπάγει ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι, τὴν μὲν ὡς προδότῃ, τὴν δὲ ὡς συκοφαντοῦντι, (καὶ ἕτερα μυρία ἔχεις εὑρεῖν τοιαῦτα πανταχοῦ, ζητῶν) οὕτω καὶ ἐνταῦθα. μαρτυρεῖ δὲ καί τις τῶν λογοποιῶν οὕτω λέγων, Καὶ ζημίας, τῆς μὲν ἀπὸ τοῦ τὴν χώραν ἀργεῖν, τῆς δὲ, ἀπὸ τῆς τῶν ὀφθαλμῶν κακοξίας. ἄλλως τε εἰ καὶ ποίμνην εἶπεν, ἀλλ' ἐν τῇ διαιρέσει τὸ ὧν προσέταξε, δεικνὺς τὸ ποίμνης πλῆθος δηλοῦν, καὶ ὥσπερ γένος ὂν τῶν ὕστερον φησὶ δέ που καὶ Λιβάνιος, Ἐς φίλον τῶν μὲν χαριούμενοι, τὸν δὲ προσελαψόμενοι. οἱ οὖν γράφοντες, ὧν τὴν μὲν, καὶ τὰς δὲ πλευροκοπῶν, ἀγνοοῦσι τὸ μέτρον.

l. 244. Κακὰ δεννάζων] τὸ δεννάζω ἀπὸ τοῦ δεινὸν γέγονε, κατὰ τροπὴν τοῦ ι εἰς ν. δέννος γὰρ ἡ λοιδορία.

l. 246. Κάρα] οἱ γράφοντες κρᾶτα, οὐ καλῶς γράφουσιν. ἔχει γὰρ τὸ μὲν κρᾶτα τὸ κρα μακρόν· τὸ δὲ κάρα, τὸ κα βραχὺ, τὸ δὲ ρα μακρόν.

l. 250. Ζυγὸν ἑζόμενον] μὴ λάβῃς εἰς τὸ ζυγὸν ἔξωθεν τὸ εἰς· ἀλλ' οὕτω λέγε, ἑζόμενον ζυγόν. καθῆσθαι γὰρ καθέδραν φαμέν.

l. 252. Ἐρέσσουσιν] ἤγουν κινοῦσιν. εἰκότως δὲ εἶπον τὴν λέξιν ὡς ναῦται.

l. 257. Ἄπλαστος ἔχει] ἀπέλαστος, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄπλαστος, ὁ ἀπλησίαστος, τοῦτ' ἔστιν ἡ κακὴ ἡ μὴ παρέχουσα πλησιάζειν αὐτῇ τινά. τοῖς γὰρ μαινομένοις οὐδεὶς πλησιάζει, ἵνα μή τι κακὸν ὑπ' αὐτῶν πάθῃ.

l. 258. Ἄτερ στεροπᾶς] φασὶν οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ ὡς εἰ μὴ τύχοι οὖσα ἀστραπὴ, ἡνίκα ὁ νότος ἄρξηται πνεῖν, ταχέως παύεται.

¶ Σχήμ. l. 261. Τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν] γνωμικόν.

Pag. 15. l. 271. Ἡμεῖς ἆρ' οὐ νοσοῦντες] τοῦτο ἡ Τέκμησσα λέγει διὰ τὸν Αἴαντα. δέον δὲ εἰπεῖν, ὁ Αἴας οὐ νοσῶν βλάπτεται, ἡμεῖς εἶπε, διὰ ταῦτα ὅτι εἰώθαμεν, ὁπηνίκα περί τινος τῶν γνωρίμων διηγώμεθα ἀπόντος, ἐκ τοῦ οἰκείου προσώπου τοὺς λόγους ποιεῖσθαι, καὶ εἰς ἑαυτοὺς τὸ ἐκείνου πρόσωπον ἀναδέχεσθαι. καὶ ὅτι αὕτη ἡ Τέκμησσα τοῦ Αἴαντος ἦν, καὶ τὸ ἐκείνου κακὸν, οἰκεῖον ἐνόμιζεν. ὅθεν σκοτεινῶς εἰρῆσθαι δοκοῦν, ἐξεπίτηδες ἀποροῦντα τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς δείκνυσιν, ἵνα δῆλον διὰ τῶν ἑξῆς γένηται.

l. 278. Λύπῃ πᾶς] τὸ πᾶς εἶπεν ἵνα δείξῃ ὡς ὅλος τῆς λύπης γέγονε. τὸ δὲ ἐξ ἁπλοῦν, ἀντὶ τοῦ μονοειδῶν φησί. πρότερον γὰρ ἐλυπούμεθα ἡμεῖς μόνοι, νῦν δὲ καὶ ὁ Αἴας μεθ' ἡμῶν.

l. 283.

l. 283. Μηδέν τι μᾶλλον] ἔδει γὰρ νῦν μᾶλλον εὐφραίνεσθαι παυσαμένου τῆς μανίας, ἢ ὅτε ταύτῃ συνείχετο. εἰ καὶ ἄλογος ἦν ἡ τότε χαρά. διόπερ ἀπορῶν ὁ χορὸς, εἰς θεοὺς ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα, καὶ παρ' ἐκείνων ἐλθεῖν αὐτῷ φησὶ τὰ δεινά· ἵνα καὶ μετὰ τὴν νόσον χείρω διακέηται τῇ λύπῃ.

l. 285. Τίς γάρ ποτ'] τοῦτο τὸ γὰρ ὅμοιον, ὡς ἄνω ἔφημεν, τῷ, Τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαρτίου; ἢ τὸ γὰρ, ἀντὶ τοῦ δὲ νοητέον, δεινοπαθήσαι ἔξωθεν σχετλιάζοντος τοῦ χοροῦ, κἂν εἰ ὁ ποιητὴς εἴασε τοῦτο δηλῶσαι.

l. 288. Ἄκρας νυκτὸς] μὴ λάβῃς εἰς τὸ νυκτὸς ἔξωθεν τὸ ἐπὶ, ἀλλ' ἔστιν ἡ τοιαύτη γενικὴ πρὸς τὸ ἡνίκα.

Ἑσπέριοι] οὓς εἰώθαμεν ἐν ἑσπέρᾳ ἅπτειν διὰ τὴν τοῦ σκότους παρουσίαν.

l. 292. Οὐτί τι κλύων] εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ τὰ θηλυκὰ ἄρθρα ἀρσενικῶς ἐκφέρειν, ἀντὶ τοῦ τῆς τοῦ λέγοντες· ἔστι δὲ τοῦτο ὅμοιον τῷ παρ' Εὐριπίδῃ, τῷ, Ὀυτί του δόξης ἐρῶ. εὕρηται δὲ καὶ παρ' Ἰσοκράτει πολλὰ τοιαῦτα, καὶ κοινῶς, (ὡς ἔπος εἰπεῖν) παρὰ πᾶσι λογοποιοῖς, τὼ χεῖρε.

l. 295. Γυναι] οἱ τιθέντες ἐπὶ τῷ γυναι περισπωμένην, ἀμαθεῖς τῶν μέτρων. ἐντεῦθεν οὖν μανθανέτωσαν ὀξεῖαν τιθέναι. βραχὺ γάρ ἐστι τὸ γυ. εἰ γὰρ καὶ ἀπὸ τοῦ γύνον τὸ μέλλον γίνεται, ἀλλ' ἐκβληθέντος τοῦ ι, ἔμεινε βραχύ. αἱ γὰρ παραγωγαὶ τῶν πρωτοτύπων βραχύτεραι.

¶ Σχήμ. Pag. 15. l. 288 Κεῖνος γὰρ] προκατάστασις καὶ διήγησις τοῦ πραχθέντος ἔργου τῷ Αἴαντι.

¶ l. 295. Γυναιξὶ] γνωμικόν.

Pag. 17. l. 307. Ἔμφρων μόλις] τὰ τρία ταῦτα παρίστῶσιν ὡς πάνυ βραδέως εἰς τὸ καθεστηκὸς ἧκεν.

l. 310. Ἀρνείου φόνου] τοῦτο πρὸς τὸ νεκρῶν συνάπτε. εἴρηται δὲ τοῦτο ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. οὐ γὰρ ἄρνες μόνον ἦσαν, ἀλλὰ καὶ κριοὶ καὶ βόες.

l. 320. Πρὸς γὰρ κακοῦ τε] ἀμφότερον ἀντὶ τοῦ δειλοῦ νοητέον. οἱ δὲ λέγοντες τὸ βαρυψύχου ἀντὶ τοῦ γενναίου, καὶ διὰ τοῦτο προστιθέντες τὸ Οὐ, πάντη θεὸς ἠγνοήκασι. βαρύψυχος γὰρ ὁ βαρεῖαν καὶ λεπτώδη καὶ ἀκίνητον ἔχων ψυχὴν, ἀλλὰ μὴ πρὸς πόλεμον ὁρμητικὴν καὶ πρόθυμον.

l. 321. Ἐξηγεῖτ' ἔχειν] οἱ λέγοντες τὸ ἔχειν ἀντὶ τοῦ ὑπάρχειν ἁμαρτάνουσιν. ὥσπερ γὰρ φαμὲν, τὰ δίκαια ποιεῖν, καλοῦ ἀνδρὸς ἔχει, οὕτω καὶ τοῦτο. ἔλεγε γὰρ ὁ Αἴας ὡς ἔχει τὸ τοιοῦτο δειλοῦ ἀνδρὸς, τὸ καθάπερ γυναῖκα κλαίειν, καὶ θρήνους εἰς ὕψος αἴρειν.

l. 323. Μυκώμενος] οἱ γράφοντες βρυχώμενος, καὶ μεγεθύνοντες τὸ χω, διὰ τὸ μέτρον, ἴσως ἀμαθεῖς εἰσὶ καὶ γραμματικῆς καὶ μέτρων. κάλλιον γὰρ τὸ μυκώμενος πρὸς τὸ ταῦρος.

l. 329. Οὐδέν' ἐστάλην] καταχρηστικῶς τὸ ἐστάλην, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθην εἴρηται. κυρίως γὰρ τὸ ἐστάλην ἐπὶ θαλάσσης λέγεται, οἷον ἐστείλατό τις τὸν δε τὸν πλοῦν.

l. 332. Τέκμησσα] λέγε ἐν τοῖς νῦν κακοῖς μαντεύσασθαι τὸν ἄνδρα ἡμῖν δεινά. τοῦτ' ἔστιν, ἐξ ὧν διηγῇ, παραστᾶς προμεμηνυκέναι αὐτὸν ὡς ἑαυτὸν ἐργάσεται τι κακόν. ἃ γὰρ ἔπραξεν ἀναλογιζόμενος, κρεῖττον τὸ θανεῖν ἡγήσεται.

l. 342. Παῖ παῖ] τοῦτο ἢ πρὸς τὸν παῖδα, ἢ πρὸς τὸν Αἴαντα. οὕτως, ποῦ ποτε νῦν εἶ, καὶ τί ταῦτα βοᾷς;

¶ Σχήμ. l. 349. Ἰὼ μοι φίλοι] Αἴαντος θρῆνος.

Pag. 19. l. 351. Ὀρθῷ νόμῳ] ἤγουν ὀρθότητι νόμου, ὥσπερ ἄν τις εἴποι, εὐθείᾳ στάθμῃ, ἤγουν ἐν εὐθύτητι. ἔστι δὲ κυρίως νόμος, ἔγγραφος συνήθεια· συνήθεια δὲ, ἄγραφος νόμος.

l. 356. Δηλοῖ δὲ τοὔργον] τοῦτο λέγει, ὅτι τὰ πραχθέντα ὑπὸ μανίας γενέσθαι παρίστησιν. ἢ οὕτως, τὸ ἔργον, τοῦτ' ἔστι τὸ ἐν τούτοις εἶναι τὸν Αἴαντα, ὡς ἄδοξον, καὶ παῖδα ἀνακαλεῖσθαι, καὶ τὴν αὐτοῦ τύχην πρὸς ἡμᾶς ἀνακλαίεσθαι, δηλοῖ ὡς ἀφροντίστως καὶ ἀποστατικῶς ἔχει τῆς μανίας. ὅπερ εἰ λέγεις, πρὸς μόνην τὴν Τέκμησσαν τὸν λόγον ἐρεῖς. ἢ οὕτω, τὸ ἔργον δὲ, ἤγουν τὸ τοσοῦτον αὐτὸν λυπεῖσθαι καὶ δυσχεραίνειν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, ἀπαραμύθητον τοῦτο δεικνύει, ὡς ἀφροντίστως τῆς οἰκείας σωτηρίας ἔχει, καὶ δεινὰ καθ' αὑτοῦ μελετᾷ.

l. 357. Ἰὼ μοι γένος] τὸ ναΐας τέχνης. ἢ πρὸς τὸ γένος συναπτέον, οὕτω, ὦ γένος ναΐας τέχνης, ἤγουν ὦ ναῦται· ἢ πρὸς τὸ ἀρωγὸν, λαμβανομένου ἔξωθεν τοῦ ἕνεκα, οὕτως, ὦ γένος ἀρωγὸν ἐμοὶ ἕνεκα τῆς ναΐας τέχνης. τοῦτ' ἔστι συμπλέον ἐμοὶ, καὶ πρὸς πάντα κίνδυνον

συμπλαμβανόμενον.

l. 361. Ποιμένων] μὴ λάβῃς εἰς τὸ ποιμένων ἔξωθεν τὸ ἀπὸ· ἀλλὰ οὕτω λέγε σὲ μόνον δι' ὅρκων καὶ βλέπω φροντιστῶν, ἐπαρκέσοντα. τοῦτ' ἔστι, σὺ μόνος ἐφάνης ἐμὰς φροντιστὴς εἰς τὸν παρόντα καιρόν. τὸ δὲ ποιμένων μεταφορικῶς εἴρηται, ἀντὶ τοῦ κηδεμόνων. καὶ γὰρ καὶ ὁ ποιμὴν κηδεμὼν τῶν προβάτων ἐστίν.

l. 374. Μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας] ἀλάστορας ἐνταῦθα λέγει, ἢ τοὺς κακοὺς κατηχηστικῶς, ἢ τοὺς φονεῖς. καὶ γὰρ τρόπον τινὰ καὶ οἱ Ἕλληνες αὐτὸν ἀπεκτείνασιν, ἀποστερηκότες τὰ ὅπλα, καὶ τῶν παρόντων αὐτῷ γεγονότες αἴτιοι, δι' ἅπερ οὐκ ἀνέξεται ζῆν, ἀλλὰ ἐθελήσει τεθνήξεσθαι. ὃ δὴ καὶ γέγονε.

l. 387. Πρεσβύτατον πάτερ] οἱ γράφοντες πρεσγόνων προπάτωρ, οὐκ ἴσασι τὰ περὶ τῶν μέτρων. δεῖ οὖν πάτερ γράφειν, ὡς καὶ ἔν τινι τῶν βιβλίων εὕρηται.

l. 395. Ἔρεμβος] ἔρεμβος χρὴ γράφειν διὰ τὸ μέτρον, καὶ φαεινὸν, οὐ φαεινότατον. ὅμοιον γὰρ χρὴ εἶναι τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κώλῳ.

¶ Σχήμ. l. 398. Οὔτε γὰρ θεῶν] ἐν τῷ θεῶν συνίζησις.

l. 400. Βλέπειν τιν' εἰς ὄνησιν] τὸ τινα, ἢ πρὸς τὸ ἀμμερίαν συντακτέον· ἢ τὸ μὲν γένος κατὰ κοινοῦ λάμβανε πρὸς τοῦτο, συνάπτε δὲ τὸ τινα πρὸς τὸ ὄνησιν· ὥσπερ καὶ τὸ ἀνθρώπων, ἢ πρὸς τὸ ἀμμερίαν, ἵν' ᾖ τὸ αὐτό ἢ πρὸς τὸ ὄνησιν, οὕτως, οὔτε γὰρ ἄξιός εἰμι βλέπειν τὸ γένος τῶν θεῶν, οὔτε τῶν ἀμμερίων εἰς τινα ὄνησιν ἀνθρώπων. τοῦτ' ἔστιν, οὐ δεῖ με ἀπὸ τοῦδε ζῆν, ἀπεχόμενον τοῖς θεοῖς, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων διάγοντα, ἵν' ἀνθρωπίνας ἀπὸ τύχοις αἱ μοι γένοιτο. ὅπω γε καὶ τὸ ἀνθρώπων εἰς τὸ ἀμμερίαν συνάπτων, οὕτω τὸ ὄνησιν ἐρεῖς.

l. 403. Ὀλέθριον] ὀλεθρίως εἰπεῖν ἴδει ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐμὲ ἐπήγαγε. καὶ ἐστιν ἀρσενικὸν, οὐχ (ὥσπερ τινὲς οἴονται) οὐδέτερον.

l. 406. Εἰ τὰ μὲν] τινὲς λέγουσι τὴν περὶ τῶν ὅπλων κρίσιν, καὶ τὸ φθίνει πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν ἀποδιδόασι, καὶ ἕτερ' ἄττα· ἐγὼ δὲ αὐτὸς οὕτω, τὰ μὲν τῶν ἡμετέρων φθίνει καὶ φθείρεται· λέγω δὴ τὸ τιμᾶσθαι, καὶ παρὰ πάντων αἰδέσιμον εἶναι, καὶ μετὰ τοῦ λελογισμένου πράττειν ὅσα καὶ θέλοιμι. ἅπερ ἐμοὶ πρότερον ἀνθοῦσα, νῦν καταρρεῖ, καὶ εἰς οὐδὲν χωρεῖ, παραπλησίως τοῖς προκειμένοις θρέμμασιν. ἢ τὸ φθίνει ἀντὶ τοῦ φθείρεσθαι· οὕτω, τὰ μὲν ἤτοι τὰ συμβάντα μοι κακὰ φθείρουσί με, εἰς μανίαν ἐρχόμενα.

l. 408. Δίπαλτος] ἤγουν διπλῇ χειρὶ καὶ πάσῃ δυνάμει. δηλοῖ δὲ διὰ τούτου τὴν καθ' αὐτοῦ σφοδρὰν ὀργὴν τοῦ στρατοῦ.

l. 412. Πόροι ἁλ.] ποταμοὶ οἱ πρὸς τὴν ἅλα ἐμβάλλοντες, καὶ ῥόθιον ποιοῦντες τῷ ῥεύματι. λέγει δὲ τοὺς ἐν Τροίᾳ.

Pag. 23. l. 414. Νέμος] ἤγουν παραθαλάσσιον ἄλσος. ὅπερ ἐστὶ πλησίον Σκαμάνδρου καὶ τοῦ Ξάνθου.

l. 422. Εὔφρονες] εὐφραντικοί, διὰ τὸ λούεσθαι καὶ πίνειν καὶ τἄλλα χρῆσθαι ὑμῖν.

¶ Σχήμ. l. 424. Ἐξερέω] συνίζησις.

¶ l. 431. Αἲ αἴ. τίς ἄν] Αἴαντος θρῆνος αὖθις, καὶ δεινοπαθεῖα ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν αὐτῷ δεινοῖς.

l. 435. Ὅτε] ἡ σύνταξις, ὅτε ὁ πατὴρ Τελαμὼν ἦλθεν ἀπὸ τῆς Τροίας εἰς τὸν οἶκον φέρων πᾶσαν εὔκλειαν, τὰ πρῶτα καλλιστεῖα καὶ ἐξαίρετα γέρα τοῦ στρατοῦ, λέγω τὴν Ἡσιόνην, ἀριστεύσας καὶ ἄριστος φανείς. πρῶτος γὰρ τὸ Τροίας εἰσεπήδησε τεῖχος. στρατὸν δὲ λέγει ὃν κατὰ τῆς Τροίας Ἡρακλῆς ἠγάγετο, ἀμυνόμενος Λαομέδοντα, διὰ τὸ μὴ τοὺς ἵππους λαβεῖν οὓς ὑπέσχετο αὐτῷ δώσειν εἰ τὸ κῆτος ἀνέλοι. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. τὸ δὲ εὔκλεια καὶ τὰ πρῶτα καλλιστεῖα ταὐτόν ἐστιν, εἰ καί τινες τῶν ἀμαθῶν τὸ ἀριστεύσας ἀντὶ τοῦ ὡς ἄριστος λαβὼν, λέγουσι, βουλόμενοι συντετάχθαι τὰ πρῶτα καλλιστεῖα, ἃ οὐκ ἄλλο οὐδὲν ἦν ἀλλ' ἡ εὔκλεια. οὕτω δὲ εὑρήσεις καὶ προϊών· λέγω δὴ τὸ, Ὧν αὐτὸς ἦγε στέφανον εὐκλείας μέγαν.

l. 441. Ἀρκέσας ἐμῆς] τὸ ἀρκέσας, οὐκ ἀντὶ τοῦ πράξας, ὥς τινες οἴονται, ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν τὸ ἀρκετός εἰμι τόδε, οὕτω καὶ τὸ ἀρκέσας ἔργα νοούμενον, εἰ καὶ λεπτὸν ὂν ἐκφεύγει τὸν νοῦν τοῖς μὴ τελείοις τὴν σύνταξιν.

l. 444. Κρίνειν ἔμελλον] μὴ τοῖς ἄλλοις ἀκολουθῶν καὶ αὐτός. τὸ κρίνειν ἀντὶ τοῦ μετὰ κρίσεως διδόναι λέγει, ἵνα συντάξῃς τὸ τινὶ ἀλλ' εἰδὼς ὡς κρίνει πᾶσιν ὁ δεῖνα τὰ δίκαια, λέγομεν, τὸν αὐτὸν λογισμὸν ἔχει κἀνταῦθα.

l. 447. Ἔπραξαν] εἴ τις τὸ ἔπραξαν

ἀντὶ

ἀντὶ τοῦ ἔδωκαν λέγει, ἁμαρτάνει· καὶ γὰρ ὃν τρόπον φαμὲν, ὅτι ὁ δεῖνα τοὺς νόθους καταβαλὼν ἄρχοντας, τὴν βασιλείαν τῷ δεινὸς παιδὶ πεποίηκα κατὰ νόμους εἰς ταύτην ἁρμόττοντι, οὕτως ἔχει καὶ τοῦτο. ἀπώσαντες γὰρ οἱ Ἀτρεῖδαι τὸν Αἴαντα, Ὀδυσσεῖ τὰ ὅπλα ἐποίησαν· τουτέστιν αὐτὸν κύριον ἐπὶ τούτων κατέστησαν.

l. 450. Γοργῶπις] καταπληκτική, ἢ τὴν τῆς Γοργοῦς κεφαλὴν, δίκην ὀφθαλμοῦ ἐν τῇ ἀσπίδι ἔχουσα.

Pag. 25. l. 462. Μόνους τ' Ἀτρείδας] τὸ μόνους μὴ οὕτω νόει ὡς ἀπελθόντος αὐτοῦ μόνοι οἱ Ἀτρεῖδαι καταληφθήσεσθαι ἔμελλον (ἀνόητον γὰρ, τοῦ ἄλλου παρόντος αὐτοῖς στρατοπέδου) ἀλλὰ τοῦτο λέγει, ὡς μόνους αὐτοὺς καταλείψει μὴ τοῦτον ἔχοντας.

l. 466. Ὢν αὐτὸς] μὴ λάβῃς εἰς τὸ ὢν ἔξωθεν τὸ ὑπὸ, ἀλλ' οὕτω λέγε, τῶν ἀριστείων στέφανον μέγαν ἔχεν αὐτὸς εὐκλείας καὶ δόξης. ἔστι δὲ τὸ εὐκλείας πρὸς τὸ στέφανον συναγόμενον. οὐ γὰρ ἕτερός ἐστιν ὁ τῶν ἀριστείων στέφανος ἀλλ' ἢ εὐκλείας στέφανος.

l. 468. Πρὸς ἔρυμα Τρώων] μέρος ἦν τι τοῦ τῆς Τροίας τείχους σαθρὸν, ὃ φοβούμενοι Τρῶες μὴ πορθηθείη ἐκεῖθεν, ἄνδρας πρὸς τοῦτο συνεχεῖς κατέστησαν φυλακῆς ἕνεκα, οὓς νῦν καλεῖ ἔρυμα.

l. 471. Οὐκ ἔστι ταῦτα] ἤγουν οὔτε τὸ τὰς ἕδρας τὰς ναυλόχους λιπεῖν, καὶ ἀπιέναι πρὸς τὸν πατέρα· οὔτε μὴν τὸ εἰς μάχην συνελθεῖν εἶτα τελευταῖον ἀποθανεῖν.

¶ Σχῆμ. l. 474. Αἰσχρὸν γὰρ] γνωμικόν.

¶ Σχῆμ. l. 481. Οὐδεὶς ἐρεῖ] παραμυθία τῶν φίλων Αἴαντος καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικός.

l. 483. Ὑπόβλητον λόγον] ὑπόβλητα καλεῖται τὰ νόθα τῶν παίδων, διὰ τὸ ὑπ' αὐτὰς τιθέναι τὰς πλείστας τῶν γυναικῶν ἑτέρων τέκνα μητέρων, ὡς τὸ καταπείθεσθαι τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας, γνήσια ἑαυτῶν εἶναι τὰ ὑπ' αὐταῖς κλαυθμυρίζοντα βρέφη.

l. 487. Ὦ δέσποτ' Αἴας] ταῦτα ἐκ τῶν Ὁμήρου μεμίμηται, ὅτε Ἀνδρομάχη πρὸς τὸν ἴδιον ἄνδρα Ἕκτορα εἰς πόλεμον ἐξερχόμενον δεινοπαθοῦσα ἐπεχείρει κάμπτειν εἰς ἔλεον, καὶ τῆς ὁρμῆς ἐπισχεῖν.

l. 493. Τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον] τὸ ξυνῆλθον ἀπορίαν τινὰ ἔχει, διὰ τὸ δοκεῖν πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσεσθαι. τὸ δὲ οὐκ ἔστι τοιοῦτον, ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν συνῆλθον τὴν σὴν οἰκίαν, ἀντὶ τοῦ σὺν σοὶ τὸν οἶκον ὑπέδυσα, ἔννοιαν γὰρ κοινωνίας ἡ σὺν παρίστησιν, εἰ καὶ μὴ τὸ τὴν κοινωνίαν ποιουμένου δείκνυσι προσώπων· οὕτω δὴ κἀνταῦθα, συνῆλθον τὸ σὸν λέχος, ἤγουν, μετὰ σοῦ τὴν σὴν κοίτην ἔβην, καὶ κοινωνόν με ταύτης πεποίηκας. ἢ τὸ κατὰ πρὸς τὸ λέχος ἔξωθεν λάμβανε, οὕτω, συνῆλθόν σοι κατὰ τὸ σὸν λέχος, ἤγουν, ἐν σοὶ καθέστηκα οὐ δούλη, ἀλλὰ γυνὴ εἶναί σοι. τὸ δὲ εὖ φρονῶ ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, τό σοι ἁρμόττον σπουδάζω, καὶ μάλιστα τῶν σῶν φροντίζω.

Pag. 27. l. 500. Δουλίαν] τὸ δουλίαν διὰ τὸν τοῦ μέτρου κανόνα ἰωτογραφεῖται, καὶ ἔστιν Ἰωνικῆς διαλέκτου, ὡς καὶ τὸ προμηθίαν, καὶ ἀληθίαν, καὶ τὰ τοιαῦτα· οἱ δὲ διὰ διφθόγγου αὐτὸ γράφοντες, καὶ ἔτι οἱ δούλειον λέγοντες, οὐ καλῶς γράφουσιν.

l. 513. Ὀρφανιστῶν] ἤγουν κακῶν, οὓς οὐδεὶς ἂν φιλήσῃ, καὶ μάλιστα ὁ ἐπιτροπευόμενος, ὡς μὴ προσηκόντως ἐπιμελουμένους.

l. 525. Οὐκ ἂν] ἤγουν οὐκ ἂν εἰς τὸ ἑξῆς ταύτην γυναῖκα νομισθείη. ἔστι γὰρ τοῦτο ἀγνώμονος.

l. 527. Αἰνοίης γὰρ ἂν] ἤγουν ἐπαινοίης ἄν, εἰ συμπαθῶς καὶ μετὰ τοῦ πράου οἷς λέγει προσενεχθείης, τοῦ σκληροῦ καὶ ἀτενοῦς χαλάσας.

l. 535. Τοῦτό γ' ἀρκέσαι] μὴ λάβῃς εἰς τὸ τοῦτο ἔξωθεν κατά.

l. 537. Ὠφελοίμην σε] ὠφελοίην ἔδει εἰπεῖν, ποιητικὴ δὲ ἀδείᾳ οὕτω χρῆται τοῖς εὐκτικοῖς.

Pag. 29. l. 439. Ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν] ἐμφανῶς. δέον εἰπεῖν, πρὸς τὸ αὐτὸν ἤγαγεν.

l. 548. Τὰ πατρόθεν] ἤγουν τὰ ἐκ πατρὸς ἰδιώματα. λέγω δὴ ἀνδρείαν καὶ φρόνησιν, καὶ τὸ γενναῖον ἐν συμφοραῖς. ἤγουν, εἴπερ οὐ μόνον κατὰ τὴν προσηγορίαν ἐμός ἐστιν υἱός, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ φυσικὰ πλεονεκτήματα ἐμοὶ ἔοικεν ἀληθῶς.

¶ Σχῆμ. l. 551. Ὦ παῖ, γένοιο] παραίνεσις Αἴαντος πρὸς τὸν ἑαυτοῦ παῖδα, καὶ λόγοι συντακτήριοι περὶ τῆς αὐτοῦ τελευτῆς.

¶ l. 555. Ἐν τῷ φρονεῖν] γνωμικόν.

l. 556. Κάρτ' ἀνώδυνον] κακὸν μὲν, διὰ τὸ δίκην ἀλόγου ζῴου τὰ νήπια ζῆν, καὶ τὸ οἰκεῖον κακὸν ὡς ἥδιστον πολλάκις αἱρεῖσθαι, ξίφος λέγω καὶ πῦρ, καὶ κρημνὸν, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀνώδυνον δὲ, διὰ τὸ μηδενὸς δυσχεροῦς ἐπαισθάνεσθαι, καὶ

σὴ

ἐκδέδοσθαι τῇ καθ᾽ ἡμᾶς λύπῃ.

l. 567. Ἀλλ᾽ ἄνδρες ἀσπιστῆρες] τὸ μέλειαν ποιεῖσθαι τοῦ οἰκείου παιδὸς τὸν στρατὸν. καὶ ἀποπλεύσαντα εἰς Σαλαμῖνα μετὰ Τεύκρου παραδιδόναι Τελαμῶνι τὸν παῖδα, χαίρειν αὐτὸν λογίζεται Αἴας. τὸ Ἐριβοίᾳ λέγω, εἶπεν, ἵν᾽ ἐπειδὴ τοῦτο ἄσημον ἦν, μή τινες πλανῶνται, ἀγνοοῦντες ὁποίαν λέγει, εἴτε Ἡσιόνην, Ἐρίβοιαν. ἀμφότεραι γὰρ ἔζων τότε· ἡ μὲν οὖσα Τεύκρου μήτηρ, ἣν Τελαμὼν παρ᾽ Ἡρακλέους γέρας εἰλήφει, ὅτε εἰς Τροίαν ἐστράτευσεν· Ἐρίβοια δὲ Αἴαντος.

l. 577. Ἄρρηκτον σάκος] στερρὸν καὶ ἀρρηγνύμενον. ὑπερβολικῶς δὲ τοῦτο εἴρηται.

Pag. 31. l. 584. Θρηνεῖν ἐπῳδὰς] ὃ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, Οὐκ ἔστιν ἀγαθοῦ ἰατροῦ ἐὰν τις ἀνιάτως ἔχῃ χεῖρας, ἢ σκέλος, μὴ τομὴν ἐπισπεύδειν τούτου, ἵνα μὴ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα προσγένηται φθορά· ἀλλὰ παραμυθεῖσθαι λόγοις πειρᾶσθαι, ὡς προσδοκῶν χρὴ ἰᾶσθαι. ὥστε καὶ αὐτὴ μή με δακρύοις πειρῶ μαλάσσειν, καὶ ὃν προὐθέμην ἀποστρέφειν· λέγω δὴ, τὸ τεθνάναι. τοῦτο γὰρ ἐμοὶ νῦν οὕτως ἔχοντι κρεῖττον ἢ ζῆν.

l. 592. Ὡς οὐδὲν] ὃ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, οὐκ εἰμὶ ὀφειλέτης ἀρκεῖν τοῖς θεοῖς ἤγουν ἀρκετὸς καὶ ἀνελλιπὴς αὐτοῖς εἰς τὸ τιμᾶν καὶ θεραπεύειν, ὡς καὶ μηδὲν ἐλλείπειν τῶν δεόντων εἰς τὰς γενέσθαι, ὡς τῆς ζωῆς ἀνθρώποις καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἀγαθῶν παρέχοντας. ἢ τὸ θεοῖς πρὸς τὸ, εἰμὶ ὀφειλέτης, τὸ δὲ ἀρκεῖν ἀντὶ τοῦ διαρκεῖν τὸ ἑξῆς ζῆν, λέγει. οὕτως. οὐκ ὀφείλω τοῖς θεοῖς ζῆν εἰς τὸ ἑξῆς. εἰ μὲν ἐφρόντιζον ἐμοῦ καὶ ἐπεμελοῦντο, ἀνάγκην καὶ αὐτὸς ζῆν, ἐφ᾽ ᾧ τούτους τῆς προνοίας ἀμείβεσθαι τιμαῖς καὶ θυσίαις· ἐπεὶ δὲ ἠμελήκασι, καὶ οὕτως ἀτιμασθῆναι εἰάκασιν, οὐδέν μοι τὸ ἀναγκάζον ἐστὶ τοῦ ζῆν ποιεῖσθαι λόγον. ἢ οὕτως ἐρεῖς, οὐ καὶ οὐ γινώσκεις ὡς οὐδαμῶς εἰμὶ τοῖς θεοῖς εἰς τὸ ἑξῆς ἀρκεῖν καὶ τινί. ἤγουν, ἐπεὶ οἱ θεοὶ οὕτω με ἀτιμασθῆναι, οὐ χρεωστῶ οὐδέ τι βοηθεῖν ἢ σοι, ἢ ἑτέρῳ. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ἡ Τέκμησσα Πρὸς θεῶν μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ, αὐτὸν εἶπεν ὀθεῖν καὶ βλασφημίαν ἐγνωσμένην τῶν λόγων, Εὔφημα φώνει, λέγει.

l. 602. Σὺ μὲν που ναίεις] τὸ ποῦ ἀποδίδοται πρὸς τὸ εὐδαίμων, καὶ πρὸς τὸ ἑξῆς, οὐ πρὸς τὸ ἁλίπλαγκτος. οὐ γὰρ ἐνδεῖται ἐρωτησμοῦ εἰ ἔστιν ἁλίπλαγκτος, ἀλλ᾽ εἰ ἔστιν εὐδαίμων. τὸ δὲ ἁλίπλαγκτος πρὸς τὸ Σαλαμὶς συνάπτε. τό γε μὴν ναίεις ἀντὶ τοῦ οἰκῇ ἐνταῦθα λέγει, ἢ ἀπὸ τοῦ οἰκοῦντος τὸ οἰκούμενον, ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ ὄργανον ἀντὶ τοῦ ἔργου, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιούμενον, ὡς τὸ Λαΐνεοισιν Ἀμφίονος ὀργάνοις, παρ᾽ Εὐριπίδῃ. ἄλλως δ᾽ ὅτι καὶ ἡ τῶν ἐνοικούντων οἴκησις, αὐτή ἐστιν οἴκησις.

l. 608. Μήλων πόᾳ] μήλων πόᾳ γράφε, καὶ μὴ ποίᾳ μήλων, διὰ τὸ μέτρον.

l. 609. Εὐνῶμαι] οἱ γράφοντες εὐνῶμαι τὸ Νο μικρὸν, καὶ συνάπτοντες πρὸς τὸ ποίᾳ, οὐκ ἴσασι τὰ περὶ τῶν μέτρων. χρὴ οὖν πρὸς τὸ χρόνῳ συνάπτειν, καὶ μεγαθύνειν τὸ νω, ἵν᾽ εἴη, τῷ εὐνῶμαι καὶ εὐκινήτῳ χρόνῳ· νομὸν γὰρ τὸ κινοῦ. τό γε μὴν μήλων γενικὸν ὄνομα παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐστίν. εἰπὼν γὰρ οὕτως μῆλα, ἐπάγει ὄϊές τε καὶ αἶγες.

l. 612. Ἔτι μέ ποτ᾽ ἀνύσειν,] τὸ ποτ᾽ ἀνύσειν, οὐκ ἔστι πότε ἀνύσειν, εἰ διαλελυμένως εἴποις, ἀλλὰ ποτὲ ἀνύσειν· διὰ δὲ τὴν συναλοιφὴν μετετέθη ὁ τόνος οὕτω δὲ ἐρεῖς, ἔχων ἐλπίδα κακὴν ἀνύσαι καὶ διελθεῖν καὶ περάσειν ποτὲ ἐμὲ ἔτι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, τὸν ἀποτρόπαιον καὶ μισητὸν πᾶσιν ἀΐδην, τὸν ἀΐδηλον καὶ ἀφανῆ. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι, πολλοῦ χρόνου μίμνω ἐν τῇ Τροίᾳ ἀνήριθμος καὶ ἄτιμος καὶ μὴ εἰς ἀριθμὸν ὤν, τρυχόμενος καὶ διαμαχόμενος τῷ τοσούτῳ χρόνῳ, ἐλπίδα ἔχων κακὴν ἀποθανεῖν ποτὲ καὶ διελθεῖν τὸν ᾅδην. οὐ γὰρ ἤλπιζον ὑποστρέφειν εἰς τὴν αὐτὴν χώραν. κακὴν δὲ τὴν ἐλπίδα εἶπε, διὰ τὸ τοῦ θανάτου ἐλπίδα εἶναι, καὶ οὐκ ἀγαθοῦ τινός.

l. 618. Ξυνέστιν ἔφεδρος] ἔφεδρος κυρίως, ὁ παρεσκευασμένος, ὅταν δύο τινὲς παλαίωσιν, παλαίσειν τῷ νικήσαντι.

l. 619. Πρὶν δή] πρὶν δή ποτε γράφε, καὶ νικῶντ᾽ ἐν ἄρει· καὶ φρενός γ᾽ οἰοβώτας. οὕτω γὰρ ἔχει οἰκείως πρὸς τὰ τῆς στροφῆς κῶλα. εἰ δ᾽ ἄλλως γράφεις, οὐκ ὀρθῶς ἔχει.

l. 621. Οἰοβώτας] μεμονωμένος, πεπλανημένος, διὰ μεταφορᾶς τῶν θρεμμάτων τῶν τῆς ἀγέλης κεχωρισμένων, καὶ καθ᾽ ἑαυτὰ φερομένων.

Pag. 33. l. 632. Λευκῆς δὲ γήρᾳ] ἐ-

 πειδὴ

ποιεῖ ὑπὸ γήρας λευκαίνει τὰς τρίχας, διὰ τοῦτο εἶπε τῇ λευκῇ, ἀπὸ τοῦ ποιουμένου τὸ ποιοῦν.

l. 636. Τὸν ὄρνιθος] τοῦτο εἶπε διὰ τὸ ἀεὶ θρηνεῖν τὴν ἀηδόνα τὸν υἱὸν Ἴτυν. παραβάλλει δὲ τὸ τῆς ἀηδόνος θρήνου καὶ τῆς Ἐριβοίας, καὶ εἰκάζει μείζω ἐκεῖνον ἔσεσθαι τοῦ τῆς ἀηδόνος.

l. 647. Ἠχῶν χερσὶν ἄριστος] οὕτω γράφε, ἵν᾽ ᾖ ὅμοιον τῷ τῆς στροφῆς κώλῳ. οὕτω γὰρ εὑρέθη καὶ ἔν τινι τῶν παλαιῶν παλιν.

l. 649. Πολυπόνων] πολυμόχθων τὰ ἐς πόλεμον ἤγουν, ἐκ παιδὸς ἔχων τὸ πρὸς πολέμους καὶ μάχας ἀνδρείως ὁρμᾶν, τούτου μὲν τοῦ ἐκ φύσεως προσόντος αὐτῷ ἀπέστη, πρὸς δὲ τὰ παρὰ φύσιν ὥρμησεν ὑπὸ τῆς μανίας.

¶ Σχήμ. l. 659. Ἅπαυθ᾽ ὁ μ.] Αἴαντος μεταμέλεια δῆθεν ἐφ᾽ οἷς προεῖπε τὸν θάνατον αἱρούμενος. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο γνωμικόν.

l. 662. Χὠ δεινὸς ὅρκος] ὅτι καὶ ὀμόσαντες πολλάκις τινὲς, ἐν μεταβολῇ γίνονται τῷ χρόνῳ.

l. 663. Ὃς τὰ δεινὰ] τὰ δεινὰ, τὰ μεγάλα ὑπομένων, λέγω δὴ τὸ ἀκαμπτος εἶναι. ἤγουν ὃς ἦν ἀνένδοτος.

l. 664. Βαφῇ σίδηρος ὡς] ἢ πρὸς τὸ ὡς στικτέον· ἵν᾽ ᾖ οὕτως, ὃς ἐκαρτέρουν τὰ δεινὰ, ἤτοι σκληρὸς καὶ ἀνένδοτος ἦν, καθάπερ βεβαμμένος σίδηρος. ἢ πρὸς τὸ τότε, ἀντὶ τοῦ ἐθηλύνθην τὸ στόμα ὑπὸ τῆς δὲ τῆς γυναικὸς, ὥσπερ ἐν βαφῇ σίδηρος, ἤτοι βεβαμμένος ὑπὸ ἐλαίου, θηλύνεται. ἔστι δὲ κρεῖττον τὸ πρότερον. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ στόμα, ἐπειδὴ καὶ τὰ σκληρὰ ἐκεῖνα διὰ τῆς γλώττης ἔφερεν.

Pag. 35. l. 665. Ὡς ἂν λύμαθ᾽ ἁγνίσας] ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς ὅτε ἢ φόνον ἀνθρώπου, ἢ ἄλλας σφαγὰς ἐποίουν, ὕδατι ἀπονίπτειν τὰς χεῖρας εἰς καθαρσιν τοῦ μιάσματος.

l. 669. Ἔχθιστον βελῶν] τῶν ἀμυντηρίων δηλαδὴ, βέλη γὰρ τὰ πεμπόμενα, κυρίως.

l. 670. Γαίας ὀρύξας] μὴ λάβῃς εἰς τὸ γαίας ἔξωθεν τὸ ἔνθα, ἀλλ᾽ οὕτω λέγε, κρύψω δὲ τὸ ἐμὸν ἔγχος, ὀρύξας ἔνθα τῆς γαίας οὐδεὶς ὄψεται.

l. 671. Ἀλλ᾽ αὐτὸ νὺξ ᾅδης τε] ταῦτα φησὶ κατ᾽ αὐτὸ τὸ φαινόμενον, ἀφάνεια καὶ φθορά· τὸ δὲ ἀληθὲς διὰ τὴν μέλλουσαν αὐτὸν καταλήψεσθαι νύκτα καὶ θάνατον, δι᾽ οὗ εἶπον τὸ ξίφος.

l. 673. Δυσμενέστατον] τοῦτο λέγει, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν πολέμιον αὐτῷ τε καὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, ἢ (ὅπερ καὶ αὐτὸς λέγει) διὰ τὸ μηδενὸς χρηστοῦ ἀπολαῦσαι, ἐξ ὅτου εἴληφεν παρ᾽ αὐτοῦ τὸ ξίφος.

l. 675. Ἀλλ᾽ ἔστ᾽ ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία] ἢ διὰ μέσου συναπτέον τῷ ἀλλά, πρὸς τὸ ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα. [illegible] οὕτως, ἀλλ᾽ ἔστιν ἡ παροιμία ἀληθής. [illegible] τὶ τοῦ εἰπεῖν δὲ τὸ ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα χωρὶς τοῦ παραπέπτωκα, καὶ ἔστι τῷ μὲν [illegible] συνημμένον, καὶ τῇ τοῦ λόγου ὁρμῇ [illegible] δὲ τὴν φράσιν, κομματικόν.

l. 677. Ἀτρείδας σέβειν] [illegible] ται κακῶς τινὲς ἐνταῦθα τὸν ποιητήν, ὅτι δέον τὸ σέβειν πρὸς τοὺς θεοὺς εἰπεῖν, τὸ δὲ εἴκειν πρὸς τοὺς Ἀτρείδας, ὁ δὲ [illegible] ἐναλλὰξ εἴρηκεν ἀγνοοῦντες ὅτι ἀδιαφόρως εἴρηκεν, (ὥσπερ καὶ τινες τῶν λογιωτάτων) τῆς κυριολεξίας οὐδὲν φροντίζοντες. ἄλλως τε καὶ τὸ σέβειν οὐ μόνον πρὸς τοὺς θεοὺς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους φαμέν.

l. 681. Εὐκάρπῳ θέρει] διὰ τί εἶπε τῷ ἔαρι, μετὰ τὸν χειμῶνα [illegible] ἀλλὰ τῷ θέρει; καὶ φαμὲν ὅτι τὸ [illegible] οὐκ ἔστιν ἄλλο ἢ χειμῶνος μέρος. καὶ [illegible] ῥοή. ἔστι γὰρ καὶ ἐν ἔαρι νιφετοὺς [illegible] πολλάκις. διὰ τοῦτο ἀμφοτέρας [illegible] ὑπερβολὰς εἴρηκεν, ὡς ἐναντίας. καὶ [illegible] τὸ μετόπωρον μέρος ὂν θέρους [illegible] τέρον.

¶ Σχήμ. l. 670. Ἐχθρῶν δε.] γνωμικόν.

¶ l. 674. Καὶ γὰρ τὰ δεινὰ] γνωμικόν.

l. 684. Ἐκοίμισε] παυθὲν δηλα[illegible] κατοπορεύοντι τετίσι, καὶ ἄνεμος [illegible] δεὶς κυμαίνειν τὴν θάλασσαν, [illegible] τοῦτο ποιεῖ, ἀλλὰ παυσάμενος, γαλήνη ἐστί.

l. 688. Ἐγὼ δ᾽ ἐπίσταμαι] [illegible] ἐστίον ἐλλεῖφθαι τὸ σχῆμα τοῦ λόγου. τὸ ἐγὼ δὲ, εἰς οὐδὲν ἀποδίδοται, ἀλλὰ [illegible] τὸν λόγον διὰ τοῦ ἐπίσταμαι γὰρ, [illegible] τοῦτο τὴν ἀπόδοσιν ἐποιήσατο. [illegible] τες δέ τινες, οἱ μὲν φασι τὸ γὰρ [illegible] οἱ δὲ τὸ ὅτι, διὰ μέσου τὸ ἐπίσταμαι [illegible] ἀρτίως, λαμβάνοντες. καὶ μᾶλλον καὶ [illegible] ψυχροτέρους ἐστὶν ἰδεῖν, τῷ ὅτι [illegible] λείπειν χρώμενος. ὡς ἰδόντες [illegible] νομὲν ὡς ἔφαμεν. ὅμως δὲ καὶ [illegible] γραφαῖς πολλ᾽ ἔτερα τοιαῦτα [illegible] τυρεῖ Λιβάνιος ἐν τῷ [illegible]

ἐστι, Τὸν μὲν οὐκ ἐμὸν ἐς Ἀρισταίδην ἔρωτα, καὶ αἱρέσιας μοι δοθείσης ἀπαγγείλω. τοῦτο, τὸν μὲν οὐκ ἐμὸν ἐς Ἀρισταίδην ἔρωτα, ἀναπόδοτον ἐάσας. οὕτως, τὸ μὲν ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ ὅτι ἀπόδος, τὸ δὲ, ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι διὰ μέσου. ὥσπερ γάρ φησι Σιμωνίδης, Ἀλλ', εὖ οἶδ' ὅτι, οὐκ ἀπαγορεύσεις, τὸ ἀλλὰ πρὸς τὸ οὐκ ἀπαγορεύσεις συνάπτων, τὸ δὲ εὖ οἶδ' ὅτι, διὰ μέσου, οὕτω καὶ τοῦτο. εὕροις δὲ καὶ ἐν ἄλλοις ἕτερα τοιαῦτα. γίνεται δὲ ἡ ἀπάτη ἐνταῦθα διὰ τὸ γάρ.

l. 690. Ὅτ' ἐχθρὸς] ἀποροῦσιν ἐνταῦθα τινες πῶς ὅτι ἐχθρὸς ἦμιν, καίτοι εἰπὼν ἐπὶ παρῳχημένου, ἐπειδὴ τεθνήξεσθαι ἔμελλε, μὴ καὶ τὸ ὠφελεῖν ἐβουλόμην, εἶπεν, ἀλλὰ βουλήσομαι ἐπὶ μέλλοντος. οὐ γὰρ ἔμελλε ζῆν. καὶ φαμὲν ὅτι βουλόμενος ἀπατῆσαι αὐτοὺς, ὥστε μὴ κωλῦσαι αὐτὸν τεθνήξεσθαι τοῦτο ἐπὶ μέλλοντος εἶπεν· καὶ ἄνω ἀπατῶν αὐτοὺς, πειθόμεθα θεοῖς εἴκειν, καὶ Ἀτρείδας σέβειν, ἔφη. καὶ κάτω εἰπὼν, Ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον.

Pag. 37. l. 705. Πὰν ἁλίπλαγκτε] ὁ Πὰν οὕτω καλεῖ διὰ τὸ τὰ ποίμνια νυκτίφορα ὄντα, ἔαρος ἀρχῇ καὶ θέρους αἰγιαλοῖς πλησιάζειν.

¶ Σχῆμ. l. 708. Θεῶν χορο.] ἐν τῷ θεῶν συνίζησις.

l. 709. Νύσια κνώσσια] Νύσσος καὶ Κνωσσὸς πόλεις ἐν αἷς Διονύσου τιμώμεναι ὀρχήσεις ἐγίνοντο. φασὶ δὲ ὡς καὶ ἐν τῇ Νύσσῳ ταύτῃ Ζεὺς διητᾶτο, ὁπότε τῆς Σεμέλης κεραυνοβληθείσης ἐρραμμένος αὐτὸς τὰς σφετέρας γονὰς ἐν τῷ μηρῷ, δέκα μῆνας ἐξ ἀρχῆς ἔφερεν.

l. 713. Ἰκαρίων] ἐν ᾧ ἡ Δῆλος κεῖται. Ἰκάριον καλεῖται πέλαγος, διὰ τὸ ἐκεῖ τὸν Ἴκαρον πεσεῖν, ἐρρυηκότων τῶν ἐκ κηροῦ πτερῶν ὑφ' ἡλίου.

Πελαγέων] διφθογγογραφούμενον ἐν τισι τῶν παλαιῶν εὕρηται, καὶ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς, πρὸς δὲ τὸν κανόνα τῆς κλίσεως οὐ καλῶς ἔχει. δοκεῖ μοι οὖν ὡς ἀλλ' ἐπεὶ ἐστι τὸ κῶλον τοῦτο δέ ἐστιν γινόμενον ἀπὸ τοῦ κώλου τῆς ἀντιστροφῆς, ἐν ἐκείνῳ γὰρ περιττόν τι ὂν, ἐξεβλήθη παρ' ἡμῶν.

l. 717. Ἀπ' ὀμμάτων ἄρης] ἤτοι ὁ θεὸς. οὗτος γὰρ αἴτιος τῆς μανίας. ἢ τὸ ἄρης ἀντὶ τοῦ ὁ πολεμικὸς Αἴας. τὸ δὲ ὀμμάτων, ἢ τῶν ἡμετέρων, ἢ τῶν ἑαυτοῦ.

¶ Σχῆμ. l. 721. Πάνθ', ὁ μέ.] γνωμικόν.

l. 712. Λαθίπονος] ἤγουν, ἐπιλελησμένος ὑπῆρξε τῶν πόνων, καὶ τῆς λύπης ἣν ἀπὸ μανίας εἶχεν.

l. 724. Ἐξανύσσεν] ἐξεπλήρωσεν. ἤγουν, ὅπερ οἱ θεοὶ ἀποδέχονται, σέβειν τε αὐτοὺς λέγω, καὶ τιμὰς νέμειν τοῖς ἄρχουσι, ταῦτ' Αἴας τελεῖν ὑπέσχετο νῦν, τἀναντία πρόσθεν ὑπὸ μανίας φρονῶν.

¶ l. 725. Νεικέων] συνίζησις.

¶ l. 726. Ἄνδρες φίλοι] προκατάστασις καὶ διήγησις τῶν συμπάντων Τεύκρῳ.

l. 727. Καὶ οὐδὲν ἀναύδητον] οἱ γράφοντες οὐδὲν ἀναύδητον φατίξαιμ' ἄν, οὐκ ἴσασι τὰ περὶ τῶν μέτρων. διὸ περιττὸν ὂν ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ, ἵν' ᾖ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τῆς στροφῆς. ἀλλὰ καὶ οἱ γράφοντες θυμὸν, τὸ μον μακρὸν, οὐ καλῶς γράφουσι· μακρὰ γὰρ ὀφείλει εἶναι ἡ τοιαύτη συλλαβὴ, ὡς καὶ ἐν τῷ κώλῳ τῆς στροφῆς.

l. 733. Περισμολοῦν στρατήγιον] ἤγουν τὸ στρατόπεδον. κυρίως δὲ στρατήγιον ὁ τόπος εἰς τοῖς στρατηγοῖς ἀφιέρωται μετὰ τῶν ἄλλων τῶν ἀρχόντων βουλεύεσθαι.

¶ Σχῆμ. l. 740. Τὸ μὴ οὐ] συνίζησις.

¶ l. 742. Κυλεῶν] συνίζησις.

l. 745. Ἀλλ' ἡμὶν] τὸ ἡμῖν οἱ τραγικοὶ διτονίζουσι, ποτὲ μὲν περισπῶντες, ὅτε καὶ μακρὰν ἔχει τὴν λήγουσαν· ποτὲ δὲ ὀξύνοντες, ὅτε καὶ βραχεῖαν αὐτὴν ἔχει. καὶ δοκεῖ μὲν βραχὺ εἶναι, ὡς μὴ ὑπὸ συναιρέσεως γενόμενον· οὐ γάρ ἐστιν εἰπεῖν ἡμέϊν ἡμῖν. φύσει δὲ πᾶσα δοτικὴ, μὴ ἀπὸ συναιρέσεως ἔχουσα τὸ ι, βραχὺ αὐτὸ ἔχει. πρὸς ἀναλογίαν μέντοι τοῦ ἡμῶν καὶ ἡμᾶς μακρὰν ἐχόντων τὴν λήγουσαν μακρὸν καὶ αὐτὸ ἐνίοτε γίνεται, καὶ τὸν αὐτὸν αὐτοῖς τόνον δέχεται ὅπερ καὶ ἐπικρατοῦσι παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις. ὅτι δὲ τὸ ἡμῖν δύναται καὶ βραχεῖαν ἔχειν τὴν λήγουσαν, τεκμήριον τὸ ἄμμιν καὶ ὔμμιν, βραχεῖαν αὐτὴν ἔχοντα, οὐ διὰ τὸ ἀναβιβάζειν τὸν τόνον, ἀλλ' ὅτι καὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην βραχεῖαν εἶχεν· ὡς καὶ τὸ ἐστὶ καὶ ἔστι. τὰ γὰρ μακρὰν τὴν λήγουσαν ἔχοντα, καὶ ἀναβιβάζοντα τὸν τόνον, μακρὰν πάλιν αὐτὴν φυλάττει, οἷον τὸ χοῦ, ἀπόχου, θοῦ, ἀπόθου, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Pag. 39. l. 755. Πρὸς τὸ κέρδιστον] πρὸς τὴν ἀμείνονα βουλήν. τοῦτο γὰρ δη-

λοῦ τὸ κέρδιστον τῆς γνώμης. λέγει δὲ τὴν ἐπὶ καθόλου ἔξοδον.

l. 760. Καὶ παρὼν ἐτύγχανον] ἤδειν δὲ μᾶλλον εἰπεῖν, οὐ παρ' ἄλλου ἤκουσα, ἀλλ' αὐτὸς παρὼν ὑπηρχόμην.

l. 768. Τῇ δὲ θ' ἡμέρᾳ] λέγουσί τινες ὡς τὸ θ' ἀντὶ τοῦ τε λαμβάνεται, καὶ συνάπτεται πρὸς τὸ γὰρ, οὕτω· καὶ γὰρ ἐλθ. τῇ δὲ τῇ ἡμέρᾳ τοῦτον· σὺ δὲ ἀντὶ τοῦ τρινόει, κυρίζομεν τοῦ οι, ὥσπερ καὶ τῆς αι διφθόγγου, ὡς ἔχει τὸ βούλομ' ἐγώ.

l. 769. Ὡς ἔφη λέγων] τὸ ἔφη καὶ τὸ λέγων ἐκ παραλλήλου τινὲς οἴονται· τὸ δὲ οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν, τοιαῦτα ἔφη δημηγορῶν, οὕτω καὶ τοῦτο, οὕτως ἔφη καὶ οἱ νῦν ἀπεφήνατο, λέγων τὸν περὶ τοῦ Αἴαντος λόγον.

l. 772. Βαρείας] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βαρέων σωμάτων καὶ δυσβαστάκτων.

l. 774. Ἔπειτα] τινὲς νοοῦνται εἰς ἀπόδοσιν μετοχῆς τιθέμενον, ἀργὸν εἶναι. τὸ δὲ οὐκ ἔστι τοιοῦτον, ἀλλὰ τὴν αὐτοῦ σώζει φύσιν ἠπάτηται δὲ ἀπὸ τούτου, ὅτι εἰ ἀπῆν τοῦ ῥυθμοῦ, οὐδὲν ἂν τὸν λόγον ἔβλαπτε. πρὸς οὓς φάσομεν, ὅτι καὶ ἑτέρα μυρία τοιαῦτα ἐστὶν εὑρεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ, πρὸς κακοῦ ἐστὶ τὸ φρονεῖν. τὸν γὰρ αὐτὸν λόγον ἔχει τὸ πρὸς, ἀργὸν δοκοῦν παρὰ τοῖς πολλοῖς.

¶ Σχήμ. l. 774. Κεῖνος δ' ἀπ' οἴκ.] τίνα πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα Αἴας ἔφη, ὅτε πρὸς Τροίαν ἔμελλε πλεύσειν.

l. 778. Αὐτὸν ἐννέπει] οὐ μόνον πρὸς δοτικὴν τὸ ἐννέπω, ἀλλὰ καὶ πρὸς αἰτιατικὴν ἅπαξ, ὥσπερ καὶ τὸ λέγω.

l. 785. Τότ' ἀντιφωνεῖ] τὸ τότε ἐπανάληψις ἐστὶ τῶν προλαβόντων· ὥστε οὐκ ἐπὶ τῆς δίας Ἀθάνας δεῖ λέγειν, ἀλλὰ λεγούσης τῆς Ἀθηνᾶς τὰ καὶ τὰ τότε, καθ' ὃν δηλονότι καιρὸν ἐκείνῳ ταῦτα ἀνετέλλετο.

Pag. 41. l. 798. Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ] παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς βάθος ἀπολλυμένων λεγομένη, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνων πραγμάτων. λέγεται δὲ καὶ οὕτως, Ἐν ξυρῷ ἵσταται τὸ πρᾶγμα.

l. 805. Ὅτι θυραῖος] τοῦτό φησι διότι παρ' αὐτῶν ἤκουσε. τὸ δὲ εἴπερ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ εἴπερ ἀληθῶς ἐστὶν ἐκτός. οὐ γὰρ οἶδε σαφῶς. λέγει δὲ καὶ οὕτω, οὐ θαρσῶ δὲ περὶ τοῦ Αἴαντος, εἴπερ ἐστὶ, τουτέστιν ἐὰν ζῇ, ὅτι θυραῖός ἐστιν. ἢ (ὅπερ καὶ κρεῖττον μοι δοκεῖ) οὕτω λέγει, οὐκ οἶδα καὶ οὐ γινώσκω τὴν σὴν πρᾶξιν, ἤγουν ἥνπερ λέγεις σὺ πρᾶξιν τοῦ Αἴαντος· οἶδα δὲ καὶ γινώσκω ὅτι οὐ θαρσῶ περὶ τοῦ Αἴαντος, εἴπερ ἐστὶ καὶ ὑπάρχει θυραῖος, καὶ ἐκτὸς τῆς σκηνῆς. ἐπεὶ δὲ ἀμφιβόλως τὸ εἴπερ εἴρηκε, βεβαιοῦσα ὁ Τέκμησσα ὅτι ἔξω ἐστὶ τῆς σκηνῆς, φησὶ, καὶ μὴν θυραῖός ἐστι.

l. 815. Πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης] ἤγουν τοῦ παρόντος καιροῦ. οὐ ἀναγκαῖόν ἐστι προστῆναι, διὰ τὸ ἐπὶ ξυροῦ ἡμῖν τὰ πράγματα ἵστασθαι.

l. 817. Οἱ δ' ἀνηλίους] τὸ ἀνηλίους ἀπὸ τοῦ ἀντολίους γέγονε, κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς η, ὥσπερ καὶ τὸ φυτοκόμος φυτηκόμος. τοῦτο δὲ διὰ τὸ μέτρον οὕτω γέγονεν. οὐ χρὴ τοίνυν ἀνηλίους γράφειν· μακρὰν γὰρ ὀφείλει εἶναι ἡ συλλαβὴ αὕτη. ἀλλ' οὐδὲ πάλιν ἀνηλίους, ὡς ἔν τισι τῶν βιβλίων εὕρηται· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἥλιος γίνεται, ἀλλ' (ὡς εἴρηται) κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς η.

¶ Σχήμ. Pag. 41. l. 827. Ὁ μὲν σφαγ.] λόγοι τελευταῖοι Αἴαντος πρὸς τὴν σφαγὴν ἑαυτὸν ἑτοιμάζοντος.

Pag. 43. l. 834. Εὐνήστατον πλευρὰν διὰ] οἱ μὲν τὸ εὐνήστατον πρὸς τὸ σφαγέα φασίν· οἱ δὲ στίζουσιν εἰς τὸ ἐγώ· καὶ τὸ ἑξῆς κομματικὸν ἐκφέρουσιν, οὐδέτερον τὸ εὐνήστατον νοοῦντες πρὸς τὸ θανεῖν.

l. 840. Περὶ νεορράντῳ ξίφει] ἀντὶ τῷ νεωστὶ ὑφ' αἵματος ῥανθέντι. λέγει δὲ τοῦτο ὅσον πρὸς τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἔμελλε Τεῦκρος αὐτὸν βαστάσειν. τότε γὰρ νεόρραντον ἦν.

l. 852. Ξυναρπάσειεν] ἡ ἀκολουθία τοῦ λόγου συναρπάσαι ἀπῄτει πρὸς τὸ μαθεῖν· ἀλλ' ἐπειδὴ εὐχῆς ἐστὶν ὁ λόγος, εἰς εὐκτικὸν ἔφερε. διὰ τοῦτο δὲ καὶ κομματικὸν καὶ ἀσύνδετον ἐποίησε τοῦτο, διὰ τὸ εἶναι εὐχήν· τὰς γὰρ εὐχὰς οὕτω ποιεῖσθαι εἰώθαμεν. ἀποροῦσι δὲ πῶς αὐτοσφαγεὶς εἰπὼν εἶτα ἐπιφέρει, πρὸς τῶν ἐκγόνων. καὶ φαμὲν ὅτι οὐδέν ἐστιν ἐναντίωμα τῷ λόγῳ· εἴγε ἐκεῖνοι μὲν τὰ παιδία ἐσπάραξαν, οὗτοι δὲ αὐτὸν ἀναιρήσουσιν.

l. 855. Ἴτ' ὦ ταχεῖαι] τὸ ὦ πρὸς Ἐριννύες συντακτέον. κρεῖττον γὰρ τοῦτο, εἰ καὶ δοκεῖ τινὰ ἔχειν λόγον καὶ πρὸς τὸ ταχεῖαι συντάσσεσθαι.

Pag. 45. l. 878. Πόνος πόνῳ] βουλόμενος ὁ χορὸς δεῖξαι τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κόπου ὃν εἶχεν ἐπιζητήσας τοῦ Αἴαντος, φησὶν ὅτι πόνον ἐπὶ πόνῳ προσετίθεμεν, καὶ

οὐδαμοῦ

ἐδαμῶς ἢ ἀπολέσθαι γίνεται· λέγω δὴ, εὑρεῖν Αἴαντα.

l. 880. Συμμαθεῖν τόπος] τὸ συμμαθεῖν ἀντὶ τοῦ σὺν ἐκείνῳ γνῶναι. τουτέστιν οὐδεὶς τόπος οἶδε τὸν Αἴαντα, (τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ζητούμενον) ὥστε ἐν τούτῳ εὑρεῖν με αὐτὸν κείμενον. οἱ δὲ λέγοντες τὸ συμμαθεῖν ἀντὶ τοῦ διδάξαι, οὐκ ὀρθῶς λέγουσιν.

l. 887. Ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ] ἡ σύνταξις, ἀλλ' οὔ μοι δηλοῖ. καὶ φαίνεται ὁ ἀνήρ, ἤγουν ὁ Αἴας, μολὼν καὶ ἐλθὼν τὴν ἀφ' ἡλίου κέλευθον καὶ ὁδὸν, φανεὶς, οὐδαμοῦ. τοῦτ' ἔστιν, ἐπειδὴ οὐκ ἐνταῦθα εὕρηται, δείκνυται ὡς οὐδ' ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις ὥρμηται. ἢ καὶ οὕτως, ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ, μολὼν (ἤγουν ἐλθὼν) ὁ ἀνὴρ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἄγουσαν δηλονότι, φαίνεται οὐδαμοῦ, τουτέστιν, ἐν οὐδενὶ τόπῳ φαίνεται.

l. 891. Τίς ἂν δῆ μοι] ἡ σύνταξις, τίς ἁλιεὺς, ἢ θεὸς, ἢ διατριβὴν περὶ τὸν ποταμοὺς ποιούμενος, καὶ ἔμπειρος ὢν αὐτῶν, βλέπων τὸν Αἴαντα εἴποι πλάζοιτ', ἄπυστοι ἂν προφωνήσοι, καὶ εἴποι ἐμοὶ εἰ ἄρα πλάζεται καὶ οὐκ ἀπόλωλεν.

l 897. Εἰσυδοῖ] εἴποθι πλάζοιτ' ἂν, ὀφείλει γράφεσθαι, ἵν' ᾖ τὸ κῶλον ὅμοιον τὸ τῆς ἀντιστροφῆς κώλῳ.

l. 901. Μακρῶν πόν.] Περιττὸν ἦν κἀνταῦθα εἰς τὸ μακρῶν πόνων τὸ ἀλάταν, διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἡμῶν, ἵν' ᾖ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς. σύνταξις δὲ οὕτω, σχέτλιόν ἐστιν ἐμοὶ (ἤγουν χαλεπὸν) μὴ πελάσαι καὶ πλησιάσαι δρόμῳ οὐρίῳ, τοῦτ' ἔστι τέλει εὐοδουμένῳ τῶν μακρῶν πόνων τέλει δὲ ὀφείλων εἰπεῖν, δρόμῳ εἶπεν ἐπεὶ καὶ τὸ τέλος τοῦ δρόμου δρόμος ἐστί.

l. 906. Ἰώ μοι μοι] εἰκότως οὐκ ἄλλον τινὰ ἢ τὴν Τέκμησσαν πεποίηκεν εὑρεῖν τὸν Αἴαντα, δεικνὺς ἐντεῦθεν ὡς οὐδεὶς ἕτερος τοσοῦτον φροντίζει ὅσον ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου ἀνδρός.

Pag. 47. l. 923. Ἐν γὰρ οἱ χθονὶ] ἡ σύνταξις, τὸ γὰρ ἔγχος τὸ περιπετὲς οἱ καὶ αὐτῷ, τὸ ἐν τῇ χθονὶ πηκτὸν καὶ πεπηγμένον, κατηγορεῖ αὐτοῦ δηλονότι τὴν πρᾶξιν. ἤγουν παρίστησιν ὡς αὐτὸς τὴν σφαγὴν εἰργάσατο, καὶ αὐτόχειρ αὐτοῦ γέγονεν. ἔστι γὰρ καὶ κατηγορεῖν οὐ μόνον τὸ τινὸς καταφερομένῃ λέγειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπαίνῳ τινὸς ἀγορεύειν, ὥσπερ ἔχει καὶ ἡ παρὰ φιλοσόφοις κατηγορία. δηλοῖ δὲ καὶ Φιλόστρατος ἐν τῷ Ἰσοκράτους βίῳ, λέγων, Η δὲ σφραγὶς ἡ ἐφεστηκυῖα τῷ Ἰσοκράτους σήματι ἀδημονίαν κατηγορεῖ τοῦ ἀνδρός.

l. 934. Οὐδεὶς ἂν ὅστις καὶ φίλος] ἤγουν, οὐ μόνον ἐχθρὸς βδελύξεται αὐτὸν ἰδεῖν, (οὐ γὰρ μέλλοι αὐτῷ τοῦτο) ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς φίλος τλαίη ἂν καὶ ὑπομείνοι αὐτὸν ἀπὸ τῆς οἰκείας σφαγῆς φυσῶντα καὶ ἀναπέμποντα ἄνω πρὸς τὰς ῥῖνας τὸ μελανθὲν αἷμα, καὶ ἐκ τῆς φοινικῆς πληγῆς. ἀμφοτέρωθεν γὰρ τὸ αἷμα ἐξήρχετο, καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς πρὸς ἣν ἡ πληγὴ γέγονε, καὶ ἐκ τῶν ῥινῶν διὰ τοιαύτην αἰτίαν. περιπεσόντος γὰρ αὐτοῦ τῷ ξίφει ἐν γῇ στερρῶς πεπηγμένῳ, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὸν τόπον ἔνθα ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους ἐπέπηκτο, ἐκ θατέρου πελάσαντος, οὐκ εἶχεν διέξοδον ῥᾳδίαν· καὶ διὰ τοῦτο εἰργόμενον, καὶ ζητοῦν διέξοδον, ἐκ τῶν ῥινῶν ἀνεδίδοτο. φοινίαν δὲ πληγὴν ἴσως λέγει, οὐ τὴν προτέραν ἐν τῇ πλευρᾷ τομὴν, ἀλλὰ τὴν ἑτέραν τοῦ ξίφους διέξοδον.

l. 954. Ἡμος ἀριστόχειρ] ἤγουν ἀγαθὸν ἀρίστων καὶ ἀνδρεῖον δεόμενος, δυναμένων βαστάσαι τὸν Ἀχιλλέα, ἵνα τὰ αὐτοῦ λάβῃ ὅπλα τούτου ἕνεκα.

l. 955. Ἀχιλλείως] ἴαμβος ὀφείλει εἶναι τέλειος ὁ παρὼν στίχος, ἵν' ᾖ ὅμοιος τῷ τῆς ἀντιστροφῆς. διὸ τὸ Ἀχιλλείως προσετέθη παρ' ἡμῶν, ἁρμοδίως οἶμαι.

Pag. 49. l 959. Τοιοῦδ' ἀποβλ.] στερηθεῖσαν. ὅταν γὰρ τις τινὸς στερηθῇ, ἀπ' ἐκείνου οὗ ἐστέρηται βέβλαπται, αὐτῷ τῷ ἐστερῆσθαι.

l. 981. Οἱ δ' οὖν γελώντων] ἀντὶ τοῦ γελάτωσαν. τοῦτο δ' ἔφαμεν, λαμβάνοντες ἔξωθεν εἰς τὴν τοιαύτην ἀρχαϊκὴν τὸ ἴσωσαν. ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν, δεῖ τυπτέσθων καὶ τῶν τοιούτων, οὐχ οὕτω λέγομεν, ἀλλὰ τὸ δυϊκὸν ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ φαμὲν λαμβάνεσθαι.

¶ Σχῆμ. l. 994. Ἰώ μοι μοι. Σίγησον] ἄφιξις Τεύκρου ἔνθα ἦν Αἴας.

¶ l. 1013. Τοῖς θανοῦσι] γνωμικόν.

¶ l. 1017. Ω τῶν ἀπαντ'.] Τεύκρου θρῆνος καὶ δεινοπάθεια ἐπὶ τῷ συμβάντι δεινῷ.

¶ Pag. 53. l. 1022. Οἴ μοι] παρεπιγραφή.

l. 1024. Ω δυσθέατον ὄμμα] ἰστέον ὅτι τὸ ὦ οὐ μόνον πρὸς κλητικὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς γενικὴν φέρεται. ἀμφότερον οὖν ἐστὶ

ὅτιν ἐνταῦθα. Ἄλλως, Ὦ δυσθέατον λέγε ὄμμα· καὶ σὸν ὄμμα τολμῆς πικρᾶς. τολμῆς γὰρ ἦν τὸ ὄμμα. πρὸς γενικὴν δὲ τὸ σὸν συντάττειν, λόγον οὐκ ἔχει. πρὸς εὐθεῖαν μέντοι ἀσυνήθως, ὡς τὸ, ὦ σοῦ, καὶ τῆς δυστυχίας.

l. 1047 Παῦρα δ' ἀφ.] παῦρα ποτὲ μὲν τῶν βιβλίων, παῦροι, παρά τισι δὲ παῦρα εὑρίσκεται. ἔστι δὲ τὸ παῦρα κρεῖττον τοῦ παῦροι, διὰ τὸ σώζειν τὸ μέτρον. τέταρτος γὰρ πούς ἐστιν· ὀφείλει δὲ αὐτὸς ἴαμβος εἶναι. εἰ δέ τις εἴποι ὅτι καὶ τὸ παῦροι τὸ ροι βραχύ ἐστι, (διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὸ παῦ παρεκτεινόμενον) ἴστω ὅτι οἱ ποιηταὶ τῶν εὐθειῶν πληθυντικῶν τὰ τέλη, εἴτε διὰ τοῦ αι ἐκφέρονται, ὡς τὸ μοῦσαι· εἴτε διὰ τοῦ οι, ὡς τὸ πλόοι, ἀντὶ μακρῶν δέχονται, ἐὰν μὴ ἡ ἐπαγομένη λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἄρχηται. τότε γὰρ αὐτὰ κοινὴν συλλαβὴν ἡγοῦνται. ἔστι δὲ τὸ παῦρα ἀντὶ τοῦ ὀλίγα καὶ οὐδαμῶς· ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ, Τί βαιὸν οὗτος ἐντρίβων τῆς συμμάχου; τὸ γὰρ βαιὸν ἀντὶ τοῦ ὀλίγου καὶ οὐδαμῶς ἐνταῦθα νοητέον. οὐ μόνον δὲ τὰ τέλη τῶν πληθυντικῶν εὐθειῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ὁριστικῶν ῥημάτων, καὶ ἀπαρεμφάτων καὶ προστακτικῶν, τὰ δίφθογγον ἔχοντα ἐν τῷ τέλει, ἀντὶ μακρῶν δέχονται, συμφώνου ἐπιφερομένου· φωνήεντος δὲ, καὶ ταῦτα κοινὴν συλλαβὴν ἡγοῦνται.

l. 1054. Ἕκτωρ] ὁ Ἕκτωρ ἐν τῷ ζωστῆρι ᾧ ἐδωρήθη καὶ ἐφιλοφρονήθη παρὰ τοῦδε τοῦ Αἴαντος, ἐνεπέπλεκτο, καὶ συρόμενος κατεκόπτετο, ἐκ τῶν ἱππικῶν ἀντύγων καὶ τῆς τοῦ ἅρματος περιφορείας, ἔστε καὶ ἕως οὗ ἀπέψυξε τὸν βίον. ἀπέψυξε δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπεβάλετο τὸν βίον καὶ τὴν ζωήν, τριβεὶς καὶ κατακοπείς· παρ' ὅσον οἱ ἐκπνέοντες ψυχραίνονται παντὶ τῷ σώματι, τοῦ τὴν θέρμην ἐμποιοῦντος αἵματος εἰς τὴν καρδίαν εἰσδραμόντος, φυλακῆς ἕνεκα, καὶ πάντα τὰ μέρη καταλελοιπότος ψυχρά.

l. 1065. Ἀλλ' ὅπως κρύψεις] τὸ ὅπως ἀντὶ τοῦ πῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα, καὶ ἀντὶ τοῦ καθά· ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ πῶς.

l. 1068. Ἐξίκοιτ' ἀνὴρ] οὐ μόνον διεξέρχομαι, ἀλλὰ καὶ ἐξέρχομαι χωρὶς τῆς διὰ φαμέν, ὡς ἐνταῦθα. καὶ Εὐριπίδης, Θνητοὶ γὰρ ἐξίασι πάντα δὴ κάλλαν.

¶ Σχήμ. l. 1053. Πρὸς θεῶν] συνίζησις.

l. 1071. Ἥν τιν' αἰτίαν προσθεὶς] τὸ ἥντινα ἀντὶ τοῦ τίνα νοητέον. ὥσπερ γὰρ φαμὲν ὅ, τι ἀντὶ τοῦ τί, καὶ πάλιν ὅστις ἀντὶ τοῦ πᾶς τις, οὕτω καὶ τοῦτο. ἰστέον δὲ ὅτι πάντα τὰ τοιαῦτα ποτὲ μὲν ἐν ἀρχῇ τὴν δύναμιν ἔχουσι, ποτὲ δὲ ἐν τῷ τέλει· οἷον τὸ, ὅντινα, ποτὲ μὲν τὸ ὃν τὴν δύναμιν ἔχει. ὡς τὸ, οὐκ οἶδα ὅντινα εἴποις· ποτὲ δὲ τὸ τινα, ὡς τὸ ἄνθρωπον ὅντινα εὗρον, περὶ τοῦ δεῖνος ἠρόμην, ἀντὶ τοῦ ἄνθρωπόν τινα. παραπλησίως δὲ ἔχει καὶ τὸ ὅ, τι, καὶ τὸ ἥντινα, καὶ τὸ ὅστις, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

l. 1079. Προὔκειμεθ'] δέον εἰπεῖν πρὸς τὸ μόρον ὃν εἴληχεν, ἐπειδὴ ὁ τοιοῦτος μόρος δυστυχία τίς ἦν. οὐ γὰρ φυσικῶς, ἀλλ' οἰκτρῶς διὰ ξίφους γέγονεν, ὅθεν καὶ ἔχθιστον καλεῖ· πρὸς τοῦτο καὶ τὴν σύνταξιν ἀπέτεινεν οὕτως, ἡμεῖς μὲν θανόντες ὑπ' αὐτοῦ προὐκείμεθα ἂν ἐν ἐχθίστῳ θανάτῳ, ἣν τύχην καὶ δυστυχίαν εἴληχε καὶ ἐκληρώσατο αὐτὸς, τὴν δὲ καὶ ταύτην ἣν δρώμενοι, σφαγεὶς αὐτὸς ὑπ' αὐτοῦ.

l. 1082. Ὧν ξένε' αὐτὸν] τὸ αὐτὸν καὶ τὸ σῶμα, καθ' ὅλον καὶ μέρος. τὸ γὰρ αὐτὸν, καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν δηλοῖ. τὸ δὲ σῶμα, μέρος αὐτοῦ, ὃ καὶ μόνον ταφήσεσθαι ἔμελλεν.

¶ Σχήμ. l. 1067. Οὐδ' ὅς σε φωνῶ] ἔριξις Μενελάου οὐκ ἐῶντος θάπτειν τὸν Αἴαντα.

l. 1072. Οὐδ' ὅμως] κατηγορία κατὰ τοῦ Αἴαντος.

l. 1089. Χρῆν παραβαίνοντες] ἐκτρέποντες, ἀπὸ τῶν μὴ ἐώντων τινὰς βαδίζειν τὴν ἑαυτῶν ὁδὸν, ἀλλὰ παρακλινόντων αὐτούς.

l. 1091. Καίτοι κακοῦ πρὸς ἄνδρας] ἐκ γενικῆς ἀρξάμενος, αἰτιατικὴν ἐπήνεγκε πρὸς τὸ ἀπαρέμφατον. οὕτως γὰρ ἔδει εἰπεῖν, ἀνδρὸς κακοῦ ἐστι μηδὲν ἀκούειν δικαιοῦν τῶν ἀρχόντων. ἐπεὶ οὖν οὗτος μὴ ἀκούων τῶν ἐφεστώτων, ὡς πρὸς ἐκείνους ἰδιώτης ἦν, διὰ τοῦτο εἶπε τὸ, ἄνδρα δημότην, πρὸς τὸ ἀπαρέμφατον ἀπὸ γενικῆς πρὸς αἰτιατικὴν τρέψας τὸν λόγον.

l. 1099. Δέος γὰρ ᾧ πρόσ.] καλῶς εἶπεν ἀμφότερα, τὸ δέος καὶ τὴν αἰσχύνην. δέδιε γάρ τις τύραννον, οὐ μὴν αἰδεῖται· ὡς ἂν καιροῦ τύχῃ, ἑτοίμως ἂν τοῦτον κα-

θέλοι

ὅπλοι. εἰ δέ τις σὺν τῷ φόβῳ καὶ αἰδῶ πρὸς τὸν οἰκεῖον ἄρχοντα φυλάττει, ἔτι τι ἀεὶ πρὸς τὸ ἄρχεσθαι ἐςηρίξει, νεωτερίσας μηδέποτε, ὅ, τι ἄρχων τῆς αὐτοῦ σωτηρίας διὰ παντὸς φροντιεῖ.

l. 1103. Ἐξ ὑγρῶν δραμοῦσαν] ἐνθυμήματι δηλονότι ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς νεὼς τῆς ἀπὸ τῆς πρύμνης ἐχούσης τὴν φοράν.

l. 1105. Καὶ μὴν] ὅτι ἀμφοτέρω τὸ ἄν, οὐ μόνοι σύνδεσμοί εἰσιν, ἀλλὰ δύο μέρη τοῦ λόγου, τὸ ἄρθρον, καὶ ἂν σύνδεσμος. ὅθεν καὶ κατὰ κρᾶσιν ἂν γέγονεν, ὡς τῷ σοφωτάτῳ ἐπινοηθῇ Πλανούδῃ. ὁ γὰρ ἂν σύνδεσμος βραχύς ἐστι παρὰ τοῖς ποιητικοῖς· ἐνταῦθα δὲ μακρόν ἐστι τὸ ἄν· ὥστε δύο μέρη τοῦ λόγου ἐστὶ κραθέντα εἰς ἕν. συντάσσεται δὲ οὕτω, καὶ μὴ δοκῶμεν καὶ νομίζωμεν δρῶντες ἐκεῖνα ἃ ἂν ἡδώμεθα, τοῦ α. οὐ πρὸς τὸ ἡδώμεθα ὄν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ὄπισθεν ἔξωθεν νοουμένην αἰτιατικήν, τὸ ἐκεῖνα· οὐκ ἀντιτίσειν καὶ οὐκ ἀντιδοῦναι αὖθις καὶ πάλιν ἐκεῖνα ἃ ἂν λυπώμεθα· τοῦ αὐτοῦ κἀνταῦθα συμβαίνοντος πρὸς τὸ α ὅσαπερ καὶ πρώην εἴπομεν πρὸς τὸ ἕτερον.

¶ Σχῆμ. l. 1091. Καίτοι κακοῦ] ἐντεῦθεν οἱ ιγ στίχοι γνωμικοὶ ὅλοι.

Pag. 57. l. 1111. Μὴ γνώμας ὑποστ.] ἤγουν, μὴ διὰ κομψῶν καὶ πιθανῶν λόγων ἀποχρήσῃς δεῖξαι ὡς οὐκ ἔστι ταφῆς ἄξιος Αἴας· οὐ γάρ σοι πρέπει θανόντων ὑβριστὴν φανῆναι.

¶ Σχῆμ. l. 1113. Οὐκ ἄν ποτ'] προκατάστασις.

¶ l. 1117. Ἀγ' εἶπ'] ἀνασκευή.

¶ l. 1120. Ποῦ σὺ στρατ.] ἔνστασις.

l. 1127. Καὶ τὰ σήμ' ἔπη] ὥσπερ φασίν, ἔπληξά σε πληγήν, οὕτω καὶ κολάζω σε κόλασιν. ἐπεὶ δὲ ἐνταῦθα ἡ κόλασις διὰ λόγων ἦν, διὰ τοῦτο τὰ σήματα ἔπη κολάζειν ἐκείνους φησίν.

l. 1141. Ὁ τοξότης] διεβέβλητο ἡ τοξεία παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὡς μικροπρεπὴς τέχνη καὶ φαύλη, καὶ ἀξιόλογον οὐδὲν ἐργάσασθαι δυναμένη.

¶ Σχῆμ. l. 1125. Ὕπαρχος ἄλλων] ἀντιπαράστασις.

¶ l. 1134. Οὐ γὰρ] ἐνθύμημα.

¶ l. 1137. Οὐκ ἂν] τὸ σχῆμα δικανικόν.

¶ l. 1139. Τὰ σκληρὰ] γνωμικόν.

¶ l. 1145. Ξυνὸν τοῦ δικ.] γνωμικόν.

l. 1153. Πρέπει ποτὲ] εἰκότως εἶπε τὸ πρέπει, ἐπειδὴ οἱ πολέμιοι ἔμπροσθεν ἐπαινοῦν οἷς πολεμοῦσιν ἴστανται βάλλοντες. Χρηστῶν γὰρ τὸ λάθρα καὶ ὄπισθεν ἐπιτίθεσθαι.

l. 1154. Μισοῦντ' ὑβρίζειν] ἴσως τινὶ τὸ μισοῦντα ὑβρίζειν, εὐηθὲς [illegible]ξῃ· τὸ δ' οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' εἰ μὲν [illegible] τῆς τῶν ἰδιωτῶν πρὸς ἴσον τοῦτ' ἔλεγεν, ἀνοίας γέμοντα λόγον ἔδοξεν ἂν προφέρειν. ἃ γὰρ ἐποίει ἔπασχε. νῦν δὲ βασιλεὺς ἦν ὁ πρὸς ἐλάττονος τοῦτο πάσχων· διὸ καὶ βάρος παρεῖχεν.

l. 1161. Σὺ δ' ἀντακούσῃ] μὴ λάβῃς ἔξωθεν εἰς τὸ τοῦτο διά, ἀλλ' ἔστιν ὅμοιον τῷ, τὸ πάντων κίναδος ἐξήρμ' ὅπῃ. ἐκεῖ γὰρ τοῦτο ἐμνημονεύσαμεν.

l. 1167. Καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα] τοῦτο καὶ τὴν πολλὴν βοὴν καθ' ὅλον καὶ μέρος λέγει. μέρος γὰρ τοῦ στόματος ἡ βοή. ἰστέον δὲ ὅτι ὅταν ἐκ ξηρᾶς ἀναθυμιάσεως νέφος συστῇ, ἄνεμον γεννᾷ.

l. 1176. Ἄνολβον] ἤγουν ἀνόητον. ὄλβος γὰρ καὶ εὐδαιμονία ἀνθρώπου, φρόνησις, ὥσπερ τοὐναντίον δυστυχία ἡ ἀφροσύνη.

¶ l. 1179. Σχῆμ. Καὶ γὰρ] γνωμικόν.

l. 1185. Σπεῦσον] τὸ σπεῦσον καὶ τὸ ταχύνας οὐκ ἐκ παραλλήλου ῥητέον· ἀλλ' οὕτω λέγε, σπεῦσον πάρος ἰδεῖν τινὰ τάφρον τῷ Αἴαντι, ταχύνας τοῦτο ὡς δυνάσαι. τοῦτ' ἔστι, τὴν περὶ τούτου σπουδὴν ὡς ἔνι σπουδάσας· ὥστε τὸ ταχύνας σπουδῆς ἐστι τοῦ σπεῦσον. τὸ δὲ τινά, μὴ πρὸς τὸ κάπετον νοήσῃς, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἄνθρωπον.

Pag. 61. l. 1193. Θάκει δὲ προσπ.] ἤγουν πλησιάζων. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ναυτῶν τῶν πρὸς τῇ πρύμνῃ καθημένων.

l. 1195. Ἱκτήριον θησαυρὸν] εἰκότως τοῦτό φησιν. ὥσπερ γὰρ τοῦτον ἔχει τις ἐπ' ὠφελείᾳ σφετέρᾳ, οὕτω καὶ διὰ ταύτης τῆς κόμης προξενίζειν αὐτοῖς εὐμένειαν παρ' Αἴαντος ἐλπίζων, θησαυρὸν καλεῖ.

l. 1209. Πολυπλάγκτων ἐτέων] ἤτοι τῶν πολλῶν χρόνων, οὓς ἐν Τροίᾳ πλανώμεθα, μηδὲν πράττοντες ὧν χάριν ἀφίγμεθα.

l. 1214. Ὄνειδος Ἑλλάνων] εἰς ὄνειδος γὰρ τοῦτο τείνει τοῖς Ἕλλησι τοσοῦτον χρόνον μηδὲν κατορθοῦσι. μὴ λάβῃς δὲ εἰς τὸ ὄνειδος ἔξωθεν εἰς· ἀλλ' οὕτως, ὅτι ἐν τῇ Τροίᾳ πολὺν χρόνον πλανώμεθα, ἐπιφέρει, δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων, λέγων τοσοῦτον χρόνον καθῆσθαι

μάτην

μέγιστον ἐνταῦθα, δίστιχον ὀνειδος Ελλήνων. ἐρεῖ δὲ καὶ προϊὼν τὸ τοιοῦτον σχῆμα. λέγων γάρ μετὰ τὴν στέρησιν τῶν παίδων, εἶτ' ἐπάγει, μνήματα Τροίας.

l. [illegible] Ὀφθῆς πρότερον] τὸ ὄφθης διὰ [illegible] μικροῦ ὀφείλει γράφεσθαι, ἵν' ᾖ ὅμοιον τῷ κώλῳ τῆς στροφῆς, οἱ γάρ ποιηταὶ πολλὰ τοιαῦτα συνεσταλμένως γράφουσι, διὰ τὸν τοῦ μέτρου κανόνα. ἔστι δὲ τοῦτο Ἰωνικῆς διαλέκτου. οὗτοι γάρ χωρὶς αὐξήσεως τοὺς παρῳχημένους χρόνους ἐκφέρουσι.

Αἰθέρα δῦναι] εἰς ἀφανισμὸν καὶ οὐδὲν ἐλθεῖν. αἰθέρα δὲ, ἢ τὸ πῦρ νόει, διὰ τὸ ἀφανιστικὸν εἶναι. ἢ τὸν αἰθέρα, διὰ τὸ μὴ σύστασιν ἔχειν.

l. 1231. Αὐλῶν ὅτοβον] τὸ ὅτοβος ἐνταῦθα δι' ἑνὸς τ ὀφείλει γράφεσθαι, ἵν' ᾖ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς. φύσει γάρ ὄτοβος διὰ δύο τ γράφεται, ὥσπερ πάταγος, τὸ αὐτὸ σημαινόμενον, δι' ἑνός.

Pag. 63. l. 1226. Κεῖμαι δ' ἀμέριμνος] τοῦτο ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπόγνωσιν ἔχων, καὶ μεριμνῶν καὶ ἐλπίζων περὶ τῆς ἐνταῦθα ἀπαλλαγῆς, ἀδήλου τοῦ μέλλοντος ὄντος ὅπη ποτὲ τῆς νίκης χωρήσει· ἄλλως τε καὶ τοῦ τοσούτου χρόνου εἰς ἀπορίαν ἐμβάλλοντος· ἢ ἀμέριμνος καὶ μὴ ἔχων μέριμναν, καὶ μὴ ἔχων φροντίδα τῶν ἐμῶν, στεφάνων φημὶ, καὶ κυλίκων καὶ ἐρώτων.

l. 1227. Ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις] ἀντὶ τοῦ ὑετοῖς συνεχέσι βρεχόμενος. οὐ γάρ ὁ πολὺς τοῦ στρατοπέδου λαὸς εἶχε σκηνὰς, φυλακὴν ὄμβρων καὶ τῶν ἄλλων ἐξ αἰθέρος δυσχερειῶν, ἀλλ' οἱ ἄρχοντες μόνοι. ἔστι δὲ καθ' ὅλον καὶ μέρος· τὸ μὲν τεγγόμενος, ὅλον· τὸ δὲ κόμας, μέρος. δέον δὲ λυγρῶς εἰπεῖν, πρὸς τὸ κόμας ἐπήνεγκεν.

l. 1233. Πρὶν μὲν οὖν] οὕτω χρὴ γράφειν, ἵν' ᾖ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τῆς στροφῆς. τὸ γάρ καὶ πρὶν μὲν, οὐκ ὀρθῶς ἔχει τοὺς χρόνους.

l. 1247. Ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην] ἐσπούδασα ἐλθεῖν ἐνταῦθα παρὰ τὸν Αἴαντα, καὶ ἀκήκοα τὴν τοῦ τάφου διορυγήν. πρὸς τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, καὶ μὴν, ἔμφασιν ἔχον. ὥσπερ ἂν εἴ τις αὐτὸν ἤρετο, τί οὕτω πάρει ταχέως;

l. 1263. Πικροὺς ἐοιγμαι] εἴκω τὸ ὁμοιῶ, εἴξω, εἶχα, ὁ μέσος παρακείμενος οἶκα. καὶ προσθήκῃ τοῦ ε, ἔοικα, ἐοίκαμεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἔοιγμεν, καὶ [illegible] τοῦ κ εἰς τὸ μέσον γ, ἔοιγμεν.

¶ Σχῆμ. l. 1247. Καὶ μὴν] τίνα Τεῦκρος πρὸς τὸν υἱὸν Αἴαντα ἔφη.

¶ l. 1250. Σὲ δὴ τὰ] παρήχησις. ἔστι δὲ καὶ ἐνταῦθα Ἀγαμέμνονος ἄφιξις δεινοπαθήσαντος κατὰ τοῦ Τεύκρου.

¶ l. 1253. Ἤπου τραφ.] κατασκευή.

¶ l. 1259. Ταῦτ' ἐμ] βάσις.

¶ l. 1260. Ποίου κάκιστ.] ἔνστασις.

¶ l. 1263. Πικροὺς ἐοιγμ.] ἐνθύμημα, καὶ ἐργασία ἀπὸ τοῦ πράγματος.

¶ Pag. 65. l. 1264. Ἐν τάδε] γνωμικόν.

l. 1268. Ἀλλ' εἰρκτέον] σημείωσαι ὅτι τὸ εἴργω ἀμφιβολίαν ἔχει τοῦ πράγματος. δύναται γάρ καὶ ψιλοῦσθαι καὶ δασύνεσθαι.

¶ Σχῆμ. l. 1284. Φεῦ, τοῦ θαν.] γνωμικὸν ἔστι δὲ ἐνταῦθα καὶ προσκατάστασις μετὰ σχετλιασμοῦ.

¶ l. 1290. Ὦ πολλὰ λο.] ἀντιπαράστασις καὶ ἀναφορὰ ὧν αὐτοῖς πεποίηκεν Αἴας.

l. 1299. Οὐδαμοῦ φής] φασὶν ἐνταῦθα ὡς συκοφαντεῖ Τεῦκρος Ἀγαμέμνονα. οὐ γάρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν αὐτοῦ λόγοις πρὸς τοῦτον τοιοῦτόν τι εἴρηται· ἀλλ' ἔφη, ποῦ βάντος, ἢ ποῦ στάντος, οὗ περ οὐκ ἐγώ; φαμὲν οὖν ὅτι ὥσπερ κατὰ τοὺς ἐριδας συμβαίνει προφέρειν ἴδια ὅτι τὸν ἀντίδικον ἀπολογούμενον τῷ προηγουμένῳ τῆς δίκης τοιαῦτα ἃ οὐδέποτ' αὐτὸς ἐφθέγξατο, οὕτω κἀνταῦθα.

l. 1303. Οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον] ἤγουν οὐκ ἐντὸς τοῦ κράνους ἔνθεν κἀκεῖσε στρεφόμενον, καὶ μὴ ἰόντα πρὸς ἔξοδον· ἢ δραπέτην, ἀντὶ τοῦ ἐντὸς μένοντα καὶ τὴν ἔξοδον φθάνοντα. τὸ δὲ καθεὶς, ἀντὶ τοῦ καταβαλών.

Pag. 67. l. 1310. Πέλοπα βάρβαρον] Τάνταλος ὁ τοῦ Πέλοπος πατὴρ ἐκ Φρυγίας ἦν· πολέμου δ' ἐπιπεσόντος αὐτῷ, μετὰ χρημάτων πέμπει Πέλοπα πρὸς Ἑλλάδα, κινδυνεύων τῆς ἀρχῆς ἐκπεσεῖν.

l. 1312. Οἰκεῖον τέκν.] μὴ λάβῃς εἰς τὸ τέκνων ἔξωθεν τὸ ἀπὸ, ὥς τινες τῶν ἀμαθῶν. ἀλλ' οὕτω λέγε, προτεθέντα τῷ ἀδελφῷ δεῖπνον τῶν οἰκείων τέκνων. τὸ γάρ δεῖπνον, οὐκ ἄλλου τινὸς ἦν δεῖπνον, (ἰχθύος λέγω, ἢ ὄρνιθος) ἀλλὰ τῶν οἰκείων τέκνων. ὥσπερ γάρ φαμὲν βρῶσιν ἰχθύος, καὶ πόσιν οἴνου, οὕτω καὶ δεῖπνον τέκνων, ἢ ἄλλων ὧν ἂν εἴποις.

l. 1314. Ὁ φυτύσας πατὴρ] φυτεύειν, τὸ τῇ γῇ φυτὸν ἐντιθέναι, ὑψηλὸν τὸ φυ, καὶ βραχύ· φιτύειν τὸ σπείρειν,

...ὃ συμφέρεται ἀπὸ τοῦ φίτυος ὃ φυτεύει, ἤγουν καὶ μακρὸν. ὃ καὶ φιλαῦθα ἡ ποιητὴ τέτακται, τοῖς δὲ ὕστερον ἡμαρτάνθη.

¶ Σχῆμ. l. 1309. Οὐκ οἶσθα] ἐρώτησις μετ' ἐπιπλήξεως καὶ ἀπειλείας.

¶ l. 1317. Ως ἐν καιρῷ] αὔξησις, καὶ συμμολογία τὴν καθ' αὐτόν.

¶ l. 1326. Εὖ νυν ἴσθι] ἐνθύμημα μετὰ ἀποδείξεως.

l. 1327. Βαλεῖτε καθ' ἡμᾶς] τινὲς ὑποτάξαντες εἰς τὸ τρεῖς, τὸ ἡμᾶς ἀντὶ τοῦ με καὶ Τεῦκρον, καὶ τὴν Τέκμησσαν καὶ Εὐρυσάκην, φασίν. ὅπερ οὐκ ἔχει λόγον. τίς γὰρ χρεία ἐνταῦθα Τεκμήσσης καὶ Εὐρυσάκους; ἢ ὡς αὐτὸς οἴσεις, πρὸς τὸ ἡμᾶς ὑποστίζων, οὕτω λέγω, βαλεῖτε ἡμᾶς, ἀντὶ τοῦ ἐμὲ καὶ σεαυτόν, συνεμφαίνων ἐμοῦ τὴν ἀγαπητὴν τρεῖς. ἐκεῖνο οὐχ ὑφίσω· ἀλλ' εἰ καὶ αὐτὸς θανεῖν, σὲ πρότερον ἀναιρεῖν βουλήσομαι. ὅτι δὲ ἔστι τοῦτο, μαρτυρεῖ καὶ αὐτὸς λέγων, ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ, καὶ τὰ ἑξῆς. ἰστέον δὲ ὅτι οὐ κακῶς ... τὸ τῆς σῆς ὑπὲρ γυναικός, ὡς οἴονταί τινες, ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν πρὸς τοὺς ... τινός, ἄλλῳ πρός τινα τῶν λόγων ποιούμενοι, παρεμφαίνοντες καὶ αὐτὰ ἐκεῖνα, οὕτω καὶ τοῦτο. ἄλλως τι ἐκ ... αὐτῷ μόνον εἰπεῖν τῆς σῆς γυναικός, ἀλλὰ καὶ ἢ τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω.

¶ Σχῆμ. l. 1336. Τί δ' ἐστὶν ἄναξ.] ἄφιξις Ὀδυσσέως ἐπὶ διαλλαγῇ τῶν μαχομένων.

l. 1340. Εγὼ γὰρ συγγνώμην ἔχω] οὐ καλῶς λέγεις Ὀδυσσεῦ ἐνταῦθα. οὐ γὰρ ... τὰς ὕβρεις καὶ ἀκούων ἐν ὁμοίμοις· ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεύς, ὁ δ' ἰδιώτης. ἄφεγε δὲ τὰ ἄλλα πάντα ἴδια τῆς Ὀδυσσέως μάσως. πλὴν εἰ μήπως εἴποις ὡς ἐκ ἀπὸ τῶν λελογισμένων, οὐδὲ ... τοῦ θυμοῦ, ἀλλὰ μηχανῇ τινὶ τοῦτ' ἔλεξε τῆς διαλλαγῆς ἕνεκα, καὶ ἅμα τὸν βασιλέα τὰ μέγιστα πεποιθώς.

l. 1342. Ηκουσεν αἰσχρὰ] ἤγουν, ὅτε πρὸς Μενέλαον ἐποίει τοὺς λόγους· ὥστε αὐτὸς ἐστὶν ἄρχων τῆς ὕβρεως, ἐγὼ δὲ, ἀμυνόμενος. οὕτω τοῦτο νόει, καὶ μὴ πρὸς τὰς ὕστερον ὕβρεις. ἄλλως γὰρ ἐκ τοῦτο προσέβαλλεν εἰς δικαίωμα Ἀγαμέμνων.

l. 1345. Θέλειν ἐμοῦ] ὑπερβάτον τι... ἔχει ἡ τοιαύτη σύνταξις τὸ ἐμοῦ. ἔχει δὲ οὕτω, πρὸς βίαν ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ εἰς δυναστείαν ἐμοῦ. ἐπεὶ γὰρ ἡ δυναστεία ἐκ ἄλλου τινός ἐστιν, ἀλλ' Ἀγαμέμνονος, (πρὸς γὰρ αὐτὸν ὁ Τεῦκρος συνίστασθαι ἔμελλε) διὰ τοῦτο πρὸς βίαν ἐμοῦ λέγει.

l. 1347. Η πάρος ξυνηρομεῖν] εὕρηται καὶ ξυνηρετμεῖν, ὅπερ ἀντὶ τοῦ συμφωνεῖν εἶπεις. εἴρηται δὲ ἡ λέξις ἐκ μεταφορᾶς τῶν κωπηλατούντων.

¶ Σχῆμ. l. 1350. Ακουέ νυν] συμβουλή.

Pag. 69. l. 1353. Ὥστε τὴν δίκην πατεῖν] πατεῖται γὰρ ἡ δίκη διὰ τὸ τῆς σῆς ὀργῆς τὴν ἐκείνου ἀρετὴν προτιθέναι, ἀλλ' ἀνάγκαιον ἦν, ἵνα τὸ τῆς ἐξουσίας μέγεθος βεβαιώσῃ.

¶ Σχῆμ. l. 1354. Κἀμοὶ γὰρ] παράδειγμα ἐξ ἑαυτοῦ.

¶ l. 1362. Ἀνδρα δ' οὐ δίκ.] γνωμικόν.

l. 1362. Ἀνδρα δ' οὐ δίκαιον] τοῦτο πρότερον ὡς καθόλου γνώμην ἐξενήνοχεν, εἶτα μερικῶς πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα. δέον γὰρ εἰπεῖν, οὐδὲ ἐὰν μισῶν κυρῇ, ὁ δὲ χωρὶς εἶπεν, εἰκότως τοῦτο ποιήσας, ἵνα μισουμένῳ τούτῳ ἔλεον καὶ συμπάθειαν ἐνταῦθα προσθήσῃ τῷ Αἴαντι.

l. 1364. Σὺ ταῦτ' Ὀδυσσεῦ] μὴ λάβῃς εἰς τὸ ταῦτα ἔξωθεν τὸ μοι, ἀλλ' ὥσπερ μάχομαί σοι ταῦτα, φαμὲν, οὕτω καὶ τοῦτο.

l. 1368. Τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν] ἤγουν οὐδόλως εὐσεβεῖν καὶ ὅσια περιέπειν. κωλύεται γὰρ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ τὸ ταύτης συμφέρον. εἰ γὰρ καὶ Αἴας οὐδὲν ἔμελλε δρᾶσαι εἰς αὐτὸν (τέθνηκε γὰρ) διὰ τοῦτό γε μὴν δεῖ τοῦτον τετιμωρῆσθαι, ἵνα μή τις ἰδὼν αὐτὸν ἀτιμώρητον μείναντα, ἐγχειρήσῃ τοῖς ἴσοις.

l. 1375. Τῆς ἔχθρας πολὺ] δέον πλέον εἰπεῖν, πολὺ εἶπεν. εὕρηται γὰρ πολλαχοῦ τὰ ἁπλᾶ ἀντὶ συγκριτικῶν τιθέμενα· ὥσπερ αὖ τοὐναντίον, τὰ συγκριτικὰ ἀντὶ ἁπλῶν.

l. 1380. Ημᾶς σὺ δειλοὺς] ἐὰν γὰρ πεισθῶμαι συγχωρήσωμεν Αἴαντα, πᾶς τις ὡς ἐκ οἶδεν ὅτι σὴν χάριν τοῦτο ποιοῦμεν, οἰηθείη ἂν διὰ τὴν Τεύκρου θρασύτητα ἡμᾶς βιασθέντας ἐνδοῦναι.

¶ Σχῆμ. l. 1394. Καὶ νοῦ γε] καταλλαγὴ Ὀδυσσέως καὶ Τεύκρου.

¶ Pag 71. l. 1399. Αριστ' Ὀδυσσεῦ] ἔπαινος Τεύκρου πρὸς Ὀδυσσέα.

l. 1408. Μνήμων τ' Ερινύς] ἤγουν μνημονεύουσα τὴν ἐκδίκησιν παραλιπόντων κακῶν, καὶ μηδέποτ' εἰς λήθην ἰοῦσα,

ἀλλὰ τιμωρουμένην. διὰ τοῦτο δὲ τὴν δίκην τελεσφόρον καλεῖ, διὰ τὸ μὴ αὐτίκα τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἀπαντᾶν, ὅπως ἂν μετανοοῖεν· ἀλλ᾽ ὕστερον κατ᾽ αὐτῶν ἐφιέναι μετὰ μείζονος τοῦ κολάζειν παρασκευῆς.

¶ Σχῆμ. l. 1421. Ἅλις ἤδη] ἐπίλογος.

l. 1424. Τρίποδ᾽ ἀμφίπυρον] ἤγουν χυτρόποδα, ὃν κοινῶς πυροστάτην, ὃ καὶ λέβητα λέγεται. ἀπὸ δὲ τῆς θέσεως τοῦ χυτρόποδος τίθεται ὁ λέβης καὶ τὸ θερμαινόμενον ὕδωρ.

Λουτρῶν ὁσίων] μὴ λάβῃς εἰς τὸ λουτρῶν ἔξωθεν τὸ ὑγρόν· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ὁ τρίπους διὰ λουτρὰ ἦν, καὶ οὐδ᾽ ἄλλο τι, διὰ τοῦτο τρίποδα λουτρῶν λέγει.

l. 1426. Τὸν ὑπασπίδιον] ἤγουν τὸν ὑποκάτω τῆς ἀσπίδος. πάντων γὰρ ὅπλων ἡ ἀσπὶς ἐπίκειται. τοῦτο δὲ λέγει ἵνα αὐτὸν συνθάψῃ τῷ Αἴαντι, ὡς τὸ πρόσθεν ἐνετείλατο.

l. 1429. Πλευρᾶς σύν] εἰ μὲν τὸ πλευρᾶς περισπάσεις, καθ᾽ ὅλον καὶ μέρος ἐρεῖς (τὸ γὰρ Αἴαντος, ὅλον· τὸ δὲ πλευρᾶς μέρος) εἰ δὲ ὀξυνεῖς, πρὸς τὸ ἐπικούφιζε συντάξεις. σκόπει δὲ ὅτι ἀπεικότως μὴ οὕτω συντάσσειν, θιγὼν τῆσδε τῆς πλευρᾶς. ἀλλὰ θίγων τοῦ πατρὸς τῆσδε τῆς πλευρᾶς· οὕτω γὰρ καὶ τὸ καθ᾽ ὅλον καὶ μέρος σώζεται.

l. 1431. Μέλαν μένος] μέλαν αἷμα λέγει τὴν τοῦ αἵματος ἀνάδοσιν καὶ πρὸς τὸ ἄνω ὁρμήν, ἐπειδὴ καὶ τὸ μέλαν αἷμα.

l. 1432. Ἀλλ᾽ ἄγε] ἡ σύνταξις, ἀλλ᾽ ἄγε, πᾶς ἀνὴρ ὅστις φησὶ παρεῖναι καὶ ὑπάρχειν φίλος τοῦ Αἴαντος· ὅτι ἦν ὁ Αἴας τότε φίλον καὶ αὐτὸν τοῦτο παρεῖναι λέγω· σπευδέτω καὶ ὁρμάσθω, βαινέτω καὶ πορευέσθω, πονῶν καὶ συναγωνιζόμενος τῷδε τῷ ἀνδρὶ τῷ Αἴαντι τῷ κατὰ πάντα ἀγαθῷ, φρόνησιν λέγω καὶ ἀνδρείαν καὶ τἆλλα, καὶ ἐν οὐδενὶ πράγματι λῴονι καὶ κρείττονι τῶν θνητῶν, ἐπειδὴ πᾶσι μὲν τοῖς καλοῖς ὅσων ἄνθρωποι ἡ φύσις ἀξιοῦσιν, ἐνδεδυμένῳ, θνητῷ δὲ ὄντι. ἔστι δὲ τὸ οὐδενὶ οὐδέτερον λέγει· τὸ δὲ λῴονι ἀρσενικὸν πρὸς τὸ Αἴαντι· οὐχ ὥς τινές φασι, τὸ οὐδενὶ ἀντὶ τοῦ νεκρῶν καὶ ἀπάντων, σπανιώτατος γέμοντα καὶ ἄλλως. ἀλλ᾽ εἶχε πᾶς ὅστις φησὶν εἶναι φίλος τῷ ἀνδρὶ τῷδε τῷ κατὰ πάντα ἀγαθῷ, ὁρμάσθω πονῶν ὑπὲρ τοῦδε, καὶ ὑπὲρ οὐδενὸς ἄλλου ἀπὸ τῶν θνητῶν, κρείττονος ὄντος τοῦ Αἴαντος· ὅτι ἦν καὶ ὑπῆρχεν φανερός, τότ᾽ ἦν λέγω.

l. 1437. Ὦ πολλὰ] ὄντως πολλὰ τοῖς βροτοῖς γνῶναι ἰδοῦσι καὶ θεασαμένοις· οὐδεὶς δὲ πρὶν ἰδεῖν, ὅτι μάντις τῶν μελλόντων τί ποιήσει. ἤγουν ... τις εἶδεν, ἐπίσταται· ὁ δὲ μὴ ἰδὼν οὐκ ἂν ἔχοι περὶ τοῦ μέλλοντος ἰσχυρίσασθαι τί ποιήσει. τοῦτο δὲ λέγει ὁ χορὸς ... αὐτῶν, ὡς πρότερον οὐκ ἐλπίζοντες ... θάπτεσθαι τὸν Αἴαντα, ὕστερον δὲ ἰδόντες τοῦτο γινόμενον.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ Εἰς τὴν ΗΛΕΚΤΡΑΝ.

¶ Σχῆμ. Pag. 75. l. 1. Ὦ τοῦ στρατηγήσαντος]

Προσφωνητικὸν προοίμιον. ἐνταῦθα δὲ καὶ πρόθεσις.

l. 3. Ὧν πρόθυμος.] Αὕτη ἡ γραφικὴ, καθὰ οἴονταί τινες, δεῖ, λέγοντες, εἰς θέαν ἐλθεῖν. (τοῦτο γὰρ λαμβάνουσιν ἔξωθεν) ἥδετο πρόθυμος ἀλλὰ πρὸς πρόθυμος, καθάπερ φαμὲν, οἷός εἰμι τοῦ δεῖνος, οὕτω καὶ πρόθυμος. ἰστέον δὲ ὅτι διὰ τοῦτο παλαιὸν τὸ Ἄργος λέγει, διὰ τὸ τὸν πρῶτον αὐτὸ οἰκιστὴν Ἄργον γεγενῆσθαι. ἢ παλαιὸν λέγει, ὡς πρὸς τὸν Ὀρέστην, ἀντὶ τοῦ ὃ πάλαι οἶδας· ὅπερ οὐ τοσοῦτον ἐχέλεγε λόγου.

¶ l. 4. Τὸ γὰρ παλ.] κατασκευή.

l. 5. Τῆς οἰστροπλῆγος] ἡ τῆς τῷ οἴστρῳ καὶ ἔρωτι τοῦ Διὸς πληγείσης· ἢ οἶστρον λέγει ὃν αὐτῇ ἡ Ἥρα ἐπέβαλεν, ἐπεὶ ταύτην εἰς βοῦν Ζεὺς μετέβαλε, βουλόμενος ἐκείνην λαθεῖν.

l. 6. Λυκοκτόνου θεοῦ] λυκοκτόνος ὁ Ἀπόλλων καλεῖται, ὡς ποτε λύκον κτείνας. τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει, Ἀπόλλων ἀλληγορεῖται εἰς ἥλιον, οὗ τῇ παρουσίᾳ τὸ λυκόφως ἀφανίζεται, λύκου χροιὰν ἔχον, διὸ καὶ τοιοῦτόν τι ἔχει. οὕτως οὖν ἐν Ἄργει λυκοκτόνου Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἔχων, καὶ προσαγορευόμενος ἐντεῦθεν Λύκειος ἀγορά.

¶ Σχῆμ. l. 15. Νῦν οὖν] βάσις.

l. 17. Ἡλίου σέλας] ἢ τὸ σέλας αἰτιατικὴν νοητέον, τὸ δὲ φθέγματα εὐθεῖαν, οὕτως, ὡς ἤδη τὰ πρωϊνὰ φθέγματα τῶν ὀρνίθων σαφῆ, κινεῖ καὶ φέρει ἡμῖν τὸ λαμπρὸν σέλας τοῦ ἡλίου. τοῦτ' ἔστιν αἱ ὄρθριαι τῶν ἀλεκτρυόνων ᾠδαὶ μηνῦσαι ἡμῖν ἤδη μεταβάλλοντα. ἢ τὸ μὲν σέλας ἴσως εὐθεῖαν, τὸ δὲ φθέγματα αἰτιατικὴν, οὕτως, ὡς ἤδη τὸ λαμπρὸν σέλας τοῦ ἡλίου κινεῖ καὶ φέρει ἡμῖν σαφῆ τὰ ἑῷα καὶ πρωϊνὰ φθέγματα τῶν ὀρνίθων. τοῦτ' ἔστιν, ἤδη προσιοῦσα ἡ ἡμέρα τὰς ὀρθρινὰς ἡμῖν φωνὰς τῶν ὀρνίθων ἀνίστησι.

l. 19. Μέλαινά τ' ἄστρων] διὰ τὸ ἐν νυκτὶ τὰ ἄστρα φαίνεσθαι, διὰ τοῦτο ταύτην ἐκλελοιπέναι τούτων φησὶν ἧς ἀπιούσης οὐδὲ ἄστρα δείκνυται.

¶ Σχῆμ. l. 23. Ὦ φίλτατ'] δεύτερον προοίμιον προσφωνητικὸν καὶ αὐτό.

l. 24. Ἐς ἡμᾶς γεγὼς] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, γεγονέναι εἰς ἡμᾶς ἐσθλὸς, πρὸς μετοχὴν ἔτρεψεν, ὃ καὶ κρεῖττον.

¶ l. 25. Ὥσπερ γὰρ] κατασκευὴ τῆς προτάσεως ἐκ παραδείγματος.

¶ l. 29. Τοιγὰρ, τὰ] βάσις καὶ προκατάστασις.

¶ l. 32. Ἐγὼ γὰρ] διήγησις.

¶ Pag. 77. l. 37. Ὅτ' οὖν τοι] συμβουλὴ πῶς δεῖ τοῦ προκειμένου σκοποῦ ἅψασθαι.

l. 42. Ἠνθισμένον] οὐ γὰρ ἀναγνωρίσουσιν, οὐδὲ ὑπονοήσουσί σε οὕτω κεχρηματισμένον, ἤτοι πεπολιωμένον ὑπὸ τοῦ γήρως, καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου τοῦ μακροῦ ἐνηλλαγμένον κατὰ τὴν τοῦ σώματος διάθεσιν. πρὸ τοῦ μὲν γὰρ νέος ἐξῆλθες, νῦν δὲ γηραιὸς ἐπανέρχῃ· ὥστε καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ εἴδους οὐχ ὑποπτεύσουσί σε ἀπατεῶνα εἶναι. σημειωτέον δὲ τὴν μεταχείρισιν. ἐπειδὴ γὰρ ὁ Ὀρέστης παρὰ τῷ Στροφίῳ ἐτρέφετο, ὁ μὲν Πυλάδης καὶ ὁ Ὀρέστης μέλλουσιν εἰπεῖν ὅτι τὸ ἄγγελος παρὰ Κλυταιμνήστραν ἀνάξουσιν, ὡς παρὰ Στροφίου πεμφθέντες· τῷ δὲ παιδαγωγῷ ὑποτίθεται εἰπεῖν ὡς παρὰ Φανοτέως

 ἥκει,

ἔκος, συμμεμιμημένως εἰς φίλῳ τούτῳ Ὀρέστου θάνατον.

l. 48. Πυθικοῖσι] τέσσαρες ἀγῶνες μεγάλοι ἐν Ἑλλάδι ἐγίνοντο· ὁ τῶν ὀλυμπίων, ὁ τῶν νεμέων, ἀμφότεροι εἰς τὸν Δία· ὁ τῶν ἰσθμίων, εἰς Ποσειδῶνα· ὁ τῶν πυθίων, εἰς τὸν Ἀπόλλωνα.

l. 51. Κεχερνίασι] ἤτοι ἐν χερνιβίμοις τροφαῖς. ἔθος γὰρ ἦν αὐτοῖς τιμῶσιν τὰς κόμας, καὶ ἐπιτιθέναι τῷ τάφῳ, ἵνα διὰ τούτου πένθους ἵλεως αὐτοῖς ὁ νεκρὸς ᾖ. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ χλιδῆς. τρυφὴ γὰρ κεφαλῆς ἡ κόμη.

l. 54. Ὁ καὶ σὺ θάμνοις] θαμνώδη φυτά εἰσι τὰ φρύγανα, καὶ μὴ εἰς ὕψος αἰρόμενα.

l. 60. Ἡδὺ γὰρ εἶδον] Πυθαγόρας καθ'. καὶ τὰ ἑξῆς.

¶ Σχῆμ. Ἡδὺ γὰρ] παράδειγμα.

¶ l. 66. Ἀλλ' οὐ πωτ'.] εὐχή.

Pag. 79. l. 83. Πατέρος χέοντος λυτρὰ] διότι αἱ θυσίαι αἱ πρὸς ἐκεῖνον ἐπὶ κακῷ ἑαυτῶν γενέσθαι ἔμελλον, διὰ τοῦτο λύτρα ταύτας καλεῖ· ὡς καθάρσια τοῦ μιάσματος ὃ ἔμελλον κτήσασθαι οἱ Κλυταιμνήστρα καὶ Αἴγισθος ἀνελεῖν. μὴ γὰρ ὅτι δίκαιοι ἦσαν οὗτοι τεθνάναι, ἀλλ' ὅτι πᾶς φόνος μίασμά ἐστιν.

¶ Σχῆμ. l. 85. Ὦ φάος] θρῆνος Ἠλέκτρας.

l. 95. Οὐκ ἐξένισε] ἐφιλοφρονήσατο. φιλοφρόνησις δὲ τοῦ φονίου Ἄρεως ἐστὶν τὸ ἐπὶ ὁ φόνος.

l. 98. Κάρα] κάρα, τὸ πρότερον βραχύ, καὶ τὸ δεύτερον μακρόν. κοινῶς δὲ, τὸ πρότερον μακρόν. πρῶτον δὲ εἰπὼν ὄν, εἶτα κάρα ἐπήνεγκε, καθ' ὅλον καὶ μέρος.

l. 106. Ὥς τις ἀηδὼν] ἢ τὸ ἴδιον τέκνον τὸν Ἴτυν, δι' ἀμυνὰν τὴν πρὸς τὸν ἄνδρα Τηρέα, μετὰ Φιλομήλας τῆς ἀδελφῆς ὑπ' ἐκείνου φθαρείσης, ἀποκτείνασα. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς οὔτε ἐν ἡμέρᾳ, οὔτε ἐν νυκτὶ παυσαμένη τῶν θρήνων.

l. 109. Ὦ δῶμ' Ἀΐδου] διὰ τοῦτο τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσεφόνην καλεῖ καὶ τὸν ὑποχθόνιον Ἑρμῆν εἰς ἐκδικίαν τοῦ πατρός. διὰ τὸ ἐν ᾅδου κεῖσθαι αὐτόν. ἀρὰν δὲ λέγει τὴν καθ' ἑκάστην κατὰ Κλυταιμνήστρας καὶ Αἰγίσθου πρὸς τοὺς θεοὺς ἐποίησεν, ἣν ὡς δικαίας τιμωρουμένην πότνιαν ὀνομάζει. τὰς γὰρ μὴν Ἐριννύας φησὶν ὡς ἂν εἴποις ὡς διὰ τοῦτο ἐπιβοῶνται εἰς τὸν φονέα καὶ κακούργους τιμωρουμένας.

l. 112. Τοὺς ἀδίκως] οἱ γεγραφότες αἳ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας, ἀμαθῶς τὸ μέτρον. διὸ ἀσύστατον τὸ αἱ ἐξεβλήθη παρ' ἡμῶν.

l. 117. Μούνη γὰρ ἄγειν] Οὕτω φησὶ λέγει, ὡς ἐπὶ μόνη δυναμένη φέρειν τὸ ἄχθος τῆς λύπης. ποταπόν; ἀντίρροπον καὶ ἴσον. τοῦτ' ἔστιν, ὡς ἐξισοῦται τῇ ἐμῇ δυνάμει ἡ λύπη. ἵνα καὶ φέρω αὐτήν. ἀλλὰ μείζων ἐστὶ, καὶ ὑπὲρ τὴν ἐμὴν δύναμιν.

Pag. 81. l. 25. Τίν' ἀεὶ τάκεις] δέον οὕτω λέγειν, τίν' ἀκόρεστον οἰμωγὴν ἔχεις, τάκεις εἶπεν. εἰκότως, τὸ γὰρ θρηνεῖν ἀεὶ καὶ λυπεῖσθαι, τῆξιν κατὰ μικρὸν καὶ δαπάνην τοῦ σώματος ἐργάζεται· ἐπεὶ καὶ τὸ τῆς λύπης ὄνομα οὐχ ἕτερόν ἐστιν ἀλλ' ἢ τοῦ τὴν καὶ τοῦ λειπουροῦ λύσεως. μὴ λαβὼν δὲ ἔξωθεν τὸ διὰ εἰς τὸν Ἀγαμέμνονα, ὥσπερ ἅπαντες, χαλεπὸν εἰπεῖν, τῶν ἀγνοίας γράφουσιν· ἀλλ' οὕτω λέγει, τίνα ἀκόρεστον οἰμωγὴν τάκεις; εἶτα ἑρμηνεύων τὴν οἰμωγὴν ἥτις ἐστὶ, φησὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τὸν πάλαι κατεργασθέντα ἐκ μητρὸς, καὶ τῆς δολερᾶς καὶ ἀθεωτάτης μητρὸς ἀπόδοτον, καὶ προδεδομένον κακῇ καὶ φονικῇ χειρί. ὅμοιον δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας λέγει, γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος, τὸν ἀμφιτειχῆ λεών· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐλαύνω διὰ εἰς τὸν ἀμφιτειχῆ πεδίασιν. εὑρήσεις δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσι τῶν ποιητῶν τοιαῦτα ἐξετάζειν.

l. 38. Ἀμειβόμεναι χάριν] καλῶς εἶπε τὸ ἀμειβόμεναι. φίλη γὰρ καὶ αὐτὴ ἦν τούτου. τῶν φίλων δὲ πρὸς ἀλλήλους ἐστὶν ἡ ἀμοιβή.

l. 44. Οὐ λιταῖς] μὴ γράφε οὔτε λιτῶν, ἀλλὰ οὐ λιταῖς. οὕτω γὰρ ἔχει τὸ κῶλον ὀρθῶς πρὸς τὸ τῆς στροφῆς, οὐδὲν δὲ καινὸν εἰ καὶ τὸ τι λείπει. εὕρηται γὰρ πολλὰ τοιαῦτα.

l. 45. Ἐπ' ἀμήχανον] ἤγουν ἀνίκητον καὶ ἀθεράπευτον, πρὸς ὃ οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι.

l. 47. Ἀνάλυσις] ἤγουν ἀναπόδοσις, καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐπάνοδος. κακὰ γὰρ ἦν ἐξ ἀρχῆς, εἶτα κακὰ γίγνεται. ἢ δὲ τὰ κακὰ ἀναλύουσι, πρὸς τὰ ἀρχαῖα, ἤτοι τὰ κακὰ ἀναλύσει.

l. 53. Ἀεὶ] τὸ ἀεὶ καὶ ἀμφίβολον πρὸς ἀμφότερα συνταττόμενον, ὡς τὸ ἔχω

χόλον

χρόνον ἐνταῦθα πρὸς τὸ ἐμέ· ἀλλὰ δεῖ λαμβάνειν ἔξωθεν εἰς πρόσθεσιν. ὥσπερ γὰρ φαμὲν τὸ χρεὼν βουλῆς ἐμέ τε καὶ σέ. δέον γὰρ εἰπεῖν, ἐμοὶ καὶ σοί, εἰς ἔξωθεν λαμβάνομεν οὕτω καὶ τοῦτο. ἔστι δὲ καθ᾽ ὅλον καὶ μέρος. μέρος γὰρ τὰ φρένας τοῦ ἐμέ. φασὶ δὲ καί τινες τὸ ἄφαρον ἀντὶ τοῦ ἀφρόνως ἐν οἷς οὐκ οἶδ᾽ ὅπη ποθ᾽ εὑρόντες ταύτην τὴν σημασίαν ὡς ἐατέον.

l. 55. Διὸς ἄγγ.] ἤγουν ἡ ἀηδὼν διὰ τὸ τὸν ἐπ᾽ αὐτῇ γενόμενον ἔλεον τοῦ Διὸς τοῖς πᾶσιν ὑποδεικνύειν ἢ μαρτυρεῖν αὐτὸν φιλάνθρωπον. ἢ ὡς δι᾽ αὐτῆς ὁ Ζεὺς τὸ ἔαρ ἑρμηνεύει. ἢ διὰ τὸ ἐν ἔαρι κατάρχεσθαι τῆς ᾠδῆς, ὅτε τὰ Διάσια ἤγετο, ἥτις ἐστὶν ἑορτὴ τοῦ Διός.

l. 57. Νιόβα, σὲ δ᾽] Ἀγαθίου σχολαστικοῦ ἐπίγραμμα δι᾽ ἰάμβων εἰς Νιόβην,

Ὁ τύμβος οὗτος ἔνδον οὐκ ἔχει νέκυν,
Ὁ νεκρὸς οὗτος ἐκτὸς οὐκ ἔχει τάφον,
Ἀλλ᾽ αὐτὸς αὐτῷ νεκρός ἐστι καὶ τάφος.

Pag. 85 l. 152. Αἲ αἴ] τοῦτο οὐκ ἔστι πρὸς τὴν Νιόβην, ἀλλὰ διὰ μέσου ἡ Ἠλέκτρα τέθεικεν. ἂν δὲ γράφῃς αἰεί, διὰ τὴν Νιόβην εἴποις.

l. 157. Οἵα Χρυσόθεμις] τὸ οἵα τινὲς ἀντὶ τοῦ καθὰ λέγουσι, λαμβάνοντες ἔξωθεν τό, διὰ τί οὐ ζάεις καὶ σύ, καθὰ ζῇ ἡ Χρυσόθεμις καὶ Ἰφιάνασσα. οὗ τί γένοιτ᾽ ἂν ἀμαθέστερον; ἔχει δὲ οὕτως. εἰπὼν γὰρ ὁ χορὸς ἄνω, πρὸς ὅπερ ἄχος εἶ καὶ ὑπεράρχεις περισσοτέρως καὶ ἀφειδεστέρως προσκειμένη τῶν ἔνδον, τοῦτ᾽ ἔστι πλέον τῶν ἐν τοῖς τοῦ οἴκου αὐτῇ ἀθυμεῖς, τοῦτο εἰπών. ἐπειδὴ ἀόριστον ἦν τῶν ἔνδον (πολλοὶ γὰρ ἐν τοῖς οἴκοις οὐκ ἔμελλε λύπης) ἑρμηνεύει τοῦτο, διὰ τοῦ οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾷ ξυναίμος, ἤγουν οἷς ἀδελφὴ τυγχάνεις, ἐπειδὴ τὴν τῶν ἀδελφῶν ἀπαρίθμησιν. δέον δὲ εἰπεῖν ὧν ἀδελφὴ ἐστὶν ἡ Χρυσόθεμις, ἡ Ἰφιάνασσα, καὶ Ὀρέστης. ὁ δὲ πρὸς τὸ Χρυσόθεμις ἐπήγαγε λέγων, οἵα ζώει ἡ Χρυσόθεμις ἡ Ἰφιάνασσα, καὶ Ὀρέστης ὁ δὲ πρὸς τὸ Χρυσόθεμις ἐπήγαγε λέγων, οἵα ζώει ἡ Χρυσόθεμις, ἡ Ἰφιάνασσα, καὶ ὁ ἀχέων καὶ λυπούμενος ἐν κρυπτῇ ἥβῃ. ἤγουν ὁ λάθρα ἀναστρεφόμενος παρὰ τῷ Στροφίῳ καὶ διὰ τὸν πατέρα λυπούμενος ὁ Ὀρέστης. ἰστέον δὲ ὅτι Εὐριπίδης καὶ οἱ ἄλλοι ποιηταὶ Ἰφιγένειαν καὶ Ἰφιάνασσαν τὴν αὐτήν φασι, καὶ Σοφοκλῆς οὐ ποιεῖ. ἀπορεῖται δὲ πῶς Ἰφιανάσσης τῆς Ἰφιγενείας ἐν Ὑπερβορέοις οὔσης νῦν μνημονεύει, καὶ φαμὲν ὅτι ὥσπερ τὸν Ὀρέστην ἀπόντα λέγει, οὕτω καὶ ταύτην. ἀπαρίθμησιν γὰρ μόνην ποιεῖται, εἰ καὶ τῶν ἔνδον παρεμβαλοῦσα διανοουμένως εἴρηκεν. οὐδεὶς γὰρ ἔνδον ἀλλ᾽ ἢ ἡ Χρυσόθεμις καὶ ἡ Ἠλέκτρα. μαρτύριον δὲ τὸ οἷα, ἀλλ᾽ ἅ τι μυρία, καὶ τὸ παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν Πέρσαις. ἀπαριθμούμενος γὰρ ἐκεῖ τοὺς Ξέρξου στρατηγοὺς φησίν, Οἱ δ᾽ ἐπὶ ναῶν πεζοί τε βάδην Πολέμου στίφος παρέχοντες. οἷος Ἄμιστρις, ἠδ᾽ Ἀρταφρένης Καὶ Μεγαβάζης, καὶ τὰ ἑξῆς.

l. 170. Ἀγγελίας ἀπατ.] οὐχ ἡ ἀγγελία ἠπατᾶτο, ἀλλ᾽ ὑπὸ ταύτης Ἠλέκτρα. διὰ τί οὖν πρὸς τὴν ἀγγελίαν τὸ ἀπατώμενον λέγει. καὶ φαμέν, ὅτι ἀπὸ τοῦ πάσχοντος τὸ ποιοῦν. ἡ ἀγγελία μὲν γὰρ τὴν ἀπάτην ἐποίει, αὕτη δὲ ἔπασχεν. ἄλλως τι δέον ἀπατωμένη, ἐμοὶ εἰπεῖν πρὸς τὸ τί εἴρηκεν. ἡ γὰρ ψευδὴς καὶ ματαία ἀγγελία ἀπατωμένη ὥσπερ ἐστὶ πάσχουσα τὴν ἀπάτην ὑπὸ τοῦ ταῦτα μηνύοντος, ἐν αὐτῷ τῷ ψευδῶς μηνυθῆναι.

l. 179. Εὐμαρὴς θεὸς] διὰ τὸ ῥᾳδίως φέρειν τὸν χρόνον, νῦν μὲν ταῦτα, νῦν δ᾽ ἐκεῖνα, εὐμαρῆ θεὸν ἐκάλεσε. λέγει δὲ τοῦτο, ἵν᾽ αὐτὴν παραμυθήσηται, ὡς ἐλθὼν ποτὲ Ὀρέστης, καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν λήψεται δίκην.

l. 183. Παρὰ τὸν Ἀχέροντα] καὶ ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ ἐν χρήσει αὕτη ἡ σύνταξις τῆς παραθέσεως.

l. 186. Βίοτος ἀνέλπιστος] δέον ἀνέλπιστον εἰπεῖν πρὸς τὸ ἐμέ, πρὸς τὸ βίοτος ἐπήνεγκεν.

Pag. 85. l. 195. Ἐν κοίταις πατρῴαις] ἤγουν εἰς ἃς κατεκλίθη μετὰ τὸ λελοῦσθαι Ἀγαμέμνων, καὶ παρὰ Κλυταιμνήστρας ἀπώλετο, ἐνδυθεὶς χιτωνίσκον κεφαλῆς καὶ χειρῶν οὐκ ἔχοντα ἔξοδον, εἰ καὶ μὴ Σοφοκλῆς οὕτω λέγει.

l. 196. Ὅτε σοὶ] τὸ σοὶ ἐνταῦθα οὐκ ἔστιν ἀργόν· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἡ τοῦ πατρὸς αὐτῆς πληγὴ περιττότερον ἑτέρου ὑπ᾽ αὐτῆς ἐλογίσθη, διὰ τοῦτο τὸ σοὶ λέγει.

l. 198. Δόλος ἦν ὁ φράσας] συλλογιστικῶς ἐνταῦθα τὸν ἔρωτα φησὶ τὸν φόνον ἐργάσασθαι. ἔρως μὲν γὰρ δόλον ἀπέτεκεν· ὁ δὲ τὸν φόνον ἐμηχανήσατο. ἄρα οὐκ ἄλλος ἀντ᾽ ἔρωτος ἐστίν, ὁ τὸν φόνον ἐργασάμενος. ὕστερον δὲ κειμένου τοῦ μέσου, ὅθεν ἐστὶ τίθεται τὸ συμπέρασμα, μικρογρα-

φεῖν

φεῖν δὲ δεῖ τὸ ἱερὸς, διὰ τὸ εἶναι τὸν πόδα ἀνάπαιστον. ὅτι δὲ ἰωνικῶς οὕτω γέγραπται, δῆλον ἐκ τῆς αἰτιατικῆς. τὸν ἱρὸν γάρ φησιν. ὡς καὶ Ὅμηρος, ἐξ ἱροῦ ἰόντα. ἰστέον δὲ ὅτι ἐρωτᾷ τινὲς ἐνταῦθα τῆς Κλυταιμνήστρας πρὸς Αἴγισθον ἐξέβαλον· καὶ δῆλον δι' οὗ αὐτὴ ἐμηχανήσατο τὸν τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον. πρὶν γὰρ τοῦτον ἐκ Τροίας ἐλθεῖν, τὸ τοῦ φόνου δρᾶμα συνεσκευάσθη.

l. 202. Κεῖνα πλέον] τὸ πλέον περιττόν. ἀρκεῖ γὰρ τὸ ἐχθίστη πρὸς γυναικῶν συντετάχθαι, ἢ τὸ μὲν ἐχθίστη πρὸς τὸ πασῶν ἐχέτω τὴν δύναμιν, τὸ δὲ πλέον πρὸς τὸ ἐχθίστη ἢ ἀμφότερα τὴν αὐτὴν ἐχέτω δύναμιν πρὸς τὸ πασῶν. δεῖγμα γὰρ τοῦ ἔχθους ὑπερβολῆς, ὥσπερ ὅτι δύο ἢ τρεῖς ἀρνήσεις τιθέμεθα εἰς ἄρνησιν μείζονα πολλάκις. ἢ καὶ λέξεις.

l. 205. Ἔκπαγλ' ἄχθη] τὸ ἄχθη καὶ τὸ θανάτους ταυτόν ἐστιν. εἰποῦσα γὰρ, ὦ ἔκπαγλ' ἄχθη, ἐπήγαγε τὸ, Ἐμὸς εἶδεν πατὴρ θανάτους ἀεικεῖς. ἢ καὶ τὸ ἄχθη κλητική ἐστι· τὸ δὲ θανάτους, αἰτιατική. τὸ μὲν πρὸς τὸ ὦ συνταττόμενον· τὸ δὲ θανάτους, πρὸς τὸ εἶδεν. ἔστι δὲ τοῦτο ὅμοιον τῷ, Ἡμεῖς μὲν ἂν τὴν δ' ἣν ὅδ' εἴληχας τύχην, Θανόντες ἂν προὐκείμεθ' ἐχθίστῳ μόρῳ. μὴ λάβῃς δὲ τὸ διδύμαιν ἀντὶ δοτικῆς, ἵνα καὶ ἐν ἔξωθεν λάβῃς, ἀλλ' ἀντὶ γενικῆς, οὕτω, θανάτους διδύμαιν ἐχθρῶν, ἤγουν οὓς αἱ διπλαῖ χεῖρες εἰργάσαντο Κλυταιμνήστρας ἢ Αἰγίσθου.

l. 212. Ἀπόναιτο] Ὀνάω, ὀνῶ, ὄνημι, ὄναμαι, εὐκτικὸν ὀναίμην ὄναιο ὄναιτο, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ὄναιντο, καὶ ἰωνικῶς ὀναίατο.

l. 214. Μὴ πόρσω φωνεῖν] ἤγουν ἐκτὸς τοῦ δέοντος. δεῖ γὰρ σιγᾶν, καὶ μὴ κατὰ τῶν δυνατωτέρων θρασυστομεῖν.

l. 216. Οἰκείας εἰς ἄτας] ἤγουν, αὐτὴ ἑαυτὴν εἰς κινδύνους ἐμβάλλεις οὐ σωφρονοῦσα.

l. 220. Τὰ δὲ, τοῖς δυνατοῖς] ἤγουν ταῦτα ἃ καθ' ἑκάστην προσάπτεις θρηνοῦσα καὶ καταρωμένη, ἐὰν ἄρρητα καὶ ἄξια εἰς μάχην καὶ ἅμιλλαν τοῖς δυνατοῖς, ὥστε πλάσθην καὶ ἀλύειν ἰέναι, καὶ τὸ παρελθεῖν, βλάπτειν ἀμφοῦ δυνάσθαι. ἀλλ' οἱ μὲν τούτων ἄνω καθεστήκασι· σοὶ δὲ μᾶλλον ταῦτα πολλὴν ἄγει τὴν βλάβην, μισεῖσθαι λέγω παρ' ἐκείνων, καὶ ἐν κακῆς μοίρᾳ δοκεῖν.

l. 222. Ἐν δεινοῖς] οὐ χρὴ γράφειν, ἐν δεινοῖς ἠναγκάσθην ἐν δεινοῖς, περιττὸν γάρ ἐστι πρὸς τὸ τοῦ πρώτου συστήματος κῶλον, ἀλλ' ἐν δεινοῖς ἠναγκάσθην δή. δίμετρον γὰρ ὀφείλει εἶναι καὶ τοῦτο ὥσπερ ἐκεῖνο.

l. 224. Ἀλλ' ἐν γὰρ] ἰστέον ὅτι τὸ ἀλλὰ μετὰ τοῦ γὰρ συντιθέμενον ποτὲ μὲν ἀργὸν ἔχει τὸ γὰρ, ποτὲ δὲ ἀμφότερα εἰσὶν ἐνεργά· ὡς καὶ ἐνταῦθα. τὸ μὲν ἀλλὰ πρὸς τὸ οὐ χρήσω συνταττόμενον, τὸ δὲ γὰρ διὰ μέσου τιθέμενον, λαμβανομένου ἔξωθεν τοῦ εἰμί. γίνεται δὲ τοῦτο, ὅταν μεταξὺ τοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ γὰρ συλλαβὴ ἢ λέξις εὑρεθῇ. εἰ δὲ οὕτω τῷ ἀλλὰ τὸ γὰρ πλησιάζοι ὡς μὴ μεσολαβεῖν μηδ' ὁτιοῦν, ἀργόν ἐστι παντελῶς τὸ γάρ.

Pag. 87. l. 230. Ἀνετὶ μ'] τὸ ἄνετε οὐ φυσικῶς ἔχει τὸ α μακρὸν, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης καὶ ποιητικῆς ἀδείας γίνεται. οὔτοι γὰρ τριῶν ἐφεξῆς κειμένων βραχειῶν, μακρὸν ἐξ ἀνάγκης τὸ α ποιοῦσι διὰ τὰ μέτρα. ὡς οἶμαι τὸ ἀθάνατος εὕρηται ἀεὶ τὸ α ἔχον μακρὸν, καὶ τὸ ἀκάματος καὶ ἀπάλαμος, οὕτω καὶ τὸ ἄνετι ἐνταῦθα. οὕτω γὰρ καὶ σύμφωνα πλεονάζουσιν, ἵνα μακρὸν τὸ προηγούμενον φωνῆεν ποιήσωσιν, ὡς καὶ εἰς τὸ γενέθλα γέγονε. καὶ εἴπου δύο σύμφωνα εἶεν, τὸ ἓν ἀφαιροῦσιν, ἵνα βραχὺ γένηται τὸ φωνῆεν· καὶ εὑρήσεις τοῦτο πολλαχοῦ.

l. 243. Ἴσχουσα] εἰκότως τὰς πτέρυγας εἶπεν ἐπὶ τῶν γόων· δίκην γὰρ πτερῶν ἄνω πρὸς ὕψος φέρονται. ἡ δὲ σύνταξις, ἴσχουσα ἕκηλος καὶ ἥσυχος πτέρυγας γόων ὀξυτόνων, ἐκτίμους καὶ ἀτίμους τῶν γονέων· δέον δὲ ἐκήλους εἰπεῖν, ἕκηλος εἶπε πρὸς τὸ ἴσχουσα.

l. 246. Εἰ γὰρ] αὕτη ἡ κατασκευή ἐστι πρὸς τὸ γονέας ἐκτίμους ἴσχουσα θρήνων πτέρυγας, εἰ καὶ ἀσάφειάν τινα ἔχει. ὁ γὰρ παρ' αὐτοῖς πρὸς τοὺς γονέας γινόμενος θρῆνος, τιμὴν μὲν ἐκείνοις παρέχει, κατάρα δέ ἐστι τῶν αὐτοὺς φονευσάντων.

l. 250. Ἔρροι τ' ἂν αἰδὼς] φθαρείη ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων πρὸς θεοὺς εὐσέβεια καὶ αἰδὼς, νομίζουσι γὰρ μὴ εἶναι θεοὺς, μὴ τῆς κακίας κολαζομένης.

l. 252.

l. 252. Καὶ τὸ σὸν σπεῦδον] ἤγουν ἵνα μὴ κατὰ σὲ ὦσι ἔχθρας κινήσης τοῦ συνεχοῦς θρήνου, καὶ ταῖς πρὸς αὐτὸν λοιδορίαις· καὶ τὸ ἐμόν, ἵνα μὴ ἄφιλος δόξω ἐν τοιούτῳ καιρῷ, μὴ πρὸς παραμυθίαν σοῦ χωρήσασα.

¶ Σχῆμ. l. 254. Αἰσχύνομαι] αἰτιολογία τίνος ἕνεκα οὕτω θρηνεῖ ἀπολογουμένη.

l. 256. Ἀλλ' ἡ βία] τὸ ἀλλὰ πρὸς τὸ σύγγνωτε συνῆπται. τὸ δὲ ἡ βία γάρ, διὰ μέσου ἐστί. κατασκευὴ γάρ ἐστι, τίνος χάριν αὐτῇ συγγνώσονται.

l. 257. Ἥτις εὐγενὴς γυνή] οὐ γράφει τὸ ἥτις. τοιοῦτον γάρ ἐστιν δὴ τὸ ὅ, τι εὑρισκόμενον, ποτὲ μὲν τοῦ ὃ τὴν δύναμιν ἔχοντος, ποτὲ δὲ τοῦ τις· καὶ δὴ τό, ὅν τινα, καὶ τὴν τινα, καὶ τὰ τοιαῦτα, περὶ ὧν καὶ προείρηται, εἰς τό, Οὐκοῦν ἂν εἴποις τὴν τιν' αἰτίαν προφανῆς. κἀνταῦθα οὖν τὸ τις μόνον ἔχει τὴν δύναμιν.

Pag. 89. l. 266. Ποίας ἡμέρας] τοῦτο ἢ ἀντὶ γενικῆς λάμβανε, ἢ ἀντὶ αἰτιατικῆς· καὶ εἰ μὲν αἰτιατικὴ ἐστίν, οὐδεμίαν ἀσάφειαν ἔχει· εἰ δὲ γενική, οὕτω λέγομεν, ποίας ἡμέρας νομίζεις με ἄγειν, ἀντὶ τοῦ ποίου χρόνου τοῦτο λογίζομαι.

l. 268. Εἰσίδω δ' ἐσθήματα φοροῦντ'] οὐ μόνον ἐσθὴς ἐσθῆτος εὕρηται τὸ ἔνδυμα, ἀλλὰ καὶ ἔσθημα ἐσθήματος. ὡς κἀνταῦθα, καὶ ἔσθησις ἐσθήσεως, τὰ ὕστερα ποιητῶν· τὸ δὲ ἐσθής, καὶ λογογράφων.

Pag. 91. l. 309. Οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν] ἤγουν τοῖς θεοῖς εὐχαριστεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς αὐτοὺς δυσχεραίνειν ὅτι μὴ δίκας εἰς τάχος ἐσὺ τῶν παρόντων αἰτίους ἀπήτησαν.

l. 311. Φέρ' εἰπὲ] δέδιει ὁ χορὸς Ἠλέκτρα, συνιὼν μὴ παρ' Αἰγίσθου γνωσθεῖς κακόν τι πάθῃ.

l. 314. Θυραῖον οἰχνεῖν] νόει δὲ τοῦτο, εἰ μὲν βούλει ὄνομα ἐπιθετικόν. οὐ γὰρ μόνον ἡ θυραία, ἀλλὰ καὶ ἡ θυραῖος, ὥσπερ ἡ θεὰ καὶ ἡ θεός. εἰ δὲ βούλει, καὶ ἐπίρρημα.

l. 318. Καὶ δή σ' ἐρωτῶ] μὴ λάβῃς εἰς τὸ κασιγνήτου ἔξωθεν τὸ ἕνεκα, ἀλλὰ χωρὶς τούτου σύνταξον· εἰ καί τινα ἀσάφειαν ἔχει. οὕτω γὰρ ὀφείλομεν εἰπεῖν, εἰδέναι θέλω, ὁ κασίγνητος ἀφίξεται ἢ μέλλει, τοῦ τί φῂς διὰ μέσου λαμβανομένου· ὁ δὲ ἐπλάγιασε πρὸς γενικήν, ἢ πρὸς τὸ μέλλοντος ἐνικόν· πρὸς δὲ τὸ ἐρωτῶ τὴν σύνταξιν ποιητικόν, ὥσπερ πρῶτον ἐποίησε πρὸς τὸ εἰδέναι θέλω.

¶ Σχῆμ. l. 329. Τίν' αὖ σὺ τήνδε] ἄφιξις Χρυσοθέμιδος, καὶ συμβουλὴ πρὸς τὴν ἀδελφήν.

l. 337. Πημαίνειν δὲ μή] ἤγουν βλάπτειν αὐτούς. καὶ γὰρ αὐτὴ δοκεῖς πᾶσιν ἀλόγως ἀγανακτοῦσα, μὴ δυναμένη βλάψαι αὐτὸν πρὸς οὓς ἀγανακτεῖς.

l. 338. Τοιαῦτα δ'] ἤγουν οὐ μόνον ἐγὼ τοιαῦτα ποιεῖν βούλομαι, ἀλλὰ καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν τοιαῦτα.

¶ Σχῆμ. l. 340. Δεινόν γέ σ'] κατηγορία Ἠλέκτρας πρὸς αὐτήν.

l. 344. Κείνης διδακτά] μὴ λάβῃς εἰς τὸ ἐκείνης ἔξωθεν τὸ ἀπό, ἀλλ' ὥσπερ φαμέν, ἐρωμένος ἐστὶν ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος, δηλ. Ἀλκιβιάδης Σωκράτους· οὕτω καὶ τοῦτο, διδακτὰ κείνης, ἀντὶ τοῦ ἐκείνης διδάγματα καὶ μαθήσεις.

l. 345. Ἔπειθ' ἑλοῦ γε] ἤγουν προκρίνα θάτερον τῶν δύο, ἢ φρονεῖν κακῶς, λέγω δὴ Αἰγίσθῳ καὶ Κλυταιμνήστρᾳ συνεῖναι, καὶ ἀμνημονεῖν τοῦ πατρὸς ἢ φρονοῦσαν καὶ φρόνιμον οὖσαν, καὶ τὸν πατέρα θεραπεύουσαν, μὴ ἔχειν μνήμην τῶν φίλων, ἤγουν μὴ συνεῖναι Αἰγίσθῳ καὶ Κλυταιμνήστρᾳ, οὓς περὶ πλείστου ποιεῖς. τοῦτο δὲ εἶπεν Ἠλέκτρα πρὸς αὐτήν, εἰποῦσαν ὡς ἀλγεῖ τι τοῖς παροῦσι, καὶ τὰ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας θεραπεύει ὑπ' ἀνάγκης. τὸ δὲ ἔπειτα, οὐ πρὸς τὸ οὐδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις, ἔχει τὴν δύναμιν. ἀλλὰ πρὸς τὰ ἄνω ῥηθέντα, τό, δεινόν γε σ' οὖσαν, καὶ τὰ ἑξῆς. εἰ γὰρ τὴν πρὸς τὸ οὐδὲν ἐκ σαυτῆς, οὐκ ἂν ἦν ἔπειτα, ἀλλ' ἐπεὶ τοι· ὅθεν καὶ ἀπὸ τούτου ἀπατώμενοι τινὲς μετατιθέασι τὸν τόνον, ἐπεί θ' ἑλοῦ ποιοῦντες. ὅπερ οὐκ ἔχει λόγον· ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς παλαιοῖς τῶν βιβλίων ἔπειθ' ἑλοῦ εὕρηται.

Pag. 93. l. 350. Πάντα τιμωρουμένης] εὕρηται οὐ μόνον ἐνεργητικῶς, τιμωρῶ τὸ κολάζω, ἀλλὰ καὶ τὸ βοηθῶ· καὶ οὐ μόνον τιμωροῦμαι παθητικῶς τὸ βοηθῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ κολάζω, ὡς καὶ πᾶς τις ἐξετάζων εὑρήσει.

l. 360. Οὐδ' εἴ μοι τὰ σὰ] τὰ σὰ πρὸς τὸ ἐφ' οἷς συντακτέον· τὸ δὲ δῶρα, πρὸς τὸ οἴσει. οὕτω, ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτε ὑπεικάθοιμι καὶ ὑποταγείην τούτοις, τῷ Αἰγίσθῳ καὶ Κλυταιμνήστρᾳ· οὐδ' εἰ τὰ σά, ἐφ' οἷς νῦν χλιδᾷς,

μέλλοι

μίσονται τὰ οἰκεῖα καὶ κομίσονται ἐμοὶ δῶρα. ἢ τὰ σὰ πρὸς τὸ δῶρα συντακτέον, ἵν' ᾖ, τὰ σὰ δῶρα, ἤγουν ἅπερ σοι δεδώρηνται.

l. 385. Νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν] ἤγουν περὶ τῆς πείρας κάλλιστόν ἐστι νοῦν λαμβάνειν, ὅπως ταύτην ἐκφύγῃς. οἱ δὲ τὸ ἐν καλῷ ἀντὶ τοῦ λέγω φάσκοντες, οὐκ οἶδα εἰ τὸ παράπαν μετέχουσι νοῦ.

Pag. 95. l. 400. Πατρὶ τιμωρούμενοι] ἀπορήσειεν ἐνταῦθα πῶς γυνὴ οὖσα, τιμωρούμενοι εἶπεν, ὅπερ ἐστὶν ἀρσενικόν. καὶ φαμὲν ὅτι πρὸς τὸ ὑμεῖς τοῦτο ἔφερεν.

l. 406. Ποῖ δ' ἐμπορεύῃ] καλῶς εἶπε τὸ ἐμπορεύῃ. ὥσπερ γὰρ οἱ ἔμποροι κέρδους ἕνεκα σφῶν ταύτην τὴν τέχνην μετίασιν· οὕτω καὶ ἡ Χρυσόθεμις πρὸς Ἀγαμέμνονα τὴν θυσίαν ἔφερεν, κέρδος τῇ μητρὶ καὶ βοήθειαν ἐντεῦθεν πραγματευομένη. οἱ δὲ λέγοντες τὸ ἐμπορεύῃ ἀντὶ τοῦ πορεύῃ, ἐκλαμβάνοντες τὸ ἐν ἄργον, ἀμαθεῖς. καταχρηστικῶς δὲ εἶπε τὸ ἔμπυρα. ἔμπυρα γὰρ κυρίως τὰ διὰ πυρὸς γινόμενα.

¶ Σχήμ. l. 418. Λόγος τις] διήγησις ἐστι κατὰ τὴν νύκτα ἡ μήτηρ αὐτῶν εἶδεν.

l. 425. Ἡνίχ' ἡλίῳ] ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὁπότε κατ' ὕπνους ὄναρ δεινὸν ἑωράκασιν αὐτό, ἅμα πρωῒ πρὸς τὸν ἥλιον λέγειν, ἵνα ἐπειδὴ ἐναντίος οὗτός ἐστι τῇ νυκτί, ἀποτροπὴν ἐργάσηται τούτου.

¶ Σχήμ. l. 432. Ἀλλ' ὦ φίλη] συμβουλὴ Ἠλέκτρας πρὸς Χρυσόθεμιν, ἵνα ἀποῤῥίψῃ ἃ φέρει θύματα πρὸς τύμβον πατρός.

Pag. 97. l. 443. Προσφιλῶς] τὸ αὐτῇ, ἢ πρὸς τὸ σοὶ συντακτέον, ἵν' ᾖ ἐκ παραλλήλου αὐτῇ σοι, ἢ πρὸς τὸ γέρα, ἵν' ᾖ, τὰ γέρα αὐτῇ, ἤγουν αὐτῆς. ἢ πρὸς τὸ προσφιλῶς, ἵν' ᾖ, προσφιλῶς αὐτῇ ἤγουν ἀποδεκτῶς αὐτῇ, καὶ ὡς αὐτὴ βούλεται.

l. 446. Ἐμασχαλίσθη] ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς, ἡνίκα τινὰ διαχειρίσαιντο, ἀκρωτηριάζειν αὐτόν, καὶ ὑπὸ τὰς μασχάλας ταῦτα τιθέναι. τοῦτο δὲ ἐποίουν ἵνα ἀνίσχυρον αὐτὸν ἐργάζωνται διὰ τῆς τῶν ἀκρωτηρίων τομῆς πρὸς τὴν αὐτῶν ἄμυναν, ἣν οἱ νεκροὶ ἀπὸ ζῶντας ἀμύνονται, Ἐρινύας αὐτοῖς ἐπιπέμποντες. οὐ μόνον δὲ ταῦτα ἐποίουν, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος δι' οὗ ἡ σφαγὴ ἐγένετο, ἀπέματτον πρὸς τὴν τοῦ σφαγέντος κεφαλήν.

l. 465. Πρὸς δυοῖν.] ἔστιν ὅτε τὴν πρὸς μετ' ὀνόματος καιμένην καὶ αἰτιατικῇ συντασσομένην, ἀντὶ ἐπιῤῥήματος λαμβάνουσιν, ὡς τό, μηδὲν πρὸς ὀργήν, ἀντὶ τοῦ ὀργίλως· καὶ πρὸς ἀξίαν· καὶ ἐνταῦθα πρὸς δυσσέβειαν, ἀντὶ τοῦ δυσσεβῶς.

l. 474. Εἰ μὴ ἐγὼ παρ.] καταπλήσσει ὁ χορὸς ἀπὸ τοῦ ὀνείρου, ὡς ταχέως οἱ φονεῖς ὑπὸ τῆς δίκης τιμωρηθήσονται, τεκμαιρόμενος ἐντεῦθεν φησὶ πρὸς τὴν Ἠλέκτραν, ὦ τέκνον, ὑπεστί μοι θράσος, ἤγουν θάῤῥος, εἰ μὴ ἔφυν καὶ ὑπάρχω ἐγὼ μάντις παράφρων, καὶ λειπομένη καὶ ἐστερημένη γνώμης σοφῆς, ἤγουν διανοίας φρονίμου· ἤγουν εἰ μὴ ἀνοήτως μαντεύομαι καὶ ἐστέρημαι γνώσεως φρονίμου, ἔπεισι καὶ ἐλεύσεται ἡ δίκη ἡ πρόμαντις, καὶ ἡ διὰ σημείων τινῶν προμαντευομένη, καὶ δεικνύουσα τὸ μέλλον, φερομένη ἐν ταῖν χεροῖν κράτη δίκαια· ἤγουν κατὰ τῶν φονέων τοῦ πατρὸς δικαίαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν φερομένη, τουτ' ἔστι δικαίως αὐτὸν μετὰ δυνάμεως τιμωρήσουσα, μέτεισι καὶ μετελεύσεται καὶ τιμωρήσεται τινὰ [illegible], καὶ ἀκούσομεν ἀρτίως καὶ περὶ ὀλίγου ὀνειράτων ἡδυπνόων καὶ [illegible] τῶν ἡμῖν, οὐκ ἐπὶ μακρὸν χρόνον, ἀλλὰ ταχέως. ἤγουν, ταχέως τιμωρήσεται Κλυταιμνήστραν, ἥτις εἶδε τὰ ὀνείρατα. τοῦτο δὲ ὅμοιόν ἐστι τῷ παρ' Ἀριστοφάνει, Ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεζόμενον καὶ τῷ, Ἥκει τὸ [illegible] δώσει τὴν δίκην.

Pag. 99. l. 478. Ὕπεστί μοι] οἱ γράφοντες, Ὕπεστί μοι θάρσος, ἀμαθεῖς τῶν μέτρων. διὰ τοῦτο θράσος χρὴ γράφειν, ὡς καὶ ἔν τινι τῶν παλαιῶν εὕρηται. ἵν' οἰκεῖον ᾖ τὸ κῶλον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς. εἰ δ' ἄλλο μὲν σημαίνει θράσος, ἄλλο δὲ τὸ θάρσος, μὴ θαυμάσῃς. πολλὰ γὰρ τοιαῦτα καινοτομοῦσιν οἱ ποιηταί, μετατιθέντες τὰ σύμφωνα, καὶ μεταπλάττοντες τὰς λέξεις, διὰ τὴν τοῦ μέτρου ἀνάγκην. καὶ δηλοῖ τὸ κάρτος καὶ τὸ κραδία, καὶ τὰ τοιαῦτα.

l. 493. Ἀδεινοῖς] ἤγουν δεινῶς ἐνεδρεύουσα τοῖς κακοῖς, καὶ μὴ φαινομένη, ἀλλ' ἐξ ἀφανοῦς αὐτοὺς βάλλουσα.

l. 496. Μιαιφόνων] ὁ τοῦ Αἰγίσθου καὶ τῆς Κλυταιμνήστρας γάμος, βαρὺς γενήσεται τῷ Ἀγαμέμνονι. δι' αὐτὸν γὰρ φονεύονται. δέον δὲ εἰπεῖν, ἐπέβησαν γὰρ τῷ Ἀγαμέμνονι μιαιφόνοι, κακώλεθρος καὶ

ἄνυμφος γάμος, ὁ δὲ ἀλέκτρα καὶ ἄνυμφα ἁμιλλήματα μιαιφόνων γάμων . . . προσείδηκε δὲ τὸ ἁμιλλήματα, ἐ- . . . δὲ ἀγώνισμα περισπουδάστων ἐποιή- . . . διὰ τὸν αὐτῶν ἄθεσμον γάμον . . . μεμνημένοιν κλεῖναι, ἵνα μὴ γνωσθέντες . . . αὐτοὶ φονευθεῖεν.

l. 497. Ητοι μαντεῖαι] ἤγουν εἰ μὴ . . . ταχέως δώσουσι δίκην, ὥσπερ ὁ ὄνειρος . . . τίθεται, οὐ χρὴ τὸ ἀπὸ τῶν ὀνεί- . . . προσέχειν, καὶ ἐκ χρησμῶν τὸ μέλ- . . . ἐπιστάζ προορᾶν.

l. 506. Πολύπονος ἱππεία] πο- . . . πονος χρὴ γράφειν ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ . . . κῶλα, ἵν' ᾖ παιονικὰ τὰ κῶλα, ὡς . . . λειπτά.

l. 515. Εκ τοῦδ' οἴκου] ἐπεὶ καὶ οἰ- . . . καὶ οἴκου εἴρηται, πρὸς μὲν τὸ οἴκους . . . λέγει, ἐκ τοῦδε τοῦ χρόνου οὔτις τῷ . . . ἐνδημία οἰκία πολύπονος ἔλειπε τῶν . . . πρὸς δὲ τὸ οἴκου, οὕτως, οὔτις καὶ . . . μία οἰκία πολύπονος ἔλειπεν ἐκ τοῦ- . . . οἴκου.

¶ Σχῆμ. Pag. 101. l. 517. Ανειμένη] . . . ξις Κλυταιμνήστρας ἐπιπλήξεως . . . κτρα.

¶ l. 527. Ως ἐξ ἐμοῦ] ἀπολογία καὶ . . . σκευὴ ὡς καλῶς τὸν φόνον εἰρ- . . . σατο.

l. 534. Ωςεὶν ὁ τούτου σ'] ἔκπομον δι- . . . ότι. οὐ γὰρ ἐν τῷ τίκτειν ὠδῖνας πα- . . . ἐκείνης ὑπερβολὴν ὑπέφαινεν.

¶ Σχῆμ. l. 535. Εἶεν] ἐπίστασις.

¶ l. 537. Αλλ' οὐ μετῆν] ἀντιπαρά- . . . στασις.

¶ l. 540. Πότερον] ἐρώτησις.

¶ l. 543. Η τῶν ἐμῶν] ἐνθύ- . . . μα.

Τῶν ἐμῶν] τοῦτ' οὐκ ἔστι τίνα ἵμερον, . . . διαλελυμένως ἄκουε, ἀλλὰ τινὰ . . . διὰ δὲ τὸ κύρισμα μετατίθη- . . . τόνος.

l. 549. Φαίνοιτ' ἂν ὁ θανὼν] ἤγουν . . . φρόνεια, οὐχ ἣν ὑπ' Αρτέμιδος ἀφ- . . . είνουν, ἀλλὰ θανοῦσαν ἐζήτου.

¶ Σχῆμ. l. 550. Εγὼ μὲν οὖν] συμ- . . . πέρασμα.

¶ l. 553. Ερεῖς μὲν] προκατά- . . . ληψις.

¶ Pag. 103. l. 559. Καὶ δὴ λέγω] . . . σκευή.

¶ l. 567. Πατὴρ ποθ'] διήγησις.

¶ l. 574. Ωδ'] ὑπόθεσις.

¶ l. 578. Εἰ δ' οὖν] ἐνθύμημα.

¶ l. 586. Εἰ γὰρ θέλεις] ἔνστασις καὶ κατηγορία τῶν ἔργων ὧν ἀθέσμως πράττει.

¶ l. 596. Αλλ' οὐ γὰρ] ἀντιπαρά- στασις.

¶ Pag. 105. l. 606. Εδρωνὰν] ὑπό- θεσις.

l. 636. Αυτηρίως] ἤγουν διωκομένως λυτροῦσθαι καὶ ἐξιλάσθησομαι τῶν δει- μάτων.

¶ Σχῆμ. l. 638. Κλύοις ἂν] εὐχή.

Pag. 107. l. 646. Διςσῶν ὀνείρων] ὀ- νείρων διπλῆν φύσιν ἐχόντων. ἀληθῆ γάρ ἐστιν ὅτι καὶ ψευδῆ ἀποβαίνου- σιν. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ παρ' Ομήρῳ, Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀ- νείρων.

l. 654. Οσων ἐμοὶ] μεταλάβης εἰς τὸ ὅσων ἔξωθεν τὸ ἀπό, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἔννοια τῆς τοιαύτης χρυσικῆς τάσι.

¶ Σχῆμ. l. 661. Ξέναι γυναῖκες] ἄφιξις τοῦ παιδαγωγοῦ πρὸς τὸν οἶκον Αἰγίσθου.

l. 663. Αὐτὰς εἴκασας] ἤγουν ἀπὸ σωμάτων καὶ ἀπὸ οἰκείου στοχασμοῦ ἔγνως. πρὸς ὃ παρ' ἐκεῖνος, ἆρ' οὖν ἀπεικάζω καὶ ταύτην τὴν γυναῖκα ἐκείνης; ἤγουν ἀπὸ στοχασμοῦ καταλαμβάνω;

l. 669. Εἰδέναι δὲ] οὐ μόνον οὐ λά- βοις εἰς τὸ σοῦ ἔξωθεν τὸ ἀπό, ὥς τι- νες, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ χρήζω συντάσσουσι, ὧν ἂν ποιήσῃς.

¶ Σχῆμ. l. 681. Κἀπεμπόμην] προ- κατάστασις καὶ διήγησις, ὅπως δῆθεν Ο- ρέστης τέθνηκεν.

l. 683. Πρόσχημ' ἀγῶνος] εἴδους, καλλώπισμα. λέγει δὲ τῶν Δελφικῶν. ὅτι δὲ τοῦτο δηλοῖ τὸ πρόσχημα, μαρτυρεῖ καὶ Αριστείδης λέγων, Τὸ τῆς Ελλάδος πρό- σχημα καθαρῶς εἰργάσατο.

Δελφικῶν ἄθλων] τῶν εἰς τοὺς Δελ- φοὺς ἐν τῇ τῶν Πυθίων πανηγύρει τοῖς νενικηκόσι διδομένων βραβείων. τὰ δὲ πύθια ἦν ἑορτὴ τοῦ Απόλλωνος.

l. 685. Οὐ στεφάνη κρίσις] εἰσήγετο γὰρ ὁ δρόμος πρῶτος τῶν ἄλλων ἄθλων, πυγμῆς, πάλης, δίσκου, ἁλμάτων. τοῦτο δὲ ἐγίνετο διὰ τὸ πάντας τοὺς ἀγῶ- νας πορείας δεῖσθαι. ἔστι δὲ ὁ δρόμος οὐκ ἄλλο τι ἢ μόνον πορεία καὶ τάχος ποδῶν. ὡς οὖν τὸ τοῦ δρόμου πρῶτον μόνος ἰδιοποι- ησάμενος προετέθη εἰς.

l. 687. Δρόμου δ' ἰσώσας] δόλιχον γὰρ ἠγωνίσατο, ὃς ἔχει εἴδους δρόμου εἴ- κοσι στάδια ἔχων, τὸ πᾶν τῆς πορείας. ἦν δὲ καὶ ὁ Ορέστης ἐτῶν εἴκοσι.

l. 693. Δρόμων διαύλων] ἰστέον ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀγώνων, διαύλων εἶπε. δίαυλοι γὰρ πάντες οἱ ἀγῶνες (ὡς ἔνωθεν εἰρημένον) πορείας πρὸς τὸ τελεσθῆναι. ἐστεφάνωσε δὲ διὰ τοῦ εἰπεῖν, ἃ νομίζεται πένταθλα. δέον δὲ εἰπεῖν, οἱ νομίζονται, πρὸς τὸ πένταθλα ἐπήνεγκε· καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ, Ἡμεῖς μὲν ἂν τὴν δ' ἣν ὁ δ' εἴληχεν τύχην, Θανόντες ἂν προὐκείμεθ' ἐχθίστῳ μόρῳ. εἰσὶ δὲ αἱ τοιαῦται γυμνικαὶ τὸ δίαυλον δρόμων, πρὸς τὸ τύπον ἐπενεκεῖν. εἰ καὶ τινες ἀγνοοῦντες τὴν σύνταξιν, τὸ ὅσον δρόμων μακρογραφοῦσι.

Pag. 109. l. 700. Κεῖνος γὰρ ἄλλης] μὴ λάβῃς εἰς τὸ ἡμέρας ἔξωθεν τὸ ἐπὶ, ἀλλ' οὕτω λέγε, ἐκεῖνος γὰρ ὅτι ἄλλης ἡμέρας, πρὸς τὸ ὅτι τὴν τοιαύτην γυμνικὴν συντελοῦσιν. ὥσπερ γάρ φαμεν, ὅτι τῆς ἡμέρας ἔκλειψις ἡλίου γέγονεν, οὕτω καὶ τοῦτο. τὸ δὲ ἱππικῶν, ἀντὶ τοῦ ἡνιόχων, οὐχ ὥς τινες φασιν, ἀντὶ τῶν ἵππων, τὸ κτητικὸν ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ, λῃρῳδοῦντες. ἐπεὶ δὲ ἱππικῶν εἶπεν, ἤτοι ἡνιόχων, τοῖς τῶν δὲ οὐχ ἑτέρων ἐστὶν ἀγὼν ἢ διὰ ἵππων, διὰ τοῦτο ἀκόντως εἰς τὸ ἀγὼν προσετέθηκε. πολλοὶ γὰρ ταχεῖς ἵππων ἠγωνίζοντο.

l. 709. Τῶν θεοδμήτων ἄπο] τοῦτο σημειωτέον ὅτι Ἀθῆναι αἴας ὡς Ἀθηναῖος ὁ Σοφοκλῆς λέγει. τῷ ὄντι γὰρ θεόδμητος ἦν ἡ Τροία, ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος κατὰ τὸν μῦθον κτισθεῖσα.

l. 712. Κλήροις ἔπηλαν] ἀντὶ τοῦ μετὰ κλήρων ἔστησαν. ἔστι δὲ τὸ κλήροις ὥσπερ ἀργόν. τὸ γὰρ ἔπηλαν καὶ χωρὶς τούτου σώζει τὴν φύσιν. τὸν αὐτὸν δὲ λόγον φαμὲν καὶ εἰς τὸ ἀσφαλεῖ κύκλῳ. ὁ γὰρ συναμφότερον δυνάμεις, τοῦτο μόνον τὸ ἀσφαλεῖ.

l. 719. Χνόας τις αὐτῶν] ἤγουν τὸ ἅρμα τοῦ ἑτέρου. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. χνόαι γὰρ τὰ ἀκροξόνια. ἔστι δὲ τὸ χνόας καὶ τὸ φρυάγματα ἱππικὰ ταὐτόν.

l. 723. Ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα] ἐπλησίαζε τῇ καμπτῆρι, δηλονότι τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ.

l. 732. Κρισαῖον] ἤτοι Φωκικόν. ἔστι γὰρ πόλις Φωκίδος, ἐν ᾗ Φωκίδι καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖόν ἐστιν. ἔστι δὲ τὸ ναυαγίων ἱππικῶν ὅμοιον τῷ, Νίκτωρ βουνοχρέει.

Pag. 111. l. 746. Μέσας χνόας] ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ μέσον ἔθραυσε τὰς χνόας τοῦ ἄξονος· ἀντὶ τοῦ ἐθρύβαλε, ἤγουν τὸ μέρος τοῦ ἄξονος τὸ ἐν τῇ ὀπῇ τοῦ τροχοῦ.

l. 759. Δειλαίας σποδοῦ] δέον οὕτως εἰπεῖν, δειλαίαν σποδὸν μεγίστου σώματος, ἀντιστρόφως εἴρηται, ὥσπερ καὶ ἄλλα μυρία τοιαῦτα εὑρίσκεται.

¶ Σχῆμ. l. 767. Ὦ Ζεῦ] διαπορεῖται δῆθεν Κλυταιμνήστρας ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τούτῳ.

l. 768. Ἐν τοῖς ἐμαυτῆς] τὸ πᾶν οὕτως, ἐὰν ἐν τοῖς κακοῖς τοῖς ἐμαυτῆς σώζω τὴν ζωήν. κακὸν γὰρ αὐτῆς ἦν τὸ τεθνηκέναι τὸν Ὀρέστην, εἰ ἔσωζε τὸν βίον αὐτῆς.

l. 775. Πίστ' ἔχων τεκμήρια] ἤγουν σημεῖα. λέγω δὴ τὸ διηγήσασθαι τὴν ἐκείνου συμβᾶσαν τύχην, καὶ εἰπεῖν ὡς μετ' ὀλίγον οἱ τὴν σποδὸν αὐτοῦ φέροντες ἄνδρες ἀφίξονται.

Pag. 113. l. 787. Νῦν δ'] τοῦτο τὸ νῦν ἐπανάληψίς ἐστι τοῦ προτέρου νῦν.

l. 793. Ἄκουε Νέμεσις] Νέμεσις, θεὰ μεμφομένη τοῖς θανοῦσιν ἐφυβρίζοντας, καὶ τούτους τιμωρουμένη. συντάσσει δὲ τὸ θανόντος πρὸς τὸ Νέμεσις, καὶ μὴ πρὸς τὸ ἄκουε, ὥσπερ τινὲς ποιοῦσιν. ἄλλοι δὲ καὶ λαμβάνουσιν ἔξωθεν τὸ οὐδέτερα.

l. 796. Οὐκοῦν Ὀρέστης] εἰ μὲν γράψεις οὔκουν, κατ' ἐρώτησιν μὲν ἐκ καθ' ὁμαλισμὸν δὲ εἰρωνικῶς. εἰ δὲ καὶ παύσαιτον γράψεις (εὕρηται γὰρ καὶ τοῦτο) προστακτικῶς ἐρεῖς οὕτως, οὐκοῦν παύσατε τάδε σύ τε καὶ Ὀρέστης, εἰ δύνασθε.

l. 797. Πεπαύμεθ' ἡμεῖς] οὕτως ἦν τὸ σαφὲς, οὐ μόνον οὐ παυσόμεθά σε, ἀλλὰ πεπαύμεθα ἡμεῖς· νῦν δὲ προσθεὶς τὸ πεπαύμεθα, εἶτ' ἀναγκαῖον τὸ ἐκ ὅπως σε παύσομεν, ἀσαφειάν τινα ἐποίησε. σὺ δὲ ὡς ἔφημεν λέγε συντάσσων.

l. 815. Καὶ παρ' ἧς ἤδη] τὸ ἤδη εἰ μὲν ἀντὶ τοῦ πάλαι νοήσεις, πρὸς τὸ προτέρας συνάψεις· εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ νῦν, πρὸς μὲν τὸ παῖδας εἴξεις, αὐτὸ δὲ πρὸς τὸ ἐπαγόμενον συνάψεις.

Pag. 115. l. 827. Κρύπτουσιν] οὐκ ἔστιν ἡσύχως φέρουσιν, ἀλλ' δεικνύουσιν ἀγανακτοῦσι.

l. 831. Μηδ' ἀύσῃς] ἤγουν βοήσῃς, εἴπῃς. ἤγουν μὴ πρὸς θρήνους ὁρμήσῃς, ἵνα μὴ πρὸς ὀργὴν Κλυταιμνήστραν κινήσῃς.

l. 836. Ἐλπίδ' ὑποίσεις] ὑποτιθείσης, ὑπο-

ἐμβαλεῖς, ὡς ἐξ ἐκείνων βοήθειά τις μοι γενήσεται.

l. 838. Ἐπεμβάλοι] ἤγουν ἐπιπέσῃ νενικημένη, καὶ μείζονα ἐργάσῃ τὴν συμφοράν.

l. 840. Ἕρκεσιν] ἤγουν τοῖς περιδεραίοις, ἅπερ Ἄδραστος ἔδωκεν Ἐριφύλῃ τῇ σφετέρᾳ ἀδελφῇ, ἐκείνη δὲ τῷ Ἀμφιάρεῳ γυναικί, ἵνα πείσῃ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς τὰς Θήβας μετὰ Πολυνείκους. ἅτε γὰρ μάντις ὤν, ᾔδει ἀπολέσθαι μέλλων τὴν στρατιάν· καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἤθελε στρατεῦσαι, εἰκότως δὲ τὰ περιδέραια ἕρκη ἐκάλεσε, διὰ τὸ αἴτια αὐτῷ ἀπωλείας γενέσθαι. φησὶ δὲ ὅτι ἐν τῷ τόπῳ τῶν Θηβῶν, ἔνθα κατεχώσθη Ἀμφιάραος, μαντεῖον ἦν αὐτοῦ τὸ λοιπόν. ἰστέον δὲ ὅτι οὐ χρὴ γράφειν, γυναικῶν ἀπάταις (οὐ γὰρ ἁρμόζει οὕτω τῷ μέτρῳ. περιττὸν γάρ ἐστι τὸ γυναικῶν, διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ) ἀλλὰ κρυφθέντα ἀπάταισι γράφε, τὸ δὲ γυναικὸς ἔξωθεν λάμβανε. οὕτω γὰρ κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ τὸ μέτρον ἔχει καλῶς.

l. 844. Πάμψυχος ἀνάσσει] ἤγουν πασῶν τῶν ψυχῶν ἀνάσσει, ἢ ὅλος ζῶν ἀνάσσει, ἢ ζῶν ἀνάσσει.

l. 846. Φεῦ δῆτ' ὀλοά] ἐπὶ θηλυκοῦ ληπτέον τὸ ὀλοά, ἵν' ἔχῃ πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς· ἤγουν ὀλοὴ καὶ ὀλεθρία ὑπῆρχεν ἡ Ἐριφύλη. ἐδάμη γὰρ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ἀλκμαίωνος. εἰ δ' ἄλλως γράφοις, οὐκ ἔχει ὀρθῶς.

l. 855. Κἀγὼ τῶνδ' ἴστωρ] καὶ ἐγὼ ἴστωρ καὶ ἐπιστήμων καὶ ὑπερίστωρ εἰμὶ τῶνδ'· ὅτι δηλονότι δειλαία κυρῶ καὶ ὑπάρχω, ἤγουν ἀθλία, τῶν Ἀχαιῶν τῶν ἀθλίων, ἕνεκα τῶν πολλῶν δεινῶν, τῶν πανσύρτων καὶ πάντα συρόντων, καὶ ἀπολλυμένων, καὶ στυγνῶν, ἤτοι τῶν στυγνάζειν ποιούντων, ἐν τῷ παμμηνίῳ καὶ διηνεκεῖ χρόνῳ. ἤγουν, ἐπίσταμαι ὅτι ἀθλιωτέρα εἰμὶ τῶν Ἀχαιῶν, τῶν διὰ τοῦτο ἀθλίων ὅτι πολλῶν δεινῶν πανσύρτων καὶ στυγνῶν πεῖραν ἔλαβον ἐν τῷ παμμηνίῳ καὶ διηνεκεῖ χρόνῳ, ὃν δηλονότι ἡ Τροία πεποίηκεν. εἰ δὲ πανσύρτων καὶ ἀρχαίων γράψειας, (ἐν τισὶ γὰρ τῶν πάνυ παλαιῶν οὕτως εὕρηται βιβλίων) ὀρθότερον ἔχει πρὸς τὸ μέτρον. εἴτε μὴν πανσύρτῳ γράψειας, (ἐν πολλοῖς γὰρ καὶ οὕτως εὕρηται) πρὸς τὸ παμμηνίῳ συνάψεις· ἤγουν τῷ διηνεκεῖ χρόνῳ τῷ κατὰ πάντα συρομένῳ, ἤτοι τῷ πολυκινήτῳ. ἐστὶ δ' ὑποστίζει τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς ἀντιστροφῆς, τὸ δεινῶν στυγνῶν τ' Ἀχαιῶν, (ἐκεῖνο γὰρ ἐκ συνθέσεων δι' ὅλου σύγκειται) ἀρχαίων φημὶ δεῖν γράφειν. (ἀπὸ τούτου γὰρ καὶ τὸ Ἀχαιῶν ἐν πολλοῖς τῶν βιβλίων εὕρηται, τοῦ ρ κατὰ λήθην τοῦ γραφέως ἐκλελοιπότος) καὶ οὕτω συνάπτειν, καὶ ἐγὼ ἴστωρ καὶ ὑπερίστωρ εἰμὶ τῶνδε, ὅτι δειλαία εἰμὶ δηλονότι, ἐν τῷ πανσύρτῳ καὶ παμμηνίῳ καὶ διηνεκεῖ χρόνῳ, ἕνεκα τῶν δεινῶν τῶν ἀρχαίων τῶν πολλῶν καὶ στυγνῶν. ἀρχαῖα δέ φησι τὰ δεινά, ἐπεὶ καὶ πρότερον εἰρήκαμεν ὡς ἐκ τῆς πρόσθεν Πέλοπος ἱππείας, καὶ τοῦ φόνου Μυρτίλου, οὐκ ἔλιπε τὸν οἶκον αὐτῶν πολύπονος αἰκία.

Pag. 117. l. 860. Παραγάγῃς ἵν' οὐ] τὸ ἵν' οὐ, πρὸς τὸ πάρεισι συναπτέον· εἰ καὶ τὸ τί φὴς, διὰ μέσου τίθεται. συντάσσεται δὲ οὕτω, μή με νῦν μηκέτι παραγάγῃς ἵνα καὶ ὅπου οὐ πάρεισιν ἐλπίδες ἐλπίδων, τῶν ἀναπληρουσῶν κοινοτόκων, ἤγουν τοῦ αὐταδέλφου Ὀρέστου τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ ἀρωγοὶ ἐμοί. ἤγουν, μὴ εἰς ἐλπίδας ἐμβάλῃς Ὀρέστου, ὡς ἥξει ἐμοὶ βοηθός. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ τί φὴς, πάρεισιν ἐλπίδων, ἓν κῶλόν ἐστι. τὰ γὰρ δύο προρρηθέντα ἓν ἀποτελεῖ κῶλον, ὡς καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἀντιστροφῇ δείκνυται, διὸ τὸ αὐδᾷς δὲ ποῖον, περισσὸν ὂν ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ· ταυτὸν γάρ ἐστι τῷ τί φής.

l. 865. Ἐν ἁμίλλαις] διὰ τοῦ εἰπεῖν ἁμίλλαις, ἐδήλωσε τὸ ἵπποις· τούτων γὰρ ἡ ἅμιλλα. τὸ δὲ χαλαργοῖς, ἢ τοῖς τὰς χηλὰς (καὶ τοὺς πόδας, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν) ἀργὰς ἔχουσι κατ' ἀντίφρασιν, ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ σμάραγος καὶ τὸ πόδαργος. ἢ χαλαργοῖς καὶ λευκόποσιν.

l. 876. Οἷς ἴσασιν] εἰ μετὰ ἴσασιν γράψεις, πρὸς τὸ ἰδεῖν συντάξεις· εἰ δὲ ἴσασι, πρὸς τὸ ἐστίν.

l. 878. Κλύουσ' ἐναργῶς] ἤγουν φανερῶς. τοῦτο δὲ ἢ πρὸς τὸ πάρεστι σύναπτε, ἢ πρὸς τὸ ἰδεῖν.

¶ Σχόλ. l. 874. Ὑφ' ἡδονῆς] ὑποστροφὴ Χρυσοθέμιδος μετά τινος εὐφροσύνης.

Pag. 119. l. 911. Μήτε τόδ' ἀλλάξιμα] μὴ λάβῃς ἔξωθεν εἰς τὸ τι, ἀπό, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀλλάξιμα νόει τὴν γενικήν. μηδὲ τὸ πλὴν ἀντὶ τοῦ χωρὶς εἴπῃς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ εἰ μή. ἔστι δὲ ἡ γενικὴ τὸ ἐκείνου πρὸς τὸ τι.

l. 916. Οὐδ' ὁ νοῦς φιλεῖ] εἰ καὶ πολλάκις τὸ φιλεῖ ἀντὶ τοῦ εἴωθε λέγεται, ἀλλὰ κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν, τὸ γὰρ

φιλεῖ καὶ ἔχει παῖδα τὸν τὸ σημαινόμενον· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἀγαπῶ, ἐπεὶ δὲ ὃ φιλεῖ τις, ἥδεται ὅτι ἐκεῖνο, διὰ τοῦτο ὑπαλλάττουσιν οἱ πολλοί, καὶ ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ σημαινομένου ἐξαγαγόντες, οὕτω φασίν.

¶ Σχῆμ. l. 885. Καὶ δὴ λέγω] διήγησις ὧν εἶδεν ἐν τάφῳ.

¶ l. 918. Τοῖς αὐτοῖσι] γνωμικόν.

l. 935. Μνημεῖ' Ὀρέστου] ἤγουν ἐνθυμήσεις. θανόντος γὰρ ἐκείνου, τμηθεὶς ὁ βόστρυχος τῆς κεφαλῆς ὑπό τινος τῶν αὐτοῦ φίλων, ἐπετέθη τῷ τάφῳ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἵνα τις ὁρῶν αὐτὸν κείμενον, εἰς μνήμην ἀφικνῆται Ὀρέστου.

¶ Σχῆμ. l. 923. Φεῦ τῆς ἀνοίας] μέμψις Ἠλέκτρας ἐφ' οἷς διηγήσατο Χρυσόθεμις.

¶ Pag. 121. l. 942 Οὕτως ἔχει] προκατάστασις.

l. 949. Συνοίσω.] διοίσω, συμποιήσω ὃ καὶ συνδιαφέρω λέγεται, καὶ δηλοῖ τὸ μετά τινος ὑπομεῖναι τι.

¶ l. 950. Ἄκουε δὴ νῦν] Ἠλέκτρας συμβουλή, ὅπως ἀνέλωσιν Αἴγισθον.

l. 955. Θάλλοντά τ' εἰσήκουον] μὴ εἶπῃς καὶ αὐτὸς τὸ τι ἀργόν, (ὥς τινές φασιν) ἀλλ' οὕτω σύνταξον, ἕως μὲν εἰσήκουον τὸν κασίγνητον ἐν τῷ βίῳ καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα, ἤγουν ζῶντα πάλιν. ἔστι δὲ τὸ βίῳ καὶ τὸ θάλλοντα ἐκ παραλλήλου. εἴρηται δὲ τὸ θάλλοντα ἐκ μεταφορᾶς τῶν φυτῶν. ζωὴ γὰρ φυτοῦ τὸ θάλλειν, ὥσπερ αὖ τοὐναντίον ἡ μάρανσις.

l. 960. Οὐδὲν γάρ σε δεῖ] οἱ ἀγνοοῦντες τὸ τοῦ Εὐριπίδου, τὸ, Κρύπτειν θ' ἃ κρύπτεις ὄμματ' ἀρσένων χερῶν, καὶ ἐναλλαγὰς καὶ προσθέσεις ἔξωθεν καινοτομοῦντες, ἵνα συντάξωσιν, ἐντεῦθεν διδαχθήτωσαν μὴ τοιαῦτα ποιεῖν, ἀλλ' ὀρθῶς συντάσσειν, ὡς ἔχει τοῦτο.

l. 969. Πημονὴν αὐτῷ] τοῦτο κομματικὸν ὄν, πρὸς τὸ ὅπωσοῦν συνάπτεται τὸ βλαστεῖν, τῇ ἐννοίᾳ. τὸ γὰρ ἀναβλαστῆσαι τὸ γένος αὐτῶν, οὐχ ἕτερόν ἐστιν ἢ πημονὴ τῷ Αἰγίσθῳ. μὴ λάβῃς δὲ εἰς τὸ πημονὴν ἔξωθεν τὸ λέγω, ἀλλ' οὕτω σύνταξον, ἔξεσι ἀναφῦναι τὸ ἐμόν τε καὶ σὸν γένος πημονὴν αὐτῷ σαφῆ, τῆς τοιαύτης αἰτιατικῆς πρὸς τὸ βλαστεῖν ἐχούσης τὴν φύσιν καὶ φερομένης. ἔστι δὲ ὅμοιον ὡς παρ' Ὁμήρῳ, τῷ, μνήματα Τροίας.

¶ Σχῆμ. l. 970. Ἀλλ' ἣν ὑπείκῃς] συμπαθολογία, τινων τε δὲξονται εἰ τοῦτο προσέξησι.

l. 972. Θανόντος εἶσιν] ἤγουν λάβῃς σύνταξιν· ἢ πρὸς τὸ κάτω. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, εὐσεβοῦς δόξεις τοῖς ἐν ᾅδου θεοῖς, ἐκ πατρὸς θανόντος καὶ κασιγνήτου. τοῦτ' ἔστι δι' ὧν ὑπὲρ τεθνηκότος πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ συνεδράσεις.

¶ l. 675. Φιλεῖ] γνωμικόν.

l. 980. Ἴδεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω] εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ τὰ τοῦ θηλυκοῦ γένους δυϊκὰ ἀρσενικῶς ἐκφέρειν ὅθεν καὶ παρὰ λογοποιοῖς τὼ χεῖρε μόνον εὑρίσκεται. εὕρηται δὲ παρ' Ἰσοκράτει καὶ ἄλλοις τὼ πόλεε καὶ τοῖν πολέοιν. εὕρηται δὲ οὐ μόνον ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἡ αὐτὴ καινοτομία, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ πληθυντικῇ [illegible] ἐνικῶν, ὥσπερ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ, Οὐδ' ἐλπίδας τις οὔτε δόξης ὁρῶ θύρασε. φησὶ δῆπου καὶ [illegible], Οὔτε τις κλύων ὁμολογήσει. καὶ Σιμωνίδης, Ἡ πάντας ἀπὸ μιᾶς γῆς [illegible] συμφορᾶς ἀναπεισθέντας.

Pag. 123. l. 987. Τοιαῦτά τοι [illegible]] τὸ μὲν τῷ πρὸς τὸ ἐξῆς, ὥσπερ [illegible] κελεύεις λέγω σε, οὕτω καὶ ἐξῆς σε τοιαῦτα. τὸ δὲ ζώσαιν, θανούσαιν, πρὸς τὸ [illegible] λιπεῖν. τινὲς δὲ πλανῶνται ἐκ τοῦ ζώσαιν, θανούσαιν, καὶ γράφουσι νῷν, ἤγουν, [illegible] καὶ ἡμῖν.

¶ Σχῆμ. l. 987. Τοιαῦτα] [illegible]θεσις.

¶ l. 991. Ζῆν αἰσχρὸν] γνωμικόν.

¶ l 993. Ἐν τοῖς τοιούτοις] [illegible] τοῦ χοροῦ.

Ἐν τοῖς τοιούτοις] ἤγουν τοῖς [illegible] κινδυνευομένοις τῶν ἔργων, [illegible] τὰ παρόντα. δεῖ γὰρ μεγίστης [illegible] ἵνα μὴ τῷ χρόνῳ τοῖς ἐχθροῖς [illegible] γένηται.

l. 995. Καὶ πρίν γε φωνεῖν] [illegible] φορτικὸν ἣν τὴν Χρυσόθεμιν [illegible] τῇ Ἠλέκτρᾳ ὡς ἀφρόνως βουλευομένῃ (ἔδει γὰρ αἰδῶ καὶ ὑποστολὴν πρὸς [illegible] τὴν ἔχειν ὡς πρεσβυτέραν οὖσαν) [illegible] τοῦτό φησιν, ὦ γυναῖκες, καὶ πρὶν [illegible] νεῖν καὶ λέγειν ἐμὲ αὐτῇ ὅτι κακῶς καὶ [illegible] συνέτως βουλεύεται, εἰ ἐτύγχανεν [illegible] φρενῶν οὐ κακῶν, ἀλλὰ καλῶν, [illegible] τὸ ἂν τὴν εὐλάβειαν, καὶ τὴν [illegible] μένην ἐξ ἐμοῦ αὐτῇ αἰδῶ καὶ [illegible] λήν. καὶ ἣν ἂν αἰδέσιμος οὕτω [illegible] περιεῖχε σώζεται νῦν ταύτην [illegible] γινος τοιαῦτα βουλευομένη. νῦν [illegible] ἰδεῖ ἐμὲ αὐτῇ νουθετεῖν τὰ [illegible] σώζοντα, ἀλλ' αὐτὴν οἴκοθεν εἰδέναι.

¶ Καὶ πρίν γε] προκατάστασις.

l. 99[illegible]

¶ l. 998. Ποῖ γάρ ποτε] ἀνασκευὴ καὶ ἀπολογητικὴ, ὡς οὐ καλῶς βουλευσάσης.

l. 1008. Λύει γὰρ] οὐδὲν αὖ λέγεις ἀπαλλάττει καὶ ἐλευθεροῖ ἡμᾶς τῶν προτέρων πολλαῖς καὶ ποικίλαις περιπεσούσας κολάσεσι καὶ ἀδοξίᾳ μεγίστῃ, εἶτα θανεῖν.

l. 1010. Ἀλλ' ὅπως θανεῖν] λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος. εἴποι γὰρ ἂν Ἠλέκτρα, ὡς εἰ θανούμεθα, τί κακὸν πεισόμεθα.

¶ Σχόλ. Οὐ γὰρ θανεῖν] λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος. εἴποι γὰρ ἂν Ἠλέκτρα, ὡς εἰ καὶ θανούμεθα.

¶ l. 1012. Ἀλλ' ἀντιάζω) ἱκετεύω.

¶ l. 1018. Πείθου. προνοίας] γνωμικόν.

l. 1022. Ἀλλ' αὐτόχειρ] ἤγουν αὐτοχείρως ποιήσω, καὶ μόνη, μὴ παραλαβοῦσα μηδένα σύμμαχον. ἀγνοοῦντες δέ τινες οὕτω φάσκειν, ἀργὸν τὸ τε λέγουσιν.

Pag. 125. l. 1029. Εἰκὸς γὰρ] κατὰ συνεκδοχὴν τὸ κακῶς πρὸς τὸ ἐγχειροῦντα ἀπὸ τοῦ προφανοῦς νόει.

l. 1031. Χ' ὅταν εὖ λέγῃς] τὸ καὶ τοῦτο πρὸς ἕτερον καὶ τὸ, χ' ὁ λοιπὸς χρόνος, ἔχει τὴν δύναμιν. εἰ καὶ διὰ μέσου Ἠλέκτρα εἴρηκεν τὸ, Ἀλλ' οὔποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε.

l. 1034. Ὠφέλησις] ἤγουν οὐκ ἐκ σοῦ τις ὠφεληθήσεται. οὐ γὰρ δύνασαι ὠφελεῖν τινά. οὐ γάρ ἐστί σοι ὠφέλειά τις, ἵνα ὠφελήσῃς ἄλλον. πρὸς ὅπερ ἡ Χρυσόθεμις, ἐμοί, φησίν, ἔνεστιν ὠφέλεια, ἀντὶ τοῦ γνῶσις ὠφελείας. σοὶ δὲ μάθησις οὐκ ἔστιν.

l. 1039. Προμηθείας δέ σου] τὸ γὰρ ἀποτρέπειν σε ταύτης τῆς γνώμης, προνοουμένη σου ποιῶ; ἵνα μὴ Κλυταιμνήστρας μαθούσης, κακόν τι πάθῃς.

l. 1042. Ἦ δεινὸν] κρεῖττον ἂν ἦν, εἰ ἦν, εὖ λέγοντα. ἐδόκει γὰρ ἂν καθολικὸν γνωμικόν. νῦν δ' ἐπειδὴ καὶ ἡ λέγουσα γυνή ἐστι, διὰ τοῦτο καὶ τοῦτο θηλυκῶς ἐξηνέχθη. καὶ ἔστιν ὅπως γνωμικὸν καὶ οὐ γνωμικόν. διότι μὲν γὰρ οὐκ ἔστι κατὰ παντὸς ἀνθρώπου, ἐκπίπτει τοῦ ὀνόματος· διότι δὲ κατὰ πασῶν ἐστι γυναικῶν, τοιοῦτον δέχεται.

l. 1047. Ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτα] τὸ ταῦτα διπλῶς νοητέον, ἢ ταῦτα ἃ ἐγὼ λέγω, οὕτω, ἵνα τὴν ἐμὴν συμβουλὴν δέξῃ, καὶ ἀποστῇς ταύτης τῆς γνώμης, ἐξ ᾧ κινδύνου ἐστήξῃ, καὶ ἐμὲ τὴν ταῦτά σοι συμβουλεύουσαν ἐπαινέσεις τῆς προμηθείας. ἢ ταῦτα ἃ αὐτὴ βούλει, οὕτω, ἀλλ' εἰ τὸ σὸν θέλημα ποιήσεις, ἐπαινέσεις ἐμὲ τοῦτ' ἔστιν, ὅτε δυνήσῃ ἐργάσασθαί τι, καὶ περιπεσοῦσα κινδυνεύσεις, καὶ τότε μετ' εὐφημίας ἐμοῦ μνημονεύσεις, ὡς ὑποτιθεμένης σοι τὰ λυσιτελῆ. εἰ μὴ οὖν εἴπῃς τὸ δεύτερον, πρὸς τὸ ποιῆσαι στέξεις.

l. 1048. Οὐδὲν ἐκπλ.] οὐδαμῶς ἐκπλαγεῖσα καὶ αἰδεσθεῖσά σε, καὶ φροντίσασα. εἰ δὲ τὸ ἃ πρὸς τὸ οὐδὲν, καὶ μηδὲν οὐδαμῶς ποιήσω ἃ λέγεις, ἐκπλαγεῖσα καὶ αἰδεσθεῖσά σε.

l. 1049. Καὶ τοῦτ'] διπλοῦς, ἢ ὅτε ποιήσεις ἃ ἐγὼ λέγω, ἢ ὅτι ποιήσεις ἃ αὐτὴ βούλει· ἀλλ' οὐδὲ εἰς συμβουλὴν μετὰ ταῦτα καλέσεις με πάλιν. ἢ οὐ μεταβουλεύσῃ πάλιν.

l. 1055. Οὔ σοι μὴ] τὸ οὐ καὶ μὴ ἐκ παραλλήλου. τὸ δὲ μεθέψομαι ἀντὶ τοῦ μεταδιώξω, καὶ πρὸς συμβουλὴν παραλήψομαι.

l. 1056. Ἱμείρουσα τυγχάνεις] ἱμειρομένη τὸ ἐπιθυμῶ, καὶ ἱμείρω ποιητικῶς τὸ αὐτό.

l. 1057. Θηρᾶσθαι κενὰ] μάταια καὶ ἀδύνατα ζητεῖς· εἰ γάρ τις πρὸς συμβουλίαν σε παραλήψεται, οὐδὲν ἀνύει.

l. 1059. Φρονεῖν τοιαῦθ'] φρονεῖ, τὸ φρόνησιν ἔχω, ἀμεταβάτως· καὶ φρονεῖ τὸ δὲ, ἀντὶ τοῦ νοεῖ, μεταβατικῶς.

l. 2062. Οἰωνοὺς] ἤγουν τοὺς πελαργούς. οὗτοι γὰρ γηράσαντας τοὺς πατέρας τρέφουσιν, εἰς ἀμοιβὴν τῆς γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς. ὅθεν καὶ τὸ ἀντιπελαργεῖν εἴρηται.

l. 1065. Τελοῦμεν] ποιοῦμεν καὶ αὐτοὶ εἰς τοὺς ἰδίους πατέρας. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὴν Χρυσόθεμιν, ὡς οὐ φροντίζουσαν τοῦ πατρός.

l. 1066. Ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς] οὐ χρὴ τὸ μὰ ἐντὸς τοῦ κώλου γράφειν. (περισσὸν γάρ ἐστι) διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἡμῶν. νοεῖν δὲ χρὴ τοῦτο ἔξωθεν ἀττικῶς. οὐ τοῦτο γὰρ οὐ μόνον τὸ μὰ λαμβάνουσιν ἔξωθεν, ὡς τὸ οὐ τὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ μὰ προστεθέντος, τὸ τοῦ θεοῦ παραλείπουσιν ὄνομα.

Pag. 127. l. 1068. Οὐκ ἀπόνητοι] ἤγουν ἀτιμώρητοι ἔσονται Κλυταιμνήστρα καὶ Αἴγισθος. ἐσιώπησε δὲ τοῦτο, φοβουμένη διὰ τὸ ἐπιόντας εἶναι.

l. 1069. Ὦ χθονία] ἤγουν εἰς τὰ κάτω-

ὑποχθονία ἄνωθεν κατιοῦσα, καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ γινόμενα τοῖς κάτω διδάσκουσα.

l. 1070. Κατὰ μὴ βόασον] εἰκότως εἶπε τὸ καταβόησον, ἐπειδὴ ἐπὶ κατηγορίᾳ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας ὁ παρὰ τῆς φήμης πρὸς Ἀγαμέμνονα λόγος γενήσεσθαι ἔμελλεν.

l. 10,7. Τὰ δὲ πρὸς τέκνων] δέον οὕτως εἰπεῖν, τὰ παρὰ τῶν τέκνων οὐχ ὁμονοεῖ· ὁ δὲ πρὸς τὴν διάστασιν καὶ μάχην αὐτῶν τὸν λόγον ἔστρεψε. λέγων, τὰ δὲ παρὰ τῶν τέκνων Ἠλέκτρας καὶ Χρυσοθέμιδος, διπλῆ φύλοπις καὶ μάχη, οὐκ ἐξισοῦται φιλοτησίῳ καὶ φιλικῇ διαίτῃ καὶ διαγωγῇ. τοῦτ' ἔστιν, ἀλλήλων διεστάμεναι τὴν γνώμην οὐκ εἰς ὁμόνοιαν ἥκουσι. διπλῆν δὲ λέγει τὴν μάχην, διὰ τὸ καὶ τὰς ἐχούσας δύο εἶναι.

l. 1077. Μόνα σαλεύει] τὸ σαλεύειν κυρίως ἐπὶ νεὼς λέγεται, ὅτ' ἐπ' ἀγκύρας κινεῖται καὶ ἀστατεῖ.

l. 1078. Τὸν ἀεὶ πατρὸς] θρηνοῦσα δηλαδὴ τὸν φόνον. τὸ δὲ ἀεὶ πρὸς τὸ στενάχουσα συναπτέον.

l. 1081. Τοῦ θανεῖν προμηθὴς] ἀντὶ τοῦ προμήθειαν καὶ φροντίδα ἔχουσα, ἤγουν οὐ φροντίζουσα εἰ τεθνήξεται. οἱ δὲ τοῦ μὴ θανεῖν γράφοντες, ἀμαθεῖς.

l. 1082. Τό, τε μὴ βλέπειν] μὴ λάβῃς εἰς τὸ τε, ἔξωθεν τὸ εἰς ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν δυνατός εἰμι τόδε. οὕτω καὶ ἑτοίμη εἰμὶ τόδε.

l. 1084. Τίς ἂν εὐπάτρις] οἱ γράφοντες τίς ἂν οὕτω οὐκ ἴσασι τὰ περὶ τὸ μέτρον· διὸ περιττὸν κείμενον ἐξεβλήθη παρ' ἡμῶν τὸ οὕτω. ἔχει δὲ καὶ πρὸς τὴν σύνταξιν μᾶλλον ὀρθῶς οὑτωσὶ κείμενον.

l. 1085. Ζῶν κακῶς] τοῦτο αἴτιόν ἐστι τοῦ αἰσχῦναι τὴν εὔκλειαν.

l. 1087. Ὥστε καὶ σὺ] ὥστε χρὴ γράφειν ἀντὶ τοῦ ὥσπερ, ἵν' ἔχῃ τὰ κῶλα ὀρθῶς. ἀλλὰ καὶ πάγκλαυτον. οὕτω γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὰ τοιαῦτα γράφουσιν ἐκβάλλοντες τὸ σ, ὥσπερ καὶ τό, εὐκτίμενον παρ' Ὁμήρῳ.

l. 1100. Τάνδε φερομένην] ἤγουν, φερομένην δὲ ἐν τῇ εὐσεβείᾳ τοῦ Διὸς ἀρίστας καὶ κρείττονα, λέγω δὴ τὸ κήδεσθαι τοῦ πατρὸς, ἄριστα τῶνδε καὶ τούτων, ἃ μέγιστα νόμιμα ἔβλαστε παρ' ἀνθρώποις. πάντων γὰρ τῶν νομίμων καὶ δικαίων τοῦτο ὑπερβέβηκεν καὶ μέγιστον παρὰ πάντων ἀνακηρύττεται, φροντίδα ποιεῖσθαι πατρὸς· ὃ θεὸς ἀποδέχεται, καὶ εὐσεβὲς λογίζεται.

Pag. 129. l. 1105. Αἴγισθον ἔνθ'] τινὲς ἀμαθεῖς Αἴγισθος γράφουσι πρὸς τὸ ᾤκηκαν, οὐκ εἰδότες ὅτι τοιοῦτόν ἐστιν ὥσπερ τό, Σὺ δ' ἀντιάσῃ τοῦτον ὡς τεθάψεται, καὶ τό, Φύλλων ὑπόσχης ἄλοιτο τῶν αὐτῆς πόδας. καί,-- ὃς τὸν οὐρανὸν λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἐστι πνιγεύς. καί, Τὸ περίτριπτον κίναδος ἐξέφυ μ' ὅπῃ.

l. 1108. Ποθεινὴν] ἐπόθει γὰρ Κλυταιμνήστρα καὶ τὸν Ὀρέστου νεκρὸν ἰδεῖν, μὴ μόνον ἀκοῦσαι.

l. 1112. Οὐ δή ποθ' ἧς ἠκούσαμεν] ἐπειδὴ τὸ μὴ οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ οὐ, ἀλλὰ καὶ ἐρωτηματικὸν ἀντὶ τοῦ ἆρα εὕρηται, διὰ τοῦτο καὶ τὸ οὐ οὐ μόνον ἀρνητικόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἆρα. καὶ τοῦτο μὲν πάντες· σὺ δὲ τὸ οὐ ἀρνητικὸν λέγων, ἐπειδὴ κατ' ἐρώτησιν προφέρεις, τὸ αὐτὸ ποιήσεις ὥσπερ ἂν εἰ ἆρα εἶπεν. τοῦτο γὰρ κἀντεῦθεν συνάγεται ὅπερ ἐκ τοῦ ἆρα.

l. 1113. Φήμας φέροντες] ὄσσα, ὀμφή, καὶ κληδὼν, ἄγγελοι θεοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λέγονται· φήμη δὲ ἐπὶ τῆς θείας κληδόνος καὶ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης διαλαλήσεως.

¶ Σχήμ. l. 1119. Οἳ 'γὼ] συνίζησις, ἢ κοινὴ συλλαβή.

l. 1129. Ἀλλ' ὦ φίλων] ἤγουν ὦ ἀπὸ τῶν φιλτάτων τις αἰτεῖται ταῦτ', ὃ καλὰ γνωμὰν πρὸς γνώμης.

l. 1130. Ὦ φιλτάτου] ἤγουν, ὦ ὑπόλοιπον μνημεῖον τῆς ζωῆς τοῦ Ὀρέστου τοῦ φιλτάτου ἀνθρώπων παρ' ἐμοί.

¶ Σχήμ. l. 1130. Ὦ φιλτάτου] θρῆνος Ἠλέκτρας ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ.

l. 1131. Ὡς ἀπ' ἐλπίδων] ὄντως ἀπ' ἐλπίδων εἰσεδεξάμην σε, δηλονότι οὐκ ἐκείνων ὧν σε ἐξέπεμπον, ἀλλὰ κακῶν. ἐκεῖναι μὲν γὰρ καλαὶ ἦσαν καὶ σωτήριον ἐμοὶ ἔχουσαι· αὗται δὲ, (λέγω γὰρ ὡς ὁ ἄγγελος ὑπέβαλεν, ὡς μετ' ὀλίγον ἄν σε νεκρὸν δεξαίμην) καθάπαξ ἀπώλεσάν με. δέον δ' εἰπεῖν ὥσπερ ἐξέπεμπον, πρὸς τὸ ἐλπίδων ἔτρεψεν.

l. 1133. Εἰσεδεξάμην] δέχομαι ἁπλῶς τὸν ἐρχόμενον εἰς ἐμέ. εἰσδέχομαι δ' ἐπὶ οἰκίας, καὶ λιμένος, ἢ τοιούτου τινός. ὃ δὴ καὶ λαμβάνω λέγεται. λέγεται δὲ τὸ λαμβάνω, ποτὲ μὲν ὅταν ἀπό του ἄκοντος τι λάβω· ποτὲ δ' ὅταν ἑκόντος συλλάβω.

l. 1136. Πρὶν ἐς ξένην σε] πρὸ τοῦ ἐκπέμψαι σε εἰς ξένην γῆν, ἤγουν ἀλλοτρίαν, καὶ σῶσαι, ἤγουν φυλάξαι, καὶ ῥύσασθαί σε ἀπὸ τοῦ φόνου, ὤφελον θανεῖν. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ὅπως θανὼν ἔκεισο, ἀπατώμενοι, ὤφελες γράφουσι, καὶ κλέψασαν, τὸ ἐκκλέψασαν βίον πρὸς τὸν Ορέστην νοοῦντες. τὸ δ᾽ οὐ τοιοῦτον, ἀλλὰ λέγει ἡ Ηλέκτρα, εἴθ᾽ ὤφελον πρόσθεν θανεῖν, ἢ εἰς ἀλλοτρίαν ἐκπέμψαι σε γῆν. εἰ γὰρ ἐγὼ πρότερον ἐτεθνήκειν, οὐδεὶς ἂν σε τῆς Κλυταιμνήστρας ἐξέκλεψε χειρῶν· ὥστε ἀπόλωλας ἂν ἐξ ἐκείνου τότε ὥσπερ ὁ πατὴρ, καὶ συνετάφης αὐτῷ.

Pag. 131. l. 1145. Σμικρὸς προσήκεις] ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ προσέρχῃ, ἐπεὶ καὶ τὸ προσήκει ἀντὶ τοῦ πρέπει, τοῦτο λέγει ὡς πρὸς τῷ πράγματι τῷδ᾽ ἥκει καὶ ἔρχεται. τοῦτ᾽ ἔστι, συμβαίνει καὶ ὅμοιον γίνεται, ὥστε τὸ συμβαῖνον τινὶ, πρέπει καὶ ἁρμόζει ἐκείνῳ, καὶ διὰ τοῦτο συμβαίνει.

l. 1147. Ανωφελήτου] ματαίας ἐπ᾽ οὐδεμιᾷ γὰρ ὠφελείᾳ ταύτην ἐποίησα· ἤγουν, οὐδεμιᾶς ὠφελείας ἀπήλαυσα παρ᾽ αὐτῆς.

l. 1157. Ης ἐμοὶ] τὸ ἧς πρὸς τὸ τιμωρὸς συναπτέον· καὶ μὴ τὸ πάλαι λάθρης ἔξωθεν, ὥς τινες τῶν ἀμαθῶν.

l. 1165. Ω δεινοτάτας] τινὲς οὐ δυνάμενοι συντάξαι τὴν γενικὴν, δεινοτάτας κελεύθους φασὶν, εἰς αὐτοὺς ἐάσας, οὕτω νοεῖ ὡς κεῖται, εἰ καὶ λεπτὸν ὂν ἐκφεύγει τὸν νοῦν, ὦ φίλτατε λίαν ἀπώλεσάς με, πεμφθεὶς δεινοτάτης κελεύθου, τοῦτ᾽ ἔστι τὸ πεμφθῆναί σε κακὴν κέλευθον, καὶ λύπαις καὶ ὀδυρμοῖς ἐμοὶ διὰ τὸν σὸν προξενήσασα θάνατον. νοεῖ δὲ τὸ πεμφθεὶς διπλοῦν, ἢ ἀπὸ τῆς Φωκίδος πρὸς τὴν οἰκίαν πεμφθεὶς νεκρὸς, ἢ ἀπὸ τῆς οἰκίας πρὸς τὴν Φωκίδα ἀπ᾽ Ηλέκτρας πεμφθείς.

¶ Σχῆμ. l. 1173. Τοὺς γὰρ θανόντας] γνωμικόν.

¶ l. 1177. Φεῦ, φεῦ] ἀναγνωρισμὸς Ορέστου καὶ Ηλέκτρας.

Pag. 133. l. 1188. Ως οὐκ ἄρ᾽ ᾔδειν] τινὲς φασι τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι, ἵν᾽ ᾖ πρὸς τὸν ἄνω τῆς Ηλέκτρας λόγον. ἄλλοι δὲ φασι κομματικὸν τὸ ὡς, ἀντὶ τοῦ ὄντως νοοῦντες· ὃ καὶ κρεῖττον.

l. 1193. Οθ᾽ οὕνεκ᾽ εἰμὶ] τοῦτ᾽ ἔστιν ἔχθιον, ὅτι εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος, ἤγουν συνδιαιτωμένη.

l. 1213. Ω τάλαιν᾽ ἐγὼ σέθεν] τὸ σέθεν πρὸς τὸ ὦ τάλαινα, ἔξωθεν λαμβανομένου τοῦ ἕνεκα. τὸ δὲ, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς, ὥσπερ ἑρμηνεία ἐστὶ τοῦ τάλαιν᾽ ἐγὼ σέθεν.

l. 1221. Πλὴν λόγῳ γ᾽ ἠσκημένον] ὅτι τέθνηκεν ὁ Ορέστης οὐ μόνον ἔργῳ, ἀλλὰ καὶ λόγῳ· ἔργῳ μὲν, ὅτι τὸ ἄγγος τὴν αὐτοῦ φέρει κόνιν· λόγῳ δὲ, ὅτι ἐν Δελφοῖς ἀγωνιζόμενος τέθνηκε. συμβαίνει δ᾽ οὕτως, ἀλλ᾽ οὐ τὸ Ορέστου σῶμ᾽ ἐστὶ τόδ᾽, ὡς σὺ φῂς. πλὴν εἰ μὴ καὶ ὑποκείμενον ἐν λόγῳ, οὐ μόνον ἔργῳ, δηλονότι.

¶ Σχῆμ. l. 1223. Τοῦ γὰρ ζῶντος] γνωμικόν.

l. 1224. Πῶς εἶπας] τὰ δύο πάλαι ἀντὶ ἑνός.

Pag. 135. l. 1226. Σφραγῖδα πατρὸς] τὸν ἐξ ἐλέφαντος ὦμον, ὃν οἱ ἐκ Πέλοπος κατηγμένοι εἶχον. ἕτεροι δὲ φασι τὸ σφραγῖδα ἀντὶ τοῦ δακτύλιον.

l. 1236. Κἀπὶ συμφοραῖσί μοι] συμφορὰ οὐ μόνον ἐπὶ δυστυχίας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ συναλλάξεως ἁπλῶς λαμβάνεται, ὡς κἀνταῦθα. ἰστέον δ᾽ ὅτι ὅτε τὶς τὸν αὐτοῦ πολλῷ χρόνῳ ἀποδημοῦντα μόλις θεάσαιτο, δακρύοις καὶ χαρᾷ κάτοχος γίνεται· τοῖς μὲν, διὰ τὴν προλαβοῦσαν ἀπουσίαν· χαρᾷ δὲ, διὰ τὴν παροῦσαν ἀπόλαυσιν.

l. 1246. Τόδε μὲν] τὸ τόδε πρὸς τὸ περισσὸν ὂν ἄχθος, συναπτέον· ἢ πρὸς τὸ τρέσαι ὑποστίξας, λέγει οὕτως, οὔποτ᾽ ἀξιώσω τρέσαι τόδε, τὸ μάτην ἔνδον κλύειν, περισσὸν ἄχθος γυναικῶν ὄντως ἔνδον. εἰώθασι μὲν γὰρ τοὺς ἀργοὺς καὶ μὴ ἐπί τι χρησίμους, ἄχθος καλεῖν γῆς.

l. 1252. Ανέφελον] ἤγουν διάδηλον καὶ μὴ ὑπὸ νεφέλης καλυπτόμενον. εἴρηται δ᾽ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἡλίου μὴ δυναμένου ὑπὸ νεφῶν κεκαλύφθαι.

Επέβαλες] ἐπιβάλλω τὸ ἐπιτυγχάνω στοχάζομαι, ἐνταῦθα δ᾽ ἐπέβαλες ἀντὶ τοῦ εἰς γνῶσιν ἤγαγες, τοῦτ᾽ ἔστιν ἀνέμνησας.

Pag. 137. l. 1256. Τάδε δίκα χρόνος] οὐ γράφε δίκαια χρόνος, ἀλλὰ δίκα. οὕτω γὰρ ἁρμόζει τῷ μέτρῳ. εὕρηται δ᾽ ἐν τισὶ τῶν παλαιῶν βιβλίων οὕτω, οὐχ ὅταν ἡ παρουσία ἐπιτρέπῃ, τότε χρὴ τούτων μεμνῆσθαι, ὡς σὺ φῄς· ἀλλ᾽ ὁ παρὼν χρόνος πῶς ἁρμόζοι ἂν ἐμοὶ ἐννέπειν καὶ λέγειν τάδε ἐν δίκῃ· τοῦτ᾽ ἔστι, δίκαιόν ἐστιν οὐ μόνον μεμνῆσθαι τῶνδε,

ὅταν

ὅταν ἐπιστῇ καιρὸς τούτων, ἀλλὰ καὶ λέγειν ὅσα ἂν λέγω διὰ παντὸς τοῦ παρόντος χρόνου. μόλις γὰρ νῦν ἔχω ἐλευθερίαν· ὥστε λέγειν ἃ βούλομαι, μή τινα φοβουμένη.

l. 1259. Ξύμφημι κἀγώ] τοῦτο πρὸς τὸ τόδε συνάπτεις· τὸ δὲ τοιγαροῦν σίγα, διὰ μέσου. ἡ σύνταξις μὲν πρὸς τὸ σύμφημι κἀγώ· τὸ λοιπὸν δὲ οὕτως εἴποις, τοιγαροῦν σίγα τόδε τὸ ἐλεύθερον στόμα, καὶ μὴ τινὶ βοῆς ἀπολίπῃς, εἴ τις ἔνδοθεν αἴσθοιτο.

l. 1262. Τίς δῆτ' ἂν] δέον οὕτως εἰπεῖν, τίς δῆτ' ἂν μεταβάλλοι τοὺς ἐμοὺς λόγους εἰς σιγὴν ἀξίως, ἐπειδὴ ἡ μεταβολὴ τῶν λόγων σιγή ἐστι· σιγὴν εἶπεν· πρὸς ὃ καὶ τὸ ἀξίαν ἐπήνεγκε. γράφεται δὲ ταῦτα τὰ κῶλα οὕτως, Τίς δῆτ' ἂν ἀξίαν, Καὶ σοῦ φανέντος νῦν. οὕτω γὰρ ὑπάρχει ἴσα πρὸς τὰ τῆς στροφῆς. οἱ δ' ἄλλως γράφοντες, οὐ καλῶς γράφουσι. τὸ δὲ δῆτ' ἂν, ἐκ παραλλήλου.

l. 1268. Οὐκ ἔστι] ἡ παρὰ σοῦ ἀντιστροφὴ, ἐλλιπὴς οὖσα πρὸς τὴν αὐτῆς στροφὴν· διὸ τὸ πρότερον ἐκείνης κῶλον προσετέθη παρ' ἐμοῦ κἀνταῦθα. εὑρίσκεται γὰρ πολλὰ τοιαῦτα.

l. 1269. Ἐφορμῆσαι] ἐγνωκέναι, ὅτι ἐπὶ τέλος ἀμείνω χάριν καὶ ὑψηλοτέραν, ἀπὸ κοινοῦ, τῆς πρόσθεν χάριτος, ἤγουν τῆς ἐπιδημίας σοῦ.

l. 1271. Εἰ σὲ θεὸς] προσκείσθω ἐνταῦθα τὸ ἐπῆρεν· διὰ τοῦτο ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ, ἵν' ᾖ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τῆς στροφῆς. γράφεται δὲ λαμβάνειν ἀνακτεῖν τὸ ὥρμησεν μολεῖν, εἰς τὰ ἡμέτερα μέλαθρα δηλονότι.

l. 1273. Τὰ μὲν σ' ὀκνῶ] διότι μὲν μόλις τῶν πάλαι δακρύων ἀπηλλάξαι, καὶ νῦν χαρᾷ ὥρμησας δι' ἐμὲ, οὐ θέλω παῦσαι σε τούτων· διότι δὲ ὑπόνοιαν δέδοικα προσδοκῶν ἡμᾶς τοὺς ἔνδον, μὴ διωκομένη σου τὴν ὑπὸ τῆς τοσαύτης χαρᾶς κατεῖχεν, φοβοῦμαι σε.

Pag. 139. l. 1276. Ω δέ μοι φανέντα] δέον ἐλθεῖν εἰπεῖν, φανῆναι εἶπε. τοῦτο γὰρ ἦν τὸ τὴν ἡδονὴν ποιῆσαι, τέλος ὂν τῆς πορείας.

l. 1280. Τῶν σῶν προσώπων] τοῦτο ἢ πρὸς τὸ ἀποστερήσῃς συναπτέον, ἢ πρὸς τὸ ἡδονήν. οὕτω. μὴ ἀποστερήσῃς ἐμὲ μαθεῖν ἡδονὴν τῶν σῶν προσώπων. τουτ' ἔστι, μὴ ἀφαιρήσῃς ἐμὲ τὴν διὰ τῆς σῆς παρουσίας ἡδονήν.

l. 1281. Η κάρτα] ἤγουν, οὐ μόνον ἐγὼ τοῦτο οὐ ποιήσω, ἀλλὰ καὶ ἄλλῳ βουληθέντι ποιεῖν ὀργισθήσομαι.

l. 1287. Οὐδὲ σὺν βοᾷ] ἤγουν, σὺν ὀδυρμοῖς καὶ δάκρυσιν ἀκούσασα τὴν περὶ τοῦ θανάτου φήμην. τουτ' ἔστι, βουλομένη κλαίειν πρὸς τοὺς τοῦ ἀγγέλου λόγους, οὐκ ἠδυνάμην, ὑπὸ Κλυταιμνήστρας κατεχομένη.

l. 1301. Τῇ νῦν ὁδῷ] τοῦτο ἢ πρὸς τὸ γελῶντας συνάπτεις, οὕτω, γελῶντας τῇ νῦν ὁδῷ, ἤγουν ἐπεγγελῶντας τῷ συμβάντι δῆθεν ἐπὶ θανάτῳ· ἢ πρὸς τὸ παυσόμεθα, οὕτω, παυσόμεθα ἐν τῇ νῦν ὁδῷ, ἤγουν ἐν τῷ παρόντι ἀγῶνι, ὃν ἡμεῖς κατ' αὐτῶν ποιούμεθα.

l. 1307. Καὶ σοὶ φίλον] τὸ σοὶ διπλῶς λέγεται, ἢ οὕτως, ὥσπερ ὑπάρχει σοὶ φίλον, καὶ τὸ ἐμὸν τῇδε, ὧδε καὶ οὕτως ἔσται· ἢ πάλιν ὧδε, καὶ οὕτως ἔσται, καὶ τὸ ἐμὸν τῇδε προσφιλὲς, ὥσπερ ὑπάρχει σοὶ φίλον. ἐμὸν σὺν τῇδε, ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ αὐτῇ. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ἐμοὶ, ἐμὸν εἶπε πρὸς τὸ φίλον. ἕτεροι δὲ παρανοοῦντες, τῇδε ἀντὶ τοῦ οὕτως φασὶν, ὥσπερ καὶ τὸ ὧδε, ἄμφω ἐκ παραλλήλου λέγοντες.

Pag. 141. l. 1313. Οὔ ποτ' ἐκ] τοῦτο διπλῶς νοεῖται, ἢ οὔποτε παύσομαι τοῦ χαίρειν, κἂν εἰς δάκρυα ἔλθω· ἢ, (ὃ καὶ κρεῖττον) ἐπειδὴ σὺ καλῶς φαίνεις με σημεῖα χαρᾶς τῇ μητρὶ, οὐ παύσομαι τοῦ χαίρειν δακρύουσα, ὡς διὰ σὲ ἔνδοθεν ὀφθήσομαι αὐτῇ καθ' ἑαυτὴν χαίρουσα.

l. 1323. Σιγᾶν ἐπήνεσ'] καλῶς τὸ ἐπήνεσα καὶ οὐκ ἐπαινῶ. ἡνίκα γὰρ ἐξεβλήθη τοῦτο, τότ' ἐπῄνεσεν. αὖτ' ἐξεῖπεν. ἢ τὸ ἐπῄνεσα διὰ τοῦτο εἶπε παρῳχημένως, ἐπειδὴ καὶ πρόσθεν αὐτῇ εἶπε, σιγᾶν ἄμεινον.

¶ Σχῆμ. l. 1328. Ω πλεῖστα μῶροι] ἐπιτίμησις τοῦ παιδαγωγοῦ ἐπὶ τῇ βραδυτῆτι Ὀρέστου.

l. 1346. Ως δὲ νῦν ἔχει] ὁ παιδαγωγὸς σιν εἴτε χαίρουσιν εἴτε λυποῦνται, ἤγουν καθάπερ νῦν διάκεινται τὰ ἐκεῖνων πάντα. καλῶς ἔχει καὶ τὰ μὴ καλῶς. ἤγουν καὶ ἃ ἐκ διαμφισβητοῦνται κατ' αὐτοὺς, ἔτι καλῶς ἔχει αὐτοῖς, μήπω πέρας εἰληφότα καὶ ἄλλας. καὶ χρὴ τἄλλα ἀτυχοῦσι, καὶ ὅτι μήπω δίκην δεδώκασιν. εἰ γὰρ καὶ μέλλουσι δοῦναι. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ τὰ μὴ καλῶς. ἀλλ' ὅτι μὴ ταχέως τοῦτο γίνεται, ἀτυχοῦσι. τοῦτο δέ φησιν ὁ γέρων παρεξιὼν

ἐξῶμεν αὐτοὺς πρὸς τὸ ἔργον.

¶ Σχήμ. Pag.143. l.1355. Ὦ φίλτατον φῶς] ἔπαινος Ἠλέκτρας πρὸς τὸν παιδαγωγόν.

l.1359. Ποδῶν ὑπηρέτημα] διὰ γὰρ τούτων τὰ πρὸς σωτηρίαν ἡμῖν ὑπηρέτησας, πάλαι μὲν ἐκ μέσου θανάτου λαβὼν Ὀρέστην, καὶ ἀγαγὼν ἐτέρωσε· νῦν δὲ μετ' αὐτοῦ ἀφιγμένος εἰς τιμωρίαν τῶν ἐχθρῶν.

l.1364. Ἤχθηρα] ἐπὶ τοῦ ἤχθηρα καὶ ἐφίλησα, λέγεται τὸ μάλιστ' ἀνθρώπων, ἤγουν μάλιστ' ἀνθρώπων ἤχθηρά σε, καὶ μάλιστ' ἀνθρώπων ἐφίλησά σ' ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

l.1366. Πολλαὶ κυκλοῦνται] εἰκότως εἶπε τὸ κυκλοῦνται, ἐπεὶ καὶ αἱ ἡμέραι καὶ αἱ νύκτες τῇ εἰς τὸ αὐτὸ περιστροφῇ τοῦ ἡλίου καθίστανται.

l.1371. Ὡς τούτοις τε καὶ σφωτέροις] ἀποροῦσι πῶς εἶπε τὸ τούτοις. οὐ γάρ τις ἀνδρῶν ἦν ἔνδον, (ὡς καὶ αὐτὸς λέγει) ἀλλὰ γυναῖκες. καὶ φαμὲν ὅτι ἁπλῶς τοῦτ' εἶπεν, ἢ ὅτι ἂν μὴ τὸ ἔργον ἐτάχυνον, ἐλθεῖν ἔμελλεν Αἴγισθος· καὶ οὐ μόνον τοῖς περὶ ἐκεῖνον ἐμαχέσαντο ἄν, ἀλλὰ καὶ βοῆς πρὸς τὸ πλῆθος γινομένης, οὐκ ὀλίγοι κἀκεῖθεν ἀπήντησαν.

¶ Σχήμ. l.1377. Ἄναξ Ἄπολλον] εὐχή.

l.1379. Προὔστην χερί] εἰκότως εἶπε τὸ προὔστην. οἱ γὰρ θύοντες καὶ ἱκετεύοντες ἔμπροσθεν τῶν θεῶν, ἐφ' οἷς τοῦτο ποιοῦσιν ἵστανται· ἢ τὸ προὔστην, ἀντὶ τοῦ προέμαχον καὶ προεστάτουν καλοῦσα ἐν θυσίαις.

Pag. 145. l.1386. Ὁ Μαίας δὲ παῖς] διὰ τοῦτ' ἐνταῦθα τὸν Ἑρμῆν λέγει ἄγειν αὐτὸν εἰς τὸ ἔργον, ἢ διότι μετὰ δόλου εἰσέρχεται· (λέγεται δὲ καὶ ὁ Ἑρμῆς δόλιος) ἢ διὰ τὰς ἀρὰς τοῦ Μυρτίλου, ἃς ἠράσατο εἰς τὸ τοῦ Πέλοπος γένος. ἦν δὴ ὁ Μυρτίλος παῖς Ἑρμοῦ. λέγεται δ' οὕτως, ὁ υἱὸς τῆς Μαίας Ἑρμῆς ἄγει σφὲ καὶ αὐτὸν δόλον, τοῦτ' ἔστι δολίως πρὸς τὸ ἔργον κινεῖ, κρύψας αὐτὸν ἐν σκότῳ πρὸς τὸ τέρμα. ἤγουν, μέχρις ἂν ἐργάσηται ὃ ἀπῆλθε, οὐδεὶς αὐτὸν ἐπιγνώσεται. τὸ δὲ κοὐκέτ' ἀμμένει, πρὸς τὸ ἄγει τὴν δύναμιν ἔχει, οὕτως, ἄγει καὶ οὐκ ἔτι ἀναμένει καὶ ἀναβάλλεται. οἱ δὲ γράφοντες ἐπάγει, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τοῦτο νοεῖν, γράφουσι.

l.1406. Αἴγισθος αὐτὸς] οὕτως ὤφειλεν ὁ παρὼν στίχος γράφεσθαι, ἵν' ᾖ ἴαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. ἐλλιπὴς γὰρ ἦν. διὸ καὶ τὸ αὐτὸς προστέθη παρ' ἐμοῦ· καὶ οἴομαι ὡς καλῶς προστέθη, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς ἕτερα.

l.1409. Ἤκουσ' ἀνήκουστα] ἤγουν ἃ οὐ δύναταί τις ἀκούειν. πᾶσι γὰρ αἱ τῶν φονευομένων βοαί, κἂν ἐχθροὶ ὦσι, δέος καὶ ὑποστολὴν ἀκουόμεναι φέρουσι.

Pag.147. l.1419. Τῆς σ' ἀραὶ] ἤγουν Ἀγαμέμνων ἐκπνέων ἠράσατο, ὥστε τούτων ἐκβηκουσῶν, δοκεῖ ζῆν ὁ ταύτας ποιήσας.

l.1424. Στάζει θυηλῆς Ἄρεος] ἤγουν θυσίας, ἤτοι αἵματος, ὃ θυσίᾳ δέχεται Ἄρης. φιλαίματος γὰρ καλεῖται.

l.1436. Τὰ πρὶν εὖ θέμενοι] εἰκότως πρὸς μὲν πρίν, τὸ εὖ θέμενοι εἶπε, πρὸς δὲ τὸ τάδε ὡς πάλιν ἀπιστοῦσιν. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἤδη τὸ συμβάν, ἐνταῦθα δὲ ἄδηλον ἦν τὸ μέλλον, εἴθ' Αἴγισθος, εἴθ' οὗτοι ὑπερισχύσουσι καὶ καταβαλοῦσιν ἐκεῖνον.

Pag. 149. l.1442. Ἤπιον ἐννέπειν] ἤπιον χρὴ γράφειν ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἠπίως καὶ πρᾴως, ἵν' ᾖ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τῆς στροφῆς.

¶ Σχήμ. l.1445. Τίς οἶδεν] ἄφιξις Αἰγίσθου εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

l.1448. Σέ τοι σὲ κρίνω] ἤγουν διακρίνω εἰδέναι, νοουμένου τούτου ἀπὸ τοῦ ὄπισθεν τοῦ τίς οἶδεν.

l.1454. Προξένου κατήνυσαν] ἤτοι ἐπέτυχον. ὁ γὰρ ἀνύων τι, ἐπιτυγχάνει τούτου αὐτοῦ τὸ ἀνῦσαι. ἔστιν οὖν ἡ τοιαύτη γενικὴ πρὸς τὸ τοῦ ἀνῦσαι σημαινόμενον. ἢ κατ' ἐκείνης ἤνυσαν ὃ ἐβούλοντο, ἵνα τῷ μὲν Αἰγίσθῳ νοῆται ὅτι ἐπ' ἐκείνης, ἤγουν εἰς αὐτὴν, τὴν τοῦ Ὀρέστου ἀγγελίαν ἐπλήρωσαν· τὸ δ' ἀληθές, ὅτι κατ' ἐκείνης τὸν φόνον εἰργάσαντο.

l.1456. Οὐκ· ἀλλὰ κἀπέδειξαν] τὸ οὐκ πρὸς τὸ οὐ μόνον συναπτέον· τὸ δὲ ἀλλὰ κἀπέδειξαν, διὰ μέσου. ἔστι δὲ τὸ οὐκ καὶ τὸ οὐ ἐκ παραλλήλου.

l.1459. Ἡ πολλὰ] τοῦτο πρὸς τὸ χαίρειν συναπτέον, καὶ οὐ πρὸς τὸ εἶπας, οὕτω, ὄντως εἶπας χαίρειν ἐμὲ πολλά. τοῦτ' ἔστιν, ἐξ ὧν εἶπας, πολλῆς ἐπλήσθην χαρᾶς. τὸ δὲ, ὡς εἰωθότως, πρὸς τὸ εἶπας, ἀντὶ τοῦ, ὡς ἦν σοι ἔθος λέγειν ἐμοὶ προσφέρειν. ἢ τὸ πολλὰ πρὸς τὸ εἶπας, ἵν' ᾖ τὸ χαίρειν διὰ μέσου.

l.1460. Χαρτὰ τυγχάνει] τὸ μὲν φαινόμενον, τὰ κατὰ τὸν Ὀρέστην· τὸ δὲ ἀληθές, τὰ κατὰ τὴν Κλυταιμνήστραν.

l. 1462. Μυκηναΐδεσσιν, Ἀργείοις θ'] Μυκῆναι πόλις Ἄργους. λέγει οὖν οὐ μόνον τοὺς ἐν ταύταις συγκαλεῖν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκ παντὸς Ἄργους.

¶ Σχῆμ. Pag 151. l. 1479. Οἴμοι] κατάπληξις Αἰγίσθου καὶ φόνος.

l. 1483. Οὐ γὰρ κιχάνει] αὕτη ἡ κατασκευὴ ἐστι πρὸς τὸν λόγον τὸν ὄπισθεν, Τίνα φοβῇ; τίν' ἀγνοεῖς, ὥς τινές φασιν· ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Αἰγίσθου λόγον αὐτὴν εἶναι λέγω, καὶ ἀληθῆ λέγω· τὸ δὲ πάλαι πρὸς τὸ ἀνταποδᾶς συναπτέον.

l. 1487. Καὶ μάντις ὢν ἄριστος] τινές φασιν ὅτι διὰ τὸ εἶναι τὸν Αἴγισθον μάντιν, διὰ τοῦτο τὸν Ὀρέστην τοῦτο πρὸς αὐτὸν λέγει. ἕτεροι δὲ τοῦτο μὲν οὐ λέγουσιν, εἰπεῖν δὲ τοῦτο διὰ τὸ πάλαι τὸν Αἴγισθον τὸν καθ' αὐτοῦ ὑποπτεύειν θάνατον. ἐγὼ δὲ καὶ τοῖς προτέροις τίθεμαι, συμμαρτυροῦν ἔχων τὸ πάλαι, ὃ πρὸς τὸ ὢν συναπτέον.

¶ Σχῆμ. l. 1491. Πρὸς θεῶν] συνίζησις.

l. 1492. Τί γὰρ βροτῶν ἂν] ὁ μέλλων γὰρ τῶν βροτῶν θνήσκειν, ὥσπερ οὗτος, τὸ κέρδος φέρει τοῦ χρόνου μεμιγμένον σὺν τοῖς κακοῖς. τοῦτ' ἔστιν, ὅστις μέλλει θνήξεσθαι, εἰ νῦν δέον θνήσκειν, ὁ δὲ παραιτεῖται τὸν χρόνον, καὶ μετ' ὀλίγον τοῦτο πείσεται, οὐδὲν παρὰ τοῦ χρόνου ἐκέρδανεν. ἀλλ' ὃ κέρδος δοκεῖ ἔχειν, ἡ μέλλουσ' αὐτὸν καταλήψεσθαι τύχη ἀμβλυνεῖ καὶ ἀμαυροῖ, ἐλπίδα κακὴν ὑποτείνουσα. μὴ λάβῃς δὲ εἰς τὸ χρόνος, ἔξωθεν τὸ ἕνεκα, ἀλλὰ χωρὶς τούτου λέγε. τὸ γὰρ κέρδος τοῦ χρόνου ἦν, διὰ τὸ τοῦτον αἴτιον αὐτοῦ εἶναι.

¶ Σχῆμ. l. 1493. Τί γὰρ βροτῶν] γνωμικόν.

l. 1498. Χωρεῖς ἂν εἴσω] εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ ἔσθ' ὅτε τὰ προστακτικὰ εὐκτικῶς φέρειν.

l. 1505. Καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακὰ] τοῦτο λέγει ὥσπερ προμαντευόμενος, ἵν' ἀπολυθῇ, ἐκφοβῶν αὐτοὺς διὰ τούτου.

¶ Σχῆμ. l. 1510. Χρὴ δ' εὐθὺς] γνωμικόν. ἐνταῦθα δὲ καὶ ἐπίλογος.

l. 1515. Τῇ νῦν ὁρμῇ] ἤγουν τῇ ὑπὲρ πατρὸς ὁρμήσασι νῦν κατὰ Κλυταιμνήστρας καὶ Αἰγίσθου. τελεωθὲν δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποκαταστὰν εἰς τὴν ἐκ προγόνων σοι προσήκουσαν εὐδαιμονίαν.

ΣΧΟΛΙΑ

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ Εἰς τὸν ΟΙΔΙΠΟΔΑ ΤΥΡΑΝΝΟΝ.

¶ Σχόλ. Pag. 155. l. 1. Ὦ τέκνα] Προσφωνητικὸν τὸ προοίμιον κατ᾽ ἐρώτησιν. ἐνταῦθα δὲ καὶ πρότασις.

l. 3. Ἐξεστεμμένοι] ὅτι οὐ μόνον ἐστεφανωμένοι ἦσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν χερσὶν ἔφερον, δῆλόν ἐστι καὶ ἐξ ὧν ἔμπροσθεν λέγει, Τοὺς δ᾽ ἄρξαντες ἱκτηρίους κλάδους. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς ἐστεφανωμένους πρὸς ἱκετείαν χωρεῖν, ἵν᾽ αἰδέσιμοι δοκοῖεν τοῖς οὓς ἱκέτευον.

¶ l. 4. Πόλις δ᾽ ὁμ.] κατασκευή.

¶ l. 6. Ἀγὼ] βάσις.

l. 11. Δείσαντες, ἢ στέρξαντες] φοβηθέντες τι, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς βοήθειαν ἐκκαλεσάμενοί με· ἢ στέρξαντες, καὶ παθόντες καὶ ὑπομείναντές τι κακὸν, καὶ διὰ τοῦτο ζητοῦντες ἐκδίκησιν παρ᾽ ἐμοῦ.

l. 12. Προσαρκεῖν] τὸ πρὸς, πρὸς τὸ πᾶν ἔχει τὴν δύναμιν.

¶ Σχόλ. Pag. 157. l. 13. Ἀλλ᾽ ὦ κρατύνων] προκατάστασις καὶ διήγησις τῶν συμβάντων αὐτοῖς ἐκ τοῦ λοιμοῦ.

l. 14. Ἡλίκοι προσήμεθα] ὁποῖοι τήν τε ἡλικίαν καὶ τὴν ἐκ τοῦ λοιμοῦ πάθην, προσκαθήμεθα τοῖς ἐπὶ τῶν βασιλείων βωμοῖς. ἢ τὸ βωμοῖσι τοῖς σοῖς, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ πρός σε ἱκετείᾳ. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς θεοῖς βωμῶν, εἰς οὓς, ὅτε συμφορᾷ καταλάβοι, προστρέχοντες ἄνθρωποι, θυσίαις τὸ θεῖον ἐξιλεοῦνται.

l. 17. Ἐγὼ μὲν] ἀπατώμενοί τινες, ἐκ τοῦ, Ἐγὼ μὲν Ζηνὸς, φασὶ τὸ Οἱ δὲ τ᾽ ἠΐθεοι, ἀντὶ τοῦ οὗτοι τῶν Διοσκούρων ἱερεῖς. τὸ δὲ οὐ τοιοῦτον· ἀλλ᾽ εἰπὼν ἄνω τὸ, ἡλίκοι προσήμεθα. καὶ διῃρῶν τοῦτο εἰς τὸ Οἱ μὲν οὔπω πτέσθαι σθένοντες, καὶ εἰς τὸ Οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς, ἱερεῖς, ἑρμηνεύει πάλιν αὐτὸ, τὸ μὲν, οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς ἱερεῖς, ἀντὶ τοῦ ἐγὼ μὲν ὑπάρχων γέρων ἱερεὺς τοῦ Διός· τὸ δὲ, οἱ δὲ οὔπω πτέσθαι σθένοντες, ἀντὶ τοῦ οἱ δὲ τῶν ἠϊθέων καὶ τῶν νέων ὄντες. ἀντὶ τοῦ. νέοι λεκτοὶ καὶ ἔκκριτοι. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ τῶν τῆς πόλεως ἐκκρίτων νήπιοι παῖδες ἦσαν μετὰ μόνου τοῦ ἱερέως. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἄνω λέγει τὸ, οἱ μὲν οὔπω πτέσθαι σθένοντες, καὶ ἐν ἀρχῇ τὸ, νέα τροφή. διὰ τοῦτο δὲ τούτους ἔλαβε, διὰ τὸ εἰσακουσθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Οἰδίποδος, ἐλεήσαντος τὸ τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἄωρον, καὶ τὴν εὐγένειαν αἰδεσθέντος.

¶ l. 17. Οἱ δὲ τ᾽ ἠΐθεοι] συνίζησις.

l. 20. Μαντεία σποδῷ] εὕρηται καὶ μαντείας, καὶ μαντεία. καὶ τοῦτο πάλιν τὸ μαντεῖα διπλοῦν. εἴτε γὰρ προπαροξύνεις, τότε αἰτιατικὴ πληθυντικῶν ἐστι, τὰ μαντεῖα· εἴτ᾽ ὀξυνεῖς, δοτική ἐστι, τῇ μαντείᾳ. εἰ μὲν οὖν μαντείας γράψεις, οὕτως ἐρεῖς, καὶ ἐν σποδῷ Ἰσμηνοῦ μαντείας. τοῦτ᾽ ἔστιν, οἱ μὲν Ἀθηνᾶς ἐν τοῖς ναοῖς καθίδρυνται, οἱ δὲ θυσίαν ἐν τῷ Ἰσμηνῷ ποιοῦσι, καθ᾽ ἣν ἐκ τῆς ἀνάψεως τοῦ πυρὸς τὸ μέλλον μαντεύονται. εἰ δὲ μαντείᾳ, οὕτως, ἐπὶ σποδῷ μαντείᾳ καὶ μαντικῇ. τὸ δὲ ἕτερον μαντεῖα, οὕτως, ἐν σποδῷ τοῦ Ἰσμηνοῦ, ἐπὶ μαντεῖα καὶ μαντεύματα. ὅπως δ᾽ ἐποίουν τὴν μαντείαν διὰ πυρὸς, ἐν Αἰσχύλῳ ἐρρέθη εἰς τοὺς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις.

l. 23. Φοινίου σάλου] ἤγουν τοῦ θανάτου παρεκτικοῦ λοιμοῦ. ἔστι δὲ τὸ βυθῶν, καὶ τὸ φοινίου σάλου, ὥσπερ ταυτό. οὕτως, καὶ οὐχ οἷά τε ἐστὶν ἀνακουφίσαι καὶ ἄνω τῶν βυ-

θῶν ἐνέσκαι τὸ κάρα τοῦ φοινίου, λέγω στόλου. τοῦτ' ἔστιν, οὐ δύναται τῶν κατεχόντων αὐτὴν ἀπαλλαγῆναι κακῶν. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν ὕδασι κινδυνευόντων. γίγνωσκε δ' ὅτι ἐν ταῖς Θήβαις τότε καὶ πεῖνα καὶ λοιμικὴ νόσος ἦν. ὡς καὶ αὐτὸς προϊὼν δείξει, πρῶτον τὴν τῆς γῆς πρὸς τὰ φυτὰ δυστυχίαν διεξιὼν, δι' ἧς τὰ θρέμματα ἐφθείρετο· ἔπειτα δὲ καὶ τὴν λοιμικὴν νόσον προσθείς.

l. 24. Ἐγκάρποις χθονὸς] εἰκότως εἶπε τὸ ἐγκάρποις πρὸς τὸ κάλυξι. κάλυξ γὰρ κυρίως τὸ τοῦ ῥόδου περικεκαλυμμένον· νῦν δὲ ἐκ τοῦ ἐγκάρποις, πάντα τὰ ζωὴν ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι φέροντα σπέρματ' ἐδήλωσεν.

l. 34. Ὅς γ' ἐξέλυσας] ἡ σύνταξις, ὃς μολὼν καὶ ἐλθὼν ἐκ Κορίνθου, ἐξέλυσας καὶ ἠλευθέρωσας τὸ ἄστυ τῶν Καδμείων τῆς σκληρᾶς ἀοιδοῦ, δέον δὲ εἰπεῖν τοῦ δασμοῦ καὶ τοῦ φόρου, ὃν ἑκάστοτ' αὐτῇ παρείχομεν, διὰ τὴν τῶν αἰνιγμάτων ἄγνοιαν· ὁ δὲ πρὸς τὸ ὂν ἐποίησε δασμόν.

¶ Σχήμ. l. 39. Νῦν τ', ὦ κράτ'] ἱκεσία πρὸς τὸν Οἰδίποδα, ὥστε βοηθῆσαι αὐτοῖς.

l. 43. Ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι] ὅτι καὶ τοῖς ἐμπείροις τῶν βουλευμάτων, ἤγουν τοῖς ἄριστα βουλευομένοις, ὁρῶ καὶ βλέπω οὐ μόνον τὰ κακὰ καὶ τὴν περὶ τούτων ζήτησιν, ἀλλὰ καὶ μάλιστα τὰς συμφορὰς ζώσας. τοῦτ' ἔστιν, ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ὥσπερ νεκρά ἐστι τὰ συμπάντα καλὰ ἢ κακὰ, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καταλαμβάνειν αὐτά. καὶ ὅθεν ἐπῆλθε φράζειν· τοῖς δὲ καλῶς βουλευομένοις, καὶ τὰ καλὰ ζῶσιν. ἤγουν ἄριστα καταλαμβάνονται δι' ἣν αἰτίαν συνέβη· καὶ μάλισθ' αἱ ὑπαρχόμεναι δυστυχίαι τῷ κόσμῳ. οὗτοι γὰρ δύνανται καὶ ὅθεν ἐπῆλθεν ἐξηγεῖσθαι, καὶ μηχανήν τινα φράζειν δι' ἧς τάχιστα παύσονται.

l. 45. Ἴθ' ὦ βροτῶν] τοῦτο βουλόμενος παρακινῆσαι αὐτὸν εἰς τὴν αὐτῶν βοήθειαν, λέγει, αἰδέσθητι καὶ βοήθησον ἡμῖν, ἐπεί σε σωτῆρα ἀνακαλεῖται ἡ πόλις, τῆς προτέρας ἐπιθέσεως τῆς Σφιγγὸς ἐλευθερωθεῖσα. ὥστε μηδαμῶς ἔχωμεν μνημονεύειν τῆς σῆς ἀρχῆς, πρότερον μὲν κειμένης ἀνορθωσάσης ἡμᾶς, ὕστερον δὲ, ἤγουν νῦν, ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ καταλειπούσης ἡμᾶς πεσεῖν. ἀλλ' ἀνόρθωσον τὴν πόλιν ἐν ἀσφαλείᾳ, ἤγουν ποίησον ἀσφαλῶς στῆναι, καὶ μὴ ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ πεσεῖν καὶ κινδυνεῦσαι.

l. 51. Ὄρνιθι γὰρ] τοῦτ' ἔστιν, ἐξ ὧν τὰ Σφιγγὸς εὗρες αἰνίγματα, ἃ μηδεὶς ἀνθρώπων, ὡς κατὰ ῥοιὰν ἔτι χωρήσομεν, ἐποίησας ἡμῖν εὔδηλον. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ὄρνιθι αἰσίῳ.

¶ Σχήμ. l. 58. Ὦ παῖδες] συγκατάθεσις Οἰδίποδος.

Pag. 159. l. 66. Ἀλλ' ἴστε πολλὰ] πολλὰς ὁδοὺς; ἤγουν πολλὰς φροντίδας πλανηθέντα, ζητοῦντα, τὸ τοῦ κακοῦ αἴτιον. Ἰστέον δ' ὅτι οὐ μόνον θηλυκῶς ἡ πλάνη ἀλλὰ καὶ ὁ πλάνος· ὥσπερ καὶ εὐθύνη καὶ εὔθυνος ὡς ἔχει καὶ τὸ τοῦ Ἰσοκράτους, τοὺς φυγαδικοὺς πλάνους.

l. 70. Κρέοντ' ἐμαυτοῦ γαμβρὸν] ὑπορρεῖ τινος πῶς ὁ Κρέων, τῇ μὲν ἀληθείᾳ θεῖος ὢν Οἰδίποδος, τῷ δὲ φαινομένῳ γυναικάδελφος, γαμβρὸς νῦν παρὰ τούτου καλεῖται. καὶ φαμὲν ὅτι ἀντὶ τοῦ συγγενὴς ἐνταῦθα τὸ γαμβρὸς κεῖται· ἐπειδὴ κηδεστὴς οὐ μόνον ὁ πενθερὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ γαμβρὸς καὶ ὁ γυναικάδελφος εὕρηται.

l. 73. Χρόνῳ] τῷ ὁρισθέντι παρ' ἐμοῦ αὐτῷ εἰς ἀπάντησιν, ἐκεῖσέ τε καὶ πάλιν ἐκεῖθεν δεῦρο.

l. 74. Εἰκότος πέρα] τοῦτο λέγει ὅ, τι εἰκὸς ἦν καὶ μετὰ τὸν τεταγμένον χρόνον αὐτῷ παρ' ἐμοῦ. δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἀργῆσαι· νῦν δὲ καὶ πέρα τοῦ εἰκότος βραδύνει.

l. 78. Ἀλλ' εἰς καλὸν] καὶ μὴν καλῶς κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον ἐμνήσθης καὶ ἀνεζήτησας αὐτόν· καὶ οὗτοι μηνύουσί μοι.

l. 80. Ἐν τύχῃ γέ τῳ] τοῦθ' ὅμοιον τῷ παρ' Αἰσχύλῳ, τῷ, Πέμπει ἡμῖν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ. δέον γὰρ εἰπεῖν ἐν τύχῃ τῇ καὶ τινὶ, πρὸς ἀρσενικὸν ἀττικῶς ἔτρεψεν· ὥσπερ ἐστὶ καὶ, ἔπι του σάλπιγγος κλύων. καὶ ἄλλα, ὡς ἔφαμεν εἰς τὸ αὐτό.

l. 83. Παγκάρπου δάφνης] μὴ λάβῃς εἰς τοῦτο ἔξωθεν τὸ ἀπὸ, ἀλλὰ πρὸς τὸ πολυστεφὴς, ἐστὶν ἡ γενική.

¶ Σχήμ. l. 87. Ἐσθλήν. λέγω γὰρ] ἄφιξις Κρέοντος ἐκ τοῦ μαντείου, καὶ διήγησις ὧν ὁ θεὸς ἔχρησεν.

l. 89. Οὔτε γὰρ θρασὺς] τὸ θρασὺς εἶπε διὰ τὸ ἐσθλήν, καὶ τὸ, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν. τὸ δὲ προδείσας, διὰ τὸ δυσφορα.

l. 94. Τὸ πένθος] τὸ τῶνδε, πρὸς

τὸ

τὸ πένθος συναπτέον, οὐ πρὸς τὸ πλέον. τὸ γὰρ πλέον πρὸς τὸ ἢ ἔχει τὴν δύναμιν. οὕτω, φέρω γὰρ τῶν δὲ τὸ πένθος, ἤγουν ὑπὲρ τούτων πενθῶ πλέον ἢ περὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς. ἄξιος δὲ βασιλέως καὶ προεστῶτος ὁ λόγος οὗτος.

l. 95. Λέγοιμ' ἄν] ἰστέον ὅτι Κρέων παρ' Ἀπόλλωνος μαθὼν ἀκριβῶς ὅτι Οἰδίπους ἦν ὁ τοῦ λοιμοῦ αἴτιος, φονεύσας τὸν πατέρα Λάϊον, καὶ ἀνόμως συνὼν τῇ μητρί, ἵνα μὴ δόξῃ αὐτῷ ἐπαχθής, κατὰ πρόσωπον ἐλέγχων, καὶ ἅμα δεδιὼς τὸ τῆς ἀρχῆς μέγεθος, ἵνα μή τι κακὸν ἐξ αὐτοῦ πάθῃ, ἐγκαταμεμιγμένως ταῦτά φησι. μαρτύριον δὲ ὅτι σύνοιδε, τὸ, λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι.

l. 98. Μηδ' ἀνήκεστον] ἤγουν ἀθεράπευτον. λέγει δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι μίασμα θεραπείας ἐδεῖτο, ἀλλ' ὅτι ἡ τοῦδ' ἀπέλασις θεραπείαν τοῖς ἄλλοις εἶχεν.

l. 100. Ἀνδρηλατοῦντας] πρὸς τὸ ἐλαύνειν ἔχει τὴν δύναμιν. πῶς δ' ἂν ἐλαύνειν εἶπε, νῦν ἄμφω λέγει ἀνδρηλατοῦντας, ἢ φόνῳ φόνον πάλιν λύοντας. καὶ φαμὲν ὡς καὶ τὸ φονεῦσαι τὸν τοῦ Λαΐου φονέα, ἀπέλασις τοῦ μιάσματος ἦν.

l. 101. Ὡς τόδ' αἷμα] ἤγουν δι' οὗ τὸ μίασμα γέγονε· λέγει δὲ τὸν φόνον τοῦ Λαΐου. τὸ δὲ χειμάζον, ἀντὶ τοῦ κλυδωνίζον καὶ διαφθεῖρον, ἀττικῶς τέθειται, ἀντὶ τοῦ χειμάζοντος καὶ διαφθείροντος τοῦ αἵματος καὶ τοῦ φόνου τοῦ Λαΐου τὴν πόλιν.

Pa. 161. l. 106. Τιμωρεῖν τινάς] τὸ τινὰς οὐ πρὸς τὸ τιμωρεῖν (ὥς φασί τινες) ἀλλὰ πρὸς τὸ αὐτοέντας ἔχει τὴν δύναμιν, οὕτως, ἐπιστέλλει ὁ Ἀπόλλων τιμωρεῖν καὶ κολάζειν τοὺς αὐτοέντας χερί, ἤγουν τοὺς αὐτόχειράς τινας. εἰ δ' εἴποις πῶς, τὸ μὲν αὐτοέντας ὡρισμένον εἰπὼν, μετὰ τοῦτο τίθησι τὸ τινὰς ἀόριστον· φαμὲν ὅτι διὰ τοῦτο οὕτω λέγει, διότι τὸ μὲν ὑπό τινων ἀνῃρῆσθαι Λάϊον, φανερὸν ἦν, τίνες δ' οἱ φονεῖς ἦσαν, τοῦτ' ἦν ἀφανές.

l. 108. Δυστέκμαρτον] ἤγουν δυσεύρετον, ἀφανές. λέγει δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνῶν τῶν τὸ ἴχνος σκοπούντων.

l. 10. Ἀμελούμενον] ἤγουν καταλαμβανόμενον διαδιδράσκει. καὶ ταῦτα δὲ ἀπὸ τῶν θηρίων λέγεται τῶν ἁλισκομένων ἢ ἐκφευγόντων.

l. 111. Πότερα δ' ἐν οἴκοις] τὸ πότερα οὐ πρὸς τὸ συμπίπτει ἔχει τὴν δύναμιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ οἴκοις καὶ τὸ ἀγροῖς καὶ τὸ ἐπ' ἄλλης γῆς. τὸ γὰρ πότερα ἀντὶ τοῦ ποῖον.

l. 113. Θεωρὸς] θεωρούς φασι τοὺς εἰς τὰ μαντεῖα ἀπιόντας τοῦ μαθεῖν ἕνεκα περὶ ὧν αὐτοῖς ὅσοις ζήτησις ἦ. ἀπῆλθεν οὖν ὁ Λάϊος εἰς Ἀπόλλω, χρησόμενος περὶ τοῦ ἐκτεθέντος παιδὸς, εἰ ἄρα ζῇ. ὅστις ὡς ἀφίκετο ὡς ἀπεστάλη, ἤγουν οὐχ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον ὥσπερ ἀπεδήμησεν.

l. 116. Ἐχρήσατ' ἄν] ἤγουν, ἐὰν εἶδέ τις τῶν συνόντων τότ' ἐκείνῳ ἀφ' οὗ τις ἐκμαθὼν καὶ ἀκούσας, εἶχεν ἂν χρήσασθαι τῷ ἀκούσαντι, ἤγουν κατενόησεν ἂν τὸν πράξαντα τὸν φόνον.

l. 121. Ἀρχὴν βραχεῖαν] ἤγουν εἰ λάβοιμεν μικρὰν ἀρχὴν ὥστ' ἐλπίζειν. εἰκότως δ' εἶπε τὸ ἐλπίδος. ἡ γὰρ μικρὰ ἀφορμὴ, μειζόνων ἐλπίδα παρίστησιν.

l. 124. Εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ] ἤγουν, εἰ μή τις τῶν πολιτῶν διέφθειρεν αὐτὸν, χρήμασι πείσας πρὸς τὸν κατ' ἐκείνου φόνον.

l. 135. Τῷ θεῷ θ' ἅμα] ἤγουν τῷ Ἀπόλλωνι. βοηθήσω γὰρ καὶ τούτῳ, εἰ τὴν μαντείαν αὐτοῦ βεβαιώσαιμι, ζητήσας καὶ ἐξευρὼν τὸ μίασμα.

l. 136. Ἀπωτέρω φίλων] ἤγουν τοῦ πόρρω ἀφ' ἡμῶν γεγονότος Λαΐου. φίλον δὲ τοῦτον εἶπε, διὰ τὸ τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ γυναῖκα λαβεῖν, καὶ διὰ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν ἀρχὴν ἣν ἐκεῖνος.

l. 141. Ὑμεῖς μὲν βάθρων] ἰστέον ὅτι ὁ τόπος ἔνθα ἡ ἐκκλησία ἐγένετο, βαθμίσιν ἦν κύκλῳ διειλημμένος ἄλλαις ἐπ' ἄλλαις, ἔνθα οἱ συνελθόντες πάντες καθήμενοι, ἀνεμποδίστως ἠκροῶντο τοῦ ἱσταμένου ἐν μέσῳ καὶ συμβουλεύοντος.

¶ Σχῆμ. l. 131. Ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς] συγκατάθεσις Οἰδίποδος, ὥστε τὸν φόνον ἐκδικῆσαι Λαΐου.

l. 144. Ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος] ὅσον συμβάλλεται εἰς τὴν περὶ τοῦ μιάσματος ζήτησιν καὶ ἀπέλασιν, πᾶν μέλλω δρᾶν.

Pag. 163. l. 146. Ἢ πεπτωκότες] κινδυνεύσαντες. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι εἰ μὲν εὑρήσομεν τὸ μίασμα καὶ ἀπελάσομεν, πεπαύσεται ὁ λοιμός· εἰ δ' οὐ, προχωρήσει ἀεὶ, καὶ ἡμᾶς ἐκτρίψει τελείως.

l. 151. Ὦ Διὸς ἁδυεπὲς] φασὶν Ἕλληνες τὴν φάτιν θυγατέρα Διός, ὅθεν καὶ τὴν ἐξ Ἀπόλλωνος ἐλθοῦσαν αὐτοῖς μαντείαν περὶ τοῦ λοιμοῦ, φάτιν Διὸς καλεῖ. ἁδυεπῆ δὲ ταύτην ὠνόμασεν, ὡς συντελοῦσαν αὐτοῖς φέρουσαν· πολύχρυσον δὲ τὴν Πυθῶνα καλεῖ, διὰ τὸ ἐκ πλίνθων χρυσῶν δεδομῆσθαι τὸ Ἀπόλλωνος μαντεῖον, ἃς χιλίας αὐτῷ Κροῖσος πέπομφεν. ἢ διὰ τὴν τῶν ἀναθημάτων πολυτέλειαν. τὸ δὲ τίς ἀντὶ τοῦ ποδαπή, ταχέως ποιήσουσα ἀπαλλαγὴν τοῦ λοιμοῦ, ἢ μετὰ πολὺν χρόνον. τὸ δὲ ἐκτέταμαι ἀντὶ τοῦ ἐκπέπληγμαι, παρ' ὅσον οἱ ἐκπλαγέντες, ἔκτασιν σώματος καὶ ἀκινησίαν, ἐν ὅσῳ χρόνῳ ἐκπλήττονται, πάσχουσι. τὸ δ' ἀμφὶ σοί, πρὸς τὸ πάλλων ἔχει τὴν σύνταξιν, οὐ πρὸς τὸ ἁζόμενος, οὕτως· ἐκτέταμαι καὶ ἐκπέπληγμαι, πάλλων καὶ κινῶν ἀμφὶ σοί, ὦ Δήλιε ἰήιε παιάν, τὴν φρέν' ἐν δείματι φοβερῷ· ἁζόμενος καὶ σεβόμενός σε. τοῦτ' ἔστιν, ἐκπλήττομαι τῇ σῇ μαντείᾳ, καὶ μετὰ φόβου πρὸς σὲ τείνω τὸν νοῦν μου, δεόμενος ἀπαλλάξαι με τοῦ λοιμοῦ. εἰπέ μοι ὦ ἄμβροτε καὶ θεία φάτις καὶ μαντεία, τέκνον τῆς χρυσέας καὶ λαμπρᾶς ἐλπίδος, τί χρέος καὶ χρείαν ἐξανύσεις καὶ τελέσεις ἐμοί (καὶ γὰρ χρεία πολλή ἐστι τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ λοιμοῦ) ἢ νέον, ἢ ἐν περιτελλομέναις καὶ ἐπελθούσαις ὥραις. τοῦτ' ἔστι, νῦν παύσεις τὸν λοιμόν, ἢ ὕστερον. δέον δὲ εἰπεῖν νῦν νέον εἶπε πρὸς τὸ χρέος. ἐλπίδος δὲ τέκνον τὴν μαντείαν καλεῖ, διότι πρῶτον ἐλπίζουσιν οἱ ἄνθρωποι εἰς Ἀπόλλωνα, ὡς φράσει τί δεῖ ποιεῖν, εἶτα τὰς μαντείας δέχονται. κεκλόμενος καὶ ἐπικαλούμενος πρῶτά σε ὦ θεὰ Ἀθηνᾶ θύγατερ τοῦ Διός. τὸ δὲ κεκλόμενος πρὸς τὸ πάλλων καὶ τὸ ἁζόμενός ἐστι, διὰ μέσου ῥηθέντος τοῦ τί μοι νέον, μέχρι τοῦ φάμα. οἱ πολλοὶ δὲ ἀγνοοῦντες, κεκλομένῳ πρὸς τὸ τί μοι, γράφουσι. καὶ τὴν σὴν ἀδελφὴν Ἄρτεμιν (ἐκ Διὸς γὰρ καὶ αὐτὴ ὡς σύ) τὴν γαιάοχον καὶ τὴν συνέχουσαν τήνδε τὴν γῆν, ἥτις θάσσει καὶ κάθηται εὐκλεᾶ καὶ ἔνδοξον θρόνον κυκλόεντ' ἀγορᾶς. τοῦτ' ἔστιν, ἥτις ἐν ἀγορᾷ ναὸν ἔχει κυκλοτερῆ. καὶ ἑκηβόλον καὶ τοξικὸν Φοῖβον, κεκλόμενος ἀπὸ κοινοῦ. νοεῖται δὲ τὸ ἀδελφεάν, καὶ πρὸς τὸ Ἀπόλλωνα, εἰ καὶ πρὸ τοῦ εἰπεῖν κεῖνον, αὐτὴν προέθηκεν.

l. 171. Τρισσοὶ ἀλεξ.] ἀντὶ τοῦ, ὦ Ἀθηνᾶ καὶ Ἄρτεμι καὶ Ἄπολλον προφάνητέ μοι τρισσοὶ ἀλεξίμοροι καὶ βοηθοί. εἰ καί ποτε φλόγα πήματος ἠνύσατε, ἐτελέσατε τῇ πόλει ἐκτοπίαν καὶ πορρωτάτην, πήματος προτέρου, ἄτης καὶ βλάβης ὀρνυμένης καὶ κινουμένης ὑπὲρ, (ἤγουν ὑπεράνω) τῆς πόλεως, ἔλθετε καὶ νῦν ὦ πόποι καὶ θεοὶ εἰς βοήθειαν· ἢ πρὸς τὸ νῦν στικτέον, τὸ δὲ ὦ πόποι, ἀντὶ τοῦ φεῦ. νόει δὲ καὶ τὸ προτέρας ἄτας ὀρνυμένας αἰτιατικῶς, οὕτως, φλόγα πήματος, λέγω προτέρας ἄτας ὀρνυμένας. καλῶς δὲ εἶπε τὸ φλόγα. τὰ γὰρ πήματα δίκην φλογὸς εἰς οὓς ἐπέλθῃ καθίσταται. φέρω γὰρ πήματ' ἀνάριθμα καὶ πολλά. νοσεῖ δὲ ὁ πρόπας καὶ ὅλος στόλος ἐμοί. ἤγουν ὁ βίος καὶ ἡ ζωή μου μετὰ φορᾶς διέρχεται πάσης. στόλον γὰρ ἐνταῦθα καλεῖ τὴν ἐν τῷ βίῳ πορείαν καὶ δίαιταν. οὐδ' ἔνι καὶ ὑπάρχει ἔγχος καὶ δύναμις φροντίδος, ἐν ᾧ ἔγχει ἀλέξεταί καὶ βοηθήσει τις ἑαυτῷ. τοῦτ' ἔστιν, εἰς τοσοῦτον ἀπορίας τὰ παρόντ' ἡμῖν ἐλήλυθε πράγματα, ὥστε φροντίδα καὶ μηχανὴν ἥν τινα οὐκ ἔστι πορίσασθαι πρὸς ἀπαλλαγήν. οὔτε γὰρ αὔξεται καὶ ἀναφύεται ἔκγονα κλυτᾶς χθονός, τοῦτ' ἔστιν, οὔθ' ἡ γῆ ἀναδίδωσι σπέρματα καὶ τὴν ἄλλην πόαν, ὅπερ ἔνδοξον γῆς ἐστιν· οὔθ' αἱ γυναῖκες ἀνέχουσι καὶ ἀναφέρουσι καὶ ἐλευθεροῦνται τῶν ἰηίων καὶ θρηνητικῶν καμάτων καὶ πόνων ἐν τόκοις καὶ ἐν γυναίοισι. τοῦτ' ἔστιν, οὔθ' αἱ γυναῖκες δύνανται τίκτειν καὶ εἰς φῶς ἄγειν τὰ ἔμβρυα, φθειρόμενα ἐντὸς ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ, καὶ πρὸ τοῦ καιροῦ ἐξιόντα· ἄλλον δὲ ἄνθρωπον σὺν ἄλλῳ ἀνθρώπῳ ἴδοις ἂν ὁρμώμενον, ἐλλιμενίζοντα καὶ φερόμενον πρὸς τὴν ἀκτὴν τοῦ ἑσπέρου καὶ σκοτεινοῦ θεοῦ, ἤγουν τοῦ ᾅδου, κρεῖσσον καὶ κάλλιον ἀμαιμακέτου πυρός, ἤγουν ταχύτερον τοῦ τῆς ἀστραπῆς πυρός, ἅπερ καὶ ἅτε καὶ καθάπερ εὔπτερον ὄρνιν. ταῦτα δὲ λέγει ἵνα δηλώσῃ τὸ τάχος τῶν συμβαινόντων τότε θανάτων, ὧν ἀνάριθμος καὶ ἀσύντακτος ἡ πόλις ὄλλυται. διὰ τούτων γὰρ συνίσταται.

Pag. 165. l. 189. Νηλέα δὲ γένεθλα] κεῖται δὲ πρὸς πέδῳ θανατηφόρα ἀνοίκτως νηλέα καὶ ἀνηλεῶς γένεθλα. τοῦτ' ἔστιν, ἐκπίπτουσι τῶν γαστέρων τῶν γυναικῶν τὰ ἔμβρυα, πρὶν ἢ τυχεῖν τοῦ προσήκοντος τῷ τοκετῷ καιροῦ, ὑπὸ τοῦ

λοιμοῦ

λοιμοῦ φθειρόμενα. ἐν δὲ τούτοις τοῖς ἀθέοις γεννήμασιν, αἱ ἄλοχοι καὶ αἱ μητέρες αὐτῶν σὺν ταύταις. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ, καὶ αἱ πολιαὶ μητέρες αὐτῶν ἐπιστενάχουσι καὶ θρηνοῦσιν, ἄλλοθεν ἄλλαι παρὰ τὴν βώμιον ἀκτὴν, ἤγουν παρὰ τοῖς ναοῖς ἐν θυσίαις, ἱκέτιδες καὶ παρακλήτορες τῶν λυγρῶν πόνων. τοῦτ' ἔστιν, αἱ μὲν ἄλοχοι διὰ τὰ ἄωρα γεννήματα ἱκετεύουσαι, δι' αὐτὰς δ' αἱ μητέρες αὐτῶν. καλῶς δ' εἶπε τὸ βώμιον ἀκτήν. ὥσπερ γὰρ τοῖς ἐν θαλάσσῃ κινδυνεύουσιν αἱ ἀκταὶ σωτήριον, οὕτω καὶ αὐταῖς οἱ βωμοί. ἐνταῦθα γὰρ θύουσαι, ἀπαλλαγῆναι εὔχονται. παιὰν δὲ, ὅς ἐστιν ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα ἐπ' ἀφέσει λοιμοῦ ᾀδόμενος, λάμπει, καὶ διὰ πυρσοῦ εἰς ὕψος αἴρεται ἐξ ὑμῶν. καὶ γῆρυς καὶ βοὴ στονόεσσα καὶ θρηνητική, ὅμαυλος καὶ συμμιγὴς καὶ ὁμόθρους, ὑπὲρ ὧν καὶ ὧν τινων, τοῦ παιᾶνος καὶ βοῆς, ὦ χρυσέα θύγατερ Διὸς Ἀθηνᾶ εὐῶπα καὶ εὐόφθαλμος, πέμψον ἡμῖν ἀλκὴν καὶ βοήθειαν, καὶ τὸν μαλερὸν καὶ καυστικὸν Ἄρεα, ἤγουν τὸν λοιμόν. εἰκότως δὲ τὸν λοιμὸν Ἄρει παρεικάζει, ὡς φθορᾶς αἴτιον, ὥσπερ ἐκεῖνος· ὃς νῦν φλέγει καὶ καίει με ἄχαλκος ἀσπίδων, ἤγουν δίχα ξιφῶν καὶ ἀσπίδων· τούτοις γὰρ ἐπέρχεται Ἄρης. φλέγει με ἀντιάζων καὶ ἐμπίπτων περιβόητος καὶ μέγας καὶ σφοδρός. περιβόητον δὲ τοῦτον καλεῖ, διὰ τὸ καὶ ἐν τούτῳ πολλὰς γίνεσθαι, ὥσπερ ἐν πολέμοις, βοάς. δὸς νωτίσαι καὶ παλινδρομῆσαι, καὶ ποιήσασθαι δρόμημα καὶ πορείαν παλίσσυτον καὶ ὀπισθόρμητον τῆς πατρίδος.

l.203. Πάτρας ἔπουρον] ἤγουν ἀπὸ τῶν ὅρων ἐλθόντα τῆς Ἀμφιτρίτης. ἢ ἔπουρον, ἤγουν ἐπουρήσαντα καὶ ὁρμήσαντα, εἴτ' εἰς τὸν μέγαν θάλαμον καὶ οἶκον τῆς Ἀμφιτρίτης, ἤγουν τὸν Ὠκεανὸν, εἴτ' εἰς τὸν Θρηΐκιον κλύδωνα, τὸν ἀπόξενον ὅρμον, ἰστέον δ' ὅτι ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Εὐξείνου ὁ Θρακικός ἐστι Βόσπορος. καλεῖται δ' Εὔξεινος κατ' εὐφημισμόν. δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸ, ἀπόξενον ὅρμον εἰπών. πολλῶν γὰρ φθορῶν τοῖς ἐκπλέουσιν αἴτιος. φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος, Ἐχθρόξενος ναύτῃσι, μητρυιὰ νεῶν. ἐάν τι γὰρ κακὸν ἀφῇ ἡ νὺξ ἐν τῷ τέλει, τοῦτ' ἐφ' ἡμέραν ἔρχεται. τὸν καὶ ὅντινα λοιμὸν φθίσον καὶ ἀφάνισον ὑπὸ τῷ σῷ κεραυνῷ, ὦ Ζεῦ ὁ νέμων καὶ ἄρχων καὶ διεξάγων ἐν κράτει καὶ ἐξουσίᾳ τῶν πυρφόρων καὶ καυστικῶν ἀστραπῶν.

l. 212. Λύκει' ἄναξ] θέλοιμ' ἂν ἐνδατεῖσθαι καὶ ὁρμᾶσθαι κατὰ τοῦ λοιμοῦ, ἀπὸ τῶν χρυσοστρόφων ἀγκυλῶν καὶ τόξων, καὶ τὰ σὰ ἀδάμαστα καὶ ἀΐδια βέλη, προσταχθέντα ἀρωγά. τοῦτ' ἔστι παρὰ αὐτὸν πεμφθέντ' εἰς ἐμὴν βοήθειαν, καὶ τὰς πυρφόρους καὶ καυστικὰς αἴγλας τῆς Ἀρτέμιδος, ἤτοι τὰ βέλη, σὺν αἷς διάσσει καὶ διέρχεται τὰ ὄρη λύκεια, ἤγουν ἔνθα οἱ λύκοι διατρίβουσι. κυνηγετικὴ γὰρ ἡ θεός. καὶ κικλήσκω καὶ ἐπικαλοῦμαι τὸν Βάκχον καὶ Διόνυσον τὸν ἐπώνυμον τῆσδε τῆς γῆς, τὸν εὔιον τὸν χρυσομίτραν, καὶ τὴν χρυσῆν περικεφαλαίαν ἔχοντα, τὸν οἰνῶπα, καὶ τὸν κωμαστικὸν, τὸν μονόστολον, τὸν μόνον μετὰ τῶν μαινάδων πορευόμενον, πελασθῆναι καὶ πλησιάσαι, φλέγοντα καὶ καίοντα ἐν πεύκῃ καὶ ἐν λαμπάδι ἀγλαῶπι καὶ καυστικῇ, ἐπὶ τὸν θεὸν, ἤγουν τὸν λοιμὸν τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς, ἤγουν ὃν μόνον ἐκ θεῶν οὐδεὶς τῶν θεῶν, οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐτίμησε. καλῶς δ' εἶπε τὸ ἐπώνυμον, ἤτοι Θηβαῖον· ἐκ Θηβῶν γὰρ ὁ Διόνυσος. εἰκότως δὲ καὶ τὰ τῆς Ἀρτέμιδος τόξα αἴγλας καλεῖ. ἀλληγορεῖται γὰρ αὕτη πρὸς τὴν σελήνην. πυρφόρους δὲ, ἢ διὰ τὸ δίκην πυρὸς τοῖς βαλλομένοις τὰ βέλη τυγχάνειν, ἢ διότι χρυσᾶ ἦν.

Pag. 167. l. 224. Αἰτεῖς ἃ δ' αἰτεῖς] τὸ ἃ δ' αἰτεῖς, πρὸς τὸ λάβοις συναπτέον, οὕτως, ἃ δ' αἰτεῖς λάβοις ἂν, ἀλκὴν καὶ ἀνακούφισιν τῶν κακῶν, εἰ τόδε καὶ τόδε ποιήσῃς. τοῦτ' ἔστιν, ἡ σὴ ζήτησις, λέγω τὸ τὸν φονέα εὑρεθῆναι, τελεσθήσεται, εἰ ὅσα σοὶ λέγω ποιήσῃς.

l. 228. Τοῦ πραχθέντος] οὐδέτερόν ἐστιν, ἀντὶ τοῦ τῆς πράξεως. τὸ δὲ, οὐ γὰρ ἂν μακρὰν, κατασκευή ἐστι πρὸς τὸ, τάδ' ἐὰν θέλῃς ἐπικλύειν δέχεσθαι, καὶ τὰ ἑξῆς. οὐκ ἀληθῶς δὲ τοῦτο λέγει, ἀλλ' ἵν' ἐντεῦθεν ἀπατήσῃ τὸν ποιήσαντα καὶ ἀκούσαντα ὁμολογῆσαι τὴν πρᾶξιν.

¶ Σχῆμ. l. 229. Μὴ οὐκ ἔχων] συνίζησις.

l. 230. Εἰς ἀστοὺς τελῶ] εὕρηται καὶ τελῶ καὶ τελῶν. καὶ τὸ μὲν τελῶ διὰ μέσου εἴποις· εἰ δὲ τελῶν γράψειας, τὸ μὲν ναὶ δὲ, οὐκ ἀποδώσεις, πρὸς δὲ τὸ τελῶν ἅπαντα τὸν ἑξῆς λόγον συνάψεις. καὶ γὰρ ὅμοιον, ὡς πρώην ἔφαμεν, τὸ, Ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι ὅτ' ἐχθρὸς ἦμιν.

l. 240. Κέρδος τελῶ] ἤγουν πρὸς τὸ, χάριν αὐτῷ ἕξει μοι, καὶ πλείστας

ἕξει

ἕξει δωρεὰς τοῦ μηνύματος.

l. 249. Ὡς μιάσματος] δέον εἰπεῖν ὡς ὄντος μίασμα, πρὸς τὸ τοῦδ' ἐποίησε μιάσματος.

l. 263. Οὐδ' εἰ γὰρ ἦν] τὸ γὰρ πρὸς τὸ οὐδὲ συναπτέον, εἰ καὶ τὸ εἰ διὰ μέσου ἡ βία τοῦ μέτρου τεθῆναι ἠνάγκασεν.

Pag. 169. l. 269. Εἰ κείνῳ γένος] τὸ ἐκείνῳ καὶ τὸ γένος πρὸς τὸ κοινῶν τε παίδων συναπτέον· τὸ δὲ κοίν' ἄν, πρὸς τὸ ἦν ἂν ἐκπεφυκότα· τὸ δὲ εἰ, πρὸς τὸ μὴ 'δυστύχησεν, οὕτως, ἔχων γένος παίδων κοινῶν ἐκείνῳ, κοινὰ ἂν ἦν τὰ τέκνα ἐκπεφυκότα ἐκείνου, εἰ μὴ ἐδυστύχησε καὶ ἀπέθανεν· ἀποροῦσι δ' ἐνταῦθα πῶς λέγει κοινά. εἰ γὰρ ἔζη ὁ Λάϊος, μόνος ἂν εἶχεν Ἰοκάστην, καὶ οὐδεὶς ἂν αὐτῷ ἐκοινώνει τῆς τῶν τέκνων σπορᾶς. καὶ φαμὲν, ὡς τὸ μὲν ἀληθὲς οὕτως ἀπαιτεῖ· λέγει δὲ νῦν Οἰδίπους τὰ κοινά, διὰ τὸ τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ γυναῖκα ἔχειν. ἔστι δ' ὥσπερ παρακεκινδυνευμένον, καὶ οὐ κατὰ τὴν πρέπουσαν ἀκολουθίαν. δέον δ' εἰπεῖν, κοινὰ γὰρ ἂν ἦν, ἀσυνδέτως εἶπε, κοινὰ ἂν ἦν.

l. 285. Τῷ Λαβδακείῳ] Ἀγήνωρ, Κάδμος, Πολύδωρος, Λάβδακος, Λάϊος, Οἰδίπους, Πολυνείκης καὶ Ἐτεοκλῆς.

l. 287. Εὔχομαι] τινὲς μὴ δυνάμενοι τὸ θεοὺς συντάξαι, θεοῖς γράφουσι πρὸς τὸ εὔχομαι. τὸ δὲ ἐστι τοιοῦτον, καὶ τοῖς μὴ δρῶσι ταῦθ' ἃ εἴρηκα, λέγω τὸ μήτ' εἰσδέχεσθαι, καὶ τὰ ἑξῆς, εὔχομαι μήτ' ἀνιέναι καὶ ἀναπέμπειν τοὺς θεοὺς αὐτοῖς γῆν τιν' ἄροτον καὶ ἠροτριασμένην· τοῦτ' ἔστι μὴ ἀναδιδόναι τοὺς θεοὺς τὰ σπέρματα αὐτοῖς. δέον δ' οὕτως εἰπεῖν, μὴ ἀνιέναι τοὺς θεοὺς αὐτοῖς ἐκ γῆς ἠροτριασμένης σπέρματα, γῆν ἄροτον εἶπεν, ἐπειδὴ ὥσπερ ἡ ἠροτριασμένη γῆ δεχομένη τὰ σπέρματ' ἀνίησι. τὸ δὲ τινὰ διὰ τοῦτο εἶπεν ἵνα δείξῃ ὡς οὐ μόνον ταύτην τὴν γῆν λέγει, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ἣν ἂν οἰκοῖεν.

l. 296. Τόδε ζήτημα] τὸ τόδε, οὐ πρὸς τὸ ζήτημα συναπτέον, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὅστις, οὕτως, τοῦ δὲ πέμψαντος Φοίβου τὸ ζήτημα τὸ περὶ τοῦ φόνου ἦν εἰπεῖν τόδε, ὅστις ἄρα εἴργασται τὸν φόνον.

l. 298. Ἀναγκάσαι θεοὺς] ὁ γὰρ Ἀπόλλων εἰ ἐβούλετο, αὐτίκ' ἂν ἐδήλου τὸν φονέα. καὶ οὐ ζητεῖν ἡμᾶς τοῦτον εἴα.

l. 305. Τὰ δεύτερ' ἐκ τῶν] πρῶτον καὶ ἐξαίρετον ἦν βαλεῖν Ἀπόλλωνα περὶ τῶν παρόντων· ἐπεὶ δ' ὡς αὐτὸς φῄς, οὐχ οἷόν τε, τὰ δεύτερα ἐκ τῶνδ' ἅ μοι δοκεῖ, λέγοιμ' ἄν. τοῦτ' ἔστιν, ἅπερ εἰς βοήθειαν λόγων, τὰ δευτερεῖα Ἀπόλλωνος, ἔχειν μοι φαίνεται, φράσω.

¶ Σχῆμ. l. 307. Μὴ οὐ φράσαι] συνίζησις.

l. 313. Καὶ μὴν τά γ'] ἤγουν, ὅτι μὲν ἀπέθανε Λάϊος, ὁμολογεῖται· τὰ δ' ᾀδόμενα περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅπως γέγονε, μάταιά ἐστι καὶ ἀσύστατα. οἱ μὲν γάρ φασιν ὡς ὑπ' ὁδοιπόρων τέθνηκεν· οἱ δ' ὡς ὑπὸ λῃστῶν. ὥστε τούτων οὕτως ἐχόντων, δεῖ Τειρεσίου ἵνα τἀληθὲς εἴπῃ.

l. 317. Δείματός γ' ἔχει μέρος] ἤγουν, εἰ φοβεῖται καὶ ὑποπτεύει ὁ ἰδὼν μὴ ὕστερον γνωσθήσεται. τὸ δέ γε πρὸς τὸ εἴτι συναπτέον, οὕτω, ἀλλὰ μὴν καὶ εἴτι μέρος ἔχει δείματος καὶ τὰ ἑξῆς.

l. 319. Ὧ μὴ 'στι] πῶς ἄνω εἰπὼν ὁ Οἰδίπους, τὸν δ' ἰδόντ' οὐδεὶς ὁρᾷ, νῦν φησὶν, ᾧ μή 'στι δρῶντι τάρβος; καὶ φαμὲν, ὡς τὸν ἰδόντα οὐ θεατὴν μόνον, ἀλλὰ καὶ συμπράκτορα νοεῖ.

l. 321. Τὸν θεῖον] θεῖον καλεῖ τὸν Τειρεσίαν, ὡς τἀφανῆ γιγνώσκοντα, ὅπερ ἐστὶ θεῶν.

l. 323. Διδακτά τε] τὸ μὲν διδακτὰ πρὸς τὸ χθονοστιβῆ ἔχει τὴν δύναμιν, τὰ γὰρ γήϊνα (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ χθονοστιβῆ) γνώσει καὶ διδαχῇ ὑποπίπτει. τὸ δ' ἄρρητα πρὸς τὸ οὐράνια. οὐδεὶς γὰρ οἶδε τὰ ἐν οὐρανῷ, πλὴν τῶν ἐν αὐτῷ κατοικούντων θεῶν, καὶ ὅσοι τῶν ἀνθρώπων ἐκ τούτων ἐπιπνεόμενοι μαντεύονται. ἔστι δὲ τὸ σχῆμα χιαστόν.

¶ Σχῆμ. Ὦ πάντα νωμῶν] ὑποδοχὴ Οἰδίποδος ὑποδεξαμένου ἀσμένως τὸν Τειρεσίαν.

¶ Pag. 171. l. 323. Ἄνδρα δ' ὠφελεῖν] γνωμικόν.

¶ l. 324. Φεῦ φεῦ] ἄφιξις Τειρεσίου πρὸς Οἰδίποδα.

Ἔνθα μὴ τέλη] ἤγουν ἔνθα τὸ φρονεῖν μὴ λυσιτελεῖ. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν φόρους ὑποκειμένων, οὓς εἴ τις τῶν φορέων ἐξέλοι, λυσιτελεῖ. λέγει δὲ τοῦτο ὁ Τειρεσίας δι' ἑαυτὸν, σχετλιάζων ὡς ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ Οἰδίποδος λέγειν τὸν αἴτιον τοῦ λοιμοῦ. δέδιε γὰρ μή τι κακὸν παρ' αὐτοῦ τοῦ Οἰδίποδος λάβῃ ἐλέγξας αὐτὸν ὡς αἴτιον.

l. 332. Ὁρῶ γὰρ οὐδέ σοι] οὕτως ἔδει εἰπεῖν, νῦν σιωπῶ, ἵνα μὴ δόξω καὶ αὐτὸς ἄκαιρος. ὁρῶ γὰρ καὶ τὸ σὸν φώνημα

οὐδέ σοι ἐρχόμενον πρὸς καιρόν. νῦν δὲ προὐπέθηκα τὴν κατασκευήν. ἀφ' ἧς κεῖται ἔξωθεν τὸ ναὶ σιωπῶ, ὅπερ ἔχει τὴν δύναμιν πρὸς τό, ὡς οὖν μηδ' ἐγὼ αὐτὸν πάθω, τὸ δέ σοι, εἰς τὸ πρὸς καιρὸν συναπτέον.

l. 337. Μὴ τὰ σ' ἐκφήνω κακά] ἤγουν φανερώσω. λάμβανε δὲ καὶ πρὸς τἀμὰ τὸ ἐκφήνω, κατὰ συνεκδοχήν. πλὴν ἐκεῖ μὲν χωρὶς τοῦ κακοῦ ἐρεῖς, οὕτως, ἐγὼ δ' ὡς ἂν εἴπω, οὐ μήποτ' ἐκφήνω τὰ ἐμά, ἤγουν, οὔποτε ὃ νῦν περὶ τῶν παρόντων εἴπω, μήπως ἐκφήνω τὰ σὰ κακά, ἤγουν τὴν σὴν ἀνομίαν.

l. 340. Ἐγώ τ' ἐμαυτὸν] μὴ λάβῃς ἕτερον οὐκ ἔξωθεν, εἰς τὸ ἐγώ τ' ἐμαυτόν, (ὥσπερ τινές φασιν) ἀλλ' οὕτω λέγε, ἐγὼ γὰρ ἐμαυτὸν καὶ σὲ οὐκ ἀλγυνῶ. εἰ γὰρ ἐθελήσω τὸ τοῦ λοιμοῦ αἴτιον λέγειν, ἀνίε τι δόξω θρασὺς βασιλέα ἐλέγχων. καὶ ἴσως ἂν καὶ κακόν τι λάβω· σύ τ' αὖ λυπηθήσῃ, τῶν παρόντων ἀποφανθεὶς αἴτιος.

l. 342. Οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε] συνάπτε τὸ οὐκ πρὸς τὸ ἐξερεῖς. τὸ δ' ὀργάνας φύσιν πέτρου, ἀντὶ τοῦ κινῆσαι, οὐ μόνον ἐμέ, ἀλλὰ καὶ πέτραν εἰς ὀργήν. λέγει δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ εἶπεν αὐτὸν κάκιστον. τὸ δὲ ἀτελεύτητος, ἀντὶ τοῦ μὴ τέλος τοῖς ζητουμένοις διδούς.

¶ Σχήμ. Οὐκ, ὦ κακῶν] ὀργὴ Οἰδίποδος καὶ Τειρεσίου.

l. 345. Ὀργὴν ἐμέμψω] ἣν ἔχω πρὸς τὰ παρόντα, μὴ βουλόμενος λέγειν ὅθεν παύσονται, ἢ εἰς ἣν ἐγὼ ἄλλους κινῶ. ὃ καὶ κρεῖττον. διὸ καὶ ἐπάγει, οὐκ εἶδες τὴν ναίουσάν σοι ὀργήν, ἢ χρησάμενος εἶπας ἐμοί, κακῶν κάκιστε.

l. 348. Ἀ νῦν σὺ] μὴ λάβῃς ἔξωθεν ἴσα, ἀλλ' ὥσπερ φαμέν, ὑβρίζω σὲ ὕβριν, οὕτω καὶ ἀτιμάζω σὲ τόδε.

Pag. 173. l. 353. Ὡς ὀργῆς ἔχω] ἤγουν, ὡς δυνατὸς ὀργίζεσθαι οὐδὲν ἱκεσίαν παρήσω ἅπερ ξυμβάλλω ἱκανὰ εἶναι πρὸς ἔλασίν σοι.

l. 358. Ἀληθές; ἐννέπω σὲ] ἤγουν, ἀληθές ἐστιν ὃ λέγεις, ὅτ' ἔφης ἂν εἶναι τὸ ἔργον ἐμοῦ. εἶτα συνδεδεμένον τὸ ἑξῆς λόγον ὀφείλων ἐκφέρειν, ὁ δὲ ἀσυνδέτως ἐπήγαγε, λέγων, ἐννέπω καὶ λέγων, ἐμμένειν καὶ ὑπάρχειν σὲ τῷ κηρύγματι καὶ τῷ ὀνείδει τῷ τοῦ φόνου, ὥσπερ καὶ σύ τινι προεῖπας ἐμμένειν, δηλονότι ἐμοὶ ἤγουν, λέγω ὅτι σὺ ὑπάρχεις ὁ φονεύς, οὐκ ἐγώ, ὡς σὺ εἶπας, καὶ ἀπὸ τῆς νῦν ἡμέρας λέγω μήτε τούσδε τοὺς παρεστῶτας προσαυδᾶν, καὶ προσφωνεῖν καὶ ὁμιλεῖν σοι, ὡς ὄντι καὶ ὑπάρχοντι μιάστορι ἀνοσίῳ τῆσδε τῆς γῆς, ἤγουν ὡς μιαίνοντι ἀνοσίως τήνδε τὴν γῆν.

l. 363. Καὶ ποῦ] ἤγουν, ποῦ φυγὼν οὐχ ἕνεκα τούτου δώσεις ἐμοὶ δίκην;

l. 379. Οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν] ἤγουν, οὐ προτρέπω σε ὥστ' εἰπεῖν ὅπερ λέγεις, γνωστὸν καὶ νοούμενον, ἤγουν ἵνα τοῦτο σαφέστερον εἴπῃς, ὥστε νοηθῆναι· ἐπεὶ πάλαι τοῦτο νενόηκα, ἀλλ' ὥστ' αὖθις καὶ πάλιν φράσαι. οὕτω δ' ὀφείλων εἰπεῖν κατὰ ἀκολουθίαν τοῦ λόγου, ὁ δ' ἑτέρως τὴν σύνταξιν ἔτρεψεν, ἀλλ' αὖθις φράσον, εἰπών.

l. 380. Οὐ ζητεῖς] δέον εἰπεῖν ὃν ζητεῖς, πρὸς τὸ ἀνδρὸς ἐπήνεγκεν.

l. 382. Τί δῆτα] ἢ τὸ δῆτα ἐρωτηματικόν ἐστι διὰ μέσου τεθέν, οὕτω, τί δῆτα εἴπω καὶ ἄλλο, ἵνα ὀργίζῃ πλέον; ἢ τὸ μὲν δῆτα ἀργόν, τὸ δέ τι ἀόριστον, ἵνα καὶ ἐρωτηματικὸς ᾖ καὶ ἀποφαντικὸς ὁ λόγος, ὥσπερ κἀκεῖ.

l. 383. Ὅσον γε χρῄζεις] τὸ ὅσον πρὸς τὸ νοούμενον ἔξωθεν εἶπε, οὐ πρὸς τὸ χρῄζεις. εἰ γὰρ ἦν οὕτω, τὸ σὸν μάτα ἐγράφετ' ἄν.

l. 388. Πλὴν σοί] δέον εἰπεῖν σοῦ πρὸς τὸ πλήν, πρὸς τὴν ὁπαδὴν ἔξωθεν νοουμένην εἰς τὸ ἐστὶ δοτικήν, ἐπήνεγκε τὸ σοί.

l. 392. Μιᾶς τρέφῃ πρὸς νυκτὸς] τοῦτο λέγει, ὅτι ἡ τύφλωσις σώζει σε, καὶ οὐδεὶς βούλεται βλάψαι σε, κατοικτίζων τοῦ πάθους. καλεῖ δὲ τὴν τύφλωσιν νύκτα, διὰ τὸ σκοτεινόν. μιᾶς δὲ λέγει, διὰ τὴν συνέχειαν, καὶ τὸ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχειν, καὶ μηδέποτε λήγειν. ἢ οὕτως, ἡ κατέχουσα τύφλωσις ἀρκεῖ σοι πρὸς τιμωρίαν, ὡς μηδ' ἂν ἄλλης δεῖσθαι κολάσεως. κρεῖττον δὲ τὸ πρῶτον.

l. 398. Καὶ τέχνη τέχνης] ἤγουν φρόνησις καὶ σοφία κρείττων οὖσα τῆς τῶν ἄλλων φρονήσεως. λέγει δὲ τὴν αὐτοῦ· οὐδεὶς γὰρ τῶν τόθ' Ἑλλήνων οὕτω τεθαύμασται ὥσπερ αὐτὸς τὰ Σφιγγὸς εὑρὼν αἰνίγματα.

¶ Σχήμ. Ὦ πλοῦτε] Οἰδίποδος κατὰ Τειρεσίου κατηγορία, καὶ αὐτοῦ σεμνολογία.

l. 406. Δόλιον, ἀγύρτην] ἤγουν τὸν περὶ τὰς ἀγυιὰς βαίνοντα, ἤγουν χυδαῖον. ἵν' οὕτως εἴπω, καὶ τῆς φαυλοτάτης τυγχάνοντα μοίρας, ὃν πᾶς τις ἄγει καὶ φέρει ῥᾳδίως διὰ τὸ τῆς τύχης ταπεινόν.

¶ Σχῆμ. Pag.175. l.398. Ἐπεὶ, φέρ' εἰπέ] ἔνστασις.

l.403. Οἰωνῶν] ἤγουν, πρὶν ἐμὲ ἀφῖχθαι, ἐδείχθης οὐ γιγνώσκων τινὰ μαντείαν, οὔτ' ἀπὸ ὀρνέων, οὔτ' ἀπὸ θεῶν τινός. οὕτω τὸ ἔχων γνωτὸν, τινὰ μαντείαν νόει.

¶ Σχῆμ. l. 404. Οὔτ' ἐκ θεῶν] ἀντιπαράστασις.

l.405. Ὁ μηδὲν εἰδὼς] τοῦτο ἢ ταπεινοφρονῶν Οἰδίπους λέγει· ἢ ὁ μηδὲν εἰδὼς, ἀντὶ τοῦ ὁ μηδὲν πώποτε περὶ τῶν τῆς Σφιγγὸς αἰνιγμάτων ἀκούσας. ἢ ὁ μηδὲν εἰδὼς περὶ τῶν μελλόντων, καθὰ σύ γε κομπάζεις τῇ μαντικῇ.

l.410. Ἀγηλατήσειν] ἤγουν ὡς ἄγος ἐξελαθήσεσθαι τῆς πόλεως παρ' ἐμοῦ. ἢ ἀντὶ τοῦ ἄρξειν νόει. ἀγηλατῶ γὰρ τὸ ἄγω καὶ φέρω καὶ ἐξουσιάζω λαόν. ὅπερ εἰ εἴποις, κατ' εἰρωνείαν καὶ γέλωτα ἔσται ὁ λόγος, οὕτω, δοκεῖς μοι καὶ σὺ καὶ ὁ συνθείς. ταῦτα Κρέων κλαίων ἀγηλατήσειν καὶ διασώσειν τῆς χώρας, ἤγουν ἧς ἐπιθυμεῖτε ἀρχῆς, πολλῶν πληγῶν ἂν αἰτία ὑμῖν ἐξ ἐμοῦ γένοιτο. κρεῖττον δέ ἐστι τὸ ἀγηλατήσειν, ἀντὶ τοῦ ὡς ἄγος ἐλαθῆναι, διὰ τὸ ἐπιφερόμενον.

¶ Σχῆμ. l.416. Εἰ καὶ τύραννον.] Τειρεσίου ἔλεγχος κατὰ Οἰδίποδος; καὶ προαγόρευσις ὧν μέλλει παθεῖν.

l. 426. Ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς] ἰστέον ὅτι τὸ ποτὲ εἶπε, διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς Οἰδίποδος ἀπέλασιν παρὰ Λαΐου καὶ Ἰοκάστης, ὅτε γεννηθέντα αὐτὸν εἰς Κιθαιρῶνα ἐξέθηκαν πρὸς ἀπώλειαν. τὸ δὲ ἐλᾷ, ἐπειδὴ τῶν γονέων ἐκείνου καὶ νῦν ἡ ἀρὰ τοῦτον διώκει, ἣν ἠράσαντο αὐτὸν ἐφθάρθαι. λέγει οὖν τὴν ἀρὰν ἀμφιπλῆγα, ὡς ἐξ ἀμφοτέρων τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς γεγονυῖαν. δεινόπουν δὲ, διὰ τὸ κακῶς ἐπέρχεσθαι πρὸς οὓς ἂν πεμφθῇ. τὸ δὲ, ποῖος οὐκ ἔσται λιμὴν, καὶ ποῖος Κιθαιρὼν, τοῦτο βούλεται, ὅτι εἰ τῆς παρανομίας τῆς σῆς αἴσθησιν λάβοις, οὐδεὶς τόπος ἔσται ἀνήκοος τοῦ κατά σε δράματος. σύμφωνος γὰρ καὶ ὁ Κιθαιρὼν καὶ συνᾴδων τῷ ἡμετέρῳ λόγῳ. ἃ γὰρ ἐγὼ νῦν περὶ σοῦ λέγω, ταῦτα πάντα βεβαιώσῃ, ἐπειδὰν ἀποφανῇ ὡς κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τῶν γονέων εἰς αὐτὸν ἐξετέθης.

l.431. Ἄνορμον] ἤγουν κακολιμένιστον, ὃν οὐδεὶς ὥρμισεν. οὐδεὶς γὰρ τῇ μητρὶ συνῆλθεν ἢ σύ.

l.433. Ἅ σ' ἐξισώσει] τοῦτο λέγει, ὅτι ἡ τῆς ἀνομίας τῆς σῆς αἴσθησίς σε ὁμοιώσει σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις· σοὶ μὲν, ὅτι υἱὸς ὢν Ἰοκάστης τῇ ἀληθείᾳ, ἀνὴρ αὐτῆς ἀνίσως καὶ παρανόμως γέγονας. αὐτῆς οὖν ἡ ἀνισότης εἰς ἰσότητα τότε ἄξει καὶ ὥσπερ τῇ ἀληθείᾳ υἱὸς τυγχάνεις, οὕτω καὶ τότε τοῖς πᾶσιν ἐπιδειχθήσῃ. τοῖς δὲ τέκνοις, ὅτι τούτων ὢν νῦν δοκεῖς πατὴρ, ἀδελφὸς ἀναφανήσῃ, ἐξ ἧς αὐτὰ ἐγέννησας, ἐξ αὐτῆς καὶ αὐτὸς γεννηθείς.

¶ Σχῆμ. l.437. Ἦ ταῦτα] ὀργὴ αὖθις Οἰδίποδος, καὶ Τειρεσίου.

Pag.177. l.446. Ἥδ' ἡμέρα] ἤγουν, ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἀποφανεῖς Ἰοκάστης καὶ ἀπολέσεις σοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ τἄλλα πείσῃ.

l.450. Αὕτη γε] ἤγουν αὕτη ἡ εὐδοκίμησις, ἤγουν τὸ τὰ αἰνίγματα σαφηνίζειν, διολέσει σε· εἰ γὰρ μὴ τὰ τῆς σφιγγὸς εὗρες αἰνίγματα σαφηνίζειν, οὐκ ἂν εἰς τόδε τύχης ἀφίκου.

l.451. Ἀλλ' εἰ πόλιν] τὸ ἐξέσωσα διπλῶς νοητέον, εἰ ἐξέσωσα τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς σφιγγὸς, οὔ μοι μέλει τῆς ἐμῆς σωτηρίας. ἢ, εἰ ἐξέσωσα τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ νῦν ἐπικειμένου λοιμοῦ, οὔ μοι φροντὶς εἰ αὐτὸς ἀπολοίμην.

l.453. Ὡς παρὼν τὺ γ' ἐμποδὼν] τοῦθ' οὕτω λέγει ὅτι ὀχλεῖς ἡμῖν τὰ ὑπάρχοντα ἐμποδὼν καὶ ἐμπόδιον. τοῦτ' ἔστι, παρὼν εἰς ὄχλον καὶ ταραχὴν εἰσάγεις ἡμᾶς, καὶ ἐμποδίζεις τὸ προκείμενον ζήτημα. εὕρηται δὲ καὶ, σύ γ' ἐμποδών.

¶ Σχῆμ. l 455. Εἰπὼν ἄπειμ'] Τειρεσίου σαφέστερος ἔλεγχος.

l.468. Καὶ ταῦτ' ἰὼν] τοῦτο διπλῶς νοητέον, ἢ ἐλθὼν εἴσω τοῦ οἴκου, καὶ καθ' ἡσυχίαν γενόμενος ἢ ἰὼν εἴσω, ἀντὶ τοῦ εἰς αὐτὸν γεγονὼς, καὶ συνάξας τὸν νοῦν.

l.471. Τίς ὅντινα] ἐπειδήπερ ὁ Παρνασὸς ἐν Δελφοῖς, ἐν δὲ τούτῳ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστι μαντεῖον, διὰ τοῦτο Δελφίδα πέτραν λέγει, ἀντὶ τοῦ ὁ Ἀπόλλων ἐν Παρνασῷ οἰκῶν. ἰστέον δ' ὅτι ὡς ὁ χορὸς περὶ τοὺς Τειρεσίου λόγους ἀηδῶς διάκειται, τῷ δ' Οἰδίποδι βοηθεῖ, διὰ τοῦτο καὶ ἀπορηματικῶς τὸν λόγον ἐκφέρει, τίς ἐστιν ὃν λέγει Ἀπόλλων τελέσαι τὸ ἔργον;

l.479. Ἀναπλάκητοι] οὕτω χρὴ γράφειν ἵν' εἴη τὸ μέτρον ἁρμόζον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κώλῳ. εὕρηται γὰρ ἔν τινι τῶν παλαιῶν οὕτω βιβλίων. δηλοῖ δὲ κῆρας λέγει τὰ δύο ἀνομήματα, ἃ Τειρεσίας ἔφη καθ' Οἰδίποδος, λέγω δὴ τὴν τῆς μητρὸς συν-

…ελῦσιν, καὶ τὸν τοῦ παιδὸς φόνον. τὸ δὲ … ἕπονται, ἀντὶ τοῦ σὺν τῷ Ἀπόλλωνι …ονται, οὐχ ὅτι ὁ Ἀπόλλων οὕτως ἐθέσπισεν· (ἐκεῖνος γὰρ ἐξελεῖν τὸ μίασμα μόνον τῆς χώρας εἶπεν) ἀλλὰ διὰ τὸ ἅμα αὐτῷ ταύτας ἕπεσθαι λέγει, διὰ τὸ Τειρεσίαν ταύτας ἐκφῆναι ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντείᾳ.

Pag. 179. l. 492. Οἰωνοθέτας] τοῖς οἰωνοῖς πειθόμενος καὶ ἀρεσκόμενος εἰς τὰς μαντείας Τειρεσίας, ἢ ὁ τὰς θέσεις τῶν οἰωνῶν διατιθεὶς καὶ κρινῶν, τουτ' ἔστιν ὁ διδάσκαλος τῆς …σεως τῶν οἰωνῶν.

l. 493. Οὔτε δοκοῦντα] οὔτ' ἀρέσκοντά μοι, οὔτ' ἀποφάσκοντα, καὶ ἀπόφασιν καὶ ἀπιστίαν δεχόμενα. ἤγουν, μὴ … τι ἀπιστεῖσθαι, διὰ τὸ μάντιν εἶναι τὸν εἰπόντα.

l. 497. Τί γὰρ ἢ] ἀπορήσειεν ἄν τις … τί οἱ δύο διαζευκτικοὶ σύνδεσμοι, ὁ ἢ Λαβδακίδαις, καὶ τὸ ἢ τῷ Πολύβου κεῖται, δέον οὕτως εἰπεῖν, τί γὰρ Λαβδακίδαις καὶ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτο. φαμὲν ὅτι τοῦτο δύναται οὗτοι οἱ σύνδεσμοι δηλοῦν, ὡς οὔτε τῷ Λαΐῳ διαφορά τις ἦν ἀπὸ τοῦ Οἰδίποδος, οὔτε τῷ Οἰδίποδι ἀπὸ τοῦ Λαΐου.

Λαβδακίδαις] ἰστέον ὅτι διότι μετὰ τὸ ἐπίκουρος δοτικῇ συντάσσεται, τὸ μὲν Λαβδακίδαις πρὸς τὸ ἐπίκουρος ἐστιν· ἡ δὲ γενικὴ τὸ ἀδήλων θανάτων, πρὸς τὸ ὄνομ' ἐστὶ τὸ ἐπίκουρος. ἐπίκουρος γὰρ τῷ δεῖνι τῶν κακῶν φαμέν.

l. 515. Φανερὰ γὰρ] φανερὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ ἐπ' αὐτῷ, διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. οὐ γὰρ ἦν ἴσον τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς ἀντιστροφῆς.

l. 524. Πρὸς γ' ἐμοῦ] εὕρηται, πρὸς τ' ἐμοῦ πεπονθέναι. ὅπερ οὐκ ἔστιν ἕτερον ἀλλ' ἢ πρὸς ἐμοῦ τι· ὥσπερ γὰρ φαμὲν τῶν … τις ἀνθρώπων. τὸ τὶς διὰ μέσου τιθέντες, οὕτω καὶ τοῦτο, ὅτι δ' ἐστὶ τί, καὶ οὐ σύνδεσμός τι, ὡς φασί τινες, μαρτυρεῖ τὸ …ίερον.

l. 534. Ψευδεῖς λέγει] οὓς περὶ τῶν παρόντων λέγει· ὡς γὰρ ὁ Οἰδίπους ἔφη, οἱ τοῦ Τειρεσίου λόγοι, οὓς κατ' αὐτοῦ ἔφη, πρὸς ψεῦδος συντίθενται, καὶ οὐκ ἐν ἀληθείᾳ λελεγμένοι εἰσίν.

l. 536. Ἐξ ὀμμάτων] ἤγουν ἀπὸ ἀνθρώπου σώφρονος καὶ ὑγιεῖς φρένας ἔχοντος ἢ ἀπ' ἀκριβοῦς συνειδήσεως καὶ καθεστηκυίας γνώμης. εἰκότως δ' εἶπε τὸ ἐξ ὀρθῶν ὀμμάτων. οἱ γὰρ σώφρονες καθεστηκὸς ἔχουσι τὸ ὄμμα, οἱ δὲ μαινόμενοι παρεκτετραμμένον.

l. 539. Ἔξω περᾷ] ἴσως ἄν τις ἐνταῦθ' ἐλθὼν κακίσειε τὴν δευτέραν ἔννοιαν ἣν πρώην ἔφαμεν, εἰς τὸ, καὶ ταῦτ' ἐὰν εἴσω λογίζου, ἐλέγομεν γὰρ τὸ εἴσω, ἐντὸς τῶν οἴκων ἐλθὼν, ἢ εἰς ἑαυτὸν καὶ καθ' ἡσυχίαν γενόμενος· ἀμφοτέρως οὖν ταῦτ' ἔχεται λόγου, καὶ οὐδὲν κωλύει τὸ δεύτερον μὴ εἶναι ἄριστον, εἰ καὶ νῦν ὁ χορὸς φησιν, αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾷ· ὁ γὰρ ἡσυχίας δεόμενος, ἐντὸς οἴκου ἢ εἰς ἐρημίαν χωρεῖ. ὥστε οἱ πειρασόμενοι ἡμᾶς αἰτιᾶσθαι, σφᾶς αὐτοὺς εἰς αἰτίαν ἐμβάλλουσιν, οὐκ εἰδότες ὡς δεῖ τὰ πράγματα λογίζεσθαι.

¶ Σχήμ. l. 540. Οὗτος σὺ] ἐπιτίμησις Οἰδίποδος κατὰ Κρέοντος καὶ κατηγορία.

¶ l. 544. Πρὸς θεῶν] συνίζησις.

¶ l. 548. Ἆρ' οὐχὶ] γνωμικόν.

l. 553. Ἤγου κακὸς] ἤγουν κακὸν ἡγήμην τὸ ἀπὸ σοῦ τι μανθάνειν. μὴ λάβῃς δὲ εἰς τὸ σοῦ ἔξωθεν τὸ ἀπό. εἰ καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συντάξει χάριν σαφηνείας εἰρήκαμεν. ὥσπερ γὰρ φαμὲν, κακοῦ ἀνδρὸς ἡγήμην τοῦτο, καὶ πάλιν, βαρβάρου τὴν ὕβριν γινώσκω οὕτω καὶ μανθάνω σοῦ τόδε.

¶ Σχήμ. Pag. 181. l. 551. Οἶδ' ὡς] ἀπολογία Κρέοντος ἐφ' οἷς ἐγκαλεῖται.

¶ Σχήμ. Pag. 183. l. 563. Η οὐκ ἔπειθες] συνίζησις, ἡ κοινὴ συλλαβὴ τὸ ἤ.

¶ l. 564. Τὸν σεμνόμαντιν] εἰρωνικόν.

¶ l. 567. Δέδρακα ποῖον] τοῦτο διὰ μέσου εἶπε.

Pag. 183. l. 569. Μακροὶ] εἰκότως εἶπε τὸ παλαιοὶ πρὸς τὸ μακροί· οἱ γὰρ μακροὶ χρόνοι, καὶ παλαιοί εἰσιν.

¶ l. 577. Οὐκ οἶδ'] γνωμικόν.

l. 578. Τὸ σὸν] ἀλλὰ τοσοῦτον γοῦν οἶσθα, καὶ λέγοις ἂν αὐτὸ, εἰ καλῶς φρονεῖς. εἰ καὶ ἐκεῖνο μὴ οἶδας, ἀλλὰ τὸ σὸν γινώσκεις εἰ καλῶς φρονεῖς.

l. 580. Τὰς ἐμὰς] τὸ τὰς πρὸς τὸ διαφθορὰς τινὲς συνάπτουσιν, οὕτως, οὐκ ἄν ποτε εἶπε τὰς διαφθορὰς τοῦ Λαΐου ἐμάς. σὺ δ' ἐκείνους ἐάσας, τὸ τὰς πρὸς τὸ ἐμὰς. ὥσπερ συντίθεται, σύναπτε, οὕτως, οὐκ ἄν ποτ' εἶπε τὰς ἐμὰς

ὡς αὐτὸς οἴεται διαφθορεὺς τοῦ Λαΐου. πρὸς γὰρ τὴν ἐκείνου ὑπόληψιν τὰς ἐμὰς ὡρισμένας εἶπε, καὶ οὐ πρὸς τὴν οἰκείαν. εὑρήσεις δ' ὅμοιον καὶ πρότερον, ὅταν λέγῃ, τὸν ἐναγῆ φίλον ποτὲ ἐν αἰτίᾳ σὺν ἀφανεῖ λόγῳ, ἐκεῖ γὰρ τὸ ἐναγῆ πρὸς τὴν τοῦ Οἰδίποδος ὑπόληψιν κεῖται, τὸ δὲ πᾶν, εἰ μὴ μετὰ σοῦ ἐβουλεύσατο, οὐκ ἄν ποτέ με φονέα Λαΐου εἶπεν.

l. 582. Εἰ μὴ λέγει] ἤγουν εἰ μὴ φονέα σὲ τοῦ Λαΐου ἐκεῖνός φησιν, αὐτὸς οἶδας· ἐγὼ δὲ παρὰ σοῦ βουλοίμην ἂν μαθεῖν, ὥσπερ καὶ σὺ παρ' ἐμοῦ νῦν.

l. 685. Γῆμας ἔχεις] γαμεῖ τις, ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ γάμον ἔχει, τουτ' ἔστι συνῳκημένος ἐστὶ γυναικί, ὡς ἐν τῷ, Οὐ γαμέεις; ζῇς ἔτ' ἐλευθερώτερος. καὶ γαμεῖ τις τήνδε, μεταβατικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰς γάμον λαμβάνει, ἢ λαβὼν ἔχει· καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα.

l. 588. Πάντ' ἐμοῦ] μὴ λάβῃς εἰς τὸ ἐμοῦ ἔξωθεν τὸ ἀπό, ἀλλ' ὅνπερ ἄνω ἔφαμεν λόγον, εἰς τό, Μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς σοῦ, ὁ αὐτός ἐστι κἀνταῦθα. πάντα γὰρ λαμβάνει ἐμοῦ, τουτ' ἔστιν ἡμέτερα ὄντα αὐτὴ δέχεται.

l. 591. Οὐκ εἰ διδοίης] οὐδαμῶς φαινόμενος κακὸς φίλος, εἰ διδοίης σαυτῷ λόγον. ἤγουν σκέψιν καὶ διαγνωστικὴν κρίσιν, ὡς ἐγὼ δηλονότι ἐμαυτῷ δίδωμι. ἤγουν σκέψαιο ὡς ἐγὼ σκέπτομαι.

l. 592. Σκέψαι δὲ] λόγισαι δὲ καὶ τοῦτο πρῶτον, εἰ νομίζεις τινά, εἰ τὰ αὐτὰ ἕξει κράτη, προκρῖναι ἂν μᾶλλον ἄρχειν σὺν φόβῳ, ἢ ἄρχειν δηλονότι ὑπνώττοντα ἀφόβως.

Εἴ τιν' ἂν δοκεῖς] τὸ ἂν πρὸς τὸ ἑλέσθαι συναπτέον, καὶ οὐ πρὸς τὸ δοκεῖς· ὥς τινές φασι, γράφοντες χωρὶς διὰ τοῦ ἦ.

l. 594. Ἄτρεστον εὕδοντ'] εἰκότως εἶπε τὸ εὕδοντα, καὶ οὐ διὰ λέγοντα. ὁ γὰρ ἀμερίμνως ζῶν, πρὸς ὕπνον ἐγείρεται. τὸ δὲ Εἰ τά γ' αὔθ' ἕξει κράτη, πρὸς τὸ φόβοις συναπτέον. τὸ δὲ ἢ ἄτρεστον εὕδοντα, διὰ μέσου.

l. 599. Ἄκων ἕδραν] τοῦτο λέγει ἐπειδὴ ἡ ἀρχὴ καὶ παρὰ τὸ δίκαιον τοὺς αὐτὴν ἔχοντας ἀναγκάζει πολιτεύεσθαι.

l. 600. Πῶς δῆτ' ἐμοὶ] ἡ σύνταξις, πῶς οὖν ἡ τυραννὶς καὶ ἡ βασιλεία ἔσται καὶ ὑπάρχει ἐμοὶ ἡδίων καὶ ἡδυτέρα ἀρχῆς καὶ δυναστείας ἀλύπου, ἐφ' ἧς νῦν εἰμί.

¶ Σχῆμ. Pag. 185. l. 602. Οὔπω τοσοῦτον] γνωμικόν.

l. 603. Ὥστ' ἄλλα χρῄζειν] ἡ γὰρ ἀρχὴ καλὸν μέν ἐστιν, ἀλλὰ παρακεκινδυνευμένον καὶ ὕποπτον· ἡ δὲ ἐμή, καλὸν περισπούδαστον. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ χρῄζω οὐ μόνον γενικῇ, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται· καὶ ὅτι μετὰ γενικῆς συντασσόμενον, φυσικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν· (χρῄζω γὰρ τὸ χρείαν τινὸς ἔχω) ὅτε δὲ αἰτιατικῇ πρὸς τὸ σημαινόμενον· οὐ γάρ τις ἔχει χρείαν, θέλων αὐτὸ ἔχει χρείαν.

l. 604. Νῦν πᾶσι χαίρω] ἀντὶ τοῦ, πᾶσιν ἀνθρώποις πληροφοροῦμαι καὶ θαρρῶ, καὶ εἰς οὐδένα ὑποψίαν ἔχω· ὁ τυραννίδος ἔξω καθέστηκεν. ἐκείνη γὰρ καὶ συγγενέσιν αὐτοῖς καὶ φίλοις ἀπιστεῖ. ἢ τὸ πᾶσι χαίρω, ἀντὶ τοῦ πᾶσι πράγμασιν ἥδομαι, καὶ οὐδεμία φροντὶς καὶ μέριμνα περὶ οὐδενός ἐστί μοι, ἀμβλεῖαν ποιοῦσα τὴν ἡδονήν.

l. 606. Τὸ γὰρ τυχεῖν] ἡ σύνταξις. ἔνι γὰρ καὶ ὑπάρχει αὐτοῖς ἅπαντα ἃ βούλονται ἐνταῦθα, ἤγουν ἐν ἐμοί, τὸ τυχεῖν τούτων. τουτ' ἔστι, λογίζονται δι' ἐμοῦ, καὶ δέονται σου ἁπάντων ὧν χρῄζουσι τεύξεσθαι. δέον δ' εἰπεῖν οὕτως, τὸ γὰρ τυχεῖν ἁπάντων ἐνταῦθ' αὐτοῖς ἔνι· ὁ δὲ ἅπαντα εἶπε πρὸς τὸ ἔνι. τὸ δὲ τυχεῖν, ἔξωθεν συντάσσει, τὸ τυχεῖν τούτων δηλονότι.

¶ Σχῆμ. l. 608. Οὐκ ἂν γένοιτο.] γνωμικόν.

l. 611. Πυθώδ' ἰὼν] ἡ σύνταξις, καὶ τοῦτο μὲν ἰὼν καὶ ἐλθὼν πυθώδε καὶ εἰς τὴν πυθίαν, πεύθου καὶ μάνθανε τὰ χρησθέντα καὶ τὰ μαντευθέντα σοί, ἔλεγχον καὶ δοκιμασίαν τῶνδε. εἰ σαφῶς καὶ ἀληθῶς ἤγγειλά σοι ταῦθ' ἃ ἔφην σοί. οὕτω καὶ τὸ ἔλεγχον λέγει. καὶ μὴ λάβῃς ἔξωθεν τὸ εἰς, ἀλλ' ὥσπερ φαμέν, μανθάνω τὸν διδάσκαλον περὶ ἐμοῦ εὔνουν, οὕτω καὶ τοῦτο, μανθάνω τὰ χρησθέντα ἔλεγχον τῶνδε.

l. 613. Τῷ τερασκόπῳ] ἤγουν, ἐὰν εὕρῃς με κοινῇ τι βεβουλευμένον περὶ τούτου Τειρεσίᾳ τῷ τερασκόπῳ καὶ τῷ τὰ τέρατα καὶ σημεῖα τῆς μαντείας σκοποῦντι καὶ σαφηνίζοντι, κόλασόν με.

l. 615. Τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ] τοῦτο λέγει, καὶ τῇ ἐμοὶ προσηκούσῃ, (ἤγουν ἣν ἄξιός εἰμι παθεῖν, κακὸς φανείς) καὶ τῇ σοὶ προσηκούσῃ, ἤγουν ἣν ἄξιον βασιλέα ποιεῖσθαι κατὰ τῶν ἐπιβεβουλευκότων αὐτῷ. ἤ, ἣν καὶ ἐγὼ κατ' ἐμοῦ, καὶ αὐτὸς ψηφίσαιο κατ' ἐμοῦ.

¶ l. 617

¶ l. 617. Ὀυ γὰρ δίκ.] γνωμικόν.

¶ l. 619. Φίλον γὰρ] γνωμικόν.

¶ l. 622. Χρόνος δίκαιον ἄνδ.] γνωμικόν.

l. 624. Ἐυλαβουμένῳ πεσεῖν] ἤγουν, φοβουμένῳ σοὶ πεσεῖν τῆς ἀρχῆς καλῶς ἔλεξε Κρέων, ὡς οὐκ ἐκ τοῦ εὐθέος δίκαιον καταψηφίζεσθαι οὓς ἂν τύχῃ ἐξ ὑπονοίας, ἀλλὰ πρῶτον ἐξετάζειν παντὶ τρόπῳ περὶ αὐτῶν, καὶ καταδίκους αὐτοὺς εὑρόντα, τότε κολάζειν. οἱ γὰρ ταχεῖς φρονεῖν (ἤγουν οἱ ταχέως καὶ μὴ μετὰ σκέψεως ποιοῦντές τι) οὐκ ἀσφαλεῖς, ἀλλ' ἀβέβαιοι, καὶ πρὸς κίνδυνον ἔσθ' ὅτε πίπτουσιν. ἰστέον δὲ ὅτι ἢ μερικὸν τὸ εὐλαβουμένῳ νοεῖ διὰ τὸν Ὀιδίποδα, ἢ καθόλου διὰ πάντα φοβούμενον.

¶ Σχῆμ. l. 625. Φρονεῖν γὰρ οἱ] γνωμικόν.

l. 630. Η με γῆς ἔξω βαλεῖν] τὸ ἢ, εἰ μὲν καθ' ὑποστιγμὴν ἐρεῖς τὸ ἑξῆς, ἀντὶ τοῦ ὄντως ἄρα νοήσεις· εἰ δὲ κατὰ ἀποφαντικὴν ἐρώτησιν τὸ ἑξῆς εἴποις, ἀντὶ τοῦ διαζευκτικοῦ συνδέσμου νοήσεις, στίζων καὶ ἐν ἀμφοτέροις εἰς τὸ χρήζεις. ἰστέον δὲ ὅτι ποτὲ μὲν καθ' ὑποστιγμὴν τὴν ἐρώτησιν ποιούμεθα, ὡς τό, Ὀυ σῖγ' ἀνέξῃ, μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς; καὶ τό, Μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν; ποτὲ δὲ κατ' ἀπόφασιν, ὡς τό, Πρὶν ἄν τι δράσῃς, ἔτι κερδανῇς πλέον.

¶ Σχῆμ. l. 632. Οἷον ἐστι τὸ φθο.] γνωμικόν.

l. 637. Ἐι δὲ ξυνίης μηδὲν] ἤγουν, ἐγὼ μὲν οὐ κακός εἰμι· εἰ δὲ ξυνίης μηδέν, ἤγουν ψευδῶς τοῦτο νοεῖς, τί λοιπόν; πρὸς ὃ ὁ Ὀιδίπους ἀποκρίνεται, ἀρκτέον γ' ὅμως καὶ εἰ οὕτως ἔχει. τοῦτ' ἐστί, καὶ εἰ οὕτως ἔχει, ὅμως ἀρκτέον καὶ κυριευτέον ἐμοί σου. πρὸς ὃ πάλιν ὁ Κρέων, οὔτι κακῶς ἄρξεις, ἐμοῦ ἄρχοντος, ὥσπερ καὶ σύ. ὅπερ ἀπειθὲς δοκοῦν εἰς θυμὸν ἐξάγει Ὀιδίποδα.

l. 642. Κἀμοὶ πόλεως] τοῦτο διπλῶς νοητέον, ἢ καὶ ἐμοὶ μέτεστι τῆς πόλεως, ἤγουν τοῦ βοᾶν ὦ πόλις, πόλις ὥσπερ σοί. ἤ, κἀμοὶ μέτεστι τῆς πόλεως. ἀντὶ τοῦ, οὐ τῶν ἰδιωτῶν εἷς εἰμι, ἀλλὰ τῶν τὰ μεγάλα δυναμένων· ὥστ' οὐχ ἧττον ἐμοὶ ἢ σοὶ ὑπακούεται.

¶ Σχῆμ. l. 648. Δυοῖν ἀποκρ.] συνίζησις.

Pag. 187. l. 649. Γῆς ἀπῶσαι] ψεῦδος ἐστι. Κρέων ἐνταῦθα· Ὀιδίπους γὰρ ἂν εἶπεν ἀποκτεῖναι αὐτόν, καὶ οὐκ ἐξελάσαι τῆς χώρας.

l. 655. Τὸν δ' ὅρκον] ἤγουν ὃν αὐτὸς ὤμοσε. λέγει δὲ τοῦτο, διότι πρόσθεν εἶπέ τι, μὴ νῦν ὀναίμην, καὶ τὸ ἀραῖος ὀλοίμην.

l. 670. Ὀυ τῶν πάντων θεῶν] πάντων θεῶν πρόμαχον λέγει τὸν ἥλιον, ὥσπερ ἰόντα τὸν οὐρανὸν ἔνθ' οὗτοί εἰσι, καὶ ὥσπερ φύλακες τάξιν ἔχοντα. εἰ δὲ τὸ πρῶτον τὸ θεὸν μικρογραφήσεις, ὥσπερ τὸ δεύτερον, ἐκ παραλλήλου εἴποις· καὶ τὸ πάντων, ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπων νοήσεις. ὀμνύει δὲ ὁ χορὸς τὸν ἥλιον, ὡς ἔφορον πάντων τῶν ἀνθρωπίνων καὶ τῶν κρυπτῶν γνώστην καὶ ἐκφάντορα.

l. 672. Ἄθεος, ἄφιλος] ἤγουν, πρότερον ὑπὸ τῶν θεῶν τιμωρηθείς, καὶ ὑπὸ τῶν φίλων μισηθεὶς λίαν. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ὅτι ὕστερον ἀπολοίμην. ἢ τὸ ἄθεος, ἄφιλος, ἀντὶ τοῦ ἀσεβὴς καὶ μὴ περὶ τοὺς φίλους εὐγνώμων.

Pag. 189. l. 677. Τὰ πρὸς] τὰ παρ' ἡμῶν. ἤγουν, ἵνα μὴ κορυφωθείη ἡ τῆς πόλεως δυστυχία τὰ ὑμέτερα προσλαβοῦσα κακά, προτιθέμενος ἐγὼ τὴν ἱκετείαν ταύτην, ἀνήνεγκα σοι. γράφειν δὲ χρή, κακὰ προσάψαιεν. ἵν' εἴη τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς.

l. 682. Στυγνὸς μὲν] ἤγουν σκυθρωπός τις τυγχάνεις, εἴκων καὶ ὑποταττόμενός τινι. ὅταν δεήσηται σου ἣν ἔχεις ὀργὴν παῦσαι.

l. 683. Αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις] ἤγουν, ὁ ἔχων ἄνθρωπος, αὐτὸς ἑαυτὸν μισεῖ, καὶ οὐ δύναται φέρειν, ὅτι τοιοῦτός ἐστι. τὸ δὲ δικαίως εἶπε, διότι δίκαιόν ἐστι τοὺς κακοὺς μὴ μόνον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀλλὰ καὶ ὑφ' ἑαυτῶν μισεῖσθαι.

l. 686. Σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος] ἤγουν ἀναισθήτου τῶν ἐμῶν, καὶ ἕτερον ἢ προσῆκεν ὑπολαμβάνοντος. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἀγνὼς καὶ ἀντὶ τοῦ μὴ γιγνωσκόμενος εὕρηται, καὶ ἀντὶ τοῦ μὴ γινώσκων.

l. 690. Μαθοῦσα] ἤγουν, ἐπειδὴ τὸ συμβεβηκὸς ἔγνων ὅποιον ἐστί, ποιήσω τοῦτο καὶ κομίσω δηλαδή. ἔγνων γὰρ τίς ἐστιν ἡ κατέχουσ' αὐτοὺς τύχη. ἤγουν ἡ μάχη.

l. 691. Δόκησις ἀγνὼς λόγων ἦλθε] τοῦτο καὶ εἰς τὸν Ὀιδίποδα καὶ εἰς τὸν Κρέοντα νόει, εἰς μὲν τὸν Ὀιδίποδα, διὰ τὰς τοῦ Τειρεσίου ἐπ' αὐτοῦ μαντείας, ἃς οὐκ ἀληθεῖς ὁ χορὸς ἐνόμιζεν· εἰς δὲ τὸν Κρέοντα διὰ τὴν ἐξ Ὀιδίποδος πρὸς αὐτὸν τοῦτον ψευδῆ ὑπόληψιν, ὡς ὑποβάλλοντα κατ' αὐτοῦ τὸν μάντιν τοιαῦτα λέγειν. τὸ δὲ, δάπτει δὲ τὸ μὴ ἔνδικον,

κον, τοῦτο λέγει ὅτι οὐ μόνον μάταια ὑπόληψις αὐτὸν λυπεῖ, ἀλλ' ὅτι καὶ ἄδικός ἐστιν.

l. 696. Αλις ἔμοιγ' ἄλις] ἄλις καὶ αὐταρκῶς φαίνεται ὁ λόγος ἐμοὶ μένειν αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ ἔνθα καὶ ὅπου ἔληξε, προπονουμένης καὶ προταραχθείσης ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ τῆς γῆς. τοῦτ' ἔστιν, ἐπειδήπερ ἡ γῆ δυστυχεῖ, πρὸς ἑαυτὴν ἕλκει τὸν νοῦν μου. καὶ οὐκ ἐῶ ἀναβαίνειν τὰ τούτοις ξυμβάντα. ἀρκεῖ γὰρ ὅτι λεχθέντα πέπαυται, καὶ οὐ δεῖ αὖθις λέγειν.

l. 699. Ορᾶς ἵν' ἥκεις] τοῦτο Οἰδίπους λέγει πρὸς τὸν χορόν, ὅτι οὐκ ἐβούλετο διηγεῖσθαι Ἰοκάστῃ τὴν διαφοράν. δόξαν γὰρ ἐντεῦθεν παρέστη ὅτι καταγινώσκων Οἰδίπους ὡς ἀδίκως ὀργισθέντος Κρέοντι, λέγειν οὐκ ἤθελεν.

Pag. 191. l. 708. Οτου ποτὲ] μὴ λάβῃς εἰς τὸ ὅτου ἔξωθεν τὸ ἕνεκα, ἀλλὰ πρὸς τὸ μῆνιν ἐστίν.

¶ Σχήμ. Πρὸς θεῶν] ἄφιξις Ἰοκάστης μελλούσης διαλλάξαι Οἰδίποδα καὶ Κρέοντα. Πρὸς θεῶν συνίζησις.

l. 715. Μάντιν μὲν οὖν] τὸ μὲν οὖν, ἀντὶ τοῦ δέ. νοεῖται δὲ ἀπὸ τούτου, ὅτι οὐ λέγει αὐτός, εἰσπέμψας δέ. εἰ μὲν οὖν στίξεις εἰς τὸ τό γ' εἰς ἑαυτόν, οὕτως ἐρεῖς, ἐπεὶ ἐλευθεροῖ πᾶν τὸ στόμα τούτου τοῦ λόγου τοῦ λέγειν, ὅτι ἐγὼ φονεύς εἰμι Λαΐου, τό γ' εἰς ἑαυτόν, ἤγουν ὅσον τὸ καθ' αὐτόν. αὐτὸς γὰρ περὶ τούτου καθάπαξ σιγᾷ. εἰ δὲ ὁμοῦ τὸ πᾶν ἐρεῖς στόμα πρὸς τὸ τό γ' εἰς ἑαυτόν, ἔσται οὕτως, ἐπεὶ τό γ' εἰς ἑαυτόν, ἤγουν τὸ οἰκεῖον πᾶν στόμα ἐλευθεροῖ καὶ ἀφίστησι τούτου τοῦ λόγου.

l. 729. Ουτ' ἐκεῖνον ἤνυσε] ἀπορητέον πῶς ἄνω μὴ τὰς περὶ τούτων μαντείας Ἀπόλλωνα θεσπίσαι φάσκουσα Ἰοκάστη, ἀλλὰ τοὺς ὑπηρέτας αὐτοῦ, νῦν φησιν ἐνταῦθα, Ουτ' Ἀπόλλων ἤνυσε. καὶ φαμὲν ὅτι τοῦτο λέγει, οὐκ ἐναντιουμένη τῷ λόγῳ αὐτῆς, ἀλλὰ κατὰ τὴν τῶν ἄλλων ὑπόληψιν.

¶ Σχήμ. l. 735. Οἷόν μ' ἀκούσ'] δυσφορεῖ Οἰδίπους ἀκούσας τὰ παρὰ τῆς Ἰοκάστης.

¶ Pag. 193. l. 743. Κλνίζεται] συνίζησις.

l. 752. Χνοάζων] ἀνθῶν, ὥσπερ ὑπὸ χνοὸς περικεχυμένην ἔχων τὴν κεφαλήν. αἱ γὰρ περὶ αὐτὰς δεξάμεναι χνοῦν τρίχες, οὔτε λευκαί εἰσιν, οὔτε μέλαιναι, ἀλλ' εἶδος ἕτερον μεταξὺ τούτων ἐκφαίνουσι.

l. 757. Μὴ βλέπων] ἤγουν, δέδοικα μή πως οὐ τυφλός, ἀλλὰ βλέπων καὶ ἀληθεύων ὁ μάντις ᾖ. παρ' ὅσον ὁ τὴν ἀλήθειαν λέγων, βλέπει· ὁ δὲ τὰ ψευδῆ, τυφλώττων ἐστί.

l. 776. Τοῦτ' ἐφίεσαι] ἐντέλλῃ, ἐπιθυμεῖς. καὶ γενικῇ γὰρ καὶ αἰτιατικῇ συντάττεται τὸ ἐφίεμαι, ὥσπερ καὶ τὸ ἐπιθυμῶ.

l. 781. Κοὐ μὴ] Η πρὸς τὸ στερηθῆς ὑπόστιξον, οὕτως, καὶ οὐ μὴ στερηθῆς ἂν ζηλοῖς, βεβιωτος ἐμοῦ ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων, ἤγουν τοσαύτην ἐλπίδα ἔχοντος ὥστε τὸν ἀγρότην μόνον ἰδεῖν, καὶ παρ' ἐκείνου ἀκοῦσαί τι. κατὰ πάντα γὰρ τὰ ἄλλα ἀπήλπισα. ἢ πρὸς τὸ ἐλπίδων, οὕτως, ἐμοῦ βεβιωτος, ἤγουν ζῶντος, οὐ μὴ στερηθῇς τῶν ἐλπίδων ἐς τοσοῦτον, ἤγουν, ἅπερ ἐλπίζεις μαθεῖν παρ' ἐμοῦ, οὐ μὴ ἀποτύχῃς τούτων ἐς τοσοῦτον ὥστε μὴ μαθεῖν αὐτά. κρεῖττον δή ἐστι τὸ πρότερον. μαρτύριον δέ. προϊὼν γὰρ λέγει, Καὶ μὴν τοσοῦτον ἔστι μοι τῆς ἐλπίδος, Τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.

¶ Σχήμ. Pag. 195. l. 784. Εμοὶ πατὴρ] διήγησις Οἰδίποδος, περὶ τῆς ἀνατροφῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ φόνου Λαΐου.

l. 805. Αστροις τὸ] παροιμία ἐπὶ τῶν μακρὰν ὁδὸν καὶ ἔρημον πορευομένων. οἱ γὰρ φεύγοντες ἀειφυγίαν, τοῖς ἄστροις ἐσημειοῦντο τὴν ἑαυτῶν πατρίδα.

¶ Αστροις τὸ λοιπὸν] παροιμία.

l. 819. Διπλοῖς κέντροισί μου] τοῦτο διπλῶς νοητέον, ἢ δύο πληγαῖς, ἢ μάστιγι δύο κέντρα ἐχούσῃ. τὸ δὲ ἔπισεν, ἀντὶ τοῦ ἀπέδωκε, παρ' ὅσον οἱ κολαζόμενοι διά τινα προϋπάρξασαν ὑπ' αὐτῶν αἰτίαν, δίκας τῆς ἁμαρτίας ἀποδιδοῦσιν ὀφειλομένας.

l. 827. Ω μὴ ξένων] ἤγουν ᾧ τινι οὐκ ἔστιν ἐνδεδομένον δέχεσθαι τινα, ἐμὲ δηλονότι ἐν τοῖς δόμοις, οὔτε τῶν ἀστῶν, οὔτε τῶν ξένων. ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη δοτικὴ τὸ ᾧ, ἢ πρὸς τὸ ἔξεστιν, ἢ πρὸς τὸ προσφωνεῖν. ὥσπερ γὰρ φαμέν, μετέχον καὶ ἐχομένην τῆς δόξης, οὐ πρὸς τὸ ἐχομένην (ὅπερ ἐστὶ συνήθους οὔσης τῆς γενικῆς) ἀλλὰ πρὸς τὸ μετέχον, διὰ μέσου ὄντος τοῦ ἐχομένην· οὕτω καὶ τοῦτο τὸ ᾧ πρὸς τὸ προσφωνεῖν ἔχει τὴν δύναμιν. τὸ δὲ τάδε καὶ τὰς δὲ ἀράς,

ἀρὰς, ταυτόν ἐστιν. αἱ γὰρ ἀραὶ ἃς ἠράσατο τῷ Λαΐου φονεῖ, οὐκ ἄλλό τι ἦσαν ἢ μὴ προσδέχεσθαι αὐτὸν τοὺς πολίτας, μηδὲ προσφωνεῖν. καὶ οὔτις ἄλλος ἦν ὁ προστιθεὶς ἐπ' ἐμαυτῷ ταῦτα, ἢ ἐγὼ ὁ τάσδε τὰς ἀρὰς προστιθείς. κατὰ συνεκδοχὴν λαμβανομένου τοῦ προστιθείς.

Pag. 197. l. 839. Ανορθοῖν λόγον] ἤγουν ἔξω αἰτίας θήσω. τὸ γὰρ ἀνορθοῖν λόγον, οὐχ ἕτερόν ἐστιν ἀλλ' ἢ κειμένην καὶ μὴ οὖσαν τὴν ὑπὲρ ἐκείνου ἀπολογίαν ἀνορθῶσαι, καὶ δεῖξαι δι' ὧν ἀπολογήσεται.

l. 843. Κηλῖδ' ἐμαυτῷ] κηλῖδα συμφορᾶς, ἀντιστρόφως, ἀντὶ τοῦ συμφορὰν (ἤγουν δυστυχίαν) κηλῖδος, ἤγουν μολυσμοῦ.

¶ Σχήμ. l. 855. Οὐ γὰρ γένοιτ'] γνωμικόν.

l. 857. Εἰς ἡμᾶς ῥέπον] εἰς ἡμᾶς χωροῦν, μὴ εἰς ἐμέ. οὐ γὰρ ἁρμόζει οὕτως τὸ μέτρον. εἰ δὲ πληθυντικὸν ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ τέθειται, οὐδὲν ἀπεικός. πολλὰ γὰρ εὑρίσκεται ὅμοια.

l. 861. Κἀκτρέποιτο] τὸ ἐκτρέπεσθαι κυρίως ἐπὶ ὁδοῦ λέγεται, ὅταν τὴν μὲν βαδίζει τις ὁδὸν καταλιπὼν, ἑτέραν βαδίσῃ. καὶ ἀπὸ τούτου ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἀπό τινος εἴς τι μεταπιπτόντων.

l. 867. Ὥστ' οὐχὶ μαντείας] οὐδ' ἕνεκα τῆς μαντείας τοῦ Ἀπόλλωνος. οὔτε βλέψαιμι ἂν τῇδε καὶ ἐνταῦθα ὅτι ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀπόλωλε. πρόσθεν γὰρ ὁ παῖς ἀπηνέχθη τοῦ ζῆν. οὔτε τῇδε καὶ ἐνταῦθα ὕστερον, ὅτι ὑπὸ σοῦ πεφόνευται. ὑπὸ τοῦ παιδὸς γὰρ ὁ Ἀπόλλων ἐθέσπισε. ταῦτα δὲ λέγει ἀποροῦσα περὶ τοῦ φόνου, πῶς ἄρα καὶ γέγονεν.

Pag. 199. l. 873. Εἴ μοι ξυνείη] καταγινώσκων ὁ χορὸς τῆς Ἰοκάστης, καὶ ὡς μὴ δεχομένης τὰς τοῦ Ἀπόλλωνος μαντείας, φησὶν, ἐμοὶ φέροντι τὴν εὔσεπτον ἁγνείαν, (ἤγουν τὸ πάνσεπτον σέβας τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων πάντων, τοῦτ' ἔστιν ἐμοὶ σεβομένῳ τὸν λόγον καὶ τὰ ἔργα) εἴθε ξυνείη καὶ συνυπάρχοι μοῖρα καὶ εὐτυχία. εἰπὼν δ' ἀορίστως τὸ λόγων καὶ τὸ ἔργων, νῦν ὁρίζεται, λέγων, ὧν πρόκεινται νόμοι μεγάλοι, τεκνωθέντες καὶ γεννηθέντες διὰ τὴν οὐρανίαν αἰθέρα, ἤγουν ἐξ οὐρανοῦ. δείκνυσι δ' ἐντεῦθεν ὅτι λόγων καὶ ἔργων λέγει τῶν θείων, ὧν ἡ τιμὴ ἐξ οὐρανοῦ νενομοθέτηται, ὧν τινῶν νόμων μόνος ὁ Ὄλυμπος πατήρ ἐστιν. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ οὐρανίαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντες. οὐδ' ἔτικτεν οὐδ' ἐξεῦρεν αὐτοὺς τοὺς νόμους ἡ θνητὴ φύσις τῶν ἀνθρώπων, οὐδὲ καταποιμίσει καὶ καταβαλεῖ αὐτοὺς, καὶ ἀφανίσει λήθη. τοῦτ' ἔστιν, ἐπεὶ οἱ ἄνθρωποι οὐχ εὗρον τοὺς περὶ τῆς τιμῆς τῶν θεῶν νόμους, ἀλλ' οὐρανόθεν ἦλθον ἡμῖν, οὐδ' ὑπὸ λήθης ἀνθρώπων ἂν κατασβεσθεῖεν. μέγας ἐν τούτοις θεὸς ὑπάρχει ἡ ἀλήθεια, οὐδὲ γηράσκει· τοῦτ' ἔστιν, ὡς ἀληθεῖς ὄντες οἱ νόμοι ἀεὶ ἔσονται καὶ οὐκ ἀφανισθήσονται. ἰστέον δὲ ὅτι τινὲς ἀγνοοῦντες, οὐρανίας αἰθέρος λέγουσι διὰ τὸ διά. τὸ δ' ἐστὶν ὅμοιον τῷ παρ' Αἰσχύλῳ, Ἱππικῶν τ' ἄυπνον πηδαλίων διὰ στόμα. ἐφαμὲν δ' ἐκεῖ τὸν περὶ τούτου λόγον.

l. 883. Ὕβρις φυτεύει] ἤγουν ἡ ὑπεροψία ποιεῖ τύραννον. τοῦτ' ἔστιν ἡ ὑπεροψία κακοὺς καὶ ἀνόμους (τοιοῦτοι γὰρ οἱ τύραννοι) ἐργάζεται τοὺς αὐτὴν ἔχοντας, ὥστε καὶ Ἰοκάστη ἐξ ὑπεροψίας τοῦ Ἀπόλλωνος ἠτίμασε λόγον. ἐὰν ὑπερπλησθῇ ἡ ὕβρις μάτην πολλῶν, ἃ οὐκ ἔστιν ἐπίκαιρα καὶ πρέποντα μηδὲ συμφέροντα τῷ αὐτὴν ἔχοντι, εἰς ἀκροτάτην ἀπότομον καὶ τραχεῖαν εἰσαναβᾶσα, ἤγουν εἰς ἄκρον κακίας ἐλάσασα καὶ κορυφωθεῖσα, ἀνώρουσε καὶ ὥρμησε καὶ πέπτωκεν εἰς ἀνάγκην, ὅθι καὶ ὅπου οὐ χρῆται ποδὶ χρησίμῳ. τοῦτ' ἔστιν, ὑβρισταὶ καὶ ἄνομοι, ὁποία ἡ Ἰοκάστη, αὐξηθέντες εἰς ἄκρον, ἔπειτα εἰς τὴν τοιαύτην ἀνάγκην πίπτουσιν ὡς δυστυχῶς καὶ ἀθλίως τὸν αἰῶνα διάγειν. εἴρηται δ' ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐκ κρημνοῦ πιπτόντων καὶ συντριβόντων τοὺς πόδας, ὡς μὴ δύνασθαι πορεύεσθαι.

l. 889. Τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα] ἤτοι τὴν περὶ τῶν συμφερόντων τῇ πόλει ἔρευναν, αἰτοῦμαι θεὸν, ἤτοι τὸν Ἀπόλλω, μὴ λῦσαι, ἀλλ' ἀεὶ ποιεῖσθαι, καθάπερ καὶ νῦν ἐπὶ τῷ τοῦ Λαΐου φόνῳ. οὐ λήξω καὶ παύσομαί ποτε ἔχων τὸν θεὸν προστάτην καὶ ἀντιλήπτορα. ἰστέον δ' ὅτι εἰς τὸ ἃ μὴ ἐπίκαιρα, τὸ ἃ εἰ μὲν πρὸς τὸ ὕβριν νοήσεις, μακρόν ἐστιν· (οὕτω γὰρ καὶ τὸ τῆς ἀντιστροφῆς ἀπαιτεῖ κῶλον) εἰ δὲ πρὸς τὸ ἑξῆς, βραχύ. οὐ κωλύει δὲ καὶ βραχὺ εἶναι, ἐπεὶ τὸ κῶλον ἰαμβικόν ἐστιν. ἔτι ἰστέον ὅτι εἰ καὶ τὸ καλῶς ἐν πολλοῖς μακρὸν εὕρηται, ἐν γοῦν τῷ, τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει, βραχύ ἐστι· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ κώλου τῆς στροφῆς.

στροφῆς. ἐοίκασιν οὖν ἀμφοτέρους τοὺς χρόνους καὶ τοῦτο δέχεσθαι. ὃ καὶ κυρίως ἐγὼ φημὶ δίχρονον, ὡς ἀμφοτέρους τοὺς χρόνους δεχόμενον. τοιοῦτον γὰρ καὶ τὸ ὑμεῖς καὶ τὸ ἀὴρ καὶ ὕδωρ καὶ ἱερὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα. τὸ δὲ κακὸν ἀεὶ βραχὺ εὕρηται, καὶ οὐδέποτ' ἄλλως, εἰ καὶ ἐν τῷ, Κακά νιν ἕλοιτο μοῖρα, ἀντὶ μακροῦ ἔοικεν εἶναι, οὐ μὴν ἐστίν.

l. 893. Εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν] εἰ δέ τις πορεύεται καὶ διάγει ὑπέροπτα καὶ σοβαρὸς καὶ ἐν χερσὶ καὶ ἐν λόγῳ, (τοῦτ' ἔστι καὶ οἷς πράττει καὶ οἷς λέγει) ἀφόβητος τῆς θείας δίκης, οὐδὲ σέβων καὶ τιμῶν τὰ ἕδη καὶ εἴδωλα τῶν δαιμόνων, ἤτοι τοὺς θεοὺς, ἕλοιτο καὶ λάβοι νιν καὶ αὐτὸν κακὴ μοῖρα καὶ τύχη, χάριν καὶ ἕνεκα τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ὑπεροψίας ἣν πρὸς τοὺς θεοὺς ἔχει, τῆς δυσπότμου καὶ δυστυχοῦς. μέγιστον γὰρ ἀτύχημα ἡ ἀσέβεια. εἰ μὴ κερδανεῖ δικαίως τὸ κέρδος ἤγουν, ἐὰν μὴ τὰ τῆς ὑπεροψίας ἆθλα δικαίως λάβῃ τιμωρηθείς. καὶ ἔρξεται καὶ κωλυθῇ τῶν ἀσέπτων καὶ ἀσεβῶν ἐγχειρημάτων ἢ ἔρξεται καὶ κωλυθῇ πάλιν τῶν ἀθίκτων καὶ ἀπροσψαύστων, καὶ ὧν οὐδεὶς ἅπτεται ἀσεβῶν ἐγχειρημάτων, ματαΐζων καὶ ματαιοποιῶν τίς ἄρα ἀνὴρ ἔτι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, ἐν τοῖσδε, ἤγουν ἐν τῷ μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς κακοὺς, ἔρξεται καὶ κωλυθήσεται τῆς κακίας, δηλονότι τῷ θυμῷ, ἤγουν οἴκοθεν, ὥστε ἀμύνειν καὶ ἀποστρέφειν διὰ εὐχῶν καὶ θυσιῶν τὰ βέλη τῆς ψυχῆς, ἤγουν τὰ ἁμαρτήματα; ἤγουν, οὐδεὶς τοὺς κακοὺς ὁρῶν ἀπαθεῖς, ἐπιστροφὴν ποιήσεται τῶν οἰκείων πλημμελημάτων, καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς καταφεύξεται

l. 907. Εἰ γὰρ αἱ τοιαίδε πράξεις] ἤγουν, εἰ αἱ κακαὶ πράξεις τίμιαι καὶ καλαὶ, τί δεῖ με χορεύειν καὶ πανηγύρεις ἱστάναι τοῖς θεοῖς, αἰτούμενον τὰ λυσιτελῆ, ἐὰν μὴ ἁρμόσῃ πᾶσι τοῖς βροτοῖς τάδε χειρόδεικτα καὶ φανερά. τοῦτ' ἔστιν, εἰ μὴ ἑνὶ ἑκάστῳ ἁρμοδίως παρίσταται ἐκ τῶν θεῶν τὰ τῆς προαιρέσεως ἔπαθλα, τῷ μὲν κακῷ κακὰ, τῷ δὲ ἀγαθῷ ἀγαθά· ἀλλὰ πάντες ἐπίσης μετέχοιεν τῶν θεῶν, οὐκέτι εἶμι καὶ πορεύσομαι ἐπὶ τὸν ἄθικτον καὶ σεβάσμιον ὀμφαλὸν τῆς γῆς, ἤγουν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, σέβων καὶ τιμῶν αὐτόν. οὐδὲ εἰς τὸν Ἀπόλλωνος ναὸν τὸν ἐν Ἀβαῖσι καὶ ἐν Λυκίᾳ (Ἀβαὶ γὰρ τόπος Λυκίας) οὐδ' εἰς τὴν Ὀλυμπίαν, ἤτοι τὸν Δία. ἀλλ' ὦ Ζεῦ ὁ κρατῶν καὶ ἐξουσιάζων πάντα καὶ ἀνάσσων, εἴπερ ὀρθῶς Ζεῦ ἀκούεις καὶ ὀνομάζῃ, ὥσπερ οὖν εἶ, μή τί σε, μήτε τὴν σὴν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχὴν λάθῃ τοῦτο, τὸ τοὺς κακοὺς τετιμωρῆσθαι ἀλλὰ μέχρις ἂν ἡ σὴ ἀρχὴ ἐπέχοι, κολάζοιντο οἱ κακοί. ἐξαιροῦσι γὰρ καὶ ἐκβάλλουσι καὶ ἀτιμάζουσιν ἤδη καὶ νῦν, φθίνοντα καὶ ἀτιμαζόμενα τὰ παλαιὰ θέσφατα καὶ μαντεύματα τοῦ Λαΐου. τοῦτ' ἔστι, τὸν πάλαι δοθέντα παρ' Ἀπόλλωνος τῷ Λαΐῳ χρησμὸν, ὡς ὑπὸ παιδὸς τεθνήξεται, Ἰοκάστη νῦν ἀτιμάζει καὶ ψευδῆ οἴεται, καὶ οὐδαμῶς ὁ Ἀπόλλων ἐμφανὴς ὑπάρχει ἐν ταῖς τιμαῖς, ἀλλ' εἰς οὐδὲν τὰ ἐκείνου λογίζεται καὶ ἀτιμάζεται. ἔρρει δὲ καὶ ἐφθάρη· καὶ καταπεφρόνηται τὰ θεῖα. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ τῆς ἀντιστροφῆς δέκατον κῶλον, τὸ φθίνοντα δὲ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἐλλιπὲς ἦν πρὸς τὸ τῆς στροφῆς· διὸ καὶ προσετέθη παρ' ἐμοῦ, τὸ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ὅπως ὁλόκληρον καὶ τοῦτο γένηται. καὶ οἶμαι ὡς καλῶς προσετέθη· εἰ δέ τις βέλτιόν τι νοήσῃ, τοῦτο τεθήτω.

¶ Σχῆμ. Pag. 201. l. 921. Χώρας ἄνακτ.] ἐξελθούσης Ἰοκάστης θυσίαν ποιησομένης ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν Οἰδίποδος.

l. 926. Τὰ καινὰ τοῖς πάλαι] ἤγουν, τοὺς νῦν χρησμοὺς διὰ τῶν παλαιῶν συμβάλλει. τῶν εἰρηκότων ὅτι Λάϊος ὑπὸ παιδὸς τεθνήξεται

l. 930. Σὺν κατεύγμασιν] ἤγουν, τοῖς κινοῦσι καταίνουσιν τῶν εὐχῶν. ἤγουν τοῖς θυμιάμασι καὶ ἀναθήμασιν.

l. 931. Εὐαγῆ πόρῃς] ἤγουν, ἵνα λύσιν εὐαγῆ τῆς παρούσης ἀνάγκης τοῦ Οἰδίποδος παράσχῃς, ἤγουν ἁγνὴν καὶ ἱεράν. ἐναντίον δὲ τῷ εὐαγεῖ τὸ ἐναγές.

¶ Σχῆμ. l. 934. Ἆρ' ἂν παρ'] ἄφιξις ἀγγέλου τινὸς ἐκ Κορίνθου, ἀπαγγέλλοντος τὸν θάνατον Πολύβου, καὶ μετακαλουμένου Οἰδίποδα ὥστε ἄρχειν τῆς χώρας.

l. 940. Παντελὴς δάμαρ] τελεία, νόμιμος· οὕτως, εἰ πρὸς τὸ δάμαρ συνάψεις· εἰ δὲ πρὸς τὸ ὄλβια, τελεία μόνον.

Pag. 203. l. 947. Ἥδοιο μὲν] εὐφρανθείης μὲν διότι ὁ σὸς πόσις καὶ ἑτέρας βασιλείας ἐγκρατὴς μέλλει γενήσεσθαι· λυπηθείης δὲ εἰ τὸν τοῦ σοῦ κηδεστοῦ θάνατον ἀκούσαις.

l. 950. Τῆς Ἰσθμίας] τῆς Κορινθίας, τῆς ἐν τῷ Ἰσθμῷ τῆς Πελοποννήσου κειμένης.

¶ Σχῆμ.

¶ Σχήμ. l. 971. Σμικρὰ παλαιὰ] γνωμικόν.

¶ l. 974. Φεῦ φεῦ.] ἀθυμία Οἰδίποδος ἀπείσαντος φειστικῷ θανάτῳ τεθνηκέναι τὸν Πόλυβον. καὶ ἀναζήτησις τοῦ οἰκείου γένους.

l. 981. Τάδ᾽ ὧν παρόντα] ἤγουν, ἀλλὰ ταῦτα ἐνταῦθα διδομένους χρησμοὺς μεθ᾽ ἑαυτοῦ λαβὼν ὁ Πόλυβος ἄξιος οὐδενός, κεῖται παρὰ τῷ ᾅδῃ, ἤγουν ἐν τῷ ᾅδῃ.

¶ Σχήμ. l. 987. Τί δ᾽ ἂν φοβ.] γνωμικόν.

Pag. 205. l 989. Εἰκῆ κράτιστον ζῆν] ἤγουν ἁπλῶς καὶ ἀφροντίστως, καὶ μὴ πρὸς μαντείας ὁρᾶν.

¶ Σχήμ. l 991. Πολλοὶ γὰρ] γνωμικόν.

¶ l. 1003. Ἢ οὐ θεμ.] συνίζησις.

¶ l. 1009. Τὰ τῶν τ.] γνωμικόν.

Pag. 207. l 1039. Κἀπὶ ἐπιτείνω πλάνης] εἰκότως εἶπε τὸ πλάνης. οἱ γὰρ ποιμένες νῦν μὲν ἐνταῦθα, νῦν δ᾽ ἐκεῖσε τὸ ποιμνίον ἀνάγουσι, πρὸς τὸ λυσιτελὲς.

l. 1047. Πρὸς μητρὸς] πρὸς πατρὸς ἢ πρὸς μητρὸς ἔπαθον τοῦτο δηλονότι, ἤγουν τὸ διατρυπηθῆναι τοὺς ἀστραγάλους. ἀσύνετον γὰρ καὶ ἀνακόλουθον πρὸς τὰ ἐπαγόμενα, τὸ νομίζειν ἐρωτᾶν τὸν Οἰδίποδα εἰ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς ἀπομάθη.

l. 1069. Τριδουλος] δῆλον γὰρ τὸ μὴ ἐμφανὲς ἔχειν τὸ γένος, ἀλλὰ λαθραῖον. εἰκότως δὲ τὸ τρίδουλος εἶπε πρὸς τὸ τρίτης μητρός.

¶ Σχήμ. l. 1071. Μὴ οὐ τάδ᾽] συνίζησις.

Pag. 209. l. 1080. Πλουσίῳ] εὐδαίμονι. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸ μὴ θέλειν ταύτην ἐξ ἀσήμων ὄντα φανήσεσθαι.

¶ Σχήμ. l 1084. Αὔξαιμι] συνίζησις.

l. 1091. Τῆς αὔ διδοίσης] τοῦτο λέγει διότι πάντα τὰ τῆς τύχης δῶρα, εἰ καὶ δυσχερῆ ἐστιν ἡμῖν, ἀλλὰ καλά ἐστι, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ἡμῖν, εἰ καὶ μὴ δυνάμεθα αὐτοὶ τοῦτο καταμαθεῖν.

l. 1093. Μῆνες με μικρὸν] ἤγουν, ὁ χρόνος δυστυχῆ με καὶ εὐτυχῆ πεποίηκεν. ἢ τὸ μικρὸν καὶ μέγαν διὰ τὴν ἡλικίαν λέγει.

l. 1096. Εἴπερ] εἴπερ ἐγὼ κατὰ γνώμην μάντις εἰμὶ καὶ ἴδρις, καὶ ἐπιστήμων καὶ ἄριστος στοχαστής, μὰ τὸν πανσέληνον ὄλυμπον, οὐκ ἔσῃ καὶ ὑπάρξεις ὦ Κιθαιρὼν, ἄπειρον καὶ ἀμέτοχος κατὰ τὴν αὔριον ἡμέραν, μὴ οὐκ αὔξειν καὶ φαίνεσθαί σε πατριώτην τοῦ Οἰδίποδος, τροφὸν καὶ μητέρα, καὶ χορεύεσθαι παρ᾽ ἡμῶν. (τοῦτ᾽ ἔστιν, ὅσον οὔπω φανήσεται) ὁ Οἰδίπους, εὑρεθεὶς ἐν Κιθαιρῶνι τὴν ἀρχὴν. διὸ καὶ πατέρα καὶ μητέρα αὐτὸ τοῦτον καλεῖ) ὡς ἐπίηρα καὶ ἐπιθυμητὰ φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις, ἤγουν τῷ Οἰδίποδι. ἐπιθυμεῖ γὰρ τοῦτο ὅστις ἐστὶ φανῆναι. σοὶ δ᾽ ὦ ἰήιε καὶ τοξικὲ Φοῖβε, ἀρεστὰ καὶ ἀποδεκτὰ εἴη καὶ ὑπάρχοι ταῦτα· ἡ τοῦ Οἰδίποδος λέγω ἔκφανσις. σὺ γὰρ ἐθίασας τὴν περὶ τούτου ἔρευναν.

l. 1108. Τίς σε τέκνον] τίς σε ὦ τέκνον τῶν μακραιώνων καὶ ἀϊδίων θεῶν ἔτικτεν; ἆρα τοῦ ὀρεσιβάτου καὶ τοῦ ὀρεινοῦ Πανὸς θυγάτηρ, προσπελασθεῖσα ἐνταῦθα; ἢ ἔτικτέ σε ἡ τοῦ Λοξίου θυγάτηρ; τῷ γὰρ καὶ τούτῳ τῷ Πανὶ, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι (νόμιος γὰρ καὶ τοῦτον καλεῖται) πᾶσαι αἱ ἀγρονόμοι καὶ ὀρειναὶ πλάκες καὶ πέτραι φίλαι εἰσίν. εἶτε ὁ Κυλλάνας ἀνάσσων Ἑρμῆς ἐδέξατο εὕρημα καὶ δῶρον τῶν νυμφῶν· εἴθ᾽ ὁ βακχεῖος θεὸς, ἤγουν ὁ Διόνυσος, ὁ ναίων καὶ κατοικῶν ἐπ᾽ ἄκρων τῶν ὀρέων, ἐδέξατο τὸ εὕρημα τῶν νυμφῶν τῶν Ἑλικωνιάδων, ἤγουν τῶν ἐν Ἑλικῶνι τῆς Βοιωτίας οὐσῶν σὺν αἷς πλεῖστα παίζει. λέγει δὲ τὸν Διόνυσον ναίειν ἐπ᾽ ἄκρων ὀρέων, ἢ διότι αἱ βάκχαι αὐτοῦ, ὡς μαινόμεναι, τὰ ὄρη περιήρχοντο, ἢ ὅτι ἐν τῷ Κιθαιρῶνι τὸ ἱερὸν ἦν αὐτοῦ.

¶ Σχήμ. Pag. 211. l. 1120. Εἰ χρὴ τι κἀμὲ] ἀναζητήσας Οἰδίπους τὸ οἰκεῖον γένος, καὶ μαθὼν, ἐξετύφλωσεν ἑαυτόν.

l. 1124. Ὥσπερ οἰκέτας] εἰκότως εἶπε τὸ ὥσπερ. οὐ γὰρ ἀκριβῶς οἶδεν, ἀλλ᾽ εἰκάζων ἦν.

l. 1145. Κάτοιδεν] τοῦτο ἢ πρὸς τὸν Κιθαιρῶνος τόπον συνάπτει· (ἐν ᾧ καὶ τὸ ἧμος διὰ μέσου ἐτέθη· ὃ δὴ καὶ ποιεῖ τὴν δυσχέρειαν) ἢ πρὸς τὸν Κιθαιρῶνος τόπον εἰς ἔξωθεν λάμβανε, λαμβανομένης κατὰ συνεκδοχὴν τοῦ ἐπλησίαζεν.

¶ Σχήμ. l. 1151. Ἢ οὐ λέγω] συνίζησις.

Pag. 215. l. 1157. Α, μὴ κόλαζε] τὸ ἃ ἐστὶν ἐνταῦθα ἐπίρρημα σχετλιαστικὸν, στοιχεῖον παρακολουθούμενον.

¶ Σχημ. l. 1163. Πρὸς θεῶν] συνίζησις.

l. 1165. Δύστηνος] ἢ πρὸς τὸ δύστηνος σιωπτέον, οὕτως, δύστηνός εἰμι· ἀντὶ τοῦ λέγεις τοῦτο, τί προσχρήζων μαθεῖν;

θεῖν; ἢ τὸ δύστηνος καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ συνάπτει οὕτως, ἀντὶ τοῦ παρελχθήσομαι ὁ δύστηνος; τί προσχρήζων μαθεῖν λέγεις τοῦτο;

l. 1171. Ὡς ἔδειξα πάλαι] τὸ πάλαι πρὸς τὸ εἶπον συναπτέον, καὶ οὐ πρὸς τὸ ἔδειξα.

l. 1197. Δοκοῦν ἀποίσειν] ἰστέον ὅτι τὰ ἀπαρέμφατα, εἰ μὴ προηγεῖται εὐθεῖα, οὐδέποτ' εἰς εὐθεῖαν συντάσσεται· ὥστε καὶ τὸ αὐτὸς ἐνταῦθα οὐ πρὸς τὸ ἀποίσειν ἐστὶν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἔνθεν ἦν, οὕτως, δοκοῦν καὶ νομίζων εἰς ἄλλην χθόνα ἀποίσειν καὶ κομίσειν ἔνθεν ἦν αὐτός.

Pag. 215. l. 1196. Ὦ γενεαὶ βροτῶν] ἀπιδὼν ὁ χορὸς πρὸς τὴν πάλαι τοῦ Οἰδίποδος εὐδαιμονίαν, καὶ τὴν ἄρτι συμβᾶσαν αὐτῷ τύχην, ἀποκλαίεται τὸ ἀνθρώπινον λέγων, ὦ γενεαὶ ἀνθρώπων, ὄντως ἐναριθμῶ καὶ συντάττω ζώσας ὑμᾶς τὰς γενεὰς, καὶ τὸ μηδέν. ἴσα καὶ ὁμοίως τοῦτ' ἔστιν, ἅπαντας τοὺς ζῶντας ἀνθρώπους οὐκ ἄλλό τι ἥγημαι ἢ οὐδέν. τίς γὰρ ἀνὴρ φέρει τὰς εὐδαιμονίας καὶ τὰς εὐτυχίας πλέον ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν καὶ φαίνεσθαι ὅτι ἐστί τις, καὶ δόξαντα ἀποκλῖναι καὶ ἀποπεσεῖν τῆς εὐδαιμονίας; τοῦτ' ἔστιν. οἱ εὐτυχοῦντες οὐδὲν πλέον ἀποφέρονται τῆς τύχης ἢ ὅσον δόξαν παρέχειν τοῖς ἀνθρώποις ὅτι εἰσί τινες, εἶτα ἀθρόον εἰς τὸ μηδὲν χωροῦσι. νόει δὲ καὶ τὸ εὐδαιμονίας γενικὴν, οὕτω. τίς ἀνὴρ φέρει τῆς εὐδαιμονίας πλέον, ἢ τοσοῦτον ὅσον, καὶ τὰ ἑξῆς.

l. 1207. Τὰν γαμψώνυχα] ἤγουν τὴν Σφίγγα. ἰστέον δ' ὅτι ἡ Σφὶγξ εἶχε πρόσωπον καὶ κεφαλὴν κόρης, σῶμα κυνὸς, πτερὰ ὄρνιθος, φωνὴν ἀνθρώπου, ὄνυχας λέοντος.

l. 1217. Ὦ μέγας λιμὴν] ᾧ τινι Οἰδίποδι μέγας λιμὴν αὐτὸς καὶ εἷς, ἤγουν Ἰοκάστη, ἤρκεσε καὶ ἀρκετὸς ἐφάνη παιδὶ καὶ θαλαμηπόλῳ καὶ νυμφίῳ πατρὶ, ὥστε πεσεῖν τοῦτον τὸν Οἰδίποδα ἐν αὐτῷ τῷ λιμένι. τοῦτ' ἔστιν, Ἰοκάστη καὶ παῖδα τὸν Οἰδίποδα ἔσχε καὶ πατέρα τῶν αὐτῶν παίδων.

l. 1223. Δικάζει τὸν ἄγαμον] δικάζει καὶ κρίνει καὶ ἐκφαίνει ὁ χρόνος τὸν πάλαι κακόγαμον γάμον, τεκνοῦντα καὶ γεννῶντα, καὶ τεκνούμενον καὶ γεννώμενον. τοῦτ' ἔστι, τὸν ἀνόμως ὑπάρξαντα γάμον τοῦ Λαΐου δείκνυσιν ὁ χορός, καὶ τεκνοῦντα καὶ τεκνοποιοῦντα, διὰ τὴν Οἰδίποδος πρὸς Ἰοκάστην μίξιν· καὶ τεκνούμενον καὶ γεννώμενον, διὰ τὸ ἐξ αὐτῆς τοῦτον γεννηθῆναι, ἢ τὸ ἄγαμον γάμον διὰ τὸν Οἰδίποδα νοητέον, οὕτω, δικάζει ὁ χρόνος τὸν ἄγαμον καὶ κακόγαμον γάμον τοῦ Οἰδίποδος πρὸς Ἰοκάστην, τεκνοῦντα καὶ τεκνοποιοῦντα ἐξ αὐτῆς, καὶ τεκνούμενον καὶ γεννώμενον αὐτὸν ἐξ αὐτῆς.

¶ Σχόλ. 1233. Ὦ γῆς μέγιστα] ἄφιξις ἀγγέλου τὸν θάνατον Ἰοκάστης ἀγγέλλοντος.

l. 1238. Ὅσα κεύθει] τοῦτο οὕτω λέγε, νίψαι καὶ καθᾶραι ἐν καθαρμοῖς τὴν δὴ τὴν στέγην ἐκείνων ὅσα κεύθει καὶ κρύπτει. ὅμοιον δὲ τῷ, Οἷοι νῦν βροτοί εἰσιν. ὀφείλων γὰρ εἰπεῖν, νίψαι τὴν στέγην τῶν κακῶν ὅσα κρύπτει, ἃ αὐτίκα εἰς τὸ φῶς δείξει· ὃ δὲ λέγει, νίψαι τὴν στέγην ὅσα κακὰ κρύπτει, ἀποδιδοὺς τὸν λόγον πρὸς τὸ ἀνταποδοτικόν. τὸ δὲ, τὰ δ' αὐτίκα, τὰ τοῦ Οἰδίποδος λέγει, ἔμελλε γὰρ αὐτὸς μετ' ὀλίγον ἐξιέναι τυφλός.

l. 1239. Ἑκόντα] ἑκὼν Οἰδίπους τετύφλωται, διὰ τὸ αὐτὸς ἑαυτὸν τυφλῶσαι· ἄκων δ', ὡς ὑπὸ τῶν κακῶν εἰς τοῦτο συνωθηθεὶς, καὶ οὐ προαιρέσει οἰκείᾳ.

¶ Σχόλ. l. 1242. Τὸ μὲν οὐ] συνίζησις.

l. 1244. Θείου Ἰοκάστης κάρα] ἰστέον ὅτι ὁ μὲν Εὐριπίδης φησὶ τὴν Ἰοκάστην τεθνάναι πλησίον τῶν παίδων, ὅτε μονομαχήσαντες ὑπ' ἀλλήλων ἀπώλοντο· Σοφοκλῆς δὲ νῦν ταύτην φησὶν ἀγχόνῃ χρήσασθαι.

l. 1252. Ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς] ἀμφιδέξιον τὸ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν δεχόμενον καὶ λαμβανόμενον. ἔστι δὲ καὶ ἀμφιδέξιον, εἶδος ὑποδήματος, ὃ καλοῦσι κόθορνον. ἀμφιδέξιον δὲ νῦν τὸ περιεκτικόν.

l. 1255. Ἔχουσ' ὑφ' ὧν] εὕρηται καὶ ὑφ' ἧς, πρὸς τὸ μνήμην, οὕτως· ἔχουσα κατὰ νοῦν καὶ λέγουσα τὴν μνήμην καὶ τὴν φροντίδα τῶν παλαιῶν σπερμάτων, ἣν εἶχεν ὁ Λάϊος τεκνοποιῆσαι, ὑφ' ἧς φροντίδος θάνοι μὲν αὐτὸς. λίποι δὲ παιδουργίαν δύστεκνον καὶ ἄνομον τὴν τίκτουσαν· εἴπε δὲ λίποι; τοῖς οὖσιν καὶ τοῖς ἰδίοις αὐτῶν γεννήμασιν, ἤτοι τῷ Οἰδίποδι.

l. 1264. Φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς] τὸ φοιτᾷ πρὸς τὸ ὅπου κίχοι. κατὰ κοινοῦ λάμβανε, οὕτω, φοιτᾷ δὲ ὅπου κίχοι καὶ καταλαμβάνοι τὴν γυναῖκα Ἰοκάστην τὴν οὐ γυναῖκα,

γεγόνασι (μήτηρ γὰρ αὐτοῦ ἦν) τὴν μητρῴαν διπλῆν ἄρουραν, ἐξ ἧς τε, ἤγουν αὐτοῦ. καὶ τῶν αὐτοῦ τέκνων.

Pag. 219. l. 1282. Ἀλλ᾽ ἐν σκότῳ] ἤγουν τυφλοί, στερηθέντες οὐ δυνάμενοι διὰ τῆς τυφλώσεως καταμαθεῖν οὓς ἂν θέλωσιν, ἀλλ᾽ ἄλλους ἀντὶ ἄλλων προσερχόμενοι.

l. 1288. Ὄμβρος χαλάζης] ἐπειδὴ τὸ μὲν αἷμα, μέλαν, λευκὸν δὲ τὸ δάκρυον, μίγμα δὲ ἦν ἀμφοτέρων τούτων τὸ ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ Οἰδίποδος στάζον. πρὸς μὲν τὸ αἵματος, μέλας ὄμβρος εἶπε· πρὸς δὲ τὸ δάκρυον, ὄμβρος χαλάζης.

¶ Σχῆμ. Pag. 219. l. 1306. Ὦ δεινόν] δεινοπαθεῖ ὁ χορὸς ἐπὶ τοῖς συμβᾶσι.

l. 1309. Τίς ὁ πηδήσας] ὁ ἐπιδραμών. τὸ δὲ πᾶν οὕτως, τίς ἀπὸ τῶν δαιμόνων κατώρθωσε μείζονα τῶν μηκίστων, ἐπὶ τῇ σῇ δυστυχεῖ μοίρᾳ;

Pag. 221. l. 1323. Πᾶ μοι φθογγά] ἤγουν ἐν ποίῳ μέρει τῆς γῆς ἡ ἐμὴ φωνὴ διακέχυται; οὐκ οἶδα γὰρ ὅπου τυγχάνων βοῶ.

l. 1332. Κέντρων τε τῶνδε] ἤγουν τῶν ἀλγηδόνων τῆς πηρώσεως. τὸ δὲ πᾶν οὕτως οἷα περιωδυνία τῶν ἀλγηδόνων τῶνδε εἰσῆλθέ με ἅμα, καὶ οἷα δηλονότι μνήμη κακῶν τῶν προτέρων.

¶ Σχῆμ. Pag. 221. l. 1345. Ἐμὰ πάθεα] Συνίζησις.

Pag. 223. l. 1344. Τί δὴ ποτ᾽] κατ᾽ αἰτιατικὴν λέγεται τὸ τί. προσυπακουέται δὲ ἐν τούτοις τὸ ἐκεῖνον, κατ᾽ ἀναλογίαν τοῦ προῤῥηθέντος. ὅτι, τί δῆτ᾽ ἐμοί προσήγορον ἤγουν προσαγορευτικόν, ἀπὸ τοῦ νῦν ἐστὶν ἐμοὶ ἀκούειν σὺν ἡδονῇ· ἢ τί βλεπτόν, ἢ ὁρατὸν ἐστὶν ἐμοὶ ὁρᾶν σὺν ἡδονῇ; ἢ τί στερκτόν, ἤγουν ἀγαπητόν, ἐστὶν ἐμοὶ ἀγαπᾶν σὺν ἡδονῇ;

l. 1361. Βροτοῖς ἐκλήθην] εἰ μὲν τὸ βροτοῖς πρὸς τὸ ἐκλήθην συνάψεις, ἀντὶ τοῦ πᾶσι τοῖς βροτοῖς νοήσεις· εἰ δὲ πρὸς τὸ νυμφίος, ἀντὶ τοῦ τῇ μητρί. τὸ δὲ ἀνοσίων παῖς, ἀντὶ τοῦ ἀνάγνων καὶ ἀκαθάρτων, καὶ μὴ χρὴ γνώμην θεῶν ἀσεβησάντων.

¶ Σχῆμ. l. 1368. Ὦ μὲν ταῦτ᾽] ἐπικρίσις Οἰδίποδος, ὡς καλῶς ταῦτα ἔπραξε καὶ ἀξίως τῆς αὐτοῦ ἁμαρτίας.

Pag. 225. l. 1371. Εἰς ᾅδου μολών] φαίνεται ἐντεῦθεν ὅτι οἱ Ἕλληνες τοιαύτην εἶχον δόξαν, ὡς εἴ τι τυφλός τις, εἴτε βλέπων ἐτελεύτα, τοιοῦτος καὶ ἐν ᾅδου ἦν.

l. 1374. Ἀλλ᾽ ἡ τέκνων] ἤγουν ἡ τῶν τέκνων θεωρία εἰς φῶς φανεῖσα, ὡς ἔφυν, ἦν ἐμοὶ ἀξία ἐπιθυμεῖσθαι, εἰς τὸ βλέπειν αὐτὴν ἐμέ. οὐδὲ ἄστυ, οὐδὲ πύργος, οὐδὲ τὰ ἱερὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ἦσαν ἐμοὶ δηλονότι, ἄξια ἐπιθυμεῖσθαι εἰς τὸ βλέπειν αὐτὰ ἐμέ.

l. 1378. Ὁ παντλήμων ἐγὼ] τὸ ὁ οὐ πρὸς τὸ παντλήμων, ἀλλὰ πρὸς τὸ τραφεὶς συντακτέον. τὸ δὲ κάλλιστα πρὸς τὸ ἀπεστέρησα.

¶ l. 1388. Τὸ γὰρ τὴν φρ.] γνωμικόν.

l. 1389. Τὴν φροντίδ᾽ ἔξω] ἤγουν, τὸ μὴ τῶν κακῶν φροντίδα καὶ μνήμην ποιεῖσθαι, ὃ γένοιτο ἂν ὀφθαλμῶν καὶ ὤτων οὐκ ὄντων. ὁρῶν γάρ τις καὶ ἀκούων ἀναπεμπάζει ἃ εἶδε καὶ ἤκουσε.

l. 1396. Νῦν γὰρ κακός τ᾽ ὢν] μὴ λάβῃς τὸ τὲ ἀργόν, ὥς τινές φασιν, ἀλλ᾽ οὕτω λέγε, νῦν γὰρ εὑρίσκομαι καὶ ὢν κακὸς καὶ ἐκ κακῶν.

l. 1397. Καὶ κεκρυμμένη νάπη] τὸ κεκρυμμένη διπλῶς νοητέον· ἢ διότι πᾶσαι αἱ λόχμαι οὐκ ἐμπρόσθεν εἰσὶ τῆς ὁδοῦ, ἀλλ᾽ ἰδίᾳ ἐν φάραγξιν, ἢ ὄρεσιν· ἢ ὅτι ἐν αὐταῖς κρυπτόμενοί τινες λῃστείαν ἐργάζονται· ἢ τὸ κεκρυμμένη, ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦντι. οὐ γὰρ ἐγίνωσκέ τις τί ἔμελλεν ἐν αὐτῇ γενήσεσθαι.

Pag. 227. l. 1404. Ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα] ἀνεδώκατε, ἤγουν, ὦ μήτηρ ἡ γεννήσασά με, καὶ πάλιν ἑαυτὴν εἰς σποράν ἐμοὶ δοῦσα. τὸ δὲ, πατέρας, ἀδελφούς, διότι ἐκ μητρὸς ἐπαιδοποίησα, καὶ διότι οὓς ἔσπειρα, ἐκ τῆς αὐτῆς μητρὸς ἐγεννήθησαν.

l. 1411. Μή ποτ᾽ εἰσόψεσθ᾽ ἔτι] ἀντὶ τοῦ, μηκέτι ποτέ, ἤγουν μηδαμῶς εἰς τὸ ἑξῆς ποτ᾽ ὄψεσθε.

l. 1419. Τὸ πράσσειν] μὴ λάβῃς τὸ τὸ ἀργόν, ὥς τινές φασιν, ἀλλ᾽ οὕτω λέγε, ἀλλὰ πάρεστιν ὅδε ὁ Κρέων εἰς δέον ἐκεῖνον ὧν ἐπαιτεῖς· εἶτα μεθερμηνευτικὸν τοῦ εἰς δέον ἐπάγει τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν. καὶ ἐπειδὴ τὸ δέον ἐστὶν αἰτιατικὴ διὰ τὴν εἰς πρόθεσιν, διὰ τοῦτο καὶ τὸ αἰτιατικὸν ἄρθρον τὸ τὸ τέθειται.

¶ Σχῆμ. l. 1421. Οὐχ ὡς γ.] ἄφιξις Κρέοντος καταλεοῦντος Οἰδίποδα.

¶ l. 1439. Τοῖς ἐν γένει] γνωμικόν.

l. 1431. Πρὸς θεῶν] ἐπειδὴ κακὸν Οἰδίπους τὸν Κρέοντα προλαβὼν ἐνόμισε, διὸ καὶ ἐξορίαν αὐτοῦ κατεψηφίσατο, ἤλπιζεν αὐτὸς μᾶλλον ἀποδειχθεὶς κακὸς καὶ παράνομος, ὡς οὐκ ἂν ἐθελήσῃ, εἴ τινος αὐτοῦ δεηθείη, τοῦτο πληρῶσαι· διὰ τοῦτο ἄνδρα κάκιστον ἑαυτὸν λέγει, καὶ ἀποπαῦσαι αὐτὸν τῆς ἐλπίδος ἣν εἰς αὐτὸν εἶχεν.

¶ Πρὸς θεῶν] συνίζησις.

l. 1433. Πρὸς σοῦ γὰρ] μὴ λάβῃς τὸ πρὸς ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ, ὥς τινές φασιν, ἀλλὰ λαμβάνων τὸ πρὸς ἀργὸν, οὕτω λέγε, ὃ γὰρ μέλλω εἰπεῖν, φράσω καὶ εἴπω τοῦτό σου, ἤγουν εἰς σὲ συντελοῦν.

l. 1443. Οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου] τὸ οὕτως πρὸς τὸ ἀθλίου, καὶ οὐ πρὸς τὸ πεύσεσθε συναπτέον.

l. 1444. Πίστιν φέροις] βεβαίωσιν. ἤγουν ἤκουσα τί ποτε περὶ σοῦ ὁ θεὸς ἐθέσπισεν. λοιπὸν ἐμμένοις ἂν τῷ θεσπίσματι.

¶ l. 1445. Καὶ σοί γ' ἐπ.] αἴτησις Οἰδίποδος πρὸς τὸν Κρέοντα περὶ αὐτοῦ τῶν παίδων.

¶ Pag. 229. l. 1450. Ἀλλ' ἔα με] συνίζησις.

l. 1453. Ἵν' ἐξ ἐκείνων] ἤγουν, ἵνα πληρωθῇ τὸ βούλημ' αὐτῶν. ὅσον γὰρ τὸ κατ' ἐκείνους, ἐπ' ἀπωλείᾳ με ἔρριψαν ἐκεῖ. ἐπεὶ δὲ ἀπωλλύτην εἶπεν, ἐπάγει, ἐπεὶ καὶ ἐπ' ἀπωλείᾳ ἐκεῖσε ἐρρίφην. ἀλλ' ἐπειδὴ εἱμαρμένον ἐκ τῶν θεῶν ἦν ταῦτα καὶ τὰ ποιῆσαί με, οὔτε νόσος ἔμελλεν ἀφανίσαι με, οὔτε θηρίον, οὔτε λῃσταί. ἔστι δὲ τὸ οὐ γὰρ καὶ τὸ μὴ, ἐκ παραλλήλου.

l. 1463. Τράπεζ' ἂν] τὸ ἄνευ καὶ τὸ χωρὶς ἐκ παραλλήλου, οὕτως, ὧν χωρὶς οὔποτ' ἡ ἐμὴ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς βορᾶς τράπεζα ἐστάθη. δέον δὲ εἰπεῖν, ἡ τράπεζα ἐμοῦ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς, ἡ ἐμὴ πρὸς τὸ τράπεζα εἶπε· καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ, Κρειοῦσα λειμνῶν τέκνα. συνάπτε δὲ καὶ τὸ, μάλιστα μὲν χεροῖν ψαῦσαί μ' ἔασον, πρὸς τὸ, ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε· τὸ δὲ αἷν μοι μελέσθαι, διὰ μέσου λέγε. ἔχει δὲ τὸ μὲν τὴν ἀπόδοσιν, πρὸς τὸ, χερσὶ δ' ἂν θιγὼν εἰ καὶ τὸ, ἴθ' ὦ ἄναξ, διὰ μέσου εἴρηται.

l. 1471. Πῶς πρὸς θεῶν] τοῦτο διὰ μέσου λάμβανε, καὶ ἔστι τοῦτο ὥσπερ δεῖγμα τῆς τούτου πρὸς αὐτὰς προθυμίας.

l. 1477. Τῆσδε τῆς ὁδοῦ] τῆς τῆς ἀρχῆς ἐπικρατήσεως, μέχρις οὗ οἱ ἐμοὶ παῖδες ἄξιοι γένωνται. ἢ οὕτω, καὶ σὲ ὁ δαίμων φρουρήσειεν ἐν τῷ βίῳ κρεῖττον ἢ ἐμὲ, ἕνεκα τῆσδε ὁδοῦ, ἤγουν τῆς τῶν θυγατέρων πρὸς ἐμὲ πέμψεως.

Pag. 231. l. 1493. Τοιαῦτ' ὀνείδη] ἀκούσονται γὰρ ὅτι ὁ Λάϊος ὁ πατὴρ ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνὴ Ἰοκάστη ἐμίγη τῷ ἰδίῳ παιδὶ, ἃ νῦν ἀπαριθμεῖται.

¶ Σχῆμ. l. 1500. Ὦ τέκνα] Οἰδίποδος αὖθις ἐλεεινολογία περί τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν θυγατέρων.

l 1501. Χέρσους φθαρῆναι] εἰκότως φθαρῆναι εἶπε, καὶ οὐ τεθνάναι. φθορὰ γάρ ἐστιν ἀληθῶς τὸ μὴ γάμων καὶ τέκνων τυχεῖν, ἀλλ' εἰκῆ καὶ μάτην τὸν αἰῶνα διελθεῖν.

¶ Σχῆμ. l. 1502. Μετοικίας] συνίζησις.

¶ l. 1510. Σαφοῖν δ' ὦ] συνίζησις.

l. 1514. Εξήκεις δακρύων] μετοχή ἐστιν ἐνταῦθα τὸ δακρύων. τὸ ὄνομα γὰρ ἀεὶ βραχὺ ἔχει τὸ υ· ἡ μετοχὴ δὲ δύναται καὶ μακρὸν αὐτὸ ἔχειν καὶ βραχύ. ἐνταῦθα δὲ τὸ μέτρον μακρὸν αὐτὸ ζητεῖ ἔχειν.

¶ Αλις ἵν'] ἐπίλογος.

¶ l. 1516. Πάντα γὰρ] γνωμικόν.

¶ l. 1521. Αλλὰ θεοῖς] συνίζησις.

l. 1524. Α μὴ φρονῶ γὰρ] ἤγουν ἃ μὴ κατὰ νοῦν ἔχω, οὐδὲ διὰ γλώττης προφέρω. τὴν οὖν σὴν ἔξοδον ἐπεὶ ζητεῖς, καὶ αὐτὸς ἐθέλω, λοιπὸν τεύξῃ ταύτης.

Pag. 233. l. 1529. Καὶ γὰρ ἃ περάτησας] λέγει δὴ τὸ τὸν Λάϊον καταβαλεῖν, ὅτε συνῆψας αὐτῷ μάχην· καὶ τὸ τὰ Σφιγγὸς εὑρεῖν αἰνίγματα.

l. 1534. Ὥστε θνητὸν ὄντα] ὥστε μηδένα ὄντα θνητὸν ὀλβίζειν καὶ εὐδαιμονίζειν τινὰ, ἐπισκοποῦντα ἰδεῖν τὴν τελευταίαν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἡμέραν, πρὶν ἂν περάσῃ καὶ διέλθῃ τέρμα καὶ τέλος τοῦ βίου μηδὲν ἀλγεινὸν καὶ λυπηρὸν παθὼν ἀλλ' ἀκέραιον τὴν εὐδαιμονίαν διασωσάμενος. ἔστι δὲ τὸ τελευταίαν ἡμέραν, καὶ τὸ τέρμα τοῦ βίου, ταυτόν. παραφράζει δὲ τὴν τοῦ Σόλωνος ῥῆσιν. ἣν ἔφη πρὸς Κροῖσον, ὅτε αὐτῷ τὸν θησαυροὺς ἐδείκνυ ὁ δὲ ἦν, ὡς οὐ χρὴ πρὸ τελευτῆς ἄνδρα μακαρίζειν. Ἄλλως. ὥστε χρὴ πάντα ἄνθρωπον ἐπισκοποῦντα τὴν τελευταίαν ἐκείνην ἰδεῖν ἡμέραν τοῦ θανάτου, καὶ μηδένα μακαρίζειν θνητὸν ὄντα, πρὶν ἂν ὁ τοιοῦτος τὸ τέρμα τοῦ βίου διέλθῃ μηδὲν δεινὸν πεπονθώς.

ΣΧΟ-

ΣΧΟΛΙΑ
ΤΟΥ
ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ
Εἰς τὴν
ΑΝΤΙΓΟΝΗΝ.

¶ Σχήμ. Pag. 237. l. 1. Ὦ κοινὸν] Προσφωνητικὸν τὸ προοίμιον καὶ ἐρωτητικόν, ἐνταῦθα δὲ καὶ περίστασις.

¶ l. 3. Νῷϊν] συνίζησις.

¶ l. 4. Οὐδὲν γὰρ] κατασκευή.

¶ l. 7. Καὶ νῦν τί] βάσις.

l. 11. Ἀντιγόνη φίλων] μὴ λάβῃς εἰς τὸ φίλων ἔξωθεν ὑπὲρ, ἀλλὰ πρὸς τὸ μῦθος. ἐστὶν ἡ τοιαύτη γενική.

¶ Ἐμοὶ μὲν οὐδ'] διάστροφον προοίμιον κατὰ ἀπόκρισιν.

l. 15. Ἐπεὶ δὲ φροῦδος] μὴ εἴπῃς τὸ ἐπεὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ, ἀλλ' ὃν τρόπον λέγομεν, ἐπεὶ συνέβη ἐκεῖνο, γέγονε τοῦτο. οὕτω καὶ τοῦτο, ἐπεὶ δὲ ἐν νυκτὶ τῇ νῦν ὁ στρατὸς τῶν Ἀργείων ἐστὶ φροῦδος, ἤτοι ἐντεῦθεν ἀπῆρεν ἐπ' οἴκου. οὐδὲν οἶδα ὑπέρτερον καὶ ἐπέκεινα τούτου. εἶθ' ὥσπερ ἑρμηνεύουσα τὸ ὑπέρτερον, φησὶν, οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον, οὔτ' ἀτωμένη. τοῦτ' ἔστιν, οὔτ' εἰ εὐτυχῶ μᾶλλον, οὔτ' εἰ ἀτυχῶ ἐπίσταμαι.

¶ Σχήμ. Ἐπεὶ δὲ φροῦδος] κατασκευή.

¶ l. 18. Ἤδειν καλῶς] προκατάστασις.

l. 20. Καλχαίνουσ' ἔπος] τὸ καλχαίνειν ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κόχλου τοῦ τὴν πορφύραν ἐντὸς κρύπτοντος εἴρηται· κάλχη γὰρ ὁ κόχλος. εἰκότως δὲ ἐτέθη ἡ λέξις· ὥσπερ γὰρ ἡ πορφύρα ἐντὸς οὖσα τοῦ κόχλου ἐν ἀφανεῖ ἐστιν, ἢ καὶ ὅτι πρὸς τὸ σκοτεινὸν καὶ μελάντερον χρωματίζεται, οὕτω καὶ ὃν αὐτὸς ἔμελλεν εἰπεῖν λόγον, μήπως ἐκφανθεὶς ἄγνωστος καὶ σκοτεινὸς ἦν.

l. 21. Οὐ γὰρ τάφου] τὸ τάφου οὐ πρὸς τὸ προτίσας, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀτιμάσας ἐστὶν, οὕτως· ὁ γὰρ Κρέων τὼ κασιγνήτω καὶ τὼ ἀδελφὼ ἡμῶν, τὸν μὲν, ἤτοι τὸν Ἐτεοκλέα, προτίσας καὶ προτιμήσας τοῦ Πολυνείκους ἔχει, ἤτοι θάψας· τὸν δὲ, λέγω τὸν Πολυνείκην, ἀτιμάσας τάφου, τοῦτ' ἔστιν ἀνάξιον καὶ ἄτιμον ταφῆς κρίνας.

¶ Σχήμ. Νῷϊν τὼ] συνίζησις.

l. 23. Σὺν δίκῃ χρησθεὶς] οἱ λέγοντες χρησθεὶς ἀντὶ τοῦ χρησάμενος, καὶ καὶ διὰ τοῦτο τὸ σὺν ἀργὸν λαμβάνοντες, ἀμαθεῖς. τὸ δὲ ἐστὶ τοιοῦτο· Ἐτεοκλῆς ὅτε πρὸς πόλεμον ἐξῄει, παρήγγειλε Κρέοντι αὐτὸν μὲν θάπτειν, Πολυνείκην δὲ οὔ, εἰ τελευτὴ σφᾶς καταλάβοι. ἔστιν οὖν τὸ χρησθεὶς ἀντὶ τοῦ παραγγελθείς. καὶ μὴ εἴπῃς ὅτι τὸ χρησθεὶς, ἀντὶ τοῦ χρησμὸν δεξάμενος, λέγεται· ὥσπερ γάρ ἐστι τὸ ἐθέσπισεν, οὐ μόνον ἐπὶ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ βασιλέως, οὕτω καὶ τοῦτο. βασιλεὺς γὰρ ἦν ὁ παραγγείλας. σύνταξις δὲ οὕτω, τὸν Ἐτεοκλέα μὲν ἔθαψε κατὰ τῆς χθονὸς σὺν δίκῃ δικαίᾳ, ὡς λέγουσιν οἱ τὰ ἐκείνου φρονοῦντες δηλονότι· χρησθεὶς καὶ παραγγελθεὶς παρ' αὐτοῦ. σὺν δίκῃ δὲ δικαίᾳ, ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος τετελευτηκότα καὶ ταφῆς ἠξιῶσθαι δίκαιον.

l. 30. Πρὸς χάριν βορᾶς] ἤγουν, ἐάν τις αὐτοῖς βορὰν χαρίσηται. ἢ τὸ πρὸς χάριν, ἀντὶ τοῦ πρὸς ἡδονήν.

l. 32. Κηρύξαντ' ἔχειν] εἰκότως εἶπε τὸ ἔχειν καὶ οὐκ εἶναι, ἐπειδὴ ἅπαξ κηρύξας, εἶχε τοῦτο κεκηρυγμένον.

l. 36. Φόνον προκεῖσθαι] οὕτω λέγει, ἢ προκεῖσθαι αὐτὸν φόνον δημόλευστον, ἢ προκεῖσθαι αὐτῷ φόνον δημόλευστον.

Pa. 239. l. 38. Εἰ τάδ' ἐν τούτοις] ἤγουν,

ἐὰν

ἐὰν δὲ ἐν τούτοις ᾖς ἤγουν ἐὰν οὕτως ὁρμηθῇ παρὰ τοῦ Κρέοντος, τί προσθείμην ἐγὼ πλέον, λύουσα ἂν τὸν θεσμόν, καὶ θάπτουσα τὸν Πολυνείκην. ἔστι δὲ τὸ λύουσα, καὶ τὸ θάπτουσα, διασάφησις τοῦ τί προσθείμην πλέον. καὶ γὰρ τὸ μὴ τοῖς κεκελευσμένοις ὑπείκειν, ἀλλὰ παρὰ ταῦτά τι διαπράττεσθαι, ὥσπέρ τις προσθήκη ἐστίν. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἢ σύνδεσμος, ποτὲ μὲν διαζευκτικός ἐστι, ποτὲ δὲ σημασίαν τοῦ καὶ ἔχει, ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι οὐκ ἂν δυναίμην ὑπὲρ τὰ διατεταγμένα ποιεῖν. τοῦτο δὲ ἂν ἦν εἰ ταῦτα λύουσα ἔθαψα τὸν Πολυνείκην ὅπερ ἐμοὶ καθάπαξ ἀδύνατον.

¶ Σχήμ. l. 49. Ως νῷιν] συνίζησις.

l. 50. Πρὸς αὐτοφώρων] ἐμφανεστάτων, καὶ ἃ ἐφώρασεν αὐτός, καὶ εἰς ἃ ἐφωράθη.

l. 52. Διπλοῦν πάθος] τοῦτο λέγει, ἢ διότι συνῆλθον ἀμφότερα, τὴν αὐτὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ γυναῖκα γενέσθαι· ἢ ἐπειδὴ προεῖπεν ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς δυσκλεὴς ἀπώλετο. ὅπερ ἦν ἓν πάθος· διπλοῦν δὲ τὸ καὶ τὴν μητέρα ἀπάγξασθαι. διπλασία γὰρ ἐντεῦθεν ἡ δυστυχία αὐτῶν ἐγένετο.

l. 55. Αὐτοκτενοῦντε] αὐτοὶ ἑαυτοὺς φονεύειν σπεύδοντες. ἡ γὰρ κατ' ἀλλήλων ὁρμὴ καθ' ἑαυτοῦ ἦν. τῆς γὰρ αὐτῆς φύσεως ἦσαν ἀδελφοὶ τυγχάνοντες.

l. 58. Εἰ νόμου βίᾳ] ἢ τοῦ περὶ τῆς ταφῆς ὄντος, ἢ τοῦ ὀφειλομένου παρὰ τῶν οἰκείων πρὸς τοὺς συγγενεῖς γενέσθαι.

l. 65. Ως βιαζομένη τάδε] μὴ εἴπῃς τὸ βιαζομένη ἀντὶ τοῦ βιάζω· ἀλλ' ὥσπερ φαμέν, ὀνειδιζομένη τόδε, οὕτω καὶ τοῦτο.

l 66. Τοῖς ἐν τέλει] ἤγουν τοῖς βασιλεῦσι. τέλος γὰρ τιμῶν ἡ βασιλεία, μεθ' ἣν οὐκ ἔστι περαιτέρω χωρῆσαι. ἰστέον δὲ ὅτι πάντες οἱ λογοποιοὶ τοὺς ἐν τέλει βαίνοντας λέγουσι τοὺς περὶ τὸν βασιλέα.

¶ Σχήμ. Τὸ γὰρ περισσὰ] γνωμικόν.

l. 69 Ηδέως δρώης μέτα] τοῦτο λέγει, ὅτι οὔτ' ἀπὸ τοῦ νῦν ἀναγκάσω σε συνθάπτειν τὸν ἀδελφόν, οὔτ' ἂν εἰ θέλοις πρᾶξαι, δρῴης ἂν μετ' ἐμοῦ ἡδέως, ἀλλ' ἀβουλήτως καὶ οὐ μετὰ προθυμίας. ἢ τὸ ἡδέως πρὸς τὴν Ἀντιγόνην νοητέον, οὕτω, δρῴης ἂν μετ' ἐμοῦ οὐχ ἡδέως καὶ ἀποδεκτῶς ἐμοί, ἀλλὰ κατ' ἀνάγκην, ὅτι οὐ κατ' ἀρχὰς συμβουλευούσῃ ἐπείσθης μοι.

l. 72. Φίλη μετ' αὐτοῦ] τοῦτο οὕτως εἴποις, κείσομαι μετ' αὐτοῦ, φίλη μετὰ φίλου.

l. 73. Οσια πανουργήσασ'] εἰκότως εἶπε τοῦτο. λάθρα γὰρ καὶ μετὰ πανουργίας ἔμελλε τὴν ταφὴν ποιῆσαι.

Επεὶ πλείων χρόνος] ἰστέον ὅτι οὕτως ἔδει εἰπεῖν, ἐπεὶ ὁ χρόνος ὃν δεῖ με ἀρέσκειν τοῖς κάτω, πλείων ἐστὶν ἢ ὃν δεῖ με ἀρέσκειν τοῖς ἐνθάδε. νῦν δὲ οὐ συνέκρινε τὸν χρόνον πρὸς τὸν χρόνον, ἀλλ' ἀνομοιογενῆ τὴν σύγκρισιν ἐποιήσατο χρόνου καὶ προσώπου, λέγων, πλείων χρόνος τῶν ἐνθάδε ἀνθρώπων.

Pag. 241. l. 83. Αλλ' οὖν προμηνύσῃς] ἰστέον ὅτι οὐ μόνον τὰ εὐκτικὰ ἐστὶν ὅτε προστακτικῶν δύναμιν ἔχοντα εὑρίσκεται, ἀλλὰ καὶ ὁριστικὰ ῥήματα ἐπὶ μέλλοντος, ὡς ἐστὶ κἀνταῦθα. εὕροις δὲ καὶ ἀλλαχοῦ, εἰ ζητοίης.

l. 86. Σιγῶσ' ἐὰν μὴ πᾶσι] τὸ σιγῶσα οὕτω λέγε, πολλὸν καὶ κατὰ πολὺ ἔσῃ καὶ ὑπάρξεις ἐχθίων ἐμοί, ἐὰν μὴ κηρύξῃς τάδε πᾶσι σιγῶσα. ἤγουν, πλέον ἀχθεσθήσομαι σοι εἰ σιγήσεις, καὶ οὐ πᾶσι κηρύξεις.

¶ Σχήμ. l. 94. Αλλ' ἔα] συνίζησις.

l. 100. Φανὲν Θήβᾳ] δέον οὕτως εἰπεῖν, ἢ φανεῖσα κάλλιστον φῶς, πρὸς τὸ φῶς ἔστρεψε τὴν σύνταξιν, τὸ φανὲν κάλλιστον φῶς εἰπών. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ παρὰ τῇ Βατραχομυομαχίᾳ, -: ξύλινον μέρον ἐξολέσαντες, Ην παγίδα καλέουσιν. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἀκτίς, εἰ καὶ μακρὸν τῷ κανόνι εὕρηται, ἀλλ' ἐνταῦθα βραχύ ἐστιν, ὡς ἐκ τοῦ κώλου τῆς ἀντιστροφῆς ἐστὶ μαθεῖν. καί, οἶμαι, διὰ τὸ ἐπὶ κλητικῆς ἐνταῦθα λαμβάνεσθαι, συστέλλεται, ἡ γὰρ κλητικὴ ποτὲ μὲν τὸν ἴσον χρόνον ἔχει τῆς εὐθείας αὐτῆς, ποτὲ δὲ ἐλάττονα.

l. 104. Διρκαίων ὕπερ] διὰ τὸ ἐν Δίρκῃ παρακεῖσθαι τοὺς πολεμίους, διὰ τοῦτο ὑπὲρ Διρκαίων ῥεέθρων καλλίστην φανῆναι τὴν ἡμέραν φασὶν ἀπαλλαγέντων τῶν παρακειμένων. νόει δὲ πρὸς τὸ ἐφάνθη, τὸ κάλλιστον, ἀπὸ κοινοῦ· τὸ δὲ μολοῦσα, πρὸς τὸ σημαινόμενον.

l. 110. Ον ἐφ' ἡμετέρᾳ γᾷ] δέον οὕτως εἰπεῖν, ὃν ἐφ' ἡμετέρᾳ γᾷ ἤγαγε Πολυνείκης, ὁ δὲ αἰτῷ αὐτὸν παρεικέσας

σας, πρὸς τοῦτο καὶ τὴν σύνταξιν ἐπήνεγκεν. αὐτοῦ γάρ ἐστι τὸ ὑπερεπτάθη. τὸ δ' ὂν ἐφ' ἡμετέρα γᾶ, ἀσύντακτον εἶναι. διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἐς γᾶν πάλιν τέθεικεν. εἰκότως δὲ τὰς ἀσπίδας παρείκασε πτέρυξι. ὅμοιαι γὰρ πτέρυξιν ἐοίκασι τῷ φέροντι. ἐτήρησε δὲ τὴν σύνταξιν· αὐτοῦ γὰρ αἱ πτέρυγες. παράδειγμα δὲ τοῦ ὂν ἐφ' ἡμετέρα γᾶ, τόδε παρὰ Θουκυδίδῃ, Τῶν δ' Ἀθηναίων ἔτυχε γὰρ πρεσβεία πρότερον ἐν τῇ Λακεδαίμονι περὶ ἄλλων παροῦσα, καὶ ὡς ᾔσθοντο τῶν λόγων, ἔδοξεν αὐτοῖς παριτητέα εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους εἶναι. ἔστιν οὖν τὸ τῶν Ἀθηναίων ἀναπόδοτον.

Pag. 243. l. 124. Αἱμάτων γένυσι] ἰστέον ὅτι πρὸς τὸ αὐτὸς εἶπε τὸ γένυσι. καὶ τὸ στόμα δ' αὐτὴ ἑπτάπυλον εἶπεν, ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἑπταπύλου ὄντος· ἢ διό τι ἑπτὰ στρατηγοῖς περιέλαβεν αὐτό. τινὲς δὲ τὸ ἑπτάπυλον στόμα πρὸς τὸ ἄστυ νοοῦσι, τὸ ἑπτὰ πύλας καὶ στόματα ἔχον.

l. 131. Ζεὺς γὰρ μεγάλης] αὕτη ἡ κατασκευή ἐστι πρὸς τὸ ἴδια. τὸ δέ, τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη, ἕως τοῦ δράκοντι, διὰ μέσου.

l. 134. Χρυσοῦ καναχῆς] τοῦτο ἢ πρὸς τὸ πολλῷ ῥεύματι συνάπτεις, οὕτως, ἐν πολλῷ ῥεύματι καναχῆς καὶ κλύπου χρυσοῦ προσερχομένους, ἤγουν μετὰ μεγάλης καὶ πλουσίας παρασκευῆς· ἢ πρὸς τὸ ὑπεροπλίας, οὕτως, ὑπέρφρονας χρυσοῦ καναχῆς. ἤτοι χρυσοῦ περιφραστικῶς· τοῦτ' ἔστιν ὑπὸ χρυσὸν σοβουμένους. οὐχ ὅτι ἐστὶν ὁ χρυσὸς αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν σοβαρός· (πῶς γάρ, ἄψυχος ὕλη οὖσα;) ἀλλ' ὅτι τοὺς ἔχοντας ποιεῖ τοιούτους. ἰστέον δ' ὅτι διὰ πάντας τοὺς Ἀργείους προθέμενος εἰπεῖν, πρὸς τὸν Καπανέα τὸν λόγον ἐπέστρεψεν· οὗτος γὰρ κεκεραύνωται. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ παρὰ Θουκυδίδῃ. ἐκεῖνος γὰρ περὶ τῶν Ἀθήνηθεν νεῶν τὸν λόγον ποιούμενος, ἐπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς αὐτῶν στρατηγούς. Ἐν ᾗ αἱ Ἀττικαὶ νῆες παραγιγνόμεναι τοῖς Κερκυραίοις, εἴ ποι πιέζοιντο, φόβον μὲν παρεῖχον, μάχης δ' οὐκ ἦρχον, δεδιότες οἱ στρατηγοὶ τὴν πρόρρησιν τῶν Ἀθηναίων. βαλβὶς δὲ καὶ ἀφετηρία, ἡ ἀρχὴ τοῦ δρόμου· ἐνταῦθα δὲ βαλβίδων λέγει τῶν τειχῶν, ἐφ' ὧν παρὰ μικρὸν ἂν ἐπέβας Καπανεύς, εἰ μὴ κεραυνῷ ἐπεσχέθη. ἔμελλε δραμεῖσθαι πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν νικητὴς αὐτῆς.

l. 147. Εἶχε δ' ἄλλα τὰ δε] ἤγουν, τὰ πράγματα δὲ τάδε ἦν ἀλλοιοτρόπως ἔχοντα, ἃ τότε συνέβαινεν. ἡμᾶς γὰρ περιβαλεῖν κακοῖς βουλόμενοι, αὐτοὶ τούτοις ἐνέπεσον. ἀλλὰ γὰρ κακὰ ἐπ' ἄλλοις κακοῖς δηλονότι ἐπινέμων καὶ ἐπιφέρων ταράσσων τὰ πράγματα ὁ Ἄρης. οὕτως οὖν χρὴ γράφειν, ἄλλη καὶ ἐπ' ἄλλοις, (ὡς καὶ ἐν τινὶ τῶν παλαιῶν βιβλίων εὕρηται) καὶ οὕτω συντάσσειν ὡς εὕρηται.

l. 149. Ἄρης δεξ.] τοῦτο εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ δεξιοῦ πρὸς τῷ ἅρματι ἵππου.

l. 151. Ζηνὶ τροπαίῳ] ἤγουν τῷ τροπὴν αὐτῶν ποιήσαντι Διΐ. ἡμεῖς γὰρ σκυλεύσαντες αὐτούς, ἀνεθήκαμεν τὰ ὅπλα αὐτῶν αὐτῷ. εἰκότως δὲ τὰ αὐτῶν ὅπλα τέλη ἐκάλεσεν. ὥσπερ γὰρ ἀναγκαίως καὶ ὀφειλομένως τὰ τέλη δίδονται, οὕτω καὶ αὐτοὶ διὰ τὸ ἄξιοι εἶναι δίκην διδόναι τῆς μεγαλαυχίας, ὥσπερ ἐχειρώσαμεν τὰ αὐτῶν ὅπλα τοῖς θεοῖς ἀναθεῖναι.

l. 152. Πλὴν τοῖν στυγεροῖν] οὗτοι γὰρ εἰ καὶ ἀπέθανον, ἀλλὰ διότι οὐ διεκρίθη αὐτῶν ἡ νίκη, διὰ τοῦτο οὐκ ἀνετέθη τὰ ὅπλα αὐτῶν τοῖς θεοῖς.

Pag. 245. l. 159. Τῶν νῦν θέσθε] ἤγουν ἐκθέσθε καὶ ποιήσατε λησμοσύνην τῶν πολέμων τῶν νῦν. συνάπτε δὲ τὸ ἐκ πρὸς τὸ θέσθε.

¶ Σχήμ. l. 160. Θεῶν δὲ ναοὺς] συνίζησις.

l. 162. Ἐλελίχθων] ἤγουν ὁ κινῶν διὰ τῶν χορῶν τὰς Θήβας. τοῦτο δὲ ὅμοιόν ἐστι τῷ πολιοῦχος χθονός.

l. 167. Προὔθετο λέσχην] λέσχη κυρίως ἡ πολυλογία. ἐπεὶ δὲ τῇ βουλῇ πολλοὺς λέγειν δεῖ, διὰ τοῦτο λέσχην τὴν βουλὴν νῦν καλεῖ.

l. 172. Τοῦτ' αὖθις] δέον εἰπεῖν, τοῦτο δ' αὖθις, ἀσυνδέτως εἶπε, καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ, --κἀδόκει μὲν ἴσθ' ὅτι Δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων, Ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτνων στρατηλατῶν.

¶ Σχήμ. l. 169. Ἄνδρες, τὰ μὲν] δημηγορία Κρέοντος πρὸς τὸν χορὸν τὴν ἀρχὴν λαβόντος τῆς πόλεως.

l. 179. Γένους κατ' ἀγχιστεῖα] τὸ ἀγχιστεῖα οὐδέτερόν ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἀγχιστείαν καὶ συγγένειαν. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ γνῶμα, ἤγουν γνωμάτευμα καὶ νοῦ. ὡς ἐν τούτῳ τῷ εὕρηται ἔχειν· Ἔχοις ἂν γνῶμα μὴ πειρωμένη· καὶ ἐν Εὐριπίδῃ, Ὡς ἓν δὲ πᾶσι γνῶμα ταυτὸν ἐμπρέπει.

¶ Σχήμ.

¶ Σχῆμ. l. 180. Ἀμήχανον δὲ] γνωμικόν.

l. 182. Ἐντρεχὴς φανῇ] φησὶ γὰρ Βίας ὁ Πριηνεὺς, Ἀρχὴ ἄνδρα δείξει.

Pag. 247. l. 211. Αἰκισθέντ' ἰδεῖν] τοῦτο καθ' ὅλον καὶ μέρος· τὸ μὲν αἰκισθέντα, ὅλον, τὸ δὲ δέμας, μέρος.

¶ Σχῆμ. l. 216. Σοὶ ταῦτ' ἀρ.] συγκατάθεσις τοῦ χοροῦ ἐπὶ τοῖς ῥηθεῖσιν.

l. 223. Ἐπεντέλλοις ἔτι] τοῦτο οὕτως εἴποις, τί δῆτα ἐντέλλοις ἂν καὶ προστάξειας ἡμῖν ἔτι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τοῦτο ὃ μέλλεις εἰπεῖν ἐπ' ἄλλῳ; ἤγουν ἐπὶ τῷ προῤῥηθέντι. ἄλλο δὲ ἐπ' ἄλλῳ ὀφείλων εἰπεῖν, τοῦτο εἶπεν.

¶ Σχῆμ. Pag. 249. l. 228. Ἄναξ, ἐρῶ μὲν] ἄφιξις τοῦ φύλακος ἀγγέλλοντος ὡς ἐπέβαλέ τις ἐπὶ τῷ Πολυνείκει κόνιν.

l. 230. Πολλὰς γὰρ ἔσχον] ἤγουν πολλαὶ φροντίδες ἐπέστησαν καὶ ἐπῆλθόν ἐμοὶ ἀναχωρήσεως. τὸ δὲ, κυκλῶν ἐμαυτὸν ὁδοῖς, ἢ ἀντιστρέφων ἐμαυτὸν εἰς ἀναχώρησιν ἐν ταῖς ὁδοῖς, δι' ὧν ἐπορευόμην· ἢ ἐν ὁδοῖς καὶ ἀναπολήσεσι κυκλῶν ἐμαυτὸν, τοῦτ' ἐστι κατὰ νοῦν στρέφων τὴν ἀναχώρησιν.

¶ Σχῆμ. l. 249. Τὰ δεινὰ] γνωμικόν.

¶ l. 255. Οὐκ οἶδ'] διήγησις.

l. 262. Λεπτὴ δ' ἄγος] ἰστέον ὅτι οἱ ἐκβεβλημένοι νεκροὶ καὶ μὴ ταφῆς τετυχηκότες, δοκοῦσι τοῖς ὁρῶσιν ὡς ἐναγεῖς μὴ ταφῆς ἠξιῶσθαι· καλυφθεὶς οὖν ὁ Πολυνείκης τῇ κόνει, τὸ δοκεῖν ἐναγὴς εἶναι ἐξέφυγεν.

l. 263. Σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς] πολλάκις γὰρ καὶ κύνες καὶ λέοντες καὶ ἄρκτοι σπαράξαντές τι ζῶον καὶ καταβρώξαντες ὅσον ἐβούλοντο, τὸ λοιπὸν κατέχωσαν εἰς δευτέραν τράπεζαν αὐτοῖς γενησόμενον.

l. 266. Φύλαξ ἐλέγχων φύλακα] ἐπειδὴ γὰρ οἱ λόγοι τῶν φυλάκων ἦσαν, διὰ τοῦτο πρῶτον εἶπε λόγοι, εἶτα φύλαξ ἐλέγχων φύλακα εἶπε. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ παρὰ Θουκυδίδῃ. ἐκεῖνος γὰρ περὶ τῶν Ἀθηναίων νηῶν τὸν λόγον ποιούμενος, πρὸς τὸν αὐτῶν στρατηγὸν μετέβη, οὕτως εἰπών, Ἐν ᾗ αἱ Ἀττικαὶ νῆες παραγγελλόμεναι τοῖς Κερκυραίοις, εἴ τι πιέζοιντο, φόβον μὲν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις, μάχης δ' οὐκ ἦρχον. δεδιότες οἱ στρατηγοὶ τὴν πρόῤῥησιν τῶν Ἀθηναίων.

Pag. 251. l. 280. Πάλος καθαιρεῖ] εἰκότως εἶπε τὸ καθαιρεῖ κίνδυνον γὰρ παρὰ τοῦ Κρέοντος ἐδόκει αὐτῷ ἡ ἀγγελία ἐνεγκεῖν. ἢ ἐπειδὴ πρότερον μὲν ἀπεμπόλει τοῦτο, καὶ οὐκ ἐβούλετο τοιαῦτα ὑπηρετεῖν, ὕστερον δὲ ὑπὸ τοῦ πάλου ταύτην τὴν γνώμην κατέβαλε, καὶ ἄκων εἰς τοῦτ' ἐχώρησεν.

¶ Σχῆμ. l. 282. Στέργει γὰρ οὐδ'.] γνωμικόν.

¶ l. 285. Παῦσαι πρὶν ὀργῆς] δημηγορία Κρέοντος μετ' ὀργῆς.

l. 287. Λέγεις γὰρ οὐκ] ἢ τὸ, δαίμονας λέγων πρόνοιαν ἴσχειν, διὰ μέσου· τὸ δὲ, λέγεις οὐκ ἀνεκτὰ, πρὸς τὸ, τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι· ἢ πρὸς τὸ, λέγεις οὐκ ἀνεκτὰ ὑποστικτέον.

l. 294. Οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ ταῦτα] τὸ ταῦτα ἢ ἀντὶ τοῦ τὴν Πολυνείκους ταφὴν νοητέον, ἵν' ᾖ τὸ μόλις φέροντες, ἀντὶ τοῦ οὐ προφανῶς ἀλλὰ συνεσταλμένως προτείνοντες· ἢ ἀντὶ τοῦ, ἃ περὶ Πολυνείκους ἐθέσπισα, ἵν' ᾖ τὸ μόλις φέροντες, ἀντὶ τοῦ δυσχερῶς καὶ βαρέως ταῦτα δεχόμενοι.

¶ Σχῆμ. Πάλαι πόλεως] ζεύξις.

¶ l. 300. Οὐδὲν γὰρ ἀνθρ.] γνωμικόν.

l. 301. Κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε] εἰκότως εἶπε τὸ νόμισμα. ἐκ νόμου γὰρ πάντα ἐπετάχθησαν ἐργάζεσθαι.

l. 304. Ἱστασθαι βροτῶν] τὸ βροτῶν πρὸς τὸ φρένας συναπτέον, ἢ πρὸς τὸ πράγματα, οὕτω, πρὸς αἰσχρὰ πράγματ' ἐλθεῖν βροτῶν, ἤγουν πρὸς δυστυχίας καὶ ἀφανισμούς.

¶ Σχῆμ. Pag. 253. l. 323. Ἐκ τῶν γὰρ] γνωμικόν.

l. 333. Ἡ δεινὸν] ἢ καὶ ὄντως, ἐὰν δοκῇ καὶ ὑπολαμβάνῃ τις κατά τινός τι, δεινὸν καὶ χαλεπὸν ὑπάρχει καὶ τὸ δοκεῖν καὶ τὸ ὑπολαμβάνειν ψευδῆ. δέον δ' εἰπεῖν, καὶ ἐὰν δοκῇς, ψευδῆ δοκεῖν εἶπε· καὶ ἕτερα πολλὰ τοιαῦτα ἑτέρως σχηματιζόμενα, καὶ οὐ πρὸς τὴν ἐμπροσθεν σύνταξιν. λέγει δὲ τὸ ψευδῆ δοκεῖν, διὰ τοῦτο ὅτι καὶ ἡ ψευδὴς δόξα οὐ τοσοῦτον λυπεῖ, ἀλλ' ὅλως τὸ δοξάζειν κακόν ἐστιν.

¶ Σχῆμ. l. 336. Τὰ δεινὰ κέρδη] γνωμικόν.

l. 337. Ἀλλ' εὑρεθείη] τοῦτο ἀρχόμενος ἀπιέναι ἔλεγε μὴ ἀκούοντος Κρέοντος. εἰ γὰρ ἂν, κατὰ νοῦν πολλὰς ἐδέξατο.

l. 342. Πολλὰ τὰ δεινὰ] ἤγουν σοφὰ καὶ πανοῦργα. λέγει δὲ τοῦτο ὁ χορὸς διὰ τὸν λάθρα θάψαντα Πολυνείκην, καὶ μὴ γνωσθέντα ὅστις ἦν.

l. 349. Ἀφθίτων ἀκηραμάτων] συλλαπτικῶς τὸ ἀκηραμάτων πρὸς τὸ θιασῶν, ἤγουν τῶν ἀκηραμάτων καὶ ἀπαύστων καὶ ἀϊδίων θιασῶν. τὸ εἰλομένων δὲ ἀντὶ τοῦ τῶν ἀπ' ἴσως εἰς ἴσος κινουμένων ἀροτριῶν ἀρότρων. εἰλομένων δ' εἶπεν, ἐπειδὴ ὥσπερ κύκλου τινὸς τοῦ χρόνου διερχομένου, κατὰ τὸν αὐτὸν ἀεὶ καιρὸν κινοῦσι πρὸς τὸ ἀροῦν ἄροτρα, ὥσπερ δὴ καὶ πρὸς τὸ θερίζειν δρέπανα, τὰ μὲν ἐν χειμῶνι, τὰ δ' ἐν θέρει. ἱππείῳ δὲ γένει φησίν, ἐπειδὴ οὐ μόνον βουσίν, ἀλλὰ καὶ ἵπποις καὶ ἐν ἑτέροις τόποις ἀροῦσιν ὥσπερ καὶ ἀκοῦσιν.

Pag. 255. l. 362. Ἀγετ' ἀμφίλοφον ζυγὸν] ἤγουν κατ' ἄμφω τὰ μέρη ἐπαυσήματ' ἔχοντα. ἢ τὸ περικείμενον τοῖς λόφοις καὶ τραχήλοις τῶν ζώων.

l. 366. Ὀργὰς ἐδιδάξατο] εἰκότως εἶπεν ὀργάς. οἱ γὰρ μὴ πειθόμενοι τοῖς νόμοις χαλεπῶν αὐτῶν πειρῶνται. τὸ δ' ἐδιδάξατο, οἱ ῥήτορες μὲν ἀντὶ τοῦ εἰς διδασκάλους ἔπεμψε, χρῶνται (φησὶν γὰρ Ἀριστείδης, Οὐκ ἐδιδάξατο τοὺς παῖδας, ἀλλ' ἐδίδαξεν αὐτός. καὶ Ἀριστοφάνης, Ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δί'. ὃ μέλλεις Τοῖσι δικαίοις ἀντιλέγειν) νῦν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐφεῦρε τὸ ἐδιδάξατο κεῖται.

l. 376. Τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων] τὸ τέχνας οὐκ ἔστι γενική, ὡς οἴονταί τινες, ἀλλ' αἰτιατικὴ οὕτως, ἔχων τὸ μηχανόεν, καὶ ἐφευρίσκων τέχνας. τοῦτ' ἔστι, τὸ μηχανᾶσθαι καὶ προνοεῖν τέχνας σοφὸν ὑπὲρ ἐλπίδα.

l. 377. Καὶ γὰρ ποτὲ] οὕτω χρὴ γράφειν τὰ παρόντα κῶλα, καὶ γὰρ ποτὲ μὲν κακὸν, ἄλλοτ' αὖθις δ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει, ἵν' ὦσιν ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς κώλοις. ἐνταῦθα δὲ καὶ κῶλον ἦν περισσὸν τὸ ς, διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. οὐ γὰρ χρὴ πλείονα κῶλα τὴν ἀντιστροφὴν ἔχειν τῆς στροφῆς.

l. 381. Ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν] ἤγουν, ὅστις δι' οἰκείαν κακίαν ἀμέτοχός ἐστι τῶν καλλίστων, καὶ οὐ κατὰ νόμους καὶ θείαν βούλησιν φέρεται. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸν θάψαντα Πολυνείκην. εἰς τοῦτο γὰρ φέρει καὶ τὸ τόλμης χάριν. ἐκ δὲ τούτου πίστιν καὶ ἀσφάλειαν ἑαυτῷ περιποιεῖται ὁ χορὸς πρὸς τὸν Κρέοντα, τὰ συμφέροντ' αὐτῷ φθεγγόμενος. ὕστερον δὲ ἀπορῶν, εἰς θεοὺς ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα, καὶ δαιμόνιον τέρας φησὶ τὴν ταφήν.

¶ Σχῆμ. Pag. 257. l. 395. Ἥδ' ἔστ' ἐκείνη] ἄφιξις αὖθις τοῦ ἀγγέλου μετὰ τῆς Ἀντιγόνης.

l. 404. Ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκτὸς] συλλαπτικῶς τὸ ἀλλὰ πρὸς τὸ ἥκω· τὰ λοιπὰ δὲ διὰ μέσου λέγει. τὸ δ' ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας, ἐκ παραλλήλου.

¶ Σχῆμ. Ἡ γὰρ ἐκτὸς] γνωμικόν.

¶ l. 418. Τοιοῦτον ἦν] διήγησις ὅπως εὗρον τὴν Ἀντιγόνην κλαίουσαν τὸν νεκρόν.

l. 428. Καὶ τότ' ἐξαίφνης] ἡ σύνταξις, καὶ τότ' ἐξαίφνης ὁ τυφὼς (οὗτος γὰρ στρόβιλος καὶ καταιγίδος ἔφορος ἐστιν) ἀείρας καὶ ἐπαίρας σκηπτὸν καὶ στροβιλώδη ἄνεμον, ἄχος καὶ λύπην οὐράνιον καὶ ἀεροειδῆ (λυπηρὸς γὰρ ἡμῖν ἐστιν ὁ ἄνεμος, ὅταν πνεύσῃ) πίμπλησι καὶ γεμίζει τὸ ἐκεῖ πεδίον ὕλης πεδιάδος, ἤγουν τοῦ ἐν γῇ συρφετοῦ· αἰκίζων καὶ μαστίζων πᾶσαν φόβην καὶ τρίχωσιν χθονός, βοτάνας λέγω καὶ δένδρα. ἐμεστώθη δὲ πᾶς ὁ ἀὴρ σὺν τῷ πεδίῳ, καὶ οὗτος τοῦ ἐκ γῆς συρφετοῦ πεπλήρωται).

¶ Σχῆμ. Pag. 259. l. 434. Ὄρνιθος] παράδειγμα.

l. 435. Εὐνῆς νεοσσῶν] ἐπειδὴ τὸ λέχος καὶ τὸ εὐνῆς ταὐτόν ἐστι, (λέχος γὰρ εὐνῆς, ἡ εὐνή ἐστι, καὶ τὸ κενῆς, καὶ τὸ ὀρφανόν, ταὐτόν ἐστι) πρὸς μὲν τὸ εὐνῆς, τὸ κενῆς λέγει· πρὸς δὲ τὸ λέχος, τὸ ὀρφανόν. μὴ στίξας δὲ εἰς τὸ φθόγγον, ἀσυνδέτως τὴν παραβολὴν ἐκφέρει, πλ[illegible]εὶς ἐκ τοῦ οὕτω δεῖ. ἀλλ' ἡ μὲν παραβολὴ πρὸς τὸ ὄρνιθος ἔχει τὴν δύναμιν, μηδὲν ἐμποδιζομένη, τοῦ οὕτω δὲ λείποντος· τὸ δὲ οὕτω δέ, διὰ τοῦτο ἐπέφερεν ἵνα σύνδεσμον τῆς ἑξῆς ἐννοίας ποιήσῃ. καὶ ἔστιν ζῆλος ὁμηρικός.

¶ Σχῆμ. l. 447. Τὸ μὲν γὰρ] γνωμικόν.

¶ l. 451. Σὲ δὴ] ἐρώτησις Κρέοντος πρὸς Ἀντιγόνην.

¶ l. 460. Οὐ γάρ τι] ἀπόκρισις Ἀντιγόνης.

l. 461. Τῶν κάτω θεῶν] ἤγουν τὸ δίκαιον ὅπερ ἡ Περσεφόνη καὶ ὁ Πλούτων παρὰ τῶν ζώντων κομίζουσι· λέγω δὴ τὸ θάπτεσθαι τοὺς θανόντας.

l. 464. Ὡστ' ἄγραπτα] ἤγουν τὰ τετυπωμένα καὶ νενομοθετημένα, παρ' ὅσον οἱ περὶ τῆς ταφῆς τῶν νεκρῶν νόμοι ἄγραφοί εἰσι. τὸ δὲ θνητὸν ὄντα, ἢ πρὸς τὸν Κρέοντα νόει, οὕτως, ὥστε ὑπερδραμεῖν καὶ ὑπερβῆναί σε τὰ νόμιμα τῶν θεῶν ὄντα

 θνητόν,

θνητὸν, τοῦτ' ἔστι, κρείττονα τῶν θεῶν φανῆναι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τινα ὑπὸ τοῦ φόβου ἃ προστάττουσιν ἐκεῖνοι ποιεῖν. ἢ τὸ θνητὸν ὄντα, ἀντὶ τοῦ τινὰ ἄνθρωπον· οὕτως, ὥστε ὑπερδραμεῖν καὶ ὑπερβῆναι τινὰ θνητὸν ὄντα τὰ νόμιμα τῶν θεῶν διὰ τὸν σὸν φόβον. κρεῖττον δὲ τὸ πρότερον.

¶ Σχῆμ. l. 473. Οστις γὰρ ἐν] γνωμικόν.

¶ Pag. 261. l. 483. Ἀλλ' ἴσθι τοι] δημηγορία αὖθις Κρέοντος μετ' ὀργῆς, καὶ κατηγορία Ἀντιγόνης καὶ Ἰσμήνης.

¶ Ἀλλ' ἴσθι] γνωμικόν.

l. 485. Περισκελῆ] τοῦτο ἢ πρὸς τὸ ἐγκρατέστατον συνάπτεον, ἢ πρὸς τὸ ὀπτὸν ἐκ πυρός, οὕτως, εἰσίδοις ἂν καὶ θεάσαιο τὸν ἐγκρατέστατον σίδηρον θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστα καὶ κατὰ πολὺ, ὀπτὸν ἐκ πυρός, περισκελῆ, ἤτοι ἄγαν βαφέντα καὶ ἔντονον γενόμενον.

l. 488. Οὐ γὰρ ἐκπέλει] τὸ ἐκ, ἢ πρὸς τὸ πέλει, ἤγουν ἐκπέλει καὶ ἔξεστιν. ἢ πρὸς τὸ τῶν πέλας συνάπτε, ἤγουν ἐκ τῶν πέλας καὶ τῶν συγγενῶν.

l. 495. Εἰ ταῦτ' ἀνατεὶ] τὸ ταῦτα κράτη ἢ πρὸς τὴν Ἀντιγόνην νοητέον, ταῦτα κράτη, ἤγουν ἡ τοιαύτη ταύτης ὑπεροψία· ἢ πρὸς τὸν Κρέοντα, ἵν' ᾖ ταῦτα τὰ κράτη, ἤγουν ἡ ἐμὴ βασιλεία. τὸ δὲ ἀνατεὶ, ἀντὶ τοῦ χωρὶς βλάβης.

¶ Σχῆμ. l. 503. Φιλ...] γνωμικόν.

¶ l. 505. Μισῶ γε μ...] γνωμικόν.

¶ l. 509. Τί δῆτ.] ἀπολογία Ἀντιγόνης μετ' ἐνστάσεως.

¶ l. 516. Αλλ' ἡ τυραννίς.] γνωμικόν.

Pag. 263. l. 524. Εκείνῳ δυσσεβεῖ] τὸ δυσσεβεῖ πρὸς τὸ ἐκείνῳ συνάπτεον, τὸ δὲ ἐκείνῳ, ἀντὶ τοῦ δι' ὧν Πολυνείκην θάπτεις.

l. 530. Αλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς] ἢ πρὸς τὸ ἀλλὰ ἔξωθεν λάμβανε τὸ οὐχ ὑπάρχει νόμος, οὕτως, ἀλλ' οὐχ ὑπάρχει ὁ ἀνθρώπινος νόμος, ἤγουν οὐδὲν νενομισμένον ἐστὶ λαβεῖν ἴσον καὶ ὅμοιον τῷ κακῷ· ἢ οὕτω, ἀλλ' οὐκ ἴσον καὶ ὅμοιον ὑπάρχει ὁ χρηστὸς ἄνθρωπος τῷ κακῷ, ὥστε λαβεῖν τὴν αὐτὴν τιμὴν δηλονότι.

l. 540. Τέγγουσ' εὐῶπα παρειὰν] τοῦτο πρὸς τὸ εἰβομένη συνάπτε. τὸ δὲ νεφέλη μέχρι τοῦ αἱματοῦται, διὰ μέσου.

¶ Σχῆμ. l. 541. Σὺ δ' ἡ κατ'] ἐρώτησις Κρέοντος πρὸς Ἰσμήνην.

¶ l. 546. Δέδρακα τοὔργ.] ἀπόκρισις Ἰσμήνης.

Pag. 247. l. 559. Κηδεμὼν] φροντιστής. τὰ γὰρ αὐτοῦ θεσπίσματα περὶ πλείονος τῆς πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐπεποιήκεις τιμῆς.

l. 568. Η 'ξαμαρτία] ἤγουν ἡ ἀποτυχία τῆς ταφῆς. ὥσπερ γὰρ ἐγὼ ταύτην οὐκ ἔπραξα, οὕτω καὶ σὺ ποιήσασα ταύτην καὶ γνωσθεῖσα, οὐδὲν πλέον ἐποίησας.

l. 570. Θανοῦσιν ὠφελεῖν] οὐ μόνον τὸ ὀρθῶς αἰτιατική, ἀλλὰ καὶ δοτική, ὡς καὶ ἐν Ἑλλάδι εὕρηται. φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος, Ως τοῖς θανοῦσι χρήματ' οὐδὲν ὠφελεῖ.

l. 579. Εἶναι γυναῖκας] διὰ τὸ μέτρον ἐν τῷ γυναῖκας ἐξεβλήθη τὸ ι· εἰ δὲ μετὰ τοῦ ι βούλει γράφειν, ἔστω σοὶ ἀντὶ κοινῆς συλλαβῆς.

l. 592. Εὐδαίμονες, οἷσι κακῶν] ταῦθ' ὁ χορὸς λέγει διὰ τὸ τοῦ Λαΐου γένος, ὅτι εὐδαίμονές εἰσιν οἷς ὑπῆρξεν ὁ βίος καὶ ὁ τῆς ζωῆς χρόνος ἄγευστος καὶ ἀμέτοχος κακῶν. οἷς γὰρ ἂν ἀνθρώποις σεισθῇ καὶ ἀνατραπῇ καὶ δυστυχήσῃ ὁ δόμος θεόθεν καὶ ἀπὸ θεοῦ, οὐδὲν ἄτης καὶ δυστυχίας ἐλλείπει ἕρπον καὶ φερόμενον ἐπὶ τὸ πλῆθος τῆς αὐτῶν γενεᾶς ὅμοιον ὥστε καὶ ὥσπερ οἶδμα καὶ κῦμα ποντίας ἁλὸς, κυλίνδει καὶ ἀνακυκᾷ ἐν στόνῳ καὶ ταραχῇ, βυσσόθεν καὶ ἀπὸ τοῦ βυθοῦ, θῖνα κελαινὴν, ἤγουν τὴν ἐν τῷ βυθῷ κεκρυμμένην κόνιν τὴν δυσάνεμον καὶ τὴν δυσκόλως ὑπὸ τῶν ἀνέμων ἀνατρεπομένην, ὅταν ἐν πνοαῖς θρῄσσαις καὶ θρᾳκικαῖς δυσπνόοις καὶ κακαῖς καὶ ἀγρίαις πνεύσαις, ἐπὶ τὸ ἔρεβος καὶ τὸ βάθος τῆς ἁλὸς, δράμῃ καὶ ἐπέλθῃ τὸ κῦμα δηλονότι.

Pag. 267. l. 610. Νῦν γὰρ ἐσχάτας] ἐσχάτην τὴν ῥίζαν νόει Ἀντιγόνην καὶ Ἰσμήνην. λέγει δὲ φάος ἐν τοῖς δόμοις τοῦ Οἰδίποδος ἀνατεῖλαι, διὰ τὸ ἀπαλλαγὴν γεγονέναι τοῦ πολέμου, καὶ τῶν πραγμάτων εἰς κατάστασίν τινα ἐλθόντων. τὸ δὲ, φοινία θεῶν τῶν νερτέρων ἀμᾷ κόνις, ἀντὶ τοῦ τὴν ἐσχάτην ῥίζαν θερίζει ὁ ᾅδης. εἰκότως δὲ τὸ κόνις τίθεται. διότι γὰρ ἐκάλυψεν Ἀντιγόνη τὸν ἀδελφὸν Πολυνείκην κόνει, διὰ τοῦτο τεθνάξεσθαι ἔμελλε. δέον δ' εἰπεῖν, ἀμᾷ δὲ καὶ θερίζει νὶν καὶ αὐτὴν, ὁ δὲ ἀσυνδέτως ἐπήγαγε, συνάπτων καὶ τὸ κατὰ πρὸς τὸ ἀμᾷ. ἤγουν καταμᾷ καὶ θερίζει καὶ καταβάλλει νὶν καὶ αὐτὴν ἡ κόνις τῶν νερτέρων θεῶν ποταπή; φοινία, ἤγουν φόνον αὐτῇ προξενοῦσα.

1.618.

l. 618. Ο παντογήρως] ἤγουν ὁ πάντας καταβάλλων. τὸ γὰρ γῆρας ὥσπερ καταβολή ἐστιν. ἢ παντογήρως, ὁ ἀΐδιος· χρὴ δὲ γράφειν, ἀκάματοί τε θεῶν, ἵν' ᾖ ὅμοιον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κώλῳ.

l. 610. Αγήρως δὲ] τοῦτο πρὸς τὸ δυνάστας συντακτέον, ἤγουν δεσπότης οὐχ ὑπὸ χρόνων γηράσκων.

l. 623. Τό, τ' ἔπειτα. καὶ τὸ μέλλον] λαμβάνει τὴν ἐπὶ ἀπὸ τοῦ ἐπαρκέσει ἐνταῦθα, ἤγουν ἐπί τε τὸ ἔπειτα καὶ ἐπὶ τὸ μέλλον. ἰστέον δὲ ὅτι πρὸς τὸ μέλλον τέθειται μόνον τὸ ἀρκέσει. τὸ γὰρ ἔπειτα ἔμφασιν ἐνεστῶτος ἔχει. τὸ δὲ νῦν πρὸς τὸ πρὶν ἔπειτά ἐστιν. ἢ ἐπειδὴ νῦν λέγει τὸν λόγον, οὐκ ἐδύνατο αὐτῷ ἐνεστῶτα χρόνον θεῖναι· ὅπερ εἰ εἴποις, τὸ ἔπειτα ἀντὶ τοῦ μέλλον νοήσεις, ἵν' ᾖ τὸ μέλλον πρὸς τὸ ἔπειτα, μέλλοντος μᾶλλον καὶ χρόνου παράτασις. εἰ δὲ μή, τὸ πρὶν διπλοῦν νόει, καὶ ἀντὶ τοῦ νῦν καὶ ἀντὶ τοῦ πάλαι. τὸ γὰρ νῦν καὶ πάλαι τοῦ ἔπειτα πρότερόν ἐστι. τὸ δὲ τοῦ ἔπειτα τό, ἀντὶ τοῦ καὶ ὄν, πρὸς τὸ ἐπαρκέσει συντακτέον.

l. 625 Νόμος ὅδ' οὐδὲν ἕρπει] τοῦθ' οὕτω νόει· ὅδε ὁ νόμος, ὃν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Διὸς ἔφαμεν, οὐδὲν καὶ οὐδαμῶς ἕρπει καὶ φέρεται πάμπολις καὶ πάγκοσμιος τοῦ βίου τῶν θνητῶν, ἄτερ καὶ χωρὶς ἄτης. τοῦτ' ἔστιν, ὃ περὶ τῶν θεῶν ἔφαμεν, οὐκ ἔστι περὶ ἀνθρώπων εἰπεῖν, ἀλλ' οἱ μὲν, ἀπαθεῖς καὶ ἄφθαρτοι, οἱ δ' ἄνθρωποι θνητοί καὶ παθητικοί.

l. 628. Α γὰρ δὴ πολύπλαγκτος] Αὕτη ἡ κατασκευὴ πρὸς τό, νόμος ὅδ' οὐδὲν ἕρπει, ἐστίν, εἰ καὶ ἀσαφὴς ἐκ τοῦ φανεροῦ δοκεῖ. οὕτω γὰρ νοεῖται, ὁ νόμος ὁ εἰς τοὺς θεοὺς οὐκ ἔστιν ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ δυστυχίαις ὑποπίπτουσιν. ἐλπίσι γὰρ ἀπατώμενοι. ὡς εἰ τόδε ποιήσαιεν, καλῶς αὐτοῖς ἕξει, ποιοῦντες εἰς δυστυχίας ἐμπίπτουσιν· ὃ δὴ καὶ Ἀντιγόνη πέπονθε.

Pag. 269. l. 639. Θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν] ἤγουν, οἱ θεοὶ ὃν βούλονται δυστυχεῖν, ἄγουσι πρὸς βλάβην, τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὴν Ἀντιγόνην δοκοῦσαν τὸ θανεῖν ἥδιστον.

l. 645. Τάλιδος ἥκει] τάλις κατ' Αἰολεῖς ἡ ἐγγυηθεῖσα πρὸς γάμον τινί, ὥσπερ καὶ Καλλίμαχος λέγει, Αὐτίκα τὴν τάλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ.

¶ Σχήμ. l. 647. Τάχ' εἰσόμ.] ἐρώτησις Κρέοντος πρὸς ἑαυτοῦ υἱόν.

¶ l. 651. Πάτερ, σός εἰ] ἀπόκρισις Αἵμονος.

Πάτερ, σός εἰμι] ἤγουν τῷ σῷ θελήματι ὑπείκω, καὶ σύ μοι τὰ βέλτιστα καὶ λυσιτελοῦντα διαιρεῖς.

¶ l. 654. Οὕτω γάρ, ὦ] δημηγορία Κρέοντος καὶ παραίνεσις πρὸς τὸν υἱόν.

¶ l. 656 Πάντ' ὄπισθεν ἑστάναι] ἤγουν χρὴ πάντα τῇ τοῦ πατρὸς ἀκολουθεῖν γνώμῃ. ἐπεὶ δ' ὁ ἀκολουθῶν ὄπισθεν ἵσταται, ὄπισθεν ἑστάναι τῆς πατρῴας γνώμης εἶπεν.

¶ l. 661. Ο᾽στις δ' ἂν] γνωμικόν.

¶ l. 664. Μὴ νῦν ποτ'] γνωμικόν.

¶ l. 667. Τί γὰρ γένοιτ'] γνωμικόν.

¶ Σχήμ. l. 676. Εν τοῖς γὰρ] γνωμικόν.

Pag. 271. l. 698. Πάτερ, θεοὶ φύουσιν] τοῦτο λέγει διότι πρόγιον μέλλει εἰπεῖν ὡς ἄνομον ἡγεῖται ἡ πόλις τὸ σὸν κατὰ τῆς παιδὸς θέσπισμα, ὡσανεὶ λέγων ὡς ἐπειδὴ τὸ φρονεῖν θεόθεν ἀνθρώποις, λόγον ἂν ἔχοι καὶ τὴν πόλιν καλῶς λέγειν.

¶ Σχήμ. Πάτερ, θεοὶ φ.] προκατάστασις καὶ διήγησις ὧν κατὰ τοῦ πατρὸς ἤκουσεν Αἵμων.

¶ Θεοὶ φύουσι] γνωμικόν.

¶ Σχήμ. Pag. 273. l. 716. Εμοὶ δὲ, σοῦ] γνωμικόν.

¶ l. 718. Τί γὰρ πατρ.] γνωμικόν

l. 719 Η τί πρὸς παίδων πατρί] ἤγουν, οὐδ' ὁ πατὴρ μείζονα ἄλλην χαρὰν παρὰ τῶν παίδων δέχεται, ἢ εὐτυχοῦντας τούτους ὁρᾶν. συνάπτε δὲ πρὸς τὸ εὐκλείας τί ἄγαλμα· ἵν' ᾖ εὐκλείας ἄγαλμα, ἤτοι εὔκλεια.

¶ Σχήμ. l. 722. Ο᾽στις γὰρ) γνωμικόν.

¶ l. 727. Ορᾷς παραρρείθρ.] παραβολή.

l. 731. Υπείκει μηδὲν] ἤγουν ὑποχαλᾷ, ἐνδίδωσι τῇ φορᾷ τοῦ πνεύματος. τὸ δ' ὑπτίοις λέγει, ἐπειδὴ οἱ τὰς κώπας ἐλαύνοντες, πρηνεῖς νεύοντες ἐλαύνουσιν· ἀνατραπείσης οὖν τῆς νεώς, ἐξαίφνης ὕπτιοι γίνονται.

l. 735. Πρεσβεύειν πολὺ] τοῦτο ἀπὸ τοῦ Ἡσιόδου παρῴδηται, λέγοντος, Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει, καὶ τὰ ἑξῆς.

l. 738. Καὶ τῶν λεγόντων εὖ] μὴ λάβῃς εἰς τὸ λεγόντων, ἔξωθεν τὸ ἀπό, ἀλλὰ πρὸς τὸ μανθάνειν ἐστὶν ἡ γενική. ὥσπερ γὰρ φαμὲν, ἡδεῖα τῶν καλῶν μάθησις, οὕτω καὶ τοῦτο. ὁ γὰρ λέγων τὸ χρηστόν, τούτου τὸ μανθάνειν ἐστὶ γενικῆς,

καὶ αἴτιος τοῖς ἄλλοις τούτου καθίσταται.

¶ Σχῆμ. Καὶ τῶν λέγ.] γνωμικόν.

¶ l. 741. Οἱ τηλικοίδε] τὸ σχῆμα δικανικόν.

l. 752. Ἀνδρὸς ἐφ' ἑνὸς] δεῖ γὰρ τὴν τῶν πολλῶν γνώμην περιτιθέναι τὸν ἄρχοντα, καὶ ἐπὶ πολλοὺς τὴν ἀρχήν.

Pag. 275. l. 760. Θεῶν πατῶν] ἤγουν παραβαίνων· δεῖ γὰρ τὴν ἀρχὴν ἔννομον εἶναι, καὶ μὴ κατὰ θεῶν φέρεσθαι.

l. 763. Ὀργῆς λόγος ἐστὶ] ἰστέον ὅτι τὸ γοῦν ἐνταῦθα δύναμιν ἔχει τοῦ γάρ. καὶ εὕροις ἂν πολλαχοῦ τῶν λογοποιῶν. εὕρηται δὲ καὶ τὸ γε μόνον ἀντὶ τοῦ γὰρ, ὡς ἔχει καὶ τὸ παρὰ Λιβανίῳ, Τοῖς μέν γε κάλλος οὐκ ἔπεστιν.

l. 767. Ἐπεξέρχῃ θρασύς] εἰπόντος τοῦ Αἵμονος δι' ἑαυτόν, καὶ θανοῦσα ὀλεῖ τινά, Κρέων δι' ἑαυτὸν τοῦτ' ἐνόησε. δέον δὲ εἰπεῖν θρασέως, θρασὺς εἶπε πρὸς τὸ ἐξέρχῃ.

l. 771. Μή κώτιλλέ με] ἤγουν, μὴ ἀπάτα με ὦ ἀνδράποδον, λέγων ὑπὲρ αὐτῆς ἐμοὶ δυσχεραίνειν τὴν πόλιν.

l. 775. Ὦ κατ' ὄμματ' αὐτίκα] τὸ κατ' ὄμματα καὶ τὸ πλησία ἐκ παραλλήλου.

l. 780. Μαίνῃ ξυνών] οὕτω τὸ μαίνῃ συντάσσων λέγει, ὡς καὶ ἵνα μαίνῃ καὶ ὀργίζῃ τοῖς θέλουσι τῶν φίλων ἐγὼ δὲ οὐχὶ θυμωθεὶς πείσομαι.

l. 782. Ἀλγήσας, βαρὺς] τὸ ἐστὶ πρὸς τὸ βαρὺς συναπτέον, οὕτως, ὁ τηλικοῦτος δὲ καὶ ὁ νέος νοῦς, ὁποῖος τοῦ Αἵμονος, ἀλγήσας καὶ λυπηθεὶς βαρύς ἐστιν.

l. 788. Ἀγὼν ἔρημος] Ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς, βουλομένους καθειργνύναι τινά, ἀφοσιοῦσθαι καὶ βραχὺ τιθέναι τροφῆς. καὶ γὰρ ὑπενόουν καθάρσιον τὸ τοιοῦτον εἶναι. τοῦτο δὲ ἐποίουν ἵνα μὴ δοκῶσι λιμῷ ἀναιρεῖν· τοῦτο γὰρ ἀσεβές. συντακτέον δὲ οὕτω, κρύψω αὐτὴν ζῶσαν ἐν κατώρυχι καὶ ὀρύγματι πετρώδει· ἤγουν, πέτραν ὀρύξας ταύτην καλακρύψω ἄγων καὶ φέρων ἔνθα ἂν ᾖ καὶ ὑπάρχῃ ὁδὸς ἔρημος βροτῶν, ἤγουν ἔνθα οὐ διαπορεύονται ἄνθρωποι· προσθεὶς καὶ ἐμφορηθῆναι αὐτῆς θεὶς τοσοῦτον μόνον τροφῆς, ὡς καὶ καθάγος καὶ μίασμα, ἤγουν ὡς μισητὸν ἡμερῶν αὐτῇ τροφὴν δούς, ὅπως καὶ ἵν' ἐκφύγῃ ἡ πόλις πῶς καὶ χωρὶς τινὰ τρόπον τὸ μίασμα καὶ τὴν ἁμαρτίαν καὶ παρὰ πάντων μέμψιν, ὡς λιμοκτονήσασα αὐτὴν ἀπώλεσε.

l. 793. Τὸ μὴ θανεῖν] τοῦτο πρὸς τὸ αἰτουμένη συναπτέον, καὶ οὐ πρὸς τὸ τεύξεται, οὕτως, κἀκεῖ τὸν ᾅδην ὃν μόνον σέβει θεῶν, αἰτουμένη καὶ ζητοῦσα τὸ μὴ θανεῖν, ἴσως τεύξεται τούτου.

l. 797. Ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι] οὐ γὰρ μόνον ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ κτημάτων ἐρῶμεν, ὅθεν ἡ πλεονεξία γίνεται.

Pag. 277. l. 805. Ὁ δ' ἔχων, μέμηνεν] ἤγουν, τοῦ καθεστηκότος ἐξίσταται, καὶ κατέχειν ἑαυτὸν οὐ δύναται.

l. 806. Σὺ καὶ δικαίων] οἱ γὰρ σώφρονες καὶ δίκαιοι, οἱ μὲν ὑπὸ κάλλους γυναικῶν, οἱ δὲ ὑπὸ κτημάτων ἐπιθυμίας τὴν ἑαυτῶν φύσιν ἠρνήσαντο.

l. 810. Νικᾷ δ' ἐναργὴς] ἤγουν ὁ τῆς Ἀντιγόνης ἔρως πλέον ἰσχύσε τοῦ πατρικοῦ φίλτρου. δέον δ' εἰπεῖν, νικᾷ ἐναργῶς, ἐναργὴς εἶπε, πρὸς τὸ ἵμερος.

l. 813. Πάρεδρος] πάρεδρον λέγει τὸν ἔρωτα τῶν μεγάλων ἐν ἀρχαῖς νόμων, ὡς κατακρατοῦντα ἀνθρώπων, καθάπερ καὶ τὰ μεγάλα παρὰ τῶν θρεῶν νόμιμα.

l. 814. Ἄμαχος] πρὸς τὸ νικᾷ ἐστὶν ἡ κατασκευή, οὕτως, ἡ ἄμαχος γὰρ θεὸς Ἀφροδίτη ἐμπαίζει. τοῦτ' ἔστιν, ὁ τοῦ γάμου τῆς Ἀντιγόνης ἐπιθυμήσας οὕτω διακεῖσθαι παρασκευάζει τὸν Αἵμονα.

l. 819. Παγκοίταν] εἰ μὲν τὸ παγκοίταν τὸν ᾅδην νοήσεις, ἀντὶ τοῦ πάγκοινον εἴποις· εἰ δὲ τὸν τάφον τῆς Ἀντιγόνης, ἀντὶ τοῦ εἰς ὃν ἀεὶ κοιμηθήσεται.

l. 822. Γᾶς πατρίας] πατρίας γράφε, μὴ πατρῴας. οὐ γὰρ ἁρμόζει τῷ μέτρῳ οὕτως.

l. 830. Ἐπινυμφίδιος] ὁ πρέπων εἰς τοὺς νυμφικοὺς ᾄδεσθαι.

Pag. 279. l. 832. Κλεινὴ] ἐπεὶ ἀδίκως καὶ παρὰ καιρὸν θνήσκεις.

l. 833. Κεῦθος] ὄρυγμα, ἔνθα κρυβεῖσα εἰς ᾅδην ἀφίξῃ. ξένην λέγει τὴν Νιόβην, ἢ ἀντὶ τοῦ φίλην, ὡς θυγατέρα τοῦ Ταντάλου. ἢ διὰ τὸ μὴ Ἑλληνίδα εἶναι. βάρβαροι γὰρ οἱ Φρύγες. ἢ διὰ τὸ δυστυχῆ εἶναι καθάπερ αὐτή, φίλην ἑαυτῆς λέγει.

l. 840. Σιπύλῳ πρὸς] Σίπυλον ὄρος ἐν Ἀσίᾳ, ὅπερ οἱ μὲν περὶ τὴν Σμύρναν εἶναί φασιν· οἱ δὲ ἀνωτέρω, ὃ νῦν Κυζικηνὰς ὀνομάζεται, ἔνθα φασὶ τὴν Νιόβην κλαίουσαν τοὺς παῖδας, ὑπὸ Διὸς λιθωθῆναι κατοικτείραντος αὐτήν.

l. 843.

l. 843. Ὄμβρῳ τακομέναν] ἤγουν, αὐτὴν τὴν Νιόβην τηκομένην καὶ δαπανωμένην ἐν ὄμβρῳ, ὥσπερ ὑπάρχει ἡ τῶν ἀνθρώπων φήμη, οὐδαμῶς λείπει ὄμβρος καὶ χιών. τοῦτ' ἔστι, λιθωθεῖσα, ὄμβρῳ καὶ χιόνι χειμάζεται.

l. 849. Θεογεννής] Τάνταλος γὰρ ὁ ταύτης πατὴρ, ἐκ Διός.

l. 863. Οἵα φίλων] ὁποία ἄκλαυτος τῶν φίλων, ἤγουν μὴ θρηνηθεῖσα ὑπὸ τῶν φίλων ἀξιωθεῖσα, ἐν οἵοις καὶ ὁποίοις νόμοις (οὐ γὰρ νενομοθέτηται οὑτωσὶ κατορύττειν) ἔρχομαι πρὸς ἔργμα τυμβόχωστον τάφου ποταινίου καὶ προσφάτου, ἤγουν πρὸς τὸν ὑπὸ γῆν κατορυσσόμενον τάφον, μέτοικος. οὔτ' ἐν βροτοῖς ζῶσιν, οὔτ' ἐν νεκροῖς θανοῦσι. τοῦτ' ἔστιν, οὔτε πρὸς ζῶντας μετοικιζομένη, διὰ τὸ ὥσπερ νεκρὸς κατορύττεσθαι, καὶ αὐτίκα τεθνήξεσθαι· οὔτε πρὸς νεκροὺς, διὰ τὸ ζῶσαν καὶ θανοῦσαν κατορύττεσθαι. τὸ δὲ Ἰὼ δύστηνος, διὰ μέσου.

Pag. 281. l. 872. Πατρῷον ἐκτίνεις τιν'] ἤγουν, ὅσον δυστυχίας ἔμελλεν ἐκεῖνος δυστυχῆσαι, τοῦτο αὐτὴ ἀποπληροῖς τοιαύταις περιπεσοῦσα δυστυχίαις.

l. 877. Ἀμετέρου πότμου] δέον εἰπεῖν, ἡμῖν τοῖς κλεινοῖς Λαβδακίδαις, ἡμετέρου εἶπε πρὸς τὸ πότμου. ἢ οὕτως, ἐψαύσας τοῦ περάναντος καὶ ὅλου πότμου, τοῖς κλεινοῖς Λαβδακίδαις τοῖς ἡμετέροις, ἤγουν τοῦ συγγενικοῦ.

l. 895. Ἱερὸν ὄμμα] ἤγουν τὸν ἥλιον, ἢ τὸ τῆς λαμπάδος ὄμμα, ἀντὶ τοῦ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς.

Pag. 283. l. 898. Πότμον ἀδάκρ.] τὸ ἀδάκρυτον σαφηνισμός ἐστι τοῦ, οὐδεὶς στενάξει. τὸ γὰρ παρ' οὐδενὸς στεναζόμενον, ἀδάκρυτόν ἐστιν.

l. 1000. Ἀρ' ἴσθ' ἀοιδὰς] ἄρα ἴστε καὶ γινώσκετε ὡς καὶ ὅτι οὐδεὶς ἂν παύσαιτο, εἰ χρεία εἴη, ἤγουν χρήσιμον αὐτῷ, λέγειν πρὸ τοῦ θανεῖν ἀοιδὰς καὶ γόους; τοῦτο δὲ λέγει ὀργιζόμενος τοῖς ἄγουσιν Ἀντιγόνην, ὅτι εἴασαν αὐτὴν τοιαῦτα περὶ αὐτῆς διεξέρχεσθαι, καὶ οὐ ταχέως ἤγαγον πρὸς ὅπερ κατεδικάσθη ὄρυγμα.

¶ Σχῆμ. Ἀρ' ἴσ' ἀοι.] ἐπιτίμησις Κρέοντος πρὸς ἄγοντας Ἀντιγόνην.

l. 1004. Ἀφεῖτ'] ἀφεῖτε χρὴ γράφειν, οὐκ ἄφετε, καὶ, ζῶσαν τυμβεύεσθαι. οὕτω γὰρ ἁρμόζει τῷ μέτρῳ. τὸ ἀφεῖτε δὲ καὶ ἐν τινὶ τῶν παλαιῶν εὕρηται βιβλίων. συντάσσειν δὲ οὕτως, οὐκ ἄξετε ταχέως αὐτὴν, καὶ ἀφεῖτε μόνην ἔρημον, περιπτύξαντες ἐν τῷ κατηρεφεῖ τύμβῳ, ὡς εἴρηκα ἐγώ, εἴτε χρὴ θανεῖν αὐτὴν, εἴτε τυμβεύεσθαι ἐν τοιαύτῃ στέγῃ ζῶσαν, ἤγουν ἐντάφιος κείσεται. ζῶσαν δὲ ὀφείλων εἰπεῖν, καὶ τυμβεύεσθαι, πρὸς τὴν ἄνω αἰτιατικὴν καὶ πρὸς τὸ θανεῖν, ὁ δὲ πρὸς ἀλήθειαν ἔτρεψε, τῇ τοῦ μέτρου ἀνάγκῃ. οὐ γὰρ ζῶσαν ὁ ποιητὴς ἔγραψεν, ὡς ἐν πολλοῖς τῶν βιβλίων εὕρηται, ἀλλ' οἱ συντάσσειν μὴ δυνηθέντες.

l. 1007. Τῆς ἄνω στερήσεται] ἤγουν, τοῦτο αὐτῇ ἔσται στέρησις καὶ ζημία, τὸ μετοικισθῆναι ἀπὸ τῶν ζώντων εἰς τοὺς θανόντας. δέον δὲ οὕτως εἰπεῖν, τῆς ἄνω διαίτης στερήσεται, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ κόσμου στέρησις μετοικία ἐστὶ, μετοικίας εἶπεν. εἰ καὶ ἀγνοοῦντές τινες, τὸ μετοικίας ἀντὶ τοῦ τῆς μεθ' ἡμῶν διαίτης λέγουσιν.

¶ Σχῆμ. l. 1008. Ὦ τύμβος] θρῆνος Ἀντιγόνης ἐφ' ἑαυτῇ καὶ τῷ ἀδελφῷ.

l. 1011. Περσέφασσ' ὀλωλ.] Περσέφασσα ἡ Περσεφόνη, ἡ φέρουσ' ἄτας καὶ βλάβας, ὥς φησι Πλάτων ἐν Κρατύλῳ. διπλασιάζεται δὲ ἐνταῦθα τὸ σ, διὰ τὴν τοῦ μέτρου ἀνάγκην.

l. 1021. Τοῖς φρονοῦσιν εὖ] πάντες γὰρ οἱ νουνεχεῖς καὶ τὰ πράγματα ὡς δεῖ διακρίνοντες, ἠγάσαντό με τῆς περὶ σὲ σπουδῆς. Συνάπτει δὲ τὸ εὖ πρὸς τὸ ἐτίμησα.

l. 1025. Τίνος νόμου] ἤγουν, τίνι νόμῳ χαριζομένη καὶ στέργουσα καὶ ἀποδεχομένη τοῦτον, λέγω ταῦτα;

Pag. 285. l. 1045. Ἔτι τῶν αὐτῶν] τὸ ἀνέμων πρὸς τὸ ψυχῆς σύναπτε, ἵν' ᾖ, ἔτι αὐτὴν αἱ αὐταὶ κινήσεις τῶν ἀνέμων καὶ τῆς ὑπεροψίας τῆς ψυχῆς εἰσίν.

¶ Σχῆμ. l. 1052. Μὴ οὐ τάδε] συνίζησις.

l. 1056. Οἱ κοιρανίδαι] ἤγουν οἱ περιέχοντες τῶν Θηβαίων. ἢ κοιρανίδας λέγει τοὺς προγόνους αὐτῆς.

l. 1059. Τὴν εὐσεβίαν] οὕτω χρὴ γράφειν ἰωνικῶς, ἵν' εἴη οἰκεῖον τῷ μέτρῳ. ἐκεῖνοι γὰρ τῶν τοιούτων παροξυτόνων θηλυκῶν ὀνομάτων τὰς διφθόγγους συστέλλοντες, διὰ τοῦ ι μόνου ἐκφέρουσι παροξυτόνως. ἀλλὰ καὶ τὸ σεβίσασα ἀπὸ τοῦ σεβίζω ὀφείλεις λέγειν. οὕτω γὰρ ἁρμόζει τῷ μέτρῳ.

l. 1060. Ἔτλα καὶ Δανάας] παραμυθούμενος ὁ χορὸς τὴν Ἀντιγόνην, εἰς παράδειγμα τὴν Δανάην εἰσάγει, ὅτι καὶ ἐκείνην ὁ πατὴρ Ἀκρίσιος, διότι ἐν πύργῳ οὖσα ἔγκυος γέγονεν ὑπὸ Διὸς, χρυσοῦ γινομένου καὶ καταρρυέντος ἐπὶ ταύτην ἀπὸ τοῦ τέγους, ὀργισθεὶς ἐν χαλκῷ κιβωτίῳ μετὰ τοῦ παιδὸς ἐνέκλεισεν.

ἐςὶ δὲ τὸ χαλκοδέτοις αὐλαῖς καὶ τὸ τυμβήρει θαλάμῳ ταυτό.

Pag. 287. l. 1071. Παῖς ὁ Δρύαντος] Λυκοῦργος ὁ Δρύαντος παῖς, βασιλεὺς Μακεδόνων, τιμῶν πάντας τοὺς θεοὺς, ἀθέως διέκειτο πρὸς Διόνυσον. καὶ ἐπειρᾶτο τάς τε βάκχας αὐτοῦ καὶ τοὺς χορὺς καθαιρεῖν. ἐξενεχθεὶς οὖν ποτὲ εἰς πόλεμον καὶ τῆς μάχης γενομένης, ἐπεὶ φεύγειν ἤρξατο, συνεποδίσθη ἐν κλήματι ὑπὸ Διονύσου, καὶ ἀπορριφθεὶς εἰς κρημνὸν, τὸ ζῆν ἀπολώλεκεν. ἕτεροι δὲ φασὶν ὡς λαβόντες αὐτὸν οἱ πολέμιοι συμποδισθέντα καὶ εἰς ἄντρον ἐμβαλόντες, καὶ τὴν εἴσοδον κλείσαντες, ἐλιμαγχόνησαν. ὃ καὶ κρεῖττον· συνάδει γὰρ τῷ, πετρώδει δεσμῷ κατάφρακτος. εἰ δὲ πρὸς τὸ ἄνω εἴποις τὸ πετρώδει, ἀντὶ τοῦ στερρῷ νοήσεις. λέγει δὲ τὴν Λυκούργου ἱστορίαν, οὐχ ὅτι καὶ ἡ Ἀντιγόνη ἀσεβὴς ἦν ὥσπερ ἐκεῖνος, ἀλλὰ διὰ μόνον τὸ πάθος.

l. 1076. Επιγνοὺς μανίας] ἐπιγνοὺς τὰς οἰκείας μανίας, ὡς εἰς κακὸν αὐτοῦ ἐτελεύτησαν. λέγει ὅτι ταῦτα ἀποκερδαίνουσιν οἱ κακοὶ καὶ ἀσεβεῖς.

l. 1082. Παρὰ δὲ κυανέων] Βορέας κῆδος συνῆψε τοῖς Ἀθηναίοις, ἁρπάσας Ὠρείθυιαν Ἐρεχθέως, ἐξ ἧς ἔσχε Ζήτην καὶ Κάλαϊν καὶ Κλεοπάτραν· ἣν γήμας Φινεὺς δύο παῖδας ἐγέννησε, Πλήξιππον καὶ Πανδίονα. μετὰ δὲ τὸν Κλεοπάτρας θάνατον, ἐπιγημάμενος Ἰδαίαν τὴν Δαρδάνου, κατά τινας Εἰδοθέαν τὴν Κάδμου ἀδελφὴν, ἥτις ἐξ ἐπιβουλῆς τυφλώσασα τοὺς Κλεοπάτρας παῖδας, ἐν τάφῳ καθεῖρξε ζῶντας. ἡ δὲ ἐπιβουλὴ τοιαύτη· κατεψεύσατο αὐτῶν πρὸς Φινέα ὡς δῆθεν πειρώντων αὐτήν. ἀπατηθεὶς οὖν Φινεὺς ἐξουσίαν αὐτῇ τούτων ἔδωκεν, ἕτεροι δὲ φασὶν ὅτι Φινεὺς ζῶσαν τὴν Κλεοπάτραν ἀπαξιώσας, τὴν Ἰδαίαν ἔγημε. Κλεοπάτρα οὖν ἀμυνομένη τοῦτον, τυφλοῖ τοὺς παῖδας αὐτῆς. ἡ σύνταξις, αἱ δὲ Βοσπόριαι καὶ Θρᾳκικαὶ ἀκταὶ τῆς ἁλὸς ἀπὸ τῶν κυανέων πετρῶν διδύμας καὶ διπλῆς, (εἰς δίχα γὰρ αἱ κυάνεαι πέτραι τὴν ἐκεῖ θάλασσαν τέμνουσιν. ἢ διότι αἱ πέτραι δύο, καὶ ἡ θάλασσα διδύμη ἐστί) καὶ ὁ Σαλμυδησὸς ποταμὸς τῶν Θρᾳκῶν, ἵνα καὶ ὅπου ὁ Ἄρης ἀγχίπολις καὶ γείτων ἐστὶν (ἐκεῖ γὰρ τὸ ἱερὸν ἦν Ἄρεως) εἶδε καὶ ἐθεάσατο ἕλκος καὶ πήρωσιν ἀρατὸν καὶ καταρᾶσιμον τοῖς δισσοῖς καὶ διπλοῖς Φινείδαις καὶ Φινέως παισὶ, Πληξίππῳ καὶ Πανδίονι· τυφλωθὲν ἐκ τῆς ἀγρίας δάμαρτος καὶ γυναικὸς τοῦ Φινέως τῆς Κλεοπάτρας τῆς ἑαυτῶν μητρὸς, ἢ τῆς μητρυιᾶς αὐτῶν τῆς Ἰδαίας τῆς θυγατρὸς Δαρδάνου, (ἄμφω γὰρ, ὡς εἴρηται, λέγεται) τυφλωθὲν, ἀλαὸν καὶ τυφλὸν, ἀραχθὲν καὶ πληγὲν οὐκ ἐν ἀκμαῖς καὶ ὀξύτησιν ἐγχέων καὶ ξιφῶν, ἀλλ' ὑπὸ αἱματηραῖς τε χερσὶ, καὶ ἐν ἀκμαῖς κερκίδων, ἤγουν σιδηρῶν ἀτράκτων. ἀραχθὲν ἐν τοῖς κύκλοις τῶν ὀμμάτων τοῖς ἀλαστόροις. ἐπειδὴ δὲ ὁ Σαλμυδησὸς εἰς τὰς Βοσπορείους ἀκτὰς εἰσβάλλει, διὰ τοῦτο πρὸς αὐτὴν τὴν σύνταξιν ἀπέδωκα τοῦ εἶδεν.

l. 1095. Ανύμφευτον] ἤγουν κακονύμφευτον μητρὸς γέννημα ὑπάρξαντες. δέον δ' εἰπεῖν ἀνυμφεύτου μητρὸς ἀνύμφευτον πρὸς τὸ γονὰν εἶπεν.

¶ Σχῆμ. 289. l. 1104. Θήβης ἄνακτες] ἄφιξις Τειρεσίου μέλλοντος εἰπεῖν τὰ συμβησόμενα.

¶ Σχῆμ. l. 1115. Εις γὰρ π.] διήγησις τινὰ ἦν ἃ εἶδε μαντευόμενος.

l. 1116. Οιωνοῦ λιμένι] ἤγουν συναγωγή. ἐκεῖ γὰρ συνάγουσι τοὺς ὄρνιθας, ὅταν τι βούλονται μαντεύσασθαι, σκοποῦντες τὴν αὐτῶν πτῆσιν καὶ τὰς φωνάς.

l. 1118. Κλάζοντας οἴστρῳ] δέον εἰπεῖν κλαζόντων πρὸς τὸ ὀρνίθων, κλάζοντας εἶπε πρὸς τὸ σημαινόμενον. τὸ γὰρ ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, ἀντὶ τοῦ ὄρνιθας. οἱ δὲ λέγοντες τὸ κλάζοντας πρὸς τὸ ἔγνων, ψυχροί τινές εἰσιν.

l. 1123. Μηρίων] ὅτι μετὰ τῶν μηρίων καὶ τὴν χολὴν τοῦ ζώου καὶ τὴν κύστιν παρετίθουν, ἀκριβῶς ἐν Αἰσχύλῳ εἴπομεν, εἰς τοὺς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις. δέον δὲ εἰπεῖν μετάρσιος καὶ καταρρυείσης τῆς πιμελῆς, μετάρσιοι εἶπε πρὸς τὸ χολαὶ, καὶ καταρρυεῖς πρὸς τὸ μηροί.

l. 1128. Οργίων] εἰκότως εἶπε τὸ ὀργίων. ὥσπερ γὰρ τὰ μυστήρια οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ οἱ πεπειραμένοι, οὕτω καὶ τὰ μαντεύματα οἱ μάντεις μόνοι γινώσκοντες τοῖς ἄλλοις διασαφοῦσιν.

l. 1132. Εσχάραι τε] ἢ πρὸς τὸ παντελεῖς ὑποστικτέον, οὕτω, καὶ αἱ ἐσχάραι αἱ παντελεῖς, ἤγουν ἐν αἷς πᾶσαι αἱ θυσίαι τελοῦνται· ἢ πρὸς τὸ πλήρεις, οὕτως, οἱ γὰρ βωμοὶ ἡμῖν καὶ αἱ ἐσχάραι πλήρεις καὶ πεπληρωμέναι εἰσὶ παντελεῖς καὶ τέλειαι, τοῦ λόγου καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Οἰδίποδος τοῦ πεπτωκότος καὶ πεσόντος δυσμόρου καὶ ἀθλίου. τὸ δὲ ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς, ἑρμηνεία ἐστὶ τοῦ πῶς εἰσὶ πλήρεις.

l. 1136. 'Ουδ' ὄρνις εὐσήμους] ἰστέον ὅτι ἑνικῶς πρῶτον εἰπὼν τὸ ὄρνις,

ἐπειδὴ

ἐπειδὴ οὐχ εἷς ἦν ὁ ποιῶν τὴν βολὴν, ἀλλὰ πολλοί, πρὸς πληθυντικὸν ἀπέδωκε τὸ βεβρῶτες. εἰ καὶ ἀμαθεῖς τινες τὸ ὄρνις ἀντὶ τοῦ ὄρνιθες φασὶν, καὶ τὸ ῥοιβδεῖ ἀντὶ τοῦ ῥοιβδοῦσιν· οὐκ εἰδότες ὅτι μόνον ἐν οὐδετέροις πληθυντικοῖς τὰ ἑνικὰ τρέπεται πρόσωπα τῶν ῥημάτων ἀντὶ πληθυντικῶν λαμβάνεται, ὡς ἄλλα τε πολλὰ μαρτυρεῖ, καὶ τὸ παρὰ Λιβανίῳ, Ἦρα γὰρ, φησὶ, τὰ μειράκια τοῦ γέροντος. εἰ καὶ ἐν Πινδάρῳ που εὕρηται μόνῳ, Ἦρα Μηδείας ἐπέων στίχες.

¶ Σχόλ. l.1138. Ἀνθρώποισι γὰρ] γνωμικόν.

¶ l. 1140. Ἐπεὶ δ' ἁμάρτ.] γνωμικόν.

¶ Pag. 291. l.1147. Τὸ μανθάνειν] γνωμικόν.

¶ l.1149. Ω πρέσβυ] ὅτι βαρέως Κρέων τοῦ μάντεως δεξάμενος λόγον, δεινοὺς κατ' αὐτοῦ φέρεται.

l. 1150. Τοξεύετ' ἄνδρες τοῦδε] μὴ λάβῃς εἰς τὸ τοῦδε ἔξωθεν ἐπὶ ἡ χρῆσις, ἀλλ' ἔστιν ἡ γενικὴ πρὸς τὸ σκοποῦ, τὸ δὲ σκοποῦ πρὸς τὸ τοξόται. οἱ γὰρ τοξόται, σκοποῦ τοξόται εἰσίν. ὦ πρέσβυ, πάντες ὡς τοξόται σκοποῦ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς, τοῦτ' ἔστιν ὥσπερ σκοπὸν ποιησάμενοί με, τοξεύετε.

l. 1151. Τοῦ νῦν δ' ὑπαὶ γένους] υἱὸς αὐτοῦ Μενοικεὺς, Τειρεσίου προειπόντος ὡς εἰ πρὸς τὸ σπήλαιον τοῦ δράκοντος ἐκεῖ ἑαυτὸν ἀναιρήσει, σωτηρία ἔσται τῇ πόλει, ἀπελθὼν ἐκεῖσε, ἑαυτὸν διεχειρίσατο.

l. 1153. Περὶ Σάρδεων] ἐν γὰρ τῇ Λυδίᾳ πλησίον τῶν Σάρδεων ὁ Πακτωλός ἐστι ποταμὸς ψήγματα χρυσοῦ τοῖς ἐκεῖ χορηγῶν. καλεῖ γοῦν τὸν χρυσὸν ἤλεκτρον, διὰ τὸ καθαρόν. τοιοῦτος γὰρ ὁ ἤλεκτρος. ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ τόπος χρυσοῦ ψήγματα ἔχων, ὃν ἀνορύττουσι θηρία τινὰ, μύρμηκες καλούμενα, παρ' οἷς χρώμενοι, ἀφ' ὧν Ἰνδοὶ μηχαναῖς τισι λαμβάνουσι τὸν χρυσόν.

¶ Σχόλ. l.1159. Εὖ γὰρ οἶδ'] γνωμικόν.

¶ l. 1161. Πίπτουσι δ'] γνωμικόν.

¶ l. 1164. Φεῦ] τὸ σχῆμα δικανικόν.

l.1169. Ἀντειπεῖν] ὥσπερ τὸ λέγω, μόνον πρὸς δοτικὴν συντάσσεται, μετὰ δὲ τοῦ κακῶς συντεθὲν, αἰτιατικῇ, οὕτως ἔχει καὶ τὸ ἀντειπεῖν, καὶ τὸ κακῶς ἀντειπεῖν. τὸ μὲν, δοτικῇ, τὸ δὲ κακῶς ἀντειπεῖν, αἰτιατικῇ.

l. 1173. Ἆρ' οἶσθα] ἆρα γινώσκεις λέγων ἡμᾶς ὄντας ταγοὺς, ἐκεῖνα ἃ λέγεις; τοῦτ' ἔστιν, ἆρα γινώσκεις οὐ τῶν τυχόντας ὑβρίζων, ἀλλὰ βασιλεῖς;

l. 1176. Τάλαντα] τάλαντα γραφὲν ἵνα εἴη μακρὸν τὸ Α ὡς ἐκ κράσεως ὄν. εἰ δ' ἄλλως γράψεις, οὐκ ὀρθὸν ἔσται.

¶ Σχόλ. l. 1180. Ἀλλ' εὖ γε τοι] προαγορεύσεις ὧν μέλλει παθεῖν Κρέων.

l. 1181. Τροχοὺς ἁμιλλητῆρας] ὥσπερ ἐξ ἁμίλλης περιιόντας· λέγει δὲ τὰς ἡμέρας καὶ νύκτας. περιστρέφοντες γὰρ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἥλιον, ἀεὶ ἡμέρα καὶ νὺξ γίνεται.

l. 1185. Ψυχὴν τ' ἀτίμως] τὸ ψυχὴν, καὶ πρὸς τὸ βαλὼν, καὶ πρὸς τὸ κατῴκισας; λάμβανε κατὰ συνεκδοχήν.

Pag.293. l. 1196. Ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι] δέον ἐχθροὺς εἰπεῖν, ἐχθραὶ εἶπε πρὸς τὸ πόλεις. ἀπορήσειε δ' ἄν τις πῶς εἶπε συνταράττονται, καὶ οὐ συνταραχθήσονται. οὔπω γὰρ ἐταράχθησαν, ἀλλ' ἔμελλον. καὶ φαμὲν ὅτι ὁ ταραγμὸς αὐτῶν, εἰ καὶ μήπω γέγονεν, ἀλλ' ἐξότε περ εἰς αὐτὰς παρὰ κυνῶν ἢ οἰωνῶν τὰ σπαράγματα γέγονεν, ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ ἡ φθορὰ αὐταῖς ἐπεκρέματο. εἰς δὲ τὸ ὅσων μὴ λάβῃς ἔξωθεν ἐπὶ, ἀλλὰ πρὸς τὸ καθήγνισαν, οὕτω, καθ' ὅσων, ἥγνισαν, ἤγουν μεμιασμένως ἔφερον. ἄγος γὰρ τὸ μύσος.

l. 1200. Ὥστε τοξότης] τοῦτο λέγει διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἄνωθεν ἔφη, πάντες ὥσπερ τοξόται σκοποῦ τοξεύετ' ἄνδρες τοῦδε διὸ προσέθηκε καὶ τὸ βέβαια, δεικνὺς ὡς τοῦ θεοῦ, ὅτι ἃ σὺ ὑπολαμβάνεις ἐξ ἡμῶν ἐπὶ σοὶ φέρεσθαι κέρδους χάριν, ψευδῶς λογίζῃ.

¶ Σχόλ. l. 1211. Ἔγνωκα κἀυτὸς] μεταμέλεια Κρέοντος ἀκούσαντος τοὺς λόγους τοῦ μάντεως.

l. 1212. Τό τ' εἰκάθειν] καὶ γὰρ τὸ εἰκάθειν καὶ ὑποτάσσεσθαι τῷ μάντει, καὶ θάπτειν ἐᾶν Πολυνείκην, καὶ Ἀντιγόνην ἐξελαύνειν τοῦ τάφου, δεινόν. πολλοὺς γὰρ εἰσιοῦσιν ὁμοίως τὸ περιτρέψαι, εἰδότας ὡς οὗτοι κακοὶ ὄντες οὐκ ἐκολάσθησαν. τὸ δ' ἀντιστάντα με αὐτῷ πατάξαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐν ἄτῃ καὶ ἐν βλάβῃ, τοῦτ' ἔστι τὸ διὰ μάχης ἐλθεῖν με αὐτῷ, καὶ τὴν ἀναίδειαν καὶ θρασύτητα αὐτοῦ ἣν πρὸς ἐμὲ ἐνεδείξατο, τιμωρήσασθαι, ἐν δεινῷ πάρεστι. θεῖον γὰρ τὸ τῶν μαντέων γένος, καὶ οὐχ οὕτω δεῖ πρὸς αὐτοὺς ἀπειλεῖν,

παλαιᾶς, ἀλλὰ γεραίρειν τιμαῖς.

¶ Σχῆμ. l. 1219. Συντέμνουσι] γνωμικόν.

l. 1228. Αὐτός τ' ἔδυσα] ἤγουν ἐδέσμευσα καὶ εἰσήγαγον εἰς τὸ ὄρυγμα αὐτήν. ἢ δεσμὸν λέγει ὅνπερ εἰς τε αὐτὴν καὶ τὴν Πολυνείκους ἐνύφανσιν.

Pag. 295. l. 1230. Πολυώνυμε Καδμείας] πολυώνυμός ἐστιν ὁ Διόνυσος, ὅτι οἱ μὲν βακχεῖον, οἱ δὲ ἴακχον, οἱ δὲ εὔϊον, οἱ δὲ λύαιον, οἱ δὲ εἰραφιώτην, οἱ δὲ διμήτορον, οἱ δὲ διόνυσον, οἱ δὲ διθύραμβον αὐτὸν καλοῦσιν. ἄγαλμα δὲ Σεμέλης αὐτὸν καλεῖ, ὡς ἀπὸ ἐκείνης ἐπ' εὐδαιμονίᾳ καὶ λαμπρότητι Θηβῶν γεννηθέντα. ἐπικαλεῖται οὖν αὐτὸν ὁ χορός, φοβούμενος διὰ τοὺς τοῦ μάντεως λόγους.

l. 1238. Βακχᾶν μητρόπολιν] ἐπειδὴ ἐν Θήβαις ὁ Διόνυσος μὲν γέγονεν, αὐτὰς δὲ τὰς Βάκχας πεποίηκε, διὰ τοῦτο μητρόπολιν αὐτὴν τῶν βακχῶν λέγει.

l. 1245. Καρύκιαι νύμφαι] Καρύκιον ἐν Παρνασσῷ ἄντρον. ἄλλοι δέ φασι πόλιν παρακειμένην αὐτῷ οὕτω καλουμένην.

l. 1248 Νυσσαίων ὀρέων] Νύσσα πόλις ὑπὲρ Αἰθιοπίαν παρακείμενον ἔχουσα ὄρος, ἐφ' οὗ ἐτιμᾶτο ὁ Διόνυσος.

l. 1250. Χλωρά τ' ἀκτὰ] ἤγουν ἀειθαλής, διὰ τὴν ἐκεῖ ἄμπελον τὴν καθ' ἑκάστην ἡμέραν βότρυς πεπαινομένους ἐκφέρουσαν, ὅθεν καὶ ἡ σπονδὴ τῷ Διονύσῳ. διὸ καὶ τὸν τόπον καλεῖ πολυστάφυλον, ὅς ἐστιν ἐν τῷ Παρνασσῷ, ὡς Εὐριπίδης φησί. συναπτέον δὲ τὸ μὲν πέμπει, πρὸς τὸ σέ, τὸ δὲ σέ, πρὸς τὸ Θηβαίας ἀγυιὰς ἐπισκοποῦντα. τοῦτ' ἔστιν ἐκ Παρνασσοῦ εἰς Θηβῶν χωρεῖς ἐπιτήρησιν. τὸ δ' ἀβρότων ἐπέων εὐαζόντων, διὰ μέσου, ἀντὶ τοῦ θείων ὕμνων εἰς σὲ φερομένων.

Pag. 297. l. 1264. Ω πῦρ] οὕτω χρὴ γράφειν, πῦρ πνεόντων ἄστρων χοραγέ, ἵν' ᾖ τὰ κῶλα ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς. ἀμαθεῖς γάρ τινες τῶν μέτρων τοῦτ' ἐνήλλαξαν, χοραγέ, ἄστρων γράψαντες. καλεῖ δὲ πῦρ πνέοντα ἄστρα, τὰς λαμπάδας ἃς ἐν νυκτὶ αἱ βάκχαι κατέχουσι.

l. 1266. Φθεγμάτων ἐπίσκοπε] ἤγουν ὕμνων τῶν βακχικῶν, ἐπειδὴ κατὰ τὴν νύκτα ἐγίνοντο τὰ τοῦ Διονύσου μυστήρια.

l. 1268. Προφάνηθι ξὺν Ναξίαις] ἤγουν ταῖς ἐκ Νάξου. κἀκεῖ γὰρ ἐτιμᾶτο ὁ Διόνυσος συμμιγεὶς Ἀριάδνῃ. ξὺν Ναξίαις δὲ γράφε. (οὕτω γὰρ ἁρμόζει τῷ μέτρῳ) καὶ, σαῖς θυίασι περιπόλοις. οἱ δ' ἄλλως γράψαντες, οὐκ ὀρθῶς γράψαντες.

¶ Σχῆμ. l. 1273. Κάδμου] ἄφιξις ἀγγέλου μηνύοντος τὸν θάνατον Αἵμονος.

¶ l. 1276. Τύχη γὰρ] γνωμικόν.

l. 1277. Δυστυχοῦντ' ἀεὶ] τὸ ἀεὶ, πρὸς τὸ ὀρθοῖ καὶ πρὸς τὸ καταρρέπει συναπτέον.

l. 1278. Καθεστώτων βροτ.] Τῶν συμβαινόντων, τῶν γινομένων, ὁποῖα ἔσται, οἱ ἀεὶ ὡσαύτως ἔξουσι.

¶ Σχῆμ. l. 1283. Τὰς γὰρ ἡδονὰς] γνωμικόν.

l. 1294. Πότερα παῖδας] ἀπορήσειεν ἄν τις ἐνταῦθα πῶς τοῦ ἀγγέλου εἰπόντος αὐτόχειρ, ὁ χορὸς ἐρωτᾷ περὶ τοῦ φονεύσαντος· καὶ φαμὲν, ὅτι οἱ δεχόμενοι ξυμφορῶν λόγους παρά τινος, ὥσπερ ἐμπληττόμενοι τῷ ἀκούσματι, οὐ πάντα τὸν λόγον ἀκριβῶς ἀκούουσιν, ἀλλὰ μόνην τὴν ἀρχὴν δεχόμενοι, αὖθις τὸν λέγοντα ἐπανερωτῶσι.

l. 1300. Ητοι κλύουσα παιδὸς] μὴ λάβῃς εἰς τὸ παιδὸς ἔξωθεν τὸ περί, ἀλλὰ πρὸς τὸ κλύουσα ἐστὶν ἡ γενική. τὸ γὰρ κλύειν τοῦ παιδὸς ἦν. τοῦτ' ἔστιν ἐκεῖνος παρέχει τοῦτο καὶ αἴτιος γέγονεν.

¶ Σχῆμ. l. 1301. Ω πάντες ἀστοὶ] ἔκπληξις Εὐρυδίκης ἐπὶ τῇ ἀκοῇ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτῆς.

Pag. 299. l. 1302. Παλλάδος θεᾶς] ἡ τοιαύτη γενικὴ τὸ Παλλάδος πρὸς τὸ ἔξοδόν ἐστιν. αὕτη γὰρ ἦν ἡ τῆς ἐξόδου αἰτία. ἢ πρὸς τὸ στείχουσα ὑποστικτέον, ἵν' εἴη τὸ προσήγορος πρὸς τὸ Παλλάδος· (οὐ γὰρ μόνον τὸ προσήγορος πρὸς τὸ δεῖνα, ἀλλὰ καὶ τοῦ δεῖνος φαμὲν) οὕτω, στείχουσα καὶ πορευομένη πρὸς ἔξοδον, ὅπως καὶ ἵνα ἱκοίμην καὶ ἔλθοιμι προσήγορος καὶ συνόμιλος τῆς Παλλάδος θεᾶς εὐγμάτων καὶ εὐχῶν. τοῦτ' ἔστιν, ἵν' εὐχὰς αὐτῇ προσφέρω. μὴ ξενισθῇς δὲ πρὸς τὰς δύο γενικὰς, τὸ Παλλάδος καὶ τὸ εὐγμάτων. ὥσπερ γὰρ φαμὲν, διδάσκαλος τῶν παίδων εἰμὶ μαθημάτων, οὕτως καὶ τοῦτο.

l. 1304. Ἀνασπάσουσα πύλας] ἤγουν, βιβάσασα τὰ κλεῖθρα τῶν πυλῶν ἀνοίξασα. οὐ γὰρ δύναμαι φέρειν τὴν ἀκοήν. ἔδει δὲ εἰπεῖν ἀνασπάσασα, ἀνασπάσουσα πρὸς τὸ πύλας εἶπεν.

l. 1310. Ἐγώ, φίλη δέσποινα] οὕτω

οὕτω

ὅπου συντάξεις, ὦ φίλη δέσποινα, ἐγὼ παρὼν ἐνταῦθα ἐρῶ καὶ εἴπω ὅσα δηλονότι παρεῖπον, καὶ οὐδὲν ἔπος τῆς ἀληθείας παρήσω καὶ καταλείψω.

¶ l. 1310. Σχῆμ. Ἐγώ, φίλη] προκατάστασις καὶ διήγησις ὅπως εὗρεν τεθνηκότα τὸν Αἵμονα.

¶ l. 1313. Ὀρθὸν ἡ ἀλήθεια] γνωμικόν, καὶ συνίζησις.

l. 1314. Ἑσπόμην ποσί] ἀπορήσειεν ἄν τις πῶς τοῦ ἐπιπέδου καὶ ὁδηγεῖν ἐναντίων ὄντων, οὕτω φησίν, ἐγὼ δὲ σῷ ποδαγὸς ἑσπόμην ποσί. καὶ φαμὲν ὅτι διὰ τοῦτο λέγει τὸ ἑσπόμην, διότι δοῦλός ἐστιν· οἱ δὲ δοῦλοι τῇ τῶν δεσποτῶν ἄγονται γνώμῃ. τὸ ποδαγὸς δέ, διότι οὗτος ἔτι τὴν αὐτῶν δεσπότιν προέπεμπεν.

l. 1316. Πολυνείκους ἔτι] τὸ ἔτι πρὸς τὸ ἔκειτο συναπτέον. ἐνοδίαν δὲ τὴν Περσεφόνην λέγει τὴν ἐν ταῖς τριόδοις προσκυνουμένην. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῇ Ἑκάτῃ, ὡς ἄλλοις τε πολλοῖς δοκεῖ καὶ Λυκόφρονι.

l. 1318. Εὐμενεῖς κατασχεθεῖν] δέον εὐμενῶς εἰπεῖν, εὐμενεῖς εἶπε πρὸς τὸ ὀργάς. κατασχεθεῖν δὲ λέγει εὐμενεῖς τὰς ὀργάς· διότι τὸ τὴν ὀργὴν ἐπισχεῖν, εὐμένεια ἐστίν.

l. 1323. Νυμφεῖον ᾅδου] τὸ νυμφεῖον πρὸς τὸ κόρης· τὸ δὲ κόρης πρὸς τὸ ᾅδου. τὸ γὰρ ὄρυγμα εἰς ὅπερ εἰσβέβληται, ὥσπερ θάλαμος ἦν αὐτῇ. αὕτη δὲ τοῦ ᾅδου. θάνατος γὰρ αὐτὴν ἐνταῦθα κατείληφε, καὶ οἱονεὶ ᾅδης αὐτὴν ἐνυμφεύσατο.

l. 1339. Τὴν μέν, κρεμαστὴν αὐχένος] μὴ λάβῃς εἰς τὸ αὐχένος ἔξωθεν τὸ ἐξ, ἀλλ' ἐστὶν ἡ τοιαύτη γενικὴ πρὸς τὸ κρεμαστήν. τὸ δὲ βρόχῳ μιτώδει σινδόνος, κυρίως τὴν ἀρπεδόνην τὴν ἐν τοῖς ὑφάσμασι φασίν· ἐνταῦθα δὲ λέγει τὴν ζώνην αὐτῆς, ἥτις στενοεπιμήκης ἦν τμῆμα σινδόνος. ἄλλοι δὲ τὸ αὐτῆς κρήδεμνον. οἱ δέ, τὸ τῆς σινδόνος μέρος μεθ' ἧς αὐτὴν ἐνέθηκαν ἐκεῖσε.

l. 1342. Εὐνῆς ἀποιμώζοντα] ἤγουν, ἀποκλαιόμενον πῶς θανούσης αὐτῆς τοῦ ταύτης λέχους ἐστέρηται. ἢ φθορὰν εὐνῆς λέγει τὴν ἐν ᾅδου αὐτῆς οἴκησιν.

l. 1344. Στυγνὸν οἰμώξας] τὸ στυγνόν, ἀρσενικόν. ἢ νοητέον πρὸς τὸ σφέ, ἢ οὐδέτερον πρὸς τὸ οἰμώξας.

Pag. 301. l. 1368. Δμωαῖς προθεῖσθαι πένθος] ἤγουν προβαλέσθαι. τὸ δὲ προθεῖσθαι καὶ πρὸς τὸ ἐς πόλιν ἐκληπτέον.

l. 1369. Ὡς θ' ἁμαρτάνειν] ἤγουν ἀνοίκεια ἑαυτῆς ἔργα ποιεῖν, λέγω δὴ τὸ δρᾶσαί τι περὶ αὐτὴν δυσχερὲς ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς τοῦ παιδὸς συμφορᾶς ἐκκήσματι.

Pag. 303. l. 1390. Ἔπαισεν] τοῦτο πρὸς τό, ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ, λέγει, ἀντὶ τοῦ ἐξέστησε τὰς ἐμὰς φρένας, καὶ τοῦ λελογισμένου παρεκτροπὴν εἰργάσατο. οὐ γὰρ ἐγίνωσκον καθ' ἐμαυτοῦ κινῶν τὴν ἀνάγυρον, τοιαῦτα κατ' Ἀντιγόνης ἐψηφισμένος. χαλεπὴν δέ φησιν, ἣν εἶχε διὰ τὸ τῆς ἀρχῆς ἐγκρατὴς γεγενῆσθαι.

l. 1391. Ὦ δέσποθ', ὡς] τοῦτο οὕτως εἴποις, ὦ δέσποτα, ἔοικας καὶ φέρειν ἥκειν καὶ ἐλθεῖν, ὄψεσθαι καὶ ἰδεῖν, καὶ τάδε ἐν δόμοις κακά. τάδε, ἤγουν τὸν Εὐρυδίκης θάνατον, ὡς ἔχων γε καὶ κεκτημένος. ταῦτα δ' ἐκ παραλλήλου εἴρηται. τὰ μὲν κακὰ δηλονότι πρὸ τῶν χειρῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν χειρῶν, ἤγουν τὸν Αἵμονα θανόντα τὸν σὸν παῖδα· τάδε, ἤγουν τὴν τῆς γυναικὸς συμφορὰν φέρειν καὶ ὑπομένειν. περιπλεῖστα γὰρ ἐπῆλθε αὐτῷ κακά, ὅ, τε Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, καὶ τῆς αὐτῶν μητρὸς Ἰοκάστης καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν Ἀντιγόνης θάνατος· ὅ, τε τῶν δύο υἱῶν αὐτοῦ Μενοικέως καὶ Αἵμονος, καὶ τελευταῖος πάντων, ὁ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Εὐρυδίκης.

l. 1399. Ἰὼ ἰὼ δυσκάθαρτος] ὁ γόων καὶ συμφορῶν ἀδυνάτως ἔχων καθαίρεσθαι ᾅδης, εἰς ὃν πάντες μετὰ τὴν ἐνθένδε ἀπαλλαγὴν συνάγονται ὥσπερ εἰς λιμένα.

Pag. 305. l. 1413. Ἡ δ' ὀξυθήκτος] ἱστέον ὅτι ἡ τοῦ Κρέοντος γυνὴ περὶ βωμὸν ὄντα τῶν βασιλείων ἔνδον, μαχαίρᾳ ἑαυτὴν ἀπέσφαξεν. ἐδήλωσε δὲ τὴν σφαγὴν διὰ τοῦ ὀξυθήκτου. δέον δ' εἰπεῖν ὀξυθήκτως, ὀξυθήκτος εἶπε πρὸς τὸ ἥδε. ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ κελαινά· δέον γὰρ εἰπεῖν κελαινῶς, κελαινὰ εἶπε πρὸς τὸ βλέφαρα, οὕτω, λύει τὰ βλέφαρα καὶ τοὺς ὀφθαλμούς. ποταπά; κελαινά· τοῦτ' ἔστιν, ἐκάλυψε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς σκότος θανούσης. ἔκλεισις γὰρ καὶ ἀπαλλαγὴ φωτὸς ὁ θάνατος. Μεγαρέα δὲ λέγει ἐνταῦθα, ὡς μέν τινες φασίν, ἀδελφὸν αὐτῆς πρὸ τοῦ Κρέοντος ὄντα οὕτω καλούμενον· ὡς δ' ἄλλοι λέγουσιν, ὁ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ δράκοντος ἀποσφαγείς, πρῶτος υἱὸς αὐτῆς Μενοικεύς, Μεγαρεὺς κατ' ἀρχὰς ἐκαλεῖτο. εἰ μὲν οὖν τὸ πρῶτον εἴποις, λέχος νοήσεις τὴν πρὸς ἐκεῖνον γαμικὴν

συμφορᾷ· εἰ δὲ τὸ δεύτερον, λέχος κακοῦται αὐτῇ ἐρεῖς, τὴν παρὰ κακοῦ αὐτὸν ἀπελθεῖν, καὶ μὴ τυχεῖν Ὑμεναίου· ὃ καὶ κρεῖττον. μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ τοῦδε, λαμβάνον τὸ λέχος κατὰ συνεκδοχήν.

l. 1410. Ἀμφιδήκτῳ ξίφει] ἤγουν διστόμῳ. οὐ γὰρ δυνάμεθα φέρειν τὸ τῶν συμφορῶν πέλαγος· ὥστε θανεῖν ἀναιρεθήσεσθαι ἴσον ἐκ τούτων.

l. 1421. Ἄθλιος ἐγώ, φεῦ φεῦ] ἄθλιος χρὴ γράφειν ἐνταῦθα, ἵν' ᾖ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς. τὸ γὰρ δείλαιος οὐκ ὀρθόν.

l. 1424. Ἐπισκήπτου μόρων] συνάπτει τὸ μόρων πρὸς τὸ τοῦδε κἀκείνων, τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου λέγει· ἤγουν τῶν τοῦ Αἵμονος καὶ τοῦ Μενοικέως, διότι εἴασας αὐτοὺς ἀπολέσθαι καὶ οὐκ ἐκώλυσας.

l. 1427. Ἤσθετ' ὀξυκώκυτον πάθος] ἤγουν ὅτι ὁ ἄγγελος τὰ περὶ τοῦ θανάτου αὐτῆς λόγον πρὸς ἡμᾶς διεξῄει. τὸ δὲ ὀξυκώκυτον, ἀντὶ τοῦ ὀξέος καὶ μεγάλου θρήνου δεόμενον. ἢ τὸ ὀξέως, ταχέως καὶ ἐξαίφνης θρῆνον ἐγεῖραν.

l. 1434. Κέρδη παραινεῖς] ἤγουν τὸ ἀπαχθῆναι τῶν ἐνταῦθα, ἵνα τῆς τούτων θέας ἀπὼν ὀλίγην ὀδύνην ἔχῃς. ἔλαττον γὰρ λυπεῖσθαι εἰ πόρρω τις τούτων γένοιτο.

l. 1437. Ὁ κάλλιστ' ἐμῶν] τὸ ἐμῶν ἀντὶ τοῦ ἡμερῶν νοητέον πρὸς τὸ τερμίαν, ἤτοι, ἄγων καὶ φέρων ἐμοὶ τερμίαν καὶ ἐσχάτην ἡμέραν τῶν ἐμῶν ἡμερῶν. ἢ τὸ ἐμῶν πρὸς τὸ μόρων, ἤτοι, ὁ ὕπατος καὶ ἔξοχος τῶν μόρων, τουτέστι, τὸ τέλος τῶν ἐμῶν δυστυχιῶν. μέχρι γὰρ ἄν τις ἐν ζῶσι τυγχάνῃ, καὶ συμφορῶν μέτοχός ἐστιν· ἐπὰν δὲ ἀποθάνηται, καὶ τοῦ δυστυχεῖν παύεται. ὥστε ὁ θάνατος καὶ τέλος ἐστὶ συμφορῶν καὶ συμφορὰ ὑπερτάτη. τὸ γὰρ ζῆν, (ὃ μέγιστόν ἐστι κέρδος) ἀφαιρεῖται.

Pag.307. l 1442. Μέλει γὰρ τῶνδε] ἤγουν, φροντίς ἐστι τισίν, ἤγουν σοί. σοὶ γὰρ ἄξιον φροντίζειν ὅπως Εὐρυδίκη καὶ Αἵμων τεθάψεται.

l. 1444. Ὡς πεπρωμένης] μεμοιραμένης. ὥστε ἐπειδὴ καὶ σοὶ τοιαῦτα παθεῖν πέπρωτο, μὴ δυσχέραινε, μηδὲ καταδέχου θανεῖν.

l. 1447. Οὐχ ἑκὼν κατέκτα] οὐ γὰρ ᾔδειν διὰ τὸν Ἀντιγόνης θάνατον καὶ αὐτὸν καὶ αὐτήν σε τεθνήξεσθαι.

l. 1449. Πᾷ καὶ πῶ] ἤγουν τί ποιήσω. οὐ γὰρ ἔχω πότερον θρηνήσω πρότερον· πότερον τὸ τῆς γυναικὸς πάθος, ἢ τὸ τοῦ παιδός.

l. 1452. Πολλῷ τὸ φρονεῖν] ἤγουν ἡ φρόνησις πολλῷ προτιμοτέρα καὶ κρείττων ἐστὶ τῆς εὐδαιμονίας, ὡς οὖσα αὐτῆς ἀρχή. ἡ γὰρ ἀρχὴ κρείττων τῶν μετ' αὐτήν, ἐπειδὴ αἰτία ἐστί.

l. 1454. Μηδὲν ἀσεπτεῖν] ἤγουν ἀσεβεῖν. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸ παροργίσαι τὸν Κρέοντα Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην, διὰ τὸ Πολυνείκην ἄθαπτον ῥῖψαι.

ΣΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ

Εἰς τὸν

ΟΙΔΙΠ. ΕΠΙ ΚΟΛ.

Pag. 311. l. 22. Οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε]

ΟΥ χρείαν ἔχω (φησὶ) μαθεῖν ὅτι τυφλός εἰμι, καὶ ὅτι δεῖ σε παραμυθίας τυχεῖν. δεδίδαγμαι γὰρ τοῦτο τῷ χρόνῳ σύνηθες αὐτῷ ὄν, οὐ δεῖ με μαθεῖν τοῦτο νῦν.

¶ Σχῆμ. l. 29. Νῷιν ὁρῶ] συνίζησις.

Pag. 313. l. 72. Κερδανῇ μέγα] τοῦτο καὶ μετὰ ταῦτα ἐρεῖ. ὅτι οἱ μὲν δεξάμενοι αὐτὸν μεγάλα κερδανοῦσιν, οἱ δ' ἀποπεμψάμενοι, βλαβήσονται.

¶ Σχῆμ. Pag. 315. l. 114. Ἐν τῷ γὰρ] γνωμικόν.

Pag. 317. l. 144. Κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὅρμων] τὸ ἐπὶ σμικροῖς μέγας ὅρμων, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ὀλιγοτελέσιν αἰτήμασιν ἐκ αἰν σφόδρα ἱκέτευον, εἰ μὴ ἦν δυστυχής. ἢ ὅτι μέγας ὢν κατὰ μέγεθος καὶ ἡλικίαν, ὑπὸ σμικρῶν ὀχυρῶς ὁρμεῖ.

Pag. 327. l. 319. Ὦ σπέρμ' ὅμαιμον] διότι ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ταύτην ἐγέννησεν, ὅμαιμον σπέρμα ταύτην καλεῖ.

¶ Σχῆμ. Pag. 337. l. 559. Μὴ οὐ συνεκ.] συνίζησις.

¶ Σχῆμ. Pag. 339. l. 584. Θυμὸς δ' ἐν κακοῖς] γνωμικόν.

¶ Σχῆμ. Pag. 343. l. 680. Θεαῖν] συνίζησις.

Pag. 345. l. 690. Ἐσχάτων] συνίζησις.

¶ l. 709. Νηρηΐδων] συνίζησις.

Pag. 355. l. 893. Σπεύδειν ἀπαὶ ῥυτῆρας] ἤγουν ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς, ἀντὶ τοῦ ὡς εἶχεν ἕκαστος σχήματος. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν διωκόντων τινὰς στρατιωτῶν, καὶ πάσας ἡνίας χαλώντων ὥστε ταχύτερον φέρεσθαι. ῥυτῆρας γὰρ τοὺς χαλινοὺς φασιν, οὐ τὰ ὑποδήματα, ὡς τὰ σχόλια λέγει.

¶ Pag. 357. l. 947. Θυμοῦ] γνωμικόν.

¶ Σχῆμ. Pag. 359. l. 1000. Θησέως] συνίζησις.

¶ Pag. 361. l. 1045. Κλῃδες] συνίζησις.

¶ Σχῆμ. Pag. 365. l. 1203. Θησέως] συνίζησις.

¶ l. 1211. Σφῷϊν] συνίζησις.

¶ Σχῆμ. Pag. 367. l. 1150. Μὴ εἰδότα] συνίζησις.

¶ Σχῆμ. Pag. 369. l. 1182. Τά τοι κ.] γνωμικόν.

¶ Pag. 373. l. 1252. Σφῷϊν] συνίζησις.

¶ l. 1264. Τῶν γὰρ] γνωμικόν.

¶ Σχῆμ. Pag. 393. l. 1665. Νῷϊν] συνίζησις.

Pag. 397. l. 1739. Καὶ πάρος ἀπεφεύγετον] καὶ πρότερον, φησὶν, ὡς εἰς καταφυγήν τινα πρὸς τὰ ἐνταῦθα κατεφύγετε, καὶ τοιαῦτα ἐλέγετε, καὶ νῦν τι ζητεῖτε καταφεύγειν.

¶ Σχῆμ. Pag. 399. l. 1757. Ἀιγλῶνος] συνίζησις.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ Εἰς ΤΡΑΧΙΝΙΑΣ.

Pag. 405. l. 1. Λόγος μὲν ἔστ' ἀρχαῖος] Τρόπος ἀναχρονισμός. μεταγενέστερος γὰρ τοῦ Ἡρακλέους ὁ Σόλων. φασὶ δὲ Ἀθηναίους αἰτήσασθαι Σόλωνα νόμων γραφήν, τὸν δὲ διδόντα τὸ ἀφίκεσθαι αὐτήν, ὅρκον αἰτῆσαι αὐτούς. ἐπέμεινε δὲ σὺν αὐτοῖς δεκαετίαν· καὶ παραφυλαττόμενος μή ποτε μέλλοντα αὐτὸν ἀναγκάσωσι μεταθεῖναί τι τῶν νομίμων, ἀναχωρῆσαι πρὸς Λυδοὺς καὶ Κροῖσον. δεξάμενος δὲ Κροῖσος αὐτόν, δείκνυσι πάντα τὸν πλοῦτον, καὶ στρατιώτας ἐν ὅπλοις χρυσοῖς, βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος πάγχρυσον. καὶ καυχώμενος ἠρώτα αὐτὸν τίς αὐτοῦ πάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονέστερος. ὁ δὲ ἔφη Κλέοβιν καὶ Βίτωνα. λυπηθεὶς δὲ ὁ βασιλεύς, ἠρώτα τὸν τὰ δεύτερα αὐτὴν φέροντα. τοῦτο δὲ πάλιν ἕτερον προβαλλόμενος, ἠγανάκτησε Κροῖσος ὅτι μηδὲ τὰ δεύτερα τῆς εὐδαιμονίας αὐτῷ δέδωκεν. ὁ δὲ Σόλων συνεὶς τὴν λύπην, ἀπεφήνατο ὅτι τέλος δεῖ ὁρᾶν τοῦ βίου. φασὶ δὲ αὐτὸν [illegible] πόλεμον αἱρούμενον πρὸς Πέρσας, χρηστηριάσαι αὐτῷ παρὰ τοῦ θεοῦ, Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει. ὁ δέ, νομίσας περὶ τῆς Περσῶν ἀρχῆς αὐτὸν λέγειν, ἐπολέμησε, καὶ ἡττηθεὶς ἐν πυρὶ βέβληται ὑπὸ Κύρου. καιόμενος δέ, Σόλωνα ἐπεκαλεῖτο. Ἀπόλλων δὲ ὄμβρον ἐπιβαλών, ἔσβεσε τὸ πῦρ. Κύρου δὲ ἐρωτήσαντος, διηγήσατο αὐτῷ τὸ ἀπόφθεγμα τοῦ φιλοσόφου· ὅθεν θαυμάσας Κῦρος τὸ τῆς τύχης ἄδηλον, μετὰ τιμῆς ἀπέπεμψε τὸν Κροῖσον.

Pag. 413. l. 154. Ἄν τις εἰσίδοιτο] εἴ τις (φησὶν) ἔξω ἀμεριμνίας οὖσα, εἰς φροντίδας εἰσῆλθε γαμηθεῖσα, ἀπὸ τῆς πράξεως αὐτῆς, ἤγουν τῶν ἑαυτῆς παθῶν, ἅπερ δηλονότι ἐπράχθη ἐν αὐτῇ, ἴδοι καὶ τὰ κακὰ ἐν οἷς ἐγὼ λυποῦμαι.

¶ Σχῆμ. Pag. 419. l. 283. Τ[illegible] γὰρ] γνωμικόν.

¶ Σχῆμ. Pag. 421. l. 324. Μὴ [illegible] δεῖναι] συνίζησις.

l. 353. Ἀγνοίᾳ μ' ἔχει] ἀγνοίᾳ χρὴ γράφειν ἐπὶ δοτικῆς διὰ τὸ μέτρον, καὶ οὐκ ἄγνοια, καὶ συντάσσειν οὕτως. ἐν ἀγνοίᾳ με ἔχει ἅπερ εἴρηκας, τουτέστιν, ἅπερ εἴρηκας, αἴτιά ἐστι τοῦ εἶναι ἐμὲ ἐν ἀγνοίᾳ διὰ τὸ ἀσαφῶς εἰρῆσθαι. ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἔχω τὴν τούτων γνῶσιν, τρόπον δή τινα αὐτά με κατέχει ἐν τῇ ἀγνοίᾳ.

Pag. 423. l. 375. Καὶ ταῦτα] ὅτι, τοσοῦτοι ἤκουσαν ταῦτα ὥστε καὶ ἐξελέγχειν αὐτὸν εἰ ἀρνήσοιτο· οὐ γὰρ εἶχον ἂν λέγειν κατ' αὐτοῦ τι, εἰ μὴ καὶ μαρτύρων ηὐπόρουν.

Pag. 423. l. 397. Δίδαξον. ὡς ἕρποντος] τοῦτο μᾶλλον ὅμοιόν ἐστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τῷ φράσον, ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ, παρ' Ἀριστοφάνει.

¶ Σχῆμ. l. 399. Αἴσσεις] συνίζησις.

Pag. 425. l. 438. Ἄνθρωπος οὐ δίκαιοιν] ὁ ἄνθρωπος (φησὶν) οὐ δίκαιος ἵνα ἐπιστήτω ἤγουν παρελθὼν στήτω εἰς μέσον ὁ διελέγξων με. οἱ δὲ ἀποστήτω γράφοντες, οὐκ οἶδα τίνι λόγῳ τοῦτο γράφουσι.

Τὸ γὰρ νοσοῦντι ληρεῖν] καθολικῶς τὸν λόγον ἐπήγαγεν, ἵνα μὴ δόξῃ αὐτὴν διελέγχειν, καὶ ἀρσενικῶς προφέρει, λέγων, τὸ συμφλυαρεῖν τῷ νοσοῦντι καὶ δὴ μαινομένῳ, ἀνδρός ἐστιν οὐχὶ σώφρονος. προσίτω οὖν ὁ ἄνθρωπος. οὐ γὰρ φιλονεικήσω πρὸς αὐτόν.

¶ Σχῆμ.

¶ Σχῆμα. Τὸ γὰρ] γνωμικόν.

Pag. 433. l. 599. Γνώμην μὴ πονηρὰν] γνῶμα, ἤτοι νοῦ, καὶ ἔστιν εὕρεσιν, ἀντὶ τοῦ γνωμάτευμα καὶ νοῦ· καὶ Εὐριπίδης, Ὡς ἂν ᾖ πᾶσι γνώμη ἑαυτὸν ἐμπρέπει, ἤτοι γνωμάτευμα, εἰς.

Pag. 439. l. 688. Καὶ ψῆ] ἕγνων διαφθείρῃ, ἔκλινεν, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ψήφου, ἤτοι τῆς κλάδου.

¶ Σχῆμα. Pag. 441. l. 731. Ζῆν γὰρ κακῶς] γνωμικόν.

Σχῆμα. Pag. 447. l. 853. ἐξανύτων] Συνίζησις.

Pag. 461. l. 1141. Δεινοῦ λόγου] θαυμαστοῦ, ἄπιστος γὰρ ἡ παύσαμεν τῆς ὀργῆς ὅμως αὐτοῦ.

ΣΧΟΛΙΑ

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ Εἰς ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΝ.

¶ Σχῆμ. Pag. 477. l. 132. Νῷϊν] Συΐζησις.

Pag. 487. l. 333. Θεοῦ δ' ὕπο τοξευθεὶς] καὶ Ὅμηρος, Λαιψηροῖσιν ὀλέσθη Ἀπόλλωνος βέλεσσιν.

Pag. 489. l. 342. Ἦλθόν με νηΐ] μετῆλθόν με καὶ μετεπέμψαντο νηΐ, ἤτοι ἐζήτησαν, ὡς τὸ, μέτειμι τὸ ἄνδρα.

Pag. 491. l. 410. Αἴας ὁ μείζων] ἤγουν ὁ Τελαμώνιος.

Pag. 493. l. 419. Οὐ δῆτ', ὄπισθα τοῦτο] τὸ ὄπισθα κατὰ πάθος ἐστίν. ἀπὸ γὰρ τοῦ ὄπισθεν γίνεται ὄπισθα κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ Σ, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπίθεσθαι τὸ ἐπίθου, καὶ τοῦ ἴθεσθαι τὸ ἴθου.

Pag. 497. l. 523. Ὅρα σὺ] ὃν ἡμεῖς δύσκολον, τοῦτον δυσχερῆ λέγουσιν, ὥσπερ καὶ ~~τὸ δύσκολον, δυσχερῆ. ὅρα οὖν (φησὶ)~~ μὴ παρ' ὦ δυσχερὴς φαινόμενος ἐπὶ τὸ ἀπαγαγεῖν τὸν Φιλοκτήτην, ὕστερον δυσχερὴς γένῃ, ὅτε τῇ συνουσίᾳ τῆς νόσου πληρωθῇς ἐν τῇ νηΐ.

Pag. 519. l. 970. Τί δρῶμεν ἄνδρες] Μετανοήσας ὁ Νεοπτόλεμος ἤθελε δοῦναι τῷ Φιλοκτήτῃ τὰ ὅπλα αὐτοῦ· ἐλθὼν δ' ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ θεασάμενος αὐτὸν, ταῦτά φησιν, Οὐκ εἶ με θεὶς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν;

Pag. 521. l. 1006. Ἀνάξιον μὲν σοῦ] Ἀνάξιος ἐμοῦ. (φησὶ) περιπατεῖν μετὰ σοῦ τοῦ δολεροῦ καὶ σκολιοῦ· ἄξιος γὰρ μετ' ἐμοῦ εἶναι τοῦ οὐκ ὄντος δολεροῦ.

Pag. 533. l. 1245. Ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ] ἀλλ' οὐδὲ πειθήσομαι τῇ σῇ χειρὶ, ἤγουν τῇ δυνάμει, ταῦτα ποιεῖν.

Pag. 535. l. 1256. Ἀμείψας] καταλιπών.

l. 1265. Ἀτηρὸς] βλαβερός. παρὰ τὴν ἄτην.

l. 1266. Ἀλλ' οὔ τι μὴ νεῶ] δόλιος φανοῦμαι δηλονότι.

l. 1268. Μὴ λέξῃς πέρα] μὴ περαιτέρω εἴπῃς. ὅσα γὰρ ἂν εἴπῃς, μάταια λέξεις.

Pag. 537. l. 1299. Ψευδοκήρυκας] ἀντὶ τοῦ ψευδοπρεσβευτάς, ἢ ψευδῶς ~~[illegible]~~.

Pag. 537. l. 1318. Καὶ ταῦτ' ὄπισθα] παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.

Pag. 539. l. 1337. Καλὴ γὰρ ἡ 'πίκτησις] ἡ κτῆσις τῆς δόξης. καλὸν κτῆμα ὠφεληθῆναί σε κατ' ἀμφότερα, κλέος κτώμενον ἐκ τῆς πορθήσεως τῆς Ἰλίου, καὶ θεραπευόμενον.

Pag. 539. l. 1353. Οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν] ὅτι οἱ ἔχοντες φαύλην γνώμην ἀκόλουθα τῷ λογισμῷ διαπράττονται.

ΤΕΛΟΣ.